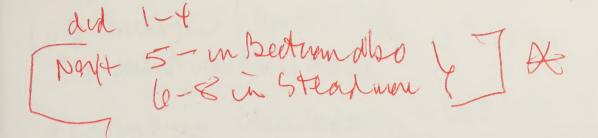

ODYSSEY: BOOKS I-XII. WITH INTROD., NOTES, ETC.

HOMER HOMER, W WALTER 1835-1918 MERRY

Odyssey: books I-XII. With introd., notes, etc.

Homer Homer, W Walter 1835-1918 Merry

Notes from Eight booked Och Berrend 1747 Cplus Hoverigamum Segnon 9 Commenter Volt Broke 1-8 * For Abura (1-le) wotes/

Nabu Public Domain Reprints:

You are holding a reproduction of an original work published before 1923 that is in the public domain in the United States of America, and possibly other countries. You may freely copy and distribute this work as no entity (individual or corporate) has a copyright on the body of the work. This book may contain prior copyright references, and library stamps (as most of these works were scanned from library copies). These have been scanned and retained as part of the historical artifact.

This book may have occasional imperfections such as missing or blurred pages, poor pictures, errant marks, etc. that were either part of the original artifact, or were introduced by the scanning process. We believe this work is culturally important, and despite the imperfections, have elected to bring it back into print as part of our continuing commitment to the preservation of printed works worldwide. We appreciate your understanding of the imperfections in the preservation process, and hope you enjoy this valuable book.

108 Surford (Me. 247-53) name 17th 1900. antmous den ambush 4. lile 3-M2 +
Whitails - trill Telementer (16.371-8)
Throws 9+ord ax Day M. 462-5
refuses food to the sain 17. 411-52
Lene l'ope hats must 17. 4009-500 with Eurymadur furt hillet 22,8-88 Hoare Orestein Story 1,35, 298-302 3. 193-2001, 254-314, 3. 232-5 4.91-2, 4.512-49, 11.409-56, 13.383-5, 24,95-7, 24,191-202 Young Odyssaus and the 1, 257-64 H, 341-4, 19, 393-the, 21, 11-41, 24, 114-19 Ody Tryan and other 4, 240-14, 266-89 Odptiarel Henry 7, 244-94 Body 9-12 8,75-82, 499-520 Futuro 17. 119-37

Clarendon Press Series

Worlen Hrase - 4, 271-89; 8-499-5, 11,523-32 (allaum 22, 230)

HOMER

ODYSSEY I—XII

MERRY

London

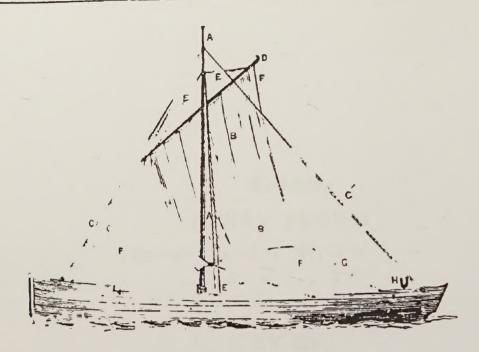
HENRY FROWD

Omer Use open Pers W.

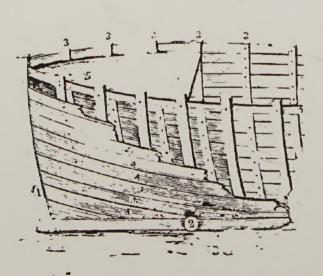

new Peri

Digitized by the Internet Archive in 2023 with funding from Kahle/Austin Foundation

For RIGGING OF HOMERIC SHIP.

F SKETCH OF PORTION OF HULL

1. στι μη. 2. τμοπις. 3. 3. σταμίνες. 4, 4. επγκεν. λες. 5, 5. τκρια (dock), the plur, used because here is a correspending dock at the stern,

F.1.. μεσόδμη or mast-box (drawn on a larger scale), Od. 2, 424, cp. Od. 19, 37.

HOMER

DYSSEY, BOOKS I-XII

WITH INTRODUCTION, NOTES, ETC.

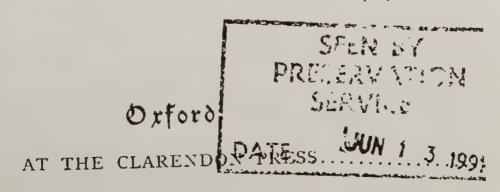
BY

W. W. MERRY, D.D.

Rector of Lincoln College, Oxford

FIFTIETH THOUSAND

PART I. INTRODUCTION AND TEXT

P.

Orford

PREFACE.

The very cordial reception of this School Edition of the Odyssey, first published in 1870, is a satisfactory proof (if one were needed) that the fascination of the Story of Odysseus does not decline as the world grows older.

The excellent English translation by Messrs. Butcher and Lang, while it has been warmly welcomed for its intrinsic merits by those who are unacquainted with Greek, seems to have attracted fresh readers to the original, both in England and America. But for every hundred who study the first half of the Odyssey in the Greek, perhaps hardly a dozen carry their study on to the end.

No doubt there is a peculiar charm in the wanderings of the hero—the charm that calls for fresh editions of the Arabian Nights, and gives such popularity to Treasure Island and King Solomon's Mines.

But although in the second half of the Odyssey we leave fairyland for a narrower field, there is much to compensate for the change.

We need the course of events that leads up to the Slaying of the Suitors to complete for us the character of Odysseus,

and to develop the somewhat shadowy sketch of Telemachus and Penelope, who appear in the early books only to fade away again till they come to play their parts in the later scenes. For the full enjoyment of the Poem, it should be read as a whole.

This new issue of Odyssey I-XII has been carefully revised and reprinted.

W. W. M.

Oxford, 1887.

CONTENTS.

			PART	Γ	I.				
Introduction .									PAGE
	•	•	•	*	•	•	•	•	XI
Plan of Odyssey, 1	Books	I-	-XII.	•	•	•	•	•	xix
ODYSSEY, Book	k I.	•	•		•	•	•		I
**	II.	٠		•	•		•	•	16
• **	III.	•	•			•	•	•	31
57	IV.	•	•	•			•		48
27	v.	٠		٠		•	•		77
. ,,	VI.	•		٠	•		•		94
**	VII.	,	•	•	•	•	•		106
n	VIII	I.	•	•	•			•	118
33	IX.	•	•		•	•			138
***	x.	•	٠				•	•	157
27	XI.	٠		•	•	•	•	•	177
33	XII	•	•		•	•	•	•	199
			PART	Γ	II.				
Sketch of Princip	al Ho	m					•	•	3
The Metre of Ho		•	•		•	•			12
Homeric Syntax			•	•	•	•		•	14
Notes			•	•		,	•		19
Index	•	•	•	•			•	•	139

INTRODUCTION.

THERE are some eight existing biographies of Homer, but all equally destitute of historical value. One of them claims to be by Herodotus, and another by Plutarch, but the earliest of them cannot date much before the Christian era, whilst most of them belong to a still later period.

Between the earliest and latest dates assigned to Homer there is a difference of more than 400 years—viz. from the middle of the eleventh to the latter half of the seventh century B.C. Herodotus would put him some 400 years before his own time (cp. Hdt. 2. 53 'Hσίοδον γὰρ καὶ "Ομηρον ἡλικίην τετρακοσίοισι ἔτεσι δοκέω μευ πρεσβυτέρους γενέσθαι καὶ οὐ πλείοσι), which would bring the date to the middle of the ninth century B.C.

Equally great is the uncertainty about the poet's birthplace, as the epigram expresses it,

έπτὰ πόλεις διερίζουσιν περὶ ῥίζαν 'Ομήρου, Σμύρνα, 'Ρόδος, Κολόφων, Σαλαμὶν, "Ιος, "Αργος, 'Αθῆναι.

The Salamis here mentioned is in Cyprus. The names of other places were from time to time substituted in this list, till there were not less than twenty claimants for the honour.

The list of cities, and the order in which they occur, possibly point to the direction in which Epic poetry spread through Asia Minor and Greece.

In modern times the very existence of Homer, as the single author of Iliad and Odyssey, has been denied. The two poems have been regarded as a conglomeration of a number of separate lays by separate composers, and the name " $0\mu\eta\rho\sigma$ s has been rendered 'uniter,' or 'compiler,' (from $\delta\mu\sigma$ and $\ddot{a}\rho\omega$,) or interpreted as representing some fictitious personage whom the Homeridae (or guilds of Epic poets and reciters) claimed as their founder;

just as the Eumolpidae referred to a mythical Eumolpus, from whom they derived their position and their name.

The discussion of these points in their various bearings forms the so-called Homeric Question, the chief stimulus to which, in modern days, was given by the publication of the 'Prolegomena ad Homerum' (1795), by F. A. Wolf, Professor of Philology in Halle.

The position which he sought to establish may be thus represented:—

- § 1. The Homeric poems were not originally composed in the complete and elaborate form in which we now possess them, for,
 - (A) They are too extensive to have been composed and transmitted without the use of writing, which only came into vogue with the introduction of prose composition.
 - (B) There was no inducement to a poet to compose such extensive works, unless he could have readers as well as hearers.
 - (c) Before the time of Peisistratus these poems did not exist as a whole.
 - (D) There are many traces of later interpolations and of the piecing together of different parts, and many contradictions and inconsistencies.
- § 2. Both poems were probably formed out of short popular lays, each of which dealt only with a single action or adventure. These lays were communicated by oral transmission only, and were recited to the accompaniment of the lyre (κιθαρή). By and by, these lays were combined into groups, more or less comprehensive, and, long afterwards, were united by one man (called, in virtue of his task, Homerus) into a complete whole, which was first committed to writing by Peisistratus. In process of time the text was emended by the so-called, Diasceuastae, and finally fixed by Aristarchus the Grammarian of Alexandria, in the present form.

These views of F. A Wolf were taken up and pushed still

further by Professor Lachmann, of Berlin, who applied them to the examination of the Iliad. He professed to detect in the poems sixteen (or reckoning in the last two books, eighteen) separate lays, by different authors and without any mutual connection. Each lay, originally complete in itself, was afterwards expanded, till after many years of oral transmission (greatly facilitated by the work of the Homeridae and other guilds of poets and reciters) the whole was thrown into its present shape by the recension of Peisistratus.

This view is a distinct advance upon that of Wolf. It simply drops the notion of a Homer altogether, and regards the separate portions of the poem not as so many popular lays, but as distinct compositions of different poets. A new theory was propounded by Grote in his History of Greece. Like a house, the original plan of which is gradually extended by subsequent additions, the Iliad is regarded by him as consisting of an earlier Achilleis (to which belong libb. 1, 8, 11-22; the 23rd and 24th being later), and an Iliad proper, consisting of libb. 2-7, and 10. Both these portions seem to him as the work of the same generation, the latter being somewhat later, and possibly by a different author. The ninth book is a later composition. Modern criticism has dealt similarly with the Odyssey, and professes not only to detect many interpolations and discrepancies in the text, but to find in it two distinct Epic poems woven more or less closely together, viz. a Telemachia and an Odysseia (vid. Die Telemachie, Hennings, Leips. 1858).

But as the 'Homeric Question' implies discussion and controversy, we are prepared to find a strong party of scholars on the other side, supporting the view of the unity of authorship, if not of the personal existence of Homer. They would answer the positions laid down by Wolf as follows. They reply to—

§ 1. (A) There were many persons in classic times who knew the Homeric poems by heart, as Niceratus (Xenoph. Symp. 3. 5), and the Greeks of Olbia on the Pontus (Dio. Chrys. 33). The poems of the Icelandic Skalds have been preserved for more than 200 years by oral transmission; and the songs of the national bards of the

- Kalmuck Tatars sometimes last a whole day long. When writing was an uncommon art, memory was far stronger ($\mu\nu\eta\mu\eta$ $\mu\rho\nu\sigma\rho\mu\dot{\eta}\tau\omega\rho$, Aesch. P. V. 461), but it is at least open to doubt whether Wolf's view of the late introduction of writing into Greece is not overstated.
- (B) Such poems offered sufficient inducement to bring vast audiences together, who could listen and applaud with delight and without weariness.
- (c) This statement is directly denied. An Iliad existed as a whole before the First Olympiad (776 B.C.) The arrangements made by Solon for the recitations at the Panathenaea presuppose a certain definite form of Iliad and Odyssey. The task of Peisistratus was restoration, not creation. He did not produce a combination that had not existed previously, but he settled it anew after it had been disturbed by the uncertainties of oral transmission. His was not so much a literary as a political act.
- (n) Contradictions and discrepancies may tell as much for the poet as against him. We accept them in Virgil, Dante, and Shakespeare, although the works of these poets were all written down from the very first. The poet is carried away by his own thought; he cannot descend to all the minutiae of detail. But while it is impossible to regard the Homeric poems as a mosaic work, however perfect the joints, it is likely enough that in course of transmission many lines or whole scenes may have crept into the text or have been designedly interpolated.

The claimants for unity of authorship answer thus to-

§ 2. The Greek tragedians and Plato were strangely deceived in accepting as a poetic whole this mechanical combination of various lays; and those moderns who parade their long list of discrepancies forget to assign due importance to the remarkable uniformity and consistency that run through the various characters of the

poems. It is not denied that Homer is indebted to tradition and to existing songs for many of the adventures of his heroes and for the general sketch of their characters: but to use this material and weave it into a harmonious Epic is the highest task of genius.

That it is necessary to assign a different author to Iliad and Odyssey was the decision of some of the older critics, e.g. Xenon and Hellanicus, circ. 100 B.C. Those who supported this view were called X wpi (outes or 'separaters.' They based it upon various differences, both in matter and in language, between the poems; and the list of these has been largely extended by modern critics. Among the most evident we may mention that in the Iliad (18. 382) the wife of Hephaestus is Charis, in the Odyssev she appears (8, 274) as Aphrodite. Neleus in the Odyssey has three, in the Iliad twelve sons. Neoptolemus is but a child in the Iliad, a young warrior in the Odyssey. Dioscuri are mortals in the Iliad; in the Odyssey they are deified. The Gods of the Iliad live on the Mysian Olympus, the sovereignty of Zeus is hardly acknowledged. In the Odyssey the Gods live in a supramundane region and Zens is unquestioned arbiter. In the two poems the state of society is different. The Iliad represents the feudal system in its strictest form; in the Odyssey the kings consult their people in a parliament, and the great chieftains, such as Menelaus, are not only fighting men, but merchants. As to differences between the language of the two poems, it may be said that there is a far greater number of abstract words in the Odyssey, and that the same word has not always the same meaning in the two poems. But in attempting to establish any argument from the language, it would be necessary to take in the whole question of the place of composition, and the probable changes which the text may have undergone at the hands of the early critics and editors.

It is likely enough that Epic poetry developed itself from the songs of the priests when celebrating their rites; as, for example, the Pierians in Thrace had their mythic poets, Orpheus, Linus, Thamyris, Musaeus, whose hymns are still quoted or alluded to. At any rate, there can be no doubt that the Iliad and Odyssey do

not present themselves to us as first attempts in Epic poetry; their finish and perfection point to the climax rather than to the commencement of art. This view is corroborated by the allusion in the Homeric poems to other bards, such as Phemius in Ithaca, and Demodocus at the Phaeacian court, besides those mentioned in Od. 3. 267 and 4. 17; by the allusions to the adventures of heroes and heroines, which must have been recorded in other Epics, and which were evidently familiar to the hearers A vast mass of these Epic legends, on of the Homeric poems. the story of Thebes, the fate of Troy, and many other popular tales, were collected by the Alexandrian critics, and the collection was called ἐπικὸς κύκλος. The Greek tragedians found most of the subjects of their dramas in the poems of the Epic Cycle. They must have been of varying merit; some, no doubt, fit to compare with Iliad and Odyssey; others, of later date, mere imitations of earlier Epic, composed to fill up some gap in the continuity of the whole story. Such an author must Horace's Scriptor cyclicus (A. P. 136) have been. The Trojan legend is completed in eight epics,

- Τὰ Κύπρια (ἔπη) by Stasinus. The poem began with the first cause of the Trojan war, the apple of Discord flung down at the banquet that celebrated the nuptials of Peleus and Thetis; and the story is continued up to the beginning of
- 2. The Iliad.
- 3. Alblonis, by Arctinus, narrates the appearance on the scene of war of Penthesilea, who came to help the Trojans and was slain by Achilles. It also records the prowess and death of Memnon, chieftain of the Aethiopians and son of Eos.
- 4. Ἰλιὰς μικρὰ, by Lesches, tells of the glories of Odysseus, and begins with the contest between him and Ajax for the possession of the arms of Achilles.
- 5. Ἰλίου πέρσις, by Arctinus, describes the fall and sack of Troy, the wooden horse, the sacrifice of Polyxena, &c.
- 6. Νόστοι, by Agias of Troezen, recount the adventures of the Greek chieftains on the bomeward voyage from Troy.
- 7. The Odyssey.

8. Τηλεγόνεια, by Eugammon, narrates the death of Odysseus through the misadventure of Telegonus, his son by Circe.

The Homeric poems were recited by Rhapsodists, whose name seems to refer not to the joining together of separate songs, but to the even flow of the Epic Hexameter, unbroken by stanza or antistrophe. Cp. Hesiod. Fragm. έν νεαροίς υμνοις ράψαντες ἀοιδήν. In later times, they wore a distinguishing costume, viz. a long flowing cloke of crimson when they were reciting from the Iliad; of blue, when they declaimed the Odyssey. The κιθαρή or φόρμιγξ, an instrument of four strings. was used for the accompaniment, which consisted in a prelude (ἀναβολή), a few chords struck during the recitative, as we should now call the vocal part, and a tune again at the end of the performance. As much uncertainty was introduced into the text by the Rhapsodists, and the order of events was lost by careless recitation, each Rhapsodist perhaps knowing only one or two divisions of the poems (called ραψωδίαι), Solon ordered that the Rhapsodists should recite ἐξ ὑποβολης, which seems to mean, 'according to cue, or hint,' thereby keeping the proper sequence of the story; not, for example, to recite the apportion of Diomed after the death of Hector. Hipparchus, son of Peisistratus, similarly enjoined the recital of the poems without break at the Panathenaea, and if one Rhapsodist was unequal to the task, another should be ready to take up the recitation where the first left off ($\dot{\epsilon}\xi \, \dot{\upsilon}\pi o \lambda \dot{\eta} \psi \epsilon \omega s$).

and enlarged by his son, was said to contain 400,000 books. The most famous of the librarians were, Zenodotus, to whom we owe the present division into books of Iliad and Odyssey, Aristophanes of Byzantium, and Aristarchus from Samothrace. mentioned scholar, the most famous name in Homeric criticism, prepared first an edition of Homer with a commentary (ὑπόμνημα); then he composed dissertations on special points (συγγράμματα), and again edited both Iliad and Odyssey. On the margin of both editions were the critical marks ($\sigma \eta \mu \epsilon i a$), the use of which Aristarchus had learned from his master Aristophanes of By-The obelus -> denoted a spurious line; the astericus >x pointed out that the line was repeated elsewhere; the two marks together showed that such a repetition was erroneous. The $\delta i \pi \lambda \hat{\eta} \kappa a \theta a \rho \hat{\alpha} > \text{implied that the verse had been discussed by}$ him elsewhere, or explained by the light of some other passage; the $\delta i\pi \lambda \hat{\eta} \pi \epsilon \rho i\epsilon \sigma \tau i \gamma \mu \hat{\epsilon} v \eta \succeq \text{ expressed dissent from the reading of}$ Zenodotus; the antisigma) denoted that the order of the lines was inverted.

The so-called Scholia are mainly excerpts from Homeric treatises by Herodian, Nicanor, Didymus, and Aristonicus, and the last of the commentators is Eustathius, bishop of Thessalonica, in the twelfth century, whose voluminous $\pi a \rho \epsilon \kappa \beta o \lambda a \lambda \epsilon s \tau \dot{\eta} \nu O \mu \dot{\eta} \rho o \nu \lambda s \dot{\alpha} \lambda a \lambda O \delta \dot{\nu} \sigma \sigma \epsilon s u \nu$ we still possess.

PLAN OF ODYSSEY.

BOOKS I-XII.

In the tenth year after the taking of Troy, and the twentieth after his first departure from home, we find Odvsseus still far from Ithaca, completing the seventh year of his detention in the isle of Ogygia in the far west, where Calypso, who had rescued him from shipwreck in the third year of his wanderings, still keeps him against his will. Meanwhile, in Ithaca, the faithful Penelope is beset by importunate suitors who devour the substance of the absent Odysseus: and the young Telemachus is an unwilling but helpless witness of their insolence. At this point, Athena, the constant protectress of Odysseus, protests at the council of the Gods, in the absence of Poseidon, against such injustice done to her hero. It is decided to despatch Hermes the messenger, to bid Calypso dismiss her prisoner-guest and send him on his voyage home. Athena, taking the form of Mentes, an old friend of Odysseus, goes to Ithaca, where she counsels Telemachus to turn the suitors out of his house, and to visit Nestor and Menelaus in hope of hearing tidings of his lost father. (B. II) Next day Telemachus summons an assembly and issues his orders to the suitors, who treat him with brutal contempt, and refuse his request for a ship to carry him to Nestor's home at Pylos. But Athena, this time in the person of Mentor, procures one for him and gets together a crew. Only the old nurse Eurycleia is entrusted with the secret, and at night Telemachus starts, accompanied by Mentor, for Pylos, which he reaches next day, (B. III) and finds Nestor and all his household engaged in a solemn sacrifice to Poscidon. Nestor, recognising in Mentor the goddess Athena, as she suddenly disappears from the banquet, pours a libation in her honour, and next morning makes a splendid sacrifice. Nestor tells Telemachus all he knows, but it is little to the purpose, so he sends his guest on to

Menelaus in Sparta, and gives him his youngest son Peisistratus for a companion. The next night sees them at Pherae at the house of Diocles, and the second evening brings them to Sparta, where they find Menelaus celebrating the marriages of his son and daughter (B. IV). Menelaus had not long reached his own home, having spent eight years in wandering after the fall of Troy, visiting Phoenicia and Egypt. Helen recognises Telemachus from his likeness to his father, the mention of whose name calls up so many sad memories that all are dissolved in tears till Helen calms them with some soothing opiate. Next day Telemachus brings news of his lost father from Menelaus, who tells him the revelation made to him by Proteus, that Odysseus is detained in the isle of Ogygia. Telemachus determines to return home at once, and rejects the invitation to a longer stay: but without describing his further movements, the story suddenly transports the reader to Ithaca, where the suitors have discovered that Telemachus is gone, and are plotting to waylay him on his return. Their design is betrayed by Medon to Penelope, who is heartbroken by the news; but Athena comforts and reassures her in visions of the night. Meanwhile the suitors place their ship near the isle of Asteris to intercept Telemachus.

At the opening of B. V we find a second assembly of the Gods, in which Athena again presses her request that Zeus should send Hermes to Calypso's home in Ogygia.

This is now performed, and Calypso dismisses Odysseus and furnishes with provisions the raft which he had built. On the eighteenth day after his departure from Ogygia he sights the land of the Phaeacians, when Poseidon spies him, raises a tempest, and wrecks his boat; but Odysseus is saved by swimming, thanks to the magical scarf which Ino Leucothea gives him.

For two days and two nights he is adrift, and then he finds a landing-place in the estuary of a river, and lies down to sleep in the shelter of a wood. Next morning (B. VI), Nausicaa, daughter of the Phaeacian king, in obedience to a vision, goes with her maidens to wash the linen of the household in the river. Odys-

seus is awoke by the voices of the maidens, and presents himself as a suppliant to Nausicaa, who gives him raiment, and directs him how to find her father's palace, and how to seek relief from her mother. Odysseus (B. VII) enters the palace unseen, by the aid of Athena, and marvels at the splendour of the house and gardens. Then he makes his way to the queen, and the mist which had concealed him melts off, and he stands revealed before all present. He is welcomed; and Arete the queen listens to the story of his shipwreck and his meeting with her daughter Nausicaa. Next day (B. VIII) Alcinous calls an assembly, in which it is resolved to send Odysseus safely home. At the games which follow, Odysseus astounds all the spectators by his strength and skill in throwing the quoit. Demodocus the bard sings to them of the loves of Ares and Aphrodite, and then changes his subject to the story of the wooden horse of Troy. Odysseus is melted to tears by these bygone memories; and when Alcinous notices his distress and asks him who he is, he discloses his name and parentage (B. IX) and begins the story of his adventures. The conflict with the Ciconians; the visit to the Lotophagi; the destruction of the cruel Polyphemus, the visit to Aeolus (B. X) and its disastrous result: the destruction of his fleet by the Laestrygonian giants, are all recounted in order. Then he tells of his visit to Circe's isle, of his restoration of the comrades whom the witch had turned to swine, and of his preparation for a voyage to the realm of Hades. (B. XI) Arrived there he invokes the dead: learns of his coming fortunes from Teiresias, holds converse with his mother, and sees the forms of departed heroes and noble dames, and witnesses the punishment of Tityus, Tantalus, and Sisyphus. Then in terror he hastily sets sail again for Circe's isle (B. XII), and leaving her once more he escapes the Sirens, and lands on the Thrinacian isle, where are the sacred herds of Helios. The comrades of Odysseus are reckless enough to kill these for their own use, and for their impiety they are all destroyed in a tempest sent by Zeus. Odysseus alone escapes, and reaches the isle of Calypso. This concludes his narrative; after which he embarks on board a Phaeacian ship and is taken safe to Ithaca.

The division of the poem into days is as follows (see 'Fäsi Einleitung,' p. 35):—

1st day. Council of the Gods. Visit of Athena to Ithaca.
B. I.

and , Calling of the assembly in Ithaca. Departure of Telemachus. B. II.

3rd ,, Visit to Pylos. B. III, 1-403.

4th ,, Sacrifice at Pylos. Departure for Sparta. Arrival at Pherae. B. III, 404-490.

5th ,, Visit to Sparta, and welcome at the house of Menelaus. B. III, 491—IV, 305.

6th ,, Sojourn in Sparta. Return of the scene to Ithaca; and plot of suitors against Telemachus. B. IV, 306-624, and again 625-846.

7th " Second council of the Gods. Despatch of Hermes to Calypso. B. V, 1-227.

8th-11th Building of the raft. B. V, 228-262.

of his voyage for seventeen days. B. V, 263-278.

29th-31st The Phaeacian mountains come in sight (B. V, 279).

Storm and shipwreck, and two days and nights drifting on the sea. On the twentieth day after he first sets sail he lands on the coast of Scheria, and seeks the shelter of the wood (B. V, 34, 317-390—VI, 170). During the night Athena appears to Nausicaa in a dream. B. VI, 13-40.

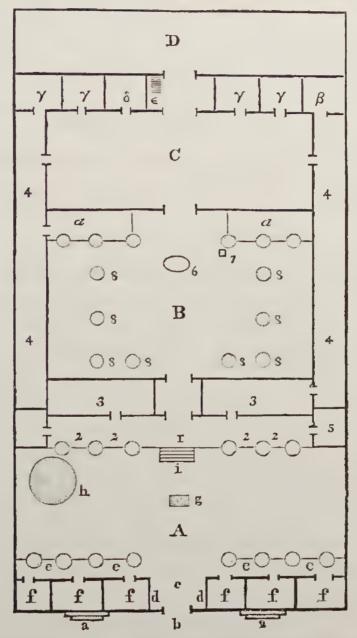
32nd day. Meeting of Nausicaa and Odysseus. His entrance into the palace of Alcinous. B. VI, 48—VII, 344.

33rd ,, Second day spent in Scheria. Banquet. Games. Story of Odysseus, lasting late into the night. B. VIII, 1—XIII, 17.

The remainder of the poem occupies seven days.

GROUND PLAN OF HOMERIC HOUSE.

Mainly from H. Rumps, De Ædibus Homericis, p. ii. (Gissen, 1848.)

A.—Court Yard (αὐλή). a. ξεστοὶ λίθοι (Od. 3. 206. Nitzsch ad loc. cp. Od. 16, 343 foll. 17, 530). b, c. Door and entrance (πρόθυρα αὐλῆς, Od. 1, 103). d. Walls at each side of entrance (ἐνώπια, Od. 4, 42). e. Verandah of c. urt yard 'αἴθουσα, Od. 3, 403, cp. 18, 102). f. Stalls for horses or cattle (cp. Od. 17, 29°). g. Altar of Zevs Έρκεῖος (Od. 22, 334). h. Rotunda θόλος, Od. 22, 442). f. Steps to πρόδομος.

B.—HALL (μέγαρον). 1. Entrance to house (πρόθυρα, Od. 8, 30.). 2. Verandah of house (αἴθουσα, Od. 3, 399). 3. Rooms opening to side Jassages. Perhaps bath rooms. 4. Side passages (λαύρη, Od. 22, 128). 5. Chamber of Telemachus (Od. 1, 426). 6. Hearth (ἐσχάρη, Od. 6, 305). 7. Place where the Wassail-bowl stood κρητήρ, Od. 22, 341). 8. Pillars (κίονες, Od. 1, 127; 6, 307).

C.—Women's Quarters. a. Gallery raised on pillars, the spaces between which are the μεσόδμαι of Od. 19, 37. β. Armoury (Od. 19, 17). γ. Chambers (Od. 6, 15). δ. Chamber of Odysseus (Od. 23, 178 foll.). ε. Stairs (Od. 1, 330).

D.-BACK YARD (έρκος).

02000205 à dvoo nos (odvomos) Odvoni Odvona νηῦς (νέος) - νηῶν (νεῶν) νηῦς (νέος) - νηῶν (νεῶν) νηῦ - νηνοῦ (νῆεοσι, νἔρεοσι) νῆα (νέα) - νηας (νέας) Telemachen reservence to Odysous 1.206-12, 2.270-8, 3.122-5 4, 141-6, 4, 149-50, Lin, 16,300 -10

Epúkwi ερυξω ηρυξα detain, restrain
Estikkis Dw (aor) Eπεκλωσα act (mid = assign
as and or destros, apant, spin unt destrum); allot
äεθλος - contont- of - troubles, otruggles

Ο ΔΥΣΣΕΙΑΣ Α.

γίνωσκω, γίωσομαι, Έγνων Θεων άγορά. 'Αθηνας παραίνεσις πρὸς Τηλέμαχον.

Invocation of the Muse.

Ανδρα μοι ἔννεπε, Μοῦσα, πολύτροπον, ὁς μάλα πολλὰ πλάγχθη, ἐπεὶ Τροίης ἱερὸν πτολίεθρον ἔπερσε πολλῶν δ' ἀνθρώπων ἴδεν ἄστεα καὶ νόον ἔγνω, πολλὰ δ' ὅ γ' ἐν πόντῳ πάθεν ἄλγεα ôν κατὰ θυμὸν, ἀρνύμενος ῆν τε ψυχὴν καὶ νόστον ἐταίρων. 5 ἀλλ' οὐδ' ὡς ἐτάρους ἐρρύσατο, ἱέμενός περ αὐτῶν γὰρ σφετέρησιν ἀτασθαλίησιν ὅλοντο, νήπιοι, οῦ κατὰ βοῦς Ὑπερίονος Ἡελίοιο ἤσθιον αὐτὰρ ὁ τοῖσιν ἀφείλετο νόστιμον ἦμαρ. τῶν ἀμόθεν γε, θεὰ, θύγατερ Διὸς, εἰπὲ καὶ ἡμῖν. 10

The detention of Odysseus in Calypso's isle.

Ένθ' ἄλλοι μὲν πάντες, ὅσοι φύγον αἰπὺν ὅλεθρον,

οἴκοι ἔσαν, πόλεμόν τε πεφευγότες ἢδὲ θάλασσαν

τὸν δ' οἶον, νόστου κεχρημένον ἢδὲ γυναικὸς,

νύμφη πότνι' ξερυκε Καλυψω, δῖα θεάων,

ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι, λιλαιομένη πόσιν εἶναι.

αλλ' ὅτε δὴ ἔτος ἢλθε περιπλομένων ἐνιαυτῶν, ων αναστικούνον

τῷ οἱ ξέπεκλώσαντο θεοὶ οἶκόνδε νέεσθαι

εἰς Ἰθάκην, οὐδ' ἔνθα πεφυγμένος ἢεν ἀέθλων,

καὶ μετὰ οἶσι φίλοισι. θεοὶ δ' ἐλέαιρον ἄπαντες

Xpaonai, xphodaar, deproalons, KEXPruai

νόσφι Ποσειδάωνος ό δ' ασπερχές μενέαινεν 20 αντιθέω 'Οδυσηι πάρος ην γαιαν ικέσθαι. Mataka Athena, in Poseidon's absence, claims the protection of Zeus for Odysseus. 'Αλλ' ὁ μὲν Αἰθίοπας μετεκίαθε τηλόθ' ἐόντας, Αιθίοπας, τοι διχθά δεδαίαται, έσχατοι ανδρων, οί μεν δυσομένου Υπερίονος, οί δ' ανιόντος, αντιόων ταύρων τε καὶ αρνειών έκατόμβης. Μαντιών 25 ένθ' ő γε τέρπετο δαιτί παρήμενος οί δε δη άλλοι Ζηνὸς ἐνὶ μεγάροισιν 'Ολυμπίου ἀθρόοι ήσαν. τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε ιμέτοκο μαι μυήσατο γάρ κατά θυμον αμύμονος Αιγίσθοιο, τόν ρ' 'Αγαμεμνονίδης τηλεκλυτός έκταν' 'Ορέστης' 30 τοῦ ὅ γ' ἐπιμνησθεὶς ἔπε' ἀθανάτοισι μετηύδα: do (how!) ' Ω πόποι, οίου δή νυ θεούς βροτοί αἰτιόωνται. έξ ἡμέων γάρ φασι κάκ' ἔμμεναι οί δὲ καὶ αὐτοὶ σφησιν απασθαλίησιν ύπερ μόρον άλγε έχουσιν, ώς καὶ νῦν Αἴγισθος ὑπὲρ μόρον ᾿Ατρείδαο 35000 35 γημ' άλοχου μυηστηυ, του δ' έκτανε νοστήσαντα, είδως αίπυν όλεθρον έπει πρό οι είπομεν ήμεις, Ερμείαν πέμψαντες, εύσκοπον άργειφόντην, μήτ' αὐτὸν κτείνειν μήτε μνάασθαι ἄκοιτιν έκ γὰρ 'Ορέσταο τίσις έσσεται 'Ατρείδαο, 40 γ ὁππότ αν ἡβήση τε καὶ ἦς ἱμείρεται αἴης. ως έφαθ' Ερμείας, αλλ' οὐ φρένας Αίγισθοιο πείθ' ἀγαθὰ φρονέων νῦν δ' ἀθρόα πάντ' ἀπέτισε. Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις 'Αθήνη. ρουίδη, υπατερ ημέτερε Κρουίδη, υπατε κρειόντων, ξοιτολί καὶ λίην κεῖνός γε <u>ἐοικότι</u> κεῖται ὀλέθρω·
δαίν δινο ἀπόλοιτο καὶ ἄλλος ὅ-45 ως απόλοιτο καὶ άλλος ὅτις τοιαῦτά γε ρέζοι. ωτονγρομία άλλά μοι άμφ' 'Οδυσηι δαίτρουι δαίεται ήτορ, δυσμόρω, δε δη δηθα φίλων άπο πήματα πάσχει

av + subantare - but more vivid soull harou

OTUPOMAI - WOLP, grave - COU OTOMAI - NE OF OUTHOUS - NO THAT I. ETT LOVE DAY OUT, ETT LA OUT THE TOTAL TO SEA νήσω εν αμφιρύτη, όθι τ' όμφαλός εστι θαλάσσης. νησος δενδρήεσσα, θεὰ δ' εν δώματα ναίει, Ατλαυτος θυγάτηρ όλοόφρουος, δς τε θαλάσσης πάσης βένθεα οίδεν, έχει δέ τε κίονας αὐτὸς τοῦ θυγάτηρ δύστηνον δδυρόμενον κατερύκει, Mismaller unhappy αἰεὶ δὲ μαλακοῖσι καὶ αἰμυλίοισι λόγοισι whealtwo, flatteren θέλγει, ὅπως Ἰθάκης ἐπιλήσεται αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς, ζωτ μιος wed su ίέμενος καὶ καπνὸν ἀποθρώσκοντα νοῆσαι 🗸 🖘 ης γαίης, θανέειν ίμείρεται. οὐδέ νυ σοί περ - του - σοι έντρέπεται φίλον ήτορ, 'Ολύμπιε. ου νύ 🗗 'Οδυσσεύς 60 'Αργείων παρά νηυσί χαρίζετο ίερα ρέζων Χαρ ζουθι-Τροίη εν ευρείη; τί νύ οι τόσον ωδύσαο, Ζεῦ; Την δ' απαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς. ' τέκνον έμον, ποιόν σε έπος φύγεν έρκος οδόντων. πως αν έπειτ' 'Οδυσηρς ένω Αείοιο Γορών Κύκλωπος κεχόλωται, δυ όφθαλμοῦ ἀλάωσευ, το level το (σερη)

πολύφημου, δου κράτος ἐπολος ἐπ πᾶσιν Κυκλώπεσσι Θόωσα δέ μιν τέκε νύμφη, Φόρκυνος θυγάτηρ, άλὸς ἀτρυγέτοιο μέδουτος, μερωνιοντος έν σπέσσι γλαφυροίσι Ποσειδάωνι μιγείσα. έκ τοῦ δὴ 'Οδυσῆα Ποσειδάων ἐνοσίχθων from that time ού τι κατακτείνει, πλάζει δ' από πατρίδος αίης. 75 άλλ' ἄγεθ', ήμεις οίδε περιφραζώμεθα πάντες νόστον, ὅπως ἔλθησι. Ποσειδάων δὲ μεθήσει - ΜΕΟ- 17 Μ. Θινε Φ ου χόλου ου μεν γάρ τι δυνήσεται αντία πάντων αθανάτων αέκητι θεων εριδαινέμεν οίος. Τον δ' ημείβετ' έπειτα θεά γλαυκώπις 'Αθήνη' 80 ιω πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ῦπατε κρειόντων, NOW I INTEL & Day - socree Noticed (Not) -

OTPUVE, OTPUVEN, LETPUVA RENE TO OTPOUNT ULSEON 1. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Α. Nouse to action

εὶ μὲν δὴ νῦν τοῦτο φίλον μακάρεσσι θεοῖσι, νοστῆσαι 'Οδυσῆα δαίφρονα ὅνδε δόμονδε,
Έρμείαν μὲν ἔπειτα, διάκτορον ἀργειφόντην,
νῆσον ἐς 'Ωγυγίην δτρύνομεν, ὅφρα τάχιστα 85
Νύμφῃ ἐυπλοκάμῳ εἴπῃ νημερτέα βουλὴν,
νόστον 'Οδυσσῆος ταλασίφρονος, ὥς κε νέηται. Αξο και
αὐτὰρ ἐγὼν 'Ιθάκην ἐσελεύσομαι, ὅφρα οἱ υἱὸν
μᾶλλον ἐποτρύνω, καί οἱ μένος ἐν φρεσὶ θείω,
εἰς ἀγορὴν καλέσαντα κάρη κομόωντας 'Αχαιοὺς 90
πᾶσι μνηστήρεσσιν ἀπειπέμεν, οἵ τέ οἱ αἰεὶ - γεικ
μῆλ' αδινὰ σφάζουσι καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς.

πέμψω δ' ε'ς Σπάρτην τε καὶ ε'ς Πύλον ημαθόεντα, νόστον πευσόμενον πατρός φίλου, ην που ἀκούση, ηδ' ΐνα μιν κλέος εσθλον ε'ν ἀνθρώποισιν έχησιν.'

Athena appears to Telemachus in Ithaca, assuming the person of Mentes.

95

105

110

*Ως εἰποῦσ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα, ἀμβρόσια, χρύσεια, τά μιν φέρον ἢμὲν ἐφ' ὑγρὴν ἢδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν ἅμα πνοιῆς ἀνέμοιο. [εἴλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξέι χαλκῷ, βριθὸ, μέγα, στιβαρὸν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν

ήρωων, τοισίν τε κοτέσσεται δβριμοπάτρη.] βη δε κατ' Οὐλύμποιο καρήνων ἀίξασα, στη δ' 'Ιθάκης ενὶ δήμω επὶ προθύροις 'Οδυσηος,

οίδοῦ ἐπ' αὐλείου· παλάμη δ' ἔχε χάλκεον ἔγχος, εἰδομένη ξείνω, Ταφίων ἡγήτορι, Μέντη.

εὖρε δ' ἄρα μνηστήρας ἀγήνορας. Τοἱ μὲν ἔπειτα πεσσοῖσι προπάροιθε θυράων θυμὸν ἔτερπον, ήμενοι ἐν ῥινοῖσι βοῶν, οῦς ἔκταιον αὐτοί.

κήρυκες δ' αὐτοῖσι καὶ <u>ὀτρηρο</u>ὶ θεράπουτες οἱ μεν ἄρ' οἶνον ἔμισγον ἐνὶ κρητῆρσι καὶ ὕδωρ, οἱ δὶ αὖτε σπόγγοισι πολυτρήτοισι τραπέζας

Laurn us deleat in A

tettate aparte

TOO TIVNIL Vateonai - divide (into 1. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Α. 300 mpl νίζον καὶ πρότιθεν, τοὶ δὲ κρέα πολλά δατεθιτο. Την δε πολύ πρώτος ίδε Τηλέμαχος θεοειδής. ήστο γαρ εν μνηστήρσι φίλον τετιημένος ήτορ, οσσόμενος πατέρ' έσθλον ενί φρεσίν, εί ποθεν ελθών 115 μυηστήρων των μεν σκέδασιν κατά δώματα θείη, νομο - Λουτ Deafforing τιμην δ' αὐτὸς ἔχοι καὶ κτήμασιν οἶσιν ἀνάσσοι. hera jual τὰ φρονέων, μνηστήρσι μεθήμενος, εἴσιδ' Αθήιην. βη δ' ίθὺς προθύροιο, νεμεσσήθη δ' ἐνὶ θυμῷ being indiquant that τ ξείνου δηθὰ θύρησιν εφεστάμεν εγγύθι δε στὰς ραίσες τιπ χειρ' έλε δεξιτερην και εδέξατο χάλκεον έγχος, καί μιν φωνήσας έπεα πτερόεντα προσηύδα. γατων 'Χαιρε, ξείνε, παρ' ἄμμι φιλήσεαι αὐτὰρ ἔπειτα βακονε σενιι - δείπνου πασσάμενος μυθήσεαι όττεό σε χρή. αντική - πατεσιναι -°Ως εἰπὼν ἡγεῖθ', ἡ δ' ἔσπετο Παλλὰς 'Αθήνη... οί δ' ότε δή ρ' έντοσθεν έσαν δόμου ύψηλοῖο, - ήσαν έγχος μέν ρ' έστησε φέρων προς κίονα μακρην δουροδόκης έντοσθεν ευξόου, ένθα περ άλλα aor & Journal 150 έγχε' 'Οδυσσήσε ταλασίφρουσε ίστατο πολλά, αὐτὴν δ' ἐς θρόνον εἶσεν ἄγων, ὑπὸ λῖτα πετάσσας, 130 πετλι καλον δαιδάλεον ύπο δε θρηνυς ποσίν ήεν. πάρ δ' αὐτὸς κλισμὸν θέτο ποικίλον, ἔκτοθεν ωλλων κεατ μιηστήρων, μη ξείνος ανιηθείς δρυμαγδώ *Ζανιάω νετ, τιουλε δείπνω αδήσειεν, ύπερφιάλοισι μετελθών, - ων Ζάδεω - houston ήδ' ενα μιν περί πατρὸς ἀποιγομένοιο του ποικτή ι πατρος αποιγομένοιο του ποικτή ι πατρος αποιγομένοιο του ποικτή ι πατρος και ποικτή ι πατρος αποιγομένοιο του ποικτή ι πατρος και ποικτή ι πατ ήδ' ίνα μιν περί πατρός ἀποιχομένοιο ξροιτο. οστος χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόω ἐπέχευε φέρουσα επ χεω καλή χρυσείη, ύπερ άργυρέοιο λέβητος, Livas. platter νίψασθαι παρά δε ξεστην ετάνυσσε τράπεζ. σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα, είδατα πόλλ' επιθείσα, χαριζομένη παρεόντων + δαιτρός δε κρειων πίνακας παρέθηκεν αείρας meat conver Laipw παντοίων, παρά δέ σφι τίθει χρύσεια κύπελλα κῆρυξ δ' αὐτοῖσιν θάμ' ἐπώχετο οἰνοχοεύων. ἐποιχομαι- Come τος or voresos - "hasto do with forming a mental image ... resentful barding "

The suitors in the palace of Odysseus.

Ές δ' ήλθου μυηστήρες αγήνορες. οί μεν έπειτα έξείης έζουτο κατά κλισμούς τε θρόνους τε. 145 τοίσι δε κήρυκες μεν ύδωρ επί χείρας έχευαν, σίτον δε δμωαί παρενήνεον εν κανέοισι, κουροι δε κρητήρας επεστέψαντο ποτοίο. Διαλλα ρυτ οί δ' επ' ονείαθ' ετοίμα προκείμενα χείρας ιαλλον. αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο μνηστήρες, τοίσιν μεν ενί φρεσίν άλλα μεμήλει, μολπή τ' ὀρχηστύς τε τὰ γάρ τ' ἀναθήματα δαιτός. κῆρυξ δ' ἐν χερσὶν κίθαριν περικαλλέα θῆκε Φημίω, ός ρ' ήειδε παρά μυηστήρσιυ ανάγκη. · ἢ τοι ὁ φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν ἀείδειν, 155

Telemachus converses with Athena, and enquires about

prax rather for speed of fast this father goth white It αὐτὰρ Τηλέμαχος προσέφη γλαυκῶπιυ 'Αθήνην, άγχι σχων κεφαλην, ΐνα μη πευθοίαθ' οι άλλοι 💳 🥰

' Ξεινε φίλ', η καί μοι νεμεσήσεαι όττι κεν είπω;

τούτοισιν μὲν ταῦτα μέλει, κίθαρις καὶ ἀοιδὴ,

(ρεί) επεὶ ἀλλότριον βίστον νηποινον έδουσιν, - ἀνέρος οὖ δή που λεύκ' ὀστέα πύθεται ὄμβρω 📢 🖳 κείμεν' επ' ηπείρου, η είν άλὶ κύμα κυλίνδει.

εί κεινόν γ' 'Ιθάκηνδε ίδοίατο νοστήσαντα, πάντες κ' άρησαίατ' ελαφρότεροι πόδας είναι

γη αφνειότεροι χρυσοιό τε έσθητός τε. νου δ' ό μεν ως απόλωλε κακον μόρον, οὐδέ τις ήμιν

φηριν έλεύσεσθαι του δ' ώλετο νόστιμον ήμαρ. άλλ' ἄγε μοι τόδε είπε και άτρεκέως κατάλεξον τίς πόθεν είς ἀνδρων; πόθι τοι πόλις ήδε τοκηες;

όπποίης τ' έπὶ νηὸς ἀφίκεο· πῶς δέ σε ναῦται ήγαγον είς 'Ιθάκην; τίνες έμμεναι εύχετόωντο;

Vytroi vos-witront compusation of

ου μεν γάρ τί σε πεζον δίομαι ενθάδ' ικέσθαι. καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ, η τέον μεθέπεις, ή και πατρώιός έσσι μεθέπο ξείνος, ἐπεὶ πολλοὶ ἴσαν ἀνέρες ἡμέτερον δῶ - μολ το come mi ραλ - άλλοι, επεί και κείνος επίστροφος ην ανθρώπων. Το γοινη ακοιμ Τον δ' αυτε προσέειπε θεα γλαυκώπις 'Αθήνη' 'τοιγὰρ ἐγώ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω. Μέντης 'Αγχιάλοιο δαίφρονος εύχομαι είναι νίος, απαρ Ταφίοισι φιληρέτμοισιν ανάσσω. Οων Ιονιβη Ν νῦν δ' ώδε ξὺν νηὶ κατήλυθον ήδ' έτάροισι, πρρεκκιν α στιαιμε γο πλέων ἐπὶ οίνοπα πόντον ἐπ' ἀλλοθρόους ἀνθρώπους, Ισημιν ές Τεμέσην μετά χαλκον, άγω δ' αίθωνα σίδηρον, Ερλινίνα υηθς δέ μοι ήδ' έστηκεν έπ' άγροθ νόσφι πόληος, έν λιμένι 'Ρείθρφ, ύπὸ Νηίφ ύλήεντι. ξείνοι δ' άλλήλων πατρώιοι εὐχόμεθ' είναι έξ ἀρχης, εἴ πέρ τε γέρουτ' εἴρηαι ἐπελθων Λαέρτην ήρωα, τον οὐκέτι φασὶ πόλινδε έρχεσθ', αλλ' απάνευθεν έπ' αγρού πήματα πάσχειν γρηὶ σὺν ἀμφιπόλω, ἢ οἱ βρωσίν τε πόσιν τε παρτιθεί, εῦτ ἄν μιν κάματος κατά γυια λάβησιν το έρπύζουτ' ἀνὰ γουνὸν ἀλωῆς οἰνοπέδοιο. ΝΙΝΟ γανα νῦν δ' ήλθον δη γάρ μιν ξφαντ ξπιδήμιον είναι, σον πατέρ' άλλά νυ τόν γε θεοί βλάπτουσι κελεύθου. ού γάρ πω τέθνηκεν έπὶ χθονὶ δίος 'Οδυσσεύς, 196 άλλ' έτι που ζωὸς κατερύκεται εὐρέι πόντω, νήσω εν αμφιρύτη, χαλεποί δε μιν ανδρες έχουσιν, άγριοι, οί που κείνον ξρυκανόωσ' αξκοντα. αὐτὰρ νῦν τοι ἐγὼ μαντεύσομαι, ὡς ἐνὶ θυμῷ αθάνατοι βάλλουσι καὶ ώς τελέεσθαι δίω, ούτε τι μάντις έων ούτ' οίωνων σάφα είδώς. ού τοι έτι δηρόν γε φίλης από πατρίδος αίης

έσσεται, οὐδ' εἴ πέρ τε σιδήρεα δέσματ' ἔχησι - Dulyuret

Corray to be lighter on their jest rather than richer in it

8 herved devise and but med praga ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Α. φράσσεται ως κε νέηται, έπει πολυμήχανός έστιν. 205 άλλ' άγε μοι τόδε είπε και άτρεκέως κατάλεξον, εί δη έξ αὐτοῖο τόσος παῖς εῖς 'Οδυσησς. " γινικ αίνως γάρ κεφαλήν τε καί όμματα καλά έοικας κείνω, επεί θαμά τοιου εμισγόμεθ' άλλήλοισι, πρίν γε τὸν ἐς Τροίην ἀναβήμεναι, ἔνθα περ ἄλλοι 'Αργείων οι ἄριστοι ἔβαν κοίλης ἐπὶ νηυσίν' έκ τοῦ δ' οὕτ' 'Οδυσῆα έγὼν ἴδον οὕτ' έμε κεῖνος, Την δ' αῦ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὕδά• 'τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνέ, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω. μήτηρ μέν τ' έμέ φησι τοῦ ἔμμεναι, αὐτὰρ ἐγώ γε οὐκ οἶδ' οὐ γάρ πώ τις ξὸν γόνον αὐτὸς ἀνέγνω. ώς δη έγω γ' όφελον μάκαρός νύ τευ έμμεναι νίὸς ανέρος, δυ κτεάτεσσιν έοις έπι γηρας έτετμε. * σνειδού νῦν δ' δς ἀποτμότατος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων, Μιλικκ τοῦ μ' ἔκ φασι γενέσθαι, ἐπεὶ σύ με τοῦτ' ἐρεείνεις.' 220 ETETUOV-Notice - concupon, overtable Athena complains of the presence of the suitors, Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις 'Αθήνη' ' οὐ μέν τοι γενεήν γε θεοί νώνυμνον οπίσσως γομα θηκαν, έπεὶ σέ γε τοῖον ἐγείνατο Πηνελόπεια. ζανε burn το άλλ' ἄγε μοι τόδε είπε καὶ ἀτρεκέως κατάλεξου. τίς δαίς, τίς δε δμιλος δδ' έπλετο; τίπτε δε σε χρεώ; είλαπίνη η γάμος; επεί οὐκ ερανος τάδε γ' εστίν. ως τε μοι ύβρίζοντες ύπερφιάλως δοκέουσι δαίνυσθαι κατά δώμα. νεμεσσήσαιτό κεν ανήρ ο σσον αίσχεα πόλλ' όροων, ός τις πινυτός γε μετέλθοι. χ Denal Την δ' αὖ Τηλέμαχος πεπυυμένος ἀντίου ηὕδα. 'ξειν', ἐπεὶ αρ δη ταθτά μὶ ἀνείρεαι ήδὲ μεταλλᾶς, μέλλεν μέν ποτε οίκος δδ' άφνειδς και άμύμων - Μυτί σε έμμεναι, όφρ' έτι κείνος ανηρ επιδήμιος ήεν νῦν δ' έτέρως έβόλοντο θεοί κακά μητιόωντες, of afor hos - unlinks, of entalling

11 20 62 2 refer to a wonder circled with 00 1, 10 to Completion of te dus. ODYSSEIAS A. ball (Od 19. 197-50) = endered οι κείνου μεν αιστου εποίησαν περι πάντων ανθρώπων, επεὶ οῦ κε θανόντι περ ώδ' ακαχοίμην, αυτ oft, τον much εὶ μετὰ οίς ετάροισι δάμη Τρώων ενὶ δήμω, συγγικό δα μάζω - ολαγ τολύπευσεχ Δριη, ζανησιν πολύπευσεχ Δριη, Caragout των τῷ κέν οι τύμβον μὲν ἐποίησαν Παναχαιοὶ, ασ καλ αρω καικοι κοι ηδέ κε καὶ ῷ παιδὶ μέγα κλέος ἤρατ' ὀπίσσω. 240 αλινενί νῦν δέ μιν ἀκλειῶς ἄρπυιαι ἀνηρείψαντο· otom wirb (lata Hapis) οίχετ' ἄιστος, ἄπυστος, έμοὶ δ' όδύνας τε γόους τε "πο τιδίκη οι κάλλιπεν οὐδ' ἔτι κείνον όδυρόμενος στεναχίζω οίου, ἐπεί νύ μοι ἄλλα θεοὶ κακὰ κήδε ἔτευξαν. ΕΠΙ-Κραττίν Ερωβο οσσοι γάρ νήσοισιν έπικρατέουσιν άριστοι, Δουλιχίω τε Σάμη τε καὶ υλήευτι Ζακύνθω, ήδ' ὅσσοι κραναὴν Ἰθάκην κάτα κοιρανέουσι, - κοιρανάν chut τόσσοι μητέρ' εμην μνώνται, τρύχουσι δε οίκον το το εξ καντ ποιησαι δύναται τοὶ δὲ φθινύθουσιν ἔδοντες Ψο, νυθω - waste ή δ' οὐτ' ἀρνεῖται στυγερον γάμον οὖτε τελευτην οίκου εμόν τάχα δή με διαρραίσουσι καὶ αὐτόυ. Τον δ' επαλοσσίσουσι Τον δ' ἐπαλαστήσασα προσηύδα Παλλάς 'Αθήνη ων Μυθητηνο ' ἃ πόποι, η δη πολλον ἀποιχομένου 'Οδυσηος δεύη, ὅ κε μνηστηρσιν ἀναιδέσι χειρας ἐφείη. Υση Ιωίνη κον εί γαρ νυν έλθων δόμου έν πρώτησι θύρησι front don255 σταίη, έχων πήληκα καὶ ἀσπίδα καὶ δύο δοῦρε, helmet τοίος εων οίον μιν εγω τα πρωτ ενόησα that first time οἴκω ἐν ἡμετέρω πίνοντά τε τερπόμενόν τε, έξ Έφύρης ἀνιόντα παρ' Ίλου Μερμερίδαο χ παζω τη Ινων Ε ώχετο γὰρ καὶ κεῖσε θοῆς ἐπὶ νηὸς 'Οδυσσεὺς φάρμακον ανδροφόνον διζήμενος, όφρα οι είη loùs χρίεσθαι χαλκήρεας· άλλ' ὁ μὲν οὕ οί. δωκεν, επεί ρα θεούς νεμεσίζετο αιεν εόντας, feared wroth άλλα πατήρ οι δωκεν έμός φιλέεσκε γαρ αίνως. τοίος έων μνηστήρσιν όμιλήσειεν 'Οδυσσεύς' πάντες κ' ωκύμοροί τε γενοίατο πικρόγαμοί τε νοιται γιανικον diappaiour, liti made to pieces

10 Σμπαρομαι - ραγ αθτορίνη Care about + ζα

bids Telemachus dismiss them,

ἀλλ' ἢ τοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται,

ἢ κεν νοστήσας ἀποτίσεται, ἢε καὶ οὐκὶ,

οἶσιν ἐνὶ μεγάροισι' σὲ δὲ φράζεσθαι ἄνωγα γου το σο δπως κε μνηστῆρας ἀπώσεαι ἐκ μεγάροιο.

εἰ δ' ἄγε νῦν ξυνίει καὶ ἐμῶν ἐμπάζεο μύθων' γα αθτοντη αὕριον εἰς ἀγορὴν καλέσας ῆρωας 'Αχαιοὺς μῦθον πέφραδε πᾶσι, θεοὶ δ' ἐπιμάρτυροι ἔστων.

μνηστῆρας μὲν ἐπὶ σφέτερα σκίδνασθαι ἄνωχθι,

μητέρα δ', εἴ οἱ θυμὸς ἐφορμᾶται γαμέεσθαι,

αψ ἴτω ἐς μέγαρον πατρὸς μέγα δυναμένοιο' ροωστίι οἱ δὲ γάμον τεύξουσι καὶ ἀρτυνέουσιν ἔεδνα
πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε φίλης ἐπὶ παιδὸς ἕπεσθαι.

and counsels him to set out in search of his father.

σοὶ δ' αὐτῷ πυκινῶς ὑποθήσομαι, αἴ κε πίθηαι·

νη άρσας ερέτησιν εείκοσιν, ή τις αρίστη αρς ων 280 έρχεο πευσόμενος πατρός δην οίχομένοιο,

ήν τίς τοι είπησι βροτών, η όσσαν ακούσης πεικος κορισ

285

290

295

έκ Διὸς, η τε μάλιστα φέρει κλέος ἀνθρώποισι.

πρώτα μεν ες Πύλον ελθε και είρεο Νέστορα δίον,

κείθεν δε Σπάρτηνδε παρά ξανθόν Μενέλαον

δς γὰρ δεύτατος ἢλθεν 'Αχαιῶν χαλκοχιτώνων.

εὶ μέν κεν πατρὸς βίστον καὶ νόστον ἀκούσης,

η τ' αν τρυχόμενός περ έτι τλαίης ενιαυτόν

εί δέ κε τεθνηώτος ακούσης μηδ' έτ'- εόντος,

νοστήσας δη έπειτα φίλην ές πατρίδα γαίαν

σημά τέ οι χεθαι και επι κτέρεα κτερείξαι χ

πολλά μάλ', ὅσσα ἔοικε, καὶ ἀνέρι μητέρα δοῦναι.

αὐτὰρ ἐπὴν δὴ ταῦτα τελευτήσης τε καὶ ἔρξης, φράζεσθαι δὴ ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν

οππως κε μυηστήρας ενί μεγάροισι τεοίσι

κτείτης η δόλω η αμφαδόν οὐδέ τι σε χρη

Our form Junearl solw W

Use uf

1. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Α. Oxen-carryon, II Ανηπιάας δχέειν, ἐπεὶ οὐκέτι τηλίκος ἐσσί. η οὐκ ἀίεις οἶον κλέος ἔλλαβε δῖος 'Ορέστης αιω-hear πάντας επ' ανθρώπους, επεί έκτανε πατροφονήα, Αίγισθον δολόμητιν, ő οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα; 300 καὶ σὺ, φίλος, μάλα γάρ σ' ὁρόω καλόν τε μέγαν τε, άλκιμος έσσ, ενα τίς σε και όψιγόνων εῦ είπη. - portanty \$080 αὐτὰρ ἐγων ἐπὶ νῆα θοὴν κατελεύσομαι ήδη ήδ' έτάρους, οι πού με μάλ' ἀσχαλόωσι μένοντες· , in patient σοὶ δ' αὐτῷ μελέτω, καὶ ἐμῶν ἐμπάζεο μύθων.' — εμ 305π α ζομαί pay heed Τὴν δ' αῦ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὕδα· 'ξεῖν', ἢ τοι μὲν ταῦτα φίλα φρονέων ἀγορεύεις, ως τε πατηρ ώ παιδί, και ού ποτε λήσομαι αὐτων. ωαιτ ' άλλ' άγε νῦν ἐπίμεινον, (ἐπειγόμενός) περ όδοιο, αντ μη μαλπί όφρα λοεσσάμενός τε τεταρπόμενός τε φίλον κηρ, τερπω γδώρου έχων έπὶ νηα κίης, χαίρων ένὶ θυμώ, Δκιον - 30, ρικαλ ησιούς τιμή εν, μάλα καλον, ο τοι κειμήλιον έσται έξ έμεῦ, οἶα φίλοι ξεῖνοι ξείνοισι διδοῦσι.'Χ Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις 'Αθήνη'

Τὸν δ' ημείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις 'Αθήνη'

'μή μ' ἔτι νῦν κατέρυκε, λιλαιόμενόν περ ὁδοῖο.

δῶρον δ' ὅττι κέ μοι δοῦναι φίλον ἢτορ ἀνώγη,

αὖτις ἀνερχομένω δόμεναι οἶκόνδε φέρεσθαι,

καὶ μάλα καλὸν ἑλών. σοὶ δ' ἄξιον ἔσται ἀμοιβῆς.'

Τηθ goddess vanishes.

'Η μεν ἄρ' ὡς εἰποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις 'Αθήνη,

ὄρνις δ' ὡς ἀνοπαῖα διέπτατο· τῷ δ' ἐνὶ θυμῷ

θῆκε μένος καὶ θάρσος, ὑπέμνησεν τέ ἐ πατρὸς

μᾶλλον ἔτ' ἢ τὸ πάροιθεν. ὁ δὲ φρεσὶν ἢσι νοήσας

θάμβησεν κατὰ θυμόν· δίσατο γὰρ θεὸν εἶναι.

αὐτίκα δὲ μνηστῆρας ἐπώχετο ἰσόθεος φώς.

The song of Phemius attracts Penelope.

Τοῖσι δ' ἀοιδὸς ἄειδε περικλυτὸς, οἱ δὲ σιωπῆ 325 Τυγομινήσκω - remind acc of bon frantheupper 1 or 1. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ A.

or mid TIL Takki εΐατ' ἀκούουτες· ὁ δ' 'Αχαιῶν νόστον ἄειδε λυγρὸν, δυ ἐκ Τροίης ἐπετείλατο Παλλὰς 'Αθήνη.

Τοῦ δ' ὑπερωιόθευ φρεσὶ σύνθετο θέσπιν ἀοιδὴν κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια· κλίμακα δ' ὑψηλὴν κατεβήσετο οἶο δόμοιο, 330 οὐκ οἴη, ἄμα τῆ γε καὶ ἀμφίπολοι δύ' ἔποντο. ἡ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν, στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο, ροεξ ἄντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα· δια φικέστη. Δενοί 335

αμφίπολος δ' άρα οἱ κεδυὴ ἐκάτερθε παρέστη. - devol δακρύσασα δ' ἔπειτα προσηύδα θεῖου ἀοιδόυ:

'Φήμιε, πολλὰ γὰρ ἄλλα βροτῶν θελκτήρια οἶδας, ἔργ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε, τά τε κλείουσιν ἀοιδοί' τῶν ἔν γέ σφιν ἄειδε παρήμενος, οἱ δὲ σιωπῆ οἶνον πινόντων' ταύτης δ' ἀποπαύε' ἀοιδῆς λυγρῆς, ἥ τε μοι αἰεὶ ἐνὶ στήθεσσι φίλον κῆρ

τείρει, επεί με μάλιστα καθίκετο πένθος άλαστον. τοίην γὰρ κεφαλην ποθέω μεμιημένη αἰεὶ long for

ανδρος, τοῦ κλέος εὐρὺ καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Αργος.'

340

345

350

355

Την δ' αῦ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὕδα ' μητερ ἐμη, τί τ' ἄρα φθονέεις ἐρίηρον ἀοιδὸν τέρπειν ὅππη οἱ νόος ὅρνυται; οῦ νύ τ' ἀοιδοὶ αἴτιοι, ἀλλά ποθι Ζεὺς αἴτιος, ὅς τε δίδωσιν ἀνδράσιν ἀλφηστησιν, ὅπως ἐθέλησιν, ἐκάστω, τούτω δ' οὐ νέμεσις Δαναῶν κακὸν οἶτον ἀείδειν '

την γὰρ ἀοιδην μᾶλλον ἐπικλείουσ' ἄνθρωποι, η τις ἀκονόντεσσι νεωτάτη ἀμφιπέληται. Comes around

σοὶ δ' ἐπιτολμάτω κραδίη καὶ θυμὸς ἀκούειν'
οὐ γὰρ 'Οδυσσεὺς οἶος ἀπώλεσε νόστιμον ἡμαρ
ἐν Τροίη, πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι φῶτες ὅλοντο.

[ελλ' είς οἶκον ἰοῦσα τὰ σ' αὐτῆς ἔργα κόμιζε, ἱστόν τ' ἢλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε

* having to labor for their break"

ocit

JUST PUSS

bate

ETI TI

ξργον εποίχεσθαι· μῦθος δ' ἄνδρεσσι μελήσει πασι, μάλιστα δ' έμοί τοῦ γὰρ κράτος ἔστ' ἐνὶ οἴκῳ.]'

'Η μεν θαμβήσασα πάλιν οἶκόνδε βεβήκει. 360 ες δ' <u>ύπερω</u> αναβασα συν αμφιπόλοισι γυναιξὶ της εκλαιεν έπειτ' 'Οδυσώς το Τ΄ κλαίεν έπειτ' 'Οδυσηα, φίλον πόσιν, όφρα οι υπνον ήδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις 'Αθήνη.

Telemachus bids the suitors take their leave: Quad Eu,

Μυηστήρες δ' δμάδησαν ανα μέγαρα σκιόεντα πάντες δ' ήρήσαντο παραί λεχέεσσι κλιθήναι. Δαράσμαι - ρταγ τοισι δε Τηλέμαχος πεπνυμένος ήρχετο μύθων

' Μητρος έμης μνηστήρες ὑπέρβιον ὕβριν ἔχοντες, υθυ μεν δαινύμενοι τερπώμεθα, μηδε βοητύς no re, disturbance έστω, έπεὶ τόδε καλὸν ἀκουέμεν ἐστὶν ἀοιδοῦ 370 τοιοῦδ' οἶος ὅδ' ἐστὶ, θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδήν. ήωθεν δ' αγορήνδε καθεζώμεσθα κιόντες πωι thout regard to πάντες, ῖν' ὑμῖν μῦθον (ἀπηλεγέως) ἀποείπω, ζηνείη μετες .- Κιν

τιρο εξιέναι μεγάρων άλλας δ' άλεγύνετε δαίτας, αλεγίνετε δαίτας

ύμὰ κτήματ' έδουτες, ἀμειβόμενοι κατὰ οἴκους.

βατίθ εξ δ' ύμιν δοκέει τόδε λωίτερον καὶ άμεινον

αι κέ ποθι Ζευς δώσι παλίντιτα έργα γενέσθαι. ατό δη μεπαρικέ, νήποινοί κεν έπειτα δόμων έντοσθεν όλοισθε. X - 1381380 will die

"Ως έφαθ', οι δ' άρα πάντες όδαξ έν χείλεσι φύντες Τηλέμαχον θαύμαζον, δ θαρσαλέως άγόρενε.

Antinous retorts, and Eurymachus asks about their guest who had just gone.

Τὸν δ' αὖτ' 'Αντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος νίός. 'Τηλέμαχ', ἢ μάλα δή σε διδάσκουσιν θεοὶ αὐτοὶ ύψαγόρην τ' έμεναι καὶ θαρσαλέως άγορεύειν.

boaster

385

libri sais

Cest

μη σέ γε εν αμφιάλω 'Ιθάκη βασιληα Κρονίων ποιήσειεν, ὅ τοι γενεῆ πατρώιόν ἐστιν.'

Τον δ' αῦ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηύδα. ' Αντίνο', η καί μοι νεμεσήσεαι όττι κεν είπω; καί κεν τοῦτ' ἐθέλοιμι Διός γε διδόντος ἀρέσθαι. ή φης τοῦτο κάκιστον ἐν ἀνθρώποισι τετύχθαι; οὐ μὲν γάρ τι κακὸν βασιλευέμεν αιψά τέ οἱ δω άφυειον πέλεται και τιμηέστερος αυτός. άλλ' ή τοι βασιλήες 'Αχαιών είσὶ καὶ άλλοι πολλοί εν αμφιάλω 'Ιθάκη, νέοι ήδε παλαιοί, των κέν τις τόδ' έχησιν, έπεὶ θάνε δίος 'Οδυσσεύς.

Set pullance

Citibrology actor paid take wines

αὐτὰρ ἐγὼν οἴκοιο ἄναξ ἔσομ' ἡμετέροιο καὶ δμώων, ούς μοι ληίσσατο δίος 'Οδυσσεύς.

Τον δ' αὖτ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παις, ἀντίον ηὕδα. ' Τηλέμαχ', ή τοι ταθτα θεών εν γούνασι κείται, ός τις ἐν ἀμφιάλω Ἰθάκη βασιλεύσει ᾿Αχαιῶν٠ κτήματα δ' αὐτὸς έχοις καὶ δώμασι σοίσιν ἀνάσσοις. μη γαρ ο γ' έλθοι ανηρ ος τίς σ' α έκοντα βίηφι κτήματ' ἀπορβαίσει, 'Ιθάκης ἔτι ναιετοώσης. άλλ' έθέλω σε, φέριστε, περί ξείνοιο έρέσθαι, ύππόθεν οὖτος ἀιὴρ, ποίης δ' έξ εὕχεται εἶναι γαίης, που δέ νύ οι γενεή και πατρις άρουρα. η έ τιν αγγελίην πατρός φέρει ερχομένοιο, η έδν αὐτοῦ χρείος εελδόμενος τόδ' ίκάνει;

E EN do wal work, seek, to agt to knowled

οίον αναίξας άφαρ οίχεται, ουδ' υπέμεινε γνώμεναι οὐ μεν γάρ τι κακῷ εἰς ὧπα εψκει.

Τον δ' αῦ Τηλέμαχος πεπυυμένος αντίον ηύδα. ' Εὐρύμαχ', ή τοι νόστος ἀπώλετο πατρὸς ἐμοῖο. ουτ' ουν αγγελίη έτι πείθομαι, εί ποθεν έλθοι. ούτε θεοπροπίης <u>εμπάζομαι</u>, ην τινα μήτηρ showd 4 ες μέγαρον καλέσασα θεοπρόπον εξερέηται. Δε απολομον

give hees to

390

395

400

405

410

ξείνος δ' ούτος έμὸς πατρώιος έκ Τάφου έστλ,

KINTO - abar on inner ride bolon pulled with stray ale piere 128 hock ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ A. vetrade boots to object has in oute in propert Μέντης δ' Αγχιάλοιο δαΐφρονος εύχεται είναι υίος, αταρ Ταφίοισι φιληρέτμοισιν ανάσσει.' * Ως φάτο Τηλέμαχος, φρεσὶ δ' ἀθανάτην 'θεὸν έγνω. οί δ' είς δρχηστύν τε καὶ ἱμερόεσσαν ἀοιδην 211 - colour bend τρεψάμενοι τέρπουτο, μένου δ' επί έσπερου ελθείν. τοίσι δε τερπομένοισι μέλας επί έσπερος ήλθε. δη τότε κακκείουτες έβαν οἰκύνδε έκαστος. Εκατακείω- 30 το τος Telemachus ponders all night on Athena's advice. Τηλέμαχος δ', ὅθι οἱ θάλαμος περικαλλέος αὐλῆς ύψηλος δέδμητο, περισκέπτω ενί χώρω, ρλι φαρ δε κιν ένθ' έβη είς εὐνὴν πολλὰ φρεσὶ μερμηρίζων./ τῷ δ' ἄρ' ἄμ' αἰθομένας δαίδας φέρε κέδνα ἰδυῖα Εὐρύκλει', 'Ωπος θυγάτηρ Πεισηνορίδαο, τήν ποτε Λαέρτης πρίατο κτεάτεσσιν έοισι, bought 430 ττρί αμαι ρων πρωθήβην έτ' ἐοῦσαν, ἐεικοσάβοια δ' ἔδωκεν, και κοτρ _ ίσα δέ μιν κεδνη ἀλόχω τίεν ἐν μεγάροισιν, εσμίλη -adv. εὐνῆ δ' ού ποτ' ξμικτο, χόλον δ' ἀλέεινε γυναικός ἀλε ΚΝω η οι αμ' αιθομένας δαίδας φέρε, και ε μάλιστα δμωάων φιλέεσκε, καὶ έτρεφε τυτθὸν ἐόντα. ωιξεν δε θύρας θαλάμου πύκα ποιητοίο, ασι Εί γνυμί έζετο δ' εν λέκτρω, μαλακον δ' έκδυνε χιτώνα. Εκ δυνώ καὶ τὸυ μεν γραίης πυκιμηδέος έμβαλε χερσίν. eleven ή μεν του πτύξασα καὶ <u>ασκήσασα</u> χιτώνα, ασχεω - proothed (hend πασσάλω αγκρεμάσασα παρά τρητοίσι λέχεσσι, βη ρ' ίμεν εκ θαλάμοιο, θύρην δ' επέρυσσε κορώνη επτρου-αισε άργυρέη, ἐπὶ δὲ κληῖδ' ἐτάνυσσεν ἱμάντι. - stratchestobact ένθ' ő γε παννύχιος, κεκαλυμμένος οιὸς ἀωτω, αωτως - feece, feut woll βούλευε φρεσίν ήσιν όδον την πέφραδ' 'Αθήνη. Ledup αστ βράζω TRUBA BOW ETTPW On B. n.S. infull bloom of youth *a/KPEManom - hang up [in I had pring the god a carrie; accomplished formale 4)

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Β.

'Ιθακησίων ἀγορά. Τηλεμάχου ἀποδημία.

The meeting summoned by Telemachus.

'Ημος δ' ἢριγένεια φάνη ροδοδάκτυλος 'Ηὼς,
ὅρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῆφιν 'Οδυσσῆος φίλος υίὸς,
εἵματα ἑσσάμενος, περὶ δὲ ξίφος ὀξὺ θέτ' ὅμῳ,
ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
βἢ δ' ἵμεν ἐκ θαλάμοιο θεῷ ἐναλίγκιος ἄντην.
ε
αΐψα δὲ κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσε
κηρύσσειν ἀγορήνδε κάρη κομόωντας 'Αχαιούς.
οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἢγείροντο μάλ' ὧκα.
αὐτὰρ ἐπεί ρ' ἤγερθεν ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,
βἢ ρ' ἵμεν εἰς ἀγορὴν, παλάμῃ δ' ἔχε χάλκεον ἔγχος, το
οὐκ οῖος, ἄμα τῷ γε κύνες πόδας ἀργοὶ ἔποντο.
θεσπεσίην δ' ἄρα τῷ γε χάριν κατέχευεν 'Αθήνη.
τὸν δ' ἄρα πάντες λαοὶ ἐπερχόμενον θηεῦντο'
εζετο δ' ἐν πατρὸς θώκῳ, εἶξαν δὲ γέροντες.

Speech of Aegyptius.

15

τοίσι δ' ἔπειθ' ήρως Αλγύπτιος ήρχ' ἀγορεύειν,
ος δη γήραϊ κυφὸς ἔην καὶ μυρία ήδη. Το καὶ καὶ γὰρ τοῦ φίλος υἱὸς ἄμ' ἀντιθέω 'Οδυσηι

"Ιλιον εἰς εὕπωλον ἔβη κοίλης ἐνὶ νηυσὶν,

"Αντιφος αἰχμητής" τὸν δ' ἄγριος ἔκτανε Κύκλωψ

1,287-

έν σπηι γλαφυρώ, πύματον δ' ώπλίσσατο δόρπον. 20 τρεις δέ οι ἄλλοι έσαν, και δ μεν μνηστηρσιν δμίλει, Εὐρύνομος, δύο δ' αιεν έχον πατρώια έργα· ἀλλ' οὐδ' ὡς τοῦ λήθετ' ὀδυρόμενος και ἀχεύων. Εντεττοῦ ὅ γε δακρυχέων ἀγορήσατο και μετέειπε·

' Κέκλυτε δη νῦν μευ, 'Ιθακήσιοι, ὅττι κεν εἴπω' 25 5 Η Η Ο Ο Ο ΤΕ ποθ' ἡμετέρη ἀγορη γένετ' οὕτε θόωκος - Θῶ Κρς - Μες οῦ 'Ο δυσσεὺς διος ἔβη κοίλης ἐνὶ νηυσί.

νῦν δὲ τίς ὧδ' ἤγειρε; τίνα χρειὼ τόσον ἵκει

ἢὲ νέων ἀνδρῶν, ἢ οῖ προγενέστεροί εἰσιν;

ἢέ τιν ἀγγελίην στρατοῦ ἔκλυεν ἐρχομένοιο,

ἢν χ' ἡμιν σάφα εἴποι, ὅτε πρότερός γε πύθοιτο;

ἢέ τι δήμιον ἄλλο πιφαύσκεται ἢδ' ἀγορεύει;

Κολικον ἐσθλός μοι δοκεῖ εἶναι, ὀνήμενος. εἴθε οἱ αὐτῷ

Ζεὺς ἀγαθὸν τελέσειεν, ὅ τι φρεσὶν ἢσι μενοινᾳ.'

Answer of Telemachus, and his appeal to the people.

'Ως φάτο, χαιρε δε φήμη 'Οδυσσησς φίλος υίδς, 35 οὐδ' ἄρ' ἔτι δην ηστο, μενοίνησεν δ' ἀγορεύειν, - was κατεν στη δε μέση ἀγορη σκηπτρον δε οἱ ἔμβαλε χειρὶ κηρυξ Πεισήνωρ, πεπνυμένα μήδεα εἰδώς.
πρῶτον ἔπειτα γέροντα καθαπτόμενος προσέειπεν ' μίτος μίτος τος ἀνηρ, τάχα δ' εἴσεαι αὐτὸς

32 γερού, συχ εκας συτος αυηρ, ταχα σ είσεαι αυτος, δς λαὸν ήγειρα μάλιστα δέ μ' ἄλγος ἰκάνει. 41 οὕτε τιν' ἀγγελίην στρατοῦ ἔκλυον ἐρχομένοιο, ῆν χ' ὑμῖν σάφα εἴπω, ὅτε πρότερός γε πυθοίμην, οὕτε τι δήμιον ἄλλο πιφαύσκομαι οὐδ' ἀγορεύω, ἀλλ' ἐμὸν αὐτοῦ χρεῖος, ὅ μοι κακὸν ἔμπεσεν οἴκω, 45 δοιά τὸ μὲν πατέρ' ἐσθλὸν ἀπώλεσα, ὅς ποτ' ἐν ὑμῖν τοίσδεσσιν βασίλευε, πατὴρ δ' ὡς ἤπιος ἢεν νῦν δ' αῦ καὶ πολὺ μεῖζον, ὁ δὴ τάχα οῖκον ἄπαντα πάγχυ διαβραίσει, βίστον δ' ἀπό πάμπαν ὁλέσσει.

shatter

ETTIS ETT FORT = 12 at hand ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Β. ETTI-Xpaw heset assail + dat ων μητέρι μοι μυηστήρες ἐπέχραον οὐκ ἐθελούση,
τῶν ἀνδρῶν φίλοι νίες οῦ ἐνρίς των ἀνδρων φίλοι υἶες οὶ ἐνθάδε γ' εἰσὶν ἄριστοι, Ίκαρίου, ως κ' αὐτὸς ἐεδνώσαιτο θύγατρα, Μαρίου δοίη δ' ως 201 δοίη δ' ῷ κ' ἐθέλοι καί οἱ κεχαρισμένος ἔλθοι. hulper of eno. οί δ' είς ημέτερου πωλεύμενοι ήματα πάντα, βους ιερεύοντες και δις και πίονας αίγας, 5 κει β at eveluei) είλαπινάζουσιν πίνουσί τε αἴθοπα οἶνον μαψιδίως τὰ δὲ πολλὰ κατάνεται. Οὐ γὰρ ξέπ οίος 'Οδυσσευς έσκευ, αρηυ από οίκου αμυναι. ήμεις δ' οῦ νύ τι τοιοι ἀμυνέμεν ή καὶ ἔπειτα ζων λευγαλέοι τ' εσόμεσθα καὶ οὐ δεδαηκότες άλκήν. Ο άιν η τ' αν αμυναίμην, εί μοι δύναμίς γε παρείη. ου γαρ έτ' ανσχετα έργα τετεύχαται, ουδ' έτι καλώς οίκος έμως διόλωλε νεμεσσήθητε και αυτοί, άλλους τ' αἰδέσθητε περικτίονας ἀνθρώπους, 65 οὶ περιναιετάουσι θεων δ' ύποδείσατε μηνιν, μή τι μεταστρέψωσιν άγασσάμενοι κακά έργα. λίσσομαι ημέν Ζηνος 'Ολυμπίου ηδε Θέμιστος, η τ' ανδρων αγοράς ημέν λύει ηδέ καθίζει σχέσθε, φίλοι, καί μ' οἶον ἐάσατε πένθεϊ λυγρῷ 70 τείρεσθ), εὶ μή πού τι πατὴρ ἐμὸς ἐσθλὸς 'Οδυσσεὺς δυσμενέων κάκ' έρεξεν ευκνήμιδας 'Αχαιούς, των μ' αποτινύμενοι κακα ρέζετε δυσμενέοντες, τούτους ότρύνοντες. έμοι δέ κε κέρδιον είη ύμέας έσθέμεναι κειμήλιά τε πρόβασίν τε. κα Η εί χ' ύμεις γε φάγοιτε, τάχ' ἄν ποτε καὶ τίσις είη. MIANT τόφρα γὰρ αν κατὰ ἄστυ ποτιπτυσσοίμεθα μύθω χρήματ' ἀπαιτίζοντες, έως κ' ἀπὸ πάντα δοθείη. νῦν δέ μοι ἀπρήκτους ὀδύνας ἐμβάλλετε θυμῷ. *Ως φάτο χωόμενος, ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίη, δάκρυ (αναπρήσας) οίκτος δ' έλε λαδυ απαυτα. ATTPOO-TTTVOOVILAI harm

2. ODYESEIAE B.

ένθ' ἄλλοι μεν πάντες ἀκὴν ἔσαν, οὐδέ τις ἔτλη Τηλέμαχον μύθοισιν ἀμείψασθαι χαλεποῖσιν

'Αντίνοος δέ μιν οίος αμειβόμενος προσέειπε

Web Hory 19, 138 lengther total
Antinous retorts, and blames Penelope.

'Τηλέμαχ' ύψαγόρη, μένος ἄσχετε, ποίου έειπες 85 faster long ήμέας αἰσχύνων, ἐθέλοις δέ κε μώμον ἀνάψαι. αναπτω - Ημί γραθ σοὶ δ' οὕ τι μνηστῆρες 'Αχαιῶν αἴτιοί εἰσιν, άλλα φίλη μήτηρ, ή τοι περί κέρδεα οιδεν. ήδη γὰρ τρίτον ἐστὶν ἔτος, τάχα δ' εἶσι τέταρτον, πάντας μέν ρ' <u>ἔλπει</u>, καὶ ὑπίσχεται ἀνδρὶ ἐκάστῳ, - mahe hopeful ἀγγελίας προϊείσα: νόος δί το το άγγελίας προϊείσα· νόος δέ οἱ ἄλλα μενοινᾶ. ρίωνο μένος το Ναινο ή δὲ δόλον τόνδ' ἄλλον ἐνὶ ἀρος ή δε δόλον τόνδ' ἄλλον ενί φρεσί μερμήριξε στησαμένη μέγαν ίστον ένλ μεγάροισιν υφαινε, λεπτου και περίμετρου άφαρ δ' ήμιν μετέειπε 95

85- 110 m Onapu

acquired

relative imperf

Cava- Lvius

κούροι, έμοι μνηστήρες, έπει θάνε δίος 'Οδυσσεύς, μίμνετ' έπειγόμενοι τον έμον γάμον, είς ο κε φαρος έκτελέσω, μή μοι μεταμώνια νήματ' όληται, - Com νε ο κυτιπ Λαέρτη ήρωι ταφήιον, εἰς ὅτε κέν μιν

μοιρ' όλοη καθέλησι τανηλεγέος θανάτοιο, Καθαιρέω αυτ δω μή τίς μοι κατά δημου 'Αχαιιάδων νεμεσήση,

αί κευ άτερ σπείρου κήται πολλά κτεατίσσας. Η θυνυδ

ως έφαθ', ήμιν δ' αῦτ' ἐπεπείθετο θυμός ἀγήνωρ.

νύκτας δ' ἀλλύεσκεν, ἐπεὶ δαίδας παραθεῖτο. αλλίω μεη Novel ένθα καὶ ηματίη μεν υφαίνεσκεν μέγαν ιστον,

ως τρίετες μεν έληθε δόλω και έπειθεν 'Αχαιούς. άλλ' ὅτε τέτρατον ἢλθεν ἔτος καὶ ἐπήλυθον ὧραι,

ρητανί καὶ τήν γ' ἀλλύουσαν ἐφεύρομεν ἀγλαὸν ἱστόν.

ῶς τὸ μὲν ἐξετέλεσσε καὶ οὐκ ἐθέλουσ' ὑπ' ἀνάγκης 110
σοὶ δ' ὧδε μνηστῆρες ὑποκρίνονται. Τν' είξες σοί δ' ώδε μυηστήρες υποκρίνονται, ίν' είδης αντική 10 TOV - can mean loome sutself But kell = the water

1now Docapel

1) possessing inhorment this laboration year a the Warch affin has en wurther abon of murom

αὐτὸς σῷ θυμῷ, εἰδῶσι δὲ πάντες 'Αχαιοί. μητέρα σην απόπεμψον, ανωχθι δέ μιν γαμέεσθαι τῷ ὅτεῷ τε πατὴρ κέλεται καὶ ἀνδάνει αὐτῆ. εὶ δ' ἔτ' ἀνιήσει γε πολύν χρόνον υἶας 'Αχαιών, τὰ φρονέουσ' ἀνὰ θυμον ἃ οί περί δῶκεν 'Αθήνη, ααν 🛶 έργα τ' επίστασθαι περικαλλέα καὶ φρένας έσθλας κέρδεά θ', οξ' οὐ πώ τιν' ἀκούομεν οὐδὲ παλαιῶν, τάων αὶ πάρος ήσαν ἐυπλοκάμιδες 'Αχαιαί, ωίτε Τυρώ τ' 'Αλκμήνη τε ευστέφανός τε Μυκήνη" 120 10 ppro private τάων οὖ τις ὁμοῖα νοήματα Πηνελοπείη ήδη άτὰρ μὲν τοῦτό γ' ἐναίσιμον οὐκ ἐνόησε. τόφρα γὰρ οὖν βίοτόν τε τεὸν καὶ κτήματ' ἔδονται, όφρα κε κείνη τοῦτον έχη νόον, ον τωά οἱ νῦν έν στήθεσσι τιθείσι θεοί. μέγα μέν κλέος αὐτῆ 125 ποιείτ', αὐτὰρ σοί γε ποθὴν πολέος βιότοιο· ήμεις δ' ούτ' επὶ έργα πάρος γ' ίμεν ούτε πη άλλη, πρίν γ' αὐτὴν γήμασθαι 'Αχαμῶν ῷ κ' ἐθέλησι.'

Telemachus answers, and invokes the aid of Zeus.

130

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὖδα• ' 'Αντίνο', οὖ πως ἔστι δόμων ἀέκουσαν ἀπῶσαι η μ' ἔτεχ', η μ' ἔθρεψε πατηρ δ' ἐμὸς ἄλλοθι γαίης, ζώει ο γ' η τέθνηκε κακου δέ με πόλλ' ἀποτίνειν βαν Ισαλ will suffer may w δώσει, έπεὶ μήτηρ στυγερας αρήσετ' έρινθς

Ἰκαρίω, αἴ κ' αὐτὸς ἐκων ἀπὸ μητέρα πέμψω. Το τher ἐκ γὰρ τοῦ πατρὸς κακὰ πείσομαι, τάλλα δὲ δαίμων τος 135 οίκου απερχομένη· νέμεσις δέ μοι έξ ανθρώπων έσσεται· ως οὐ τοῦτον εγώ ποτε μῦθον ενίψω. we ofende ύμέτερος δ' εί μεν θυρός νεμεσίζεται αὐτῶν, κο Αταιδοί έξιτέ μοι μεγάρων, άλλας δ' άλεγύνετε δαιτας ύμα κτήματ' έδοντες, αμειβόμενοι κατά οίκους. 140 εί δ' ύμιν δοκέει τόδε λωίτερον και ἄμεινον

έμμεναι, ανδρός ένδς βίστον νήποινον ολέσθαι, μιτισιό με σημικε heep wasting κείρετ' έγω δε θεούς επιβώσομαι αίεν εόντας. αι κέ ποθι Ζευς δώσι παλίντιτα έργα γενέσθαι. νήποινοί κεν έπειτα δόμων έντοσθεν όλοισθε.

X 1 tley circled about & buyan to play thereway My willy Zeus sends a favourable omen, which Halitherses

'Ως φάτο Τηλέμαχος, τῷ δ' αἰετὼ εὐρύοπα Ζεὺς dunh ύψόθεν εκ κορυφης όρεος προέηκε πέτεσθαι. ! aldel τω δ' έως μέν ρ επέτουτο μετα πνοιής ανέμοιο, ΤΕΤΕ ΝΕ πλησίω άλλήλοισι τιταινομένω πτερύγεσσιν - stretchin out άλλ' ὅτε δη μέσσην άγορην πολύφημον ἰκέσθην, χένθ' επιδινηθέντε τιναξάσθην πτερά πολλά, Τη Νάνου - [ικώτην ές δ ίδετην πάντων κεφαλάς, όσσουτο δ' όλεθρον, de tuntum δρυψαμένω δ' δυύχεσσι παρειας αμφί τε δειρας = tearing δεξιω ήιξαν διά τ' οἰκία καὶ πόλιν αὐτων. αντ αι σον ρεα" θάμβησαν δ' όρνιθας, ἐπεὶ ίδον ὀφθαλμοῖσιν ωρμηναν δ' ανα θυμον α περ τελέεσθαι έμελλον. - ορμαι τοισι δε και μετέειπε γέρων ήρως 'Αλιθέρσης Μαστορίδης ὁ γὰρ οῖος ὁμηλικίην ἐκέκαστο ρίμμω και συμι όρνιθας γνώναι καὶ ἐναίσιμα μυθήσασθαι. ο σφιν ευφρονέων αγορήσατο και μετέειπε 160

' Κέκλυτε δη νθν μευ, 'Ιθακήσιοι, ὅττι κεν εἴπω' μνηστήρσιν δε μάλιστα πιφαυσκόμενος τάδε είρω. τοίσιν γὰρ μέγα πημα κυλίνδεται οὐ γὰρ 'Οδυσσεὺς δην απάνευθε φίλων ων έσσεται, αλλά που ήδη ροπε where έγγυς εων τοίσδεσσι φόνον και κήρα φυτεύει - με. ζαιν

πάντεσσιν πολέσιν δε και άλλοισιν κακιν έσται, οι νεμόμεσθ' 'Ιθάκην εὐδείελον. άλλὰ πολύ πρίν κίνε τη φραζώμεσθ' ως κεν καταπαύσομεν οί δε καὶ αὐτοὶ ιε ςυκοι παυέσθων καὶ γάρ σφιν ἄφαρ τόδε λώιόν έστιν.

οὐ γὰρ ἀπείρητος μαντεύομαι, ἀλλ' εὖ είδώς• * TOETHY -> TKZTZV must = Anakefor,

2. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Β.

12 Odry

a with come to pass καὶ γὰρ κείνω φημὶ τελευτηθηναι απαντα ως οὶ ἐμυθεόμην, ὅτε Ἰλιον εἰσανέβαινον 'Αργείοι, μετὰ δέ σφιν ἔβη πολύμητις 'Οδυσσεύς. φην κακά πολλά παθόντ', δλέσαντ' άπο πάντας έταιρους άγυωστου πάντεσσιν έεικοστῷ ένιαυτῷ 175 οϊκαδ' έλεύσεσθαι τὰ δὲ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.

Eurymachus replies scornfully.

Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἀντίον ηὕδα· ' ω γέρον, ει δ' ἄγε νθν μαντεύεο σοίσι τέκεσσιν λων δίκαδ' ίων, μή πού τι κακον πάσχωσιν οπίσσω. ταῦτα δ' έγω σέο πολλον ἀμείνων μαντεύεσθαι. 180 όρνιθες δέ τε πολλοί ὑπ' αὐγὰς ἡελίοιο φοιτωσ', οὐδέ τε πάντες ἐναίσιμοι αὐτὰρ 'Οδυσσεὺς ων ώλετο τηλ', ώς και συ καταφθίσθαι συν εκείνω ως ωλ δε σύδε κε Τηλέμαχου κεχολωμένου ώδι ανιείης αν-νημ σῷ οἴκῳ δῶρον ποτιδέγμενος, αἴ κε πόρησιν. άλλ' έκ τοι έρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται κε νεώτερον ἄνδρα παλαιά τε πολλά τε εἰδὼς παρφάμενος ἐπέεσσιν ἐποτρύνης χαλεπαίνειν, Νους αὐτῷ μέν οἱ πρῶτον ἀνιηρέστερον ἔσται, 190 [πρηξαι δ' έμπης ου τι δυνήσεται είνεκα τωνδε.] σοὶ δὲ, γέρον, θωὴν ἐπιθήσομεν ῆν κ' ἐνὶ θυμῷς Α ΙΝΕ τίνων [ἀσχάλλης χαλεπὸν δέ τοι ἔσσεται άλγος. ζοντοιη] Τηλεμάχω δ' έν πασιν έγων υποθήσομαι αυτός

μητέρ' έην ες πατρός ανωγέτω απονέεσθαι. οί δε γάμον τεύξουσι καὶ άρτυνέουσιν έεδνα πολλά μάλ', ὅσσα ἔοικε φίλης ἐπὶ παιδὸς ἔπεσθαι. ού γὰρ πρὶν παύσεσθαι δίομαι νίας 'Αχαιῶν ' Νετ ω κλιτανολική μιηστύος άργαλέης, έπεὶ ού τινα δείδιμεν έμπης, οὖτ' οὖν Τηλέμαχον, μάλα περ πολύμυθον ἐόντα: I motophon from hundry "unlease the got door"

195

200

В. Ele IT a Joshan - regard, Par cutterstens ούτε θεοπροπίης έμπαζόμεθ', ην σύ, γεραιέ, μυθέαι ακράαντου ἀπεχθάνεαι δ' έτι μαλλον. χρήματα δ' αὖτε κακῶς βεβρώσεται, οὐδέ ποτζίσα έσσεται, όφρα κεν η γε διατρίβησιν 'Αχαιούς δυ γάμου ήμεις δ' αὖ ποτιδέγμενοι ήματα πάντα είνεκα της άρετης εριδαίνομεν, ούδε μετ' άλλας be runds έρχόμεθ', ας επιεικές όπυιέμεν εστίν εκάστω. Telemachus asks for a ship that he may seek his father. Τον δ' αὖ Τηλέμαχος πεπιυμένος ἀντίον ηὖδα· Έὐρύμαχ' ἦδὲ καὶ ἄλλοι, ὅσοι μνηστῆρες ἀγαυοὶ, ταθτα μέν οὐχ ὑμέας ἔτι λίσσομαι οὐδ' ἀγορεύω. 210 ήδη γάρ τὰ ἴσασι θεοί καὶ πάντες 'Αχαιοί. άλλ' άγε μοι δότε νηα θοην καὶ είκοσ' έταίρους, οί κέ μοι ένθα καὶ ένθα διαπρήσσωσι κέλευθον. είμι γὰρ ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἡμαθόεντα, νόστον πευσόμενος πατρός δην οίχομένοιο, ήν τίς μοι είπησι βροτών, η όσσαν ακούσω έκ Διὸς, η τε μάλιστα φέρει κλέος ανθρώποισιν. εί μέν κεν πατρός βίστον καὶ νόστον ἀκούσω, η τ' αν, τρυχόμενός περ, έτι τλαίην ενιαυτόν εί δέ κε τεθνηώτος ακούσω μηδ' έτ' εόντος, 220 νοστήσας δη έπειτα φίλην ές πατρίδα γαΐαν σημά τέ οἱ χεύω καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερείξω πολλά μάλ', ὅσσα ἔοικε, καὶ ἀνέρι μητέρα δώσω.' 'Η τοι ὅ γ' ὡς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔζετο, τοῖσι δ' ἀνέστη 225

Ή τοι ὅ γ' ὡς εἰπων κατ' ἄρ' ἔζετο, τοῖσι δ' ἀνέσ Μέντωρ, ὅς ρ' 'Οδυσῆος ἀμύμονος ῆεν ἐταῖρος, καί οἱ ιων ἐν νηυσὶν ἐπέτρεπεν οἶκον ἄπαντα, πείθεσθαί τε γέροντι καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσειν ὅ σφιν ἐυφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπε.

Mentor reproaches the people for disloyalty. 'Kékhute $\delta \hat{\eta}$ vûv $\mu \epsilon v$, 'I θ ak $\hat{\eta}\sigma$ 101, őtti k ϵv $\epsilon \tilde{\iota}\pi \omega$ '

dia-Tp, Bw (Mub) - hunderaldelay

μή τις έτι πρόφρων άγανὸς καὶ ήπιος έστω σκηπτοῦχος βασιλεύς, μηδε φρεσίν αἴσιμα είδως, δυ άλλ' αίεὶ χαλεπός τ' είη καὶ αἴσυλα ρέζοι, ως ού τις μέμνηται 'Οδυσσησς θείσιο λαων, οἶσιν ἄνασσε, πατηρ δ' ως ήπιος η εν.

ν ἀλλ' ή τοι μνηστήρας ἀγήνορας ού τι μεγαίρω ερδειν ξργα βίαια κακοβραφίησι νόοιο. Wim malul σφας γαρ παρθέμενοι κεφαλας κατέδουσι βιαίως οίκον 'Οδυσσησς, τὸν δ' οὐκέτι φασὶ νέεσθαι. νῦν δ' ἄλλφ δήμφ νεμεσίζομαι, οἶον ἄπαντες λου

ησθ' ἄνεω, ἀτὰρ οῦ τι καθαπτόμενοι ἐπέεσσι καθ απτομα παύρους μυηστήρας κατερύκετε πολλοὶ ἐόντες. Τον δ' Εὐηνορίδης Λειώκριτος ἀντίον ηύδα.

΄ Μέντορ αταρτηρε, φρένας ήλεε, ποιον έειπες ηλέος μο ήμέας ότρύνων καταπαυέμεν. ἀργαλέον δὲ ανδράσι καὶ πλεόνεσσι μαχήσασθαι περὶ δαιτί. εἴ περ γάρ κ' 'Οδυσεὺς 'Ιθακήσιος αὐτὸς ἐπελθων δαινυμένους κατά δώμα έδυ μνηστήρας άγαυούς

έξελάσαι μεγάροιο <u>μεν</u>οινήσει ενί θυμώ, Αυγ

245

255

ού κέν οι κεχάροιτο γυνη, μάλα περ χατέουσα, δη το έλθόντ', άλλά κεν αὐτοῦ ἀεικέα πότμον ἐπίσποι, εί πλεόνεσσι μάχοιτο συ δ' ου κατά μοιραν ξειπες.

άλλ' ἄγε, λαοὶ μὲν σκίδνασθ' ἐπὶ ἔργα ἔκαστος, ζατικο τούτω δ' ότρυνέει Μέντωρ όδον ήδ' Αλιθέρσης, οί τέ οἱ ἐξ ἀρχῆς πατρώιοί εἰσιν ἐταῖροι.

άλλ', δίω, καὶ δηθὰ καθήμενος ἀγγελιάων πεύσεται είν 'Ιθάκη, τελέει δ' όδον ού ποτε ταύτην.'

*Ως ἄρ' ἐφώνησεν, λῦσεν δ' ἀγορὴν α<u>ἰψηρήν.</u> οί μεν ἄρ' εσκίδυαντο εά πρός δώμαθ' εκαστος, μιηστήρες δ' ες δώματ' ίσαν θείου 'Οδυσήος.

Athene appears in answer to Telemachus' prayer, Τηλέμαχος δ' ἀπάνευθε κιων ἐπὶ θίνα θαλάσσης, 260

Kakoppalin - ovil designs a carling to so

χείρας νιψάμενος πολιής άλος, εύχετ' 'Αθήνη'

' Κλθθί μοι, δ χθιζὸς θεὸς ήλυθες ἡμέτερου δῶ da, Tripurlundou καί μ' εν νηὶ κέλευσας επ' ήεροειδέα πόντον, νόστον πευσόμενον πατρός δην οίχομένοιο, έρχεσθαι· τὰ δὲ πάντα διατρίβουσιν 'Αχαιοὶ,

μυηστήρες δε μάλιστα, κακώς ύπερηνορέουτες. ωαι gut -*Ως ἔφατ' εὐχόμενος, σχεδόθεν δέ οἱ ἦλθεν 'Αθήνη,

Μέντορι είδομένη ήμεν δέμας ήδε και αὐδην, καί μιν φωνήσασ' έπεα πτερόεντα προσηύδα:

'Τηλέμαχ', οὐδ' ὅπιθεν κακὸς ἔσσεαι οὐδ' ἀνοήμων, 270 εί δή τοι σοῦ πατρὸς ενέστακται μένος ήὺ, ρει τνοταζώ - και οίος κείνος έην τελέσαι έργον τε έπος τε. ού τοι έπειθ' άλίη όδὸς έσσεται οὐδ' ἀτέλεστος. εί δ' οὐ κείνου γ' ἐσσὶ γόνος καὶ Πηνελοπείης, ου σέ γ' έπειτα έολπα τελευτήσειν α μενοινας. παθροι γάρ τοι παίδες όμοιοι πατρί πέλονται, οί πλέονες κακίους, παῦροι δέ τε πατρὸς ἀρείους. άλλ' ἐπεὶ οὐδ' ὅπιθεν κακὸς ἔσσεαι οὐδ' ἀνοήμων, " fales λει τουν ουδέ σε πάγχυ γε μητις 'Οδυσσηος προλέλοιπεν, - Levent, aban

τῷ νῦν μνηστήρων μὲν ξα βουλήν τε νόον τε το ρυττίση του - άφραδέων, ἐπεὶ ού τι νοήμονες οὐδε δίκαιοι. Τησημερεί, presdect οὐδέ τι ἴσασιν θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν, ωτε ανωτε δς δή σφι σχεδόν έστιν, έπ' ήματι πάντας ολέσθαι. στι dan! σοὶ δ' όδὸς οὐκέτι δηρὸν ἀπέσσεται ην σύ μενοινας 285

and promises to accompany him.

τοίος γάρ τοι έταίρος έγω πατρωιός είμι, ος τοι νηα θοην στελέω και αμ' έψομαι αὐτός. άλλα στ μεν προς δώματ' ιων μνηστήρσιν όμίλει, οπλισσόν τ' <u>ήια</u> και άγγεσιν άρσον βπαντα, πεκταρε " stores οίνον εν αμφιφορεύσι, καὶ ἄλφιτα, μυελον ανδρών, imperals apaporen - make ready = plow ithin

μουν - έλπωρή τοι έπειτα τελευτήσαι τάδε έργα.

δέρμασιν ἐν πυκινοῖσιν· ἐγὼ δ' ἀνὰ δῆμον ἑταίρους αίψ' έθελουτήρας συλλέξομαι. είσὶ δὲ νήες πολλαὶ ἐν ἀμφιάλω Ἰθάκη, νέαι ἢδὲ παλαιαί. τάων μέν τοι έγων επιόψομαι ή τις αρίστη, ωκα δ' έφοπλίσσαντες ένήσομεν ευρέι πόντω.' - ων 195 *Ως φάτ' 'Αθηναίη, κούρη Διός' οὐδ' ἄρ' ἔτι δην

Τηλέμαχος παρέμιμνεν, έπεὶ θεοῦ ἔκλυεν αὐδήν.

Telemachus makes a spirited answer to the taunts of Antinous:

βη δ' ἴμεναι πρὸς δώμα, φίλον τετιημένος ήτορ, εύρε δ' ἄρα μνηστήρας ἀγήνορας ἐν μεγάροισιν, ο αίγας ανιεμένους σιάλους θ' εξοντας εν αὐλη. Ε 300 Αντίνοος δ' ίθυς γελάσας κίε Τηλεμάχοιο. έν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε.

' Τηλέμαχ' ύψαγόρη, μένος ἄσχετε, μή τί τοι ἄλλο έν στήθεσσι κακον μελέτω *ξρ*γον τε έπος τε, άλλά μοι ἐσθιέμεν καὶ πινέμεν, ώς τὸ πάρος περ. 305 ταῦτα δέ τοι μάλα πάντα τελευτήσουσιν 'Αχαιοί, νηα καὶ έξαίτους έρέτας, ΐνα θασσον ίκηαι ές Πύλον ήγαθέην μετ' άγαυοῦ πατρός άκουήν.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὕδα· ' 'Αντίνο', οὔ πως ἔστιν ὑπερφιάλοισι μεθ' ὑμῖν 310 δαίνυσθαί τ' ἀκέοντα καὶ εὐφραίνεσθαι ἔκηλον.. η ούχ άλις ώς τὸ πάροιθεν ἐκείρετε πολλὰ καὶ ἐσθλὰ κτήματ' έμα, μυηστήρες, έγω δ' έτι νήπιος ήα; νῦν δ' ὅτε δὴ μέγας εἰμὶ καὶ ἄλλων μῦθον ἀκούων πυνθάνομαι, καὶ δή μοι ἀέξεται ἔνδοθι θυμὸς. πειρήσω ως κ' ύμμι κακας έπλ κηρας ιήλω, Put on η Πύλονδ' έλθων, η αὐτοῦ τῷδ' ἐνὶ δήμω. τωί το είμι μεν, οὐδ' άλίη όδὸς έσσεται ἡν ἀγορεύω, τη νεικ ξμπορος οὐ γὰρ νηὸς ἐπήβολος οὐδ' ἐρετάων ΟΙΝΙΔ

γίγνομαι ως νύ που υμμιν έείσατο κέρδιον είναι.

'Η ρα, καὶ ἐκ χειρὸς χεῖρα σπάσατ' 'Αντινόοιο dren (hand hang [ρεία μνηστήρες δε δόμον κάτα δαίτα πένοντο]. ωνι Ινακο οί δ' ἐπελώβευον καὶ ἐκερτόμεον ἐπέεσσιν Καρτομείο - τουντ ώδε δέ τις είπεσκε νέων ύπερηνορεόντων Wung men ' Η μάλα Τηλέμαχος φόνον ήμιν μερμηρίζει. ή τινας έκ Πύλου άξει αμύντορας ήμαθόεντος, - helpers η ο γε και Σπάρτηθεν, επεί νύ περ ίτται αινώς του μετ ση -) ή καὶ εἰς Ἐφύρην ἐθέλει, πίειραν ἄρουραν, έλθειν, όφρ' ένθεν θυμοφθόρα φάρμακ' ένείκη, έν δε βάλη κρητήρι και ήμέας πάντας ολέσση. Δουν 330 Αλλος δ' αὖτ' εἴπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων ' τίς δ' οῗδ' εἴ κε καὶ αὐτὸς ἰὼν κοίλης ἐπὶ νηὸς τηλε φίλων ἀπόληται ἀλώμενος ως περ 'Οδυσσεύς; ούτω κεν καὶ μάλλον οφέλλειεν πόνου άμμιν would called κτήματα γάρ κεν πάντα δασαίμεθα, οἰκία δ' αὖτε τούτου μητέρι δοίμεν έχειν ήδ' ős τις όπυίοι. > I. Hel - 1 toy of odyssours sows for poison for amounts. bids Euryclea make provision for his voyage, *Ως φάν ὁ δ' ὑψόροφον θάλαμον κατεβήσετο πατρὸς, εύρυν, δθι νητός χρυσός και χαλκός έκειτο heapel μρ έσθής τ' έν χηλοισιν άλις τ' εὐωδες έλαιον Owest smelling επαςτικό δε πίθοι οίνοιο παλαιοῦ ήδυπότοιο έστασαν, άκρητον θείον ποτον έντος έχοντες, de live drewe έξείης ποτί τοῖχου ἀρηρότες, εἴ ποτ' 'Οδυσσεύς τη εκαν ενές οίκαδε νοστήσειε καὶ άλγεα πολλά μογήσας. ενεκ είτει κληισταί δ' επεσαν σανίδες πυκινώς άραρυιαι, "close fitted" δικλίδες εν δε γυνη ταμίη νύκτας τε καὶ ημαρ 345 εσχ', η πάντ' εφύλασσε νόου πολυϊδρείησιν, - with swelligent

Εὐρύκλει', 'Ωπος θυγάτηρ Πεισηνορίδαο.
την τότε Τηλέμαχος προσέφη θάλαμόνδε καλέσσας'
'Μαΐ', ἄγε δή μοι οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἄφυσσον

' Μαΐ', ἄγε δή μοι οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἄφυσσον το τι το το δουν, ὅτις μετὰ τὸν λαρώτατος ὃν σὰ φυλάσσεις,— 350 chacest

TOXV-IDAGAI PL- product, was one

35528 X of mill 2. ODYSSEIAS B. LOUNT - MIN Stowe τη κείνου διομένη του κάμμορου, εί ποθεν έλθοι τος αγνυμι διογενης 'Οδυσεύς θάνατον καὶ κηρας ἀλύξας. δώδεκα δ' ξμπλησον καὶ πώμασιν ἄρσον ὅπαντας. έν δέ μοι άλφιτα χεῦον ἐυβραφέεσσι δοροῖσιν. είκοσι δ' έστω μέτρα μυληφάτου αλφίτου ακτής. 355 αὐτη δ' οἴη ἴσθι· τὰ δ' άθρόα πάντα τετύχθω· έσπέριος γαρ έγων αιρήσομαι, όππότε κεν δή μήτηρ είς ύπερφ' αναβή κοίτου τε μέδηται. είμι γαρ ες Σπάρτην τε και ες Πύλον ημαθόεντα, νόστον πευσόμενος πατρός φίλου, ήν που ακούσω. 360 *Ως φάτο, κώκυσεν δὲ φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια, καί δ' δλοφυρομένη έπεα πτερόεντα προσηύδα: ' Τίπτε δέ τοι, φίλε τέκνον, ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο νόημα έπλετο; πῆ δ' ἐθέλεις ἰέναι πολλὴν ἐπὶ γαῖαν μοῦνος ἐων ἀγαπητός; ὁ δ' ὥλετο τηλόθι πάτρης 365 διογενής 'Οδυσεύς άλλογνώτω ένὶ δήμω. these men οί δέ τοι αὐτίκ' ἰόντι κακὰ φράσσονται ὀπίσσω, ως κε δόλφ φθίης, τάδε δ' αὐτοὶ πάντα δάσονται. di Vide Incharge άλλα μέν' αθθ' έπι σοίσι καθήμενος οὐδέ τί σε χρη πόντον ἐπ' ἀτρύγετον κακὰ πάσχειν οὐδ' ἀλάλησθαι.' 370 and binds her to secresy. Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὖδα• ' θάρσει, μαΐ', ἐπεὶ ού τοι ἄνευ θεοῦ ήδε γε βουλή. άλλ' όμοσον μη μητρί φίλη τάδε μυθήπασθαι, πρίν γ' ὅτ' ἀν ἐνδεκάτη τε δυωδεκάτη τε γένηται, (ή) αὐτὴν ποθέσαι καὶ ἀφορμηθέντος ἀκοῦσαι, ή Με 375 ώς αν μη κλαίουσα κατά χρόα καλον ιάπτη. Αν Μαν att-poore *Ως ἄρ' ἔφη, γρηὺς δὲ θεῶν μέγαν ὅρκον ἀπώμνυ. αὐτὰρ ἐπεί ρ' ὅμοσέν τε τελεύτησέν τε τὸν ὅρκον, αὐτίκ ἔπειτά οἱ οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἄφυσσεν, έν δέ οι ἄλφιτα χεθεν ευβραφέεσσι δοροίσι 380 Τηλέμαχος δ' ές δώματ' ιων μνηστήρσιν όμίλει. I aTT M L I aTT TW - (w/ Katal = injure

Athena procures and mans a ship, and they set sail together.

"Ενθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις 'Αθήνη, Τηλεμάχω δ' είκυῖα κατὰ πτόλιν ὅχετο πάντη, καί ρα έκάστω φωτί παρισταμένη φάτο μυθον, έσπερίους δ' επί νηα θοην αγέρεσθαι ανώγει. ή δ' αὖτε Φρονίοιο Νοήμονα φαίδιμον νίὸν καιτέω Ιπρ

385

410

ήτεε νη α θοήν ο δέ οι πρόφρων υπέδεκτο.

Δύσετό τ' ήέλιος σκιόωντό τε πάσαι άγνιαί grew dank καὶ τότε νῆα θοὴν ἄλαδ' εἴρυσε, πάντα δ' ἐν αὐτῆ die drew ζεριω οπλ' ετίθει, τά τε νηες εύσσελμοι φορέουσι.

στήσε δ' έπ' έσχατιή λιμένος, περί δ' έσθλοί έταιροι

άθρόοι ήγερέθουτο θεὰ δ' ώτρυνεν έκαστον. αν one heartenel

Ένθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις 'Αθήνη, βη δ' ἴμεναι πρὸς δώματ' 'Οδυσσησς θείοιο' ένθα μνηστήρεσσιν έπὶ γλυκὺν ὕπνον έχευε, πλάζε δὲ πίνοντας, χειρῶν δ' ἔκβαλλε κύπελλα. οί δ' εῦδειν ἄρνυντο κατὰ πτόλιν, οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν Αρτ Υρ εΐατ', επεί σφισιν ύπνος επί βλεφάροισιν έπιπτεν. αὐι ὰρ Τηλέμαχον προσέφη γλαυκῶπις 'Αθήνη, έκπροκαλεσσαμένη μεγάρων εθ ναιεταόντων, - Call Μέντορι είδομένη ημέν δέμας ήδε καὶ αὐδήν

' Τηλέμαχ', ήδη μέν τοι ευκυήμιδες εταιροι είατ' έπήρετμοι, την σην ποτιδέγμενοι δρμήν άλλ' τομεν, μη δηθά διατρίβωμεν όδοιο.

τοίσι δε καὶ μετέειφ' ίερη το Τηλεμάχοιο.

"Ως ἄρα φωνήσασ' ἡγήσατο Παλλὰς 'Αθήνη 405 καρπαλίμως ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἴχνια βαῖνε θεοῖο. αὐτὰρ ἐπεί ρ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἢδὲ θάλασσαν,

' Δεθτε, φίλοι, ήια φερώμεθα' πάντα γαρ ήδη

415

430

άθρό' ενὶ μεγάρω μήτηρ δ' εμοί ού τι πέπυσται, οὐδ' ἄλλαι δμωαὶ, μία δ' οἴη μῦθον ἄκουσεν.

*Ως άρα φωνήσας ήγήσατο, τοὶ δ' αμ' εποντο. οί δ' άρα πάντα φέροντες έυσσέλμω έπὶ νηὶ κάτθεσαν, ώς ἐκέλευσεν 'Οδυσσήος φίλος υίός. αν δ' άρα Τηλέμαχος νηὸς βαῖν', ήρχε δ' 'Αθήνη, ιηὶ δ' ἐνὶ πρύμνη κατ' ἄρ' ἔζετο. ἄγχι δ' ἄρ' αὐτῆς

έζετο Τηλέμαχος του δε πρυμνήσι έλυσαν, Στιε Μεν ων αν δε και αυτοί βάντες επί κληίσι καθίζον.

τοίσιν δ' ἴκμενον οὖρον ἵει γλαυκῶπις 'Αθήνη, 420 ακραή Ζέφυρου, κελάδουτ' έπὶ οίνοπα πόντου. Ο μπλη Τηλέμαχος δ' έτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσεν ⁶ πλων ⁶ πτεσθαι τοὶ δ' ὀτρύνοντος ἀκουσαν. ίστον δ' είλάτινον κοίλης έντοσθε μεσόδμης Ανεβεί στήσαν ἀείραντες, κατά δὲ προτόνοισιν ἔδησαν, 425

έλκον δ' ίστία λευκά ευστρέπτοισι βοευσιν. έπρησεν δ' ἄνεμος μέσον ίστίον, άμφὶ δὲ κῦμα στείρη πορφύρεου μεγάλ' ἴαχε υηὸς ἰούσης τουτί

ή δ' έθεεν κατά κύμα διαπρήσσουσα κέλευθον.

δησάμενοι δ' άρα ὅπλα θοὴν ἀνὰ νῆα μέλαιναν στήσαντο κρητήρας επίστεφέας οίνοιο, λείβον δ' άθανάτοισι θεοίς αλειγενέτησιν. έκ πάντων δὲ μάλιστα Διὸς γλαυκώπιδι κούοn.

παννυχίη μέν ρ' ή γε καὶ ηω πειρε κέλευθον.

"the most office (Eldatived they raised a Expantes and set or now in the hillow pockets (METOODIEMS) + made of fast Kata-Edyow) with freshup (Trotovoiois) + howledup Exkor the white Dail wto trusted thingpoloxule (Borrow)

dia-Tiproon-accomplish (pass thought

ava

blow ing.

strongly

Jacks hald of

peel

enchure, more i turieres diano a sup on shore i6974- Troy - Tenedor (150) - lastor - by Cont open sea noute about rocka de Chior to the night point of Euboca Tà èν Πύλφ. Aldws - Noun - Yon Noun - Yon Noun - Yon Noun - Yon Noun - You - $O\Delta Y\Sigma\Sigma EIA\Sigma \Gamma$. GITT TIWW Johan Trus Athena and Telemachus arrive and are welcomed at Pylos.

'Η έλιος δ' ἀνόρουσε, λιπῶν περικαλλέα λίμνην, τρομαίου με ενίσσυου το πολύνολου και καλλέα λίμνην, προμαίου με οὐρανὸν ἐς πολύχαλκον, ἵν' ἀθανάτοισι φαείνοι καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν. οί δὲ Πύλου, Νηλήος ἐυκτίμενου πτολίεθρου, ίξον τοὶ δ' ἐπὶ θινὶ θαλάσσης ἱερὰ ῥέζον, ταύρους παμμέλανας, ενοσίχθονι κυανοχαίτη. Α Λουν ο ρεακο ί εννέα δ' εδραι έσαν, πεντηκόσιοι δ' εν εκάστη έννέα δ' έδραι έσαν, πεντηκόσιοι δ' έν έκάστη εΐατο, καὶ προύχουτο ἐκάστοθι ἐννέα ταύρους. οί δ ιθύς κατάγουτο, ιδ' ίστία υηὸς είσης - beached 2 τοι! (βτομος στείλαν ἀείραυτες, τὴν δ' Ερμισαν 2 " " νοι σπλάγχν' ἐπάσαντο, θεῷ δ' ἐπὶ μηρί' ἔκαιον, έκ δ' ἄρα Τηλέμαχος νηὸς βαῖν', ήρχε δ' Αθήνη. 'Τηλέμαχ', οὐ μέν σε χρη ἔτ' αἰδοῦς οὐδ' ήβαιόν μετ won a lettle του προτέρη προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις 'Αθήνη: το σεν τούνεκα γὰρ καὶ πόντον επέπλως, ὄφρα πύθηαι 🚧 15 πατρός, ὅπου κύθε γαῖα καὶ ὅν τινα πότμον ἐπέσπεν. ΔΚ ευ θω άλλ' ἄγε νῦν ἰθὺς κίε Νέστορος ἱπποδάμοιο. Intelligence/coursel είδομεν ην τινα μητιν ένὶ στήθεσσι κέκευθε. λίσσεσθαι δέ μιν αὐτὸς, ὅπως νημερτέα εἴπη. ων ψεῦδος δ' οὐκ ἐρέει· μάλα γὰρ πεπνυμένος ἐστί. Την δ' αῦ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὕδα. H" What soil (yara) cores kvoz him Whet · mathematical made

3. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Γ. 32 ' Μέντορ, πῶς τ' ἄρ τω πῶς τ' ἃρ προσπτύξομαι αὐτόν; οὐδέ τί πω μύθοισι πεπείρημαι πυκινοΐσιν -5 μλθα, / Δοθ αίδως δ' αὖ νέον ἄνδρα γεραίτερον ἐξερέεσθαι. Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις 'Αθήνη• ' Τηλέμαχ', ἄλλα μεν αὐτὸς ενὶ φρεσὶ σῆσι νοήσεις, μιτ άλλα δε καὶ δαίμων ὑποθήσεται οὐ γὰρ δίω ού σε θεων ἀέκητι γενέσθαι τε τραφέμεν τε. ^Ως ἄρα φωνήσασ' ἡγήσατο Παλλὰς 'Αθήνη καρπαλίμως ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἴχνια βαῖνε θεοῖο. 30 ίξου δ' ές Πυλίων ανδρών αγυρίν τε καὶ έδρας, ένθ' ἄρα Νέστωρ ήστο σὺν νἱάσιν, ἀμφὶ δ' έταῖροι δαῖτ' ἐντυνόμενοι κρέατ' ὤπτων ἄλλα τ' ἔπειρον. οί δ' ώς οῦν ξείνους ἴδον, ἀθρόοι ἡλθον ἄπαντες, χερσίν τ' ήσπάζοντο καὶ έδριάασθαι ἄνωγον. 35 πρώτος Νεστορίδης Πεισίστρατος έγγύθεν έλθων άμφοτέρων έλε χείρα καὶ ίδρυσεν παρά δαιτὶ κώεσιν εν μαλακοίσιν, επί ψαμάθοις άλίησι, – πάρ τε κασιγνήτω Θρασυμήδεϊ καὶ πατέρι ὧ• δῶκε δ' ἄρα σπλάγχνων μοίρας, έν δ' οἶνον ἔχευε νηνική και - χρυσείω δέπαϊ δειδισκόμενος δε προσηύδα \ pledo Αθηναίην, κούρην Διὸς αἰγιόχοιο·

Τοῦ γὰρ καὶ δαίτης ἡντήσατε δεῦς αὐτὰς ἐπὸς καὶ δαίτης ἡντήσατε δεῦς τοῦ γὰρ καὶ δαίτης ηντήσατε δεῦρο μολόντες. αὐτὰρ ἐπὴν σπείσης τε καὶ εὕξεαι, ἡ θέμις ἐστὶ, δὸς καὶ τούτω ἔπειτα δέπας μελιηδέος οἴνου σπείσαι, έπεί καὶ τοῦτον δίομαι ἀθανάτοισιν εύχεσθαι· πάντες δὲ θεῶν χατέουσ' ἄνθρωποι. άλλα νεώτερός έστιν, όμηλικίη δ' έμοι αὐτῷ. τούνεκα σοὶ προτέρω δώσω χρύσειον ἄλεισον. "Ως είπων εν χερσί τίθει δέπας ήδέος οίνου" χαίρε δ' 'Αθηναίη πεπνυμένω ανδρί δικαίω, 'Μοστικ' ουνεκά οι τροτέρη δωκε χρύσειον άλεισον.

3. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Γ.

αὐτίκα δ' εὕχετο πολλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι. Με Κανιδος Κλῦθι, Ποσείδαον γαιήοχε, μηδὲ μεγήρης κε 355 ἡμιν εὐχομένοισι τελευτησαι τάδε ἔργα. here νειμικός Νέστορι μὲν πρώτιστα καὶ υἱάσι κῦδος ὅπαζε, αὐτὰρ ἔπειτ' ἄλλοισι δίδου χαρίεσσαν ἀμοιβὴν τιανουν γεισμικίς σύμπασιν Πυλίοισιν ἀγακλειτῆς ἐκατόμβης τος απορείνες στο καινός στο σύμπασιν Πυλίοισιν ἀγακλειτῆς ἐκατόμβης τος απορείνες στο καινός στο σύμπασιν Πυλίοισιν ἀγακλειτῆς ἐκατόμβης τος απορείνες στο καινός στο σύμπασιν Πυλίοισιν ἀγακλειτῆς ἐκατόμβης τος καινός στο καινός στο καινός στο σύμπασιν Πυλίοισιν ἀγακλειτῆς ἐκατόμβης τος καινός στο καινός στ

δὸς δ' ἔτι Τηλέμαχου καὶ ἐμὲ πρήξαυτα νέεσθαι, μανικό αις οπούνεκα δεῦρ' ἰκόμεσθα θοῆ σὺν νηὶ μελαίνη.'

Telemachus explains to Nestor the reason of their journey.

Τον δ' αῦ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὕδα· 75 αι 1 - Ι αντ θαρσήσας· αὐτὴ γὰρ ἐνὶ φρεσὶ θάρσος 'Αθήνη θημι θημι θηχ', ἵνα μιν περὶ πατρὸς ἀποιχομένοιο ἔροιτο [ἤδ' ἵνα μιν κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔχῃσιν]· '*Ω Νέστορ Νηληιάδη, μέγα κῦδος 'Αχαιῶν, εἴρεαι ὁππόθεν εἰμέν· ἐγὰ δέ κέ τοι καταλέξω. 80 κοίν Ναικίς ἐξ 'Ιθάκης ὑπονηίου εἰλήλουθμεν· Μο - Νηίον πρῆξις δ' ῆδ' ἰδίη, οὐ δήμιος, ἡν ἀγορεύω. 'Τ ων το ρεων να πατρὸς ἐμοῦ κλέος εὐρὸ μετέρχομαι, ἤν που ἀκούσω.

San of Carrel

D

97 What ordered you came upon a 3. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Γ. 3. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ I.

34 y have you came to the sight of him δίου 'Οδυσσηος ταλασίφρονος, ὅν ποτέ φασί συν σοι μαρνάμενον Τρώων πόλιν εξαλαπάξαι. 85 άλλους μεν γαρ πάντας, όσοι Τρωσίν πολέμιζον, πευθόμεθ', ήχι έκαστος απώλετο λυγρον όλεθρον, κείνου δ' αὖ καὶ ὅλεθρον ἀπευθέα θῆκε Κρονίων. οὐ γάρ τις δύναται σάφα εἰπέμεν ὁππόθ' ὅλωλεν, είθ' ő γ' επ' ηπείρου δάμη ανδράσι δυσμενέεσσιν, 90 είτε καὶ εν πελάγει μετὰ κύμασιν 'Αμφιτρίτης. τούνεκα νθν τὰ σὰ γούναθ' ἱκάνομαι, αἴ κ' ἐθέλησθα κείνου λυγρον όλεθρον ενισπείν, εί που όπωπας Ναν όφθαλμοῖσι τεοίσιν, η άλλου μῦθον άκουσας go but since πλαζομένου περί γάρ μιν διζυρον τέκε μήτηρ. Chouldands μηδέ τί μ' αἰδόμενος μειλίσσεο μηδ' ἐλεαίρων, ων γον άλλ' εῦ μοι κατάλεξον όπως ήντησας όπωπης. Came to ριζωτ λίσσομαι, εί ποτέ τοί τι πατηρ έμος, έσθλος 'Οδυσσεύς, η έπος η τι έργον ύποστας εξετέλεσσε δήμω ἔνι Τρώων, ὅθι πάσχετε πήματ' 'Αχαιοί' 100 των νθν (μοι μνήσαι, καί μοι νημερτές ενίσπες. Nestor recounts the sufferings of the Greeks after the fall of Troy. Τον δ' ημείβετ' έπειτα Γερήνιος ίππότα Νέστωρ ' ω φίλ', ἐπεί μ' ἔμνησας διζύος, ἣν ἐν ἐκείνω unrestrained δήμω ανέτλημεν μένος άσχετοι υίες 'Αχαιων, ημέν όσα ξύν νηυσίν έπ' ήεροειδέα πόντον πλαζόμενοι κατά ληίδ', ὅπη ἄρξειεν 'Αχιλλεύς, ΄ αντος μαρνάμεθ' ένθα δ' έπειτα κατέκταθεν ὅσσοι ἄριστοι. Εννικό ένθα μεν Αΐας κείται 'Αρών ένθα μèν Αἴας κεῖται 'Αρήιος, ἔνθα δ' 'Αχιλλεὺς, ένθα δε Πάτροκλος, θεόφιν μήστωρ ατάλαντος, 24 ολ ἔνθα δ' *ὲμὸς φίλος ν*ίὸς, ἅμα κρατερὸς καὶ ἀμύμων, 'Αντίλοχος, περί μεν θείειν ταχύς ήδε μαχητής' άλλα τε πόλλ' έπὶ τοῖς πάθομεν κακά· τίς κεν ἐκεῖνα = in addition

When

audi- on whele all a

7/28- home 1 ACC101

35

πάντα γε μυθήσαιτο καταθνητῶν ἀνθρώπων; οὐδ' εἰ πεντάετές γε καὶ έξάετες παραμίμνων έξερέοις όσα κείθι πάθον κακὰ δίοι 'Αχαιοί. πρίν κεν ανιηθείς σην πατρίδα γαΐαν ίκοιο. - αντιν είνάετες γάρ σφιν κακά ράπτομεν αμφιέποντες νου γαλλη γπαυτοίοισι δόλοισι, μόγις δ' ετέλεσσε Κρονίων. ροντωξυθ' οὐ τίς ποτε μητιν όμοιωθήμεναι ἄντην το υνε ο μοι ήθελ', ἐπεὶ μάλα τολλὶ το και και και και την το υνε παντοίοισι δόλοισι, πατηρ τεός, εί ετεόν γε ομό κείνου έκγονός εσοι σέβας μ' έχει εισορόωντα. η τοι γαρ μυθοί γε εοικότες, οὐδέ κε φαίης ψοι ανδρα νεώτερον ώδε ἐοικότα μυθήσασθαι.- ζιτική 125 (ω νωλα ένθ' ή τοι είως μεν εγώ και δίος 'Οδυσσεύς while ούτε ποτ' είν ἀγορη δίχ' εβάζομεν ούτ' ενί βουλη, άλλ' ένα θυμον έχοντε νόφ καὶ ἐπίφρονί βουλη ω 56 φραζόμεθ' 'Αργείοισιν ὅπως ὅχ' ἄριστα γένοιτο. αὐτὰρ ἐπεὶ Πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπὴν, βημεν δ' εν νήεσσι, θεος δ' εκέδασσεν 'Αχαιούς, καὶ τότε δη Ζεὺς λυγρου ένὶ φρεσὶ μήδετο νόστον 'Αργείοις, επεὶ οῦ τι νοήμονες οὐδε δίκαιοι "ρυνλευτ μήνιος έξ όλοῆς γλαυκῶπιδος όβριμοπάτρης, νεταικί 135 τ' ἔριν 'Ατρείδησι μετ' αμφοτέρουση το τω δε καλεσσαμένω αγορήν ες πάντας 'Αχαιούς, μάψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμου, ἐς ἡέλιου καταδύντα, οί δ' ηλθον οἴνω βεβαρηότες υἶες 'Αχαιων, μυθείσθην, τοῦ εἵνεκα λαὸν ἄγειραν. 140 ενθ' ή τοι Μενέλαος ανώγει πάντας 'Αχαιούς χονώς νόστου μιμνήσκεσθαι επ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης, οὐδ' 'Αγαμέμνονι πάμπαν ξήνδανε βούλετο γάρ ρα λαον ερυκακέειν, ρέξαι θ' ίερας έκατόμβας, εξ αχεουαι ώς του 'Αθηναίης δεινου χόλου έξακέσαιτο, α ρει Organia Carrandia in her temple

the Noute Rel P31 KIKUVO - JOOG ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Γ. to athena υήπιος, οὐδὲ τὸ ἤδη, δ οὐ πείσεσθαι ἔμελλευ. οὐ γάρ τ' αΐψα θεῶν τρέπεται νόος αίὲν ἐόντων. ως τω μεν χαλεποισιν αμειβομένω επέεσσιν έστασαν οι δ' ανόρουσαν ευκνήμιδες 'Αχαιοί ιο Ιωτί ηχή θεσπεσίη, δίχα δέ σφισιν ηνδανε βουλή. ΑαΝ 150 χων - ΣΙΕΝ νύκτα μεν αέσαμεν χαλεπά φρεσιν όρμαίνοντες άλλήλοις Επί γαρ Ζευς ήρτυε πημα κακοίο αρτ ων ηωθεν δ' οι μεν νέας έλκομεν είς αλα διαν κτήματά τ' εντιθέμεσθα βαθυζώνους τε γυναίκας. ήμίσεες δ' ἄρα λαοὶ ἐρητύοντο μένοντες εμαιωες αὖθι παρ' 'Ατρείδη 'Αγαμέμνονι, ποιμένι λαων' ήμίσεες δ' ἀναβάντες ἐλαύνομεν' αἱ δὲ μάλ' ὧκα έπλεου, εστόρεσεν δε θεος μεγακήτεα πόντου. Μοκοκεν ές Τένεδον δ' ελθόντες ερέξαμεν ίρα θεοίσιν, οϊκαδε ιέμενοι. Ζευς δ' ου πω μήδετο νόστον, σχέτλιος, ος ρ' ἔριν ὧρσε κακὴν ἔπι δεύτερον αὖτις. οί μεν αποστρέψαντες έβαν νέας αμφιελίσσας άμφ' 'Οδυσηα άνακτα δαίφρουα, ποικιλομήτην, αὖτις ἐπ' 'Ατρείδη 'Αγαμέμνονι ήρα φέροντες' αὐτὰρ έγω σὺν νηυσὶν ἀολλέσιν, αι μοι εποντο, φεῦγον, ἐπεὶ γίγνωσκον ὁ δὴ κακὰ μήδετο δαίμων. φεθγε δε Τυδέος υίος 'Αρήιος, ώρσε δ' εταίρους. Κιβαιο όψε δε δή μετα νωι κίε ξανθός Μενέλαος, το αν ων Νένε εν Λέσβφ δ' (εκιχεν δολιχον πλόον δρμαίνοντας, debatron τη καθύπερθε Χίοιο νεοίμεθα παιπαλοέσσης, ορτ κου Loward υήσου έπι Ψυρίης, αὐτὴν ἐπ' ἀριστέρ' ἔχοντες, Μ - (η) ύπένερθε Χίοιο, παρ' ηνεμόεντα Μίμαντα. Lost η τέομεν δε θεον φηναι τέρας αὐτὰρ ο γ' ἡμιν δείξε, καὶ ηνώγει πέλαγος μέσον είς Εὔβοιαν τέμι ειν, όφρα τάχιστα ύπεκ κακότητα φύγοιμεν. 175 ῶρτο δ' ἐπὶ λιγὺς οὖρος ἀήμεναι αί δὲ μάλ' ὧκα λαθυόευτα κέλευθα διέδραμου, ες δε Γεραιστου Mpa - pleasure - oby ohnor of il & position Value

Day O Tenidos 3. ODYSSETAS r. 37 auga Con Euroca ενυύχιαι κατάγουτο· Ποσειδάωνι δε ταύρων Δμετρέω - measureπολλ' επί μῆρ' ἔθεμεν, πέλαγος μέγα μετρήσαντες. Traversel τέτρατον ήμαρ έην, ὅτ' ἐν Αργεϊ νηας ἐίσας
Τυδείδεω εταροι Διομήδεος ἱπποδάμοιο
2 παν held on my στασαν αὐτὰρ ἐγώ γε Πύλονδ' ἔχον, οὐδέ ποτ' ἔσβη course " ούρος, επειδή πρώτα θεός προέηκεν άηναι. quenched βεννινι ως ήλθου, φίλε τέκνου, ἀπευθής, οὐδέ τι οίδα Without tidings κείνων, οι τ' εσάωθεν 'Αχαιών οι τ' απόλοντο. όσσα δ' ενὶ μεγάροισι καθήμενος ήμετέροισι What I've learned πεύθομαι, ή θέμις έστὶ, δαήσεαι, οὐδέ σε κεύσω. Ει Η Νς ... Μ εῦ μὲν Μυρμιδόνας φάσ' ἐλθέμεν ἐγχεσιμώρους, - κρεση-ωι aldını αλεί οῦς ἄγ' 'Αχιλλησς μεγαθύμου φαίδιμος νίὸς, (εὖ) δὲ Φιλοκτήτην, Ποιάντιον ἀγλαὸν νίόν. Το ιας οῦ φύγον ἐκ πολέμου, πόντος δέ οἱ οὕ τιν' ἀπηύρα. Λοββελ η Νο 'Ατρείδην δὲ καὶ αὐτοὶ ἀνοίος Δο 2 Ατρείδην δε καὶ αὐτοὶ ἀκούετε νόσφιν εόντες, βαν οθ - paral ως τ' ἡλθ' ως τ' Αἴγισθος ἐμήσατο λυγρὸν ὅλεθρον. άλλ' ή τοι κείνος μεν επισμυγερώς απέτισεν, Μιςυνίης ώς αγαθου και παιδα καταφθιμένοιο λιπέσθαι και lett το lea ανδρός, επεί και κείνος ετίσατο πατροφονήα, ολο τολ Αίγισθον δολόμητιν, ο οί πατέρα κλυτον έκτα. [καὶ σὺ, φίλος, μάλα γάρ σ' ὁρόω καλόν τε μέγαν τε, άλκιμος ἔσσ', ΐνα τίς σε καὶ ὀψιγόνων εὖ εἴπη.]' ppen200 pravel valant μης ΤΙΝ- μη ΤΙΟΝ, ἔΤιν-ατο- Ραίμ - in min to the Telemachus despairs of the state of affairs in his home. Τον δ' αῦ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὕδα. Το ω - Κοκοι ' ὧ Νέστορ Νηληιάδη, μέγα κῦδος 'Αχαιῶν, Αργω καὶ λίην κεῖνος μὲν ἐτίσατο, καί οἱ ᾿Αχαιοὶ το men who will be...
οἴσουσι κλέος εὐρὰ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι. αὶ γὰρ ἐμοὶ τοσσήνδε θεοὶ δύναμιν περιθείεν, τίσασθαι μνηστήρας ύπερβασίης άλεγεινής, gen η cause transcrim οί τέ μοι ὑβρίζουτες ἀτάσθαλα μηχανόωνται. υρη ισ ελιεί τη εμπερ in who hand mess on reversely

άλλ' οὔ μοι τοιοῦτον ἐπέκλωσαν θεοὶ ὅλβον, πατρί τ' έμῷ καὶ έμοί νῦν δὲ χρὴ τετλάμεν έμπης. Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ ' ω φίλ', ἐπειδὴ ταῦτά μ' ἀνέμνησας καὶ ἔειπες, φασί μνηστήρας σής μητέρος είνεκα πολλούς έν μεγάροις, ἀέκητι σέθεν, κακὰ μηχανάασθαι. είπε μοι η εξκων ύποδάμνασαι, η σε γε λαοί Williamy έχθαίρουσ' ἀνὰ δημου, ἐπισπόμενοι θεοῦ ὀμφη. is the sun it. τίς δ' οἶδ' εἴ κέ ποτέ σφι βίας ἀποτίσεται ἐλθὼν, μιτονν η δ γε μούνος έων, η και σύμπαντες 'Αχαιοί; would that ... εί γάρ σ' ῶς ἐθέλοι φιλέειν γλαυκῶπις 'Αθήνη ώς τότ' 'Οδυσσήος περικήδετο κυδαλίμοιο δήμφ ἔνι Τρώων, ὅθι πάσχομεν ἄλγε' ᾿Αχαιοί – οὐ γάρ πω ἴδον ὧδε θεοὺς ἀναφανδὰ φιλεῦντας ώς κείνω ἀναφανδὰ παρίστατο Παλλὰς 'Αθήνη εἴ σ' ούτως ἐθέλοι φιλέειν κήδοιτό τε θυμῷ, τῷ κέν τις κείνων γε καὶ ἐκλελάθοιτο γάμοιο.' Ορτ 134 Τον δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὖδα• ΄ ὧ γέρον, οὖ πω τοῦτο ἔπος τελέεσθαι ὀίω• λίην γὰρ μέγα εἶπες (ἄγη)μ' ἔχει. οὐκ αν ἐμοί γε έλπομένω τὰ γένοιτ', οὐδ' εἰ θεοὶ ώς εθέλοιεν. Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις 'Αθήνη. ' Τηλέμαχε, ποιόν σε έπος φύγεν έρκος δδόντων. ουλοίμην δ' τη ένώ νε καὶ τηλόθεν ἄνδρα σαώσαι. Ο αντ βουλοίμην δ' αν έγώ γε καὶ ἄλγεα πολλα μογήσας οίκαδέ τ' έλθέμεναι καὶ νόστιμον ήμαρ ιδέσθαι, ή έλθων ἀπολέσθαι εφέστιος, ως 'Αγαμέμνων ώλεθ' ύπ' Αἰγίσθοιο δόλω καὶ ης ἀλόχοιο. 235 άλλ' ή τοι θάνατον μεν δμοίιον οὐδε θεοί περ καὶ φίλω ἀνδρὶ δύνανται ἀλαλκέμεν, ὁππότε κεν δη μοιρ' όλοη καθέλησι τανηλεγέος θανάτοιο. αιρέ

Book EDW- odvice, council plan - 2 BODA EVOCA Bou Donal wood

Notice - le fisher did 104 30 brown He3 & VKy xos-at east 1096- Pastudicteuses + av1142 canadity Nestor describes the murder of Agamemnon. 231-329 ' Μέντορ, μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα κηδόμενοί περ. 240 κείνω δ' οὐκέτι νόστος ἐτήτυμος, ἀλλά οἱ ήδη το ωριαίνση φράσσαντ' ἀθάνατοι θάνατον καὶ Κῆρα μέλαιναν. Νοείσα κον) νῦν δ' ἐθέλω ἔπος ἄλλο μεταλλησαι καὶ ἐρέσθαι Νέστορ', ἐπεὶ περίοιδε δίκας ἢδὲ φρόνιν ἄλλων Τερι άλλων οι λε μον τρίς γαρ δή μίν φασιν ανάξασθαι γένε' ανδρών, ως τε μοι αθάνατος Ινδάλλεται είσοράασθαι. Νοαλλομει-αρριακ ῶ Νέστορ Νηληιάδη, σὰ δ' ἀληθὲς ἐνίσπες. πως έθαν' 'Ατρείδης εὐρυκρείων 'Αγαμέμνων; ανα τοῦ Μενέλαος έην; τίνα δ' αὐτῷ μήσατ' ὅλεθρον - Αξαπ Αίγισθος δολόμητις, ἐπεὶ κτάνε πολλον ἀρείω; τοτοιχού (ιε mon) η οὐκ Αργέος ηξεν Αχαιικοῦ, ἀλλά πη ἄλλη = Monelous τοιδιά τη ως πλάζετ' (ἐπ') ἀνθρώπους, ὁ δὲ θαρσήσας κατέπεφνε;' Δεχιστικο α81 Τον δ' ήμείβετ' έπειτα Γερήνιος ίππότα Νέστωρ ' τοιγὰρ ἐγώ τοι, τέκνον, ἀληθέα πάντ' ἀγορεύσω. ή τοι μεν τάδε καὐτὸς δίεαι, ως κεν ἐτύχθη, have 5 255 ρος Ατρείδης Τροίηθεν ίων, ξανθός Μενέλαος. Ουλουν εὶ ζωόντ' Αἴγισθον ἐνὶ μεγάροισιν ἔτετμενο hat tound τῷ κέ οἱ οὐδὲ θανόντι χυτην ἐπὶ γαΐαν ἔχευαν, λεκρινίκη άλλ' άρα τόν γε κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατέδαψαν κείμενον εν πεδίω έκας "Αργεος, οὐδέ κέ τίς μιν κλαῦσεν 'Αναμάδων " monstarous κλαῦσεν 'Αχαιιάδων' μάλα γὰρ μέγα μήσατο έργον. attivist ημεθ' ὁ δ' εὔκηλος μυχῷ Αργεος ἱπποβότοιο vouci-refused πόλλ' 'Αγαμεμνουέην ἄλοχου θέλγεσκ' ἐπέεσσιν. ή δ' ή τοι το πρίν μεν αναίνετο έργον αεικές, Ον ω δια Κλυταιμνήστρη· φρεσί γὰρ κέχρητ' ἀγαθησι. ρερί χράσμαι πὰρ δ' ἄρ' ἔπν καὶ ἀοιδὸς ἀνὴρ, ὧ πόλλ' ἐπέτελλεν had παρ δ' αρ' έην και αοιδος ανηρ, ω πόλλ' επέτελλεν 'Ατρείδης Τροίηνδε κιων είρυσθαι ἄκοιτιν. Com rujer to pereid perch! άλλ' ὅτε δή μιν μοιρα θεων ἐπέδησε δαμηναι, ροελ Cut, Cugst de xpaquai - use - per après = hane, -

Wa it to - fasten 43 ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Γ.

* July Della on agesta lumbe a his our δη τότε του μεν ἀοιδον ἄγων ἐς νησον ἐρήμημ 📞 270 κάλλιπεν οιωνοίσιν έλωρ και κύρμα γενέσθαι, την δ' εθέλων εθέλουσαν ανήγαγεν δυδε δόμουδε. πολλά δὲ μηρί' ἔκηε θεων ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς, πολλὰ δ' ἀγάλματ' ἀνῆψεν, ὑφάσματά τε χρυσόν τε, έκτελέσας μέγα έργον, δ ού ποτε έλπετο θυμώ. EK-TEXEW 275 ήμεις μεν γαρ αμα πλέομεν Τροίηθεν ιόντες, 'Ατρείδης καὶ έγὼ, φίλα εἰδότες ἀλλήλοισιν' άλλ' ὅτε Σούνιον ἱρὸν ἀφικόμεθ', ἄκρον 'Αθηνέων, ένθα κυβερνήτην Μενελάου Φοίβος 'Απόλλων οίς άγανοις βελέεσσιν έποιχόμενος κατέπεφνε, 280 Jacke held. πηδάλιον μετά χερσί θεούσης νηὸς έχοντα, καινο μαι Φρόντιν 'Ονητορίδην, δς εκαίνυτο φῦλ' ἀνθρώπων νηα κυβερνησαι, όπότε σπερχοίεν ἄελλαι. ως δρμεν ένθα κατέσχετ', επειγόμενός περ όδοιο, όφρ' έταρον θάπτοι καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερίσειεν. 285 άλλ' ὅτε δὴ καὶ κεῖνος, ἰων ἐπὶ οἴνοπα πόντον έν νηυσί γλαφυρήσι, Μαλειάων όρος αίπθ ίξε θέωυ, τότε δη στυγερήν δδον ευρύοπα Ζεύς έφράσατο, λιγέων δ' ἀνέμων ἐπ' ἀυτμένα χεῦε 5 woller κύματά τε τροφόεντα πελώρια, ΐσα όρεσσιν. 290 ένθα διατμήξας τὰς μεν Κρήτη ἐπέλασσεν, 5 λ.β. ηχι Κύδωνες έναιον Ίαρδάνου αμφί ρέεθρα. + έστι δέ τις λισση αἰπειά τε εἰς ἄλα πέτρη στη δείτηνος δερ έσχατιή Γόρτυνος, εν ήεροειδέι πόντω, ἔνθα Νότος μέγα κῦμα ποτὶ σκαιὸν ῥίον હθεῖ, ές Φαιστου, μικρός δε λίθος μέγα κυμ' ἀποέργει. Νοίδ Σ ωπλ αξταιτικαί μεν άρ' ένθ' ήλθον, σπουδή δ' ήλυξαν όλεθρον ανδρες, αταρ νηάς γε ποτί σπιλάδεσσιν ξαξαν πιλαδες κύματ' άταρ τας πέντε νέας κυανοπρωρείους - dare - proved Αλγύπτω επέλασσε φέρων ἄνεμός τε καὶ ὕδωρ. 300 ώς ό μεν ένθα πολύν βίοτον καὶ χρυσον αγείρων Hanooth dell verps sheer-boword these

Lacusia ato 3. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Γ. τόφρα δὲ ταῦτ' Αἴγισθος ἐμήσατο οἴκοθι λυγρά· έπτάετες δ' ήνασσε πολυχρύσοιο Μυκήνης Δλαμνών ΜΡ κτείνας 'Ατρείδην, δέδμητο δε λαὸς ὑπ' αὐτῷ. Were publical plyb τῷ δέ οἱ ὀγδοάτω κακὸν ἤλυθε δῖος 'Ορέστης Αίγισθου δολόμητιν, ὅ οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα. Δαι εναιζη τοι τὸν κτείνας Καίντος - ή τοι τον κτείνας δαίνου τάφον 'Αργείοισι " uneral feast μητρός τε στυγερης καὶ ἀνάλκιδος Αἰγίσθοιο. αὐτῆμαρ δέ οἱ ἢλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος, ἀει ρω κεαν πολλὰ κτήματ ἄνων Τ πολλά κτήματ άγων, όσα οι νέες άχθος ἄείραν. ωντίση βρειήν He bids Telemachus to visit Menelaus. καὶ σὺ, φίλος, μὴ δηθὰ δόμων ἄπο τῆλ' ἀλάλησο, κτήματά τε προλιπών ἄνδρας τ' έν σοίσι δόμοισιν ούτω ύπερφιάλους, μή τοι κατά πάντα φάγωσι κτήματα δασσάμενοι, σὰ δὲ τηνσίην δδὸν ἔλθης. (rutless άλλ' ές μεν Μενέλαον εγώ κέλομαι καὶ ἄνωγα έλθεῖν κεῖνος γὰρ νέον ἄλλοθεν εἰλήλουθεν, ἐκ τῶν ἀνθρώπων ὅθεν οὐκ ἔλποιτό γε θυμῷ τον would have μοτ ἐλθέμεν, ὅν τίνα πρώτον ἄποσφήλωσιν ἄελλαι work 320

ές πέλαγος μέγα τοίου, ὅθεν τέ περ οὐδ' οἰωνοὶ αὐτόετες οἰχνεῦσιν, ἐπεὶ μέγα τε δεινόν τε. δοίωση κεθωτη η οραί orygan

άλλ' ἴθι νῦν σὺν νηί τε σῆ καὶ σοῖς ἐτάροισιν. εὶ δ' ἐθέλεις πεζὸς) πάρα τοι δίφρος τε καὶ ἵπποι, - μη ακλ

πάρ δέ τοι υίες έμοι, οί τοι πομπήες έπουται ές Λακεδαίμονα δίαν, ὅθι ξανθὸς Μενέλαος.

λίσσεσθαι δέ μιν αὐτὸς, ΐνα νημερτές ἐνίσπη. μπρεικτι νε κακι ψεῦδος δ' οὐκ ἐρέει μάλα γὰρ πεπνυμένος ἐστίν.'

 Ω ς έφατ', ηέλιος δ' ἄρ' έδυ καὶ $\epsilon \pi$ ὶ κυέφας ηλθε. τοίσι δὲ καὶ μετέειπε θεὰ γλαυκωπις 'Αθήνη'

atto-ofallow drive of Course (adesdo)

the chovest portens of the Victimo were burned as fenal aftering 4 Athena proposes that they should now take their leave.

' *Ω γέρον, ἢ τοι ταῦτα κατὰ μοῖραν κατέλεξας• μα κάλλ' ἄγε τάμνετε μεν γλώσσας, κεράασθε δε οίνον, όφρα Ποσειδάωνι καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι σπείσαντες κοίτοιο μεδώμεθα· τοῖο γὰρ ὥρη. ήδη γὰρ φάος οἴχεθ' ὑπὸ ζόφον, οὐδὲ ἔοικε Νον Εικι 335 δηθα θεων εν δαιτί θαασσέμεν, άλλα νέεσθαι.

'Η ρα Διὸς θυγάτηρ, τοὶ δ' ἔκλυον αὐδησάσης. τοίσι δε κήρυκες μεν ύδωρ επί χείρας έχευαν, κοῦροι δὲ κρητήρας ἐπεστέψαντο ποτοίο, νώμησαν δ' άρα πασιν έπαρξάμενοι δεπάεσσι γλώσσας δ' έν πυρί βάλλον, ανιστάμενοι δ' επέλειβον.

stubute Standing αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ' ἔπιόν θ' ὅσον ἤθελε θυμὸς, δη τότ' 'Αθηναίη καὶ Τηλέμαχος θεοειδης άμφω ίέσθην κοίλην έπὶ νῆα νέεσθαι.

Νέστωρ δ' αὖ κατέρυκε καθαπτόμενος ἐπέεσσι*

Nestor would fain keep them: so Telemachus remains.

ciorcost της τους το γ' άλεξήσειε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,

ψο του clothe ως ύμεις παρ' έμειο θοην έπι νηα κίοιτε ως τέ τεν η παρά πάνου ως τέ τευ η παρά πάμπαν ανείμονος η πενιχρού, Cloudding atc) ιδού τι χλαιναι και ρήγεα πόλλ' ενι οικω, ούτ' αὐτῷ μαλακῶς οὕτε ξείνοισιν ενεύδειν.

αὐτὰρ ἐμοὶ πάρα μὲν χλαῖναι καὶ ἡήγεα καλά. surely not _ ού θην δη τοῦδ' ἀνδρὸς 'Οδυσσησς φίλος νίὸς

υηὸς ἐπ ἰκριόφιν καταλέξεται, όφρ' αν εγώ γε ζώω, ἔπειτα δὲ παίδες ἐνὶ μεγάροισι λίπωνται, ξείνους ξεινίζειν, δς τίς κ' έμα δώμαθ' ϊκηται.'

dock,

Τον δ' αὐτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις 'Αθήνη. ΄ εὖ δὴ ταῦτά γ' ἔφησθα, γέρου φίλε σοὶ δὲ ἔοικε Τηλέμαχον πείθεσθαι, ἐπεὶ πολὺ κάλλιον οὕτως.

he αλλ' ούτος μεν νυν σοι αμ' εψεται, όφρα κεν ευδη of outer las home of notice of his suche had

340

345

350

355

σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν ἐγὼ δ' ἐπὶ νῆα μέλαιναν 360

λοικ εἶμ', ἵνα θαρσύνω θ' ἐτάρους εἴπω τε ἔκαστα.

Τολοκ οῖος γὰρ μετὰ τοῖσι γεραίτερος εὕχομαι εἶναι older
οἱ δ' ἄλλοι φιλότητι νεώτεροι ἄνδρες ἔπονται, τη γενευθεία ρ
πάντες ὁμηλικίη μεγαθύμου Τηλεμάχοιο.
ἔνθα κε λεξαίμην κοίλη παρὰ νηὶ μελαίνη 365
νῦν ἀτὰρ ἡῶθεν μετὰ Καύκωνας μεγαθύμους
εἶμ', ἔνθα χρεῖός μοι ὀφέλλεται, οὕ τι νέον γε,
οὐδ' ὀλίγον σὺ δὲ τοῦτον, ἐπεὶ τεὸν ἵκετο δῶμα,
πέμψον σὺν δίφρω τε καὶ νἱέι δὸς δὲ οἱ ἵππους,
οῖ τοι ἐλαφρότατοι θείειν καὶ κάρτος ἄριστοι.' Τη ρεμεμί

Athena vanishes; Nestor vows her an offering.

*Ως ἄρα φωνήσασ' ἀπέβη γλαυκῶπις 'Αθήνη προσ- lagle νη φήνη εἰδομένη θάμβος δ' ἔλε πάντας ἰδόντας, να bearder vul ture θαύμαζεν δ' ὁ γεραιὸς, ὅπως ἴδεν ὀφθαλμοῖσι Τηλεμάχου δ' ἔλε χεῖρα, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν

''Ω φίλος, οὖ σε ἔολπα κακὸν καὶ ἄναλκιν ἔσεσθαι, τοι νεί δή τοι νέφ ὧδε θεοὶ πομπῆες ἔπονται. Δεὶ μισθεί 376 οὐ μὲν γάρ τις ὅδ' ἄλλος 'Ολύμπια δώματ' ἐχόντων, ἀλλὰ Διὸς θυγάτηρ, κυδίστη τριτογένεια, τως μισθεί ἢ τοι καὶ πατέρ' ἐσθλὸν ἐν 'Αργείοισιν ἐτίμα. Δια ωλο μονστοί ἀλλὰ, ἄνασσ', ἵληθι, δίδωθι δέ μοι κλέος ἐσθλὸν, κι 380 γιας καὶ αἰδοίη παρακοίτι σοὶ δ' αὖ ἐγὰ ρέξω βοῦν ἦνιν εὐρυμέτωπον, της ματίνης ἀδμήτην, ἢν οὖ πω ὑπὸ ζυγὸν ἤγαγεν ἀνήρ την τοι ἐγὰ ρέξω χρυσὸν κέρασιν περιχεύας.'

Δς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς 'Αθήνη.

τοῖσιν δ' ἡγεμόνενε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ, 386 νἱάσι καὶ γαμβροῖσιν, ἐὰ πρὸς δώματα καλά. ρους — Ιαπο ἀλλ' ὅτε δώμαθ' ἵκοντο ἀγακλυτὰ τοῖο ἄνακτος, ἐξείης ἔζοντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε,

Ident

44 for them Coming a ODYSSEIAS T.

τοις δ΄ δ γέρων ελθουσιν ανα κρητήρα κέρασσεν οἴνου ἡδυπότοιο, τὸν ἐνδεκάτω ἐνιαυτῷ 🚻 γεων ωιξεν ταμίη καὶ ἀπό κρήδεμνον έλυσε· seal, τοῦ ὁ γέρων κρητήρα κεράσσατο, πολλὰ δ' ᾿Αθήνῃ εύχετ' ἀποσπένδων, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο.

Αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ' ἔπιόν θ' ὅσον ἤθελε θυμὸς, 395 οί μεν κακκείοντες έβαν οικόνδε έκαστος, τὸν δ' αὐτοῦ κοίμησε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ, Τηλέμαχου, φίλου υίον 'Οδυσσηος θείοιο, τρητοίς εν λεχέεσσιν, ύπ' αιθούση εριδούπω, παρ δ' αρ' ευμμελίην Πεισίστρατου, όρχαμου ανδρων, 400 ος οι έτ' ηίθεος παίδων ην έν μεγάροισιν. 54 11 αὐτὸς δ' αὖτε καθεῦδε μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο, Wwed τῷ δ' ἄλοχος δέσποινα λέχος πόρσυνε καὶ εὐνήν.

ue Xia zash

preparel

390

410

415

Next morning the offering is made.

"Ημος δ' ήριγένεια φάνη ροδοδάκτυλος 'Ηως, ώρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῆφι Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ, 405 έκ δ' έλθων κατ' ἄρ' ἔζετ' ἐπὶ ξεστοίσι λίθοισιν, μη του το οί έσαν προπάροιθε θυράων ύψηλάων υρους λευκοί, ἀποστίλβουτες ἀλείφατος οίς έπι μεν πρίν

Νηλεύς ζίεσκεν, θεόφιν μήστωρ ἀτάλαντος λευλ = αλλ' ωμεν ήδη κηρι δαμεις Αϊδόσδε βεβήκει, Νέστωρ αὖ τότ' ἐφῖζε Γερήνιος, οὖρος 'Αχαιῶν, σκηπτρον έχων. περί δ' υίες ἀολλέες ήγερέθουτο έκ θαλάμων έλθόντες, Έχέφρων τε Στρατίος τε Περσεύς τ' Άρητός τε καὶ ἀντίθεος Θρασυμήδης.

τοίσι δ' έπειθ' έκτος Πεισίστρατος ήλυθεν ήρως, παρ δ' αρα Τηλέμαχου θεοείκελου είσαυ αγουτες. τοίσι δὲ μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ.

' Καρπαλίμως μοι, τέκνα φίλα, κρηήνατ' ἐέλδωρ, όφρ' η τοι πρώτιστα θεῶν ἱλάσσομ' 'Αθήνην,

propitiate

(penls) 3. ODYSSEIAS T. 45 μοι ἐναργής ήλθε θεοῦ ἐς δαῖτα θάλειαν. άλλ' ἄγ' ὁ μὲν πεδίονδ' ἐπὶ βοῦν ἴτω, όφρα τάχιστα ٩٤٥ έλθησιν, ελάση δε βοων επιβουκόλος ανήρ ων μετ είς δ' έπὶ Τηλεμάχου μεγαθύμου νῆα μέλαιναν πάντας ίων ετάρους ἀγετω, λιπέτω δε δύ' οἴους·
οὐς τις θ είς δ' αῦ χρυσοχόου Λαέρκεα δεῦρο κελέσθω Sold - της hylder ελθεῖυ, όφρα βρὸς χουσὸν κέσου σε ου οξους. οί δ' ἄλλοι μένετ' αὐτοῦ ἀολλέες, εἴπατε δ' εἴσω tell το τος δρωησιν κατὰ δόνιστ' ' δμωῆσιν κατὰ δώματ' ἀγακλυτὰ δαῖτα πένεσθαι, θο make ready έδρας τε ξύλα τ' άμφὶ καὶ ἀγλαὸν οἰσέμεν ῦδωρ.' wood τη ονείμο *Ως έφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐποίπνυον. ἢλθε μὲν ἃρ Ποιτνον βοῦς αμθ Ξανωπλίτη οἱταν ποταθηματίτ ἐκ πεδίου, ἦλθον δὲ θοῆς παρὰ νηδς ἔίσης Τηλεμάχου εταροι μεγαλήτορος, ήλθε δε χαλκεύς = χρυσοχουν 425 οπλ' εν χερσίν έχων χαλκήια, πείρατα τέχνης, ~ tooks κάκμονά) τε σφυράν τ' εὐποίητον τε πυράγρην, well male tong οῖσίν τε χρυσον εἰργάζετο· ἡλθε δ' 'Αθήνη "workelmi35 (pregrape) ίρων αντιόωσα. γέρων δ' ίππηλάτα Νέστωρ σωνε χρυσον έδωχ'· ο δ' έπειτα βοος κερασιν περίχευεν ζάσκήσας, ζυ' ἄγαλμα θεὰ κεχάροιτο ἰδοῦσα. Δητι με had pupared το βοῦν δ' ἀγέτην κεράων Στρατίος καὶ δῖος Ἐχέφρων. χέρνιβα δέ σφ' "Αρητος ἐν ἐν δ χέρνιβα δέ σφ' "Αρητος εν ἀνθεμόεντι λέβητι "embossed with η ήλυθεν εκ θαλάμοιο φέρων, ετέρη δ' έχεν οὐλὰς sarles grain
εν κανέω: πέλεκων δε μενεπτόλεμος Θοσσωνήδης έν κανέφ· πέλεκυν δὲ μενεπτόλεμος Θρασυμήδης δξυν έχων εν χειρι παρίστατο, βουν επικόψων. a bowl for blook Περσεύς ε' <u>αμνίον</u> είχε· γέρων δ' ίππηλάτα Νέστωρ (hα ρακ) χέρνιβά τ' οὐλοχύτας τε κατήρχετο, πολλὰ δ' 'Αθήνη 445 εύχετ' ἀπαρχόμενος, κεφαλης τρίχας εν πυρί βάλλων. Ι ζινό ο φινορ Αὐτὰρ ἐπεί ρ' εύξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο, _ ωλομ - κοινο αὐτίκα Νέστορος νίὸς, ὑπέρθυμος Θρασυμήδης, ήλασεν ἄγχι στάς πέλεκυς δ' ἀπέκοψε τένοντας 从 αυχενίους, λύσεν δε βοός μένος αι δ' ολόλυξαν Y South me < - les Monten en el molo Cerales

453, - letted theld " 1. head of Vertine 3. OAYSSEIAS I

θυγατέρες τε νυοί τε καὶ αἰδοίη παράκοιτις Νέστορος, Εὐρυδίκη, πρέσβα Κλυμένοιο θυγατρῶν. οἱ μὲν ἔπειτ' ἀνελόντες ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης ἔσχον ἀτὰρ σφάξεν Πεισίστρατος, ὅρχαμος ἀνδρῶν. τῆς δ' ἐπεὶ ἔκ μέλαν αἷμα ρύη, λίπε δ' ὀστέα θυμὸς, 455 αἷψ' ἄρα μιν διέχευαν, ἄφαρ δ' ἐκ μηρία τάμνον πάντα κατὰ μοῦραν, κατά τε κνίση ἐκάλυψαν δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὡμοθέτησαν. καῖε δ' ἐπὶ σχίζης ὁ γέρων, ἐπὶ δ' αἴθοπα οἶνον λεῖβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν. 460 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο, μίστυλλόν τ' ἄρα τἄλλα καὶ ἀμφ' ὀβελοῦσιν ἔπειραν, ὥπτων δ' ἀκροπόρους ἀβελοὺς ἐν χερσὶν ἔχοντες.

Pointed points

LO PORNITONIA

Τόφρα δε Τηλέμαχον λοῦσεν καλη Πολυκάστη,
Νέστορος όπλοτάτη θυγάτηρ Νηληιάδαο.
αὐτὰρ ἐπεὶ λοῦσέν τε καὶ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ,
ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλεν ἢδε χιτῶνα,
ἔκ ρ' ἀσαμίνθου βῆ δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος.
πὰρ δ' ὅ γε Νέστορ' ἰων κατ' ἄρ' ἔζετο, ποιμένι λαῶν.

465

Οἱ δ' ἐπεὶ ὤπτησαν κρέ' ὑπέρτερα καὶ ἐρύσαντο, 476 δαίνυνθ' ἐζόμενοι· ἐπὶ δ' ἀνέρες ἐσθλοὶ ὅροντο - ωμελ οἶνον οἰνοχοεῦντες ἐνὶ χρυσέοις δεπάεσσιν. αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο, τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·

Telemachus and Peisistratus set out for Sparta.

'Παίδες έμοὶ, ἄγε, Τηλεμάχω καλλίτριχας ἵππους 475 ζεύξαθ' ὑφ' ἄρματ' ἄγοντες, ἵνα πρήσσησιν ὁδοῖο.'

'Ως ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἢδ' ἐπίθοντο, καρπαλίμως δ' ἔζευξαν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους.

ἐν δὲ γυνὴ ταμίη σῖτον καὶ οἶνον ἔθηκεν

- ὄψα τε, οἶα ἔδουσι διοτρεφέες βασιλῆες.

480

mchorox where

wary"

αν δ' άρα Τηλέμαχος περικαλλέα βήσετο δίφρον πὰρ δ' ἄρα Νεστορίδης Πεισίστρατος, ὅρχαμος ἀνδρῶν, ἐς δίφρον τ' ἀνέβαινε καὶ ἡνία λάζετο χερσὶ, μάστιξεν δ' ἐλάαν, τὼ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην ἐς πεδίον, λιπέτην δὲ Πύλου αἰπὰ πτολίεθρον.

Δύσετό τ' ἡέλιος σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγνιαί ἐς Φηρὰς δ' ἵκοντο Διοκλῆος ποτὶ δῶμα, νὶ ἐς ᾿Ορσιλόχοιο, τὸν ᾿Αλφειὸς τέκε παίδα.
ἔνθα δὲ νύκτ' ἄεσαν, ὁ δὲ τοῖς πὰρ ξείνια θῆκεν.

"Ημος δ' ἡριγένεια φάνη ροδοδάκτυλος Ἡὼς, ἵππους τ' ἐζεύγνυντ' ἀνά θ' ἄρματα ποικίλ' ἔβαινον [ἐκ δ' ἔλασαν προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπον]

[έκ δ' έλασαν προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου·]

μάστιξεν δ' ἐλάαν, τὼ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην.

ανκων ῖξον δ' ἐς πεδίον πυρηφόρον, ἔνθα δ' ἔπειτα

ποι.

δύσετό τ' ἢέλιος σκιόωντό τε πασαι ἀγυιαί.

Hyse began the ceremony (= dedicated the victim) with homel-washing and barbay-sprinkeling"

attapx a usvos = performing the install ted certin the hours from the head (of the victim) and conting them into the fire (i.e. dedicating victim with buring feeloch in the fire) 11 - from Eight Brows

related with intrassitive over active - phare gite an lasson entup 1,7%

1-67- Ovral

$O\Delta Y \Sigma \Sigma E I A \Sigma \Delta$.

Τὰ ἐν Λακεδαίμονι.

Telemachus and his friend are welcomed by Menelaus.

He distant hing between redeen amountain "WH heep Nov 1985"

Οἱ δ' ἔξον κοίλην Λακεδαίμονα κητώεσσαν, πρὸς δ' ἄρα δώματ' ἔλων Μενελάου κυδαλίμοιο. του δ' εύρου δαινύντα γάμου πολλοισιν έτησιν Κιρ - τοικ υίέος ηδε θυγατρός αμύμονος ω ενί οίκω. την μεν 'Αχιλλησς ρηξήνορος υίει πέμπευ' 5 έν Τροίη γαρ πρώτον ύπέσχετο και κατένευσε δωσέμεναι, τοισιν δε θεοί γάμον εξετέλειου. mendan την ἄρ'(ὅ) γ' ἔνθ' ἵπποισι καὶ ἄρμασι πέμπε νέεσθαι Μυρμιδόνων προτί άστυ περικλυτόν, οίσιν ἄι ασσεν. φοι ως νίει δε Σπάρτηθεν 'Αλέκτορος ήγετο κούρην, δινημέν 10 νοιμαθον" - δε οι τηλύγετος γένετο κρατερός Μεγαπένθης έκ δούλης Ελένη δε θεοί γόνον οὐκέτ εφαινου έπεὶ δὴ τὸ πρῶτον ἐγείνατο παῖδ' ἐρατεινὴν, Ερμιόνην, ή είδος έχε χρυσέης 'Αφροδίτης. [^]Ως οἱ μὲν δαίνυντο καθ' ὑψερεφὲς μέγα δῶμα 15 γείτονες ήδε έται Μενελάου κυδαλίμοιο, τερπόμενοι· μετά δέ σφιν εμέλπετο θείος ἀοιδὸς φορμίζων δοιώ δε κυβιστητήρε κατ' αὐτούς μολπης εξάρχουτος εδίνευου κατά μέσσους Τω δ' αὖτ' ἐν προθύροισι δόμων αὐτώ τε καὶ ἵππω, 20 Τηλέμαχός θ' ήρως καὶ Νέστορος άγλαὸς νίὸς,

of bi brought to higher = gave - NOTE i Mandane have

25

στήσαν ό δε προμολών ίδετο κρείων Έτεωνεύς, ότρηρος θεράπων Μενελάου κυδαλίμοιο, βη δ' ίμεν ἀγγελέων διὰ δώματα ποιμένι λαων, άγχοῦ δ' ἱστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα. ' Ξείνω δή τινε τώδε, διοτρεφες ω Μενέλας, ανδρε δύω, γενεή δε Διος μεγάλοιο εικτον.

άλλ' εἴπ' ή σφωιν κ<u>αταλύσομεν</u> ὧκέας ἵππους, un yokek (Sulgentine

η άλλον πέμπωμεν ίκανέμεν, ός κε φιλήση.

Τον δε μέγ' όχθήσας προσέφη ξανθός Μενέλαος ου μεν νήπιος ήσθα, Βοηθοίδη 'Ετεωνεύ, τὸ πρίν· ἀτὰρ μὲν νῦν γε πάις ὡς νήπια βάζεις. 60 μ dunt hunt άλλων ἀνθρώπων δεῦρ' ἰκόμεθ', αἴ κέ ποθι Ζεὺς Τροπετικέ ιντική εξοπίσω περ παύση ὀιζύος. ἀλλὰ λύ' ἵππους Δικες 35

ξείνων, ες δ' αὐτοὺς προτέρω ἄγε θοινηθηναι. Ου νων - μεαστ [°]Ως φάθ', ὁ δὲ μεγάροιο διέσσυτο, κέκλετο δ' ἄλλους

ότρηρούς θεράποντας άμα σπέσθαι (ξοί) αὐτώ. οί δ' ίππους μεν λύσαν ύπο ζυγού ίδρωοντας, στην- μαιο καὶ τοὺς μὲν κατέδησαν ἐφ' ἱππείησι κάπησι, παρ δ' έβαλου ζειας, ανα δε κρί λευκου έμιξαν, Not clay αρματα δ' έκλιταν προς ενώπια παμφανόωντα, αὐτοὺς δ' εἰσῆγον θεῖον δόμον οἱ δὲ ἰδόντες θαύμαζον κατά δώμα διοτρεφέος βασιλήος. ως τε γαρ ήελίου αίγλη πέλευ ή σελήνης δώμα καθ' ύψερεφες Μενελάου κυδαλίμοιο. αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ὁρώμειοι ὀφθαλμοῖσιν, ές δ' ασαμίνθους βάντες ευξέστας λούσαντο. τοὺς δ' ἐπεὶ οὖν δμωαὶ λοῦσαν καὶ χρῖσαν ἐλαίω, άμφὶ δ' ἄρα χλαίνας ούλας βάλον ήδε χιτωνας,

ές δα θρόνους εζουτο παρ' 'Ατρείδην Μενέλαον. χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόω ἐπέχευε φέρουσα

καλή χρυσείη, ύπερ άργυρέοιο λέβητος,

55

65

70

νίψασθαι παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
εἴδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.
[δαιτρὸς δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκεν ἀείρας
παντοίων, παρὰ δέ σφι τίθει χρύσεια κύπελλα.]
τὼ καὶ δεικνύμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος.

'Σίτου θ' ἄπτεσθου καὶ χαίρετου αὐτὰρ ἔπειτα 60 δείπνου πασσαμένω εἰρησόμεθ' οι τινές ἐστου αὐδρῶν οὐ γὰρ σφῷν γε γένος ἀπόλωλε τοκήων, ἀλλ' ἀνδρῶν γένος ἐστὲ διοτρεφέων βασιλήων σκηπτούχων, ἐπεὶ οὕ κε κακοὶ τριούσδε τέκοιεν.

*Ως φάτο, καί σφιν νῶτα βοδς παρὰ πίονα θῆκεν - ὅπτ' ἐν χερσὶν ἑλὼν, τά ρά οἱ γέρα πάρθεσαν αὐτῷ. οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῦμα προκείμενα χεῦρας ἴαλλον. αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο, δὴ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεε Νέστορος υἱὸν, ἄγχι σχὼν κεφαλὴν, ἵνα μὴ πευθοίαθ' οἱ ἄλλοι

Telemachus admires the beauties of the palace.

'Φράζεο, Νεστορίδη, τῷ ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ, χαλκοῦ τε στεροπὴν κὰδ δώματα ἢχήεντα, εκροιώς χρυσοῦ τ' ἢλέκτρου τε καὶ ἀργύρου ἢδ' ἐλέφαντος. Ζηνός που τοιήδε γ' 'Ολυμπίου ἔνδοθεν αὐλὴ, και ὅσσα τάδ' ἄσπετα πολλά' σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.'
Τοῦ δ' ἀγορεύοντος ξύνετο ξανθὸς Μενέλαος, καί σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα'

Menelaus, in replying, mentions the name of Odysseus,

'Τέκνα φίλ', ή τοι Ζηνὶ βροτῶν οὐκ ἄν τις ἐρίζοι; ἀθάνατοι γὰρ τοῦ γε δόμοι καὶ κτήματ' ἔασιν·
ἀνδρῶν δ' ἤ κέν τίς μοι ἐρίσσεται, ἡὲ καὶ οὐκὶ,

or mainter not

Print duel

react meat

Jean

anial all

95 Dan tuenum of a statelyhoune " paris of the much properly 4. OATSSEIAS A. as well as it do κτήμασιν. ή γὰρ πολλὰ παθών καὶ πόλλ' ἐπαληθεὶς ηγαγόμην εν νηυσί και δγδοάτω έτει ηλθον./ Κύπρου Φοινίκην τε καὶ Αἰγυπτίους ἐπαληθεὶς, Αλθίοπάς θ' ικόμην και Σιδονίους και Έρεμβους καὶ Λιβύην, ΐνα τ' ἄρνες ἄφαρ κεραοὶ τελέθουσι. μου 85 τρίς γὰρ τίκτει μηλα τελεσφόρον εἰς ἐνιὰντόν. bull course η γεαν ένθα μεν ούτε άναξ επιδενής ούτε τι ποιμήν oheghert παια τυροῦ καὶ κρειων, οὐδε γλυκεροῖο γάλακτος, master 585/97 (στινων άλλ' αἰεὶ παρέχουσιν επηετανου γάλα θήσθαι. τοι milking a oual 🛶 είος έγω περί κείνα πολύν βίοτον συναγείρων νης λάθρη, ἀνωιστὶ, δόλω οὐλομένης ἀλόχοιο· uner pritally (δίμπρααι) αχου τηλώμην, τείως μοι αδελφεον αλλος επεφνε ν και ώς ού τοι χαίρων τοισδε κτεάτεσσιν ανάσσω. μον καὶ πατέρων τάδε μέλλετ' ἀκουέμεν, οι τίνες ὑμιν εἰσὶν, ἐπεὶ μάλα πόλλ' ἔπαθον, καὶ ἀπώλεσα οἶκον Τος εῦ μάλα ναιετάοντα, κεχανδότα πολλά καὶ ἐσθλά. Ψτικουνί 🛂 ὧν ὄφελον τριτάτην περ έχων ἐν δώμασι μοιραν ναίειν, οι δ' ἄνδρες σόοι ἔμμεναι, οι τότ' ὅλοντο Τροίη ἐν εὐρείη, ἐκὰς Αργεος ἱπποβότοιο. άλλ' έμπης πάντας μεν όδυρόμενος καὶ άχεύων 5 πολλάκις εν μεγάροισι καθήμενος ήμετεροισιν κρους my heart with άλλοτε μέν τε γόφ φρένα τέρπομαι, άλλοτε δ' αὐτε Ψερίνς παύομαι αἰψηρὸς δὲ κόρος κρυεροῖο γόοιο. Δικτεέτ τη Μ τῶν πάντων οὐ τόσσον ὀδύρομαι, ἀχνύμενός περ, makes bateful ώς ένὸς, ὅς τέ μοι ὕπνον ἀπεχθαίρει καὶ ἐδωδὴν μνωομένω, έπει ού τις 'Αχαιων τόσσ' εμόγησεν ωτι οσσ' 'Ορυσεύς εμόγησε καὶ ήρατο. τωδ' άρ' ξμελλεν - accomplested αὐτῷ κήδε ἔσεσθαι, ἐμοὶ δ' ἄχος αἰὲν ἄλαστον τρεεπος αρνίμαι κείνου, ὅπως δη δηρον ἀποίχεται, οὐδέ τι ἴδμεν, του ξιελλέν ζώει ο γ' η τέθνηκεν. οδύρονταί νύ που αὐτὸν weig decreed by Λαέρτης θ' ὁ γέρων καὶ ἐχέφρων Πηνελόπεια Τηλέμαχός θ', ον έλειπε νέον γεγαωτ' ενὶ οἴκω. Kados - Care a L Donow wie Ckndw on 25 but how in a series is the V574 1355 4. $O\Delta\Upsilon\Sigma\Sigma EIA\Sigma \Delta$.

which makes Telemachus weep.

*Ως φάτο, τῷ δ' ἄρα πατρὸς τῷς ἵμερον ὧρσε γόοιο, δάκρυ δ' ἀπὸ βλεφάρων χαμάδις βάλε πατρὸς ἀκούσας, χλαίναν πορφυρέην ἄντ' όφθαλμοιιν ἀνασχων 115 αμφοτέρησιν χερσί. νόησε δέ μιν Μενέλαος, μερμήριξε δ' έπειτα κατά φρένα καὶ κατά θυμόν ή εμιν αὐτὸν πατρὸς εάσειε μνησθηναι, το opeak of ή πρωτ' έξερέοιτο έκαστά τε πειρήσαιτο τως αυτ μι δ

Helen notices how like Telemachus is to Odysseus.

Είος ὁ ταθθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν, 120 έκ δ' Έλένη θαλάμοιο θυώδεος ύψορόφοιο ήλυθεν, 'Αρτέμιδι χρυσηλακάτω είκυῖα. τη δ' ἄρ' ἄμ' 'Αδρήστη κλισίην εύτυκτον έθηκεν,

125

130

140

'Αλκίππη δε τάπητα φέρεν μαλακοῦ ερίοιο, ω 🕬 - Φυλω δ' ἀργύρεον τάλαρον φέρε, τόν οἱ ἔδωκεν 'Αλκάνδρη, Πολύβοιο δάμαρ, δε έναι' ένὶ Θήβης Αίγυπτίης, ὅθι πλεῖστα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται*

δς Μενελάφ δῶκε δύ' ἀργυρέας ἀσαμίνθους, δοιοὺς δὲ τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα.

χωρίς δ' αὖθ' Ἑλέιη ἄλοχος πόρε κάλλιμα δῶρα.

Serbor

followor

benz

χρυσέην τ' ήλακάτην τάλαρόν θ' ύπόκυκλου όπασσεν άργύρεον, χρυσφ δ' έπὶ χείλεα κεκράαντο. = glatel

1 July ppunt τόν βά οἱ ἀμφίπολος Φυλω παρέθηκε φέρουσα -νήματος ασκητοίο βεβυσμένον αυτάρ έπ' αυτώ ηλακάτη (τεταυυστο λοδυεφες είρος έχουσα. " la dong 135

έζετο δ' εν κλισμώ, ύπο δε θρηνυς ποσίν ήεν. αὐτίκα δ' η γ' ἐπέεσσι πόσιν ἐρέεινεν ἔκαστα·

' Ίδμεν δη, Μενέλαε διοτρεφές, οι τινες οιδε ανδρών εύχετόωνται ίκανέμεν ήμέτερον δώ;

ντ ψεύσομαι, ή έτυμον έρέω; κέλεται δέ με θυμός. ου γάρ πώ τινά φημι ἐοικότα ὧδε ιδέσθαι

Lanas of was loud the distall with your about spunt

ούτ' ἄνδρ' ούτε γυναίκα, σέβας μ' έχει εἰσορόωσαν, ώς δδ' 'Οδυσσησς μεγαλήτορος υξι έσικε, Τηλεμάχω, του έλειπε υέου γεγαῶτ ἐνὶ οἴκω κείνος άνηρ, ὅτ' ἐμείο κυνώπιδος είνεκ' 'Αχαιοί 145

Την δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθός Μενέλαος. 'οῦτω νῦν καὶ ἐγὼ νοέω, γύναι, ώς σὰ ἐίσκεις' ἔίσκω- liken κείνου γὰρ τοιοίδε πόδες τοιαίδε τε χείρες όφθαλμών τε βολαί κεφαλή τ' εφύπερθε τε χαίται. 150 καὶ νῦν ή τοι έγω μεμνημένος ἀμφ' 'Οδυσηι μυθεόμην, όσα κείνος διζύσας εμόγησεν άμφ' έμοὶ, αὐτὰρ ὁ πικρὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον είβε, χλαίναν πορφυρέην ἄντ' ὀφθαλμοίιν ἀνασχών.

ηλθεθ' ύπὸ Τροίην, πόλεμον θρασὺν δρμαίνοντες.

Peisistratus informs them who he and his friend are.

Τον δ' αὐ Νεστορίδης Πεισίστρατος ἀντίον ηὐδα: κείνου μέν τοι ὅδ' υίὸς ἐτήτυμου, ὡς ἀγορεύεις. άντα σέθεν, τοῦ νῶι θεοῦ ὡς τερπόμεθ' αὐδῆ. αὐτὰρ ἐμὲ προέηκε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ τῷ ἄμα πομπὸν ἔπεσθαι· ἐκλδετο γάρ σε ἰδέσθαι, ΜΚ όφρα 🗓 ή τι έπος υποθήσεαι ή τι έργου. " In his heart πολλά γὰρ ἄλγε' ἔχει πατρὸς παῖς οἰχομένοιο 3 ελ Suby ειμί έν μεγάροις, ώ μη άλλοι ἀοσσητήρες έωσιν, helper 165 ώς νθν Τηλεμάχω ὁ μεν οίχεται, οὐδέ οἱ ἄλλοι εξσ' οί κεν κατὰ δημον ἀλάλκοιεν κακότητα.' Φρτ τος 35. ETTET BOXIAS - Let thriving in Town wnd speaking univerted 4

Old memories make them all weep.

Τον δ' απαμειβόμενος προσέφη ξανθός Μενέλαος: ' ω πόποι, ή μάλα δη φίλου ἀνέρος υίδς έμου δω με Εταν 2 TETAVUSO-PLU X135 Taurius Javow, FTAVDOOR -

1896 pastinde with kg 100 dentes past willen to 4. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Δ. endered man tooks τ τουμπρη καί μιν έφην ελθόντα φιλησέμεν έξοχον άλλων 170 νηυσὶ θοῆσι γενέσθαι 'Ολύμπιος εὐρύοπα Ζεύς. ωσωλλιων καί κε οί "Αργεϊ νάσσα πόλιν καὶ δώματ' έτευξα, σαμ το dwed w εξ 'Ιθάκης άγαγων συν κτήμασι και τέκει ώ καὶ πᾶσιν λαοῖσι, μίαν πόλιν ἐξαλαπάξας, de populatul μ αί κε θάμ' ἐνθάδ' ἐόντες ἐντές ἐντέ καί κε θάμ' ενθάδ' εόντες εμισγόμεθ' οὐδέ κεν ήμεας ραπένι αλλο διέκρινεν φιλέοντέ τε τερπομένω τε, Was John to John to πρίν γ' ὅτε δη θανάτοιο μέλαν νέφος ἀμφεκάλυψεν. άλλα τα μέν που μέλλεν αγάσσεσθαι θεός αὐτὸς, δς κείνον δύστηνον ανόστιμον οΐον έθηκεν. απο *Ως φάτο, τοισι δὲ πᾶσιν ὑΦ΄ ἵμερον ὧρσε γόοιο. κλαίε μεν 'Αργείη 'Ελένη, Διος έκγεγαυία, κλαίε δε Τηλέμαχός τε καὶ 'Ατρείδης Μενέλαος, 185 οὐδ' ἄρα Νέστορος υίὸς ἀδακρύτω έχεν όσσε μυήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀμύμονος 'Αυτιλόχοιο, τόν ρ' 'Ηοῦς ἔκτεινε φαεινης ἀγλαὸς νίός. τοῦ ο γ' επιμνησθείς έπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν. ' Ατρείδη, περί μέν σε βροτών πεπνυμένον είναι Νέστωρ φάσχ' ὁ γέρων, ὅτ' ἐπιμνησαίμεθα σεῖο οίσιν ένὶ μεγάροισι, καὶ ἀλλήλους ἐρέοιμεν, ζωτίον καλ νθν, εί τι που έστι, πίθοιό μοι ου γάρ έγω γε τέρπομ' όδυρόμενος μεταδόρπιος, άλλα και 'ΙΙως 🕹 α ω Ν έσσεται ήριγένεια νεμεσσώμαί γε μεν οὐδεν 195 κλαίειν ος κε θάνησι βροτων καὶ πότμον ἐπίσπη. " Lonor τοῦτό νυ καὶ γέρας οῗον διζυροῖσι βροτοῖσι, to cut -κείρασθαί τε κόμην βαλέειν τ' ἀπὸ δάκρυ παρειῶν. KEIPW καὶ γὰρ ἐμὸς τέθνηκεν ἀδελφεὸς, οῦ τι κάκιστος may have 'Αργείων' μέλλεις δε σὺ ἴδμεναι' οὐ γὰρ έγώ γε 200 ήντησ' οὐδὲ ἴδον περὶ δ' ἄλλων φασὶ γενέσθαι ING JAJO MIGHT HAND M

774 120 MM ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ 'Αυτίλοχου, περί μεν θείειν ταχύν ήδε μαχητήν.' Τον δ' απαμειβόμενος προσέφη ξανθός Μενέλαος. ' ὧ φίλ', ἐπεὶ τόσα εἶπες ὅσ' αν πεπυυμένος ἀνηρ είποι καὶ ρέξειε, καὶ ος προγενέστερος είη who τοίου γάρ καὶ πατρός, δ καὶ πεπνυμένα βάζεις. (σε nathout ρεία δ' αρίγνωτος γόνος ανέρος ώτε Κρονίων lasely known όλβον ἐπικλώση γαμέοντί τε γεινομένω τε, un hegeltin dullen ώς νθν Νέστορι δώκε διαμπερες ήματα πάντα, ετνλικικής αὐτὸν μεν λιπαρῶς γηρασκέμεν εν μεγάροισιν, - con to hably υξέας αὖ πινυτούς τε καὶ ἔγχεσιν εἶναι ἀρίστους. ημεις δε κλαυθμου μεν εάσομεν, δς πριν ετύχθη, ψειρ δόρπου δ' έξαῦτις μνησώμεθα, χερσῖ δ' έφ' ὕδωρ θεν τι χευάντων. μῦθοι δὲ καὶ ἢῶθέν περ ἔσονται, το etchange Τηλεμάχω καὶ έμοὶ διαειπέμεν αλλήλοισιν. *Ως ἔφατ', 'Ασφαλίων δ' ἄρ' ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευεν, ότρηρὸς θεράπων Μενελάου κυδαλίμοιο. Kara prozer ev of gulp dam & we will clash from welping Helen mixes an opiate in the wine, at now trac place οί δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον. Ένθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησ' Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα• αὐτίκ' ἄρ' εἰς οἶνον βάλε φάρμακον, ἔνθεν ἔπινον, υηπευθές τ' ἄχολόν τε, κακων ξεπίληθου απάντων. ωιλωδς τὸ καταβρόξειεν, ἐπην κρητηρι μιγείη, - ορτ βιλλιμο ν ού κεν εφημέριός γε βάλοι κατα δάκρυ παρειών, χοὐδ' εἴ οἱ κατατεθυαίη μήτηρ τε πατήρ τε, ρυβονοβιαγίν οιω τρε οὐδ' εί ο προπάροιθεν άδελφεὸν η φίλον υίου χαλκῷ (δηιόωεν) ὁ δ' οφθαλμοῖσιν ὁρῷτο, 'Huy hould lell τοια Διὸς θυγάτηρ έχε φάρμακα μητιόευτα, κοι Εσθλά, τά οἱ Πολύδαμνα πόρεν, Θῶνος παράκοιτις, Αίγυπτίη, τη πλείστα φέρει ζείδωρος άρουρα φάρμακα, πολλά μεν ξοθλά μεμιγμένα, πολλά δε 7 w Then fell out ser with the 3 this book to

4. $O\Delta\Upsilon\Sigma\Sigma EIA\Sigma \Delta$. 50 Deller - Even, man ιητρος δε έκαστος επιστάμενος περί πάντων ἀνθρώπων η γὰρ Παιήονός είσι γενέθλης. αὐτὰρ ἐπεί ρ' ἐνέηκε κέλευσέ τε οἰνοχοῆσαι, 439 ラントカル threw in έξαθτις μύθοισιν άμειβομένη προσέειπεν. ' 'Ατρείδη Μενέλαε διοτρεφες ηδε και οίδε 235 ανδρών εσθλών παίδες αταρ θεός άλλοτε άλλω Ζεὺς ἀγαθόν τε κακόν τε διδοῦ δύναται γὰρ ἄπαντα **σεντ − η τοι υῦν δαίνυσθε καθήμενοι ἐν μεγάροισι** approprite και μύθοις τέρπεσθε εοικότα γαρ καταλέξω. (ut tell in and tells the tale of Odysseus in disguise. - πάντα μεν οὐκ αν εγω μυθήσομαι οὐδ' ονομήνω, 240 οσσοι 'Οδυσσήσε ταλασίφρονός είσιν ἄεθλοι' άλλ' οἷον τόδ' ἔρεξε καὶ ἔτλη καρτερὸς ἀνὴρ δήμω ένι Τρώων, δθι πάσχετε πήματ' 'Αχαιοί. αὐτόν μιν πληγησιν ἀεικελίησι δαμάσσας, και Ν ραχν - σπείρα κάκ' άμφ' ώμοισι βαλών, οἰκηι ἐοικώς, ζωε 245 ανδρών δυσμενέων κατέδυ πόλιν εθρυάγυιαν 🗤 άλλω δ' αὐτὸν φωτὶ κατακρύπτων ἤισκε cor κοι κατακρίπτων ἤισκε cor κοι κατακρίπτων -δέκτη, δε οὐδεν τοίος έην επὶ νηυσίν 'Αχαιων. τῷ ἴκελος κατέδυ Τρώων πόλιν, οἱ δ' ἀβάκησαν πάντες εγω δε μιν οίη ανέγνων τοιον εόντα, καί μιν ανηρώτων ο δε κερδοσύνη αλέεινεν. Αρμι άλλ' ὅτε δή μιν ἐγὼ λόεον καὶ χρῖον ἐλαίω, άμφὶ δὲ εἵματα έσσα, καὶ ὅμοσα καρτερον ὅρκον (13) μη μεν πρίν 'Οδυσηα μετά Τρώεσσ' ἀναφηναι, κασι πρίν γε τὸν ἐς νῆάς τε θοὰς κλισίας τ' ἀφικέσθαι, καὶ τότε δή μοι πάντα νόον κατέλεξεν 'Αχαιών. πολλούς δε Τρώων κτείνας ταναήκει χαλκώ τους 12. m ήλθε μετ' 'Αργείους, κατά δε φρόνιν ήγαγε πολλήν ένθ' ἄλλαι Τρωαὶ λίγ' ἐκώκυον αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ χαῖρ', ἐπεὶ ήδη μοι κραδίη τέτραπτο νέεσθαι κοίνο un attested verb à Barrén - "were dense och ? Bus

4. $O\Delta\Upsilon\Sigma\Sigma EIA\Sigma \Delta$. I ground - regretter άψ οικόνδ', άτην δε μετέστενον, ην 'Αφροδίτη δωχ', ὅτε μ' ήγαγε κεῖσε φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης, Δουσακείνη παΐδά τ' έμην νοσφισσαμένην θάλαμόν τε πόσιν τε ού τευ δευόμενου, ουτ' αρ φρένας ούτε τι είδος.' who lacked nothing The story of the wooden horse. Την δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθός Μενέλαος 265 ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γύναι, κατὰ μοῖραν ἔειπες.

ἤδη μὲν πολέων ἐδάην βουλήν τε νόον τε Κακο ξακ ανδρών ήρώων, πολλήν δ' έπελήλυθα γαιαν ρολ επ- 5 γουαλ ων α άλλ' οῦ πω τοιοῦτον ἐγων ἴδον ὀφθαλμοῖσιν Ιωίτη enduring month ενικριφίου 'Οδυσσήσε ταλασίφρουσε έσκε φίλου κήρ. Pto 379 Just σίου καὶ τόδ' ἔρεξε καὶ ἔτλη καρτερὸς ἀνῆρ ἵππῷ ἔνι ξεστῷ, ἵν' ἐνήμεθα πάντες ἄριστοι Σν - η μαι - 9/0 9 λάμι ήλθες έπειτα σὺ κεῖσε κελευσέμεναι δέ σ' ἔμελλε μβες ... (have δαίμων, δς Τρώεσσιν ἐβρύλοπο κοῦ τρὶς δὲ περίστειξας κοῖλον λόχον άμφαφόωσα, Τε βι-στείχω - walket ἐκ δ' ὀνομακλήδην Λουσών ἐνί πάντων 'Αργείων φωνην ϊσκουσ' αλόχοισιν. Likening your voice to αὐτὰρ ἐγὼ καὶ Τυδείδης καὶ δίος 'Οδυσσεὺς ημενοι εν μέσσοισιν ακούσαμεν ως εβόησας. νωι μεν αμφοτέρω μενεήναμεν δρμηθέντε πισευρ η έξελθέμεναι, ή ἔνδοθεν αἶψ' ὑπακοῦσαι· οι ανοινει (from rosde) άλλ' 'Οδυτεύς κατέρυκε καὶ ἔσχεθεν ἱεμένω περ. [ένθ' ἄλλοι μεν πάντες ἀκὴν ἔσαν υίες 'Αχαιῶν, 285 ωι «Αντικλος δε σε γ' οΐος αμείψασθαι επέεσσιν mouth ήθελεν άλλ' 'Οδυσεύς ἐπὶ μάστακα χερσὶ πίεζε poved ων νωλεμέως κρατερήσι, σάωσε δε πάντας 'Αχαιους, νών τόφρα δ' έχ' όφρα σε νόσφιν ἀπήγαγε Παλλὰς 'Αθήνη.]' Τον δ' αὐ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὖδα· * appa do wo a Land - apain - fel, handle

less dreamy

fledy cloaks

' 'Ατρείδη Μενέλαε διοτρεφες, ὅρχαμε λαῶν, ως καν Η άλγιον οὐ γάρ οί τι τάδ' Πρκεσε λυγρον ὅλεθρον, ούδ' εί οι κραδίη γε σιδηρέη ένδοθεν ήεν. 964 - ιπρ άλλ' ἄγετ' είς εὐνὴν τράπεθ' ἡμέας, ὄφρα καὶ ήδη ύπνω ύπο γλυκερώ ταρπώμεθα κοιμηθέντες. 295

'Ως έφατ', 'Αργείη δ' Έλένη δμωῆσι κέλευσε δέμνι' ύπ' αίθούση θέμεναι, καὶ ρήγεα καλά Μανκετ πορφύρε' έμβαλέειν, στορέσαι τ' έφύπερθε τάπητας, αμι 145 χλαίνας τ' ενθέμεναι ούλας καθύπερθεν έσασθαι. το βίο τος αί δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι, δέμνια δε στόρεσαν εκ δε ξείνους άγε κηρυξ. οί μεν ἄρ' εν προδόμω δόμου αὐτόθι κοιμήσαντο, Τηλέμαχός θ' ήρως καὶ Νέστορος άγλαὸς υίός. 'Ατρείδης δὲ καθεῦδε μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο, πάρ δ' Έλένη τανύπεπλος έλέξατο, δία γυναικών. 305

Next day Telemachus tells Menelaus his troubles and asks for his guidance.

'Ήμος δ' ηριγένεια φάνη βοδοδάκτυλος 'Ηως, ώρνυτ' ἄρ' έξ ευνηφι βοην αγαθός Μενέλαος εΐματα έσσάμενος, περί δε ξίφος όξυ θέτ' ώμω, ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα, βη δ' ζμεν εκ θαλάμοιο θεώ εναλίγκιος ἄντην, Τηλεμάχω δε παρίζεν έπος τ' έφατ' έκ τ' ουόμαζε. ' Τίπτε δέ σε χρειὼ δεῦρ' ήγαγε, Τηλέμαχ' ήρως,

315

ές Λακεδαίμονα δίαν, έπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης; δήμιου, ή ίδιου; τόδε μοι νημερτές ενίσπες.

Τον δ' αῦ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα• ' 'Ατρείδη Μενέλαε διοτρεφες, όρχαμε λαων, ήλυθον, εί τινά μοι κληηδόνα πατρός ενίσποις. εσθίεται μοι οίκος, όλωλε δε πίουα έργα, lands - Number

δυσμενέων δ' ανδρών πλείος δόμος, οί τέ μοι αιεί

FIGURE

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ anthour of with sy proper μηλ' άδινα σφάζουσι και ειλίποδας έλικας βους, 320 μητρός έμης μυηστήρες υπέρβιου υβριν έχουτες. 905 τούνεκα νθν τὰ σὰ γούναθ' ἱκάνομαι, αἴ κ' (ἐθέλησθα κείνου λυγρον όλεθρου ενισπείν, εί που όπωπας πλαζομένου περί γάρ μιν διζυρον τέκε μήτηρ. 325 μηδέ τί μ' αιδόμενος μειλίσσεο μηδ' ελεαίρων, άλλ' εὖ μοι κατάλεξον ὅπως ἤντησας ὀπωπῆς ζαπι μρο λίσσομαι, είποτέ τοί τι πατήρ έμος, έσθλος 'Οδυσσεύς, η έπος ηέ τι έργον ύποστας έξετέλεσσε δήμω ένι Τρώων, ὅθι πάσχετε πήματ' 'Αχαιοί' 330 των νύν μοι μνήσαι, καί μοι νημερτές ένίσπες. 3 Eperon - peach out, explore LES- Epew-905 Menelaus predicts the destruction of the suitors, Τον δε μέγ' οχθήσας προσέφη ξανθός Μενέλαος. ΄ ω πόποι, η μάλα δη κρατερόφρονος ανδρός εν ευνη μίσκη καν ήθελου εὐνηθηναι ἀνάλκιδες αὐτοὶ ἐόντες. τοwardty quitte promoss τως δ' όποτ εν ξυλόχω ελαφος κρατεροίο λέουτος νεβρούς κοιμήσασα νεηγενέας γαλαθηνούς " ρικλίνης" κυημούς εξερέησι και άγκεα ποιήευτα mountain sloges βοσκομένη, ὁ δ) ἔπειτα έὴν εἰσήλυθεν εὐνὴν, his laik αμφοτέροισι δὲ τρίσιν ἀεικέα πότμον ἐφῆκεν, ον βοτικό Ιπορε Qu ως 'Οδυσεύς κείνοισιν αεικέα πότμον εφήσει. Τι αὶ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ ᾿Αθηναίη καὶ Ἦπολλον, τοίος εων οίος ποτ' ευκτιμένη ενί Λέσβω "puch strength έξ έριδος Φιλομηλείδη ξπάλαισεν αναστάς, = Odyssens weathed κὰδ δ' ἔβαλε κρατερως, κεχάρουτο δὲ πάυτες 'Αχαιοί, τοίος έων μνηστηρσιν όμιλήσειεν 'Οδυσσεύς θου ορλ 345 πάντες κ' ωκύμοροί τε γενοίατο πικρόγαμοί τε. bitte marriege (ταῦτα δ' å μ' εἰρωτᾶς καὶ λίσσεαι, οὐκ αν εγώ γε "mregaid to the άλλα παρέξ είποιμι παρακλιδού, οὐδ' (ἀπατήσω) άλλα τα μέν μοι έειπε γέρων άλιος νημερτής, δερουνε VEN-YEVYS- new born yaza-D nvos- suckling Kyn 1105 - hondzhill

SEROL

M pot.

Creyoan

Ore remiss.

PINNON

των οὐδέν τοι έγω κρύψω έπος οὐδ' ἐπικεύσω.

And tells the story of his own rescue by Eidothes.

350

Αιγύπτω μ' έτι δεθρο θεοί μεμαώτα νέεσθαι έσχου, ἐπεὶ οὖ σφιν ἔρεξα τεληέσσας ἐκατόμβας. [οὶ δ' αἰεὶ βούλουτο θεοὶ μεμνησθαι εφετμέων.]

νησος έπειτά τις έστι πολυκλύστω ενί πουτω 5ων 8

Αἰγύπτου προπάροιθε, Φάρου δέ ε κικλήσκουσι, 355 τόσσον ἄνευθ' ὅσσον τε πανημερίη γλαφυρή νηῦς

ν οις σημερίη γλαφυρή εν δε λιμην εποιισο σο έν δε λιμην εύορμος, ὅθεν τ' ἀπὸ νηας είσας zlaurch

ές πόντον βάλλουσιν, άφυσσάμενοι μέλαν ύδωρι μετνών ένθα μ' ἐείκοσιν ήματ' ἔχον θεοὶ, οὐδέ ποτ' οῦροι 360

πυείουτες φαίνουθ' άλιαέες, οί ρά τε νηων

πομπηες γίγνονται επ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.

καί νύ κεν ήια πάντα κατέφθιτο καὶ μένε ἀνδρων,

-εὶ μή τίς με θεῶν ὀλοφύρατο καί μ' ἐσάωσε,

Πρωτέος ίφθίμου θυγάτηρ, άλίοιο γέροντος,

Είδοθέη τῆ γάρ ρα μάλιστά γε θυμον ὅρινα, Τ

η μ' οιω ερρουτι συνήντετο νόσφιν εταίρων. Το αντουα αίεὶ γὰρ περὶ νῆσον ἀλώμενοι ἰχθυάασκον Κου

γυαμπτοις άγκίστροισιν, έτειρε δε γαστέρα λιμός.

ή δ' έμεῦ ἄγχι στασα ἔπος φάτο φώνησέν τε νήπιός είς, ὧ ξεῖνε, λίην τόσον ἠδὲ χαλίφρων,

ηε έκων μεθίεις καὶ τέρπεαι άλγεα πάσχων; Μίκς

a relax effort ώς δη δήθ' ενί νήσω ερύκεαι, οὐδέ τι τέκμωρ

grasjavt ευρέμεναι δύνασαι, μινύθει δέ τοι ήτορ εταίρων.

ως έφατ', αὐτὰρ έγω μιν ἀμειβόμενος προσέειπον

έκ μέν τοι ερέω, ή τις σύ πέρ εσσι θεάων, ώς έγω οῦ τι έκων κατερύκομαι, άλλά νυ μέλλω Τ Μυς

- αθανάτους αλιτέσθαι, οι ουρανον ευρύν έχουσιν.

άλλα σύ πέρ μοι (είπε) θεοί δέ τε πάντα ισασιν,

+ strange mp = Catch fish

prog fetters chams henders Low fasters ος τις μ' αθανάτων πεδάα καὶ έδησε κελεύθου, but 386 '2 χο μαι γράστου θ' το λολο νόστον θ', ως ἐπὶ πόντον/ἐλεύσομαι ἰχθυόεντα. Κοιν Τ Μομί κο ως ἐφάμην, ἡ δ' κὸτίν ἐντίς τοιγάρ έγώ τοι, ξείνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω. Τωλ τομον πωλείται τις δείνος κέως κέως ἀγορεύσω. πωλείταί τις δεῦρο γέρων άλιος νημερτής, - certainty could from αθάνατος Πρωτείες Αλούτουν 941 άθάνατος Πρωτεύς Αἰγύπτιος, ὅς τε θαλάσσης πάσης βένθεα οίδε, Ποσειδάωνος ύποδμώς. " servent 1 τον δέ τ' εμόν φασιν πατέρ' έμμεναι ήδε τεκέσθαι. τόν γ' εἴ πως σὰ δύναιο λοχησάμενος λελαβέσθαι, το μουσι μο ος κέν τοι είπησιν όδον καὶ μέτρα κελεύθου λαμβανώς νόστον θ', ως επί πόντον ελεύσεαι ιχθυόεντα. ων όττι τοι εν μεγάροισι κακόν τ' αγαθόν τε τέτυκται, has been done καὶ δέ κέ τοι εἴπησι, διοτρεφες, αἴ κ' εθέλησθα, ωρλί - οίχομένοιο σέθεν δολιχήν όδον άργαλέην τε. σπενους αὐτὴ νῦν φράζεν σὰ λόχον θείοιο γέροντος, derist : 395 ανοι μή πώς με προϊδών τὸς τος μή πώς με προϊδων η προδαείς αλέηται τρε me before hard αργαλέος γάρ τ' έστὶ θεὸς βροτῷ ἀνδρὶ δαμηναι. το mastered ως ŵς ἐφάμην, ἡ δ' σὰτίκ' ἀμείβετο δές ο ως εφάμην, ή δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων. ήμος δ' ήέλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκη, lt: μος τημος κο' εξ άλλος τη τημος ἄρ' έξ άλος είσι γέρων άλιος νημερτής 585 πυοιή υπο Ζεφύροιο, μελαίνη φρικί καλυφθείς, Τάμκο αμφὶ δέ μιν φῶκαι νέποδες καλῆς άλοσύδνης - Δη hitrite prung άθρόαι εύξουσιν, πολιης άλος έξαναδυσαι, - ρων - 930-600 σά) πικρου ἀποπυείουσαι άλος πολυβευθέος όδμήν. Litter ... smell 🔨 ωλλ ένθα σ' έγων αγαγούσα άμ' ήοι φαινομένηφιν, ων ευνάσω έξείης συ δ' ευ κρίνασθαι έταίρους τρείς, οί τοι παρά νηνσίν ενσσελμοισιν άριστοι.
πάντα δε τοι ερεω δλοφωία τοίο γεροντος, 30 ο 10 410 φώκας μεν τοι πρώτον αριθμήσει και ξπεισίν. I'when the our has reached mid heaven'the yearth mi DOLE hill Dod minstage durate .

4 SKINS

BCORP out

Torrible

1 becom wa

62

1 a woll and L Styw lay down pakto άλλ' αὐτη ἐσάωσε καὶ ἐφράσατο μέγ' ὄνειαρ· αμβροσίην ύπὸ ρίνα ξκάστω θηκε φέρουσα 445 ήδὺ μάλα πνείουσαν, όλεσσε δὲ κήτεος ὀδμήν. πασαν δ' ἠοίην μένομεν τετληότι θυμῷ• φωκαι δ' έξ άλὸς ήλθον ἀολλέες. αἱ μὲν ἔπειτα έξης ευνάζουτο παρά ρηγμίνι θαλάσσης. ένδιος δ' ὁ γέρων ἢλθ' ἐξ άλὸς, εὖρε δὲ φώκας τουν 450 ζατρεφέας, πάσας δ' ἄρ' ἐπώχετο, λέκτο δ' ἀριθμον έν δ' ήμέας πρώτους λέγε κήτεσιν, οὐδέ τι θυμῷ υποτη τω ωίσθη δόλον είναι έπειτα δε Χέκτο καὶ αὐτός. he hemselt lan down he Counted as first anny he hearts sey more #83 & capture of Proteus. arm is of the pass ήμεις δε λάχοντες επεσσύμεθ', αμφί δε χείρας βάλλομεν οὐδ' ὁ γέρων δολίης ἐπελήθετο τέχνης, άλλ' ή τοι πρώτιστα λέων γένετ' ηυγένειος, αὐτὰρ ἔπειτα δράκων καὶ πόρδαλις ήδὲ μέγας σῦς· Jespard γίγνετο δ' ύγρον ύδωρ καὶ δένδρεον ύψιπέτηλον. ήμεις δ' αστεμφέως έχομεν τετληότι θυμώ. άλλ' ὅτε δή ρ' ἀνίαζ' ὁ γέρων ολοφώια είδως, καὶ τότε δή μ' ἐπέεσσιν ἀνειρόμενος προσέειπε αν - ζι κο μαι. τίς νύ τοι, 'Ατρέος υίε, θεων συμφράσσατο βουλάς, όφρα μ' έλοις ἀέκουτα λοχησάμενος; τέο σε χρή; ως έφατ', αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον ταρα οΐσθα, γέρου, τί με ταῦτα παρατροπέων ἀγορεύεις; "465 ρως πο Δι ως δή δήθ' ενὶ νήσω ερύκομαι, οὐδε τι τέκμωρ εύρέμεναι δύναμαι, μινύθει δέ μοι ένδοθεν ήτορ. άλλα σύ πέρ μοι είπε, θεοί δέ τε πάντα ισασιν, ος τίς μ' άθανάτων πεδάα καὶ έδησε κελεύθου, νόστον θ', ως ἐπὶ πόντον ἐλεύσομαι ἰχθυόεντα. ως εφάμην, δ δε μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν. άλλα μάλ' ὤφελλες Διί τ' ἄλλοισιν τε θεοισιν ρέξας ίερα κάλ' αναβαινέμεν, όφρα τάχιστα *= wily - "pkiller in wizard outs"

64 KATA KAL ODYSSEIAS D. CIUSh σην ές πατρίδ' ίκοιο πλέων έπὶ οίνοπα πόντον. οὺ γάρ τοι πρὶν μοῖρα φίλους τ' ιδέειν καὶ ἰκέσθαι οίκου ευκτίμενου καὶ σὴυ ες πατρίδα γαίαν, πρίν γ' ὅτ' αν Αἰγύπτοιο, διιπετέος ποταμοῖο, αύτις ύδωρ έλθης ρέξης θ' ίερας έκατόμβας άθανάτοισι θεοίσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν έχουσι καὶ τότε τοι δώσουσιν όδὸν θεοὶ, ἡν σὰ μενοινας.

with working 480 ως έφατ', αὐτὰρ ἐμοί γε κατεκλάσθη φίλον ήτορ, ούνεκά μ' αῦτις ἄνωγεν ἐπ' ἡεροειδέα πόντον Αίγυπτόνδ' ιέναι, δολιχὴν όδὸν ἀργαλέην τε. άλλα και ως μιν έπεσσιν αμειβόμενος προσέειπον ταύτα μεν ούτω δη τελέω, γέρον, ώς συ κελεύεις. 485 άλλ' ἄγε μοι τόδε είπε καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον, (η) πάντες συν νηυσίν ἀπήμονες ηλθον 'Αχαιοί, οῦς Νέστωρ καὶ ἐγὼ λίπομεν Τροίηθεν ἰόντες, (ήέ)τις ώλετ' ολέθρω άδευκέι ής έπὶ νηὸς, τολυπευώ ήε φίλων εν χερσίν, επεί πόλεμον τολύπευσεν. Νω α ως εφάμην, ο δε μ' αὐτίκ' άμειβόμενος προσέειπεν

Proteus reveals the fate of the Greek heroes. 'Ατρείδη, τί με ταῦτα διείρεαι; οὐδέ τί σε χρὴ ἴδμεναι, οὐδε δαῆναι εμον νόον οἰδε σε φημι δην ἄκλαυτον ἔσεσθαι, ἐπεί κ' εῦ πάντα πύθηαι.

πολλοί μέν γὰρ τῶν γε (δάμεν, πολλοί δὲ λίποντο. άρχοι δ' αὖ δύο μοῦνοι 'Αχαιῶν χαλκοχιτώνων έν νόστω ἀπόλοντο μάχη δέ τε καὶ σὰ παρῆσθα.

γ γι χρυν (είς) δ' έτι που ζωός κατερύκεται ευρέι πόντω. Αίας μεν μετά νηυσί δάμη δολιχηρέτμοισι. οανολ Passul Ενρησίν μιν πρώτα Ποσειδάων επέλασσε πελαζω

πέτρησιν μεγάλησι, καὶ εξεσάωσε θαλάσσης. καί νύ κεν έκφυγε κήρα, καὶ ἐχθόμενός περ 'Αθήνη,

pot = "proggal"

drove

500

495

475

εί μη ύπερφίαλον έπος έκβαλε καὶ μέγ' ἀάσθη.

was blisided part unced: n became mentes

4. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Δ. Was bly whole 65 to φη ρ' α έκητι θεων φυγέειν μέγα λαιτμα θαλάσσης. τοῦ δὲ Ποσειδάων μεγάλ' ἔκλυεν αὐδήσαντος. αὐτίκ' ἔπειτα τρίαιναν έλων χερσὶ στιβαρῆσιν ox 17w monder ήλασε Γυραίην πέτρην, από δ' έσχισεν αθτήν καὶ το μεν αὐτόθι μεῖνε, το δὲ τρύφος ἔμπεσε πόντω, γραμπεπτ Τῷ ρ' Αἴας τὸ πρῶτον ἐφεζόμενος μέγ' ἀάσθη· Was Winter τον δ' εφόρει κατά πόντον άπείρονα κυμαίνοντα. Όσιντονον [ως ὁ μεν ἔνθ' ἀπόλωλεν, ἐπεὶ πίεν άλμυρον ῦδωρ.] σὸς δέ που έκφυγε κήρας ἀδελφεὸς ἢδ' ὑπάλυξεν = θα απεμποι άλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλε Μαλειόων ὅρος αἰπὸ = he was about το έν νηνσὶ γλαφυρῆσι σάωσε δὲ πότνια ήρη. ἵξεσθαι, τότε δή μιν ἀναρπάξασα θύελλα 515 πόντον επ' ιχθυόεντα φέρεν μεγάλα στενάχοντα, το πρίν, αταρ τότ έναιε Θυεστιάδης Αίγισθος. άλλ' ὅτε δὴ καὶ κεῖθεν ἐφαίνετο νόστος ἀπήμων, Ναιε -[ν άψ δὲ θεοὶ οῦρον στρέψαν, καὶ οἴκαδ' ἵκοντο, - τρ ξ526 η τοι ό μεν χαίρων επεβήσετο πατρίδος αίης, καὶ κύνει ἀπτόμενος ἡν πατρίδα· πολλὰ δ' ἀπ' αὐτοῦ δάκρυα θερμα χέουτ', επεί ασπασίως ίδε γαίαν. pour τον δ' ἄρ' ἀπὸ σκοπιῆς είδε σκοπὸς, ὅν ρα καθείσεν Αίγισθος δολόμητις άγων, ύπο δ' έσχετο μισθον χρυσοῦ δοιὰ τάλαντα φύλασσε δ' δ γ' εἰς ἐνιαυτὸν, βη δ' τμεν άγγελέων πρός δώματα ποιμένι λαών. αὐτίκα δ' Αἴγισθος δολίην ἐφράσσατο τέχνην. κρινάμενος κατά δήμον εείκοσι φωτας άρίστους είσε λόχου, έτέρωθι δ' ανώγει δαίτα πένεσθαι... αὐτὰρ ὁ βῆ καλέων 'Αγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν, ίπποισιν καὶ ὅχεσφιν, ἀεικέα μερμηρίζων. - pondering a per port του δ' οὐκ εἰδότ' ὅλεθρου ἀνήγαγε, καὶ κατέπεφνε ٩ ٤ τημο ας δειπνίσσας, ως τίς τε κατέκτανε βουν έπι φάτνη. X" the gods dranged the course of the wind

oforg initial astation Of 11. TOS ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Δ. mote - all was left MENDERONS οὐδέ τις 'Ατρείδεω ετάρων λίπεθ' οι οι επουτο, αιμ αιι οὐδέ τις Αἰχίσθου, ἀλλ' ἔκταθεν ἐν μεγάροισιν. ρακενή ως έφατ', αὐτὰρ ἐμοί γε κατεκλάσθη φίλον ήτορ, κλαΐου δ' εν ψαμάθοισι καθήμενος, οὐδε νύ μοι κῆρ ήθελ' ἔτι ζώειν καὶ ὁρᾶν φάος ἢελίοιο. Της κας μιθ ΄ αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίων τε κυλινδόμενός τε κορέσθην, KADENIZAL μηκέτι, 'Ατρέος υίὲ, πολύν χρόνον ἀσκελες οὕτω κλαί', ἐπεὶ οὐκ ἄννσίν τινο δ΄ une shall achieve πείρα ὅπως κεν δη σην πατρίδα γαίαν ἵκηαι. Τεγράνο κτεινεν ύποφθάμενος συ δέ κεν τάφου αντιβο αντιβο αντιβο αντις ενὶ στήθεσσι καὶ αγνυμένος καί κτείνεν ὑποφθάμενος σὰ δέ κεν τάφου ἀντιβολήσαις. Η δε ῶς ἔφατ', αὐτὰο ἐμοὶ κοςδίο καθού ἀντιβολήσαις. αὖτις ἐνὶ στήθεσσι καὶ ἀχνυμένω περ ἰάνθη Νυαννελ καί μιν φωνήσας έπεα πτερόεντα προσηύδων. πρεταίτως τούτους μεν δη οίδα συ δε τρίτον ἄνδρ' ονόμαζε, - ασ ος τις έτι ζωός κατερύκεται ευρέι πόντω [η ε θανών εθέλω δε καὶ ἀχνύμενός περ ἀκοῦσαι]. ως εφάμην, ο δε μ' αὐτίκ' άμειβόμενος προσέειπεν. υίδς Λαέρτεω, 'Ιθάκη ένι οἰκία ναίων' 555 του δ' ίδου εν νήσω θαλερου κατά δάκρυ χέουτα, Νύμφης εν μεγάροισι Καλυψοῦς, ή μιν ἀνάγκη ἴσχει· ὁ δ' οὐ δύναται ἣν πατρίδα γαῖαν ἰκέσθαι· ου γάρ οι πάρα νηες επήρετμοι και εταιροι, οί κέν μιν πέμποιεν επ' ευρέα νωτα θαλάσσης. 560 Not ordanished σοὶ δ' οὐ θέσφατόν έστι, διοτρεφες ω Μενέλαε. to die 'Αργει εν ίπποβότω θανέειν και πότμον επισπείν, άλλά σ' ές 'Ηλύσιον πεδίον καὶ πείρατα γαίης ends άθάνατοι πέμψουσιν, δθι ξανθός 'Ραδάμανθυς. where. ση περ ρηίστη βιοτή πέλει ανθρώποισιν 565 associat ου νιφετός, ουτ' αρ χειμων πολύς ουτε ποτ' όμβρος, άλλ' αίει Ζεφύροιο λιγὰ πνείοντος ἀήτας blasts (κς) A & you may chance upon the hungral beaut (3,309-)

590

αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆας ἄμ' ἀντιθέοις ἑτάροισιν

ἤια, πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κιόντι. ἰνως

αὐτὰρ ἐπεί ρ' ἐπὶ νῆα κατήλθομεν ἠδὲ θάλασσαν,

δόρπον θ' ὁπλισάμεσθ', ἐπί τ' ἤλυθεν ἀμβροσίη νύξ·

δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ρηγμῖνι θαλάσσης.

ὅριγένεια φάνη ροδοδάκτυλος Ἡως,

νῆας μὲν πάμπρωτον ἐρύσσαμεν εἰς ἄλα δῖαν,

ἐν δ' ἱστοὺς τιθέμεσθα καὶ ἱστία νηνσὶν ἐίσης·

ἀν δὲ καὶ αὐτοὶ βάντες ἐπὶ κληῖσι καθῖζον·

ἑξῆς δ' ἐζόμενοι πολιὴν ἄλα τύπτον ἐρετμοῖς.

530

έξης δ' έζόμενοι πολιην άλα τύπτον έρετμοῖς.

Το αν άψ δ' εἰς Αἰγύπτοιο, διιπετέος ποταμοῖο,

πουν στησα νέας, καὶ ἔρεξα τεληέσσας έκατόμβας,

αὐτὰρ ἐπεὶ κατέπαυσα θεῶν χόλον αἰὲν ἐόντων, το κρενί

χεῦ' 'Αγαμέμνονι τύμβον, ἵν' ἄσβεστον κλέος εἴη.

ταῦτα τελευτήσας νεόμην, δίδοσαν δέ μοι οῦρον αν 585

ἀθάνατοι, τοί μ' ὧκα φίλην ἐς πατοίδ' ἔπεινέου

αλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον ἐνὶ μεγάροισιν ἐμοῖσιν,

ὄφρα κεν ἑνδεκάτη τε δυωδεκάτη τε γένηται

καὶ τότε σ' εῦ πέμψω, δώσω δέ τοι ἀγλαὰ δῶρα

τρεῖς ἵππους καὶ δίφρον ἐύξοον αὐτὰρ ἔπειτα

δώσω καλὸν ἄλεισον, ἵνα σπένδησθα θεοῖσιν

ἀθανάτοις, ἐμέθεν μεμνημένος ἤματα πάντα.'

Telemachus is unwilling to stay any longer.

Τον δ' οῦ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὕδα·

' ᾿Ατρείδη, μὴ δή με πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἔρυκε.

καὶ γάρ κ' εἰς ἐνιαυτὸν ἐγὼ παρὰ σοί γ' ἀνεχοίμην 595

Τ could Sit * 2 ἡμενος contended

Xw ros 68 hour clover. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Δ.

ημενος, οὐδέ κέ μ' οἴκου ἕλοι πόθος οὐδὲ τοκήων αίνως γαρ μύθοισιν έπεσσί τε σοίσιν ακούων arechalisty τέρπομαι. άλλ' ήδη μοι ἀνιάζουσιν έταιροι έν Πύλω ήγαθέη συ δέ με χρόνον ενθάδ' ερύκεις. "Let it be" δώρον δ' ὅττι κέ μοι δοίης, κειμήλιον ἔστω. " policy of a pro ίππους δ' είς 'Ιθάκην οὐκ ἄξομαι, ἀλλὰ σοὶ αὐτῷ ενθάδε λείψω ἄγαλμα· σὺ γὰρ πεδίοιο ἀνάσσεις cyper ευρέος, ω ένι μεν λωτός πολύς, εν δε κύπειρον γίαςς πυροί τε ζειαί τ' ηδ' εὐρυφυὲς κρι λευκόν. έν δ' Ίθάκη οὖτ' ἄρ δρόμοι εὐρέες οὖτε τι λειμών 605 αιγίβοτος, και μαλλον επήρατος ίπποβότοιο. της ού γάρ τις νήσων ίππήλατος οὐδ' εὐλείμων, νικο ο αΐ θ' άλὶ κεκλίαται 'Ιθάκη δέ τε καὶ περὶ πασέων.' *Ως φάτο, μείδησεν δὲ βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος, χειρί τέ μιν κατέρεξεν έπος τ' έφατ' έκ τ' ὀνόμαζεν. ' Αίματός είς ἀγαθοῖο, φίλου τέκος, οί' ἀγορεύεις' I will change τοιγάρ εγώ τοι ταθτα μεταστήσω δύναμαι γάρ. δώρων δ', ὅσσ' ἐν ἐμῷ οἴκῳ κειμήλια κεῖται δώσω δ κάλλιστον καὶ τιμηέστατόν έστι. δώσω τοι κρητήρα τετυγμένον άργύρεος δε έστιν άπας, χρυσφ δ' έπὶ χείλεα κεκράανται.

*Ως οι μεν τοιαθτα πρός αλλήλους αγόρευου, 620 [δαιτυμόνες δ' ές δώματ' ίσαν θείου βασιλησος. ν βουσιλη οί δ' ήγου μεν μήλα, φέρου δ' εὐήνορα οίνου. Τη man Ν σιτον δέ σφ' ἄλοχοι καλλικρήδεμνοι ἔπεμπον. ως οι μεν περι δειπνον ενι μεγάροισι πένοντο],

έργον δ' Ἡφαίστοιο πόρεν δέ ε Φαίδιμος ήρως,

κεισέ με νοστήσαντα τείν δ' εθέλω τόδ' δπάσσαι.

Σιδονίων βασιλεύς, ὅθ' έὸς δόμος ἀμφεκάλυψε

The scene changes to the palace of Odysseus.

615

600

i'e usul place δίσκοισιν τέρποντο καὶ αίγανέησιν ίέντες, έν τυκτῷ δαπέδω, ὅθι περ πάρος, ΰβριν ἔχοντες. IN ability" 'Αυτίνοος δὲ καθηστο καὶ Εὐρύμαχος θεοειδης, άρχοι μνηστήρων, άρετη δ' έσαν έξοχ' άριστοι. τοις δ' υίδς Φρονίοιο Νοήμων εγγύθεν ελθών 630 'Αντίνοον μύθοισιν ανειρόμενος προσέειπεν' The departure of Telemachus is announced to the ' 'Αντίνο', η ρά τι ίδμεν ένι φρεσιν, η ε και οὐκὶ, gut serse όππότε Τηλέμαχος νεῖτ' ἐκ Πύλου ημαθόεντος; Εί Ται νηά μοι οίχετ' ἄγων' έμε δε χρεω γίγνεται αὐτης "Ηλιδ' ές εὐρύχορον διαβήμεναι, ένθα μοι ἵπποι 635 u patient δώδεκα θήλειαι, ύπο δ' ήμίονοι ταλαεργοί "at the teat" ιν labor" άδμητες των κέν τιν' έλασσάμενος δαμασαίμην.' 🤺 *Ως έφαθ', οι δ' ἀνὰ θυμὸν ἐθάμβεον οὐ γὰρ έφαντο ές Πύλον οίχεσθαι Νηλήιον, άλλά που αὐτοῦ άγρων η μήλοισι παρέμμεναι, η συβώτη. = εμπαευδο "αποτη μ Του δ' πος ' Δ Τον δ' αὐτ' 'Αντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υίός' ' νημερτές μοι ένισπε, πότ' ώχετο καὶ τίνες αὐτῷ ωλεν βητές τε δμωές τε; δύναιτό κε και τὸ τελέσσαι. he could have done κοῦροι ἔποντ'; 'Ιθάκης ἐξαίρετοι, ἡ ἐοὶ αὐτοῦ καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ, η ε έκων οι δωκας, επεί προσπτύξατο μύθω. " isket , be sought Τον δ' νίος Φρονίοιο Νοήμων αντίον ηύδα η what else could do "
εὐτὸς ἐκών οἱ δῶκα τί κεν δέξεις το Το ' αὐτὸς ἐκών οἱ δῶκα' τί κεν ρέξειε καὶ ἄλλος, σουν απειείτι όπποτ άμλος τοιούτος έχων με εδώνοτο θωνό όππότ' ανηρ τοιούτος έχων μελεδήματα θυμώ αἰτίζη; χαλεπόν κεν ἀνήνασθαι δόσιν είη. το deny κουροι δ' οι κατά δημου αριστεύουσι μεθ' ημέας, αft in outselves οί οί επουτ' εν δ' άρχον εγώ βαίνοντ' ενόησα ζοικς os header Μέντορα, η θεον, τω δ' αυτώ πάντα εώκει. άλλὰ τὸ θαυμάζω· ἴδον ἐνθάδε Μέντορα διον 655 * I should like to de we oft & break is for pusel("

χθιζον ύπηοιον. τότε δ' ξμβη νηὶ Πύλονδε.

"Ως ἄρα φωνήσας ἀπέβη πρὸς δώματα πατρὸς, τοῖσιν δ' ἀμφοτέροισιν ἀγάσσατο θυμὸς ἀγήνωρ. μνηστῆρας δ' ἄμυδις κάθισαν καὶ παῦσαν ἀέθλων. τοῖσιν δ' 'Αντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱὸς [ἀχνύμενος' μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναι πίμπλαντ', ὅσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἐίκτην']

Antinous plots his destruction.

Medon informs Penelope, without knilled at

660

Οὐδ' ἄρα Πηνελόπεια πολὺν χρόνον ἢεν ἄπυστος 675 μύθων, οῦς μνηστῆρες ἐνὶ φρεσὶ βυσσοδόμευον κῆρυξ γάρ οἱ ἔειπε Μέδων, δς ἐπεύθετο βουλὰς αὐλῆς ἐκτὸς ἐών οἱ δ' ἔνδοθι μῆτιν ὕφαινον. βῆ δ' ἴμεν ἀγγελέων διὰ δώματα Πηνελοπείη τὸν δὲ κατ' οὐδοῦ βάντα προσηύδα Πηνελόπεια 680

'Κῆρυξ, τίπτε δέ σε πρόεσαν μνηστήρες ἀγαυοί;

ή εἰπέμεναι δμωῆσιν 'Οδυσσῆος θείοιο
ἔργων παύσασθαι, σφίσι δ' αὐτοῖς δαῖτα πένεσθαι;

μὴ μυηστεύσαντες μηδ' ἄλλοθ' ὁμιλήσαντες

νιζους οκτική το μετεί

As Kubayer

monares

W00-189

4. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Δ. Kata KEI PON und may they κτησιν Τηλεμάχοιο δαΐφρονος· οὐδέ τι πατρών ψουν ύμετέρων το πρόσθεν ακούετε, παίδες εόντες, η μου κάνος γα οίος 'Οδυσσεύς έσκε μεθ' ύμετέροισι τοκεῦσιν, ούτε τινα ρέξας έξαισιου ούτε τι είπων απη της 690 ωτονς εν δήμω· ή τ' εστί δίκη θείων βασιλήων· " the custom" 10 άλλου κ' έχθαίρησι βροτών, άλλου κε φιλοίη. κείνος δ' οῦ ποτε πάμπαν ἀτάσθαλου ἄνδρα ἐώργει. υρωνάλλ' ό μεν ύμετερος θυμός καὶ ἀεικέα ἔργα φαίνεται, οὐδέ τίς εστι χάρις μετόπισθ' εὐεργέων.' - 2695 γρατ λολε Την δ' αὖτε προσέειπε Μέδων, πεπνυμένα είδώς, ' αὶ γὰρ δὴ, βασίλεια, τόδε πλεῖστον κακὸν εἴη. Τωική η υποκελη άλλὰ πολὶν μεῖζόν το καλ ἐσικολ άλλὰ πολὺ μεῖζόν τε καὶ ἀργαλεώτερον ἄλλο μνηστήρες φράζουται, δ μη τελέσειε Κρονίων· are planning Τηλέμαχον μεμάασι κατακτάμεν δξέι χαλκώ 700 οίκαδε νισσόμενον ό δ' έβη μετά πατρός ακουήν ές Πύλον ήγαθέην ήδ' ές Λακεδαίμονα δίαν. who is brokenhearted at the news. *Ως φάτο, της δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ήτορ, δην δέ μιν αμφασίη ἐπέων λάβε τω δέ οι όσσε ρεική 1 55 Ness ' Κῆρυξ, τίπτε δέ μοι παῖς οἴχεται; οὐδέ τί μιν χρεω νηῶν ἀκυπόρων ἐπιβαινέμεν, αί θ' άλὸς ἵπποι ανδράσι γίγνονται, περόωσι δε πουλύν έφ' ύγρήν. η ίνα μηδ' όνομ' αὐτοῦ ἐν ἀνθρώποισι λίπηται;' 710 Την δ' ημείβετ' έπειτα Μέδων πεπνυμένα είδώς, 'οὐκ οἶδ' ή τίς μιν θεὸς ὤρορεν ἦε καὶ αὐτοῦ θυμός έφωρμήθη ζμεν ές Πύλον, όφρα πύθηται πατρός ξοῦ η νόστον, η δν τινα πότμον ἐπέσπεν.

*Ως ἄρα φωνήσας ἀπέβη κατὰ δῶμ' 'Οδυσῆος.

715

throshhold

con suly.

την δ' άχος αμφεχύθη θυμοφθόρου, οὐδ' άρ' έτ' έτλη δίφρω ἐφέζεσθαι πολλων κατὰ οἶκον ἐόντων, well-bailt ἀλλ' ἄρ' ἐπ' οὐδοῦ ἶζε πολυκμήτου θαλάμοιο οίκτρ' όλοφυρομένη· περί δὲ δμωαὶ μινύριζον - lamental πασαι, οσαι κατα δώματ' έσαν νέαι ήδε παλαιαί.

725

735

ωνο ωνος νων 'Κλυτε, φίλαι' περί γάρ μοι 'Ολύμπιος ἄλγε' ξδωκεν ψουντική εκ πασέων, ὅσσαι μοι ὁμοῦ τράφεν ἢδ' ἐγένοντο, ἡ πρὶν μὲν πόσιν ἐσθλοῦ ἀπίλ ή πρίν μεν πόσιν έσθλον ἀπώλεσα θυμολέοντα, παντοίης αρετήσι κεκασμένον έν Δαναοίσιν, [έσθλον, τοῦ κλέος εὐρὺ καθ' Ελλάδα καὶ μέσον "Αργος.] υθυ αθ παίδ' άγαπητου άνηρείψαυτο θύελλαι

- ἀκλέα ἐκ μεγάρων, οὐδ' ὁρμηθέντος ἄκουσα. σχέτλιαι, οὐδ' ὑμεῖς περ ἐνὶ φρεσὶ θέσθε ἐκάστη - ἐκ λεχέων μ' ἀνεγείραι, ἐπιστάμεναι σάφα θυμῷ, νε υτολί και εί γὰρ ἐγὰ πυθόμην ταύτην δδὸν δρμαίνοντα, όππότε κείνος έβη κοίλην έπὶ νηα μέλαιναν. ius-24,2008

κε μάλ' ή κευ έμεινε, καὶ εσσύμενός περ όδοιο, ή κέ με τεθυηυίαν ένὶ μεγάροισιν έλειπεν. άλλά τις ότρηρως Δολίον καλέσειε γέροντα, δμω' έμου ου μοι έδωκε πατήρ έτι δεθρο κιούση, καί μοι κήπου έχει πολυδένδρεου, όφρα τάχιστα

παλε compant εί δή πού τινα κείνος ενί φρεσί μητιν υφήνας weave 740 δυ καὶ 'Οδυσσησς φθίσαι γόνον ἀντιθέοιο.'

At Eurycleia's advice, she prays for help to Athena.

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφός Εὐρύκλεια. ' νύμφα φίλη, σὺ μὲν ἄρ με κατάκτανε νηλέι χαλκῷ, η ξα εν μεγάρω· μῦθον δε τοι οὐκ επικεύσω·

ήδε' εγω τάδε πάντα, πόρον δε οἱ ὅσσ' εκέλευε, Κ Odr pour - beward, lament, condans

σιτον και μέθυ ήδύ· έμεῦ δ' έλετο μέγαν ὅρκον μη πρίν σοι ερέειν, πρίν δωδεκάτην γε γενέσθαι κοτ to tell you η σ' αὐτην ποθέσαι καὶ ἀφορμηθέντος ἀκοῦσαι, ώς αν μη κλαίουσα κατά χρόα καλον ιάπτης. γου πον άλλ' ύδρηναμένη, καθαρά χροί είμαθ' έλουσα, είς ύπερω αναβάσα συν αμφιπόλοισι γυναιξίν μερει chamber εύχε' 'Αθηναίη κούρη Διὸς αἰγιόχοιο' η γάρ κέν μιν έπειτα καὶ ἐκ θανάτοιο σαώσαι. Υκλου μηδε γέρουτα κάκου κεκακωμένου οὐ γὰρ δίω -do κοτ thouble already harasses γανί πάγχυ θεοίς μακάρεσσι γουὴυ 'Αρκεισιάδαο έχθέσθ', αλλ' έτι πού τις επέσσεται δς κεν έχησι - will be left δώματά θ' ύψερεφέα καὶ ἀπόπροθι πίονας ἀγρούς.'- στα distance "Ως φάτο, της δ' εύνησε γόον, σχέθε δ' όσσε γόοιο. Wel ή δ' ύδρηναμένη, καθαρά χροί είμαθ' έλουσα, είς ύπερώ' ανέβαινε συν αμφιπόλοισι γυναιξίν, έν δ' έθετ' οὐλοχύτας κανέω, ήρᾶτο δ' 'Αθήνη' barley geards · Κλῦθί μευ, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, Ιάτρυτώνη, - undian eputhit εί ποτέ τοι πολύμητις ένὶ μεγάροισιν 'Οδυσσεύς η βοὸς η όιος κατά πίονα μηρί' έκηε, των νθν μοι μνησαι, καί μοι φίλον νία σάωσον, μυηστήρας δ' ἀπάλαλκε κακώς ύπερηνορέοντας.' ωανά ο *Ως εἰποῦσ' ὀλόλυξε, θεὰ δέ οἱ ἔκλυεν ἀρῆς. μνηστήρες δ' <u>δμάδησαν</u> ανα μέγαρα σκιόεντα made adin ώδε δέ τις είπεσκε νέων ύπερηνορεόντων πανή ' Η μάλα δη γάμον άμμι πολυμνήστη βασίλεια άρτύει, οὐδέ τι οίδεν ο οί φόνος υίι τέτυκται.' - ις ραερανινή *Ως ἄρα τις εἴπεσκε, τὰ δ' οὐκ ἴσαν ὡς ἐτέτυκτο. Would be..." τοίσιν δ' 'Αντίνοος άγορήσατο καὶ μετέειπε'

' Δαιμόνιοι, μύθους μεν υπερφιάλους <u>αλέασθε</u> ανοίλ ονεν cufules

πάντας όμως, μή πού τις έπαγγείλησι καὶ είσω. άλλ' άγε σιγή τοιον αναστάντες τελέωμεν - Pict cutselfort μῦθου, ὁ δὴ καὶ πᾶσιυ ἐνὶ φρεσὶν ἤραρεν ἡμῖυ. apaproxio plan it pleased -

The ambush laid to await Telemachus.

*Ως εἰπὼν ἐκρίνατ' ἐείκοσι φῶτας ἀρίστους,
βὰν δ' ἰέναι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης.
νῆα μὲν οὖν πάμπρωτον ἀλὸς βένθοσδε ἔρυσσαν, 780
ἐν δ' ἱστόν τε τίθεντο καὶ ἱστία νηὶ μελαίνη,
πρτύναντο δ' ἐρετμὰ τροποῖς ἐν δερματίνοισι
[πάντα κατὰ μοῖραν' ἀνά θ' ἱστία λευκὰ πέτασσαν.]

-τεύχεα δέ σφ' ἤνεικαν ὑπέρθυμοι θεράποντες.
ὑψοῦ δ' ἐν νοτίω τήν γ' ὥρμισαν, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί 785
ἔνθα δὲ δόρπον ἕλοντο, μένον δ' ἐπὶ ἔσπερον ἐλθεῖν.

κεῖτ' ἄρ' ἄσιτος, ἄπαστος ἐδητύος ηδὲ ποτητος,

όρμαίνουσ' το μνηστηροιν ὑπερφιάλοισι δαμείη.

δείσας ὑππότε μυ δόλουσον ὁ ἐνον ὁ ἐνομίλω δείσας ὑππότε μυ δόλουσον ἐνον ὁ ὑμίλω χων

δείσας, όππότε μιν δόλιον περί κύκλον άγωσι, τόσσα μιν όρμαίνουσαν ἐπήλυθε νήδυμος ῦπνος εὖδε δ' ἀνακλινθεῖσα, λύθεν δέ οἱ ἄψεα πάντα.

Athena cheers Penelope by sending a dream.

Ένθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλανκῶπις 'Αθήνη' 795
εἴδωλον ποίησε, δέμας δ' ἤικτο γυναικὶ,
'Ἰφθίμη, κούρη μεγαλήτορος Ἰκαρίοιο,
τὴν Εὔμηλος ὅπυιε, Φερῆς ἔνι οἰκία ναίων. Μετας
πέμπε δέ μιν πρὸς δώματ' 'Οδυσσῆος θείοιο,
εἴως Πηνελόπειαν ὀδυρομένην, γοόωσαν, 800
παύσειε κλαυθμοῖο γόοιό τε δακρυόεντος.
ἐς θάλαμον δ' εἰσῆλθε παρὰ κληῖδος ἰμάντα,
στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν'
'Εὕδεις, Πηνελόπεια, φίλον τετιημένη ἦτορ;
οὐ μέν σ' οὐδὲ ἐῶσι θεοὶ ῥεῖα ζώοντες

do not leave you ton is don't want you to

sedistresul

κλαίειν οὐδ' ἀκάχησθαι, ἐπεί ρ' ἔτι νόστιμός ἐστι Την δ' ημείβετ' ---- (επι νόστιμός έστι.' Ρικ Νετ

Την δ' ημείβετ' έπειτα περίφρων Πηνελόπεια, με μπορομαίνου μάλα κυώσσουσ' εν δνειρείησι σύ ήδὺ μάλα κυώσσουσ' ἐν ὀνειρείησι πύλησιν αν ρια αχείος το Τίπτε, κασιγνήτη, δεῦρ' ἄλοιος

καί με κέλεαι παύσασθαι διζύος ήδ' δδυνάων ζεντερεθω - λυβρες πολλέων, αι μ' ξρέθουσι κατά φρένου η πρίν μεν πόσιν εσθλον ἀπώλεσα θυμολέοντα, τους απο Ι Ιούτ παντοίης άρετησι κεκασμένον έν Δαναοίσιν, [έσθλον, τοῦ κλέος εὐρὺ καθ' Ελλάδα καὶ μέσον "Αργος.]

νυυν αὖ παις άγαπητὸς ἔβη κοίλης ἐπὶ υηὸς,

υήπιος, οὖτε πόνων ξῦ εἰδὼς οὖτ' ἀγοράων. τοῦ δὴ ἐγὼ καὶ μᾶλλον δδύρομαι ἤ περ ἐκείνου

τοῦ δ' ἀμφιτρομέω καὶ δείδια μή τι πάθησιν, Υπαπιλε

(η) ο γε των ενὶ δήμω, τυ οίχεται, η ενὶ πόντω Whether δυσμενέες γαρ πολλοί ἐπ' αὐτῷ μηχανόωνται,

ίέμενοι κτείναι, πρίν πατρίδα γαίαν ίκέσθαι.

Την δ' ἀπαμειβόμενον προσέφη είδωλον ἀμαυρόν την ' θάρσει, μηδέ τι πάγχυ μετὰ φρεσὶ δείδιθι λίην τοτ825 τοίη γάρ οὶ πομπὸς ἄμ' ἔρχεται, ην τε καὶ ἄλλοι puch un Sull ανέρες ηρήσαντο παρεστάμεναι, δύναται γαρ, de has powh Παλλας 'Αθηναίη' σε δ' δδυρομένην ελεαίρει'

η νῦν με προέηκε τεὶν τάδε μυθήσασθαι.

Την δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια. ' εὶ μὲν δὴ θεός ἐσσι, θεοῖό τε ἔκλυες αὐδῆς, νοις εὶ δ' ἄγε μοι καὶ κεῖνον διζυρὸν κατάλεξον, that man η sorrow

ή που έτι ζώει καὶ ὁρᾳ φάος ηελίοιο, η ήδη τέθνηκε και είν 'Αίδαο δόμοισι.'

Την δ' απαμειβόμενον προσέφη είδωλον αμαυρόν ου μέν τοι κεινόν γε διηνεκέως αγορεύσω, εκ ρισιτή ζώει ο γ', ή τέθνηκε κακον δ' ανεμώλια βάζειν.

, nuorda vain as wind GUGNOS - Moderatet, breats dum *Ως εἰπὸν σταθμοῖο παρὰ κληῖδα λιάσθη Τανας ἐς πνοιὰς ἀνέμων ἡ δ' ἐξ ὕπνου ἀνόρουσε κούρη Ἰκαρίοιο φίλον δέ οἱ ἢτορ ἰάνθη, ως οἱ ἐναργὲς ὄνειρον ἐπέσσυτο νυκτὸς ἀμολγῷ. Τhe ship is stationed to intercept Telemachus.

Μυηστηρες δ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα,
Τηλεμάχω φόνον αἰπὺν ἐνὶ φρεσὶν ὁρμαίνοντες.
ἔστι δέ τις νῆσος μέσση ἀλὶ πετρήεσσα,
μεσσηγὺς 'Ιθάκης τε Σάμοιό τε παιπαλοέσσης, 1845
'Αστερὶς, οὐ μεγάλη' λιμένες δ' ἔνι ναύλοχοι αὐτῆ
ἀμφίδυμοι' τῆ τόν γε μένον λοχόωντες 'Αχαιοί.

Formentraner on even site of parts -\(\text{varound} - an pass as much parts -\(\text{varound} - \text{varound} \) to the continuous of the continuous

etti-voeva - 3 smaor mid

mmed: to haten to, speeder that

(note: MANY meanings - voy common in

voninstrims

van axos - "of harbors muhish shire

may the safety " the line (tillie)

Ο ΔΥΣΣΕΙΑΣ Ε.

'Οδυσσέως σχεδία.

Athena in Olympus complains of the hard fate of Odysseus.

5

IO

15

20

'Hως δ' ἐκ λεχέων παρ' ἀγανοῦ Τιθωνοῖο ὥρνυθ', ἵν' ἀθανάτοισι φόως φέροι ἢδὲ βροτοῖσιν' οἱ δὲ θεοὶ θῶκόνδε καθίζανον, ἐν δ' ἄρα τοῖσι Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, οῦ τε κράτος ἐστὶ μέγιστον. τοῖσι δ' 'Αθηναίη λέγε κήδεα πόλλ' 'Οδυσῆος μνησαμένη' μέλε γάρ οἱ ἐων ἐν δώμασι νύμφης'

' Ζεῦ πάτερ ἢδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες, μή τις ἔτι πρόφρων ἀγανὸς καὶ ἤπιος ἔστω σκηπτοῦχος βασιλεὺς, μηδὲ φρεσὶν αἴσιμα εἰδώς ἀλλ' αἰεὶ χαλεπός τ' εἴη καὶ αἴσυλα ῥέζοι, ώς οὕ τις μέμνηται 'Οδυσσῆος θείοιο λαῶν, οῖσιν ἄνασσε, πατὴρ δ' ὡς ἤπιος ἦεν. ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήσω κεῖται κρατέρ' ἄλγεα πάσχων, νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψοῦς, ῆ μιν ἀνάγκη ἴσχει ὁ δ' οὐ δύναται ἢν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρετμοι καὶ ἐταῖροι, οῖ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης. νῦν αῦ παῖδ' ἀγαπητὸν ἀποκτεῖναι μεμάασιν οἴκαδε νισσόμενον ' ὁ δ' ἔβη μετὰ πατρὸς ἀκουὴν ἐς Πύλον ἢγαθέην ἢδ' ἐς Λακεδαίμονα δῖαν.'

Την δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς
'τέκνον ἐμὸν, ποιόν σε ἔπος φύγεν ἔρκος ὀδόντων
οὐ γὰρ δὴ τοῦτον μὲν ἐβούλευσας νόον αὐτὴ,
ώς ἢ τοι κείνους 'Οδυσεὺς ἀποτίσεται ἐλθών;
Τηλέμαχον δὲ σὺ πέμψον ἐπισταμένως, δύνασαι γὰρ,
ως κε μάλ' ἀσκηθὴς ἡν πατρίδα γαιαν ἵκηται,
μνηστῆρες δ' ἐν νηὶ παλιμπετὲς ἀπονέωνται.'

Zeus despatches Hermes to Calypso's isle.

30

35

40

45

50

"Η ρ΄α, καὶ Ἑρμείαν, υἱον φίλον, ἀντίον ηὕδα"
"Ερμεία" σὰ γὰρ αὖτε τά τ' ἄλλα περ ἄγγελός ἐσοι"
νύμφη ἐυπλοκάμῳ εἰπεῖν νημερτέα βουλὴν,
νόστον 'Οδυσσῆος ταλασίφρονος, ὡς κε νέηται
οὕτε θεῶν πομπῖ οὕτε θνητῶν ἀνθρώπων
ἀλλ' ὅ γ' ἐπὶ σχεδίης πολυδέσμου πήματα πάσχων
ἤματί κ' εἰκοστῷ Σχερίην ἐρίβωλον ἵκοιτο,
Φαιήκων ἐς γαῖαν, οἱ ἀγχίθεοι γεγάασιν,
οἵ κέν μιν περὶ κῆρι θεὸν ὡς τιμήσουσι,
πέμψουσιν δ' ἐν νηὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
χαλκόν τε χρυσόν τε ἄλις ἐσθῆτά τε δόντες,
πόλλ', ὅσ' ὰν οὐδέ ποτε Τροίης ἐξήρατ' 'Οδυσσεὺς,
εἴ περ ἀπήμων ἦλθε, λαχὼν ἀπὸ ληίδος αἶσαν.
ὡς γάρ οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους τ' ἰδέειν καὶ ἰκέσθαι
οἴκον ἐς ὑψόροφον καὶ ἑὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.'

"Ως ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε διάκτορος ἀργειφόντης.
αὐτίκ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
ἀμβρόσια, χρύσεια, τά μιν φέρον ἢμὲν ἐφ' ὑγρὴν
ἢδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν ἅμα πνοιῆς ἀνέμοιο.
εἴλετο δὲ ῥάβδον, τῆ τ' ἀνδρῶν ὅμματα θέλγει
ὧν ἐθέλει, τοὺς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει.
τὴν μετὰ χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς ἀργειφόντης.
Πιερίην δ' ἐπιβὰς ἐξ αἰθέρος ἔμπεσε πόντω:

σεύατ' έπειτ' επὶ κῦμα λάρφ ὄρνιθι ἐοικως, ος τε κατά δεινούς κόλπους άλος ατρυγέτοιο ίχθυς άγρώσσων πυκινά πτερά δεύεται άλμη. τῷ ἴκελος πολέεσσιν ὀχήσατο κύμασιν Ερμής. άλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἀφίκετο τηλόθ' ἐοῦσαν, 55 ένθ' έκ πόντου βας ιοειδέος ήπειρόνδε ήιεν, ὄφρα μέγα σπέος ἵκετο, τῷ ἔνι νύμφη ναίεν ευπλόκαμος την δ' ένδοθι τέτμεν εούσαν. πυρ μεν επ' εσχαρόφιν μέγα καίετο, τηλόθι δ' όδμη κέδρου τ' εὐκεάτοιο θύου τ' ἀνὰ νῆσον οδώδει 60 δαιομένων ή δ' ένδον αοιδιάουσ' όπὶ καλη, ίστον ἐποιχομένη χρυσείη κερκίδ' ὕφαινεν. ύλη δὲ σπέος ἀμφὶ πεφύκει τηλεθόωσα, κλήθρη τ' αίγειρός τε καὶ εὐώδης κυπάρισσος. ένθα δέ τ' ὄρνιθες τανυσίπτεροι εὐνάζοντο, 65 σκῶπές τ' ἴρηκές τε τανύγλωσσοί τε κορῶναι είνάλιαι, τῆσίν τε θαλάσσια έργα μέμηλεν. ή δ' αὐτοῦ τετάνυστο περὶ σπείους γλαφυροῖο ήμερις ήβώωσα, τεθήλει δε σταφυλησι. κρηναι δ' έξείης πίσυρες ρέου ίδατι λευκώ, 70 πλησίαι άλλήλων τετραμμέναι άλλυδις άλλη. αμφί δε λειμώνες μαλακοί του ήδε σελίνου θήλεον ένθα κ' έπειτα καὶ ἀθάνατός περ ἐπελθών θηήσαιτο ίδων καὶ τερφθείη φρεσίν ήσιν. ένθα στὰς θηεῖτο διάκτορος ἀργειφόντης. 75 αὐτὰρ ἐπειδη πάντα ἐῷ θηήσατο θυμῷ, αὐτίκ' ἄρ' εἰς εὐρὺ σπέος ήλυθεν οὐδέ μιν ἄντην ηγνοίησεν ιδούσα Καλυψώ, δία θεάων, ου γάρ τ' άγνωτες θεοι άλλήλοισι πέλονται άθάνατοι, οὐδ' εἴ τις ἀπόπροθι δώματα ναίει. 80 οὐδ' ἄρ' 'Οδυσσηα μεγαλήτορα ἔνδον ἔτετμεν, άλλ' ο γ' επ' ακτης κλαίε καθήμενος, ένθα πάρος περ,

90

95

δάκρυσι καὶ στοναχῆσι καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἐρέχθων [πόντον ἐπ' ἀτρύγετον δερκέσκετο δάκρυα λείβων]. Ερμείαν δ' ἐρέεινε Καλυψω, δῖα θεάων, ἐν θρόνω ἱδρύσασα φαεινῷ, σιγαλόεντι

'Τίπτε μοι, 'Ερμεία χρυσόρραπι, εἰλήλουθας αἰδοῖός τε φίλος τε; πάρος γε μεν οὐ τι θαμίζεις. αὕδα ὅ τι φρονέεις τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν, εἰ δύναμαι τελέσαι γε καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν. [ἀλλ' ἔπεο προτέρω, ἵνα τοι πὰρ ξείνια θείω.]'

Ως ἄρα φωνήσασα θεὰ παρέθηκε τράπεζαν ἀμβροσίης πλήσασα, κέρασσε δὲ νέκταρ ἐρυθρόν. αὐτὰρ ὁ πίνε καὶ ἦσθε διάκτορος ἀργειφόντης. αὐτὰρ ἐπεὶ δείπνησε καὶ ἤραρε θυμὸν ἐδωδῆ, καὶ τότε δή μιν ἔπεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν

He bids her to release Odysseus.

'Εἰρωτᾶς μ' ἐλθόντα θεὰ θεόν· αὐτὰρ ἐγώ τοι νημερτέως του μυθου ενισπήσω κέλεαι γάρ. Ζεὺς ἐμέ γ' ἢνώγει δεῦρ' ἐλθέμεν οὐκ ἐθέλοντα. τίς δ' αν έκων τοσσόνδε διαδράμοι άλμυρον ύδωρ 100 ἄσπετον; οὐδέ τις ἄγχι βροτῶν πόλις, οι τε θεοίσιν ίερά τε ρέζουσι καὶ εξαίτους εκατόμβας. άλλα μάλ' ου πως έστι Διος νόον αιγιόχοιο ούτε παρεξελθείν άλλον θεὸν ούθ' άλιωσαι. φησί τοι ἄνδρα παρείναι διζυρώτατον ἄλλων, 105 των ανδρων οι άστυ πέρι Πριάμοιο μάχοντο εινάετες, δεκάτω δε πόλιν πέρσαντες εβησαν οϊκαδ' άταρ εν νόστω 'Αθηναίην αλίτοντο, η σφιν επώρο ἄνεμόν τε κακον και κύματα μακρά. [ένθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθεν ἐσθλοὶ ἐταῖροι, τον δ' ἄρα δεῦρ' ἄνεμός τε φέρων καὶ κῦμα πέλασσε.] τον νθν σ' ήνώγει αποπεμπέμεν όττι τάχιστα.

οὐ γάρ οἱ τῆδ' αἶσα φίλων ἀπονόσφιν ὀλέσθαι, ἀλλ' ἔτι οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους τ' ιδέειν καὶ ἰκέσθαι οἶκον ἐς ὑψόροφον καὶ ἑὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.'

115

*Ως φάτο, ρίγησεν δὲ Καλυψω, δῖα θεάων, καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

Reluctantly the goddess consents.

' Σχέτλιοί ἐστε, θεοὶ, ζηλήμονες ἔξοχον ἄλλων, · οί τε θεαίς ἀγάασθε παρ' ἀνδράσιν εὐνάζεσθαι άμφαδίην, ήν τίς τε φίλον ποιήσετ' ακοίτην. 120 ώς μεν ότ' 'Ωρίων' έλετο ροδοδάκτυλος 'Ηως, τόφρα οἱ ἡγάασθε θεοὶ ῥεῖα ζώοντες, έως μιν έν 'Ορτυγίη χρυσόθρονος "Αρτεμις άγνη οίς αγανοίς βελέεσσιν εποιχομένη κατέπεφνεν. ως δ' όπότ' Ίασίωνι ευπλόκαμος Δημήτηρ, 125 ώ θυμώ είξασα, μίγη φιλότητι καὶ εὐνῆ νειω ένι τριπόλω οὐδε δην ήεν άπυστος Ζεύς, δς μιν κατέπεφνε βαλών άργητι κεραυνώ. ως δ' αὖ νῦν μοι ἀγᾶσθε, θεοὶ, βροτὸν ἄνδρα παρεῖναι. τον μεν εγών εσάωσα περί τρόπιος βεβαώτα 130 οίου, έπεί οι νηα θοην άργητι κεραυνώ Ζεύς έλσας εκέασσε μέσω ενί οίνοπι πόντω. [ένθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθεν ἐσθλοὶ ἑταῖροι, τὸν δ' ἄρα δεῦρ' ἄνεμός τε φέρων καὶ κῦμα πέλασσε.] του μεν εγω φίλεον τε καὶ έτρεφου, ήδε έφασκου 135 θήσειν αθάνατον καὶ αγήρων ήματα πάντα. άλλ' έπει ού πως έστι Διός νόον αίγιόχοιο ούτε παρεξελθείν ἄλλον θεὸν ούθ' ἁλιῶσαι, έβρέτω, εί μιν κείνος έποτρύνει καὶ ἀνώγει, πόντον ἐπ' ἀτρύγετον. πέμψω δέ μιν οῦ πη ἐγώ γε' 140 ου γάρ μοι πάρα νηες επήρετμοι καὶ εταιροι,

165

170

οι κέν μιν πέμποιεν έπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης. αὐτάρ οἱ πρόφρων ὑποθήσομαι, οὐδ' ἐπικεύσω, ως κε μάλ' ἀσκηθης ην πατρίδα γαιαν ίκηται.

Την δ' αῦτε προσέειπε διάκτορος ἀργειφόντης. 'οῦτω νῦν ἀπόπεμπε, Διὸς δ' ἐποπίζεο μῆνιν, μή πώς τοι μετόπισθε κοτεσσάμενος χαλεπήνη. * Ως ἄρα φωνήσας ἀπέβη κρατὺς ἀργειφόντης*

Calypso informs Odysseus, and bids him build a boat,

ή δ' ἐπ' 'Οδυσσηα μεγαλήτορα πότνια νύμφη ήι, έπει δη Ζηνός επέκλυεν άγγελιάων. 150 τὸν δ' ắρ' ἐπ' ἀκτῆς εὖρε καθήμενον οὐδέ ποτ' ὅσσε δακρυόφιν τέρσοντο, κατείβετο δε γλυκύς αίων νόστον όδυρομένω, έπεὶ οὐκέτι ήνδανε νύμφη. άλλ' ή τοι νύκτας μεν ιαύεσκεν καὶ ἀνάγκη έν σπέσσι γλαφυροίσι παρ' οὐκ ἐθέλων ἐθελούση. 155 ήματα δ' εν πέτρησι καὶ ηιόνεσσι καθίζων [δάκρυσι καὶ στοναχῆσι καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἐρέχθων] πόντον ἐπ' ἀτρύγετον δερκέσκετο δάκρυα λείβων. άγχοῦ δ' ἱσταμένη προσεφώνεε δῖα θεάων.

'Κάμμορε, μή μοι έτ' ενθάδ' δδύρεο, μηδέ τοι αίων 160 φθινέτω ήδη γάρ σε μάλα πρόφρασσ' ἀποπέμψω. άλλ' ἄγε δούρατα μακρά ταμών άρμόζεο χαλκώ ευρείαν σχεδίην ατάρ ικρια πηξαι επ' αυτής ύψου, ως σε φέρησιν έπ' ήεροειδέα πόντον. αὐτὰρ ἐγὼ σῖτον καὶ ὕδωρ καὶ οῖνον ἐρυθρὸν *ἐνθήσω μενοεικέ', ἃ κέν τοι λιμὸν ἐρύκοι*, είματά τ' αμφιέσω, πέμψω δέ τοι οθρον όπισθεν. ως κε μάλ' ἀσκηθης σην πατρίδα γαΐαν ἵκηαι, αἴ κε θεοί γ' εθέλωσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν έχουσιν, οί μευ φέρτεροί είσι νοησαί τε κρηναί τε.

*Ως φάτο, ρίγησεν δὲ πολύτλας δῖος 'Οδυσσεὺς, καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

' Αλλο τι δη σὺ, θεὰ, τόδε μήδεαι οὐδέ τι πομπην, η με κέλεαι σχεδίη περάαν μέγα λαῖτμα θαλάσσης, δεινόν τ' ἀργαλέον τε τὸ δ' οὐδ' ἐπὶ νῆες ἐῖσαι 175 ωκύποροι περόωσιν, ἀγαλλόμεναι Διὸς οὕρω. οὐδ' ἄν ἐγων ἀέκητι σέθεν σχεδίης ἐπιβαίην, εἰ μή μοι τλαίης γε, θεὰ, μέγαν ὅρκον ὀμόσσαι μή τί μοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο.'

'Ως φάτο, μείδησεν δὲ Καλυψω, δῖα θεάων, 180 χειρί τέ μιν κατέρεξεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

' Ἡ δη ἀλιτρός γ' ἐσσὶ καὶ οὐκ ἀποφώλια εἰδως, οἶον δη τὸν μῦθον ἐπεφράσθης ἀγορεῦσαι. ἔστω νῦν τόδε γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὅπερθε καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅς τε μέγιστος 185 ὅρκος δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσι, μή τί σοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο. ἀλλὰ τὰ μὲν νοέω καὶ φράσσομαι, ἄσσ' ἄν ἐμοί περ αὐτῆ μηδοίμην, ὅτε με χρειὼ τόσον ἵκοι καὶ γὰρ ἐμοὶ νόος ἐστὶν ἐναίσιμος, οὐδέ μοι αὐτῆ 190 θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι σιδήρεος, ἀλλ' ἐλεήμων.'

"Ως ἄρα φωνήσασ' ἡγήσατο δῖα θεάων καρπαλίμως" ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἴχνια βαῖνε θεοῖο. ἔξον δὲ σπεῖος γλαφυρὸν θεὸς ἠδὲ καὶ ἀνὴρ, καί ρ' ὁ μὲν ἔνθα καθέζετ' ἐπὶ θρόνον ἔνθεν ἀνέστη 195 Ἑρμείας, νύμφη δ' ἐτίθει πάρα πᾶσαν ἐδωδὴν, ἔσθειν καὶ πίνειν, οῖα βροτοὶ ἄνδρες ἔδουσιν' αὐτὴ δ' ἀντίον ἔζεν 'Οδυσσῆος θείοιο, τῆ δὲ παρ' ἀμβροσίην δμωαὶ καὶ νέκταρ ἔθηκαν. οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον. 200 αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ἐδητύος ἢδὲ ποτῆτος, τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε Καλυψὼ, δῖα θεάων'

though she would fain keep him with her.

'Διογενες Λαερτιάδη, πολυμήχου' 'Οδυσσεύ,
οῦτω δὴ οἶκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
αὐτίκα νῦν ἐθέλεις ἰέναι; σὰ δὲ χαῖρε καὶ ἔμπης. 205
εἴ γε μὲν εἰδείης σῆσι φρεσὶν ὅσσα τοι αἶσα
κήδε' ἀναπλῆσαι, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι,
ἐνθάδε κ' αὖθι μένων παρ' ἐμοὶ τόδε δῶμα φυλάσσοις
ἀθάνατός τ' εἴης, ἱμειρόμενός περ ἰδέσθαι
σὴν ἄλοχον, τῆς αἰὲν ἐέλδεαι ἤματα πάντα. 210
οὐ μέν θην κείνης γε χερείων εὕχομαι εἶναι,
οὐ δέμας, οὐδὲ φυὴν, ἐπεὶ οὕ πως οὐδὲ ἔοικε
θνητὰς ἀθανάτησι δέμας καὶ εἶδος ἐρίζειν.'

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις 'Οδυσσεύς'

'πότνα θεὰ, μή μοι τόδε χώεο' οἶδα καὶ αὐτὸς

πάντα μάλ', οὕνεκα σεῖο περίφρων Πηνελόπεια
εἴδος ἀκιδνοτέρη μέγεθός τ' εἰσάντα ἰδέσθαι'
ἡ μὲν γὰρ βροτός ἐστι, σὰ δ' ἀθάνατος καὶ ἀγήρως.
ἀλλὰ καὶ ὡς ἐθέλω καὶ ἐέλδομαι ἤματα πάντα
οἴκαδέ τ' ἐλθέμεναι καὶ νόστιμον ἡμαρ ἰδέσθαι.

220
εἰ δ' αὖ τις ῥαίησι θεῶν ἐνὶ οἴνοπι πόντω,
τλήσομαι ἐν στήθεσσιν ἔχων ταλαπενθέα θυμόν'
ἤδη γὰρ μάλα πόλλ' ἔπαθον καὶ πόλλ' ἐμόγησα
κύμασι καὶ πολέμω, μετὰ καὶ τόδε τοῖσι γενέσθω.'

[°]Ως ἔφατ', ἢέλιος δ' ἄρ' ἔδυ καὶ ἐπὶ κυέφας ἢλθεν' 225 ἐλθόντες δ' ἄρα τώ γε μυχῷ σπείους γλαφυροῖο τερπέσθην φιλότητι, παρ' ἀλλήλοισι μένοντες.

The boat-building.

230

'Πμος δ' ηριγένεια φάνη ροδοδάκτυλος 'Ηως, αὐτίχ' ὁ μὲν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε ξυνυτ' 'Οδυσσεὺς, αὐτὴ δ' ἀργύφεον φᾶρος μέγα ξυνυτο νύμφη,

λεπτου καὶ χαρίευ, περὶ δὲ ζώνην βάλετ' ἰξυῖ καλην χρυσείην κεφαλη δ' έφύπερθε καλύπτρην καὶ τότ' 'Οδυσσηι μεγαλήτορι μήδετο πομπήν. δῶκέν οἱ πέλεκυν μέγαν, ἄρμενον ἐν παλάμησι, χάλκεον, αμφοτέρωθεν ακαχμένον αὐταρ εν αὐτῷ στειλειού περικαλλές ελάινου, εῦ ἐναρηρός. δῶκε δ' ἔπειτα σκέπαρνου ἐύξοου ήρχε δ' ὁδοῖο νήσου έπ' έσχατιης, δθι δένδρεα μακρά πεφύκει, κλήθρη τ' αἴγειρός τ', ελάτη τ' ην οὐρανομήκης, (αὖα) πάλαι, περίκηλα, τά οἱ πλώοιεν ἐλαφρῶς. 240 αὐτὰρ ἐπειδὴ δεῖξ' ὅθι δένδρεα μακρὰ πεφύκει, ή μεν έβη προς δώμα Καλυψώ, δία θεάων, αὐτὰρ ὁ τάμνετο δοῦρα θοῶς δέ οἱ ἤνυτο ἔργον. είκοσι δ' έκβαλε πάντα, πελέκκησεν δ' ἄρα χαλκῷ, ξέσσε δ' ἐπισταμένως καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυνεν. 245 τόφρα δ' ἔνεικε (τέρετρα Καλυψω, δια θεάων. (τέτρηνευ δ' ἄρα πάντα καὶ ῆρμοσεν ἀλλήλοισι, γόμφοισιν δ' άρα τήν γε καὶ άρμονίησιν άρασσεν. οσσον τίς τ' ξδαφος νηὸς τορνώσεται άνηρ φορτίδος εὐρείης, εὖ εἰδως τεκτοσυνάων, τόσσον έπ' εὐρεῖαν σχεδίην ποιήσατ' 'Οδυσσεύς. ποίει ἀτὰρ μακρῆσιν ἐπηγκενίδεσσι τελεύτα, -35. μολ τελεστάν ϊκρια δέ στήσας αραρών θαμέσι σταμίνεσσι, έν δ' ίστον ποίει καὶ επίκριον άρμενον αὐτώ. πρὸς δ' ἄρα πηδάλιον ποιήσατο, ὄφρ' ιθύνοι. 255 (φράξε) δέ μιν ρίπεσσι) διαμπερες οἰσυίνησι κύματος είλαρ έμεν πολλην δ' έπεχεύατο (ύλην. τόφρα δὲ φάρε ἔνεικε Καλυψω, δῖα θεάων, ίστία ποιήσασθαι ό δ' εῦ τεχνήσατο καὶ τά. έν δ' ὑπέρας τε κάλους τε πόδας τ' ἐνέδησεν ἐν αὐτῆ, 260 μοχλοισιν δ' άρα τήν γε κατείρυσεν είς άλα διαν.

apapier pom mad apapur - L" bolt

J. A.

Odysseus starts from Ogygia.

Τέτρατου ήμαρ έην, καὶ τῷ τετέλεστο ἄπαιτα τῷ δ' ἄρα πέμπτῳ πέμπ' ἀπὸ νήσου δῖα Καλυψώ, εΐματά τ' ἀμφιέσασα θυώδεα καὶ λούσασα. 265 έν δέ οἱ ἀσκὸν ἔθηκε θεὰ μέλανος οἴνοιο του έτερου, έτερου δ' ύδατος μέγαυ, ἐυ δὲ καὶ ήα κωρύκω· εν δέ οἱ όψα τίθει μενοεικέα πολλά· οῦρον δὲ προέηκεν ἀπήμονά τε λιαρόν τε. γηθόσυνος δ' ούρω πέτασ' ίστία δίος 'Οδυσσεύς. αὐτὰρ ὁ πηδαλίω ἰθύνετο τεχνηέντως 270 ημενος οὐδέ οἱ ῦπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτε Πληιάδας τ' ἐσορῶντι καὶ όψὲ δύοντα Βοώτην "Αρκτον θ', ην καὶ ἄμαξαν ἐπίκλησιν καλέουσιν, η τ' αὐτοῦ στρέφεται καί τ' 'Ωρίωνα δοκεύει, οίη δ' ἄμμορός έστι λοετρών 'Ωκεανοίο' 275 την γάρ δή μιν άνωγε Καλυψώ, δία θεάων, πουτοπορευέμεναι έπ' άριστερά χειρός έχουτα. έπτὰ δὲ καὶ δέκα μὲν πλέεν ήματα ποντοπορεύων, όκτωκαιδεκάτη δ' έφάνη όρεα σκιόεντα γαίης Φαιήκων, όθι τ' άγχιστον πέλεν αὐτῷ. 280 είσατο δ' ώς ΰτε ρινον εν ήεροειδει πόντω.

Poseidon sees him, raises a storm and wrecks him.

Τον δ' έξ Αιθιόπων ανιών κρείων ένοσίχθων τηλόθεν έκ Σολύμων όρέων ἴδεν' εἴσατο γάρ οἱ πόντον ἐπιπλώων' ὁ δ' ἐχώσατο κηρόθι μᾶλλον, κινήσας δὲ κάρη προτὶ ον μυθήσατο θυμόν'

'*Ω πόποι, ἢ μάλα δὴ μετεβούλευσαν θεοὶ ἄλλως ἀμφ' 'Οδυσῆι ἐμεῖο μετ' Αἰθιόπεσσιν ἐόντος, καὶ δὴ Φαιήκων γαίης σχεδὸν, ἔνθα οἱ αΐσα ἐκφυγέειν μέγα πεῖραρ ὀιζύος, ἢ μιν ἱκάνει' ἀλλ' ἔτι μέν μίν φημι ἄδην ἐλάαν κακότητος.'

285

290

*Ως είπων σύναγεν νεφέλας, ἐτάραξε δὲ πόντον χερσὶ τρίαιναν έλών πάσας δ' ὀρόθυνεν ἀέλλας παντοίων ανέμων, σύν δε νεφέεσσι κάλυψε γαίαν όμοῦ καὶ πόντον ὀρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ. σὺν δ' Εὐρός τε Νότος τ' έπεσε Ζέφυρός τε δυσαής καὶ Βορέης αἰθρηγενέτης, μέγα κῦμα κυλίνδων. καὶ τότ' 'Οδυσσηρος λύτο γούνατα καὶ φίλον ήτορ, οχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς δυ μεγαλήτορα θυμόν

300

305

295

" Ω μοι έγω δειλός, τί νύ μοι μήκιστα γένηται; δείδω μη δη πάντα θεα νημερτέα είπεν, η μ' έφατ' εν πόντω, πρίν πατρίδα γαΐαν ίκεσθαι, άλγε' ἀναπλήσειν τὰ δὲ δὴ νῦν πάντα τελεῖται, οιοισιν νεφέεσσι περιστέφει ουρανον ευρύν Ζεύς, ἐτάραξε δὲ πόντον, ἐπισπέρχουσι δ' ἄελλαι παντοίων ἀνέμων. νῦν μοι σῶς αἰπὺς ὅλεθρος. τρισμάκαρες Δαναοί και τετράκις, οι τότ' όλοντο Τροίη ἐν εὐρείη, χάριν Ατρείδησι φέροντες. ώς δη έγω γ' όφελου θανέειν καὶ πότμον έπισπείν ήματι τω ότε μοι πλείστοι χαλκήρεα δουρα Τρώες ἐπέρριψαν περί Πηλείωνι θανόντι. τω κ' έλαχου κτερέων, καί μευ κλέος ήγου 'Αχαιοί.

310

νῦν δέ με λευγαλέω θανάτω είμαρτο άλωναι.

*Ως ἄρα μιν εἰπόντ' ἔλασεν μέγα κῦμα κατ' ἄκρης, δεινον επεσσύμενον, περί δε σχεδίην ελέλιξε. τηλε δ' ἀπὸ σχεδίης αὐτὸς πέσε, πηδάλιον δὲ 315 έκ χειρων προέηκε μέσον δέ οἱ ίστὸν ἔαξε δεινη μισγομένων ανέμων έλθοῦσα θύελλα, τηλοῦ δὲ σπείρον καὶ ἐπίκριον ἔμπεσε πόντω. τον δ' ἄρ' ὑπόβρυχα θηκε πολύν χρόνον, οὐδ' ἐδυνάσθη αίψα μάλ' ἀνσχεθέειν μεγάλου ὑπὸ κύματος ὁρμῆς. είματα γάρ ρ' εβάρυνε, τά οἱ πόρε δῖα Καλυνώ. όψε δε δή ρ' ανέδυ, στόματος δ' εξέπτυσεν άλμην

πικρην, ή οἱ πολλη ἀπὸ κρατὸς κελάρυζεν.
ἀλλ' οὐδ' ὡς σχεδίης ἐπελήθετο, τειρόμενός περ,
ἀλλὰ μεθορμηθεὶς ἐνὶ κύμασιν ἐλλάβετ' αὐτῆς,
τὴν δ' ἐφόρει μέγα κῦμα κατὰ ῥόον ἔνθα καὶ ἔνθα.
ὡς δ' ὅτ' ὀπωρινὸς Βορέης φορέησιν ἀκάνθας
ἄμ πεδίον, πυκιναὶ δὲ πρὸς ἀλλήλησιν ἔχονται,
ὡς τὴν ἃμ πέλαγος ἄνεμοι φέρον ἔνθα καὶ ἔνθα
ἄλλοτε μέν τε Νότος Βορέη προβάλεσκε φέρεσθαι,
ἄλλοτε δ' αὖτ' Εὖρος Ζεφύρω εἴξασκε διώκειν.

Leucothea pities him, and gives him her wimple for a life-buoy.

Τον δε ἴδεν Κάδμου θυγάτηρ, καλλίσφυρος Ἰνω, Λευκοθέη, ἡ πρὶν μεν ἔην βροτος αὐδήεσσα, νῦν δ' ἀλὸς ἐν πελάγεσσι θεων εξ ἔμμορε τιμῆς. 335 ἥ ρ' 'Οδυσῆ' ἐλέησεν ἀλώμενον, ἄλγε' ἔχοντα· [αἰθυίῃ δ' εἰκυῖα ποτῷ ἀνεδύσετο λίμνης,] ἰζε δ' ἐπὶ σχεδίης πολυδέσμου εἶπέ τε μῦθον·

'Κάμμορε, τίπτε τοι ὧδε Ποσειδάων ἐνοσίχθων ἀδύσατ' ἐκπάγλως, ὅτι τοι κακὰ πολλὰ φυτεύει; 340 οὐ μὲν δή σε καταφθίσει, μάλα περ μενεαίνων. ἀλλὰ μάλ' ὧδ' ἔρξαι, δοκέεις δέ μοι οὐκ ἀπινύσσειν' εἵματα ταῦτ' ἀποδὺς σχεδίην ἀνέμοισι φέρεσθαι κάλλιπ', ἀτὰρ χείρεσσι νέων ἐπιμαίεο νόστου γαίης Φαιήκων, ὅθι τοι μοῖρ' ἐστὶν ἀλύξαι. 345 τῆ δὲ, τόδε κρήδεμνον ὑπὸ στέρνοιο τάνυσσαι ἄμβροτον' οὐδέ τί τοι παθέειν δέος οὐδ' ἀπολέσθαι. αὐτὰρ ἐπὴν χείρεσσιν ἐφάψεαι ἡπείροιο, ἄψ ἀπολυσάμενος βαλέειν εἰς οἴνοπα πόντον πολλὸν ἀπ' ἡπείρου, αὐτὸς δ' ἀπονόσφι τραπέσθαι.' 350

^ Ως ἄρα φωνήσασα θεὰ κρήδεμνον έδωκεν,

αὐτὴ δ' αψ ἐς πόντον ἐδύσετο κυμαίνοντα αἰθυίῃ εἰκυῖα· μέλαν δέ ἑ κῦμα κάλυψεν. αὐτὰρ ὁ μερμήριξε πολύτλας δῖος 'Οδυσσεὺς, ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς δυ μεγαλήτορα θυμόν·

355

" Ω μοι έγω, μή τίς μοι ὑφαίνησιν δόλον αὖτε ἀθανάτων, ὅ τέ με σχεδίης ἀποβῆναι ἀνώγει. ἀλλὰ μάλ' οὔ πω πείσομ', ἐπεὶ ἑκὰς ὀφθαλμοῖσι γαῖαν ἐγὼν ἰδόμην, ὅθι μοι φάτο φύξιμον εἶναι. ἀλλὰ μάλ' ὧδ' ἔρξω, δοκέει δέ μοι εἶναι ἄριστον ὄφρ' ὰν μέν κεν δούρατ' ἐν ἁρμονίησιν ἀρήρη, τόφρ' αὐτοῦ μενέω καὶ τλήσομαι ἄλγεα πάσχων αὐτὰρ ἐπὴν δή μοι σχεδίην διὰ κῦμα τινάξη, νήξομ', ἐπεὶ οὐ μέν τι πάρα προνοῆσαι ἄμεινον.'

360

Είος ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν, 365 ὧρσε δ' ἐπὶ μέγα κῦμα Ποσειδάων ἐνοσίχθων, δεινόν τ' ἀργαλέον τε, κατηρεφὲς, ἤλασε δ' αὐτόν. ὡς δ' ἄνεμος ζαὴς ἤίων θημῶνα τινάξη καρφαλέων, τὰ μὲν ἄρ τε διεσκέδασ' ἄλλυδις ἄλλη, ὡς τῆς δούρατα μακρὰ διεσκέδασ'. αὐτὰρ 'Οδυσσεὺς 370 ἀμφ' ἐνὶ δούρατι βαῖνε, κέληθ' ὡς ἵππον ἐλαύνων, εἵματα δ' ἐξαπέδυνε, τά οἱ πόρε δῖα Καλυψώ. αὐτίκα δὲ κρήδεμνον ὑπὸ στέρνοιο τάνυσσεν, αὐτὸς δὲ πρηνὴς ἁλὶ κάππεσε, χεῖρε πετάσσας, νηχέμεναι μεμαώς. ἴδε δὲ κρείων ἐνοσίχθων, 375 κινήσας δὲ κάρη προτὶ ὃν μυθήσατο θυμόν.

J - -

' Οῦτω νῦν κακὰ πολλὰ παθών ἀλόω κατὰ πόντον, εἰς ὅ κεν ἀνθρώποισι διοτρεφέεσσι μιγήῃς· ἀλλ' οὐδ' ὥς σε ἔολπα ὀνόσσεσθαι κακότητος.'

380

^Ως ἄρα φωνήσας ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους, ἵκετο δ' εἰς Αἰγὰς, ὅθι οἱ κλυτὰ δώματ' ἔασιν.

Athena stills the storm.

Αὐτὰρ 'Αθηναίη, κούρη Διὸς, ἄλλ' ἐνόησεν'
ἢ τοι τῶν ἄλλων ἀνέμων κατέδησε κελεύθους,
παύσασθαι δ' ἐκέλευσε καὶ εὐνηθῆναι ἄπαντας'
ὧρσε δ' ἐπὶ κραιπνὸν Βορέην, πρὸ δὲ κύματ' ἔαξεν, 385
ἔως ὅ γε Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μιγείη
διογενὴς 'Οδυσεὺς, θάνατον καὶ Κῆρας ἀλύξας.

Odysseus sights land, but finds the coast too dangerous,

Ένθα δύω νύκτας δύο τ' ήματα κύματι πηγώ πλάζετο, πολλὰ δέ οἱ κραδίη προτιόσσετ' ὅλεθρον. άλλ' ὅτε δη τρίτον ήμαρ ἐυπλόκαμος τέλεσ' 'Ηως, 390 καὶ τότ' ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο ήδὲ γαλήνη έπλετο υηνεμίη, ὁ δ' ἄρα σχεδον εἴσιδε γαῖαν 🛶 Ι.Α.Μ 🗻 όξὺ μόλα προϊδών, μεγάλου ὑπὸ κύματος ἀρθείς. ώς δ' ὅτ' αν ἀσπάσιος βίοτος παίδεσσι φαιήη πατρός, δς εν νούσω κηται κρατέρ' άλγεα πάσχων, 395 δηρου τηκόμενος, στυγερος δέ οί έγραε δαίμων, άσπάσιον δ' ἄρα τόν γε θεοί κακότητος έλυσαν, ως 'Οδυση' ἀσπαστον ἐείσατο γαῖα καὶ ὕλη. ιήχε δ' επειγόμειος ποσίν ήπείρου επιβήναι. άλλ' ὅτε τόσσον ἀπην ὅσσον τε γέγωνε βοήσας, 400 καὶ δὴ δοῦπον ἄκουσε ποτὶ σπιλάδεσσι θαλάσσης. ρόχθει γὰρ μέγα κῦμα ποτὶ ξερὸν ἠπείροιο δεινον έρευγόμενον, είλυτο δε πάνθ' άλος άχιη. ου γάρ έσαν λιμένες νηων όχοι, οὐδ' ἐπιωγαὶ, άλλ' ἀκταὶ προβλήτες ἔσαν σπιλάδες τε πάγοι τε 405 καὶ τότ' 'Οδυσσήσε λύτο γούνατα καὶ φίλον ήτορ, οχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ου μεγαλήτορα θυμόν "Ω μοι, ἐπεὶ δη γαΐαν ἀελπέα δῶκεν ἰδέσθαι

Ζεὺς, καὶ δὴ τόδε λαῖτμα διατμήξας ἐτέλεσσα, έκβασις ού πη φαίνεθ' άλὸς πολιοῖο θύραζε. 410 έκτοσθεν μεν γάρ πάγοι όξέες, αμφί δε κυμα βέβρυχεν ρόθιον, λισση δ' αναδέδρομε πέτρη, άγχιβαθης δε θάλασσα, καὶ οῦ πως ἔστι πόδεσσι στήμεναι αμφοτέροισι καὶ εκφυγέειν κακότητα. μή πώς μ' ἐκβαίνοντα βάλη λίθακι ποτὶ πέτρη 415 κθμα μέγ' άρπάξαν· μελέη δέ μοι έσσεται δρμή. εί δέ κ' έτι προτέρω παρανήξομαι, ήν που έφεύρω ηιόνας τε παραπλήγας λιμένας τε θαλάσσης, δείδω μή μ' έξαθτις αναρπάξασα θύελλα πόντον ἐπ' Ιχθυόεντα φέρη βαρέα στενάχοντα, 420 ηέ τί μοι καὶ κητος ἐπισσεύη μέγα δαίμων έξ άλὸς, οἶά τε πολλὰ τρέφει κλυτὸς 'Αμφιτρίτη' οίδα γὰρ ως μοι οδώδυσται κλυτὸς ἐννοσίγαιος.

Είος ὁ ταῦθ' Ερμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν, τόφρα δέ μιν μέγα κῦμα φέρε τρηχεῖαν ἐπ' ἀκτήν. 425 ένθα κ' ἀπὸ ῥινοὺς δρύφθη, σὺν δ' ὀστέ' ἀράχθη, εὶ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις 'Αθήνη' άμφοτέρησι δε χερσίν επεσσύμενος λάβε πέτρης, της έχετο στενάχων, είως μέγα κύμα παρηλθε. καὶ τὸ μὲν ὡς ὑπάλυξε, παλιρβόθιον δέ μιν αὖτις 430 πληξεν επεσσύμενον, τηλού δέ μιν έμβαλε πόντω. ως δ' ότε πουλύποδος θαλάμης έξελκομένοιο πρός κοτυληδουόφιν πυκιναί λάιγγες έχονται, ως του πρός πέτρησι θρασειάων ἀπὸ χειρων ρινοί ἀπέδρυφθεν του δε μέγα κύμα κάλυψεν. 435 ένθα κε δη δύστηνος ύπερ μόρον ώλετ' 'Οδυσσεύς, εὶ μὴ ἐπιφροσύνην δῶκε γλαυκῶπις 'Αθήνη. κύματος έξαναδὺς, τά τ' ἐρεύγεται ἤπειρόνδε, ι ηχε παρέξ, ές γαιαν δρώμενος, εί που έφεύροι ηιόνας τε παραπληγας λιμένας τε θαλάσσης. 440

till he swims up the mouth of the river,

ἀλλ' ὅτε δὴ ποταμοῖο κατὰ στόμα καλλιρόοιο ἔξε νέων, τῷ δή οἱ ἐείσατο χῶρος ἄριστος, λεῖος πετράων, καὶ ἐπὶ σκέπας ἢν ἀνέμοιο. ἔγνω δὲ προρέοντα καὶ εὕξατο ὃν κατὰ θυμόν

'Κλῦθι, ἄναξ, ὅτις ἐσσί' πολύλλιστον δέ σ' ἱκάνω, φεύγων ἐκ. πόντοιο Ποσειδάωνος ἐνιπάς. 446 αἰδοῖος μέν τ' ἐστὶ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν ἀνδρῶν ὅς τις ἵκηται ἀλώμενος, ὡς καὶ ἐγὼ νῦν σόν τε ῥόον σά τε γούναθ' ἱκάνω πολλὰ μογήσας. ἀλλ' ἐλέαιρε, ἄναξ' ἱκέτης δέ τοι εὕχομαι εῖναι.' 450

*Ως φάθ', ὁ δ' αὐτίκα παῦσεν έὸν ῥόον, ἔσχε δὲ κῦμα, πρόσθε δέ οἱ ποίησε γαλήνην, τὸν δ' ἐσάωσεν ές ποταμοῦ προχοάς ὁ δ' ἄρ' ἄμφω γούνατ' ἔκαμψε χειράς τε στιβαράς άλι γαρ δέδμητο φίλον κήρ. ώδεε δε χρόα πάντα, θάλασσα δε κήκιε πολλή 455 αν στόμα τε ρίνας θ' ο δ' άρ' άπνευστος καὶ ἄναυδος κεῖτ' ολιγηπελέων, κάματος δέ μιν αἰνὸς ἵκανεν. άλλ' ὅτε δή ρ' ἄμπνυτο καὶ ès φρένα θυμὸς ἀγέρθη, καὶ τότε δὴ κρήδεμνου ἀπὸ ξο λῦσε θεοῖο. καὶ τὸ μὲν ἐς ποταμὸν άλιμυρή εντα μεθηκεν, 460 αψ δ' έφερεν μέγα κυμα κατα ρόου, αίψα δ' άρ' 'Ινω δέξατο χερσὶ φίλησιν ό δ' έκ ποταμοῖο λιασθεὶς σχοίνω ύπεκλίνθη, κύσε δε ζείδωρον άρουραν οχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς δυ μεγαλήτορα θυμόυ

' "Ω μοι έγω, τι πάθω; τι νύ μοι μήκιστα γένηται; εὶ μέν κ' ἐν ποταμῷ δυσκηδέα νύκτα φυλάσσω, 466 μή μ' ἄμυδις στίβη τε κακὴ καὶ θῆλυς ἐέρση ἐξ ὀλιγηπελίης δαμάσῃ κεκαφηότα θυμόν αὕρη δ' ἐκ ποταμοῦ ψυχρὴ πνέει ἢωθι πρό. εἰ δέ κεν ἐς κλιτὺν ἀναβὰς καὶ δάσκιον ὕλην

θάμνοις εν πυκινοῖσι καταδράθω, εἴ με μεθείη δίγος καὶ κάματος, γλυκερὸς δέ μοι ὅπνος ἐπέλθη, δείδω μὴ θήρεσσιν εκλωρ καὶ κύρμα γένωμαι.'

where he lands; and makes a bed of leaves under a thicket.

"Ως άρα οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον είναι" βη ρ' τμεν είς ύλην την δε σχεδον ύδατος εύρεν 475 έν περιφαινομένω δοιούς δ' ἄρ' ὑπήλυθε θάμνους, έξ όμόθεν πεφυώτας ό μεν φυλίης, ό δ' έλαίης. τους μεν ἄρ' οῦτ' ἀνέμων διάη μένος ύγρον ἀέντων, ούτε ποτ' ηέλιος φαέθων ακτίσιν έβαλλεν, ούτ' όμβρος περάασκε διαμπερές ως άρα πυκυοί 480 αλλήλοισιν έφυν επαμοιβαδίς ους υπ' 'Οδυσσεύς δύσετ'. ἄφαρ δ' εὐνην ἐπαμήσατο χερσὶ φίλησιν εὐρεῖαν φύλλων γὰρ ἔην χύσις ἤλιθα πολλὴ, οσσον τ' η δύω η τρείς άνδρας έρυσθαι ώρη χειμερίη, εὶ καὶ μάλα περ χαλεπαίνοι. 485 την μεν ιδών γήθησε πολύτλας δίος 'Οδυσσεύς, έν δ' ἄρα μέσση λέκτο, χύσιν δ' ἐπεχεύατο φύλλων. ώς δ' ότε τις δαλον σποδιή ένέκρυψε μελαίνη άγροῦ ἐπ' ἐσχατιῆς, ῷ μὴ πάρα γείτονες ἄλλοι, σπέρμα πυρὸς σώζων, ΐνα μή ποθεν ἄλλοθεν αὖη, 490 ῶς 'Οδυσεὺς φύλλοισι καλύψατο τῷ δ' ἄρ' 'Αθήνη ύπνον ἐπ' όμμασι χεῦ', ἵνα μιν παύσειε τάχιστα δυσπονέος καμάτοιο, φίλα βλέφαρ' αμφικαλύψας.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ζ.

'Οδυσσέως ἄφιξις είς Φαίακας.

Athena appears in a dream to Nausicaa.

*Ως ὁ μὲν ἔνθα καθεῦδε πολύτλας δίος 'Οδυσσεὺς ῦπνω καὶ καμάτω ἀρημένος αὐτὰρ 'Αθήνη $\beta \hat{n} \hat{b}' \hat{\epsilon}_{S} \Phi \alpha i \hat{n} \kappa \omega \nu \hat{a} \nu \delta \rho \hat{\omega} \nu \delta \hat{n} \mu \delta \nu \tau \epsilon \pi \delta \lambda i \nu \tau \epsilon$ οί πρίν μέν ποτ' έναιον έν εὐρυχόρω 'Υπερείη, άγχοῦ Κυκλώπων, ἀνδρῶν ὑπερηνορεόντων, οί σφεας σινέσκοντο, βίηφι δε φέρτεροι ήσαν. ένθεν αναστήσας άγε Ναυσίθοος θεοειδής, είσεν δὲ Σχερίη, έκὰς ἀνδρῶν ἀλφηστάων, άμφὶ δὲ τεῖχος ἔλασσε πόλει, καὶ ἐδείματο οἴκους, καὶ νηοὺς ποίησε θεῶν, καὶ ἐδάσσατ' ἀρούρας. άλλ' ὁ μὲν ήδη κηρὶ δαμεὶς "Αϊδόσδε βεβήκει, 'Αλκίνοος δὲ τότ' ῆρχε, θεῶν ἄπο μήδεα εἰδώς. τοῦ μὲν ἔβη πρὸς δώμα θεὰ γλαυκώπις 'Αθήνη, νόστον 'Οδυσσηι μεγαλήτορι μητιόωσα. βη δ' ίμεν ες θάλαμον πολυδαίδαλον, ώ ενι κούρη κοιματ' αθανάτησι φυην και είδος όμοίη, Ναυσικάα, θυγάτηρ μεγαλήτορος 'Αλκινόοιο, πὰρ δὲ δύ' ἀμφίπολοι, χαρίτων ἄπο κάλλος ἔχουσαι, σταθμοιιν έκάτερθε θύραι δ' επέκειντο φαειναί. ή δ' ἀνέμου ώς πυοιή ἐπέσσυτο δέμνια κούρης. στη δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλης, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν,

10

15

20

50

εἰδομένη κούρῃ ναυσικλειτοῖο Δύμαντος, η οἱ ὁμηλικίη μὲν ἔην, κεχάριστο δὲ θυμῷ. τῇ μιν ἐεισαμένη προσέφη γλαυκῶπις ᾿Αθήνη·

' Ναυσικάα, τί νύ σ' ώδε μεθήμονα γείνατο μήτηρ; είματα μέν τοι κείται ἀκηδέα: σιγαλόεντα, σοὶ δὲ γάμος σχεδόν ἐστιν, ἵνα χρη καλὰ μὲν αὐτην έννυσθαι, τὰ δὲ τοίσι παρασχείν οῖ κέ σ' ἄγωνται. έκ γάρ τοι τούτων φάτις ανθρώπους αναβαίνει έσθλη, χαίρουσιν δὲ πατηρ καὶ πότνια μήτηρ. 30 άλλ' ίομεν πλυνέουσαι αμ' ηοί φαινομένηφι. καί τοι εγώ συνέριθος αμ' εψομαι, όφρα τάχιστα εντύνεαι, επεί ού τοι έτι δην παρθένος έσσεαι ήδη γάρ σε μνωνται άριστηες κατά δημον πάντων Φαιήκων, δθι τοι γένος έστὶ καὶ αὐτῆ. 35 άλλ' άγ' επότρυνον πατέρα κλυτὸν ἢῶθι πρὸ ήμιόνους καὶ ἄμαξαν ἐφοπλίσαι, ή κεν ἄγησι ζωστρά τε καὶ πέπλους καὶ ρήγεα σιγαλόευτα. καὶ δὲ σοὶ ὧδ' αὐτῆ πολὺ κάλλιον ἢὲ πόδεσσιν έρχεσθαι πολλον γὰρ ἀπὸ πλυνοί εἰσι πόληος. 40

Ή μεν ἄρ' ὡς εἰποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις 'Αθήνη Οὕλυμπόνδ', ὅθι φασὶ θεῶν ἔδος ἀσφαλες αἰεὶ ἔμμεναι οὕτ' ἀνέμοισι τινάσσεται οὕτε ποτ' ὅμβρῷ δεύεται οὕτε χιὼν ἐπιπίλυαται, ἀλλὰ μάλ' αἴθρη πέπταται ἀνέφελος, λευκὴ δ' ἐπιδέδρομεν αἴγλη· τῷ ἔνι τέρπονται μάκαρες θεοὶ ἤματα πάντα. ἔνθ' ἀπέβη γλαυκῶπις, ἐπεὶ διεπέφραδε κούρη.

Nausicaa gets leave from her father and starts for the washing-tanks.

Αὐτίκα δ' 'Ηως ἢλθεν ἐύθρονος, ῆ μιν ἔγειρε Ναυσικάαν εὔπεπλον' ἄφαρ δ' ἀπεθαύμασ' ὄνειρον, βῆ δ' ἴμεναι κατὰ δώμαθ', ἵν' ἀγγείλειε τοκεῦσι,

60

70

75

80

πατρὶ φίλω καὶ μητρί κιχήσατο δ' ἔνδον ἐόντας.
ἡ μὲν ἐπ' ἐσχάρῃ ἦστο σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν,
ἢλάκατα στρωφῶσ' ἀλιπόρφυρα τῷ δὲ θύραζε
ἐρχομένω ξύμβλητο μετὰ κλειτοὺς βασιλῆας
ἐς βουλὴν, ἵνα μιν κάλεον Φαίηκες ἀγαυοί.
ἡ δὲ μάλ' ἄγχι στᾶσα φίλον πατέρα προσέειπε

'Πάππα φίλ', οὐκ αν δή μοι ἐφοπλίσσειας ἀπήνην ὑψηλὴν εὔκυκλον, ἵνα κλυτὰ εἵματ' ἄγωμαι ἐς ποταμὸν πλυνέουσα, τά μοι ῥερυπωμένα κεῖται; καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ ἔοικε μετὰ πρώτοισιν ἐόντα βουλὰς βουλεύειν καθαρὰ χροὶ εἵματ' ἔχοντα. πέντε δέ τοι φίλοι υἷες ἐνὶ μεγάροις γεγάασιν, οἱ δύ' ὀπυίοντες, τρεῖς δ' ἢίθεοι θαλέθοντες οἱ δ' αἰεὶ ἐθέλουσι νεόπλυτα εἵματ' ἔχοντες ἐς χορὸν ἔρχεσθαι' τὰ δ' ἐμῆ φρενὶ πάντα μέμηλεν.'

^Ως έφατ' αἴδετο γὰρ θαλερὸν γάμον ἐξονομῆναι πατρὶ φίλῳ ὁ δὲ πάντα νόει καὶ ἀμείβετο μύθῳ.

'Οὔτε τοι ἡμιόνων φθονέω, τέκος, οὔτε τευ ἄλλου. ἔρχευ' ἀτάρ τοι δμῶες ἐφοπλίσσουσιν ἀπήνην ὑψηλὴν εὔκυκλον, ὑπερτερίῃ ἀραρυῖαν.'

"Ως εἰπων δμώεσσιν ἐκέκλετο, τοὶ δ' ἐπίθοντο.
οἱ μὲν ἄρ' ἐκτὸς ἄμαξαν ἐύτροχον ἡμιονείην
ὥπλεον, ἡμιόνους θ' ὕπαγον ζεῦξάν θ' ὑπ' ἀπήνη*
κούρη δ' ἐκ θαλάμοιο φέρεν ἐσθῆτα φαεινήν.
καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν ἐυξέστω ἐπ' ἀπήνη,
μήτηρ δ' ἐν κίστη ἐτίθει μενοεικέ' ἐδωδὴν
παντοίην, ἐν δ' ὄψα τίθει, ἐν δ' οἶνον ἔχενεν
ἀσκῷ ἐν αἰγείω κούρη δ' ἐπεβήσετ' ἀπήνης.
δῶκεν δὲ χρυσέῃ ἐν ληκύθω ὑγρὸν ἔλαιον,
εἴως χυτλώσαιτο σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν.
ἡ δ' ἔλαβεν μάστιγα καὶ ἡνία σιγαλόεντα,
μάστιξεν δ' ἐλάαν καναχὴ δ' ἦν ἡμιόνοιιν

αί δ' ἄμοιον τανύοντο, φέρον δ' ἐσθῆτα καὶ αὐτὴν, οὐκ οἴην, ἄμα τῆ γε καὶ ἀμφίπολοι κίον ἄλλαι.

The washing of the linen and the ball-play.

Αί δ' ὅτε δὴ ποταμοῖο ρόου περικαλλέ' ἵκουτο. 85 ένθ' ή τοι πλυνοί ήσαν επηετανοί, πολύ δ' ύδωρ καλον ύπεκπρορέει μάλα περ ρυπόωντα καθήραι, ένθ' αι γ' ήμιόνους μεν ύπεκπροέλυσαν απήνης. καὶ τὰς μὲν σεῦαν ποταμὸν πάρα δινήεντα τρώγειν ἄγρωστιν μελιηδέα ταὶ δ' ἀπ' ἀπήνης 90 είματα χερσίν έλουτο καὶ ἐσφόρεον μέλαν ὕδωρ, στείβον δ' εν βόθροισι θοως έριδα προφέρουσαι. αὐτὰρ ἐπεὶ πλῦνάν τε κάθηράν τε ρύπα πάντα. έξείης πέτασαν παρά θίν' άλδς, ήχι μάλιστα λάιγγας ποτὶ χέρσον ἀποπλύνεσκε θάλασσα. 95 αὶ δὲ λοεσσάμεναι καὶ χρισάμεναι λίπ' ἐλαίω δείπνον έπειθ' είλοντο παρ' όχθησιν ποταμοίο, είματα δ' ήελίοιο μένον τερσήμεναι αθγή. αὐτὰρ ἐπεὶ σίτου τάρφθεν δμωαί τε καὶ αὐτὴ, σφαίρη ταὶ δ' ἄρ' ἔπαιζου, ἀπὸ κρήδεμνα βαλοῦσαι. 100 τῆσι δὲ Ναυσικάα λευκώλενος ήρχετο μολπῆς. οίη δ' Αρτεμις είσι κατ' ούρεος λοχέαιρα, η κατά Τηύγετον περιμήκετον η Έρύμανθον, τερπομένη κάπροισι καὶ ἀκείης ἐλάφοισι. τη δέ θ' ἄμα νύμφαι, κοθραι Διὸς αἰγιόχοιο, 105 άγρονόμοι παίζουσι γέγηθε δέ τε φρένα Λητώ. πασάων δ' ύπερ ή γε κάρη έχει ήδε μέτωπα, ρειά τ' ἀριγνώτη πέλεται, καλαί δέ τε πάσαι. ως η γ' αμφιπόλοισι μετέπρεπε παρθένος αδμής.

Odysseus wakes at the cry of the maidens, 'Αλλ' ὅτε δη ἄρ' ἔμελλε πάλιν οἶκόνδε νέεσθαι

110

ζεύξασ' ἡμιόνους πτύξασά τε είματα καλὰ, ένθ' αῦτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις 'Αθήνη, ώς 'Οδυσεύς έγροιτο, ίδοι τ' εὐώπιδα κούρην, ή οί Φαιήκων ανδρων πόλιν ήγήσαιτο. σφαίραν έπειτ' έρριψε μετ' αμφίπολον βασίλεια. 115 αμφιπόλου μεν αμαρτε, βαθείη δ' έμβαλε δίνη, αί δ' έπὶ μακρου ἄυσαν. ὁ δ' ἔγρετο δίος 'Οδυσσευς, έζόμενος δ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν. "Ω μοι έγω, τέων αὖτε βροτων ές γαῖαν ίκάνω; $\mathring{\eta}$ $\mathring{\rho}$ οί $\mathring{\gamma}$ $\mathring{\nu}$ βρισταί τε καὶ ἄγριοι οὐδὲ δίκαιοι, 120 ηε φιλόξεινοι, καί σφιν νόος έστὶ θεουδής; ως τέ με κουράων ἀμφήλυθε θηλυς ἀυτη, νυμφάων, αὶ ἔχουσ' ὀρέων αἰπεινὰ κάρηνα καὶ πηγὰς ποταμῶν καὶ πίσεα ποιήεντα. η νύ που ανθρώπων είμι σχεδον αὐδηέντων; 125 άλλ' ἄγ', ἐγὼν αὐτὸς πειρήσομαι ήδὲ ἴδωμαι. * Ως είπων θάμνων ύπεδύσετο δίος 'Οδυσσεύς, έκ πυκινής δ' ύλης πτόρθον κλάσε χειρί παχείη φύλλων, ώς ρύσαιτο περί χροτ μήδεα φωτός. $\beta \hat{\eta} \delta' \tilde{\iota} \mu \epsilon \nu \tilde{\omega} s \tau \epsilon \lambda \dot{\epsilon} \omega \nu \delta \rho \epsilon \sigma \dot{\iota} \tau \rho \sigma \phi \sigma s$, $\dot{\alpha} \lambda \kappa \dot{\iota} \tau \epsilon \pi \sigma \iota \theta \dot{\omega} s$. 130 ος τ' εισ' ύόμενος και άήμενος, εν δε οι όσσε δαίεται αὐτὰρ ὁ βουσὶ μετέρχεται ἡ δίεσσιν η ε μετ' άγροτέρας ελάφους κέλεται δέ ε γαστηρ μήλων πειρήσοντα καὶ ές πυκινου δόμου έλθεῖν. ως 'Οδυσεύς κούρησιν ένπλοκάμοισιν έμελλε 135 μίξεσθαι, γυμνός περ εών χρειώ γάρ ικανε. σμερδαλέος δ' αὐτῆσι φάνη κεκακωμένος ἄλμη, τρέσσαν δ' ἄλλυδις ἄλλη ἐπ' ἠιόνας προύχούσας. οίη δ' 'Αλκινόου θυγάτηρ μένε' τῆ γὰρ 'Αθήνη θάρσος ενὶ φρεσὶ θῆκε καὶ εκ δέος είλετο γυίων. 140 στη δ' άντα σχομένη ό δε μερμήριξεν 'Οδυσσεύς,

η γούνων λίσσοιτο λαβων εὐώπιδα κούρην.

ή αὐτως ἐπέεσσιν ἀποσταδὰ μειλιχίοισι λίσσοιτ', εἰ δείξειε πόλιν καὶ εἵματα δοίη. ώς ἄρα οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι, λίσσεσθαι ἐπέεσσιν ἀποσταδὰ μειλιχίοισι, μή οἱ γοῦνα λαβόντι χολώσαιτο φρένα κούρη. αὐτίκα μειλίχιον καὶ κερδαλέον φάτο μῦθον'

145

and comes forward and addresses Nausicaa.

' Γουνοθμαί σε, ἄνασσα' θεός νύ τις, ή βροτός έσσι; εί μέν τις θεός έσσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν, . Αρτέμιδί σε έγώ γε, Διὸς κούρη μεγάλοιο, είδός τε μέγεθός τε φυήν τ' ἄγχιστα είσκω. εὶ δέ τίς ἐσσι βροτῶν, τοὶ ἐπὶ χθονὶ ναιετάουσι, τρισμάκαρες μεν σοί γε πατήρ καὶ πότνια μήτηρ, τρισμάκαρες δε κασίγνητοι μάλα πού σφισι θυμός 155 αίεν ευφροσύνησιν λαίνεται είνεκα σείο, λευσσόντων τοιόνδε θάλος χορον είσοιχνεῦσαν. κείνος δ' αὖ περὶ κῆρι μακάρτατος ἔξοχον ἄλλων, ος κέ σ' εέδνοισι βρίσας ολκόνδ' άγάγηται. ού γάρ πω τοιούτον ίδου βροτόν όφθαλμοίσιν, 160 ούτ' ἄνδρ' οὖτε γυναῖκα' σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα. Δήλω δή ποτε τοῖον 'Απόλλωνος παρὰ βωμῷ φοίνικος νέον έρνος ανερχόμενον ενόησα. ηλθον γὰρ καὶ κεῖσε, πολὺς δέ μοι έσπετο λαὸς την όδον ή δη έμελλεν έμοι κακά κήδε έσεσθαι. 165 ως δ' αύτως καὶ κείνο ιδων ετεθήπεα θυμώ δην, έπει ού πω τοιον ανήλυθεν έκ δόρυ γαίης, ώς σε, γύναι, ἄγαμαί τε τέθηπά τε δείδιά τ' αἰνως γούνων ἄψασθαι· χαλεπον δέ με πένθος ικάνει. χθιζος ἐεικοστῷ φύγον ήματι οίνοπα πόντον 170 τόφρα δέ μ' αιει κυμ' εφόρει κραιπναί τε θύελλαι νήσου ἀπ' 'Ωγυγίης' νῦν δ' ἐνθάδε κάββαλε δαίμων,

όφρα τί που καὶ τῆδε πάθω κακόν οὐ γὰρ δίω παύσεσθ', ἀλλ' ἔτι πολλὰ θεοὶ τελέουσι πάροιθεν. ἀλλὰ, ἄνασσ', ἐλέαιρε σὲ γὰρ κακὰ πολλὰ μογήσας 175 ἐς πρώτην ἱκόμην, τῶν δ' ἄλλων οὕ τινα οἶδα ἀνθρώπων, οἱ τήνδε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσιν. ἄστυ δέ μοι δεῖξον, δὸς δὲ ράκος ἀμφιβαλέσθαι, εἴ τί που εἴλυμα σπείρων ἔχες ἐνθάδ' ἰοῦσα. σοὶ δὲ θεοὶ τόσα δοῖεν ὅσα φρεσὶ σῆσι μενοινᾶς, 180 ἄνδρα τε καὶ οἶκον καὶ ὁμοφροσύνην ὀπάσειαν ἐσθλήν οὐ μὲν γὰρ τοῦ γε κρεῖσσον καὶ ἄρειον, ἢ ὅθ ὁμοφρονέοντε νοήμασιν οἶκον ἔχητον ἀνὴρ ἢδὲ γυνή πόλλ' ἄλγεα δυσμενέεσσι, χάρματα δ' εὐμενέτησι μάλιστα δέ τ' ἔκλνον αὐτοί.' 185

She answers him kindly and supplies his wants.

Τον δ' αῦ Ναυσικάα λευκώλενος ἀντίον ηὕδα'

'ξεῖν', ἐπεὶ οὕτε κακῷ οὕτ' ἄφρονι φωτὶ ἔοικας,
Ζεὺς δ' αὐτὸς νέμει ὅλβον 'Ολύμπιος ἀνθρώποισιν,
ἐσθλοῖς ἢδὲ κακοῖσιν, ὅπως ἐθέλῃσιν, ἑκάστῳ'
καί που σοὶ τάδ' ἔδωκε, σὲ δὲ χρὴ τετλάμεν ἔμπης. 190
νῦν δ', ἐπεὶ ἡμετέρην τε πόλιν καὶ γαῖαν ἱκάνεις,
οὕτ' οῦν ἐσθῆτος δενήσεαι οὕτε τευ ἄλλου,
ὧν ἐπέοιχ' ἱκέτην ταλαπείριον ἀντιάσαντα.
ἄστυ δέ τοι δείξω, ἐρέω δέ τοι οὕνομα λαῶν.
Φαίηκες μὲν τήνδε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσιν,
εἰμὶ δ' ἐγὼ θυγάτηρ μεγαλήτορος 'Αλκινόοιο,
τοῦ δ' ἐκ Φαιήκων ἔχεται κάρτος τε βίη τε.'

Η ρ΄α, καὶ ἀμφιπόλοισιν ἐυπλοκάμοισι κέλευσε

'στῆτέ μοι, ἀμφίπολοι' πόσε φεύγετε φῶτα ἰδοῦσαι;

ἢ μή πού τινα δυσμενέων φάσθ' ἔμμεναι ἀνδρῶν;

οὐκ ἔσθ' οὖτος ἀνὴρ διερὸς βροτὸς, οὐδὲ γένηται,

ὅς κεν Φαιήκων ἀνδρῶν ἐς γαῖαν ἵκηται

δηιότητα φέρων μάλα γὰρ φίλοι ἀθανάτοισιν.
οἰκέομεν δ' ἀπάνευθε πολυκλύστω ἐνὶ πόντω,
ἔσχατοι, οὐδέ τις ἄμμι βροτῶν ἐπιμίσγεται ἄλλος.
αλλ' ὅδε τις δύστηνος ἀλώμενος ἐνθάδ' ἰκάνει,
τον νῦν χρὴ κομέειν πρὸς γὰρ Διός εἰσιν ἄπαντες
ξεῖνοί τε πτωχοί τε, δόσις δ' ὀλίγη τε φίλη τε.
αλλὰ δότ', ἀμφίπολοι, ξείνω βρωσίν τε πόσιν τε,
λούσατέ τ' ἐν ποταμῶ, ὅθ' ἐπὶ σκέπας ἔστ' ἀνέμοιο.'
210

*Ως ἔφαθ', αἱ δ' ἔσταν τε καὶ ἀλλήλησι κέλευσαν, κὰδ δ' ἄρ' 'Οδυσσῆ' εἶσαν ἐπὶ σκέπας, ὡς ἐκέλευσε Ναυσικάα, θυγάτηρ μεγαλήτορος 'Αλκινόοιο' πὰρ δ' ἄρα οἱ φᾶρός τε χιτῶνά τε εἵματ' ἔθηκαν, δῶκαν δὲ χρυσέῃ ἐν ληκύθῳ ὑγρὸν ἔλαιον, 215 ἤνωγον δ' ἄρα μιν λοῦσθαι ποταμοῖο ῥοῆσω δή ῥα τότ' ἀμφιπόλοισι μετηύδα δῖος 'Οδυσσεύς'

''Αμφίπολοι, στηθ' οῦτω ἀπόπροθεν, ὄφρ' ἐγὼ αὐτὸς ἄλμην ὥμοιιν ἀπολούσομαι, ἀμφὶ δ' ἐλαίῳ χρίσομαι ἢ γὰρ δηρδν ἀπὸ χροός ἐστιν ἀλοιφή. 220 ἄντην δ' οὐκ ἃν ἐγώ γε λοέσσομαι αἰδέομαι γὰρ γυμνοῦσθαι κούρησιν ἐυπλοκάμοισι μετελθών.'

*Ως ἔφαθ', αἱ δ' ἀπάνευθεν ἴσαν, εἶπον δ' ἄρα κούρῃ.
αὐτὰρ ὁ ἐκ ποταμοῦ χρόα νίζετο δῖος 'Οδυσσεὺς
ἄλμην, ῆ οἱ νῶτα καὶ εὐρέας ἄμπεχεν ὅμους'
ἐκ κεφαλῆς δ' ἔσμηχεν ἀλὸς χνόον ἀτρυγέτοιο.
αὑτὰρ ἐπειδὴ πάντα λοέσσατο καὶ λίπ' ἄλειψεν,
ἀμφὶ δὲ εἵματα ἔσσαθ' ἄ οἱ πόρε παρθένος ἀδμὴς,
τὸν μὲν 'Αθηναίη θῆκεν, Διὸς ἐκγεγαυῖα,
μείζονά τ' εἰσιδέειν καὶ πάσσονα, κὰδ δὲ κάρητος
οὔλας ῆκε κόμας, ὑακινθίνῳ ἄνθει ὁμοίας.
ὡς δ' ὅτε τις χρυσὸν περιχεύεται ἀργύρῳ ἀνὴρ
ἴδρις, ὃν Ἡφαιστος δέδαεν καὶ Παλλὰς 'Αθήνη
τέχνην παντοίην, χαρίεντα δὲ ἔργα τελείει,

ως ἄρα τῷ κατέχευε χάριν κεφαλῆ τε καὶ ώμοις. εξετ' ἔπειτ' ἀπάνευθε κιων ἐπὶ θῖνα θαλάσσης, κάλλεϊ καὶ χάρισι στίλβων' θηεῖτο δὲ κούρη. δή ρα τότ' ἀμφιπόλοισιν ἐυπλοκάμοισι μετηύδα'

'Κλῦτέ μεν, ἀμφίπολοι λευκώλενοι, ὄφρα τι εἴπω.
οὐ πάντων ἀέκητι θεῶν, οῖ 'Ολυμπον ἔχουσι, 240
Φαιήκεσσ' ὅδ' ἀνὴρ ἐπιμίσγεται ἀντιθέοισι'
πρόσθεν μὲν 'γὰρ δή μοι ἀεικέλιος δέατ' εῗναι,
νῦν δὲ θεοῖσιν ἔοικε, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
αἷ γὰρ ἐμοὶ τοιόσδε πόσις κεκλημένος εἴη
ἐνθάδε ναιετάων, καί οἱ ἄδοι αὐτόθι μίμνειν. 245
ἀλλὰ δότ', ἀμφίπολοι, ξείνω βρῶσίν τε πόσιν τε.'

"Ως ἔφαθ', αἱ δ' ἄρα τῆς μάλα μὲν κλύον ἢδ' ἐπίθοντο, πὰρ δ' ἄρ' 'Οδυσσῆι ἔθεσαν βρῶσίν τε πόσιν τε. ἢ τοι ὁ πῖνε καὶ ἢσθε πολύτλας δῖος 'Οδυσσεὺς ἁρπαλέως' δηρὸν γὰρ ἐδητύος ἢεν ἄπαστος. 250

Αὐτὰρ Ναυσικάα λευκώλενος ἄλλ' ἐνόησεν' εἵματ' ἄρα πτύξασα τίθει καλῆς ἐπ' ἀπήνης, ζεῦξεν δ' ἡμιόνους κρατερώνυχας, ἃν δ' ἔβη αὐτή. ὅτρυνεν δ' 'Οδυσῆα, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν'

Nausicaa brings Odysseus with her, but bids him enter the city alone.

''Όρσεο δη νῦν, ξεῖνε, πόλινδ' ἴμεν, ὄφρα σε πέμψω πατρὸς ἐμοῦ πρὸς δῶμα δαΐφρονος, ἔνθα σέ φημι 256 πάντων Φαιήκων εἰδησέμεν ὅσσοι ἄριστοι. ἀλλὰ μάλ' ὧδ' ἔρδειν δοκέεις δέ μοι οὐκ ἀπινύσσειν ὄφρ' ἄν μέν κ' ἀγροὺς ἴομεν καὶ ἔργ' ἀνθρώπων, τόφρα σὺν ἀμφιπόλοισι μεθ' ἡμιόνους καὶ ἄμαξαν 260 καρπαλίμως ἔρχεσθαι ἐγὼ δ' όδὸν ἡγεμονεύσω. αὐτὰρ ἐπὴν πόλιος ἐπιβείομεν ἢν πέρι πύργος ὑψηλὸς, καλὸς δὲ λιμὴν ἑκάτερθε πόληος.

λεπτη δ' είσίθμη νηες δ' όδον αμφιέλισσαι ελρύαται πασιν γαρ επίστιον εστιν εκάστω. 265 ἔνθα δέ τέ σφ' ἀγορη, καλὸν Ποσιδήιον ἀμφὶς, ρυτοίσιν λάεσσι κατωρυχέεσσ' άραρυία. ξυθα δε νηων ὅπλα μελαινάων ἀλέγουσι, πείσματα καὶ σπείρα, καὶ ἀποξύνουσιν ἐρετμά. ου γαρ Φαιήκεσσι μέλει βιος ουδε φαρέτρη, 270 άλλ' ίστοι και έρετμα νεών και νήες έισαι. ήσιν ἀγαλλόμενοι πολιήν περόωσι θάλασσαν, των άλεείνω φημιν άδευκέα, μή τις οπίσσω μωμεύη μάλα δ' είσιν ύπερφίαλοι κατά δημον καί νύ τις ὧδ' εἴπησι κακώτερος ἀντιβολήσας. 275 ' τίς δ' ὅδε Ναυσικάα ξπεται καλός τε μέγας τε ξείνος; ποῦ δέ μιν εὖρε; πόσις νύ οἱ ἔσσεται αὐτῆ. η τινά που πλαγχθέντα κομίσσατο ής ἀπὸ νηὸς ανδρών τηλεδαπών, έπει ού τινες έγγύθεν είσιν η τίς οι εὐξαμένη πολυάρητος θεὸς ηλθεν 280 ούρανόθεν καταβάς, έξει δέ μιν ήματα πάντα. βέλτερου, εί καὐτή περ ἐποιχομένη πόσιν εὖρεν άλλοθεν ή γὰρ τούσδε γ' ἀτιμάζει κατὰ δημον Φαίηκας, τοί μιν μνώνται πολέες τε καὶ ἐσθλοί. ως έρεουσιν, έμοι δε κ' ονείδεα ταῦτα γένοιτο. 285 καὶ δ' ἄλλη νεμεσω, ή τις τοιαῦτά γε ρέζοι, η τ' αξκητι φίλων πατρός καὶ μητρός ξόντων ανδράσι μίσ γηται πρίν γ' αμφάδιον γάμον έλθειν. ξείνε, σὺ δ' ώδ' ἐμέθεν ξυνίει ἔπος, ὄφρα τάχιστα πομπης και νόστοιο τύχης παρά πατρός έμοιο. 290 δήεις άγλαὸν ἄλσος 'Αθήνης ἄγχι κελεύθου αίγείρων εν δε κρήνη νάει, αμφί δε λειμών. ένθα δὲ πατρὸς ἐμοῦ τέμενος τεθαλυῖά τ' ἀλωὴ, τόσσον ἀπὸ πτόλιος ὅσσον τε γέγωνε βοήσας. ένθα καθεζόμενος μείναι χρόνον, είς δ κεν ήμείς 295

άστυδε έλθωμεν καὶ ἱκώμεθα δώματα πατρός. αὐτὰρ ἐπὴν ἡμέας ἔλπη ποτὶ δώματ' ἀφῖχθαι, καὶ τότε Φαιήκων ἵμεν ἐς πόλιν ἢδ' ἐρέεσθαι δώματα πατρός έμου μεγαλήτορος 'Αλκινόοιο. ρεία δ' ἀρίγνωτ' έστὶ καὶ αν πάις ἡγήσαιτο 300 νήπιος οὐ μεν γάρ τι ἐοικότα τοῖσι τέτυκται δώματα Φαιήκων, οίος δόμος 'Αλκινόοιο πρωος. ἀλλ' ὁπότ' ἄν σε δόμοι κεκύθωσι καὶ αὐλη, ῶκα μάλα μεγάροιο διελθέμεν, ὄφρ' αν ίκηαι μητέρ' έμήν ή δ' ήσται έπ' έσχάρη έν πυρός αύγη, 305 ηλάκατα στρωφωσ' άλιπόρφυρα, θαθμα ίδέσθαι, κίονι κεκλιμένη δμωαί δέ οί εΐατ' ὅπισθεν. ένθα δὲ πατρὸς ἐμοῖο θρόνος ποτικέκλιται αὐτῆ, τῷ ὅ γε οἰνοποτάζει ἐφήμενος ἀθάνατος ώς. τον παραμειψάμενος μητρός ποτί γούνασι χείρας 310 βάλλειν ήμετέρης, ΐνα νόστιμον ήμαρ ίδηαι χαίρων καρπαλίμως, εί καὶ μάλα τηλόθεν έσσί. [εί κέν τοι κείνη γε φίλα φρονέησ' ενὶ θυμώ, έλπωρή τοι έπειτα φίλους τ' ιδέειν καὶ ἱκέσθαι οίκου ευκτίμενου καὶ σὴυ ες πατρίδα γαιαν.]' 315

When they reach the city, Odysseus stops in the grove of Athena.

"Ως ἄρα φωνήσασ' ζμασεν μάστιγι φαεινη ημιόνους" αὶ δ' ὧκα λίπον ποταμοῖο ρέεθρα. αἱ δ' εν τρώχων, εν δὲ πλίσσοντο πόδεσσιν. ἡ δὲ μάλ' ἡνιόχενεν, ὅπως ἄμ' ἐποίατο πεζοὶ ἀμφίπολοί τ' 'Οδυσεύς τε' νόω δ' ἐπέβαλλεν ἱμάσθλην. δύσετό τ' ἠέλιος, καὶ τοὶ κλυτὸν ἄλσος ἵκοντο 321 ἱρὸν 'Αθηναίης, ἵν' ἄρ' ἔζετο δῖος 'Οδυσσεύς. αὐτίκ' ἔπειτ' ἡρᾶτο Διὸς κούρη μεγάλοιος 'Κλῦθί μεν, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυτώνης

νῦν δή πέμ μευ ἄκουσον, ἐπεὶ πάρος οὕ ποτ' ἄκουσας 325 ραιομένου, ὅτε μ' ἔρραιε κλυτὸς ἐννοσίγαιος. δός μ' ἐς Φαίηκας φίλον ἐλθεῖν ἡδ' ἐλεεινδύ.'

'Ως έφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς 'Αθήνη' αὐτῷ δ' οὕ πω φαίνετ' ἐναντίη' αἴδετο γάρ ῥα πατροκασίγνητον' ὁ δ' ἐπιζαφελῶς μενέαινεν 330 ἀντιθέῳ 'Οδυσῆι πάρος ἣν γαῖαν ἱκέσθαι.

Ο ΔΥΣΣΕΙΑΣ Η.

'Οδυσσέως είσοδος πρός 'Αλκίνουν.

Nausicaa reaches her home.

5

10

*Ως ὁ μὲν ἔνθ' ἠρᾶτο πολύτλας δῖος 'Οδυσσεὺς, κούρην δὲ προτὶ ἄστυ φέρεν μένος ἡμιόνοιιν. ἡ δ' ὅτε δὴ οῦ πατρὸς ἀγακλυτὰ δώμαθ' ἴκανε, στῆσεν ἄρ' ἐν προθύροισι, κασίγνητοι δέ μιν ἀμφὶς ἴσταντ' ἀθανάτοις ἐναλίγκιοι, οῖ ρ' ὑπ' ἀπήνης ἡμιόνους ἔλυον ἐσθῆτά τε ἔσφερον εἴσω. αὐτὴ δ' ἐς θάλαμον ἑὸν ἤιε· δαῖε δέ οἱ πῦρ γρηὺς 'Απειραίη, θαλαμηπόλος Εὐρυμέδουσα, τήν ποτ' 'Απείρηθεν νέες ἤγαγον ἀμφιέλισσαι· 'Αλκινόω δ' αὐτὴν γέρας ἔξελον, οῦνεκα πᾶσι Φαιήκεσσιν ἄνασσε, θεοῦ δ' ὡς δῆμος ἄκουεν· ἡ τρέφε Ναυσικάαν λευκώλενον ἐν μεγάροισιν. ἡ οἱ πῦρ ἀνέκαιε καὶ εἴσω δόρπον ἐκόσμει.

Odysseus is met by Athena in the form of a young girl.

Καὶ τότ' 'Οδυσσεὺς ὧρτο πόλινδ' ἴμεν' αὐτὰρ 'Αθήνη πολλὴν ἦέρα χεῦε φίλα φρονέουσ' 'Οδυσῆι, 15 μή τις Φαιήκων μεγαθύμων ἀντιβολήσας κερτομέοι τ' ἐπέεσσι καὶ ἐξερέοιθ' ὅτις εἴη. ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλε πόλιν δύσεσθαι ἐραννὴν, ἔνθα οἱ ἀντεβόλησε θεὰ γλαυκῶπις 'Αθήνη

25

30

παρθενική είκυῖα νεήνιδι, κάλπιν έχούση. στη δε πρόσθ' αὐτοῦ· ὁ δ' ἀνείρετο δίος 'Οδυσσεύς.

· Ω τέκος, οὐκ ἄν μοι δόμον ἀνέρος ἡγήσαιο 'Αλκινόου, δε τοισδε μετ' ανθρώποισιν ανάσσει; καὶ γὰρ ἐγὼ ξεῖνος ταλαπείριος ἐνθάδ' ἱκάνω τηλόθεν έξ ἀπίης γαίης τῷ οὖ τινα οἶδα

ανθρώπων, οὶ τήνδε πόλιν καὶ ἔργα νέμονται.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις 'Αθήνη. 'τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε πάτερ, δόμον ὅν με κελεύεις δείξω, ἐπεί μοι πατρὸς ἀμύμονος ἐγγύθι ναίει. άλλ' ίθι σιγή τοίον, έγω δ' όδον ήγεμονεύσω. μηδέ τιν' ἀνθρώπων προτιόσσεο μηδ' ἐρέεινε. οὐ γὰρ ξείνους οἵδε μάλ' ἀνθρώπους ἀνέχονται, οὐδ' ἀγαπαζόμενοι φιλέουσ' ὅς κ' ἄλλοθεν ἔλθη. νηυσὶ θοῆσιν τοί γε πεποιθότες ἀκείησι λαῖτμα μέγ' ἐκπερόωσιν, ἐπεί σφισι δῶκ' ἐνοσίχθων. των νέες ωκείαι ωσεί πτερον ή νόημα.

*Ως ἄρα φωνήσασ' ἡγήσατο Παλλας 'Αθήνη καρπαλίμως ό δ' έπειτα μετ' ίχνια βαίνε θεοίο. τον δ' άρα Φαίηκες ναυσικλυτοί οὐκ ἐνόησαν έρχόμενον κατὰ ἄστυ διὰ σφέας οὐ γὰρ ᾿Αθήνη 40 εία ευπλόκαμος, δεινή θεός, η ρά οἱ ἀχλὺν θεσπεσίην κατέχευε φίλα φρονέουσ' ενί θυμώ. θαύμαζεν δ' 'Οδυσεύς λιμένας καὶ νηας είσας αὐτῶν θ' ἡρώων ἀγορὰς καὶ τείχεα μακρὰ ύψηλα, σκολόπεσσιν άρηρότα, θαθμα ιδέσθαι. 45 άλλ' ὅτε δη βασιληος ἀγακλυτὰ δώμαθ' ἵκουτο, τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις 'Αθήνη'

She directs him to the house of Alcinous. '.Οὖτος δή τοι, ξεῖνε πάτερ, δόμος, ὅν με κελεύεις πεφραδέμεν δήεις δε διοτρεφέας βασιληας,

δαίτην δαινυμένους συ δ' έσω κίε μηδέ τι θυμώ 50 τάρβει θαρσαλέος γαρ ανηρ εν πασιν αμείνων έργοισιν τελέθει, εί καί ποθεν άλλοθεν έλθοι. δέσποιναν μεν πρώτα κιχήσεαι εν μεγάροισιν 'Αρήτη δ' ὄνομ' ἐστὶν ἐπώνυμον, ἐκ δὲ τοκήων των αὐτων οί περ τέκον 'Αλκίνοον βασιληα. 55 Ναυσίθοον μεν πρώτα Ποσειδάων ενοσίχθων γείνατο καὶ Περίβοια, γυναικών είδος αρίστη, όπλοτάτη θυγάτηρ μεγαλήτορος Εὐρυμέδοντος, δς ποθ' ύπερθύμοισι Γιγάντεσσιν βασίλευεν. άλλ' ὁ μὲν ὤλεσε λαὸν ἀτάσθαλον, ὥλετο δ' αὐτὸς, 60 τη δε Ποσειδάων εμίγη, καὶ εγείνατο παίδα Ναυσίθοον μεγάθυμου, δε εν Φαίηξιν ἄνασσε. Ναυσίθοος δ' ἔτεκεν 'Ρηξήνορά τ' 'Αλκίνοόν τε. τὸν μὲν ἄκουρον ἐόντα βάλ' ἀργυρότοξος ᾿Απόλλων νυμφίον εν μεγάρω, μίαν οίην παίδα λιπόντα 65 'Αρήτην' την δ' 'Αλκίνοος ποιήσατ' ἄκοιτιν, καί μιν έτισ ως ού τις έπι χθονι τίεται άλλη, όσσαι νυν γε γυναικες ύπ' ανδράσιν οίκον έχουσιν. ως κείνη περί κηρι τετίμηταί τε καὶ έστιν έκ τε φίλων παίδων έκ τ' αὐτοῦ 'Αλκινόοιο 70 καὶ λαῶν, οῖ μίν ῥα θεὸν ὡς εἰσορόωντες δειδέχαται μύθοισιν, ὅτε στείχησ' ἀνὰ ἄστν. ού μεν γάρ τι νόου γε καὶ αὐτὴ δεύεται εσθλοῦ. οίσίν τ' εῦ φρονέησι καὶ ἀνδράσι νείκεα λύει. εί κέν τοι κείνη γε φίλα φρονέησ' ενί θυμώ, 75 έλπωρή τοι έπειτα φίλους τ' ιδέειν και ικέσθαι οίκου ες ύψόροφου καί σην ες πατρίδα γαίαν.

Description of the palace and gardens of Alcinous.

'Ως ἄρα φωνήσασ' ἀπέβη γλαυκῶπις 'Αθήνη πόντον ἐπ' ἀτρύγετον, λίπε δὲ Σχερίην ἐρατεινὴν,

ίκετο δ' ές Μαραθώνα καὶ εὐρυάγυιαν 'Αθήνην, 80 δῦνε δ' Ἐρεχθῆος πυκινὸν δόμον. αὐτὰρ 'Οδυσσεὺς 'Αλκινόου πρὸς δώματ' ἴε κλυτά· πολλὰ δέ οἱ κῆρ ώρμαιν' ίσταμένω, πρίν χάλκεον οὐδον ίκέσθαι. ως τε γαρ ηελίου αίγλη πέλεν η σελήνης δωμα κάθ' ύψερεφες μεγαλήτορος 'Αλκινόοιο. 85 χάλκεοι μεν γαρ τοίχοι ελήλάδατ' ένθα καὶ ένθα. ές μυχὸν έξ οὐδοῦ, περὶ δὲ θριγκὸς κυάνοιο. χρύσειαι δε θύραι πυκινον δόμον εντος εεργον σταθμοί δ' αργύρεοι έν χαλκέω έστασαν οὐδω. άργύρεου δ' έφ' ὑπερθύριου, χρυσέη δὲ κορώνη. 90 χρύσειοι δ' έκάτεμθε καὶ ἀργύρεοι κύνες ήσαν, οθς "Ηφαιστος έτευξεν ίδυίησι πραπίδεσσι δώμα φυλασσέμεναι μεγαλήτορος 'Αλκινόοιο, άθανάτους όντας καὶ άγήρως ήματα πάντα. έν δε θρόνοι περί τοῖχον ερηρέδατ' ένθα καὶ ένθα, 95 ές μυχου έξ οὐδοῖο διαμπερές, ένθ' ένὶ πέπλοι λεπτοὶ εύννητοι βεβλήατο, έργα γυναικών. ένθα δε Φαιήκων ήγήτορες εδριόωντο πίνοντες καὶ έδοντες επηετανον γαρ έχεσκον. χρύσειοι δ' άρα κοῦροι ενδμήτων επὶ βωμών 100 έστασαν αίθομένας δαίδας μετά χερσίν έχοντες, φαίνοντες νύκτας κατά δώματα δαιτυμόνεσσι. πευτήκουτα δέ οι δμωαί κατά δώμα γυναίκες αί μεν άλετρεύουσι μύλης έπι μήλοπα καρπον, αί δ' ίστους ύφόωσι και ηλάκατα στρωφωσιν 105 ήμεναι, οξά τε φύλλα μακεδυής αλγείροιο. καιροσέων δ' όθονέων απολείβεται ύγρον έλαιον. οσσον Φαίηκες περί πάντων ίδριες ανδρών νηα θοην ενὶ πόντω ελαυνέμεν, ως δε γυναικες ίστων τεχνήσσαι· περί γάρ σφισι δωκεν 'Αθήνη 110 έργα τ' επίστασθαι περικαλλέα καὶ φρένας εσθλάς.

έκτοσθεν δ' αὐλῆς μέγας ὄρχατος ἄγχι θυράων τετράγυος περί δ' έρκος ελήλαται αμφοτέρωθεν. ένθα δὲ δένδρεα μακρὰ πεφύκασι τηλεθόωντα, όγχναι καὶ ροιαί καὶ μηλέαι άγλαόκαρποι 115 συκέαι τε γλυκεραὶ καὶ ἐλαῖαι τηλεθόωσαι. τάων οὔ ποτε καρπὸς ἀπόλλυται οὐδ' ἀπολείπει χείματος οὐδε θέρευς, επετήσιος άλλα μάλ' αἰεὶ Ζεφυρίη πνείουσα τὰ μεν φύει, ἄλλα δε πέσσει. όγχυη ἐπ' όγχυη γηράσκει, μηλου δ' ἐπὶ μήλω, 120 αὐτὰρ ἐπὶ σταφυλη σταφυλη, σῦκον δ' ἐπὶ σύκω. ένθα δέ οἱ πολύκαρπος άλωὴ ἐρρίζωται, της έτερον μεν θειλόπεδον λευρώ ενί χώρω τέρσεται ήελίω, έτέρας δ' άρα τε τρυγόωσιν, άλλας δε τραπέουσι πάροιθε δε τ' όμφακες είσιν 125 άνθος άφιείσαι, έτεραι δ' ύποπερκάζουσιν. ένθα δε κοσμηταί πρασιαί παρά νείατον όρχον παυτοῖαι πεφύασιν, ἐπηετανὸν γαι όωσαι. εν δε δύω κρηναι ή μέν τ' ανα κηπον απαντα σκίδυαται, ή δ' έτέρωθεν ύπ' αὐλης οὐδὸν ἵησι 130 πρὸς δόμον ύψηλον, ὅθεν ύδρεύοντο πολίται. τοι' ἄρ' ἐν 'Αλκινόοιο θεῶν ἔσαν ἀγλαὰ δῶρα.

Odysseus appears in the midst and supplicates Arete.

135

140

Ένθα στὰς θηεῖτο πολύτλας δῖος 'Οδυσσεύς. αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα έῷ θηήσατο θυμῷ, καρπαλίμως ὑπὲρ οὐδὸν ἐβήσετο δώματος εἴσω. εὖρε δὲ Φαιήκων ἡγήτορας ἠδὲ μέδοιτας σπέιδοντας δεπάεσσιν ἐυσκόπῳ ἀργειψόιτη, ῷ πιμάτῳ σπέιδεσκον, ὅτε μιησαίατο κοίτου. αὐτὰρ ὁ βῆ διὰ δῶμα πολύτλας δῖος 'Οδυσσεὺς, πολλὴν ἠέρ' ἔχων, ῆν οἱ περίχευεν 'Αθήνη, ὑφρ' ἵκετ' 'Αρήτην τε καὶ 'Αλκίνοον βασιλῆα.

170

ἀμφὶ δ' ἄρ' 'Αρήτης βάλε γούνασι χεῖρας 'Οδυσσεὺς, καὶ τότε δή ρ' αὐτοῖο πάλιν χύτο θέσφατος ἀήρ. οἱ δ' ἄνεῳ ἐγένοντο δόμον κάτα φῶτα ἰδόντες, θαύμαζον δ' ὁρόωντες ὁ δὲ λιτάνευεν 'Οδυσσεύς' 145 ' 'Αρήτη, θύγατερ 'Ρηξήνορος ἀντιθέοιο, σόν τε πόσιν σά τε γούναθ' ἱκάνω πολλὰ μογήσας, τούσδε τε δαιτυμόνας, τοῖσιν θεοὶ ὅλβια δοῖεν ζωέμεναι, καὶ παισὶν ἐπιτρέψειεν ἕκαστος κτήματ' ἐνὶ μεγάροισι γέρας θ' ὅ τι δῆμος ἔδωκεν. 150 αὐτὰρ ἐμοὶ πομπὴν ὀτρύνετε πατρίδ' ἰκέσθαι θᾶισον, ἐπεὶ δὴ δηθὰ φίλων ἄπο πήματα πάσχω.' 'Ως εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔζετ' ἐπ' ἐσχάρη ἐν κονίησι

πὰρ πυρί οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ.

ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε γέρων ῆρως Ἐχένηος,

δς δὴ Φαιήκων ἀνδρῶν προγενέστερος ῆεν

καὶ μύθοισι κέκαστο, παλαιά τε πολλά τε εἰδώς
ὅ σφιν ἐυφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν

''Αλκίνο', οὐ μέν τοι τόδε κάλλιον οὐδὲ ἔοικε, ξεῖνον μὲν χαμαὶ ἢσθαι ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν κονίῃσιν' 160 οἴδε δὲ σὸν μῦθον ποτιδέγμενοι ἰσχανόωνται. ἀλλ' ἄγε δὴ ξεῖνον μὲν ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου εἴσον ἀναστήσας, σὰ δὲ κηρύκεσσι κέλευσον οἶνον ἐπικρῆσαι, ἵνα καὶ Διὶ τερπικεραύνῳ σπείσομεν, ὅς θ' ἰκέτῃσιν ἄμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ 165 δόρπον δὲ ξείνῳ ταμίη δότω ἔνδον ἐόντων.'

Alcinous raises him from the hearth and sets food before him,

Αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσ' ἱερον μένος 'Αλκινόοιο, χειρος ἑλων 'Οδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην ῶρσεν ἀπ' ἐσχαρόφιν καὶ ἐπὶ θρόνου εἶσε φαεινοῦ, υἰον ἀναστήσας ἀγαπήνορα Λαοδάμαντα,

δς οἱ πλησίον ζές, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκε.
χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόφ ἐπέχευε φέρουσα
καλῆ χρυσείη, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
νίψασθαι παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
εἴδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.
αὐτὰρ ὁ πῖνε καὶ ἦσθε πολύτλας δῖος 'Οδυσσεύς'
καὶ τότε κήρυκα προσέφη μένος 'Αλκινόοιο'

175

' Ποντόνοε, κρητήρα κερασσάμενος μέθυ νείμον πᾶσιν ἀνὰ μέγαρον, ἵνα καὶ Διὶ τερπικεραύνω σπείσομεν, ὅς θ' ἱκέτησιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.'

180

"Ως φάτο, Ποντόνοος δὲ μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα, νώμησεν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενος δεπάεσσιν. αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ' ἔπιόν θ' ὅσον ἤθελε θυμὸς, τοῖσιν δ' ᾿Αλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπε.

185

promising on the morrow to see about his convoy home.

' Κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδουτες,

ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.

νῦν μὲν δαισάμενοι κατακείετε οἴκαδ' ἰόντες.

ἠῶθεν δὲ γέροντας ἐπὶ πλέονας καλέσαντες

ξεῖνον ἐνὶ μεγάροις ξεινίσσομεν ἠδὲ θεοῖσιν

ρέξομεν ἱερὰ καλὰ, ἔπειτα δὲ καὶ περὶ πομπῆς

μνησόμεθ', ὥς χ' ὁ ξεῖνος ἄνευθε πόνου καὶ ἀνίης

πομπῆ ὑφ' ἡμετέρῃ ἡν πατρίδα γαῖαν ἵκηται

χαίρων καρπαλίμως, εἰ καὶ μάλα τηλόθεν ἐστὶ,

μηδέ τι μεσσηγύς γε κακὸν καὶ πῆμα πάθῃσι

πρίν γε τὸν ἦς γαίης ἐπιβήμεναι " ἔνθα δ' ἔπειτα

πείσεται ἄσσα οἱ αἶσα κατὰ κλῶθές τε βαρεῖαι

γεινομένῳ νήσαντο λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.

εἰ δέ τις ἀθανάτων γε κατ' οὐρανοῦ εἰλήλουθεν,

ἄλλο τι δὴ τόδ' ἔπειτα θεοὶ περιμηχανόωνται.

195

190

200

αἰεὶ γὰρ τὸ πάρος γε θεοὶ φαίνονται ἐναργεῖς ἡμῖν, εὖτ' ἔρδωμεν ἀγακλειτὰς ἑκατόμβας, δαίνυνταί τε παρ' ἄμμι καθήμενοι ἔνθα περ ἡμεῖς. εἰ δ' ἄρα τις καὶ μοῦνος ὶὼν ξύμβληται ὁδίτης, οὕ τι κατακρύπτουσιν, ἐπεί σφισιν ἐγγύθεν εἰμὲν, 205 ῶς περ Κύκλωπές τε καὶ ἄγρια φῦλα Γιγάντων.'

Του δ' απαμειβόμενος προσέφη πολύμητις 'Οδυσσεύς' ' 'Αλκίνο', ἄλλο τί μοι μελέτω φρεσίν' οὐ γὰρ ἐγώ γε άθανάτοισιν έοικα, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν έχουσιν, οὐ δέμας οὐδὲ φυὴν, ἀλλὰ θνητοῖσι βροτοῖσιν. 210 οῦς τινας ὑμεῖς ἴστε μάλιστ' ὀχέοντας ὀι(ὑν ανθρώπων, τοισίν κεν έν άλγεσιν Ισωσαίμην. καὶ δ' ἔτι κεν καὶ μᾶλλον ἐγὼ κακὰ μυθησαίμην. όσσα γε δη ξύμπαντα θεῶν ἰότητι μόγησα. άλλ' έμε μεν δορπησαι εάσατε κηδόμενον περ. 215 /οὐ γάρ τι στυγερή ἐπὶ γαστέρι κύντερον ἄλλο έπλετο, η τ' ἐκέλευσεν εο μνήσασθαι ἀνάγκη καὶ μάλα τειρόμενον καὶ ένὶ φρεσὶ πένθος έχοντα, ως καὶ ἐγω πένθος μὲν ἔχω φρεσὶν, ἡ δὲ μάλ' αἰεὶ έσθέμεναι κέλεται καὶ πινέμεν, ἐκ δέ με πάντων 220 ληθάνει ὅσσ' ἔπαθον, καὶ ἐνιπλήσασθαι ἀνώγει. ύμεις δ' ότρύνεσθαι άμ' ήοι φαινομένηφιν, ως κ' έμε του δύστηνου έμης έπιβήσετε πάτρης, καί περ πολλά παθόντα· ιδόντα με καὶ λίποι αιων κτησιν έμην, δμωάς τε καὶ ύψερεφες μέγα δώμα. 225

"Ως ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον ἢδ' ἐκέλευον πεμπέμεναι τὸν ξεῖνον, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπεν. αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ' ἔπιόν θ' ὅσον ἤθελε θυμὸς, οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οῖκόνδε ἕκαστος, αὐτὰρ ὁ ἐν μεγάρω ὑπελείπετο δῖος 'Οδυσσεὺς, πὰρ δέ οἱ 'Αρήτη τε καὶ 'Αλκίνοος θεοειδὴς ῆσθην' ἀμφίπολοι δ' ἀπεκόσμεον ἔντεα δαιτός.

τοῖσιν δ' 'Αρήτη λευκώλενος ἤρχετο μύθων' ἔγνω γὰρ φᾶρός τε χιτῶνά τε εἵματ' ἰδοῦσα καλὰ, τά ρ' αὐτὴ τεῦξε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξί' καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

235

Odysseus tells how he had come to Scheria.

' Ξείνε, τὸ μέν σε πρώτον ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτή· τίς πόθεν εἶς ἀνδρών; τίς τοι τάδε είματ' ἔδωκεν; οὐ δὴ φῆς ἐπὶ πόντον ἀλώμενος ἐνθάδ' ἰκέσθαι;'

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις 'Οδυσσεύς' ' άργαλέον, βασίλεια, διηνεκέως άγορείσαι 241 κήδε', έπεί μοι πολλά δόσαν θεοί οὐρανίωνες. τοῦτο δέ τοι ἐρέω ος μ' ἀνείρεαι ήδὲ μεταλλᾶς. 'Ωγυγίη τις νησος απόπροθεν είν αλὶ κείται, ένθα μεν "Ατλαντος θυγάτηρ, δολόεσσα Καλυψώ, 245 ναίει ευπλύκαμος, δεινή θεός οἰδέ τις αὐτή μίσγεται ούτε θεών ούτε θνητών ανθρώπων. άλλ' έμε του δύστηνου εξιίστιου ήγαγε δαίμων υίου, έπεί μοι νία ισην άργητι κεραυνώ Ζευς έλσας εκέασσε μέσω ενί οινοπι πόντω. 250 [ένθ' ἄλλοι μεν πάντες ἀπέφθιθεν εσθλοί εταίροι, αὐτὰρ ἐγὼ τρίπιν ἀγκὰς έλων νεὺς ἀμφιελίσσης έννιμαρ φερώμην δεκάτη δέ με νυκτί μελαίνη υῆσου ες 'Ωγυγίην πέλασαν θεοί, ένθα Καλυψώ νωίει ευπλόκαμος, δεινή θεός, ή με λαβοίσα 255 ει υκέως εφίλει τε καὶ έτρεφεν ήδε έφασκε θήσειν αθάνατον καὶ αγήρων ήματα πάντα. άλλ' έμων ού ποτε θυμον ενί στήθεσσιν έπει εν.] ενθα μεν έπτιιετες μένον έμπεδον, είματα δ' αίεὶ δικρυσι σεύεσκου, τά μοι ἄμβροτα δώκε Καλυψώ. 260 άλλ' ὅτε δη ὄγδοόν μοι ἐπιπλόμενον ἔτος ήλθε, καὶ τότε δή μ' ἐκέλευσεν ἐπυτμύι οισα νέεσθαι

Ζηνὸς ὑπ' ἀγγελίης, ἡ καὶ νόος ἐτράπετ' αὐτῆς. πέμπε δ' ἐπὶ σχεδίης πολυδέσμου, πολλὰ δ' ἔδωκε, σῖτον καὶ μέθυ ἡδὺ, καὶ ἄμβροτα εἵματα ἔσσεν, 265 ούρου δε προέηκεν απήμονά τε λιαρόν τεπισος έπτα δε και δέκα μεν πλέον ήματα ποντοπορεύων, όκτωκαιδεκάτη δ' εφάνη όρεα σκιόεντα γαίης ύμετέρης, γήθησε δέ μοι φίλου ήτορ δυσμόρω ή γαρ έμελλον έτι ξυνέσεσθαι ζιζυί 270 πολλή, τήν μοι ἐπῶρσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων, ός μοι έφορμήσας ανέμους κατέδησε κέλευθα, ώρινεν δε θάλασσαν αθέσφατον, οὐδέ τι κυμα εία επί σχεδίης άδινα στενάχοντα φέρεσθαι. την μεν έπειτα θύελλα διεσκέδασ' αὐτὰρ εγώ γε 275 υηχόμενος τόδε λαίτμα διέτμαγον, όφρα με γαίη ύμετέρη ἐπέλασσε φέρων ἄνεμός τε καὶ ὕδωρ. ένθα κέ μ' ἐκβαιιοντα βιήσατο κῦμ' ἐπὶ χέρσου, πέτρης πρός μεγάλησι βαλόν καὶ ἀτερπέι χώρω. άλλ' άναχασσάμενος νήχον πάλιν, είος έπήλθον 280 ές ποταμον, τη δή μοι έείσατο χώρος άριστος, λείος πετράων, καὶ ἐπὶ σκέπας ἢν ἀνέμοιο. έκ δ' ἔπεσον θυμηγερέων, ἐπὶ δ' ἀμβροσίη νὺξ ήλυθ' έγω δ' ἀπάνευθε διιπετέος ποταμοίο έκβας έν θάμνοισι κατέδραθον, αμφί δε φύλλα 285 ηφυσάμην ύπνον δε θεός κατ' ἀπείρονα χεῦεν. ένθα μεν εν φύλλοισι, φίλον τετιημένος ήτορ, εῦδου παυνύχιος καὶ ἐπ' ήῶ καὶ μέσον ήμαρ. δύσετό τ' ήέλιος, καί με γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν. αμφιπόλους δ' έπὶ θινὶ τεῆς ἐνόησα θυγατρὸς 290 παιζούσας, εν δ' αὐτη έην είκυῖα θεήσι. την ικέτευσ' ή δ' ού τι νοήματος ημβροτεν έσθλου, ώς οὐκ αν έλποιο νεώτερον αντιάσαντα έρξέμεν αιεί γάρ τε νεώτεροι άφραδέουσιν.

η μοι σῖτον ἔδωκεν ἄλις ηδ' αἴθοπα οῖνον, καὶ λοῦσ' ἐν ποταμῷ, καί μοι τάδε εἵματ' ἔδωκε. ταῦτά τοι ἀχνύμενός περ ἀληθείην κατέλεξα.'

Τον δ' αὖτ' 'Αλκίνοος ἀπαμείβετο φώνησέν τε'

' ξεῖν', ἢ τοι μὲν τοῦτό γ' ἐναίσιμον οὐκ ἐνόησε

παῖς ἐμὴ, οὕνεκά σ' οὕ τι μετ' ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν 300
ἢγεν ἐς ἡμέτερον' σὺ δ' ἄρα πρώτην ἰκέτευσας.'

Τον δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις 'Οδυσσεύς'
' ῆρως, μή μοι τοὕνεκ' ἀμύνονα νείκεε κούρην'
ἡ μὲν γάρ μ' ἐκέλευε σὺν ἀμφιπόλοισιν ἔπεσθαι'
ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ἔθελον δείσας αἰσχυνόμενός τε, 305
μή πως καὶ σοὶ θυμὸς ἐπισκύσσαιτο ἰδόντι'
δύσζηλοι γάρ τ' εἰμὲν ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων.'

Alcinous promises him his convoy for the morrow,

Τον δ' αὖτ' 'Αλκίνοος ἀπαμείβετο φώνησέν τε ' ξειν', ού μοι τοιούτον ένι στήθεσσι φίλον κήρ μαψιδίως κεχολώσθαι άμείνω δ' αἴσιμα πάντα. 310 αὶ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ 'Αθηναίη καὶ 'Απολλον, τοίος εων οίός εσσι, τά τε φρονέων α τ' εγώ περ, παιδά τ' έμην έχέμεν και έμος γαμβρος καλέεσθαι αδθι μένων οίκον δέ τ' έγω καλ κτήματα δοίην, εἴ κ' ἐθέλων γε μένοις ἀέκοντα δέ σ' οὖ τις ἐρύξει 315 Φαιήκων μη τοῦτο φίλον Διὶ πατρὶ γένοιτο. πομπην δ' ες τόδ' εγώ τεκμαίρομαι, όφρ' εῦ εἰδης, αύριον ές τημος δε σύ μεν δεδμημένος ύπνω λέξεαι, οί δ' ελόωσι γαλήνην, όφρ' αν ίκηαι πατρίδα σην καὶ δωμα, καὶ εἴ πού τοι φίλον ἐστὶν, εί περ καὶ μάλα πολλον έκαστέρω έστ' Εὐβοίης, τήν περ τηλοτάτω φάσ' έμμεναι οι μιν ίδοντο λαῶν ἡμετέρων, ὅτε τε ξανθὸν 'Ραδάμαι θυν ήγον εποψόμενον Τιτυον, Γαιήιον υίόν.

330

καὶ μὲν οἱ ἔιθ' ἦλθον, καὶ ἄτερ καμάτοιο τέλεσσαν ἤματι τῷ αὐτῷ καὶ ἀπήνυσαν οἴκαδ' ὀπίσσω. εἰδήσεις δὲ καὶ αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶν ὅσσον ἄρισται νῆες ἐμαὶ καὶ κοῦροι ἀναβρίπτειν ἄλα πηδῷ.'

'Ως φάτο, γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος 'Οδυσσεὺς, εὐχόμενος δ' ἄρα εἶπεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε' ' Ζεῦ πάτερ, αἴθ' ὅσα εἶπε τελευτήσειεν ἄπαντα

'Αλκίνοος τοῦ μέν κεν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν ἄσβεστον κλέος εἴη, ἐγὼ δέ κε πατρίδ' ἰκοίμην.'

and all retire for the night.

*Ως οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον, κέκλετο δ' 'Αρήτη λευκώλενος αμφιπόλοισι 335 δέμνι' ὑπ' αἰθούση θέμεναι καὶ ῥήγεα καλὰ πορφύρε' εμβαλέειν, στορέσαι τ' εφύπερθε τάπητας, χλαίνας τ' ενθέμεναι ούλας καθύπερθεν έσασθαι. αί δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι. αὐτὰρ ἐπεὶ στόρεσαν πυκινὸν λέχος ἐγκονέουσαι, 340 ωτρυνου 'Οδυσηα παριστάμεναι επέεσσιν' "Ορσο κέων, ω ξείνε πεποίηται δέ τοι εύνή." ως φάν τω δ' ασπαστον εείσατο κοιμηθήναι. ώς ὁ μεν ένθα καθεῦδε πολύτλας δίος 'Οδυσσεύς τρητοίς εν λεχέεσσιν ύπ' αίθούση εριδούπω. 345 'Αλκίνοος δ' ἄρα λέκτο μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο, παο δε γυνη δέσποινα λέχος πόρσυνε καὶ εὐνήν.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Θ.

'Οδυσσέως σύστασις πρός Φαίακας.

Alcinous calls an assembly, and proposes to send Odysseus home.

'Ημος δ' ἠριγένεια φάνη ροδοδάκτυλος 'Ηὼς, ὥρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῆς ἱερὸν μένος 'Αλκινόοιο, ἃν δ' ἄρα διογενὴς ὧρτο πτολίπορθος 'Οδυσσεύς. τοῖσιν δ' ἡγεμόνευ' ἱερὸν μένος 'Αλκινόοιο Φαιήκων ἀγορήνδ', ἥ σφιν παρὰ νηνσὶ τέτυκτο. ἐλθόντες δὲ καθῖζον ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοισι πλησίον ἡ δ' ἀνὰ ἄστυ μετώχετο Παλλὰς 'Αθήνη, εἰδομένη κήρυκι δαΐφρονος 'Αλκινόοιο, νόστον 'Οδυσσῆι μεγαλήτορι μητιόωσα, καί ρα ἑκάστω φωτὶ παρισταμένη φάτο μῦθον'

10

15

20

' Δεῦτ' ἄγε, Φαιήκων ἡγήτορες ἦδε μέδοντες, εἰς ἀγορὴν ἰέναι, ὅφρα ξείνοιο πύθησθε, ος νέον 'Αλκινόοιο δαίφρονος ἵκετο δῶμα πόντον ἐπιπλαγχθεὶς, δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος.'

*Ως εἰποῦσ' ὅτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου. καρπαλίμως δ' ἔμπληντο βροτῶν ἀγοραί τε καὶ ἔδραι ἀγρομένων πολλοὶ δ' ἄρα θηήσαιτο ιδόντες υἱὸν Λαέρταο δαΐφρονα. τῷ δ' ἄρ' 'Αθήνη θεσπεσίην κατέχευε χάριν κεφαλῆ τε καὶ ὅμοις, καί μιν μακρότερον καὶ πάσσονα θῆκεν ιδέσθαι,

δις κεν Φαιήκεσσι φίλος πάντεσσι γένοιτο δεινός τ' αίδοιός τε, και εκτελέσειεν αέθλους πολλούς, τους Φαίηκες επειρήσαντ' 'Οδυσησς. αυτάρ επεί ρ' ήγερθεν όμηγερέες τ' εγένοντο, τοισιν δ' 'Αλκίνοος αγορήσατο και μετέειπε'

25

' Κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες ήδε μέδοντες, όφρ' είπω τά με θυμός ενί στήθεσσι κελεύει. ξεινος όδ', οὐκ οίδ' ός τις, αλώμενος ἴκετ' έμον δω, η επρός ησίων ή έσπερίων ανθρώπων πομπην δ' ότρύνει, καὶ λίσσεται έμπεδον είναι. 30 ήμεις δ', ώς τὸ πάρος περ, ἐποτρυνώμεθα πομπήν. οὐδὲ γὰρ οὐδέ τις ἄλλος, ὅτις κ' ἐμὰ δώμαθ' ἵκηται, ειθάδ' οδυρόμενος δηρον μένει είνεκα πομπης. άλλ' άγε ιηα μέλαιναν ερύσσομεν είς άλα δίαν πρωτόπλοον, κούρω δε δύω καὶ πεντήκουτα 35 κρινάσθων κατά δήμον, ὅσοι πάρος εἰσὶν ἄριστοι. δησάμενοι δ' εῦ πάντες ἐπὶ κληῖσιν ἐρετμὰ έκβητ' αὐτὰρ ἔπειτα θοὴν ἀλεγύνετε δαῖτα ημέτεροιδ' έλθοντες εγώ δ' εθ πασι παρέξω. κούροισιν μεν ταῦτ' επιτέλλομαι αὐτὰρ οἱ ἄλλοι 40 σκηπτούχοι βασιλήες έμα προς δώματα καλά έρχεσθ', όφρα ξείνου ενί μεγάροισι φιλέωμεν μηδέ τις αρνείσθω καλέσασθε δε θείον αοιδον, Δημόδοκου τῷ γάρ ρα θεὸς περὶ δῶκεν ἀοιδὴν τέρπειν, ὅππη θυμὸς ἐποτρύνησιν ἀείδειν.' 45

A ship is manned, and the chieftains meet at the palace

^Ως ἄρα φωνήσας ἡγήσατο, τοὶ δ' ἄμ' ἔποντο σκηπτοῦχοι κῆρυξ δὲ μετώχετο θεῖον ἀοιδόν. κούρω δὲ κρινθέντε δύω καὶ πεντήκοντα βήτην, ὡς ἐκέλευσ', ἐπὶ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο. αὐτὰρ ἐπεί ρ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,

50

ι η α μεν οι γε μέλαιναν άλος βένθοσδε ξρυσσαν,
εν δ' ιστόν τ' ετίθεντο καὶ ιστία νηὶ μελαίνη,
ηρτύναντο δ' ερετμὰ τροποις εν δερματίνοισι,
πάντα κατὰ μοιραν ἀνά θ' ιστία λευκὰ πέτασσαν.
ὑψοῦ δ' εν νοτίω τήν γ' ωρμισαν αὐτὰρ ἔπειτα 52
βάν ρ' ἴμεν 'Αλκινόοιο δαίφρονος ες μέγα δωμα.
πληντο δ' ἄρ' αἴθουσαί τε καὶ ἕρκεα καὶ δόμοι ἀνδρων
[ἀγρομένων πολλοὶ δ' ἄρ' ἔσαν νέοι ηδὲ παλαιοί].
τοισιν δ' 'Αλκίνοος δυοκαίδεκα μηλ' ιέρευσεν,
ὀκτω δ' ἀργιόδοντας ὕας, δύο δ' εἰλίποδας βοῦς 65
τοὺς δέρον ἀμφί θ' ἔπον, τετύκοντό τε δαῖτ' ἐρατεινήν.

The bard Demodocus is brought in,

Κῆρυξ δ' ἐγγύθεν ἢλθεν ἄγων ἐρίηρον ἀοιδὸν,
τὸν πέρι μοῦσ' ἐφίλησε, δίδου δ' ἀγαθόν τε κακόν τε'
ὀφθαλμῶν μὲν ἄμερσε, δίδου δ' ἡδεῖαν ἀοιδήν,
τῷ δ' ἄρα Ποντόνοος θῆκε θρόνον ἀργυρόηλον
μέσσῳ δαιτυμόνων, πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείσας.
κάδ δ' ἐκ πασσαλόφι κρέμασεν φόρμιγγα λίγειαν
αὐτοῦ ὑπὲρ κεφαλῆς καὶ ἐπέφραδε χερσὶν ἐλέσθαι
κῆρυξ' πὰρ δ' ἐτίθει κάνεον καλήν τε τράπεζαν,
πὰρ δὲ δέπας οἴνοιο, πιεῖν ὅτε θυμὸς ἀνώγοι.
οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,

and sings of the strife of Odysseus and Achilles.

μοῦσ' ἄρ' ἀοιδὸν ἀνῆκεν ἀειδέμεναι κλέα ἀνδρῶν, οἴμης τῆς τότ' ἄρα κλέος οὐρανὸν εὐρὺν ἵκανε, νεῖκος 'Οδυσσῆος καὶ Πηλείδεω 'Αχιλῆος, ῶς ποτε δηρίσαντο θεῶν ἐν δαιτὶ θαλείη ἐκπάγλοις ἐπέεσσιν, ἄναξ δ' ἀνδρῶν 'Αγαμέμνων

75

65

70

χαῖρε νόῳ, ὅτ' ἄριστοι 'Αχαιῶν δηριόωντο.
ὧς γάρ οἱ χρείων μυθήσατο Φοῖβος 'Απόλλων
Πυθοῖ ἐν ἢγαθέῃ, ὅθ' ὑπέρβη λάινον οὐδὸν
κρησόμενος τότε γάρ ρα κυλίνδετο πήματος ἀρχὴ
Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσι Διὸς μεγάλου διὰ βουλάς.

The story moves Odysseus to tears.

Ταῦτ' ἄρ' ἀοιδὸς ἄειδε περικλυτός αὐτὰρ 'Οδυσσεύς πορφύρεον μέγα φάρος έλων χερσί στιβαρήσι κακ κεφαλής είρυσσε, κάλυψε δε καλά πρόσωπα. 85 αίδετο γὰρ Φαίηκας ὑπ' ὀφρύσι δάκρυα λείβων. η τοι ότε λήξειεν ἀείδων θείος ἀοιδὸς, δάκρυ' ομορξάμενος κεφαλής ἄπο φαρος έλεσκε καὶ δέπας ἀμφικύπελλον έλων σπείσασκε θεοίσιν. αὐτὰρ ὅτ' αψ ἄρχοιτο καὶ ὀτρύνειαν ἀείδειν 90 Φαιήκων οἱ ἄριστοι, ἐπεὶ τέρποντ' ἐπέεσσιν, άψ 'Οδυσεύς κατά κράτα καλυψάμενος γοάασκεν. ένθ' ἄλλους μεν πάντας ελάνθανε δάκρυα λείβων, 'Αλκίνοος δέ μιν οΐος επεφράσατ' ηδ' ενόησεν ημενος άγχ' αὐτοῦ, βαρὰ δὲ στενάχοντος ἄκουσεν. 95 αίψα δε Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετηύδα.

' Κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες ἢδὲ μέδοντες'
ἤδη μὲν δαιτὸς κεκορήμεθα θυμὸν ἐίσης
φόρμιγγός θ'. ἡ δαιτὶ συνήορός ἐστι θαλείη'
τῶν δ' ἐξέλθωμεν καὶ ἀέθλων πειρηθῶμεν
πάντων, ῶς χ' ὁ ξεῖνος ἐνίσπῃ οἴσι φίλοισιν,
οἴκαδε νοστήσας, ὅσσον περιγιγνόμεθ' ἄλλων
πύξ τε παλαισμοσύνη τε καὶ ἅλμασιν ἢδὲ πόδεσσιν.'

The games.

^{*}Ως ἄρα φωνήσας ἡγήσατο, τοὶ δ' ἄμ' ἔποντο.

κὰδ δ' ἐκ πασσαλόφι κρέμασεν φόρμιγγα λίγειαν, 105 Δημοδόκου δ' έλε χειρα καὶ έξαγεν εκ μεγάροιο κῆρυξ ήρχε δὲ τῷ αὐτὴν όδὸν ην περ οἱ ἄλλοι Φαιήκων οἱ ἄριστοι, ἀέθλια θαυμανέοντες. βαν δ' τμεν είς αγορην, αμα δ' έσπετο πουλύς όμιλος, μυρίοι αν δ' ζοταντο νέοι πολλοί τε καὶ έσθλοί. 110 ώρτο μέν 'Ακρόνεώς τε καὶ 'Ωκύαλος καὶ 'Ελατρεύς Ναυτεύς τε Πρυμνεύς τε καὶ 'Αγχίαλος καὶ 'Ερετμεύς Ποντεύς τε Πρωρεύς τε, Θόων, 'Αναβησίνεώς τε 'Αμφίαλός θ', νίὸς Πολυνήου Τεκτονίδαο. αν δε καὶ Εὐρύαλος, βροτολοιγῷ ΐσος Αρηι, 115 Ναυβολίδης, δς άριστος έην είδος τε δέμας τε πάντων Φαιήκων μετ' άμύμονα Λαοδάμαντα. αν δ' έσταν τρείς παίδες αμύμονος 'Αλκινόοιο, Λαοδάμας θ' "Αλιός τε καὶ ἀντίθεος Κλυτόνηος" οί δ' ή τοι πρώτον μεν επειρήσαντο πόδεσσι. 120 τοίσι δ' άπὸ νύσσης τέτατο δρόμος οί δ' αμα πάιτες καρπαλίμως έπέτουτο κουίουτες πεδίοιο. των δε θέειν όχ' άριστος έην Κλυτόιηος αμύμων οσσον τ' εν νειώ οθρον πέλει ήμιονοιιν, τόσσον ύπεκπροθέων λαούς ἵκεθ', οἱ δ' ἐλίπουτο. 125 οί δὲ παλαιμοσύιης ἀλεγειιής πειρήσαντο τη δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπεκαίιυτο πάιτας ἀρίστους. άλματι δ' 'Αμφίαλος πάντων προφερέστατος ήεν. δίσκω δ' αὖ πάντων πολὺ φέρτατος ήεν 'Ελατρεύς, πὺξ δ' αὖ Λαοδάμας, ἀγαθὸς παῖς 'Αλκινόοιο. 130 αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντες ἐτέρφθησαν φρέν' ἀέθλοις. τοις άρα Λαοδάμας μετέφη παις 'Αλκινόοιο. ' Δεῦτε, φίλοι, τὸν ξεῖνον ἐρώμεθα εἴ τιν' ἄεθλον οιδέ τε και δεδάηκε φυήν γε μεν ου κακός έστι, μηρούς τε κιήμας τε καὶ ἄμφω χείρας ὕπερθεν 135 αὐχένα τε στιβαρὸν μέγα τε σθένος οὐδέ τι ήβης

δεύεται, ἀλλὰ κακοῖσι συνέρρηκται πολέεσσιν. οὐ γὰρ ἐγώ γέ τί φημι κακώτερον ἄλλο θαλάσσης ἄνδρα γε συγχεῦαι, εἰ καὶ μάλα καρτερὸς εἴη.'

Τον δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο φώνησέν τε· 140 'Λαοδάμα, μάλα τοῦτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπες. αὐτὸς νῦν προκάλεσσαι ἰὼν καὶ πέφραδε μῦθον.'

Αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσ' ἀγαθὸς παῖς 'Αλκινόοιο, στῆ ρ' ἐς μέσσον ἰων καὶ 'Οδυσσῆα προσέειπε'

Laodamas challenges Odysseus to the contest.

' Δεῦρ' ἄγε καὶ σὺ, ξεῖνε πάτερ, πείρησαι ἀέθλων, 145 εἴ τινά που δεδάηκας ἔοικε δέ σ' ἴδμεν ἀέθλους. οὐ μὲν γὰρ μεῖζον κλέος ἀνέρος ὄφρα κεν ἦσιν, ἢ ὅ τι ποσσίν τε ῥέξη καὶ χερσὶν ἑῆσιν. ἀλλ' ἄγε πείρησαι, σκέδασον δ' ἀπὸ κήδεα θυμοῦ τοὶ δ' ὁδὸς οὐκέτι δηρὸν ἀπέσσεται, ἀλλά τοι ἤδη 150 νηῦς τε κατείρυσται καὶ ἐπαρτέες εἰσὶν ἑταῖροι.'

Τον δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις 'Οδυσσεύς 'Λαοδάμα, τί με ταῦτα κελεύετε κερτομέοντες; κήδεά μοι καὶ μᾶλλον ἐνὶ φρεσὶν ή περ ἄεθλοι, ός πρὶν μὲν μάλα πόλλ' ἔπαθον καὶ πόλλ' ἔμόγησα, 155 νῦν δὲ μεθ' ὑμετέρη ἀγορῆ νόστοιο χατίζων ήμαι, λισσόμενος βασιλῆά τε πάντα τε δῆμον.'

Euryalus taunts him for refusing.

Τον δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο νείκεσε τ' ἄντην° ' οὐ γάρ σ' οὐδὲ, ξεῖνε, δαήμονι φωτὶ ἐίσκω ἄθλων, οἶά τε πολλὰ μετ' ἀνθρώποισι πέλονται, 160 ἀλλὰ τῷ ὅς θ' ἅμα νηὶ πολυκληῖδι θαμίζων, ἀρχὸς ναυτάων οῖ τε πρηκτῆρες ἔασι, φόρτου τε μνήμων καὶ ἐπίσκοπος ἦσιν ὁδαίων κερδέων θ' ἀρπαλέων οὐδ' ἀθλητῆρι ἔοικας.'

Odysseus, in wrath, starts up and hurls the disc beyond all the rest,

Τον δ' ἄρ' ὑπόδρα ιδων προσέφη πολύμητις 'Οδυσσεύς' ' ξεῖν', οὐ καλὸν ἔειπες' ἀτασθάλω ἀνδρὶ ἔοικας. 166 ούτως οὺ πάντεσσι θεοὶ χαρίεντα διδοῦσιν ανδράσιν, ούτε φυην ούτ' αρ φρένας ούτ' αγορητύν. άλλος μεν γάρ τ' είδος ακιδυότερος πέλει αυήρ, άλλα θεός μορφην έπεσι στέφει, οι δέ τ' ές αὐτὸν 170 τερπόμενοι λεύσσουσιν ό δ' ασφαλέως αγορεύει αίδοι μειλιχίη, μετά δὲ πρέπει άγρομένοισιν, ερχόμενον δ' ανα άστυ θεον ως είσορόωσιν. άλλος δ' αὖ εἶδος μὲν ἀλίγκιος ἀθανάτοισιν, άλλ' οῦ οἱ χάρις ἀμφιπεριστέφεται ἐπέεσσιν, 175 ώς καὶ σοὶ είδος μεν ἀριπρεπες, οὐδέ κεν ἄλλως οὐδὲ θεὸς τεύξειε, νόον δ' ἀποφώλιός ἐσσι. ώρινάς μοι θυμον ένὶ στήθεσσι φίλοισιν είπων οὐ κατὰ κόσμον έγω δ' οὐ τηις ἀέθλων, ώς σύ γε μυθείαι, άλλ' έν πρώτοισιν δίω 180 έμμεναι, όφρ' ήβη τε πεποίθεα χερσί τ' έμησι. υῦν δ' ἔχομαι κακότητι καὶ ἄλγεσι' πολλὰ γὰρ ἔτλην. ανδρών τε πτολέμους αλεγεινά τε κύματα πείρων. άλλα και ως κακά πολλά παθων πειρήσομ' αέθλων. θυμοδακής γάρ μῦθος ἐπώτρυνας δέ με εἰπών. 185

Ή ρα καὶ αὐτῷ φάρει ἀναίξας λάβε δίσκον μείζονα καὶ πάχετον, πτιβαρώτερον οὐκ ὀλίγον περ ἢ οῖῳ Φαίηκες εδίσκεον ἀλλήλοισι.
τόν ρα περιστρέψας ἦκε στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς, βόμβησεν δὲ λίθος κατὰ δ' ἔπτηξαν ποτὶ γαίη 190 Φαίηκες δολιχήρετμοι, ναυσίκλυτοι ἄνδρες, λᾶος ὑπὸ ριπῆς ὁ δ' ὑπέρπτατο σήματα πάντα ρίμφα θέων ἀπὸ χειρός ἔθηκε δὲ τέρματ' 'Αθήνη ἀνδρὶ δέμας εἰκυῖα, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·

' Καί κ' ἀλαός τοι, ξεῖνε, διακρίνειε τὸ σῆμα 195 ἀμφαφόων' ἐπεὶ οὕ τι μεμιγμένον ἐστὶν ὁμίλω, ἀλλὰ πολὺ πρῶτον' σὰ δὲ θάρσει τόνδε γ' ἄεθλον' οὕ τις Φαιήκων τόδε γ' ξξεται οὐδ' ὑπερήσει.'

*Ως φάτο, γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος 'Οδυσσεὺς, χαίρων οὕνεχ' ἐταῖρον ἐνηέα λεῦσσ' ἐν ἀγῶνι. 200 καὶ τότε κουφότερον μετεφώνεε Φαιήκεσσι'

and in his turn challenges all the Phaeacian youth.

' Τοῦτον νῦν ἀφίκεσθε, νέοι τάχα δ' ὕστερον ἄλλον ησειν ή τοσσοθτον δίομαι ή έτι μασσον. των δ' ἄλλων ὅτινα κραδίη θυμός τε κελεύει, δεῦρ' ἄγε πειρηθήτω, ἐπεί μ' ἐχολώσατε λίην, 205 η πύξ η πάλη η καὶ ποσίν, ού τι μεγαίρω, πάντων Φαιήκων πλήν γ' αὐτοῦ Λαοδάμαντος. ξείνος γάρ μοι όδ' έστί τίς αν φιλέοντι μάχοιτο; άφρων δη κειινός γε και οὐτιδανὸς πέλει ἀνηρ, οστις ξεινοδόκω έριδα προφέρηται αέθλων 210 δήμω εν αλλοδαπώ. εο δ' αυτοῦ πάντα κολούει. των δ' ἄλλων οὕ πέρ τιν' ἀναίνομαι οὐδ' ἀθερίζω, άλλ' έθέλω ίδμεν καὶ πειρηθήμεναι άντην. πάντα γὰρ οὐ κακός είμι, μετ' ἀνδράσιν ὅσσοι ἄεθλοι. εὖ μὲν τόξον οἶδα ἐύξοον ἀμφαφάασθαι* 215 πρωτός κ' ἄνδρα βάλοιμι διστεύσας εν δμίλω ανδρών δυσμενέων, εί καὶ μάλα πολλοὶ ἐταίροι άγχι παρασταίεν καὶ τοξαζοίατο φωτών. οίος δή με Φιλοκτήτης απεκαίνυτο τόξω δήμω ένι Τρώων, ὅτε τοξαζοίμεθ' 'Αχαιοί. 220 των δ' ἄλλων ἐμέ φημι πολύ προφερέστερον είναι, οσσοι νθν βροτοί είσιν έπὶ χθονὶ σίτον έδουτες. ανδράσι δε προτέροισιν εριζέμεν ουκ εθελήσω, ούθ' 'Ηρακληι ούτ' Εὐρύτω Οἰχαλιηι,

οί ρα καὶ αθανάτοισιν ερίζεσκον περὶ τόξων. 225 τῷ ῥα καὶ αῖψ' ἔθανεν μέγας Εὔρυτος, οὐδ' ἐπὶ γῆρας ϊκετ' ένὶ μεγάροισι χολωσάμενος γὰρ 'Απόλλων έκτανεν, οῦνεκά μιν προκαλίζετο τοξάζεσθαι. δουρὶ δ' ἀκοντίζω ὅσον οὐκ ἄλλος τις ὀιστῷ. οιοισιν δείδοικα ποσίν μή τίς με παρέλθη 230 Φαιήκων λίην γὰρ ἀεικελίως εδαμάσθην κύμασιν εν πολλοίς, επεί ου κομιδή κατά νήα η εν επηετανός· τῷ μοι φίλα γυῖα λέλυνται.' *Ως έψαθ', οί δ' ἄρα πάντες ἀκὴν εγένοντο σιωπή. 235

'Αλκίνοος δέ μιν οΐος αμειβόμενος προσέειπε.

Alcinous shows how well his people can dance.

240

245

250

' Ξεῖν', ἐπεὶ οὐκ ἀχάριστα μεθ' ἡμῖν ταῦτ' ἀγορεύεις, άλλ' έθέλεις άρετην σην φαινέμεν, ή τοι όπηδεί, χωόμενος ὅτι σ' οὖτος ἀνὴρ ἐν ἀγῶνι παραστὰς νείκεσεν, ώς αν σην αρετην βροτός ού τις όνοιτο όστις επίσταιτο ήσι φρεσίν άρτια βάζειν άλλ' ἄγε νῦν ἐμέθεν ξυνίει ἔπος, ὄφρα καὶ ἄλλω είπης ήρώων, ότε κεν σοίς εν μεγάροισι δαινύη παρά ση τ' άλόχω καὶ σοίσι τέκεσσιν, ήμετέρης αρετής μεμνημένος, οία καὶ ἡμίν Ζεύς επί έργα τίθησι διαμπερές εξέτι πατρών. ού γάρ πυγμάχοι είμεν αμύμονες ούδε παλαισταί, άλλα ποσί κραιπνώς θέομεν και νηυσίν άριστοι, αίεὶ δ' ήμιν δαίς τε φίλη κίθαρίς τε χοροί τε είματά τ' εξημοιβά λοετρά τε θερμά καὶ εὐναί. άλλ' ἄγε, Φαιήκων βητάρμονες ὅσσοι ἄριστοι, παίσατε, ως χ' ὁ ξείνος ενίσπη οίσι φίλοισιν. οίκαδε νοστήσας, ὅσσον περιγιγνόμεθ' ἄλλων ναυτιλίη καὶ ποσσὶ καὶ ὀρχηστυῖ καὶ ἀοιδῆ. Δημοδύκω δέ τις αίψα κιων φόρμιγγα λίγειαν

οἰσέτω, η που κεῖται ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν.'

255

"Ως ἔφατ' 'Αλκίνοος θεοείκελος, ὧρτο δὲ κῆρυξ
οἴσων φόρμιγγα γλαφυρὴν δόμου ἐκ βασιλῆος.
αἰσυμνῆται δὲ κριτοὶ ἐννέα πάντες ἀνέσταν
δήμιοι, οἱ κατ' ἀγῶνας ἐὺ πρήσσεσκον ἔκαστα,
λείηναν δὲ χορὸν, καλὸν δ' εὔρυναν ἀγῶνα.
260
κῆρυξ δ' ἐγγύθεν ῆλθε φέρων φόρμιγγα λίγειαν
Δημοδόκω, ὁ δ' ἔπειτα κί' ἐς μέσον ἀμφὶ δὲ κοῦροι
πρωθῆβαι ἵσταντο, δαήμονες ὀρχηθμοῖο,
πέπληγον δὲ χορὸν θεῖον ποσίν. αὐτὰρ 'Οδυσσεὺς
μαρμαρυγὰς θηεῖτο ποδῶν, θαύμαζε δὲ θυμῷ.

Demodocus sings of the loves of Ares and Aphrodite.

Αὐτὰρ ὁ φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν ἀείδειν άμφ' Αρεος φιλότητος ευστεφάνου τ' Αφροδίτης, ώς τὰ πρῶτα μίγησαν ἐν Ἡφαίστοιο δόμοισι λάθρη πολλὰ δ' έδωκε, λέχος δ' ήσχυνε καὶ εὐνην Ήφαίστοιο ἄνακτος ἄφαρ δέ οἱ ἄγγελος ἣλθεν 270 "Ηλιος, δ σφ' ενόησε μιγαζομένους φιλότητι. "Ηφαιστος δ' ώς οὖν θυμαλγέα μῦθον ἄκουσε, βη ρ' ίμεν ες χαλκεωνα, κακά φρεσί βυσσοδομεύων, έν δ' έθετ' ἀκμοθέτω μέγαν ἄκμονα, κόπτε δε δεσμούς αμρήκτους αλύτους, όφρ' έμπεδον αίθι μένοιεν. 275 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῦξε δόλον κεχολωμένος "Αρει, βη ρ' ιμεν ες θάλαμον, δθι οἱ φίλα δέμνι' ἔκειτο,άμφὶ δ' ἄρ' έρμισιν χέε δέσματα κύκλω άπάντη. πολλά δὲ καὶ καθύπερθε μελαθρόφιν έξεκέχυντο, ηύτ' ἀράχνια λεπτὰ, τά γ' οὕ κέ τις οἰδὲ ἴδοιτο, **280** οὐδὲ θεῶν μακάρων περί γὰρ δολόεντα τέτυκτο. αὐτὰρ ἐπεὶ δη πάντα δόλον περὶ δέμνια χεῦεν, είσατ' ζμεν ές Λημνον, ευκτίμενον πτολίεθρον, η οί γαιάων πολύ φιλτάτη έστιν άπασέων.

ούδ' άλαοσκοπιην είχε χρυσήνιος "Αρης, 285 ώς ίδεν "Ηφαιστον κλυτοτέχνην νόσφι κιόντα" βη δ' τμεναι πρός δώμα περικλυτοῦ Ἡφαίστοιο, λσχανόων φιλότητος ευστεφάνου Κυθερείης. ή δε νέον παρά πατρός ερισθενέος Κρονίωνος ερχομένη κατ' ἄρ' ἔζεθ' ὁ δ' εἴσω δώματος ἤει, 290 έν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε. ' Δεθρο, φίλη, λέκτρονδε τραπείομεν εθνηθέντες οὐ γὰρ ἔθ' "Ηφαιστος μεταδήμιος, ἀλλά που ήδη οἴχεται ες Λημνον μετά Σίντιας άγριοφώνους. ^Ως φάτο, τῆ δ' ἀσπαστὸν ἐείσατο κοιμηθῆναι. 295 τω δ' ές δέμνια βάντε κατέδραθον άμφὶ δε δεσμοί τεχνήεντες έχυντο πολύφρονος 'Ηφαίστοιο, οὐδέ τι κινησαι μελέων ην οὐδ' ἀναειραι. καὶ τότε δὴ γίγνωσκον, ὅ τ' οὐκέτι φυκτὰ πέλοντο. άγχίμολου δέ σφ' ήλθε περικλυτός άμφιγυήεις, 300 αὖτις ὑποστρέψας, πρὶν Λήμνου γαῖαν ἰκέσθαι. 'Ηέλιος γάρ οἱ σκοπιὴν ἔχεν εἶπέ τε μῦθον.

[βη δ' ἴμεναι πρὸς δώμα, φίλον τετιημένος ήτορ:]

έστη δ' εν προθύροισι, χύλος δε μιν ἄγριος ῆρει σμερδαλέον δ' έβόησε, γέγωνέ τε πασι θεοίσι

305

310

315

' Ζεῦ πάτερ ήδ' ἄλλοι μάκαρες θεοί αίὲν ἐόντες. δεῦθ', ἵνα ἔργα γελαστὰ καὶ οὐκ ἐπιεικτὰ ἴδησ θ ε, ώς έμε χωλου εόντα Διος θυγάτηρ 'Αφροδίτη αίεν ἀτιμάζει, φιλέει δ' ἀίδηλον Αρηα, ουνεχ' ὁ μεν καλός τε καὶ ἀρτίπος, αὐτὰρ εγώ γε ηπεδανός γενόμην άταρ ού τι μοι αίτιος άλλος, άλλα τοκηε δύω, τω μη γείνασθαι όφελλον. άλλ' όψεσθ', ίνα τώ γε καθεύδετον εν φιλότητι. είς έμα δέμνια βάντες έγω δ' δρόων ακάχημαι. οὐ μέν σφεας ἔτ' ἔολπα μίνυνθά γε κειέμεν οῦτω, καὶ μάλα περ φιλέοντε τάχ' οὐκ εθελήσετον ἄμφω εῦδειν ἀλλά σφωε δόλος καὶ δεσμὸς ἐρύξει, είς ὅ κέ μοι μάλα πάντα πατήρ ἀποδώσει ἔεδνα, οσσα οἱ ἐγγυάλιξα κυνώπιδος είνεκα κούρης, οὖνεκά οἱ καλὴ θυγάτηρ, ἀτὰρ οὖκ ἐχέθυμος. 320 °Ως έφαθ', οι δ' αγέρουτο θεοί ποτί χαλκοβατές δω· ήλθε Ποσειδάων γαιήσχος, ήλθ' ερισύνης Έρμείας, ήλθεν δε ἄναξ εκάεργος 'Απόλλων. θηλύτεραι δε θεαὶ μένον αίδοι οίκοι εκάστη. έσταν δ' έν προθύροισι θεοί, δωτήρες έάων 325 ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνῶρτο γέλως μακάρεσσι θεοῖσι τέχνας είσορόωσι πολύφρονος ήμφαίστοιο. ώδε δέ τις εἴπεσκεν ιδων ες πλησίον ἄλλον. 'Οὐκ ἀρετᾶ κακὰ ἔργα' κιχάνει τοι βραδὺς ὠκὺν, ώς καὶ νῦν "Ηφαιστος ἐων βραδὺς είλεν "Αρηα, 330 ωκύτατόν περ εόντα θεων οὶ "Ολυμπον έχουσι χωλὸς ἐων, τέχνησι τὸ καὶ μοιχάγρι' ὀφέλλει. *Ως οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον* Έρμην δε προσέειπεν ἄναξ, Διὸς νίὸς, Απόλλων ' Έρμεία, Διὸς υίὲ, διάκτορε, δώτορ έάων, 335 η ρά κεν εν δεσμοίς εθέλοις κρατεροίσι πιεσθείς εύδειν έν λέκτροισι παρά χρυσέη 'Αφροδίτη;' Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα διάκτορος ἀργειφόντης. ' αὶ γὰρ τοῦτο γένοιτο, ἄναξ έκατηβόλ' Απολλον. δεσμοί μεν τρίς τόσσοι απείρονες αμφίς έχοιεν, 340 ύμεις δ' είσορόωτε θεοί πασαί τε θέαιναι, αὐτὰρ ἐγὼν εὕδοιμι παρὰ χρυσέη ᾿Αφροδίτη.' *Ως έφατ', εν δε γέλως ὧρτ' άθανάτοισι θεοίσιν. οὐδὲ Ποσειδάωνα γέλως έχε, λίσσετο δ' αἰεὶ "Η φαιστον κλυτοεργον ὅπως λύσειεν "Αρηα" 345

' Λῦσον· ἐγὼ δέ τοι αὐτὸν ὑπίσχομαι, ὡς σὰ κελεύεις, τίσειν αἴσιμα πάντα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι·'

καί μιν φωνήσας έπεα πτερόεντα προσηύδα:

Τον δ' αὖτε προσέειπε περικλυτος ἀμφιγυήεις ' μή με, Ποσείδαον γαιήοχε, ταῦτα κέλευε δειλαί τοι δειλῶν γε καὶ ἐγγύαι ἐγγυάασθαι. πῶς αν ἐγώ σε δέοιμι μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν, εἴ κεν ᾿Αρης οἴχοιτο χρέος καὶ δεσμον ἀλύξας; ΄ Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Ποσειδάων ἐνοσίχθων.

' Ἡφαιστ', εἴ περ γάρ κεν ᾿Αρης χρεῖος ὑπαλύξας 355 οἴχηται φεύγων, αὐτός τοι ἐγὼ τάδε τίσω.'

Τον δ' ημείβετ' έπειτα περικλυτος αμφιγυήεις 'ουκ έστ' ουδε έοικε τεον έπος αρνήσασθαι.'

*Ως είπων δεσμον ανίει μένος 'Πφαίστοιο.

' τω δ' επεί εκ δεσμοίο λύθεν, κρατερού περ εόντος, 360 αὐτίκ' ἀναίξαντε ὁ μεν Θρήκηνδε βεβήκει, ή δ' ἄρα Κύπρον ἵκανε φιλομμειδης 'Αφροδίτη, ες Πάφον' ἔνθα δέ οἱ τέμενος βωμός τε θυήεις. ἔνθα δέ μιν χάριτες λοῦσαν καὶ χρῖσαν ελαίω ἀμβρότω, οἶα θεοὺς ἐπενήνοθεν αἰεν ἐόντας, 365 ἀμφὶ δὲ εἵματα ἔσσαν ἐπήρατα, θαῦμα ἰδέσθαι.

Ταῦτ' ἄρ' ἀοιδὺς ἄειδε περικλυτός αὐτὰρ 'Οδυσσεὺς τέρπετ' ἐνὶ φρεσὶν ήσιν ἀκούων ήδὲ καὶ ἄλλοι Φαίηκες δολιχήρετμοι, ναυσίκλυτοι ἄνδρες.

Halius and Laodamas dance and throw the ball.

'Αλκίνοος δ' "Αλιον καὶ Λαοδάμαντα κέλευσε 370 μουνὰξ ὀρχήσασθαι, ἐπεί σφισιν οὔ τις ἔριζεν. οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σφαῖραν καλὴν μετὰ χερσὶν ἔλοντο, πορφυρέην, τήν σφιν Πόλυβος ποίησε δαΐφρων, τὴν ἔτερος ῥίπτασκε ποτὶ νέφεα σκιόεντα ἰδνωθεὶς ὀπίσω ὁ δ' ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' ἀερθεὶς 375 ῥηιδίως μεθέλεσκε, πάρος ποσὶν οὖδας ἱκέσθαι. αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σφαίρῃ ἀν' ἰθὺν πειρήσαντο, ὼρχείσθην δὴ ἔπειτα ποτὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ

ταρφέ' ἀμειβομένω· κοῦροι δ' ἐπελήκεον ἄλλοι ἐστεῶτες κατ' ἀγῶνα, πολὺς δ' ὑπὸ κόμπος ὀρώρει. 380 δὴ τότ' ἄρ' 'Αλκίνοον προσεφώνεε δῖος 'Οδυσσεύς'

' Αλκίνοε κρείου, πάντων ἀριδείκετε λαῶν, ημεν ἀπείλησας βητάρμουας είναι ἀρίστους, ηδ' ἄρ' ἐτοῖμα τέτυκτο σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.'

*Ως φάτο, γήθησεν δ' ίερον μένος 'Αλκινόοιο, 385 αΐψα δε Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετηύδα·

Presents are made to Odysseus, which he stows in a box,

' Κ έκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες'
ό ξεῖνος μάλα μοι δοκεει πεπιυμένος εἶναι.
ἀλλ' ἄγε οἱ δῶμεν ξεινήιον, ὡς ἐπιεικές.
δώδεκα γὰρ κατὰ δῆμον ἀριπρεπέες βασιλῆες
τῶν οἱ ἔκαστος φᾶρος ἐυπλυνὲς ἠδὲ χιτῶνα
καὶ χρυσοῖο τάλαντον ἐνείκατε τιμήεντος.
αἶψα δὲ πάντα φέρωμεν ἀολλέεα, ὄψρ' ἐνὶ χερσὶ
ξεῖνος ἔχων ἐπὶ δόρπον ἴῃ χαίρων ἐνὶ θυμῷ.
Εὐρύαλος δέ ἑ αὐτὸν ἀρεσσάσθω ἐπέεσσι
καὶ δώρῳ, ἐπεὶ οὕ τι ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπεν.'

*Ως έφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον ἢδ' ἐκέλευον, δῶρα δ' ἄρ' οἰσέμεναι πρόεσαν κήρυκα ἕκαστος.
τὸν δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο φώνησέν τε 400

' 'Αλκίνοε κρείον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
τοιγὰρ ἐγὼ τὸν ξεῖνον ἀρέσσομαι, ὡς σὰ κελεύεις.
δώσω οἱ τόδ' ἄορ παγχάλκεον, ῷ ἔπι κώπη
ἀργυρέη, κολεὸν δὲ νεοπρίστου ἐλέφαντος
ἀμφιδεδίνηται πολέος δέ οἱ ἄξιον ἔσται.'

*Ως εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει ξίφος ἀργυρόηλον, καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

' Χαιρε, πάτερ ω ξείνε· έπος δ' εἴ πέρ τι βέβακται

δεινον, ἄφαρ το φέροιεν ἀναρπάξασαι ἄελλαι. σοὶ δὲ θεοὶ ἄλοχόν τ' ἰδέειν καὶ πατρίδ' ἰκέσθαι 410 δοῖεν, ἐπεὶ δὴ δηθὰ φίλων ἄπο πήματα πάσχεις.'

Τον δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις 'Οδησσεύς' καὶ σὺ, φίλος, μάλα χαῖρε, θεοὶ δέ τοι ὅλβια δοῖεν, μηδέ τί τοι ξίφεός γε ποθὴ μετόπισθε γένοιτο τούτου, ὁ δή μοι δῶκας, ἀρεσσάμενος ἐπέεσσιν.'

'Η ρ΄α καὶ ἀμφ' ὤμοισι θέτο ξίφος ἀργυρόηλοι.
δύσετό τ' ηέλιος, καὶ τῷ κλυτὰ δῶρα παρῆεν'
καὶ τά γ' ἐς 'Αλκινόοιο φέρον κήρυκες ἀγαυοί'
δεξάμενοι δ' ἄρα παῖδες ἀμύμονος 'Αλκινόοιο
μητρὶ παρ' αἰδοίη ἔθεσαν περικαλλέα δῶρα.
τοῖσιν δ' ἡγεμόνεν' ἱερὸν μένος 'Αλκινόοιο,
ἐλθόντες δὲ καθῖζον ἐν ὑψηλοῖσι θρόνοισι.
δή ρ΄α τότ' 'Αρήτην προσέφη μένος 'Αλκινόοιο'

' Δεῦρο, γύναι, φέρε χηλον ἀριπρεπέ', η τις ἀρίστη·
ἐν δ' αὐτῆ θὲς φᾶρος ἐνπλυνὲς ηδὲ χιτῶνα.

425
ἀμφὶ δέ οἱ πυρὶ χαλκὸν ἰήνατε, θέρμετε δ' ὕδωρ,
ὄφρα λοεσσάμενός τε ἰδών τ' εὖ κείμενα πάντα
δῶρα, τά οἱ Φαίηκες ἀμύμονες ἐνθάδ' ἔνεικαν,
δαιτί τε τέρπηται καὶ ἀοιδης ῦμνον ἀκούων.
καί οἱ ἐγὼ τόδ' ἄλεισον ἐμὸν περικαλλὲς ὀπάσσω,
χρύσεον, ὄφρ' ἐμέθεν μεμνημένος ηματα πάντα
σπένδη ἐνὶ μεγάρω Διί τ' ἄλλοισίν τε θεοῖσιν.'

*Ως ἔφατ', 'Αρήτη δὲ μετὰ δμωῆσιν ἔειπεν ἀμφὶ πυρὶ στῆσαι τρίποδα μέγαν ὅττι τάχιστα. αἱ δὲ λοετροχόον τρίποδ' ἵστασαν ἐν πυρὶ κηλέω, ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχεαν, ὑπὸ δὲ ξύλα δαῖον ἐλοῦσαι. γάστρην μὲν τρίποδος πῦρ ἄμφεπε, θέρμετο δ' ὕδωρ τόφρα δ' ἄρ' 'Αρήτη ξείνω περικαλλέα χηλὸν ἐξέφερεν θαλάμοιο, τίθει δ' ἐνὶ κάλλιμα δῶρα, ἐσθῆτα χρυσόν τε, τά οἱ Φαίηκες ἔδωκαν.

435

440

έν δ' αὐτὴ φᾶρος θῆκεν καλόν τε χιτῶνα, καί μιν φωνήσασ' έπεα πτερόεντα προσηύδα.

' Αὐτὸς νῦν ἴδε πῶμα, θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἴηλον, μή τίς τοι καθ' ύδον δηλήσεται, ύππότ' αν αὖτε εύδησθα γλυκύν ύπνον ιων εν νηὶ μελαίνη.

445

Αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε πολύτλας δίος 'Οδυσσεύς, αὐτίκ' ἐπήρτυε πῶμα, θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἴηλε ποικίλου, δυ ποτέ μιυ δέδαε φρεσὶ πότυια Κίρκη,

then he bathes, and, after a kind word to Nausicaa, joins the banqueters.

αὐτόδιον δ' ἄρα μιν ταμίη λούσασθαι ἀνώγει ές δ' ἀσάμινθον βάνθ' ὁ δ' ἄρ' ἀσπασίως ἴδε θυμῷ θερμά λοέτρ', επεί ού τι κομιζόμενός γε θάμιζεν, έπει δη λίπε δώμα Καλυψούς ηυκύμοιο. τόφρα δέ οἱ κομιδή γε θεῷ ὡς ἔμπεδος ἦεν. τὸν δ' ἐπεὶ οὖν δμωαὶ λοῦσαν καὶ χρῖσαν ἐλαίω, άμφὶ δέ μιν χλαίναν καλην βάλον ηδέ χιτώνα, 455 έκ ρ' ασαμίνθου βας ανδρας μέτα οινοποτήρας ήιε Ναυσικάα δε θεων ἄπο κάλλος έχουσα στή ρα παρά σταθμον τέγεος πύκα ποιητοίο, θαύμα (εν δ' 'Οδυσήα εν όφθαλμοῖσιν όρωσα, καί μιν φωνήσασ' έπεα πτερόεντα προσηύδα: 460

' Χαιρε, ξειν', ινα και ποτ' έων έν πατρίδι γαίη μνήση έμεῦ, ὅτι μοι πρώτη ζωάγρι' ὀφέλλεις.'

Την δ' απαμειβόμενος προσέφη πολύμητις 'Οδυσσεύς' ' Ναυσικάα, θύγατερ μεγαλήτορος 'Αλκινόοιο, ούτω νῦν Ζεὺς θείη, ἐρίγδουπος πόσις Ἡρης, 465 οϊκαδέ τ' ελθέμεναι καὶ νόστιμον ήμαρ ιδέσθαι. τω κέν τοι καὶ κείθι θεώ ως εὐχετοώμην αλεί ήματα πάντα συ γάρ μ' εβιώσαο, κούρη.

Ή ρα καὶ ες θρόνον ίζε παρ' Αλκίνοον βασιληα.

475

480

485

495

οί δ' ήδη μοίρας τ' ἔνεμον κερόωντό τε οἶνον. κῆρυξ δ' ἐγγύθεν ἢλθεν ἄγων ἐρίηρον ἀοιδὸν, Δημόδοκον λαοῖσι τετιμένον εἶσε δ' ἄρ' αὐτὸν μέσσω δαιτυμόνων, πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείσας. δὴ τότε κήρυκα προσέφη πολύμητις 'Οδυσσεὺς, νώτου ἀποπροταμὼν, ἐπὶ δὲ πλεῖον ἐλέλειπτο, ἀργιόδοντος ὑὸς, θαλερὴ δ' ἢν ἀμφὶς ἀλοιφή'

'Κῆρυξ, τῆ δὴ, τοῦτο πόρε κρέας, ὄφρα φάγησι, Δημοδόκφ, καί μιν προσπτύξομαι, ἀχινίμενός περ. πᾶσι γὰρ ἀνθρώποισιν ἐπιχθονίοισιν ἀοιδοὶ τιμῆς ἔμμοροί εἰσι καὶ αἰδοῦς, οῦνεκ' ἄρα σφέας οἴμας μοῦσ' ἐδίδαξε, φίλησε δὲ φῦλον ἀοιδῶν.'

'Ως ἄρ' ἔφη, κῆρυξ δὲ φέρων ἐν χερσὶν ἔθηκεν ῆρω Δημοδόκω ὁ δ' ἐδέξατο, χαῖρε δὲ θυμῶ. οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον. αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο, δὴ τότε Δημόδοκον προσέφη πολύμητις 'Οδυσσεύς.

' Δημόδοκ', ἔξοχα δή σε βροτῶν αἰνίζομ' ἀπάντων' ἢ σέ γε μοῦσ' ἐδίδαξε, Διὸς παῖς, ἢ σέ γ' 'Απόλλων. λίην γὰρ κατὰ κόσμον 'Αχαιῶν οἶτον ἀείδεις, ὅσσ' ἔρξαν τ' ἔπαθόν τε καὶ ὅσσ' ἐμόγησαν 'Αχαιοὶ, ῶς τε που ἢ αὐτὸς παρεῶν ἢ ἄλλου ἀκούσας. ἀλλ' ἄγε δὴ μετάβηθι καὶ ἵππου κόσμον ἄεισον δουρατέου, τὸν 'Επειὸς ἐποίησεν σὺν 'Αθήνῃ, ὅν ποτ' ἐς ἀκρόπολιν δόλον ἤγαγε δῖος 'Οδυσσεὺς, ἀνδρῶν ἐμπλήσας οῖ ρ' Ἰλιον ἐξαλάπαξαν. αἴ κεν δή μοι ταῦτα κατὰ μοῖραν καταλέξῃς, αὐτίκ' ἐγὼ πᾶσιν μυθήσομαι ἀνθρώποισιν ὡς ἄρα τοι πρόφρων θεὸς ὥπασε θέσπιν ἀοιδήν.'

Demodocus sings of the 'wooden horse.' $\Omega \circ \phi \acute{a}\theta , \acute{b} \acute{b} \acute{b} \rho \mu \eta \theta \acute{e} \circ \theta \acute{b} \mathring{\eta} \rho \chi \acute{e} \tau o, \phi a \mathring{u} \acute{v} \acute{e} \acute{b} \acute{a} o i \acute{b} \mathring{\eta} \nu,$

ένθεν έλων ως οί μεν ευσσέλμων επί νηων 500 βάντες ἀπέπλειου, πῦρ ἐν κλισίησι βαλόντες, 'Αργείοι, τοὶ δ' ήδη ἀγακλυτὸν ἀμφ' 'Οδυσῆα εΐατ' ένὶ Τρώων ἀγορη κεκαλυμμένοι ἵππω. αὐτοὶ γάρ μιν Τρῶες ες ἀκρόπολιν ερύσαντο. ως ὁ μεν έστήκει, τοὶ δ' ἄκριτα πόλλ' ἀγόρευον 505 ημενοι άμφ' αὐτόν· τρίχα δέ σφισιν ήνδανε βουλή, η διαπληξαι κοίλον δόρυ νηλέι χαλκώ, η κατὰ πετράων βαλέειν ερύσαντας επ' ἄκρης, η εάαν μέν άγαλμα θεων θελκτήριον είναι, τη περ δη καὶ έπειτα τελευτήσεσθαι έμελλεν. 510 αίσα γὰρ ἡν ἀπολέσθαι, ἐπὴν πόλις ἀμφικαλύψη δουράτεον μέγαν ιππον, δθ' είατο πάντες άριστοι 'Αργείων Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες. ήειδεν δ' ώς άστυ διέπραθον υίες 'Αχαιων ίππόθεν εκχύμενοι, κοίλον λόχον εκπρολιπόντες. 515 άλλον δ' άλλη ἄειδε πόλιν κεραϊζέμεν αίπην, αὐτὰρ 'Οδυσσηα προτὶ δώματα Δηιφόβοιο βήμεναι, ήὐτ' "Αρηα, σὺν ἀντιθέω Μενελάω. κείθι δη αινότατον πόλεμον φάτο τολμήσαντα νικήσαι καὶ ἔπειτα διὰ μεγάθυμον 'Αθήνην. 520

Odysseus weeps at the story, and Alcinous bids the bard to cease,

Ταῦτ' ἄρ' ἀοιδὸς ἄειδε περικλυτός αὐτὰρ 'Οδυσσεὺς τήκετο, δάκρυ δ' ἔδευεν ὑπὸ βλεφάροισι παρειάς. ώς δὲ γυνὴ κλαίῃσι φίλον πόσιν ἀμφιπεσοῦσα, ὅς τε ἑῆς πρόσθεν πόλιος λαῶν τε πέσῃσιν, ἄστεϊ καὶ τεκέεσσιν ἀμύνων νηλεὲς ἢμαρ 525 ἡ μὲν τὸν θνήσκοντα καὶ ἀσπαίροντα ἰδοῦσα ἀμφ' αὐτῷ χυμένη λίγα κωκύει οἱ δέ τ' ὅπισθε κόπτοντες δούρεσσι μετάφρενον ἢδὲ καὶ ὤμους

535

εἴρερου εἰσανάγουσι, πόνου τ' ἐχέμευ καὶ ὀιζύν·
τῆς δ' ἐλεεινοτάτῳ ἄχεϊ φθινύθουσι παρειαί·
ως 'Οδυσεὺς ἐλεεινον ὑπ' ὀφρύσι δάκρυου εἶβευ.
ἔνθ' ἄλλους μὲν πάντας ἐλάνθανε δάκρυα λείβων,
'Αλκίνοος δέ μιν οἶος ἐπεφράσατ' ἢδ' ἐνόησεν.
ἤμενος ἄγχ' αὐτοῦ, βαρὺ δὲ στενάχοντος ἄκουσεν.
αῖψα δὲ Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετηύδα·

' Κέκλυτε, Φαιήκων ήγήτορες ήδε μέδουτες, Δημόδοκος δ' ήδη σχεθέτω φόρμιγγα λίγειαν. ου γάρ πως πάντεσσι χαριζόμενος τάδ' ἀείδει. έξ οῦ δορπέομέν τε καὶ ὤρορε θεῖος ἀοιδὸς, έκ τοῦδ' οὕ πω παύσατ' διζυροῖο γόοιο 540 ό ξείνος μάλα πού μιν ἄχος φρένας ἀμφιβέβηκεν. άλλ' άγ' δ μεν σχεθέτω, ίν' δμως τερπώμεθα πάντες ξεινοδόκοι καὶ ξείνος, ἐπεὶ πολὺ κάλλιον οὕτως. είνεκα γὰρ ξείνοιο τάδ' αἰδοίοιο τέτυκται, πομπή καὶ φίλα δώρα, τά οἱ δίδομεν φιλέοντες. 545 αυτί κασιγυήτου ξεινός θ' ίκετης τε τέτυκται ανέρι, δε τ' ολίγον περ επιψαύη πραπίδεσσι. τῷ νῦν μηδὲ σὰ κεῦθε νοήμασι κερδαλέοισιν όττι κέ σ' εἴρωμαι' φάσθαι δέ σε κάλλιόν ἐστιν.

and questions Odysseus about himself.

εἴπ' ὅνομ' ὅττι σε κεῖθι κάλεον μήτηρ τε πατήρ τε, 550 ἄλλοι θ' οἱ κατὰ ἄστυ καὶ οἱ περιναιετάουσιν.
οὐ μὲν γάρ τις πάμπαν ἀνώνυμός ἐστ' ἀνθρώπων,
οὐ κακὸς οὐδὲ μὲν ἐσθλὸς, ἐπὴν τὰ πρῶτα γένηται,
ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι τίθενται, ἐπεί κε τέκωσι, τοκῆες.
εἰπὲ δέ μοι γαῖάν τε τεὴν δῆμόν τε πόλιν τε,
οὐ γὰρ Φαιἡκεσσι κυβερνητῆρες ἔασιν,
οὐδέ τι πηδάλι' ἐστὶ, τά τ' ἄλλαι νῆες ἔχουσιν·

άλλ' αὐταὶ ἴσασι νοήματα καὶ φρένας ἀνδρῶν, καὶ πάντων ἴσασι πόλιας καὶ πίονας ἀγρούς 560 ανθρώπων, καὶ λαῖτμα τάχισθ' άλὸς ἐκπερόωσιν ηέρι καὶ νεφέλη κεκαλυμμέναι οιδέ ποτέ σφιν ούτε τι πημανθήναι έπι δέος ούτ' ἀπολέσθαι. άλλα τόδ' ως ποτε πατρος έγων ειπόντος ακουσα Ναυσιθόου, ος έφασκε Ποσειδάων' ἀγάσασθαι 565 ήμιν, οθνεκα πομποι ἀπήμονές είμεν ἀπάντων. φη ποτε Φαιήκων ανδρών εθεργέα νηα έκ πομπης ανιούσαν έν η εροειδέι πόντω ραισέμεναι, μέγα δ' ήμιν όρος πόλει αμφικαλύψειν, ως αγόρευ' ο γέρων τα δέ κεν θεος ή τελέσειεν, 570 η κ' ἀτέλεστ' είη, ως οι φίλον ἔπλετο θυμώ. άλλ' ἄγε μοι τόδε είπε και ἀτρεκέως κατάλεξου, οππη άπεπλάγχθης τε καὶ ας τινας ικέο χώρας ανθρώπων, αὐτούς τε πόλιάς τ' εὖ ναιετοώσας, ημέν ὅσοι χαλεποί τε καὶ ἄγριοι οὐδὲ δίκαιοι, 575 οί τε φιλόξεινοι, καί σφιν νόος έστὶ θεονδής. είπε δ' δ τι κλαίεις καὶ δδύρεαι ένδοθι θυμώ Άργείων Δαναῶν ηδ' Ἰλίου οἶτον ἀκούων. τὸν δὲ θεοὶ μὲν τεῦξαν, ἐπεκλώσαντο δ' ὅλεθρον ανθρώποις, ΐνα ήσι καὶ ἐσσομένοισιν ἀοιδή. 580 η τίς τοι καὶ πηὸς ἀπέφθιτο Ἰλιόθι πρὸ έσθλὸς έων, γαμβρὸς η πενθερὸς, οί τε μάλιστα κήδιστοι τελέθουσι μεθ' αξμά τε καὶ γένος αὐτῶν; ή τίς που καὶ έταιρος ἀνήρ κεχαρισμένα είδως, έσθλός; έπεὶ οὐ μέν τι κασιγνήτοιο χερείων 585 γίγνεται ος κεν έταιρος εων πεπνυμένα είδη.

Ο ΔΥΣΣΕΙΑΣ Ι.

'Αλκίνου ἀπόλογοι. Κυκλώπεια.

Odysseus reveals his name and home.

5

10

15

20

Τον δ' απαμειβόμενος προσέφη πολύμητις 'Οδυσσεύς' ' 'Αλκίνοε κρείον, πάντων άριδείκετε λαών, ή τοι μέν τόδε καλον ακουέμεν έστιν αοιδοθ τοιοῦδ' οίος ὅδ' ἐστὶ, θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδήν. ου γαρ εγώ γε τί φημι τέλος χαριέστερον είναι η ότ' ευφροσύνη μεν έχη κατά δημον άπαντα, δαιτυμόνες δ' άνα δώματ' ακουάζωνται αοιδοῦ ημενοι έξείης, παρά δε πλήθωσι τράπεζαι σίτου καὶ κρειών, μέθυ δ' ἐκ κρητήρος ἀφύσσων οινοχόος φορέησι καὶ έγχείη δεπάεσσι. τοῦτό τί μοι κάλλιστον ένὶ φρεσὶν εἴδεται εἶναι. σοί δ' έμα κήδεα θυμός έπετράπετο στονόεντα είρεσθ', όφρ' έτι μᾶλλον όδυρόμενος στεναχίζω. τί πρωτόν τοι έπειτα, τί δ' ύστάτιον καταλέξω; κήδε' έπεί μοι πολλά δόσαν θεοί οὐρανίωνες. νθν δ' όνομα πρώτον μυθήσομαι, όφρα καὶ ύμεις είδετ', έγω δ' αν έπειτα φυγών υπο νηλεες ήμαρ ίμιν ξείνος έω καὶ ἀπόπροθι δώματα ναίων. είμ' 'Οδυσεύς Λαερτιάδης, δς πασι δόλοισιν ανθρώποισι μέλω, καί μευ κλέος οὐρανὸν ἵκει. ναιετάω δ' 'Ιθάκην εὐδείελον' εν δ' όρος αὐτῆ, Νήριτον είνοσίφυλλον άριπρεπές άμφι δε νήσοι

πολλαί ναιετάουσι μάλα σχεδον άλλήλησι, Δουλίχιον τε Σάμη τε καὶ ύλήεσσα Ζάκυνθος. αὐτη δὲ χθαμαλη πανυπερτάτη είν άλὶ κεῖται 25 προς ζόφου, αι δέ τ' ἄνευθε προς ηω τ' ηέλιου τε, τρηχεί', άλλ' άγαθη κουροτρόφος ού τοι έγώ γε ής γαίης δύναμαι γλυκερώτερον άλλο ίδέσθαι. η μέν μ' αὐτόθ' ἔρυκε Καλυψω, δῖα θεάων, Γέν σπέσσι γλαφυροῖσι, λιλαιομένη πόσιν εἶναι: 30 ως δ' αύτως Κίρκη κατερήτυεν έν μεγάροισιν Αἰαίη δολόεσσα, λιλαιομένη πόσιν είναι. αλλ' έμου ού ποτε θυμον ενί στήθεσσιν έπειθον. ως οὐδεν γλύκιον ής πατρίδος οὐδε τοκήων γίγνεται, εί περ καί τις ἀπόπροθι πίονα οἶκον 35 γαίη εν άλλοδαπη ναίει απάνευθε τοκήων. εί δ' άγε τοι καὶ νόστον εμον πολυκηδέ' ενίσπω, ου μοι Ζεύς εφέηκεν από Τροίηθεν ιόντι.

Story of the departure from Ilium: sack of Ismarus, and revenge of the Cicones.

'Ιλιόθεν με φέρων ἄνεμος Κικόνεσσι πέλασσεν, 'Ισμάρω. ἔνθα δ' εγω πόλιν ἔπραθον, ωλεσα δ' αὐτούς 40 εκ πόλιος δ' αλόχους καὶ κτήματα πολλά λαβόντες δασσάμεθ', ως μή τίς μοι ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης. ἔνθ' ἢ τοι μεν εγω διερῷ ποδὶ φευγέμεν ἡμέας ἢνωγεα, τοὶ δὲ μέγα νήπιοι οὐκ ἐπίθοντο. ἔνθα δὲ πολλὸν μὲν μέθυ πίνετο, πολλά δὲ μῆλα 45 ἔσφαζον παρὰ θίνα καὶ εἰλίποδας ἔλικας βοῦς. τόφρα δ' ἄρ' οἰχόμενοι Κίκονες Κικόνεσσι γεγώνευν, οῖ σφιν γείτονες ἢσαν ἅμα πλέονες καὶ ἀρείους ἤπειρον ναίοντες, ἐπιστάμενοι μὲν ἀφ' ἵππων ἀνδράσι μάρνασθαι καὶ ὅθι χρὴ πεζὸν ἐόντα. 50 ἢλθον ἔπειθ' ὅσα φύλλα καὶ ἄνθεα γίγνεται ωρη,

ηέριοι τότε δή ρα κακη Διὸς αἶσα παρέστη ημῖν αἰνομόροισιν, ἵν' ἄλγεα πολλὰ πάθοιμεν. στησάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχην παρὰ νηνσὶ θοῆσι, βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἐγχείησιν. 55 ὄφρα μὲν ηὼς ῆν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ῆμαρ, τόφρα δ' ἀλεξόμενοι μένομεν πλέονάς περ ἐόντας ἤμος δ' ηέλιος μετενίσσετο βουλυτόνδε, καὶ τότε δη Κίκονες κλίναν δαμάσαντες 'Αχαιούς. ἐξ δ' ἀφ' ἐκάστης νηὸς ἐνκνήμιδες ἐταῖροι το ἄλονθ' οἱ δ' ἄλλοι φύγομεν θάνατόν τε μόρον τε.

The North wind drives them on the coast of the Lotophagi.

65

70

75

80

*Ενθεν δε προτέρω πλέομεν ακαχήμενοι ήτορ, ἄσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ολέσαντες έταίρους. οὐδ' ἄρα μοι προτέρω νῆες κίον ἀμφιέλισσαι, πρίν τινα των δειλων έτάρων τρις έκαστον άθσαι, οὶ θάνον ἐν πεδίω Κικόνων ῦπο δηωθέντες. νηυσὶ δ' ἐπῶρσ' ἄνεμον Βορέην νεφεληγερέτα Ζεὺς λαίλαπι θεσπεσίη, σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψε γαῖαν όμοῦ καὶ πόντον ορώρει δ' οὐρανόθεν νύξ. αί μεν έπειτ' εφέροντ' επικάρσιαι, ίστία δέ σφιν τριχθά τε καὶ τετραχθὰ διέσχισεν της ἀνέμοιο. καὶ τὰ μὲν ἐς νῆας κάθεμεν, δείσαιτες ὅλεθρον, αύτας δ' εσσυμένως προερύσσαμεν ήπειρονδε. ένθα δύω νύκτας δύο τ' ήματα συνεχές αίεὶ κείμεθ', όμοῦ καμάτω τε καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἔδοντες. άλλ' ὅτε δη τρίτον ήμαρ ἐυπλόκαμος τέλεσ' ήως, ίστοὺς στησάμενοι ἀνά θ' ίστία λεύκ' ἐρύσαντες ημεθα· τὰς δ' ἄνεμός τε κυβερνηταί τ' ἴθυνον. καί νύ κεν ἀσκηθης ἱκόμην ἐς πατρίδα γαΐων, άλλά με κῦμα ῥόος τε περιγνάμπτοντα Μάλειαν

καὶ Βορέης ἀπέωσε, παρέπλαγξεν δὲ Κυθήρων. Ένθεν δ' εινήμαρ φερόμην όλοοις ανέμοισι πόντον έπ' ιχθυόεντ' αὐτὰρ δεκάτη ἐπέβημεν γαίης Λωτοφάγων, οί τ' άνθινον είδαρ έδουσιν. ένθα δ' ἐπ' ἡπείρου βῆμεν καὶ ἀφυσσάμεθ' ὕδωρ, 85 αΐψα δὲ δεῖπνον έλοντο θοῆς παρὰ νηυσὶν έταῖροι. αὐτὰρ ἐπεὶ σίτοιό τ' ἐπασσάμεθ' ήδὲ ποτήτος, δή τότ' έγων έτάρους προίειν πεύθεσθαι ζόντας οί τινες ανέρες είεν έπι χθονί σίτον έδοντες, άνδρε δύω κρίνας, τρίτατον κήρυχ' αμ' δπάσσας. 90 οί δ' αίψ' οιχόμενοι μίγεν ανδράσι Λωτοφάγοισιν οὐδ' ἄρα Λωτοφάγοι μήδονθ' ἐτάροισιν ὅλεθρον ήμετέροις, άλλά σφι δόσαν λωτοῖο πάσασθαι. των δ' σς τις λωτοίο φάγοι μελιηδέα καρπόν, οὐκέτ' ἀπαγγείλαι πάλιν ήθελεν οὐδε νέεσθαι, 95 άλλ' αὐτοῦ βούλοντο μετ' ἀνδράσι Λωτοφάγοισι λωτὸν ἐρεπτόμενοι μενέμεν νόστου τε λαθέσθαι. τοὺς μεν εγών επὶ νηας άγον κλαίοντας ἀνάγκη, υηυσί δ' ενί γλαφυρήσιν ύπὸ ζυγὰ δήσα ερύσσας. αὐτὰρ τοὺς ἄλλους κελόμην ἐρίηρας ἐταίρους 100 σπερχομένους νηῶν ἐπιβαινέμεν ἀκειάων, μή πώς τις λωτοίο φαγών νόστοιο λάθηται. οί δ' αίψ' είσβαινον καὶ ἐπὶ κληίσι καθίζον, έξης δ' εζόμενοι πολιην άλα τύπτον έρετμοις.

They land on the uninhabited isle off the coast of the Cyclopes.

Ένθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ.
Κυκλώπων δ' ἐς γαῖαν ὑπερφιάλων ἀθεμίστων,
ἰκόμεθ', οῖ ῥα θεοῖσι πεποιθότες ἀθανάτοισιν
οὕτε φυτεύουσιν χερσὶν φυτὸν οὕτ' ἀρόωσιν,
ἀλλὰ τά γ' ἄσπαρτα καὶ ἀνήροτα πάντα φύονται,

115

120

125

130

135

140

πυροὶ καὶ κριθαὶ ηδ' ἄμπελοι, αι τε φέρουσιν οινον ἐριστάφυλον, και σφιν Διὸς ὅμβρος ἀέξει. τοισιν δ' οὐτ' ἀγοραὶ βουληφόροι οὖτε θέμιστες, ἀλλ' οι γ' ὑψηλῶν ὀρέων ναιουσι κάρηνα ἐν σπέσσι γλαφυροισι, θεμιστεύει δὲ ἕκαστος παίδων ηδ' ἀλόχων, οὐδ' ἀλλήλων ἀλέγουσι.

Νήσος έπειτα λάχεια παρέκ λιμένος τετάνυσται γαίης Κυκλώπων οὕτε σχεδον οὕτ' ἀποτηλοῦ, ύλήεσσ' εν δ' αίγες άπειρέσιαι γεγάασιν άγριαι οὐ μεν γὰρ πάτος ἀνθρώπων ἀπερύκει, οὐδέ μιν εἰσοιχνεῦσι κυνηγέται, οί τε καθ' ὕλην άλγεα πάσχουσιν κορυφάς δρέων εφέποντες. ούτ' άρα ποίμιησιν καταΐσχεται ούτ' αρότοισιν, άλλ' ή γ' άσπαρτος καὶ ἀνήροτος ήματα πάντα ανδρών χηρεύει, βόσκει δέ τε μηκάδας αίγας. ου γαρ Κυκλώπεσσι νέες πάρα μιλτοπάρηοι, ούδ' ἄνδρες νηων ένι τέκτονες, οί κε κάμοιεν νηας ευσσέλμους, αι κεν τελέοιεν εκαστα άστε' επ' ανθρώπων ίκνεύμεναι, οξά τε πολλά άνδρες επ' άλλήλους υηυσίν περόωσι θάλασσαν. οί κέ σφιν καὶ νησον ἐυκτιμένην ἐκάμοντο. ού μεν γάρ τι κακή γε, φέροι δέ κεν ώρια πάντα έν μέν γαρ λειμωνες άλὸς πολιοίο παρ' όχθας ύδρηλοὶ μαλακοί μάλα κ' ἄφθιτοι ἄμπελοι είεν. έν δ' άροσις λείη μάλα κεν βαθύ λήιον αιεί είς ώρας αμφεν, έπει μάλα πίαρ ύπ' οῦδας. έν δε λιμην εύορμος, ίν' ου χρεώ πείσματός έστιν, ούτ' ευνας βαλέειν ούτε πρυμνήσι' ανάψαι, άλλ' επικέλσαντας μείναι χρύνου είς ο κε ναυτέων θυμός εποτρύνη καὶ επιπνεύσωσιν άῆται. αὐτὰρ ἐπὶ κρατὸς λιμένος ρέει ἀγλαὸν ὕδωρ, κρήνη ύπὸ σπείους περὶ δ' αἴγειροι πεφύασιν.

ἔνθα κατεπλέομεν, καί τις θεὸς ἡγεμόνενε νύκτα δι' ὀρφναίην, οὐδὲ προὐφαίνετ' ἰδέσθαι· ἀὴρ γὰρ παρὰ νηνσὶ βαθεῖ' ἡν, οἰδὲ σελήνη οὐρανόθεν προὕφαινε, κατείχετο δὲ νεφέεσσιν. ἔνθ' οὕ τις τὴν νῆσον ἐσέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν· οὐδ' οὖν κύματα μακρὰ κυλινδόμενα προτὶ χέρσον εἰσίδομεν, πρὶν νῆας ἐνσσέλμους ἐπικέλσαι. κελσάσῃσι δὲ νηνσὶ καθείλομεν ἱστία πάντα, ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ἡηγμῖνι θαλάσσης· ἔνθα δ' ἀποβρίξαντες ἐμείναμεν 'Ηῶ δῖαν.

Odysseus with twelve comrades sets out for the cave where the Cyclops lived.

Ήμος δ' ηριγένεια φάνη μοδοδάκτυλος Ήως. νησον θαυμάζοντες εδινεόμεσθα κατ' αὐτήν. ῶρσαν δὲ νύμφαι, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο, αίγας ορεσκώους, ίνα δειπνήσειαν έταιροι. 155 αὐτίκα καμπύλα τόξα καὶ αἰγανέας δολιχαύλους είλόμεθ' έκ νηῶν, διὰ δὲ τρίχα κοσμηθέντες βάλλομεν αίψα δ' έδωκε θεὸς μενοεικέα θήρην. νηες μέν μοι έποντο δυώδεκα, ες δε εκάστην έννέα λάγχανον αίγες έμοι δε δέκ έξελον οίω. 160 ως τότε μεν πρόπαν ήμαρ ες η έλιον καταδύντα ήμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ήδύ. ου γάρ πω νηων εξέφθιτο οίνος ερυθρός, άλλ' ενέην πολλον γάρ εν άμφιφορεύσιν εκαστοι ηφύσαμεν Κικόνων ίερον πτολίεθρον έλόντες. 165 Κυκλώπων δ' ές γαιαν έλεύσσομεν έγγυς εόντων, καπυόν τ' αὐτῶν τε φθογγὴν δίων τε καὶ αἰγῶν. ήμος δ' ήέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κυέφας ήλθε, δη τότε κοιμήθημεν επί ρηγμίνι θαλάσσης. ήμος δ' ήριγένεια φάνη ροδοδάκτυλος 'Ηως, 170 καὶ τότ' ἐγὼν ἀγορὴν θέμενος μετὰ πᾶσιν ἔειπον "Αλλοι μὲν νιν μίμνετ', ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταιροι αὐτὰρ ἐγὼ σὺν νηί τ' ἐμῆ καὶ ἐμοις ἑτάροισιν ἐλθὼν τῶιδ' ἀνδρῶν πειρήσομαι, οι τινές εἰσιν, ἤ ρ' οι γ' ὑβρισταί τε καὶ ἄγριοι οὐδὲ δίκαιοι, ῆε φιλόξεινοι, καί σφιν νόος ἐστὶ θεουδής.'

175

180

*Ως είπων ανα νηδς έβην, ἐκέλευσα δ' έταίρους αὐτούς τ' ἀμβαίνειν ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι. οί δ' αίψ' εἴσβαινον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθίζον, έξης δ' έζόμενοι πολιην άλα τύπτον έρετμοις. άλλ' ὅτε δὴ τὸν χῶρον ἀφικόμεθ' ἐγγὺς ἐόντα, ένθα δ' επ' εσχατιή σπέος είδομεν, άγχι θαλάσσης, ύψηλου, δάφυησι κατηρεφές ένθα δε πολλά μηλ', διές τε καὶ αίγες ιαύεσκου περὶ δ' αὐλη ύψηλη δέδμητο κατωρυχέεσσι λίθοισι μακρησίν τε πίτυσσιν ίδε δρυσίν ύψικόμοισιν. ένθα δ' ἀνὴρ ἐνίανε πελώριος, ὅς ῥά τε μῆλα οίος ποιμαίνεσκεν ἀπόπροθεν· οὐδὲ μετ' ἄλλους πωλεῖτ', ἀλλ' ἀπάνευθεν ἐων ἀθεμίστια ἤδη. καὶ γὰρ θαῦμ' ἐτέτυκτο πελώριου, οὐδὲ ἐώκει ανδρί γε σιτοφάγω, αλλα ρίω ύλήεντι ύψηλων δρέων, δ τε φαίνεται οδον απ' άλλων.

190

185

Δὴ τότε τοὺς ἄλλους κελόμην ἐρίηρας ἑταίρους αὐτοῦ πὰρ νηί τε μένειν καὶ νῆα ἔρυσθαι· αὐτὰρ ἐγὼ κρίνας ἑτάρων δυοκαίδεκ' ἀρίστους βῆν· ἀτὰρ αἴγεον ἀσκὸν ἔχον μέλανος οἴνοιο, ἡδέος, ὅν μοι ἔδωκε Μάρων, Εὐάνθεος νίὸς, ἱρεὺς ᾿Απόλλωνος, ὡς Ἦσμαρον ἀμφιβεβήκει, οὕνεκά μιν σὺν παιδὶ περισχόμεθ' ἡδὲ γυναικὶ άζόμενοι· ϣκει γὰρ ἐν ἄλσεϊ δενδρήεντι Φοίβον ᾿Απόλλωνος. ὁ δέ μοι πόρεν ἀγλαὰ δῶρα· χρυσοῦ μέν μοι δῶκ' εὐεργέος ἑπτὰ τάλαντα,

195

200

δῶκε δέ μοι κρητήρα πανάργυρον, αὐτὰρ ἔπειτα οίνον εν αμφιφορεύσι δυώδεκα πασιν αφύσσας ήδυν άκηράσιου, θείου ποτόν ουδέ τις αυτον 205 ηείδη δμώων οὐδ' ἀμφιπόλων ἐνὶ οἴκω, άλλ' αὐτὸς ἄλοχός τε φίλη ταμίη τε μί' οίη. τὸν δ' ὅτε πίνοιεν μελιηδέα οἶνον ἐρυθρὸν, εν δέπας εμπλήσας ΰδατος ανα είκοσι μέτρα χεῦ', όδμη δ' ήδεῖα ἀπὸ κρητήρος όδώδει, 210 θεσπεσίη· τότ' αν ού τοι αποσχέσθαι φίλον ήεν. τοῦ φέρον εμπλήσας ἀσκὸν μέγαν, εν δε καὶ ἤια κωρύκω αὐτίκα γάρ μοι δίσατο θυμὸς ἀγήνωρ αιδρ' επελεύσε σθαι μεγάλην επιειμένον αλκήν, άγριον, οὖτε δίκας εὖ εἰδότα οὖτε θέμιστας. 215

They enter the cave and await his return.

Καρπαλίμως δ' είς ἄντρον ἀφικόμεθ', οὐδέ μιν ἔνδον ευρομεν, αλλ' ενόμευε νομον κάτα πίονα μηλα. έλθόντες δ' είς ἄντρον έθηεύμεσθα έκαστα. ταρσοί μέν τυρών βρίθον, στείνοντο δέ σηκοί άρνων ήδ' ερίφων διακεκριμέναι δε εκασται 220 έρχατο, χωρίς μέν πρόγονοι, χωρίς δε μέτασσαι, χωρίς δ' αὖθ' ἔρσαι· ναῖον δ' ὀρῷ ἄγγεα πάντα, γαυλοί τε σκαφίδες τε, τετυγμένα, τοῖς ἐνάμελγεν. ένθ' έμε μεν πρώτισθ' έταροι λίσσοντ' επέεσσι τυρών αλνυμέρους λέναι πάλιν, αὐτὰρ ἔπειτα 225 καρπαλίμως έπὶ νήα θοήν έρίφους τε καὶ άρνας σηκων έξελάσαντας έπιπλείν άλμυρον ύδωρ άλλ' έγω οὐ πιθόμην, ἢ τ' αν πολὺ κέρδιον ἢεν, όφρ' αὐτόν τε ἴδοιμι, καὶ εἴ μοι ξείνια δοίη. οιδ' ἄρ' ἔμελλ' ετάροισι φανείς έρατεινός έσεσθαι. 230

Ευθα δὲ πῦρ κήαντες εθύσαμεν ήδὲ καὶ αὐτοὶ τυρών αλνύμενοι φάγομεν, μένομέν τέ μιν ένδον

ήμενοι, είος επηλθε νέμων· φέρε δ' όβριμον ἄχθος ύλης άζαλέης, ίνα οι ποτιδόρπιον είη. έντοσθεν δ' ἄντροιο βαλών όρυμαγδον έθηκεν. 235 ήμεις δε δείσαντες απεσσύμεθ' ες μυχον άντρου. αὐτὰρ ὅ γ' εἰς εὐρὺ σπέος ἥλασε πίονα μῆλα, πάντα μάλ' ὅσσ' ήμελγε, τὰ δ' ἄρσενα λεῖπε θύρηφιν, άρνειούς τε τράγους τε, βαθείης έκτοθεν αὐλης. αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπέθηκε θυρεὸν μέγαν ὑψόσ' ἀείρας, 240 όβριμον οὐκ ἂν τόν γε δύω καὶ εἴκοσ' ἄμαξαι εσθλαί τετράκυκλοι απ' ούδεος οχλίσσειαν τόσσην ηλίβατον πέτρην ἐπέθηκε θύρησιν. έζόμενος δ' ήμελγεν δις καὶ μηκάδας αίγας, πάντα κατά μοιραν, και ύπ' ξμβρυον ήκεν έκάστη. 245 αὐτίκα δ' ήμισυ μεν θρέψας λευκοῖο γάλακτος πλεκτοίς εν ταλάροισιν αμησάμενος κατέθηκεν, ήμισυ δ' αὖτ' ἔστησεν ἐν ἄγγεσιν, ὄφρα οἱ εἴη πίνειν αλνυμένω καί οἱ ποτιδόρπιον είη. αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ α ἔργα, 250 καὶ τότε πῦρ ἀνέκαιε καὶ εἴσιδεν, εἴρετο δ' ἡμέας.

Cyclops puts questions which Odysseus parries.

' Ω ξείνοι, τίνες ἐστέ; πόθεν πλείθ' ὑγρὰ κέλευθα; ἢ τι κατὰ πρῆξιν ἢ μαψιδίως ἀλάλησθε οἶά τε ληιστῆρες ὑπεὶρ ἅλα, τοί τ' ἀλόωνται ψυχὰς παρθέμενοι, κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέροντες;' 255

"Ως έφαθ', ήμιν δ' αὖτε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ δεισάντων φθόγγον τε βαρὺν αὐτόν τε πέλωρον. ἀλλὰ καὶ ὥς μιν ἔπεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπον"

' Ήμεις τοι Τροίηθεν ἀποπλαγχθέντες 'Αχαιοὶ παντοίοις ἀνέμοισιν ὑπερ μέγα λαιτμα θαλάσσης, οἴκαδε ιέμενοι, ἄλλην όδον, ἄλλα κέλευθα ἤλθομεν οὕτω που Ζεὺς ἤθελε μητίσασθαι. λαοὶ δ' 'Ατρείδεω 'Αγαμέμνονος εὐχόμεθ' είναι,

260

τοῦ δὴ νῦν γε μέγιστον ὑπουράνιον κλέος ἐστί: τόσσην γαρ διέπερσε πόλιν και απώλεσε λαούς 265 πολλούς ήμεις δ' αὖτε κιχανόμενοι τὰ σὰ γοῦνα ίκόμεθ', εἴ τι πόροις ξεινήιον ἢὲ καὶ ἄλλως δοίης δωτίνην, ή τε ξείνων θέμις εστίν. άλλ' αίδεῖο, φέριστε, θεούς ικέται δέ τοί είμεν. Ζευς δ' επιτιμήτωρ ίκετάων τε ξείνων τε, 270 ξείνιος, δς ξείνοισιν αμ' αιδοίοισιν οπηδει.' °Ως εφάμην, ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμείβετο νηλέι θυμῷ ' νήπιός είς, ω ξείν', ή τηλόθεν είλήλουθας, ος με θεούς κέλεαι η δειδίμεν η αλέασθαι. ου γαρ Κύκλωπες Διος αιγιόχου αλέγουσιν 275 οὐδὲ θεῶν μακάρων, ἐπεὶ ἢ πολὺ φέρτεροί εἰμεν. οὐδ' αν εγω Διος έχθος αλευάμενος πεφιδοίμην οὖτε σεῦ οὖθ' ἐτάρων, εὶ μὴ θυμός με κελεύοι. άλλά μοι είφ' όπη έσχες ίων εὐεργέα νηα,

ή που ἐπ' ἐσχατιῆς ἡ καὶ σχεδου, ὄφρα δαείω.'

*Ως φάτο πειράζων, ἐμὲ δ' οὐ λάθεν εἰδότα πολλὰ,
ἀλλά μιν ἄψοβρον προσέφην δολίοις ἐπέεσσι'

' Νέα μέν μοι κατέαξε Ποσειδάων ενοσίχθων, πρὸς πέτρησι βαλων ύμης επὶ πείρασι γαίης, ἄκρη προσπελάσας ἄνεμος δ' εκ πόντου ἔνεικεν 285 αὐτὰρ εγω σὺν τοῖσδε ὑπέκφυγον αἰπὺν ὅλεθρον.'

Cyclops devours six of the men, two at a time.

Odysseus plots revenge.

*Ως ἐφάμην, ὁ δέ μ' οὐδὲν ἀμείβετο νηλέι θυμῷ, ἀλλ' ὅ γ' ἀναίξας ἐτάροις ἐπὶ χεῖρας ἴαλλε, σὺν δὲ δύω μάρψας ὥς τε σκύλακας ποτὶ γαίῃ κόπτ' ἐκ δ' ἐγκέφαλος χαμάδις ρέε, δεῦε δὲ γαῖαν. 29 τοὺς δὲ διὰ μελεϊστὶ ταμὼν ὡπλίσσατο δόρπον ἤσθιε δ' ὧς τε λέων ὀρεσίτροφος, οὐδ' ἀπέλειπεν,

έγκατά τε σάρκας τε καὶ όστέα μυελόευτα. ήμεις δε κλαίοντες ανεσχέθομεν Διὶ χειρας, σχέτλια έργ' ὁρόωντες ἀμηχανίη δ' έχε θυμόν. 295 αὐτὰρ ἐπεὶ Κύκλωψ μεγάλην ἐμπλήσατο νηδὺν ανδρόμεα κρέ' έδων καὶ ἐπ' ἄκρητον γάλα πίνων, κείτ' έντοσθ' ἄντροιο τανυσσάμενος διὰ μήλων. τὸν μὲν ἐγὼ βούλευσα κατὰ μεγαλήτορα θυμὸν ασσον ιων, ξίφος όξυ ερυσσάμενος παρα μηρού, 300 οὐτάμεναι πρὸς στηθος, ὅθι φρένες ἡπαρ ἔχουσι, χείρ' επιμασσάμενος ετερος δέ με θυμός έρυκεν. αὐτοῦ γάρ κε καὶ ἄμμες ἀπωλόμεθ' αἰπὺν ὅλεθρον. οὺ γάρ κεν δυνάμεσθα θυράων ύψηλάων χερσίν ἀπώσασθαι λίθον ὄβριμον, δν προσέθηκεν. 305 ως τότε μεν στενάχοντες εμείναμεν 'Ηω δίαν.

Ήμος δ' ηριγένεια φάνη ροδοδάκτυλος 'Ηως, καὶ τότε πῦρ ἀνέκαιε καὶ ήμελγε κλυτὰ μῆλα, πάντα κατὰ μοιραν, και ύπ' ἔμβρυον ῆκεν ἐκάστη. αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ ἃ ἔργα, 310 σὺν δ' ὅ γε δὴ αὖτε δύω μάρψας ώπλίσσατο δεῖπνον. δειπνήσας δ' ἄντρου εξήλασε πίονα μήλα, ρηιδίως άφελων θυρεον μέγαν αὐτὰρ ἔπειτα αψ ἐπέθηχ', ώς εί τε φαρέτρη πωμ' ἐπιθείη. πολλή δε ροίζω προς όρος τρέπε πίονα μήλα Κύκλωψ αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμην κακὰ βυσσοδομεύων, εί πως τισαίμην, δοίη δέ μοι εὖχος 'Αθήνη. ήδε δέ μοι κατά θυμον αρίστη φαίνετο βουλή. Κύκλωπος γὰρ ἔκειτο μέγα ρόπαλου παρὰ σηκῷ, χλωρον ελαίνεον το μεν εκταμεν, όφρα φοροίη αὐανθέν. τὸ μεν ἄμμες είσκομεν είσορόωντες δσσον θ' ίστον νηος εξικοσόροιο μελαίνης, φορτίδος εὐρείης, η τ' ἐκπεράα μέγα λαῖτμα. τόσσον έην μῆκος, τόσσον πάχος εἰσοράασθαι.

315

320

τοῦ μὲν ὅσον τ' ὅργυιαν ἐγὼν ἀπέκοψα παραστὰς, 325 καὶ παρέθηχ' έτάροισιν, ἀποξῦναι δ' ἐκέλευσα· οί δ' όμαλον ποίησαν έγω δ' έθόωσα παραστάς ἄκρου, ἄφαρ δὲ λαβων ἐπυράκτεου ἐν πυρὶ κηλέω. καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκα κατακρύψας ὑπὸ κόπρω, ή ρα κατά σπείους κέχυτο μεγάλ ήλιθα πολλή. 330 αὐτὰρ τοὺς ἄλλους κλήρω πεπαλάσθαι ἄνωγον. ος τις τολμήσειεν έμοι σύν μοχλον αείρας τρίψαι ἐν ὀφθαλμῶ, ὅτε τὸν γλυκὺς ὕπνος ἱκάνοι. οί δ' έλαχον τοὺς ἄν κε καὶ ήθελον αὐτὸς έλέσθαι, τέσσαρες, αὐτὰρ ἐγὼ πέμπτος μετὰ τοῖσιν ἐλέγμην. 335 έσπέριος δ' ήλθεν καλλίτριχα μήλα νομεύων αὐτίκα δ' εἰς εὐρὺ σπέος ήλασε πίονα μῆλα, πάντα μάλ', οὐδέ τι λεῖπε βαθείης ἔκτοθεν αὐλης, ή τι δισάμενος, ή καὶ θεὸς ὡς ἐκέλευσεν. αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπέθηκε θυρεον μέγαν ὑψόσ' ἀείρας, 340 έζόμενος δ' ήμελγεν δις καὶ μηκάδας αίγας, πάντα κατὰ μοιραν, καὶ ὑπ' ἔμβρυον ἦκεν ἐκάστη. αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ ἃ ἔργα, σὺν δ' ος γε δη αὖτε δύω μάρψας ώπλίσσατο δόρπον. καὶ τότ' ἐγὼ Κύκλωπα προσηύδων ἄγχι παραστὰς, 345 κισσύβιον μετά χερσίν έχων μέλανος οίνοιο.

Odysseus, having made Cyclops drunk, puts out his eye.

' Κύκλωψ, τῆ, πίε οἶνον, ἐπεὶ φάγες ἀνδρόμεα κρέα, ὅφρ' εἰδῆς οἶόν τι ποτὸν τόδε νηῦς ἐκεκεύθει ἡμετέρη' σοὶ δ' αὖ λοιβὴν φέρον, εἴ μ' ἐλεήσας οἴκαδε πέμψειας' σὰ δὲ μαίνεαι οὐκέτ' ἀνεκτῶς. 350 σχέτλιε, πῶς κέν τίς σε καὶ ὕστερον ἄλλος ἵκοιτο ἀνθρώπων πολέων; ἐπεὶ οὐ κατὰ μοῖραν ἔρεξας.'

^Ως ἐφάμην, ὁ δὲ δέκτο καὶ ἔκπιεν· ῆσατο δ΄ αἰνῶς ἡδὺ ποτὸν πίνων, καί μ' ἤτεε δεύτερον αὖτις·

' Δός μοι ἔτι πρόφρων, καί μοι τεὸν οὖνομα εἰπε 355 αὐτίκα νῦν, ἵνα τοι δῶ ξείνιον, ῷ κε σὰ χαίρης. καὶ γὰρ Κυκλώπεσσι φέρει ζείδωρος ἄρουρα οἶνον ἐριστάφυλον, καί σφιν Διὸς ὅμβρος ἀέξει ἀλλὰ τόδ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρός ἐστιν ἀποβρώξ.'

*Ως φάτ' · ἀτάρ οἱ αὖτις ἐγὼ πόρον αἴθοπα οῗνον · 360 τρὶς μὲν ἔδωκα φέρων, τρὶς δ' ἔκπιεν ἀφραδίησιν. αὐτὰρ ἐπεὶ Κύκλωπα περὶ φρένας ἤλυθεν οἶνος, καὶ τότε δή μιν ἔπεσσι προσηύδων μειλιχίοισι ·

' Κύκλωψ, εἰρωτᾶς μ' ὅνομα κλυτόν; αὐτὰρ ἐγώ τοι ἐξερέω· σὺ δέ μοι δὸς ξείνιον, ῶς περ ὑπέστης. 365 Οὖτις ἐμοί γ' ὅνομα· Οὖτιν δέ με κικλήσκουσι μήτηρ ἦδὲ πατὴρ ἦδ' ἄλλοι πάντες ἑταῖροι.'

°Ως ἐφάμην, ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμείβετο νηλέι θυμῷ•
'Οὖτιν ἐγὼ πύματον ἔδομαι μετὰ οἶς ἑτάροισι, .
τοὺς δ' ἄλλους πρόσθεν• τὸ δέ τοι ξεινήιον ἔσται.' 370

Η καὶ ἀνακλινθεὶς πέσεν ὕπτιος, αὐτὰρ ἔπειτα κεῖτ' ἀποδοχμώσας παχὺν αὐχένα, κὰδ δέ μιν ὕπνος ηρει πανδαμάτωρ· φάρυγος δ' εξέσσυτο οίνος ψωμοί τ' ανδρόμεοι ό δ' ερεύγετο οινοβαρείων. καὶ τότ' ἐγὼ τὸν μοχλὸν ὑπὸ σποδοῦ ἤλασα πολλῆς, 375 είως θερμαίνοιτο έπεσσί τε πάντας έταίρους θάρσυνον, μή τίς μοι ὑποδδείσας ἀναδύη. άλλ' ὅτε δη τάχ' ὁ μοχλὸς ἐλάινος ἐν πυρὶ μέλλεν άψεσθαι, χλωρός περ έων, διεφαίνετο δ' αίνως, καὶ τότ' έγων ασσον φέρον έκ πυρος, αμφι δ' έταιροι 380 ίσταντ' αὐτὰρ θάρσος ἐνέπνευσεν μέγα δαίμων, οί μεν μοχλον ελόντες ελάινον, δξυν επ' ἄκρω, όφθαλμῷ ἐνέρεισαν ἐγὼ δ' ἐφύπερθεν ἀερθεὶς δίνεον, ώς ότε τις τρυπώ δόρυ νήιον ανήρ τρυπάνω, οι δέ τ' ένερθεν ύποσσείουσιν ιμάντι 385 άψάμενοι έκάτερθε, τὸ δὲ τρέχει ἐμμενὲς αἰεί٠

ως του εν οφθαλμώ πυριήκεα μοχλον ελόντες δινέομεν, τὸν δ' αἷμα περίρρεε θερμὸν ἐόντα. πάντα δέ οἱ βλέφαρ' ἀμφὶ καὶ ὀφρύας εὖσεν ἀυτμὴ γλήνης καιομένης σφαραγεύντο δέ οι πυρι ρίζαι. 390 ώς δ' ὅτ' ἀνὴρ χαλκεὺς πέλεκυν μέγαν ἢὲ σκέπαρνον είν ΰδατι ψυχρώ βάπτη μεγάλα ιάχοντα φαρμάσσων τὸ γὰρ αὖτε σιδήρου γε κράτος ἐστίν ως του σίζ' όφθαλμος έλαϊνέω περί μοχλω. σμερδαλέον δε μέγ' φμωξεν, περί δ' ἴαχε πέτρη, 395 ήμεις δε δείσαντες ἀπεσσύμεθ'. αὐτὰρ ὁ μοχλὸν έξέρυσ' όφθαλμοῖο πεφυρμένον αἵματι πολλῶ. τον μεν έπειτ' έρριψεν από εο χερσίν αλύων, αὐτὰρ ὁ Κύκλωπας μεγάλ' ήπυεν, οι ρά μιν ἀμφὶς ώκεον εν σπήεσσι δι' άκριας ηνεμοέσσας. 400 οί δε βοής αίοντες εφοίτων αλλοθεν άλλος. ίστάμενοι δ' εἴροντο περί σπέος ὅττι ἐ κήδοι*

The trick of 'No-man.'

'Τίπτε τόσον, Πολύφημ', ἀρημένος ὧδ' ἐβόησας νύκτα δι' ἀμβροσίην, καὶ ἀύπνους ἄμμε τίθησθα; η μή τίς σευ μῆλα βροτῶν ἀέκοντος ἐλαύνει; 405 η μή τίς σ' αὐτὸν κτείνη δόλφ η ε βίηφιν;'

Τοὺς δ' αὖτ' ἐξ ἄντρου προσέφη κρατερὸς Πολύφημος το φίλοι, Οὖτίς με κτείνει δόλω, οὐδὲ βίηφιν.'

Οὶ δ' ἀπαμειβόμενοι ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρενον^{*}

εὶ μὲν δὴ μή τίς σε βιάζεται οἶον ἐόντα,

νοῦσόν γ' οὕ πως ἔστι Διὸς μεγάλον ἀλέασθαι,

ἀλλὰ σύ γ' εὕχεο πατρὶ Ποσειδάωνι ἄνακτι.'

^Ως ἄρ' ἔφαν ἀπιόντες, ἐμὸν δ' ἐγέλασσε φίλον κῆρ, ώς ὅνομ' ἐξαπάτησεν ἐμὸν καὶ μῆτις ἀμύμων.

Preparations for escape.

Κύκλωψ δε στενάχων τε καὶ ώδίνων δδύνησι,

χερσὶ ψηλαφόων, ἀπὸ μὲν λίθον είλε θυράων, αὐτὸς δ' εἰνὶ θύρησι καθέζετο χεῖρε πετάσσας, εί τινά που μετ' ὄεσσι λάβοι στείχοντα θύραζε. ούτω γάρ πού μ' ήλπετ' ένὶ φρεσὶ νήπιον είναι. αὐτὰρ ἐγὼ βούλευον, ὅπως ὅχ' ἄριστα γένοιτο, 420 εἴ τιν' ἐταίροισιν θανάτου λύσιν ἢδ' ἐμοὶ αὐτῷ εύροίμην πάντας δε δόλους καὶ μητιν υφαινον, ως τε περί ψυχης μέγα γάρ κακον έγγύθεν η εν. ήδε δέ μοι κατά θυμον αρίστη φαίνετο βουλή. άρσενες όιες ήσαν ευτρεφέες, δασύμαλλοι, 425 καλοί τε μεγάλοι τε, ιοδυεφες είρος έχουτες. τους ακέων συνέεργον ευστρεφέεσσι λύγοισι, τῆς ἔπι Κύκλωψ εὖδε πέλωρ, ἀθεμίστια εἰδὼς, σύντρεις αινύμενος ό μεν εν μέσω ανδρα φέρεσκε, τω δ' έτέρω έκατερθεν ίτην σώοντες έταίρους. 430 τρείς δε έκαστου φωτ' όιες φέρου αὐτὰρ εγώ γε, άρνειδς γὰρ ἔην, μήλων ὅχ' ἄριστος ἁπάντων, τοῦ κατὰ ιώτα λαβών, λασίην ὑπὸ γαστέρ' ἐλυσθεὶς κείμην αὐτὰρ χερσὶν ἀώτου θεσπεσίοιο ιωλεμέως στρεφθείς έχόμην τετληότι θυμώ. 435 ως τότε μεν στενάχοντες εμείναμεν 'Ηω δίαν. Ήμος δ' ηριγένεια φάνη ροδοδάκτυλος Ήως, καὶ τότ' ἔπειτα νομόνδ' εξέσσυτο ἄρσενα μηλα, θήλειαι δ' έμέμηκου αυήμελκτοι περί σηκούς. ούθατα γὰρ σφαραγεύντο. ἄναξ δ' οδύνησι κακήσι 440 τειρόμενος πάντων δίων ἐπεμαίετο νῶτα όρθων έσταότων τὸ δὲ νήπιος οὐκ ἐνόησεν. ως οι ύπ' ειροπόκων δίων στέρνοισι δέδεντο. ύστατος ἀρνειὸς μήλων ἔστειχε θύραζε, λάχνω στεινόμενος καὶ έμοὶ πυκινὰ φρονέοντι. 445 τὸν δ' ἐπιμασσάμενος προσέφη κρατερὸς Πολύφημος.

Cyclops talks to his ram.

Κριε πέπου, τί μοι ώδε δια σπέος έσσυο μήλων ύστατος; ού τι πάρος γε λελειμμένος έρχεαι οιων, άλλὰ πολὺ πρώτος νέμεαι τέρεν' ἄνθεα ποίης μακρά βιβάς, πρώτος δέ ροάς ποταμών αφικάνεις, 450 πρώτος δὲ σταθμόνδε λιλαίεαι ἀπονέεσθαι έσπέριος νθν αθτε πανύστατος, ή σύ γ' ἄνακτος όφθαλμον ποθέεις, τον ανηρ κακός εξαλάωσε σύν λυγροίς έτάροισι, δαμασσάμενος φρένας οίνω, Οὖτις, δυ οὖ πώ φημι πεφυγμένου εἶναι ὅλεθρου. 455 εί δη δμοφρονέοις ποτιφωνήεις τε γένοιο είπειν ὅππη κείνος ἐμὸν μένος ἢλασκάζει* τῶ κέ οἱ ἐγκέφαλός γε διὰ σπέος ἄλλυδις ἄλλη θεινομένου ραίοιτο προς ούδεϊ, καδ δέ κ' έμον κήρ λωφήσειε κακών, τά μοι οὐτιδανὸς πόρεν Οῦτις. 460 *Ως εἰπὼν τὸν κριὸν ἀπὸ ἔο πέμπε θύραζε.

Odysseus rescues his comrades, and they gain the shore.

έλθόντες δ' ήβαιὸν ἀπὸ σπείους τε καὶ αὐλης πρώτος ύπ' άρνειοῦ λυόμην, ύπέλυσα δ' έταίρους. καρπαλίμως δέ τὰ μῆλα ταναύποδα, πίονα δημώ, πολλά περιτροπέοντες έλαύνομεν, όφρ' έπὶ νηα 465 ίκόμεθ' · ἀσπάσιοι δε φίλοις ετάροισι φάνημεν, οῦ φύγομεν θάνατον τοὺς δὲ στενάχοντο γοώντες. άλλ' έγω οὐκ είων, ἀνὰ δ' ὀφρύσι νεῦον ἐκάστω, κλαίειν άλλ' έκέλευσα θοῶς καλλίτριχα μῆλα πόλλ' ἐν νηὶ βαλόντας ἐπιπλεῖν ἁλμυρὸν ὕδωρ. 470 οί δ' αίψ' είσβαινον καὶ ἐπὶ κληίσι καθίζον. έξης δ' έζόμενοι πολιην άλα τύπτον έρετμοις. άλλ' ότε τόσσου απην όσσου τε γέγωνε βοήσας, καὶ τότ' ἐγὼ Κύκλωπα προσηύδων κερτομίοισι ' Κύκλωψ, οὐκ ἄρ' ἔμελλες ἀνάλκιδος ἀνδρὸς έταίρους

495

έδμεναι εν σπηι γλαφυρώ κρατερηφι βίηφι.
καὶ λίην σε γ' εμελλε κιχήσεσθαι κακὰ έργα,
σχετλι', επεὶ ξείνους οὐχ ἄζεο σώ ενὶ οἴκω
εσθεμεναι τώ σε Ζεὺς τίσατο καὶ θεοὶ ἄλλοι.'

Cyclops nearly crushes their ship twice with a huge crag.

Ως ἐφάμην, ὁ δ' ἔπειτα χολώσατο κηρόθι μᾶλλον 480 ηκε δ' ἀπορρήξας κορυφην όρεος μεγάλοιο, κὰδ δ' ἔβαλε προπάροιθε νεὸς κυανοπρώροιο Γτυτθον, εδεύησεν δ' οίήιον ἄκρον ἱκέσθαι]. έκλύσθη δὲ θάλασσα κατερχομένης ὑπὸ πέτρης• την δ' αίψ' ήπειρόνδε παλιβρόθιον φέρε κυμα, 485 πλημυρίς έκ πόντοιο, θέμωσε δε χέρσον ίκέσθαι. αὐτὰρ ἐγὼ χείρεσσι λαβὼν περιμήκεα κοντὸν ῶσα παρέξ: έτάροισι δ' ἐποτρύνας ἐκέλευσα έμβαλέειν κώπης, ίν' ύπ' έκ κακότητα φύγοιμεν, κρατί κατανεύων οί δε προπεσόντες έρεσσον. 490 άλλ' ὅτε δη δὶς τόσσον ἄλα πρήσσοντες ἀπημεν, καὶ τότ' ἐγὼ Κύκλωπα προσηύδων ἀμφὶ δ' ἐταῖροι μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἐρήτυον ἄλλοθεν ἄλλος.

' Σχέτλιε, τίπτ' εθέλεις ερεθιζέμεν ἄγριον ἄνδρα; δς καὶ νῦν πόντονδε βαλων βέλος ἤγαγε νῆα αὖτις ες ἤπειρον, καὶ δὴ φάμεν αὐτόθ' ὀλέσθαι. εἰ δὲ φθεγξαμένου τευ ἢ αὐδήσαντος ἄκουσε, σύν κεν ἄραξ' ἡμέων κεφαλὰς καὶ νήια δοῦρα μαρμάρω ὀκριόεντι βαλών τόσσον γὰρ ἵησιν.'

*Ως φάσαν, ἀλλ' οὐ πεῖθον ἐμὸν μεγαλήτορα θυμὸν 500 ἀλλά μιν ἄψορρον προσέφην κεκοτηότι θυμῷ·

' Κύκλωψ, αἴ κέν τίς σε καταθνητῶν ἀνθρώπων ὀφθαλμοῦ εἴρηται ἀεικελίην ἀλαωτὺν, φάσθαι 'Οδυσσῆα πτολιπόρθιον ἐξαλαῶσαι, νίὸν Λαέρτεω, 'Ιθάκῃ ἔνι οἰκί' ἔχοντα.'

*Ως εφάμην, δ δέ μ' οἰμώξας ἡμείβετο μύθω. ΄ ω πόποι, η μάλα δή με παλαίφατα θέσφαθ' ικάνει. έσκε τις ενθάδε μάντις ανηρ ηύς τε μέγας τε. Τήλεμος Εὐρυμίδης, δς μαντοσύνη ἐκέκαστο καὶ μαντευόμενος κατεγήρα Κυκλώπεσσιν 510 ος μοι έφη τάδε πάντα τελευτήσεσθαι οπίσσω, χειρων έξ 'Οδυσηος άμαρτήσεσθαι όπωπης. άλλ' αλεί τινα φώτα μέγαν καλ καλον εδέγμην ένθάδ' έλεύσεσθαι, μεγάλην έπιειμένον αλκήν νῦν δέ μ' ἐων ὀλίγος τε καὶ οὐτιδανὸς καὶ ἄκικυς 515 όφθαλμοῦ ἀλάωσεν, ἐπεί μ' ἐδαμάσσατο οἴνφ. άλλ' ἄγε δεῦρ', 'Οδυσεῦ, ἵνα τοι πὰρ ξείνια θείω, πομπήν τ' ότρύνω δόμεναι κλυτόν έννοσίγαιον τοῦ γὰρ ἐγὼ παῖς εἰμὶ, πατὴρ δ' ἐμὸς εὕχεται εἶναι. αὐτὸς δ', αἴ κ' ἐθέλησ', ἰήσεται, οὐδέ τις ἄλλος 520 ούτε θεών μακάρων ούτε θνητών ανθρώπων. *Ως έφατ', αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον* ' αὶ γὰρ δὴ ψυχῆς τε καὶ αἰῶνός σε δυναίμην εθνιν ποιήσας πέμψαι δόμον Αϊδος είσω, ώς οὐκ ὀφθαλμόν γ' ἰήσεται οὐδ' ἐνοσίχθων. 525 *Ως εφάμην, ὁ δ' ἔπειτα Ποσειδάωνι ἄνακτι εύχετο, χειρ' δρέγων είς ούρανον άστερόεντα. ' Κλθθι, Ποσείδαον γαιήοχε, κυανοχαίτα· εὶ ἐτεόν γε σός εἰμι, πατηρ δ' ἐμὸς εὕχεαι εἶναι, δὸς μη 'Οδυσσηα πτολιπόρθιον οἴκαδ' ἱκέσθαι 530 Γυίον Λαέρτεω, 'Ιθάκη ἔνι οἰκί' ἔχοντα]. άλλ' εξ οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους τ' ιδέειν καὶ ἰκέσθαι οίκου ευκτίμενου και έην ες πατρίδα γαίαν, όψε κακώς έλθοι, ολέσας απο πάντας εταίρους, νηὸς ἐπ' ἀλλοτρίης, εύροι δ' ἐν πήματα οἴκφ.' 535 *Ως έφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' έκλυε κυανοχαίτης αὐτὰρ ο γ' εξαῦτις πολὺ μείζονα λᾶαν ἀείρας

ηκ' ἐπιδινήσας, ἐπέρεισε δὲ τν' ἀπέλεθρον,
κὰδ δ' ἔβαλεν μετόπισθε νεὸς κυανοπρώροιο
τυτθὸν, ἐδεύησεν δ' οἰήιον ἄκρον ἰκέσθαι.
540
ἐκλύσθη δὲ θάλασσα κατερχομένης ὑπὸ πέτρης.
την δὲ πρόσω φέρε κῦμα, θέμωσε δὲ χέρσον ἰκέσθαι.

They rejoin their comrades and resume their voyage. άλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἀφικόμεθ', ἔνθα περ ἄλλαι νηες εύσσελμοι μένον άθρόαι, άμφὶ δ' έταιροι εΐατ' οδυρόμενοι, ήμέας ποτιδέγμενοι αίεὶ, 545 νηα μεν ένθ' ελθόντες εκέλσαμεν εν ψαμάθοισιν, έκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ρηγμίνι θαλάσσης. μηλα δε Κύκλωπος γλαφυρής εκ νηδς ελόντες δασσάμεθ', ώς μή τίς μοι άτεμβόμενος κίοι ίσης. άρνειον δ' έμοι οίω ενκνήμιδες έταιροι 550 μήλων δαιομένων δόσαν έξοχα· τὸν δ' ἐπὶ θινὶ Ζηνί κελαινεφέι Κρονίδη, δε πασιν ανάσσει, ρέξας μηρί' έκαιου ό δ' οὐκ ἐμπάζετο ἱρων, άλλ' άρα μερμήριζεν ὅπως ἀπολοίατο πασαι νήες εύσσελμοι καὶ εμοὶ ερίηρες εταιροι. 555 ως τότε μεν πρόπαν ημαρ ες ηέλιον καταδύντα ήμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ· ήμος δ' ήέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κυέφας ήλθε. δη τότε κοιμήθημεν επί ρηγμίνι θαλάσσης. ήμος δ' ήριγένεια φάνη ροδοδάκτυλος 'Ηως, 560 δη τότ' έγων έταροισιν έποτρύνας έκέλευσα αὐτούς τ' ἀμβαίνειν ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι. οί δ' αίψ' εἴσβαινον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθίζον, έξης δ' έζόμενοι πολιην άλα τύπτον έρετμοις. "Ευθευ δε προτέρω πλέομευ ακαχήμευοι ήτορ, 565

άσμενοι εκ θανάτοιο, φίλους ολέσαντες εταίρους.

Ο ΔΥΣΣΕΙΑΣ Κ.

Τὰ περὶ Αἰόλου καὶ Λαιστρυγόνων καὶ Κίρκης.

The floating isle of Aeolus.

Αλολίην δ' ές νησον αφικόμεθ' ένθα δ' έναιεν Αἴολος Ἱπποτάδης, φίλος ἀθανάτοισι θεοίσι, πλωτη ενί νήσω πασαν δε τε μιν περι τείχος χάλκεον ἄρρηκτον, λισση δ' ἀναδέδρομε πέτρη. τοῦ καὶ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροις γεγάασιν, 5 έξ μεν θυγατέρες, εξ δ' νίέες ήβώοντες. ένθ' ο γε θυγατέρας πόρεν υίάσιν είναι ακοίτις. οί δ' αίεὶ παρὰ πατρὶ φίλω καὶ μητέρι κεδυή δαίνυνται παρά δέ σφιν δνείατα μυρία κείται, κυισηεν δέ τε δώμα περιστεναχίζεται αὐλη 10 ήματα νύκτας δ' αὖτε παρ' αἰδοίης ἀλόχοισιν εῦδουσ' ἔν τε τάπησι καὶ ἐν τρητοῖσι λέχεσσι. καὶ μὲν τῶν ἱκόμεσθα πόλιν καὶ δώματα καλά. μηνα δε πάντα φίλει με καὶ εξερέεινεν εκαστα, "Ιλιον 'Αργείων τε νέας καὶ νόστον 'Αχαιών" 15 αὐτὰρ ἐγὼ τῷ πάντα κατὰ μοῖραν κατέλεξα. άλλ' ὅτε δη καὶ ἐγὼ ἱδὸν ἤτεον ήδ' ἐκέλευον πεμπέμεν, οὐδέ τι κείνος ἀνήνατο, τεῦχε δὲ πομπήν. δώκε δέ μ' εκδείρας ασκου βοός ευνεώροιο,

The winds tied up in a bag.

ένθα δε βυκτάων ανέμων κατέδησε κέλευθα. 20 κείνον γαρ ταμίην ανέμων ποίησε Κρονίων, ημεν παυέμεναι ήδ' δρνύμεν ον κ' εθέλησι. νηὶ δ' ἐνὶ γλαφυρή κατέδει μέρμιθι φαεινή αργυρέη, ΐνα μή τι παραπνεύση δλίγον περ. αὐτὰρ ἐμοὶ πνοιὴν Ζεφύρου προέηκεν ἀῆναι, 25 όφρα φέροι νηάς τε καὶ αὐτούς οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν έκτελέειν αὐτῶν γὰρ ἀπωλόμεθ' ἀφραδίησιν. 'Εννημαρ μεν όμως πλέομεν νύκτας τε καὶ ήμαρ, τη δεκάτη δ' ήδη ανεφαίνετο πατρίς άρουρα, καὶ δὴ πυρπολέουτας έλεύσσομεν έγγυς έόντας. 30 ένθ' έμε μεν γλυκύς υπνος επήλυθε κεκμηώτα. αίεὶ γὰρ πόδα νηὸς ἐνώμων, οὐδέ τω ἄλλω δώχ' έτάρων, ΐνα θασσον ἱκοίμεθα πατρίδα γαΐαν. οί δ' εταροι ἐπέεσσι πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον, καί μ' ἔφασαν χρυσόν τε καὶ ἄργυρον οἴκαδ' ἄγεσθαι, 35 δώρα παρ' Αιόλου μεγαλήτορος 'Ιπποτάδαο' ώδε δέ τις είπεσκεν ιδών ές πλησίον άλλον. ' *Ω πόποι, ως όδε πασι φίλος καὶ τίμιός έστιν ανθρώποις, ὅτεών τε πόλιν καὶ γαῖαν ἵκηται. πολλά μεν εκ Τροίης άγεται κειμήλια καλά 40 ληίδος ήμεις δ' αὖτε όμην όδον ἐκτελέσαντες οίκαδε νισσόμεθα κενεάς σὺν χείρας ἔχοντες. καὶ νῦν οἱ τάδ' ἔδωκε χαριζόμενος φιλότητι Αίολος. ἀλλ' ἄγε θᾶσσον ιδώμεθα ὅττι τάδ' ἐστίν, όσσος τις χρυσός τε καὶ ἄργυρος ἀσκῷ ἔνεστιν. 45 *Ως έφασαν, βουλή δὲ κακή νίκησεν εταίρων*

The bag is opened by the crew, and the ship blown back to the isle.

ἀσκὸν μὲν λῦσαν, ἄνεμοι δ' ἐκ πάντες ὅρουσαν,

75

τοὺς δ' αἶψ' ἀρπάξασα φέρευ πόυτουδε θύελλα κλαίουτας, γαίης ἄπο πατρίδος αὐτὰρ ἐγώ γε ἐγρόμευος κατὰ θυμὸυ ἀμύμουα μερμήριξα 50 ἢὲ πεσὼυ ἐκ υηὸς ἀποφθίμηυ ἐυὶ πόυτῳ, ἢ ἀκέων τλαίηυ καὶ ἔτι ζωοῖσι μετείηυ. ἀλλ' ἔτληυ καὶ ἔμεινα, καλυψάμευος δ' ἐυὶ υηὶ κείμηυ αὶ δ' ἐφέρουτο κακῆ ἀνέμοιο θυέλλη αὖτις ἐπ' Αἰολίηυ υῆσου, στευάχουτο δ' ἔταῖροι. 55

Ένθα δ' ἐπ' ἢπείρου βῆμεν καὶ ἀφυσσάμεθ' ὕδωρ, αἶψα δὲ δεῖπνον ἕλοντο θοῆς παρὰ νηυσὶν ἑταῖροι. αὐτὰρ ἐπεὶ σίτοιό τ' ἐπασσάμεθ' ἢδὲ ποτῆτος, δὴ τότ' ἐγὼ κήρυκά τ' ὀπασσάμενος καὶ ἑταῖρον, βῆν εἰς Αἰόλου κλυτὰ δώματα τὸν δ' ἐκίχανον δαινύμενον παρὰ ἢ τ' ἀλόχῳ καὶ οἶσι τέκεσσιν. ἐλθόντες δ' ἐς δῶμα παρὰ σταθμοῖσιν ἐπ' οὐδοῦ ἑζόμεθ' οἱ δ' ἀνὰ θυμὸν ἐθάμβεον ἔκ τ' ἐρέοντο.

'Πῶς ἢλθες, 'Οδυσεῦ; τίς τοι κακὸς ἔχραε δαίμων; ἢ μέν σ' ἐνδυκέως ἀπεπέμπομεν, ὄφρ' αν ἵκηαι 65 πατρίδα σὴν καὶ δῶμα, καὶ εἴ πού τοι φίλον ἐστίν.'

"Ως φάσαν" αὐτὰρ ἐγὼ μετεφώνεον ἀχνύμενος κῆρ"

' ἄασάν μ' ἕταροί τε κακοὶ πρὸς τοῖσί τε ὕπνος

σχέτλιος. ἀλλ' ἀκέσασθε, φίλοι" δύναμις γὰρ ἐν ὑμῖν.'

*Ως ἐφάμην μαλακοῖσι καθαπτόμενος ἐπέεσσιν· 70 οἱ δ' ἄνεω ἐγένοντο· πατὴρ δ' ἠμείβετο μύθω·

' Ερρ' ἐκ νήσου θᾶσσον, ἐλέγχιστε ζωόντων ου γάρ μοι θέμις ἐστὶ κομιζέμεν οὐδ' ἀποπέμπειν ἄνδρα τὸν ὅς κε θεοῖσιν ἀπέχθηται μακάρεσσιν. ἔρρ', ἐπεὶ ἀθανάτοισιν ἀπεχθόμενος τόδ' ἰκάνεις.'

*Ως εἰπὼν ἀπέπεμπε δόμων βαρέα στενάχοντα. ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἢτορ. τείρετο δ' ἀνδρῶν θυμὸς ὑπ' εἰρεσίης ἀλεγεινῆς ἡμετέρη ματίη, ἐπεὶ οὐκέτι φαίνετο πομπή.

The Laestrygones.

Εξήμαρ μεν όμως πλέομεν νύκτας τε καὶ ήμαρ. 80 έβδομάτη δ' ικόμεσθα Λάμου αιπὺ πτολίεθρου, Τηλέπυλον Λαιστρυγονίην, ὅθι ποιμένα ποιμην ηπύει είσελάων, ὁ δέ τ' έξελάων ύπακούει. ένθα κ' ἄυπνος ἀνὴρ δοιοὺς ἐξήρατο μισθοὺς, τὸν μὲν βουκολέων, τὸν δ' ἄργυφα μῆλα νομεύων 85 έγγυς γαρ. νυκτός τε καὶ ήματός είσι κέλευθοι. ένθ' έπεὶ ές λιμένα κλυτον ήλθομεν, δν πέρι πέτρη ηλίβατος τετύχηκε διαμπερές αμφοτέρωθεν, άκταὶ δὲ προβλητες ἐναντίαι ἀλληλησιν έν στόματι προύχουσιν, αραιή δ' εἴσοδός έστιν, 90 ένθ' οί γ' είσω πάντες έχον νέας αμφιελίσσας. αί μεν ἄρ' εντοσθεν λιμένος κοίλοιο δέδεντο πλησίαι ου μεν γάρ ποτ' ἀέξετο κυμά γ' έν αυτώ, ούτε μέγ' ούτ' ολίγον, λευκη δ' ην άμφι γαλήνη. αὐτὰρ ἐγὼν οίος σχέθον ἔξω νῆα μέλαιναν, 95 αὐτοῦ ἐπ' ἐσχατιῆ, πέτρης ἐκ πείσματα δήσας. έστην δε σκοπιήν ες παιπαλόεσσαν ανελθών. ένθα μεν ούτε βοών ούτ' ανδρών φαίνετο έργα, καπνον δ' οΐον όρωμεν ἀπὸ χθονὸς ἀίσσοντα. δη τότ' έγων έτάρους προίειν πεύθεσθαι ιόντας 100 οί τινες ανέρες είεν έπι χθονι σίτον έδοντες, ἄνδρε δύο κρίνας, τρίτατον κήρυχ' ἄμ' οπάσσας. οί δ' ίσαν εκβάντες λείην όδον, ήπερ άμαξαι άστυδ' αφ' ύψηλων ορέων καταγίνεον ύλην. κούρη δε ξύμβληντο προ άστεος ύδρευούση. 105 θυγατέρ' ιφθίμη Λαιστρυγόνος 'Αντιφάταο. ή μεν ἄρ' ες κρήνην κατεβήσετο καλλιρέεθρον 'Αρτακίην' ένθεν γὰρ ὕδωρ προτὶ ἄστυ φέρεσκον' οί δὲ παριστάμενοι προσεφώνεον, ἔκ τ' ἐρέοντο ος τις τωνδ' είη βασιλεύς καὶ οίσιν ἀνάσσοι. 110

140

ή δε μάλ' αὐτίκα πατρὸς ἐπέφραδεν ὑψερεφες δω. οί δ' έπεὶ εἰσῆλθον κλυτὰ δώματα, τὴν δὲ γυναῖκα εθρον όσην τ' όρεος κορυφήν, κατά δ' έστυγον αθτήν. ή δ' αίψ' έξ άγορης έκάλει κλυτον 'Αντιφατηα, ον πόσιν, ος δη τοίσιν εμήσατο λυγρον όλεθρον. 115 αὐτίχ' ενα μάρψας ετάρων ωπλίσσατο δεῖπνον. τω δε δύ' αίξαντε φυγή επὶ νήας ικέσθην. αὐτὰρ ὁ τεῦχε βοὴν διὰ ἄστεος οἱ δ' ἀίοντες φοίτων ἴφθιμοι Λαιστρυγόνες ἄλλοθεν ἄλλος, μυρίοι, οὐκ ἄνδρεσσιν ἐοικότες, ἀλλὰ Γίγασιν. 120 οί δ' ἀπὸ πετράων ἀνδραχθέσι χερμαδίοισι βάλλον άφαρ δε κακός κόναβος κατά νηας δρώρει άνδρων τ' όλλυμένων νηων θ' αμα άγνυμενάων. ίχθυς δ' ως πείροντες απερπέα δαίτα φέροντο. όφρ' οἱ τοὺς όλεκον λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς, 125 τόφρα δ' εγω ξίφος όξυ ερυσσάμενος παρα μηρού τω ἀπὸ πείσματ' ἔκοψα νεὸς κυανοπρώροιο. αίψα δ' έμοις ετάροισιν εποτρύνας εκέλευσα έμβαλέειν κώπης, ίν' ὑπ' ἐκ κακότητα φύγοιμεν οί δ' αλα πάντες ἀνέρριψαν, δείσαντες όλεθρον. 130 ασπασίως δ' ές πόντον έπηρεφέας φύγε πέτρας υηθς εμή αὐτὰρ αἱ ἄλλαι ἀολλέες αὐτόθ ὅλουτο.

Aeaea, the isle of Circe.

Ένθεν δε προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἢτορ, ἄσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἐταίρους. Αἰαίην δ' ἐς νῆσον ἀφικόμεθ' ἔνθα δ' ἔναιε Κίρκη ἐυπλόκαμος, δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα, αὐτοκασιγνήτη ὀλοόφρονος Αἰήταο ἀμφω δ' ἐκγεγάτην φαεσιμβρότου Ἡελίοιο μητρός τ' ἐκ Πέρσης, τὴν 'Ωκεανὸς τέκε παίδα. ἔνθα δ' ἐπ' ἀκτῆς νηὶ κατηγαγόμεσθα σιωπῆ

ιαύλοχου ες λιμένα, καί τις θεός ήγεμόνευεν. ένθα τότ' ἐκβάντες δύο τ' ήματα καὶ δύο νύκτας κείμεθ', όμοῦ καμάτω τε καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἔδοντες. άλλ' ὅτε δη τρίτου ημαρ ἐυπλόκαμος τέλεσ' 'Hòs, καὶ τότ' ἐγὼν ἐμὸν ἔγχος ἐλὼν καὶ φάσγανον ὀξὺ 145 καρπαλίμως παρά νηὸς ἀνήιον ἐς περιωπὴν, εί πως έργα ίδοιμι βροτών ένοπήν τε πυθοίμην. ἔστην δὲ σκοπιὴν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθών, καί μοι εείσατο καπνός από χθονός ευρυοδείης Κίρκης εν μεγάροισι διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ύλην. 150 μερμήριξα δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν έλθεῖν ήδὲ πυθέσθαι, ἐπεὶ ἴδον αἴθοπα καπνόν. ῶδε δέ μοι φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι, πρωτ' ἐλθόντ' ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης δείπνον έταίροισιν δόμεναι προέμεν τε πυθέσθαι. 155

Odysseus slays a huge stag as food for his crew.

άλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦα κιων νεὸς ἀμφιελίσσης, καὶ τότε τίς με θεων ολοφύρατο μοῦνον εόντα, ος ρά μοι ύψίκερων έλαφον μέγαν είς όδου αὐτὴν ηκεν· ὁ μὲν ποταμόνδε κατήιεν ἐκ νομοῦ ὕλης πιόμενος δη γάρ μιν έχεν μένος ηελίοιο. 160 τον δ' έγω έκβαίνοντα κατ' άκνηστιν μέσα νωτα πλήξα τὸ δ' ἀντικρὺ δόρυ χάλκεον ἐξεπέρησε, καδ δ' ἔπεσ' ἐν κονίησι μακών, ἀπὸ δ' ἔπτατο θυμός. τῷ δ' ἐγὼ ἐμβαίνων δόρυ χάλκεον ἐξ ἀτειλῆς είρυσάμην το μεν αθθι κατακλίνας επί γαίη 165 είασ' αὐτὰρ ἐγὼ σπασάμην ρωπάς τε λύγους τε, πεισμα δ', ὅσον τ' ὄργυιαν, ἐυστρεφὲς ἀμφοτέρωθεν πλεξάμενος συνέδησα πόδας δεινοίο πελώρου, βην δε καταλοφάδεια φέρων επί νηα μέλαιναν, έγχει ερειδόμενος, επεί ού πως ήεν επ' ώμου 170

χειρὶ φέρειν ετέρη· μάλα γὰρ μέγα θηρίον ἢεν. κὰδ δ' ἔβαλον προπάροιθε νεὸς, ἀνέγειρα δ' εταίρους μελιχίοις ἐπέεσσι παρασταδὸν ἄνδρα ἕκαστον·

' Ω φίλοι, οὐ γάρ πω καταδυσόμεθ', ἀχνύμενοί περ. εἰς ' Αίδαο δόμους, πρὶν μόρσιμοι ἢμαρ ἐπέλθη. 175 ἀλλ' ἄγετ', ὄφρ' ἐν νηὶ θοῆ βρῶσίς τε πόσις τε, μνησόμεθα βρώμης μηδὲ τρυχώμεθα λιμῷ.'

"Ως ἐφάμην, οἱ δ' ὧκα ἐμοῖς ἐπέεσσι πίθοντο'

ἐκ δὲ καλυψάμενοι παρὰ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο

θηήσαντ' ἔλαφον' μάλα γὰρ μέγα θηρίον ἦεν.

αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ὁρώμενοι ὀφθαλμοῖσι,

χεῖρας νιψάμενοι τεύχοντ' ἐρικυδέα δαῖτα.

ὧς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα

ῆμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ'

ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,

δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.

ἤμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος 'Ηὼς,

καὶ τότ' ἐγὼν ἀγορὴν θέμενος μετὰ πᾶσιν ἔειπον'

' [Κέκλυτέ μευ μύθων, κακά περ πάσχοντες εταιροι'] ὧ φίλοι, οὐ γάρ τ' ἴδμεν ὅπη ζόφος οὐδ' ὅπη ηὼς, 190 οὐδ' ὅπη ἀννεῖται ἀλλὰ φραζώμεθα θᾶσσον εἴ τις ἔτ' ἔσται μῆτις ἐγὼ δ' οὐκ οἴομαι εἶναι. εἶδον γὰρ σκοπιὴν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθὼν νῆσον, τὴν κέρι πόντος ἀπείριτος ἐστεφάνωται ἔδρακον ὀφθαλμοῖσι διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην.'

*Ως ἐφάμην, τοῖσιν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ μνησαμένοις ἔργων Λαιστρυγόνος 'Αντιφάταο Κύκλωπός τε βίης μεγαλήτορος, ἀνδροφάγοιο. κλαῖον δὲ λιγέως, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες ἀλλ' οὐ γάρ τις πρῆξις ἐγίγνετο μυρομένοισιν.

Eurylochus is sent forward with twenty-two men, who are turned into swine by Circe.

Αὐτὰρ ἐγὼ δίχα πάντας ἐυκνήμιδας ἐταίρους ηρίθμεον, άρχον δε μετ' άμφοτέροισιν όπασσα· των μεν εγων ήρχον, των δ' Ευρύλοχος θεοειδής. 205 κλήρους δ' εν κυνέη χαλκήρει πάλλομεν ὧκα• έκ δ' έθορε κλήρος μεγαλήτορος Ευρυλόχοιο. βη δ' ιέναι, αμα τῷ γε δύω καὶ εἴκοσ' ἐταῖροι κλαίοντες κατά δ' ἄμμε λίπον γοόωντας ὅπισθεν. εύρου δ' εν βήσσησι τετυγμένα δώματα Κίρκης 210 ξεστοίσιν λάεσσι, περισκέπτω ένὶ χώρω. άμφὶ δέ μιν λύκοι ήσαν δρέστεροι ήδε λέοντες, τους αυτή κατέθελξεν, έπει κακά φάρμακ' έδωκεν. οὐδ' οῖ γ' ὡρμήθησαν ἐπ' ἀνδράσιν, ἀλλ' ἄρα τοί γε ούρησιν μακρησι περισσαίνοντες ανέσταν. 215 ώς δ' ὅτ' αν αμφὶ ἄνακτα κύνες δαίτηθεν ιόντα σαίνωσ' αίεὶ γάρ τε φέρει μειλίγματα θυμοῦ. ως τους αμφι λύκοι κρατερώνυχες ήδε λέοντες σαίνου τοὶ δ' έδδεισαν, ἐπεὶ ἴδον αἰνὰ πέλωρα. έσταν δ' εν προθύροισι θεᾶς καλλιπλοκάμοιο, 220 Κίρκης δ' ένδον ἄκουον ἀειδούσης όπὶ καλη, ίστὸν ἐποιχομένης μέγαν ἄμβροτον, οἶα θεάων λεπτά τε καὶ χαρίευτα καὶ ὰγλαὰ ἔργα πέλουται. τοίσι δε μύθων ήρχε Πολίτης, όρχαμος ανδρών, ος μοι κήδιστος έτάρων ην κεδυότατός τε 225 ' Ω φίλοι, ἔνδον γάρ τις ἐποιχομένη μέγαν ἱστὸν καλον ἀοιδιάει, δάπεδον δ' ἄπαν ἀμφιμέμυκεν, η θεὸς η ε γυνή αλλά φθεγγώμεθα θασσον. *Ως ἄρ' ἐφώνησεν, τοὶ δ' ἐφθέγγοντο καλεῦντες. ή δ' αΐψ' έξελθοῦσα θύρας ὅιξε φαεινὰς 230 καὶ κάλει οἱ δ' ἄμα πάντες ἀιδρείησιν ἔποντο

Εὐρύλοχος δ' ὑπέμεινεν, ὀισάμενος δόλον εἶναι.
εἶσεν δ' εἰσαγαγοῦσα κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε,
ἐν δέ σφιν τυρόν τε καὶ ἄλφιτα καὶ μέλι χλωρὸν
οἴνῳ Πραμνείῳ ἐκύκα· ἀνέμισγε δὲ σίτῳ
235
φάρμακα λύγρ', ἵνα πάγχυ λαθοίατο πατρίδος αἵης.
αὐτὰρ ἐπεὶ δῶκέν τε καὶ ἔκπιον, αὐτίκ' ἔπειτα
ράβδῳ πεπληγυῖα κατὰ συφεοῖσιν ἐέργνυ.
οἱ δὲ συῶν μὲν ἔχον κεφαλὰς φωνήν τε τρίχας τε
καὶ δέμας, αὐτὰρ νοῦς ἢν ἔμπεδος ὡς τὸ πάρος περ.
240
ὡς οἱ μὲν κλαίοντες ἐέρχατο· τοῖσι δὲ Κίρκη
πάρ ρ' ἄκυλον βάλανόν τ' ἔβαλεν καρπόν τε κρανείης
ἔδμεναι, οῖα σύες χαμαιευνάδες αἰὲν ἔδουσιν.

Eurylochus brings the bad news to Odysseus.

Εὐρύλοχος δ' αψ ήλθε θοὴν ἐπὶ νῆα μέλαιναν, άγγελίην έτάρων έρέων καὶ άδευκέα πότμον. 245 οὐδέ τι ἐκφάσθαι δύνατο ἔπος, ἱέμενός περ, κῆρ ἄχεϊ μεγάλω βεβολημένος ἐν δέ οἱ ὄσσε δακρυόφιν πίμπλαντο, γόον δ' ωίετο θυμός. άλλ' ὅτε δή μιν πάντες ἀγασσάμεθ' ἐξερέοντες, καὶ τότε τῶν ἄλλων ἐτάρων κατέλεξεν ὅλεθρον٠ 250 ' ' Ηιομεν, ώς ἐκέλευες ἀνὰ δρυμὰ, φαίδιμ' 'Οδυσσεῦ' ευρομεν εν βήσσησι τετυγμένα δώματα καλά [ξεστοίσιν λάεσσι, περισκέπτω ενὶ χώρω]. ένθα δέ τις μέγαν ίστον ἐποιχομένη λίγ' ἄειδεν η θεὸς η ε γυνή τοὶ δ' εφθέγγοντο καλεθντες. 255 ή δ' αΐψ' έξελθοῦσα θύρας ὤιξε φαεινας καὶ κάλει οἱ δ' ἄμα πάντες ἀιδρείησιν ἔποντο αὐτὰρ ἐγὼν ὑπέμεινα, ὀισάμενος δόλον είναι.

*Ως έφατ', αὐτὰρ ἐγὼ περὶ μὲν ξίφος ἀργυρόηλον

οί δ' ἄμ' ἀιστώθησαν ἀολλέες, οὐδέ τις αὐτῶν

εξεφάνη δηρον δε καθήμενος εσκοπίαζον.

ωμοιιν βαλόμην, μέγα χάλκεον, ἀμφὶ δὲ τόξα·
τὸν δ' ἃψ ἢνώγεα αὐτὴν ὁδὸν ἡγήσασθαι.
αὐτὰρ ὅ γ' ἀμφοτέρησι λαβὼν ἐλλίσσετο γούνων
[καί μ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα]·

' Μή μ' ἄγε κεῖσ' ἀέκοντα, διοτρεφες, ἀλλὰ λίπ' αὐτοῦ·
οἶδα γὰρ ὡς οὕτ' αὐτὸς ἐλεύσεαι οὕτε τιν' ἄλλον
ἄξεις σῶν ἐτάρων ἀλλὰ ξὺν τοίσδεσι θᾶσσον
φεύγωμεν ἔτι γάρ κεν ἀλύξαιμεν κακὸν ἢμαρ.'

265

285

*Ως ἔφατ', αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον' 270

'Εὐρύλοχ', ἢ τοι μὲν σὰ μέν' αὐτοῦ τῷδ' ἐνὶ χώρῷ
ἔσθων καὶ πίνων, κοίλῃ παρὰ νηὶ μελαίνῃ・
αὐτὰρ ἐγὼν εῗμι· κρατερὴ δέ μοι ἔπλετ' ἀνάγκη.'

Odysseus goes alone to Circe's house.

*Ως εἰπων παρὰ νηὸς ἀνήιον ηδὲ θαλάσσης.
ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλον ἰων ἱερὰς ἀνὰ βήσσας
275
Κίρκης ἵξεσθαι πολυφαρμάκου ἐς μέγα δωμα,
ἔνθα μοι 'Ερμείας χρυσόρραπις ἀντεβόλησεν
ἐρχομένω πρὸς δωμα, νεηνίη ἀνδρὶ ἐοικως,
πρῶτον ὑπηνήτη, τοῦ περ χαριεστάτη ῆβη'
ἔν τ' ἄρα μοι φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε· 280

Hermes meets him and gives an antidote against Circe's spells.

'Πη δη αὖτ', ὧ δύστηνε, δι' ἄκριας ἔρχεαι οἶος, χώρου ἄιδρις ἐών; ἔταροι δέ τοι οἵδ' ἐνὶ Κίρκης ἔρχαται, ὥστε σύες, πυκινοὺς κευθμῶνας ἔχοντες. ἢ τοὺς λυσόμενος δεῦρ' ἔρχεαι; οὐδέ σέ φημι αὐτὸν νοστήσειν, μενέεις δὲ σύ γ' ἔνθα περ ἄλλοι. ἀλλ' ἄγε δή σε κακῶν ἐκλύσομαι ἢδὲ σαώσω τῆ, τόδε φάρμακον ἐσθλὸν ἔχων ἐς δώματα Κίρκης ἔρχευ, ὅ κέν τοι κρατὸς ἀλάλκησιν κακὸν ἢμαρ.

πάντα δέ τοι ερέω ολοφώια δήνεα Κίρκης. τεύξει τοι κυκεώ, βαλέει δ' έν φάρμακα σίτω. 290 άλλ' οὐδ' ὡς θέλξαι σε δυνήσεται οὐ γὰρ ἐάσει φάρμακον ἐσθλον, ὅ τοι δώσω, ἐρέω δὲ ἕκαστα. όππότε κευ Κίρκη σ' ελάση περιμήκει ράβδω, δη τότε σὺ ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ Κίρκη ἐπαίξαι ως τε κτάμεναι μενεαίνων. 295 ή δέ σ' ύποδδείσασα κελήσεται εὐνηθῆναι ένθα σὺ μηκέτ' ἔπειτ' ἀπανήνασθαι θεοῦ εὐνὴν, όφρα κέ τοι λύση θ' έτάρους αὐτόν τε κομίσση. άλλὰ κέλεσθαί μιν μακάρων μέγαν δρκον ὀμόσσαι μή τί τοι αὐτῶ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο, 300 μή σ' ἀπογυμνωθέντα κακὸν καὶ ἀνήνορα θήη.'

*Ως ἄρα φωνήσας πόρε φάρμακον ἀργειφόντης ἐκ γαίης ἐρύσας, καί μοι φύσιν αὐτοῦ ἔδειξε. ῥίζη μὲν μέλαν ἔσκε, γάλακτι δὲ εἴκελον ἄνθος· μῶλυ δέ μιν καλέουσι θεοί· χαλεπὸν δέ τ' ὀρύσσειν 305 ἀνδράσι γε θνητοῖσι· θεοὶ δέ τε πάντα δύνανται.

Έρμείας μὲν ἔπειτ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν 'Ολυμπου υῆσου ἀν' ὑλήεσσαυ, ἐγὼ δ' ἐς δώματα Κίρκης ἤια' πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κιόντι. ἔστην δ' εἰνὶ θύρησι θεᾶς καλλιπλοκάμοιο' 310 ἔνθα στὰς ἐβόησα, θεὰ δέ μευ ἔκλυεν αὐδῆς. ἡ δ' αἶψ' ἐξελθοῦσα θύρας ὤιξε φαεινὰς καὶ κάλει' αὐτὰρ ἐγὼν ἐπόμην ἀκαχήμενος ἤτορ. εἶσε δέ μ' εἰσαγαγοῦσα ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου, καλοῦ δαιδαλέου' ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἤεν' 315 τεῦξε δέ μοι κυκεῶ χρυσέῳ δέπα, ὄφρα πίοιμι, ἐν δέ τε φάρμακον ῆκε, κακὰ φρονέουσ' ἐνὶ θυμῷ. αὐτὰρ ἐπεὶ δῶκέν τε καὶ ἔκπιον οὐδέ μ' ἔθελξε, ράβδῳ πεπληγυῖα ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν'

Circe's spell fails.

' Έρχεο νῦν συφεόνδε, μετ' ἄλλων λέξο ἐταίρων.' 320 ῶς φάτ', ἐγὰ δ' ἄορ ὀξὰ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ Κίρκη ἐπήιξα ῶς τε κτάμεναι μενεαίνων. ἡ δὲ μέγα ἰάχουσα ὑπέδραμε καὶ λάβε γούνων, καί μ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

Τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἢδὲ τοκῆες; θαῦμά μ' ἔχει ὡς οῦ τι πιὼν τάδε φάρμακ' ἐθέλχθης. 326 οὐδὲ γὰρ οὐδέ τις ἄλλος ἀνὴρ τάδε φάρμακ' ἀνέτλη, ὅς κε πίῃ καὶ πρῶτον ἀμείψεται ἔρκος ὀδόντων. [σοὶ δέ τις ἐν στήθεσσιν ἀκήλητος νόος ἐστίν.] ἢ σύ γ' Ὀδυσσεύς ἐσσι πολύτροπος, ὅν τε μοι αἰεὶ 330 φάσκεν ἐλεύσεσθαι χρυσόρραπις ἀργειφόντης, ἐκ Τροίης ἀνιόντα θοῆ σὺν νηὶ μελαίνῃ. ἀλλ' ἄγε δὴ κολεῷ μὲν ἄορ Θέο, νῶι δ' ἔπειτα εὐνῆς ἡμετέρης ἐπιβείομεν, ὅφρα μιγέντε εὐνῆ καὶ φιλότητι πεποίθομεν ἀλλήλοισιν.'

*Ως ἔφατ', αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον'

'ὧ Κίρκη, πῶς γάρ με κέλεαι σοὶ ἤπιον εἶναι,

ἤ μοι σῦς μὲν ἔθηκας ἐνὶ μεγάροισιν ἑταίρους,

αὐτὸν δ' ἐνθάδ' ἔχουσα δολοφρονέουσα κελεύεις

ἐς θάλαμόν τ' ἰέναι καὶ σῆς ἐπιβήμεναι εὐνῆς,

ὅφρα με γυμνωθέντα κακὸν καὶ ἀνήνορα θείης.

οὐδ' ὰν ἐγώ γ' ἐθέλοιμι τεῆς ἐπιβήμεναι εὐνῆς,

εἰ μή μοι τλαίης γε, θεὰ, μέγαν ὅρκον ὀμόσσαι

μή τί μοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο.'

"Ως ἐφάμην, ἡ δ' αὐτίκ' ἀπώμνυεν ὡς ἐκέλευον. 345 αὐτὰρ ἐπεί ρ' ὅμοσέν τε τελεύτησέν τε τὸν ὅρκον, καὶ τότ' ἐγὼ Κίρκης ἐπέβην περικαλλέος εὐνῆς.

'Αμφίπολοι δ' ἄρα τέως μεν ενὶ μεγάροισι πένοντο τέσσαρες, αι οἱ δωμα κάτα δρήστειραι ἔασι. γίγνονται δ' ἄρα ταί γ' ἔκ τε κρηνέων ἀπό τ' ἀλσέων 350

έκ θ' ίερων ποταμών, οι τ' είς άλαδε προρέουσι. τάων ή μεν έβαλλε θρόνοις ένι ρήγεα καλά, πορφύρεα καθύπερθ', ύπένερθε δε λίθ' ύπέβαλλεν ή δ' ετέρη προπάροιθε θρόνων ετίταινε τραπέζας άργυρέας, έπὶ δέ σφι τίθει χρύσεια κάνεια. 355 ή δὲ τρίτη κρητῆρι μελίφρουα οἶνον ἐκίρνα ήδὺν ἐν ἀργυρέω, νέμε δὲ χρύσεια κύπελλα· ή δὲ τετάρτη ΰδωρ ἐφόρει καὶ πῦρ ἀνέκαιε πολλον ύπο τρίποδι μεγάλω ιαίνετο δ' ύδωρ. αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ ζέσσεν ὕδωρ ἐνὶ ἤνοπι χαλκῶ, 360 ές δ' ἀσάμινθον έσασα λό' ἐκ τρίποδος μεγάλοιο, θυμήρες κεράσασα κατά κρατός τε καὶ ὅμων, όφρα μοι έκ κάματον θυμοφθόρον είλετο γυίων. αὐτὰρ ἐπεὶ λοῦσέν τε καὶ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίω, άμφὶ δέ με χλαίναν καλην βάλεν ηδέ χιτώνα, 365 είσε δέ μ' είσαγαγοῦσα ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου, καλοῦ δαιδαλέου ύπὸ δὲ θρηνυς ποσὶν ήεν. [χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόφ ἐπέχευε φέρουσα καλή, χρυσείη, ύπερ άργυρέοιο λέβητος, νίψασθαι παρά δε ξεστην ετάνυσσε τράπεζαν. 370 σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα, εἴδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων] έσθέμεναι δ' ἐκέλευεν' ἐμῷ δ' οὐχ ηνδανε θυμῷ, άλλ' ήμην άλλοφρονέων, κακά δ' όσσετο θυμός. Κίρκη δ' ώς ενόησεν έμ' ήμενον οὐδ' επί σίτφ 375 χειρας ιάλλουτα, κρατερου δέ με πέυθος έχουτα, άγχι παρισταμένη έπεα πτερόεντα προσηύδα. ' Τίφθ' ούτως, 'Οδυσεύ, κατ' ἄρ' ἔζεαι ΐσος ἀναύδω, θυμον έδων, βρώμης δ' ούχ απτεαι ούδε ποτήτος; η τινά που δόλον άλλον δίεαι οὐδέ τί σε χρη 380 δειδίμεν· ήδη γάρ τοι ἀπώμοσα καρτερον ὅρκον.'

*Ως έφατ', αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον

' ω Κίρκη, τίς γάρ κεν ἀνηρ, ος ἐναίσιμος εἴη,
πρὶν τλαίη πάσσασθαι ἐδητύος ηδὲ ποτητος,
πρὶν λύσασθ' ἐτάρους καὶ ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι;
ἀλλ' εἰ δη πρόφρασσα πιεῖν φαγέμεν τε κελεύεις,
λῦσον, ἵν' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω ἐρίηρας ἑταίρους.'

385

390

395

400

405

*Ως ἐφάμην, Κίρκη δὲ δι' ἐκ μεγάροιο βεβήκει ράβδον ἔχουσ' ἐν χειρὶ, θύρας δ' ἀνέφξε συφειοῦ, ἐκ δ' ἔλασεν σιάλοισιν ἐοικότας ἐννεώροισιν. οἱ μὲν ἔπειτ' ἔστησαν ἐναντίοι, ἡ δὲ δι' αὐτῶν ἐρχομένη προσάλειφεν ἑκάστφ φάρμακον ἄλλο.

The comrades of Odysseus resume their human shape.

τῶν δ' ἐκ μὲν μελέων τρίχες ἔρρεον, ἃς πρὶν ἔφυσε φάρμακον οὐλόμενον, τό σφιν πόρε πότνια Κίρκη ἄνδρες δ' ἃψ ἐγένοντο νεώτεροι ἢ πάρος ἢσαν καὶ πολὺ καλλίονες καὶ μείζονες εἰσοράασθαι. ἔγνωσαν δ' ἐμὲ κεῖνοι, ἔφυν τ' ἐν χερσὶν ἕκαστος. πᾶσιν δ' ἱμερόεις ὑπέδυ γόος, ἀμφὶ δὲ δῶμα σμερδαλέον κανάχιζε θεὰ δ' ἐλέαιρε καὶ αὐτή. ἡ δέ μευ ἄγχι στᾶσα προσηύδα δῖα θεάων

' Διογενες Λαερτιάδη, πολυμήχαν' 'Οδυσσεῦ, ἔρχεο νῦν ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῦνα θαλάσσης. νῆα μεν ἂρ πάμπρωτον ἐρύσσατε ἤπειρόνδε, κτήματα δ' εν σπήεσσι πελάσσατε ὅπλα τε πάντα· αὐτὸς δ' ἂψ ἰέναι καὶ ἄγειν ἐρίηρας ἑταίρους.'

Odysseus brings the rest of his comrades to Circe's palace.

*Ως έφατ', αὐτὰρ ἐμοί γ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ, βῆν δ' ἰέναι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης. εὖρον ἔπειτ' ἐπὶ νηὶ θοῆ ἐρίηρας ἑταίρους οἴκτρ' ὀλοφυρομένους, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντας.

() () () () ()	
ως δ' ὅτ' αν άγραυλοι πόριες περὶ βοῦς ἀγελαίας,	410
έλθούσας ες κόπρου, επην βοτάνης κορέσωνται,	
πᾶσαι ἄμα σκαίρουσιν ἐναντίαι οὐδ' ἔτι σηκοί	
ἴσχουσ', ἀλλ' ἁδινὸν μυκώμεναι ἀμφιθέουσι	
μητέρας ως έμε κείνοι, έπει ίδον όφθαλμοίσι,	
δακρυόεντες έχυντο· δόκησε δ' άρα σφίσι θυμός	415
ως έμεν ως εί πατρίδ' ίκοίατο και πόλιν αὐτὴν	, -
τρηχείης 'Ιθάκης, ΐνα τ' έτραφεν ήδ' εγένοντο	
καί μ' ολοφυρόμενοι έπεα πτερόευτα προσηύδων	
' Σοὶ μὲν νοστήσαντι, διοτρεφὲς, ῶς ἐχάρημεν,	
ώς εἴ τ' εἰς Ἰθάκην ἀφικοίμεθα πατρίδα γαῖαν	420
άλλ' ἄγε, των ἄλλων ετάρων κατάλεξον ὅλεθρον.'	
*Ως έφαν, αὐτὰρ ἐγὼ προσέφην μαλακοῖς ἐπέεσσι	
΄ νηα μεν αρ πάμπρωτον ερύσσομεν ήπειρόνδε,	
κτήματα δε σπήεσσι πελάσσομεν ὅπλα τε πάντα.	
αὐτοὶ δ' ὀτρύνεσθε, ἐμοὶ ἄμα πάντες ἔπεσθαι,	425
όφρα ἴδηθ' ἐτάρους ἱεροῖς ἐν δώμασι Κίρκης	
πίνουτας καὶ έδουτας έπηετανου γὰρ έχουσιυ.	
°Ως εφάμην, οι δ' ὧκα εμοίς επέεσσι πίθοντο·	
Εὐρύλοχος δέ μοι οίος ἐρύκανε πάντας ἐταίρους.	
[καί σφεας φωνήσας έπεα πτερόεντα προσηύδα:]	430
' Α δειλοί, πόσ' ίμεν; τί κακῶν ἱμείρετε τούτων,	
Κίρκης ες μέγαρον καταβήμεναι, ή κεν απαντας	
η συς η λύκους ποιήσεται η λέοντας,	
οί κέν οι μέγα δώμα φυλάσσοιμεν και ανάγκη,	
ως περ Κύκλωψ έρξ', ότε οι μέσσαυλον ϊκοντο	435
ήμέτεροι έταροι, σὺν δ' ὁ θρασὺς εἵπετ' 'Οδυσσεύς'	
τούτου γὰρ καὶ κεῖνοι ἀτασθαλίησιν ὅλοντο.'	
"Ως έφατ', αὐτὰρ ἐγώ γε μετὰ φρεσὶ μερμήριξα,	
σπασσάμενος τανύηκες ἄορ παχέος παρὰ μηροῦ,	
τῷ οἱ ἀποτμήξας κεφαλὴν οὐδάσδε πελάσσαι,	440
καὶ πηῷ περ ἐόντι μάλα σχεδόν ἀλλά μ' ἐταῖροι	

μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἐρήτυον ἄλλοθεν ἄλλος. ' Διογενες, τοῦτον μεν εάσομεν, εί σὺ κελεύεις, αὐτοῦ πὰρ νηί τε μένειν καὶ νῆα ἔρυσθαι. ήμιν δ' ήγεμόνευ' ίερα προς δώματα Κίρκης. 445 * Ως φάμενοι παρά νηὸς ἀνήιον ήδὲ θαλάσσης. ούδε μεν Εὐρύλοχος κοίλη παρά νηὶ λέλειπτο, άλλ' έπετ' έδδεισεν γάρ έμην έκπαγλον ενιπήν. Τόφρα δε τους άλλους ετάρους εν δώμασι Κίρκη ένδυκέως λοῦσέν τε καὶ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίω, 450 άμφὶ δ' ἄρα χλαίνας ούλας βάλεν ήδε χιτώνας. δαινυμένους δ' εὖ πάντας ἐφεύρομεν ἐν μεγάροισιν. οί δ' έπεὶ ἀλλήλους είδου φράσσαυτό τ' έσάντα, κλαίον όδυρόμενοι, περί δε στεναχίζετο δώμα. ή δέ μευ ἄγχι στασα προσηύδα δία θεάων. 455 ' [Διογενες Λαερτιάδη, πολυμήχαν' 'Οδυσσεῦ,] μηκέτι νῦν θαλερον γόον ὄρνυτε οίδα καὶ αὐτὴ ημεν δσ' εν πόντω πάθετ' ἄλγεα Ιχθυόεντι, ηδ' όσ' ανάρσιοι άνδρες έδηλήσαντ' έπὶ χέρσου. άλλ' ἄγετ' ἐσθίετε βρώμην καὶ πίνετε οἶνον, 460 είς ὅ κεν αὖτις θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι λάβητε, οίον ότε πρώτιστον έλείπετε πατρίδα γαίαν τρηχείης 'Ιθάκης' νῦν δ' ἀσκελέες καὶ ἄθυμοι, αίξυ άλης χαλεπης μεμνημένοι οὐδέ ποθ ύμιν θυμός εν ευφροσύνη, επεί ή μάλα πολλά πέποσθε. 465 ^Ως έφαθ', ήμιν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ. ένθα μεν ήματα πάντα τελεσφόρον είς ενιαυτον ημεθα, δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ• άλλ' ὅτε δή ρ' ἐνιαυτὸς ἔην, περὶ δ' ἔτραπον ώραι, [μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἤματα μακρὰ τελέσθη,] 470 καὶ τότε μ' ἐκκαλέσαντες ἔφαν ἐρίηρες ἐταῖροι.

' Δαιμόνι', ήδη νῦν μιμνήσκεο πατρίδος αἴης, εἴ τοι θέσφατόν έστι σαωθηναι καὶ ἰκέσθαι

οίκου ευκτίμενου καὶ σὴυ ες πατρίδα γαῖαν.

[Ω S έφαν, αὐτὰρ ἐμοί γ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ. Ω S τότε μὲν πρόπαν ημαρ ὲς ηέλιον καταδύντα 476 ημεθα, δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ. ημος δ' ηέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κυέφας ηλθεν, οἱ μὲν κοιμήσαντο κατὰ μέγαρα σκιόεντα.]

Αὐτὰρ ἐγὼ Κίρκης ἐπιβὰς περικαλλέος εὐνῆς 480 γούνων ἐλλιτάνευσα, θεὰ δέ μευ ἔκλυεν αὐδῆς [καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων]

Odysseus is fain to depart, and Circe tells him of his voyage to the land of Hades.

' ' Ω Κίρκη, τέλεσόν μοι ὑπόσχεσιν ἥν περ ὑπέστης, οἴκαδε πεμψέμεναι' θυμὸς δέ μοι ἔσσυται ἤδη, ἢδ' ἄλλων ἐτάρων, οἴ μευ φθινύθουσι φίλον κῆρ 485 ἀμφ' ἔμ' ὀδυρόμενοι, ὅτε που σύ γε νόσφι γένηαι.'

"Ως ἐφάμην, ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων"

'Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' 'Οδυσσεῦ,
μηκέτι νῦν ἀέκοντες ἐμῷ ἐνὶ μίμνετε οἴκῳ"

ἀλλ' ἄλλην χρὴ πρῶτον ὁδὸν τελέσαι καὶ ἰκέσθαι

εἰς 'Αίδαο δόμους καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης,
ψυχῆ χρησομένους Θηβαίου Τειρεσίαο,
μάντηος ἀλαοῦ, τοῦ τε φρένες ἔμπεδοί εἰσι"

τῷ καὶ τεθνηῶτι νόον πόρε Περσεφόνεια

οἴῳ πεπνῦσθαν τοὶ δὲ σκιαὶ ἀίσσουσιν.'

495

*Ως ἔφατ', αὐτὰρ ἐμοί γε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ' κλαῖον δ' ἐν λεχέεσσι καθήμενος, οὐδέ τι θυμὸς ἤθελ' ἔτι ζώειν καὶ ὁρᾶν φάος ἢελίοιο. αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίων τε κυλινδόμενός τ' ἐκορέσθην, καὶ τότε δή μιν ἔπεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπον'

' Ω Κίρκη, τίς γὰρ ταύτην όδον ἡγεμονεύσει; εἰς ' Αϊδος δ' οὔ πώ τις ἀφίκετο νηὶ μελαίνη.'

*Ως εφάμην, ή δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων. ' Διογενες Λαερτιάδη, πολυμήχαν' 'Οδυσσεῦ, μή τί τοι ἡγεμόνος γε ποθη παρα νηὶ μελέσθω, 505 ίστον δε στήσας ανά θ' ίστία λευκα πετάσσας ήσθαι την δέ κέ τοι πυοιή Βορέαο φέρησιν. άλλ' ὁπότ' αν δη νηὶ δι' 'Ωκεανοίο περήσης, ένθ' ἀκτή τε λάχεια καὶ ἄλσεα Περσεφονείης, μακραί τ' αίγειροι καὶ ἰτέαι ώλεσίκαρποι, 510 νηα μέν αὐτοῦ κέλσαι ἐπ' 'Ωκεανῷ βαθυδίνη, αὐτὸς δ' εἰς 'Αίδεω ιέναι δόμον εὐρώεντα. ένθα μεν είς 'Αχέροντα Πυριφλεγέθων τε ρέουσι Κώκυτός θ', δε δη Στυγός εδατός έστιν ἀπορρώξ, πέτρη τε ξύνεσίς τε δύω ποταμών έριδούπων 515 ένθα δ' έπειθ', ήρως, χριμφθείς πέλας, ώς σε κελεύω, βόθρον δρύξαι όσον τε πυγούσιον ένθα καὶ ένθα, άμφ' αὐτῷ δὲ χοὴν χεῖσθαι πᾶσιν νεκύεσσι, πρώτα μελικρήτω, μετέπειτα δε ήδει οίνω, τὸ τρίτου αὖθ' ὕδατι ἐπὶ δ' ἄλφιτα λευκὰ παλύνειν. 520 πολλά δε γουνοθσθαι νεκύων άμενηνά κάρηνα, έλθων είς 'Ιθάκην στείραν βούν, ή τις αρίστη, ρέξειν εν μεγάροισι πυρήν τ' εμπλησέμεν εσθλών, Τειρεσίη δ' ἀπάνευθεν ὄιν ἱερευσέμεν οἴφ παμμέλαν', δε μήλοισι μεταπρέπει ύμετέροισιν. 525 αὐτὰρ ἐπὴν εὐχῆσι λίση κλυτὰ ἔθνεα νεκρών, ἔνθ' ὄιν ἀρνειὸν ῥέζειν θῆλύν τε μέλαιναν είς Έρεβος στρέψας, αὐτὸς δ' ἀπονόσφι τραπέσθαι ιέμενος ποταμοῖο ροάων ένθα δὲ πολλαὶ ψυχαί έλεύσονται ι εκύων κατατεθνηώτων. 530 δη τότ' έπειθ' ετάροισιν εποτρύναι καὶ ἀνωξαι μηλα, τὰ δη κατάκειτ' ἐσφαγμένα νηλέι χαλκώ, δείραντας κατακηαι, επεύξασθαι δε θεοίσιν, ιφθίμω τ' 'Αίδη και έπαινη Περσεφονείη·

αὐτὸς δὲ ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ	535
ήσθαι, μηδε εαν νεκύων αμενηνα κάρηνα	
αίματος ασσου ίμευ πρίυ Τειρεσίαο πυθέσθαι.	
ένθα τοι αὐτίκα μάντις ἐλεύσεται, ὄρχαμε λαῶν,	
ος κέν τοι είπησιν όδον και μέτρα κελεύθου	
νόστον θ', ως ἐπὶ πόντον ἐλεύσεαι ἰχθυόεντα.'	540
^Ως έφατ', αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἤλυθεν 'Ηώς.	
αμφὶ δέ με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εῖματα ἔσσεν·	
αὐτὴ δ' ἀργύφεον φᾶρος μέγα ἔννυτο νύμφη,	
λεπτου καὶ χαρίευ, περὶ δὲ ζώνην βάλετ ὶξυῖ	
καλην χρυσείην, κεφαλη δ' ἐπέθηκε καλύπτρην.	545
αὐτὰρ ἐγὼ διὰ δώματ' ιὼν ὥτρυνον ἐταίρους	
μειλιχίοις ἐπέεσσι παρασταδον ἄνδρα ἕκαστον·	
΄ Μηκέτι νθν εθδοντες ἀωτεῖτε γλυκὺν ὅπνον,	
ἀλλ' ἴομεν· δὴ γάρ μοι ἐπέφραδε πότνια Κίρκη.'	
*Ως εφάμην, τοῖσιν δ' επεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.	550
οὐδε μεν οὐδ' ἔνθεν περ ἀπήμονας ἣγον εταίρους.	
'Ελπήνωρ δέ τις ἔσκε νεώτατος, οὖτε τι λίην	
άλκιμος εν πολέμω οὕτε φρεσίν ἣσιν άρηρως,	
ός μοι ἄνευθ' ετάρων εεροις εν δώμασι Κίρκης,	
ψύχεος ιμείρων, κατελέξατο οινοβαρείων	555
κινυμένων δ' έτάρων ὅμαδον καὶ δοῦπον ἀκούσας	
εξαπίνης ἀνόρουσε καὶ ἐκλάθετο φρεσὶν ήσιν	
άψοβρου καταβηναι ιων ές κλίμακα μακρην,	
άλλὰ καταυτικρὺ τέγεος πέσευ εκ δέ οἱ αὐχὴν	
ἀστραγάλων ἐάγη, ψυχὴ δ' Αϊδόσδε κατῆλθεν.	560
ερχομένοισι δε τοῖσιν εγώ μετὰ μῦθον ἔειπον.	
' Φάσθε νύ που οἶκόνδε φίλην ες πατρίδα γαῖαν	
έρχεσθ' - ἄλλην δ' ἡμὶν όδὸν τεκμήρατο Κίρκη	
είς 'Αίδαο δόμους καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης	
[ψυχη χρησομένους Θηβαίου Τειρεσίαο'].	565
*Ως ἐφάμην, τοῖσιν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,	

έζόμενοι δὲ κατ' αὖθι γόων τίλλοντό τε χαίτας· ἀλλ' οὐ γάρ τις πρῆξις ἐγίγνετο μυρομένοισιν.

'Αλλ' ὅτε δή ρ' ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης ἤομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες, τόφρα δ' ἄρ' οἰχομένη Κίρκη παρὰ νηὶ μελαίνη ἀρνειὸν κατέδησεν ὅιν θῆλύν τε μέλαιναν, ρεῖα παρεξελθοῦσα τίς αν θεὸν οὐκ ἐθέλοντα ὀφθαλμοῖσιν ἴδοιτ' ἢ ἔνθ' ἢ ἔνθα κιόντα;

570

Ο ΔΥΣΣΕΙΑΣ Λ.

Νέκυια.

The fair wind brings them to the Cimmerians' land.

Αὐτὰρ ἐπεί ρ' ἐπὶ νῆα κατήλθομεν ἢδὲ θάλασσαν, νῆα μὲν ἃρ πάμπρωτον ἐρύσσαμεν εἰς ἄλα διαν, ἐν δ' ἱστὸν τιθέμεσθα καὶ ἱστία νηὶ μελαίνη, ἐν δὲ τὰ μῆλα λαβόντες ἐβήσαμεν, ἃν δὲ καὶ αὐτοὶ βαίνομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες. ἡμιν δ' αν μετόπισθε νεὸς κυανοπρώροιο ἴκμενον ονρον ἵει πλησίστιον, ἐσθλὸν ἑταίρον, Κίρκη ἐνπλόκαμος, δεινὴ θεὸς αἰδήεσσα. ἡμεῖς δ' ὅπλα ἕκαστα πονησάμενοι κατὰ νῆα ῆμεθα· τὴν δ' ἄνεμός τε κυβερνήτης τ' ἴθυνε. τῆς δὲ πανημερίης τέταθ' ἱστία ποντοπορούσης. δύσετό τ' ἢέλιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγνιαί.

5

10

'Η δ' ἐς πείραθ' ἵκανε βαθυρρόου 'Ωκεανοίο.
ἔνθα δὲ Κιμμερίων ἀνδρῶν δημός τε πόλις τε,
η ἐρι καὶ νεφέλη κεκαλυμμένοι οὐδέ ποτ' αὐτοὺς
'Η έλιος φαέθων καταδέρκεται ἀκτίνεσσιν,
οὕθ' ὁπότ' ἀν στείχησι πρὸς οὐρανὸν ἀστερόεντα,
οὕθ' ὅτ' ἀν ἀψ ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανόθεν προτράπηται,
ἀλλ' ἐπὶ νὺξ ὀλοὴ τέταται δειλοῖσι βροτοῖσι.
νῆα μὲν ἔνθ' ἐλθόντες ἐκέλσαμεν, ἐκ δὲ τὰ μῆλα
εἰλόμεθ' αὐτοὶ δ' αὖτε παρὰ ρόον 'Ωκεανοῖο
ἤομεν, ὄφρ' ἐς χῶρον ἀφικόμεθ' δν φράσε Κίρκη.

The ghosts come up from Hades to drink the blood of the victims.

*Ενθ' ἱερήια μεν Περιμήδης Εὐρύλοχός τε έσχον έγω δ' ἄορ δξυ έρυσσάμενος παρά μηροῦ βόθρον ὄρυξ' ὅσσον τε πυγούσιον ἔνθα καὶ ἔνθα, 25 άμφ' αὐτῷ δὲ χοὴν χεόμην πᾶσιν νεκύεσσι, πρώτα μελικρήτω, μετέπειτα δε ήδει οίνω, τὸ τρίτον αὖθ' ὕδατι· ἐπὶ δ' ἄλφιτα λευκὰ πάλυνον. πολλά δὲ γουνούμην νεκύων άμενηνά κάρηνα, έλθων είς 'Ιθάκην στείραν βοῦν, ή τις ἀρίστη, 30 ρέξειν εν μεγάροισι πυρήν τ' εμπλησέμεν εσθλών, Τειρεσίη δ' ἀπάνευθεν ὄιν ίερευσέμεν οίω παμμέλαν', δς μήλοισι μεταπρέπει ἡμετέροισι. τους δ' έπει ευχωλησι λιτησί τε, έθνεα νεκρών, έλλισάμην, τὰ δὲ μῆλα λαβών ἀπεδειροτόμησα 35 ές βόθρον, ρέε δ' αίμα κελαινεφές αί δ' αγέροντο ψυχαὶ ὑπ' ἐξ Ἐρέβευς νεκύων κατατεθνηώτων. Γυύμφαι τ' ηιθεοί τε πολύτλητοί τε γέρουτες παρθενικαί τ' ἀταλαὶ νεοπενθέα θυμὸν ἔχουσαι. πολλοί δ' οὐτάμενοι χαλκήρεσιν έγχείησιν, 40 ἄνδρες ἀρηίφατοι βεβροτωμένα τεύχε' ἔχοντες· οὶ πολλοὶ περὶ βόθρον ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος θεσπεσίη ιαχή εμε δε χλωρον δέος ήρει.] δη τότ' έπειθ' ετάροισιν εποτρύνας εκέλευσα μηλα, τὰ δὴ κατέκειτ' ἐσφαγμένα νηλέι χαλκω. 45 δείραντας κατακήαι, έπεύξασθαι δε θεοισιν, ιφθίμω τ' 'Αίδη καὶ ἐπαινή Περσεφονείη' αὐτὸς δὲ ξίφος ὀξὰ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ ημην, οὐδ' είων νεκύων άμενηνα κάρηνα αίματος ασσον ίμεν, πριν Τειρεσίαο πυθέσθαι. 50

The ghost of Elpenor. Πρώτη δε ψυχη 'Ελπήνορος ηλθεν εταίρου οὐ γάρ πω ἐτέθαπτο ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης. σώμα γάρ εν Κίρκης μεγάρω κατελείπομεν ήμεις ἄκλαυτον καὶ ἄθαπτον, ἐπεὶ πόνος ἄλλος ἔπειγε. τον μεν εγώ δάκρυσα ίδων ελέησά τε θυμώ. 55 καί μιν φωνήσας έπεα πτερόεντα προσηύδων ' Ἐλπηνορ, πως ηλθες ύπὸ ζόφον ηερόεντα; έφθης πεζὸς ιων η έγω σὺν νηὶ μελαίιη. *Ως εφάμην, ὁ δέ μ' οἰμώξας ημείβετο μύθω· ' [διογενες Λαερτιάδη, πολυμήχαν' 'Οδυσσεῦ,] 60 ασέ με δαίμονος αισα κακή και αθέσφατος οινος· Κίρκης δ' εν μεγάρω καταλέγμενος οὐκ ενόησα άψορρον καταβηναι ιων ές κλίμακα μακρην, άλλὰ καταντικρύ τέγεος πέσου έκ δέ μοι αὐχὴν αστραγάλων εάγη, ψυχὴ δ' Αιδόσδε κατῆλθε. 65 νῦν δέ σε τῶν ὅπιθεν γουνάζομαι, οὐ παρεόντων, πρός τ' αλόχου καὶ πατρὸς, ὅ σ' ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα, Τηλεμάχου θ', δυ μοῦνου ενὶ μεγάροισιν έλειπες. οίδα γὰρ ώς ἐνθένδε κιὼν δόμου ἐξ 'Αίδαο υήσου ες Αλαίην σχήσεις εὐεργέα υήα. 70 ένθα σ' έπειτα, ἄναξ, κέλομαι μνήσασθαι έμεῖο. μή μ' ἄκλαυτου, ἄθαπτου, ιων ὅπιθεν καταλείπειν, νοσφισθείς, μή τοί τι θεών μήνιμα γένωμαι, άλλά με κακκηαι συν τεύχεσιν, ασσα μοί έστι, σημά τέ μοι χευαι πολιης έπὶ θινὶ θαλάσσης, 75 άνδρὸς δυστήνοιο, καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι ταθτά τέ μοι τελέσαι πηξαί τ' επὶ τύμβω έρετμον, τω καὶ ζωὸς ἔρεσσον ἐων μετ' ἐμοῖς ἐτάροισιν.' °Ως έφατ', αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειποι· ' ταθτά τοι, ω δύστηνε, τελευτήσω τε καὶ έρξω.' 85 Νωι μεν ως επέεσσιν αμειβομένω στυγεροίσιν

95

ημεθ', εγω μεν άνευθεν εφ' αίματι φάσγανον ίσχων, είδωλον δ' ετέρωθεν εταίρου πόλλ' αγόρευεν.

[°]Ηλθε δ' επὶ ψυχὴ μητρὸς κατατεθυηυίης, Αὐτολύκου θυγάτηρ μεγαλήτορος 'Αυτίκλεια, τὴν ζωὴν κατέλειπου ἰων εἰς Ἰλιου ἱρήν. τὴν μὲν εγω δάκρυσα ἰδων ελέησά τε θυμως ἀλλ' οὐδ' ὡς εἴων προτέρην, πυκινόν περ ἀχεύων, αἴματος ἄσσον ἵμεν, πρὶν Τειρεσίαο πυθέσθαι.

The ghost of Teiresias reveals to Odysseus his further trials and the manner of his death.

'Ήλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Θηβαίου Τειρεσίαο, 90 χρύσεου σκῆπτρου ἔχωυ, ἐμὲ δ' ἔγνω καὶ προσέειπε·

' [Διογενες Λαερτιάδη, πολυμήχαν' 'Οδυσσεῦ,]
τίπτ' αὖτ', ὧ δύστηνε, λιπὼν φάος ἢελίοιο
ἤλυθες, ὄφρα ἴδη νέκνας καὶ ἀτερπέα χῶρον;
ἀλλ' ἀποχάζεο βόθρου, ἄπισχε δε φάσγανον ὀξὺ,
αἵματος ὄφρα πίω καί τοι νημερτέα εἴπω.'

"Ως φάτ', εγω δ' ἀναχασσάμενος ξίφος ἀργυρόηλου κουλεω εγκατέπηξ' ο δ' επεί πίευ αΐμα κελαινου, καὶ τότε δή μ' επέεσσι προσηύδα μάντις ἀμύμων

'Νόστον δίζηαι μελιηδέα, φαίδιμ' 'Οδυσσεῦ'
τὸν δέ τοι ἀργαλέον θήσει θεός' οὐ γὰρ δίω
λήσειν ἐννοσίγαιον, ὅ τοι κότον ἔνθετο θυμῷ,
χωόμενος ὅτι οἱ νἱὸν φίλον ἐξαλάωσας.
ἀλλ' ἔτι μέν κε καὶ ὡς κακά περ πάσχοντες ἵκοισθε,
-αἴ κ' ἐθέλης σὸν θυμὸν ἐρυκακέειν καὶ ἑταίρων,
ὑππότε κε πρῶτον πελάσης εὐεργέα νῆα
Θρινακίη νήσῳ, προφυγὼν ἰοειδέα πόντον,
βοσκομένας δ' εὕρητε βόας καὶ ἵφια μῆλα
'Πελίον, ὃς πάντ' ἐφορᾶ καὶ πάντ' ἐπακούει.
τὰς εἰ μέν κ' ἀσινέας ἐάᾳς νόστον τε μέδηαι,

καί κεν έτ' εὶς Ἰθάκην κακά περ πάσχοντες ἵκοισθε εὶ δέ κε σίνηαι, τότε τοι τεκμαίρομ' ὅλεθρον υηί τε καὶ έτάροις αὐτὸς δ' εἴ πέρ κευ ἀλύξης, όψε κακώς νείαι, όλέσας ἄπο πάντας εταίρους. υηὸς ἐπ' ἀλλοτρίης δήεις δ' ἐν πήματα οἴκω, 115 ανδρας ύπερφιάλους, οί τοι βίστον κατέδουσι μνώμειοι ἀντιθέην ἄλοχον καὶ έδια διδόντες. άλλ' ή τοι κείνων γε βίας αποτίσεαι έλθών αὐτὰρ ἐπὴν μιηστῆρας ἐιὰ μεγάροισι τεοίσι κτείνης ήε δόλω ή αμφαδών όξει χαλκώ, 120 έρχεσθαι δη έπειτα, λαβών εὐηρες έρετμον, είς ο κε τους αφίκηαι οι ουκ ισασι θάλασσαν ανέρες, οὐδέ θ' ἄλεσσι μεμιγμένον είδαρ ἔδουσιν οὐδ' ἄρα τοί γ' ἴσασι νέας φοινικοπαρήους, οὐδ' εὐήρε' ἐρετμὰ, τά τε πτερὰ νηυσὶ πέλονται. 125 σημα δέ τοι έρέω μάλ' ἀριφραδες, οὐδέ σε λήσει όππότε κεν δή τοι ξυμβλήμενος άλλος όδίτης φήη άθηρηλοιγον έχειν άνὰ φαιδίμω ώμω, καὶ τότε δη γαίη πήξας εὐηρες έρετμον, ρέξας ίερα καλά Ποσειδάωνι ἄνακτι, 130 άρνειον ταθρόν τε συών τ' ἐπιβήτορα κάπρον, οἴκαδ' ἀποστείχειν ἔρδειν θ' ἱερὰς ἐκατόμβας άθανάτοισι θεοίσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι, πᾶσι μάλ' έξείης θάνατος δέ τοι έξ άλὸς αὐτώ άβληχρός μάλα τοίος έλεύσεται, őς κέ σε πέφνη 135 γήρα υπο λιπαρώ άρημένου άμφι δε λαοί όλβιοι έσσονται τὰ δέ τοι νημερτέα είρω. *Ως έφατ', αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον ' Τειρεσίη, τὰ μὲν ἄρ που ἐπέκλωσαν θεοὶ αὐτοί. άλλ' άγε μοι τόδε είπε και άτρεκέως κατάλεξον. 140 μητρός τήνδ' όρόω ψυχην κατατεθνηνίης. ή δ' ἀκέουσ' ήσται σχεδον αίματος, οὐδ' έον νίον

έτλη ἐσάντα ἰδεῖν οὐδὲ προτιμυθήσασθαι. εἰπὲ, ἄναξ, πῶς κέν με ἀναγνοίη τὸν ἐόντα;'

Ως ἐφάμην, ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπε

' ῥηίδιόν τοι ἔπος ἐρέω καὶ ἐνὶ φρεσὶ θήσω*

146

δυ τινα μέν κεν ἐᾳς νεκύων κατατεθνηώτων

αἵματος ασσον ἵμεν, ὁ δέ τοι νημερτὲς ἐνίψει*

δ δέ κ' ἐπιφθονέοις, ὁ δέ τοι πάλιν εἶσιν ὀπίσσω.'

*Ως φαμένη ψυχὴ μὲν ἔβη δόμον *Αϊδος εἴσω 150 Τειρεσίαο ἄνακτος, ἐπεὶ κατὰ θέσφατ' ἔλεξεν*

Next comes the ghost of Anticleia, mother of Odysseus.

αὐτὰρ ἐγὼν αὐτοῦ μένον ἔμπεδον, ὄφρ' ἐπὶ μήτηρ ἤλυθε καὶ πίεν αἷμα κελαινεφές αὐτίκα δ' ἔγνω, καί μ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

'Τέκνον ἐμὸν, πῶς ἣλθες ὑπὸ ζόφον ἢερόεντα

ζωὸς ἐών; χαλεπὸν δὲ τάδε ζωοῖσιν ὁρᾶσθαι.

[μέσσω γὰρ μεγάλοι ποταμοὶ καὶ δεινὰ ῥέεθρα,
'Ωκεανὸς μὲν πρῶτα, τὸν οὕ πως ἔστι περῆσαι
πεζὸν ἐόντ', ἢν μή τις ἔχῃ εὐεργέα ιῆα.]
ἢ νῦν δὴ Τροίηθεν ἀλώμενος ἐνθάδ' ἰκάνεις

ιηί τε καὶ ἑτάροισι πολὺν χρόνον; οὐδέ πω ἣλθες
εἰς 'Ιθάκην, οὐδ' εῗδες ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκα;'

"Ως ἔφατ', αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον"

'μῆτερ ἐμὴ, χρειώ με κατήγαγεν εἰς 'Αίδαο

ψυχῆ χρησόμενον Θηβαίου Τειρεσίαο"

οὐ γάρ πω σχεδὸν ῆλθον 'Αχαιίδος, οὐδέ πω ἀμῆς

γῆς ἐπέβην, ἀλλ' αἰὲν ἔχων ἀλόλημαι ὀιζὺν,

ἐξ οῦ τὰ πρώτισθ' ἐπόμην 'Αγαμέμιονι δίω

"Ιλιον εἰς εὖπωλον, ἵνα Τρώεσσι μαχοίμην.

ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον

τίς νύ σε Κῆρ ἐδάμασσε τανηλεγέος θανάτοιο;

ἦ δολιχὴ νοῦσος; ἢ "Αρτεμις ἰοχέαιρα

165

170

οίς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχομένη κατέπεφνεν; εἰπὲ δέ μοι πατρός τε καὶ νίέος, δν κατέλειπον, ἢ ἔτι πὰρ κείνοισιν ἐμὸν γέρας, ἢέ τις ἤδη ἀνδρῶν ἄλλος ἔχει, ἐμὲ δ' οὐκέτι φασὶ νέεσθαι. εἰπὲ δέ μοι μνηστῆς ἀλόχον βουλήν τε νόον τε, ἢὲ μένει παρὰ παιδὶ καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσει ἢ ἤδη μιν ἔγημεν 'Αχαιῶν ὅς τις ἄριστος.'

*Ως ἐφάμην, ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο πότνια μήτηρ 180 ' καὶ λίην κείνη γε μένει τετληότι θυμῷ σοίσιν ενὶ μεγάροισιν οιζυραί δε οί αιεί φθίνουσιν νύκτες τε καὶ ήματα δακρυχεούση. σον δ' ου πώ τις έχει καλον γέρας, άλλα έκηλος Τηλέμαχος τεμένεα νέμεται καὶ δαίτας είσας 185 δαίνυται, ας επέοικε δικασπόλον ανδρ' αλεγύνειν. πάντες γὰρ καλέουσι. πατήρ δὲ σὸς αὐτόθι μίμνει άγρῶ, οὐδὲ πόλινδε κατέρχεται οὐδέ οἱ εὐναὶ δέμνια καὶ χλαῖναι καὶ ρήγεα σιγαλόεντα, άλλ' ő γε χείμα μεν εύδει ὅθι δμῶες ἐνὶ οἴκω 190 έν κόνι ἄγχι πυρὸς, κακὰ δὲ χροὶ είματα είται. αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθησι θέρος τεθαλυῖά τ' ὀπώρη, πάντη οἱ κατὰ γουνὸν ἀλωῆς οἰνοπέδοιο φύλλων κεκλιμένων χθαμαλαί βεβλήαται εὐναί. ένθ' ο γε κεῖτ' ἀχέων, μέγα δὲ φρεσὶ πένθος ἀέξει 195 σου υόστου ποθέων χαλεπου δ' επί γηρας ικάνει. ούτω γὰρ καὶ ἐγὼν ὀλόμην καὶ πότμον ἐπέσπον. οὖτ' ἐμέ γ' ἐν μεγάροισιν ἐύσκοπος ἰοχέαιρα οίς αγανοίς βελέεσσιν εποιχομένη κατέπεφνεν, ούτε τις οθν μοι νοθσος επήλυθεν, ή τε μάλιστα 200 τηκεδόνι στυγερή μελέων έξείλετο θυμόν άλλά με σός τε πόθος σά τε μήδεα φαίδιμ' 'Οδυσσεῦ, σή τ' αγανοφροσύνη μελιηδέα θυμον απηύρα. *Ως έφατ', αὐτὰρ ἐγώ γ' ἔθελου φρεσὶ μερμηρίξας

μητρὸς ἐμῆς ψυχὴν ἐλέειν κατατεθνηυίης. 205
τρὶς μὲν ἐφωρμήθην, ἐλέειν τέ με θυμὸς ἀνώγει,
τρὶς δέ μοι ἐκ χειρῶν σκιῆ εἴκελον ἢ καὶ ὀνείρῳ
ἔπτατ' ἐμοὶ δ' ἄχος ὀξὺ γενέσκετο κηρόθι μᾶλλον,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων

' Μῆτερ ἐμὴ, τί νύ μ' οὐ μίμνεις ἑλέειν μεμαῶτα, 210 ὅφρα καὶ εἰν 'Αίδαο φίλας περὶ χεῖρε βαλόντε ἀμφοτέρω κρυεροῖο τεταρπώμεσθα γόοιο; ἢ τί μοι εἴδωλον τόδ' ἀγαυὴ Περσεφόνεια ὥτρυν', ὄφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος στεναχίζω;'

*Ως ἐφάμην, ἡ δ' αὐτίκ' ὰμείβετο πότνια μήτηρ 215 'ὧ μοι, τέκνον ἐμὸν, περὶ πάντων κάμμορε φωτῶν, οὕ τί σε Περσεφόνεια, Διὸς θυγάτηρ, ἀπαφίσκει, ἀλλ' αὕτη δίκη ἐστὶ βροτῶν, ὅτε τίς κε θάνησιν οὐ γὰρ ἔτι σάρκας τε καὶ ὀστέα ῗνες ἔχουσιν, ἀλλὰ τὰ μέν τε πυρὸς κρατερὸν μένος αἰθομένοιο 220 δαμνῷ, ἐπεί κε πρῶτα λίπη λεύκ' ὀστέα θυμὸς, ψυχὴ δ' ἢύτ' ὄνειρος ἀποπταμένη πεπότηται. ἀλλὰ φόωσδε τάχιστα λιλαίεο ταῦτα δὲ πάντα ἵσθ', ἵνα καὶ μετόπισθε τεῆ εἴπησθα γυναικί.'

The ghosts of famous women, wives and daughters of heroes.

Νῶι μὲν ὡς ἐπέεσσιν ἀμειβόμεθ', αἱ δὲ γυναῖκες 225 ἤλυθον, ὅτρυνεν γὰρ ἀγαυὴ Περσεφόνεια, ὅσσαι ἀριστήων ἄλοχοι ἔσαν ἢδὲ θύγατρες. αἱ δ' ἀμφ' αῗμα κελαινὸν ἀολλέες ἢγερέθοντο, αὐτὰρ ἐγὼ βούλευον ὅπως ἐρέοιμι ἐκάστην. ἥδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή· 230 σπασσάμενος τανύηκες ἄορ παχέος παρὰ μηροῦ οὐκ εἴων πιέειν ἅμα πάσας αἷμα κελαινόν. αἱ δὲ προμνηστῖναι ἐπήισαν, ἢδὲ ἐκάστη ὁν γόνον ἐξαγόρενεν· ἐγὼ δ' ἐρέεινον ἀπάσας.

Tyro.

Ένθ' ή τοι πρώτην Τυρω ίδον εὐπατέρειαν. 235 η φάτο Σαλμωνήσς αμύμονος έκγονος είναι, φη δὲ Κρηθηος γυνη έμμεναι Αἰολίδαο. η ποταμοῦ ηράσσατ', 'Ενιπηος θείοιο, δς πολύ κάλλιστος ποταμών έπι γαίαν ίησι, καί ρ' ἐπ' Ἐνιπῆος πωλέσκετο καλὰ ρέεθρα. 240 τῷ δ' ἄρ' ἐεισάμενος γαιήοχος ἐννοσίγαιος έν προχοής ποταμού παρελέξατο δινήεντος. πορφύρεον δ' ἄρα κῦμα περιστάθη, οὕρεϊ ἶσον, κυρτωθέν, κρύψεν δε θεον θνητήν τε γυναίκα. [λῦσε δὲ παρθενίην ζώνην, κατὰ δ' ὕπνον ἔχενεν.] 245 αὐτὰρ ἐπεί ρ' ἐτέλεσσε θεὸς φιλοτήσια ἔργα, έν τ' άρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε· ' Χαιρε, γύναι, φιλότητι, περιπλομένου δ' ένιαυτοῦ τέξεαι αγλαά τέκνα, έπεὶ οὐκ αποφώλιοι εὐναὶ άθανάτων συ δε τους κομέειν ατιταλλέμεναί τε. 250 νῦν δ' ἔρχευ πρὸς δώμα, καὶ ἴσχεο μηδ' ὀνομήνης. αὐτὰρ ἐγώ τοί εἰμι Ποσειδάων ἐνοσίχθων. *Ως εἰπὼν ὑπὸ πόντον ἐδύσετο κυμαίνοντα. ή δ' ύποκυσαμένη Πελίην τέκε καὶ Νηληα, τω κρατερω θεράποντε Διος μεγάλοιο γενέσθην 255 αμφοτέρω Πελίης μεν εν ευρυχόρω Ίαωλκώ ναίε πολύρφηνος, ὁ δ' ἄρ' ἐν Πύλφ ημαθόεντι.

Antiope.

τοὺς δ' ἐτέρους Κρηθηι τέκεν βασίλεια γυναικών. Αἴσονά τ' ηδὲ Φέρητ' 'Αμυθάονά θ' ἱππιοχάρμην.

Την δε μέτ' 'Αντιόπην ἴδον, 'Ασωποῖο θύγατρα, 260 η δη καὶ Διὸς εὕχετ' εν ἀγκοίνησιν ἰαῦσαι, καί ρ' ἔτεκεν δύο παῖδ', 'Αμφίονά τε Ζηθόν τε, οῦ πρῶτοι Θήβης ἕδος ἔκτισαν ἐπταπύλοιο,

πύργωσάν τ', έπεὶ οὐ μεν ἀπύργωτόν γ' εδύναντο ναιέμεν εὐρύχορον Θήβην, κρατερώ περ εόντε.

265

Alcmena and Megara.

Την δε μέτ' 'Αλκμήνην ίδου, 'Αμφιτρύωνος ἄκοιτιν, η δ' Ἡρακληα θρασυμέμνονα θυμολέοντα γείνατ' εν αγκοίνησι Διὸς μεγάλοιο μιγείσα καὶ Μεγάρην, Κρείοντος ὑπερθύμοιο θύγατρα, την έχεν 'Αμφιτρύωνος υίος μένος αίεν ατειρής.

270

Epicasta.

Μητέρα τ' Οἰδιπόδαο ἴδον, καλὴν Ἐπικάστην, ή μέγα έργον έρεξεν αιδρείησι νόοιο, γημαμένη ο νίι ο δ' ον πατέρ' εξεναρίξας γημεν άφαρ δ' ανάπυστα θεοί θέσαν ανθρώποισιν. άλλ' ὁ μὲν ἐν Θήβη πολυηράτω ἄλγεα πάσχων Καδμείων ήνασσε θεών όλοὰς διὰ βουλάς. ή δ' έβη είς 'Αίδαο πυλάρταο κρατεροῖο, άψαμένη βρόχον αἰπὸν ἀφ' ύψηλοῖο μελάθρου, ῷ ἄχεϊ σχομένη τῷ δ' ἄλγεα κάλλιπ' ὀπίσσω πολλά μάλ', όσσα τε μητρός 'Ερινύες έκτελέουσι. 280

275

Chloris.

Καὶ Χλωριν είδον περικαλλέα, τήν ποτε Νηλεύς γημεν έον δια κάλλος, επεί πόρε μυρία εδυα, όπλοτάτην κούρην 'Αμφίονος 'Ιασίδαο, ος ποτ' εν 'Ορχομενώ Μινυείω τοι άνασσεν' ή δὲ Πύλου βασίλευε, τέκεν δέ οἱ ἀγλαὰ τέκυα. Νέστορά τε Χρομίον τε Περικλύμενον τ' αγέρωχον. τοίσι δ' ἐπ' ἰφθίμην Πηρώ τέκε, θαθμα βροτοίσι. την πάντες μυώουτο περικτίται οὐδέ τι Νηλεύς τῷ ἐδίδου δς μὴ ἔλικας βόας εὐρυμετώπους έκ Φυλάκης έλάσειε βίης 'Ιφικληείης

285

290

295

ἀργαλέας τὰς δ' οἶος ὑπέσχετο μάντις ἀμύμων ἐξελάαν χαλεπὴ δὲ θεοῦ κατὰ μοῖρα πέδησε, δεσμοί τ' ἀργαλέοι καὶ βουκόλοι ἀγροιῶται. ἀλλ' ὅτε δὴ μῆνές τε καὶ ἡμέραι ἐξετελεῦντο ἄψ περιτελλομένου ἔτεος καὶ ἐπήλυθον ὧραι, καὶ τότε δή μιν ἔλυσε βίη Ἰφικληείη, θέσφατα πάντ' εἰπόντα. Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή.

Leda, Iphimedeia and many others.

Καὶ Λήδην εἶδον, τὴν Τυνδαρέου παράκοιτιν, ἢ ρ' ὑπὸ Τυνδαρέω κρατερόφρονε γείνατο παίδε, Κάστορά θ' ἱππόδαμον καὶ πὺξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα, 300 τοὺς ἄμφω ζωοὺς κατέχει φυσίζοος αἶα· οἱ καὶ νέρθεν γῆς τιμὴν πρὸς Ζηνὸς ἔχοντες ἄλλοτε μὲν ζώουσ' ἐτερήμεροι, ἄλλοτε δ' αὖτε τεθνᾶσιν· τιμὴν δὲ λελόγχασιν ἶσα θεοῦσι.

Την δε μέτ' 'Ιφιμέδειαν, 'Αλωήος παράκοιτιν, 305 είσιδου, ή δη φάσκε Ποσειδάωνι μιγηναι, καί ρ' ἔτεκεν δύο παίδε, μινυνθαδίω δε γενέσθην, *Ωτόν τ' ἀντίθεον τηλεκλειτόν τ' Ἐφιάλτην, ους δη μηκίστους θρέψε (είδωρος άρουρα καὶ πολύ καλλίστους μετά γε κλυτὸν 'Ωρίωνα' 310 εννέωροι γαρ τοί γε καὶ εννεαπήχεες ήσαν εῦρος, ἀτὰρ μῆκός γε γενέσθην εννεόργυιοι. οί ρα καὶ άθανάτοισιν ἀπειλήτην ἐν ᾿Ολύμπω φυλόπιδα στήσειν πολυάικος πολέμοιο. 314 "Οσσαν έπ' Οὐλύμπω μέμασαν θέμεν, αὐτὰρ ἐπ' "Οσση Πήλιον είνοσίφυλλον, ίν' οὐρανὸς ἀμβατὸς είη. καί νύ κεν εξετέλεσσαν, εί ήβης μέτρον ικουτο. . ἀλλ' ὅλεσεν Διὸς υίὸς, ον ηύκομος τέκε Λητώ, άμφοτέρω, πρίν σφωιν ύπὸ κροτάφοισιν ιούλους ανθήσαι πυκάσαι τε γένυς εὐανθέι λάχνη. 320 Φαίδρην τε Πρόκριν τε ΐδον καλήν τ' 'Αριάδνην, κούρην Μίνωος όλοόφρονος, ην ποτε Θησεύς εκ Κρήτης ες γουνον 'Αθηνάων ίεράων ηγε μεν, οὐδ' ἀπόνητο' πάρος δε μιν "Αρτεμις εκτα Δίη εν ἀμφιρύτη Διονύσου μαρτυρίησι.

Μαῖράν τε Κλυμένην τε ἴδον στυγερήν τ' Ἐριφύλην,
ἡ χρυσὸν φίλου ἀνδρὸς ἐδέξατο τιμήεντα.
πάσας δ' οὐκ ἃν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω,
ὅσσας ἡρώων ἀλόχους ἴδον ἠδὲ θύγατρας
πρὶν γάρ κεν καὶ νὺξ φθῖτ' ἄμβροτος. ἀλλὰ καὶ ὥρη 330
εὕδειν, ἡ ἐπὶ νῆα θοὴν ἐλθόντ' ἐς ἑταίρους
ἡ αὐτοῦ πομπὴ δὲ θεοῖς ὑμῖν τε μελήσει.'

*Ως ἔφαθ', αἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ, κηληθμῷ δ' ἔσχοντο κατὰ μέγαρα σκιόεντα. τοῖσιν δ' ᾿Αρήτη λευκώλενος ἤρχετο μύθων 335

'Φαίηκες, πῶς ὅμμιν ἀνὴρ ὅδε φαίνεται εἶναι εἶδός τε μέγεθός τε ἰδὲ φρένας ἔνδον ἐίσας; ξεῖνος δ' αὖτ' ἐμός ἐστιν, ἕκαστος δ' ἔμμορε τιμῆς τῷ μὴ ἐπειγόμενοι ἀποπέμπετε, μηδὲ τὰ δῶρα οὕτω χρηίζοντι κολούετε΄ πολλὰ γὰρ ὅμμιν 340 κτήματ' ἐνὶ μεγάροισι θεῶν ἰότητι κέονται.'

Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γέρων ήρως Ἐχένηος, [δς δη Φαιήκων ἀνδρῶν προγενέστερος ηεν·]

[°]Ω φίλοι, οὐ μὰν ἡμὶν ἀπὸ σκοποῦ οὐδ' ἀπὸ δόξης μυθεῖται βασίλεια περίφρων ἀλλὰ πίθεσθε. 345 'Αλκινόου δ' ἐκ τοῦδ' ἔχεται ἔργον τε ἔπος τε.'

350

Τον δ' αὖτ' 'Αλκίνοος ἀπαμείβετο φώνησεν τε'
'τοῦτο μὲν οὕτω δὴ ἔσται ἔπος, αἴ κεν ἐγώ γε
ζωὸς Φαιήκεσσι φιληρέτμοισιν ἀνάσσω'
ξεῖνος δὲ τλήτω, μάλα περ νόστοιο χατίζων,
ἔμπης οὖν ἐπιμεῖναι ἐς αὔριον, εἰς ὅ κε πᾶσαν
δωτίνην τελέσω' πομπὴ δ' ἄνδρεσσι μελήσει

πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί· τοῦ γὰρ κράτος ἔστ' ἐνὶ δήμφ.'
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις 'Οδυσσεύς.
' 'Αλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
355
εἴ με καὶ εἰς ἐνιαυτὸν ἀνώγοιτ' αὐτόθι μίμνειν,
πομπήν τ' ὀτρύνοιτε καὶ ἀγλαὰ δῶρα διδοῖτε,
καί κε τὸ βουλοίμην, καί κεν πολὺ κέρδιον εἴη,
πλειοτέρῃ σὺν χειρὶ φίλην ἐς πατρίδ' ἰκέσθαι.
καί κ' αἰδοιότερος καὶ φίλτερος ἀνδράσιν εἴην
360
πᾶσιν, ὅσοι μ' 'Ιθάκηνδε ἰδοίατο νοστήσαντα.'
Τὸν δ' αὖτ' 'Αλκίνοος ἀπαμείβετο φώνησέν τε:

Alcinous asks if the ghosts of the Trojan heroes appeared.

΄ ὧ 'Οδυσεῦ, τὸ μὲν οὕ τί σ' ἐίσκομεν εἰσορόωντες ηπεροπηά τ' έμεν καὶ ἐπίκλοπον, οἶά τε πολλοὺς βόσκει γαΐα μέλαινα πολυσπερέας ανθρώπους 365 ψεύδεά τ' ἀρτύνοντας, ὅθεν κέ τις οὐδὲ ἴδοιτο. σοί δ' έπι μεν μορφή επέων, ένι δε φρένες εσθλαί, μθθον δ' ώς ὅτ' ἀοιδὸς ἐπισταμένως κατέλεξας, πάντων τ' 'Αργείων σέο τ' αὐτοῦ κήδεα λυγρά. άλλ' ἄγε μοι τόδε είπε καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον, 370 εἴ τινας ἀντιθέων ἐτάρων ἴδες, οῖ τοι ἄμ' αὐτῷ Ίλιον είς ἄμ' εποντο καὶ αὐτοῦ πότμον ἐπέσπον. νὺξ δ' ήδε μάλα μακρη ἀθέσφατος οὐδέ πω ὥρη εύδειν εν μεγάρω σὸ δέ μοι λέγε θέσκελα έργα. καί κεν ες ηω δίαν ανασχοίμην, ότε μοι σὺ 375 τλαίης εν μεγάρω τὰ σὰ κήδεα μυθήσασθαι.

Τον δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις 'Οδυσσεύς'

' 'Αλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,

ὥρη μὲν πολέων μύθων, ὥρη δὲ καὶ ὕπνου'

εἰ δ' ἔτ' ἀκουέμεναί γε λιλαίεαι, οὐκ ᾶν ἐγώ γε 380

τούτων σοι φθονέοιμι καὶ οἰκτρότερ' ἄλλ' ἀγορεῦσαι,

κήδε' ἐμῶν ἑτάρων, οι δὴ μετόπισθεν ὅλοντο,

οὶ Τρώων μεν ὑπεξέφυγον στονόεσσαν ἀυτην, εν νόστω δ' ἀπόλοντο κακης ιότητι γυναικός.

Odysseus tells how he saw Agamemnon and learned his fate.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ψυχὰς μὲν ἀπεσκέδασ' ἄλλυδις ἄλλην 385 άγνη Περσεφόνεια γυναικῶν θηλυτεράων, ηλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ 'Αγαμέμνονος 'Ατρείδαο ἀχνυμένη' περὶ δ' ἄλλαι ἀγηγέραθ', ὅσσοι ἄμ' αὐτῷ οἴκῷ ἐν Αἰγίσθοιο θάνον καὶ πότμον ἐπέσπον. ἔγνω δ' αἷψ' ἐμὲ κεῖνος, ἐπεὶ πίεν αἷμα κελαινόν' 390 κλαῖε δ' ὅ γε λιγέως, θαλερὸν κατὰ δάκρυον εἴβων, πιτνὰς εἰς ἐμὲ χεῖρας, ὀρέξασθαι μενεαίνων' ἀλλ' οὐ γάρ οἱ ἔτ' ἡν τς ἔμπεδος οὐδέ τι κῖκυς, οἵη περ πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι. τὸν μὲν ἐγὼ δάκρυσα ἰδὼν ἐλέησά τε θυμῷ, 395 καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων'

''Ατρείδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν, 'Αγάμεμνον, τίς νύ σε κὴρ ἐδάμασσε τανηλεγέος θανάτοιο; ἢέ σέ γ' ἐν νήεσσι Ποσειδάων ἐδάμασσεν ὅρσας ἀργαλέων ἀνέμων ἀμέγαρτον ἀντμὴν, ἢέ σ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσου βοῦς περιταμνόμενον ἢδ' οἰῶν πώεα καλὰ, ἢὲ περὶ πτόλιος μαχεούμενον ἢδὲ γυναικῶν;'

400

405

410

"Ως ἐφάμην, ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπε"
'διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' 'Οδυσσεῦ,
οὕτ' ἐμέ γ' ἐν νήεσσι Ποσειδάων ἐδάμασσεν,
ὄρσας ἀργαλέων ἀνέμων ἀμέγαρτον ἀυτμὴν,
οὕτε μ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσου,
ἀλλά μοι Αἴγισθος τεύξας θάνατόν τε μόρον τε
ἔκτα σὺν οὐλομένη ἀλόχω, οἶκόνδε καλέσσας,
δειπνίσσας, ὥς τίς τε κατέκτανε βοῦν ἐπὶ φάτνη.

ως θάνον οἰκτίστω θανάτω περὶ δ' ἄλλοι έταῖροι νωλεμέως κτείνουτο, σύες ως αργιόδοντες. οί ρά τ' εν άφνειοῦ ἀνδρὸς μέγα δυναμένοιο η γάμφ η εράνφ η είλαπίνη τεθαλνίη. 415 ήδη μεν πολέων φόνω ανδρών αντεβόλησας, μουνάξ κτεινομένων καὶ ένὶ κρατερή ύσμίνη άλλά κε κείνα μάλιστα ίδων όλοφύραο θυμώ, ώς αμφί κρητήρα τραπέζας τε πληθούσας κείμεθ' ενί μεγάρω, δάπεδον δ' ἄπαν αἵματι θῦεν. 420 οίκτροτάτην δ' ήκουσα όπα Πριάμοιο θυγατρός, Κασσάνδρης, την κτείνε Κλυταιμνήστρη δολόμητις άμφ' έμοί αὐτὰρ έγω ποτὶ γαίη χείρας ἀείρων βάλλου ἀποθυήσκων περί φασγάνω ή δε κυνωπις νοσφίσατ', οὐδέ μοι ἔτλη ἰόντι περ εἰς 'Αίδαο 425 χερσὶ κατ' ὀφθαλμοὺς έλέειν σύν τε στόμ' ἐρεῖσαι. ως οὐκ αἰνότερον καὶ κύντερον ἄλλο γυναικὸς [η τις δη τοιαθτα μετά φρεσίν έργα βάληται]. οίου δη καὶ κείνη εμήσατο έργου αεικες, κουριδίω τεύξασα πόσει φόνον. ή τοι έφην γε 430 άσπάσιος παίδεσσιν ίδε δμώεσσιν εμοίσιν οίκαδ' ελεύσεσθαι ή δ' έξοχα λυγρα ίδυια οί τε κατ' αίσχος έχευε καὶ έσσομένησιν οπίσσω θηλυτέρησι γυναιξί, καὶ ή κ' εὐεργὸς ἔησιν.

*Ως έφατ', αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον 435 ' το πόποι, ἢ μάλα δὴ γόνον 'Ατρέος εὐρύοπα Ζεὺς ἐκπάγλως ἤχθηρε γυναικείας διὰ βουλὰς ἐξ ἀρχῆς 'Ελένης μὲν ἀπωλόμεθ' εἵνεκα πολλοὶ, σοὶ δὲ Κλυταιμνήστρη δόλον ἤρτυε τηλόθ' ἐόντι.'

Ως ἐφάμην, ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπε

'τῷ νῦν μήποτε καὶ σὰ γυναικί περ ἤπιος εἶναι*

μηδ' οἱ μῦθον ἄπαντα πιφαυσκέμεν, ὅν κ' ἐὰ εἰδῆς,

ἀλλὰ τὸ μὲν φάσθαι, τὸ δὲ καὶ κεκρυμμένον εἶναι.

άλλ' οὐ σοί γ', 'Οδυσεῦ, φόνος ἔσσεται ἔκ γε γυναικός. λίην γὰρ πινυτή τε καὶ εὖ φρεσὶ μήδεα οίδε 445 κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια. η μέν μιν νύμφην γε νέην κατελείπομεν ήμεις έρχόμενοι πόλεμόνδε πάις δέ οἱ ἢν ἐπὶ μαζῷ νήπιος, ός που νῦν γε μετ' ἀνδρῶν ίζει ἀριθμῶ, όλβιος· ή γὰρ τόν γε πατήρ φίλος όψεται έλθων, 450 καὶ κεῖνος πατέρα προσπτύξεται, ή θέμις εστίν. ή δ' έμη οὐδέ περ υίος ενιπλησθήναι άκοιτις όφθαλμοῖσιν ἔασε· πάρος δέ με πέφνε καὶ αὐτόν. [άλλο δέ τοι ἐρέω, σὰ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι κρύβδην, μηδ' αναφανδά, φίλην ές πατρίδα γαίαν 455 νηα κατισχέμεναι έπει οὐκέτι πιστά γυναιξίν.] άλλ' άγε μοι τόδε είπε και άτρεκέως κατάλεξου, εί που έτι ζώοντος ακούετε παιδός έμοιο, ή που εν 'Ορχομενώ, η εν Πύλω ημαθόεντι, ή που πάρ Μενελάω ενί Σπάρτη εὐρείη. 460 οὐ γάρ πω τέθνηκεν ἐπὶ χθονὶ δίος 'Ορέστης.'

*Ως έφατ', αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον ' 'Ατρείδη, τί με ταθτα διείρεαι; οὐδέ τι οΐδα, ζώει δ γ' ή τέθνηκε κακὸν δ' ἀνεμώλια βάζειν.'

465

470

Νωι μεν ως επέεσσιν αμειβομένω στυγεροίσιν έσταμεν άχνύμενοι, θαλερον κατά δάκρυ χέοντες. ηλθε δ' επὶ ψυχη Πηληιάδεω 'Αχιλησς καὶ Πατροκλήσε καὶ ἀμύμουσε ἀΑντιλόχοιο Αἴαντός θ', δε ἄριστος ἔην εἶδός τε δέμας τε τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα.

Odysseus talks with the ghost of Achilles.

έγνω δε ψυχή με ποδώκεος Αλακίδαο, καί ρ' όλοφυρομένη έπεα πτερέεντα προσηύδα

' Διογενες Λαερτιάδη, πολυμήχαν' 'Οδυσσεῦ,

475

σχέτλιε, τίπτ' ἔτι μεῖζον ἐνὶ φρεσὶ μήσεαι ἔργον;
πῶς ἔτλης "Αιδόσδε κατελθέμεν, ἔνθα τε νεκροὶ
ἀφραδέες ναίουσι, βροτῶν εἴδωλα καμόντων;'
"Ως ἔφατ', αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβύμενος προσέειπον"

'ω 'Αχιλεῦ, Πηλέος νίὲ, μέγα φέρτατ' 'Αχαιων,
ηλθον Τειρεσίαο κατὰ χρέος, εἴ τινα βουλην
εἴποι, ὅπως 'Ιθάκην ἐς παιπαλόεσσαν ἱκοίμην'

48ο
οὐ γάρ πω σχεδὸν ηλθον 'Αχαιίδος, οὐδέ πω ἁμῆς
γῆς ἐπέβην, ἀλλ' αἰὲν ἔχω κακά· σεῖο δ', 'Αχιλλεῦ,
οὕ τις ἀνηρ προπάροιθε μακάρτατος οὕτ' ἄρ' ὀπίσσω.
πρὶν μὲν γάρ σε ζωὸν ἐτίομεν ἴσα θεοῖσιν
'Αργεῖοι, νῦν αὖτε μέγα κρατέεις νεκύεσσιν
485
ἐνθάδ' ἐών· τῷ μή τι θανὼν ἀκαχίζεν, 'Αχιλλεῦ.'

*Ως εφάμην, δ δε μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπε ' μὴ δή μοι θάνατόν γε παραύδα, φαίδιμ' 'Οδυσσεῦ. βουλοίμην κ' ἐπάρουρος ἐων θητευέμεν ἄλλω, ανδρί παρ' ακλήρω, ώ μη βίστος πολύς είη, 490 η πασιν νεκύεσσι καταφθιμένοισιν ανάσσειν. άλλ' άγε μοι τοῦ παιδὸς ἀγαυοῦ μῦθον ἐνίσπες, η έπετ' ές πόλεμον πρόμος έμμεναι η ε καὶ οὐκί. είπε δέ μοι, Πηλήος αμύμονος εί τι πέπυσσαι, η έτ' έχει τιμην πολέσιν μετά Μυρμιδόνεσσιν, 495 η μιν ατιμάζουσιν αν' Έλλάδα τε Φθίην τε, οῦνεκά μιν κατὰ γῆρας ἔχει χειράς τε πόδας τε. ου γαρ εγών επαρωγός ύπ' αυγάς ήελίοιο, τοίος εων οίός ποτ' ενί Τροίη ευρείη πέφνον λαὸν ἄριστον, ἀμύνων 'Αργείοισιν. 500 εὶ τοιόσδ' ἔλθοιμι μίνυνθά περ ἐς πατέρος δῶ, τω κέ τεω στύξαιμι μένος καὶ χειρας ἀάπτους, οὶ κείνου βιόωνται ἐέργουσίν τ' ἀπὸ τιμῆς.

Ως έφατ', αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον

'ἢ τοι μὲν Πηλῆος ἀμύμονος οὖ τι πέπυσμαι, 505

αὐτάρ τοι παιδός γε Νεοπτολέμοιο φίλοιο πασαν αληθείην μυθήσομαι, ως με κελεύεις. αὐτὸς γάρ μιν έγω κοίλης ἐπὶ νηὸς ἐίσης ήγαγου εκ Σκύρου μετ' ευκυήμιδας 'Αχαιούς. ή τοι ὅτ' ἀμφὶ πόλιν Τροίην φραζοίμεθα βουλάς, 5,10 αιεί πρώτος έβαζε και ούχ ήμάρτανε μύθων Νέστωρ τ' αυτίθεος καὶ εγώ νικάσκομεν οίω. αὐτὰρ ὅτ' ἐν πεδίω Τρώων μαρνοίμεθα χαλκώ, ούποτ' ένὶ πληθυῖ μένεν ἀνδρῶν οὐδ' έν ὁμίλω, άλλα πολύ προθέεσκε, τὸ ου μένος οὐδενὶ εἴκων 515 πολλούς δ' ἄνδρας ἔπεφνεν ἐν αἰνῆ δηιοτητι. πάντας δ' οὐκ αν εγω μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω, σσσον λαὸν ἔπεφνεν αμύνων 'Αργείοισιν, άλλ' οιον τον Τηλεφίδην κατενήρατο χαλκώ, ήρω' Ευρύπυλου' πολλοί δ' άμφ' αὐτὸν έταίροι 520 Κήτειοι κτείνοντο γυναίων είνεκα δώρων. κείνον δη κάλλιστον ίδον μετά Μέμνονα δίον. αὐτὰρ ὅτ' εἰς ἵππον κατεβαίνομεν, ὃν κάμ' Ἐπειὸς, 'Αργείων οἱ ἄριστοι, ἐμοὶ δ' ἐπὶ πάντ' ἐτέταλτο, [ήμεν ανακλίναι πυκινον λόχον ήδ' επιθείναι] 525 ένθ' άλλοι Δαναών ήγήτορες ήδε μέδοντες δάκρυά τ' ωμόργυυντο τρέμου θ' ύπὸ γυῖα ἐκάστου· κείνον δ' ού ποτε πάμπαν έγων ίδου οφθαλμοίσιν ούτ' ώχρήσαντα χρόα κάλλιμον ούτε παρειών δάκρυ' όμορξάμενου ό δέ με μάλα πόλλ' ίκέτευεν 530 ίππόθεν εξέμεναι, ξίφεος δ' επεμαίετο κώπην καὶ δόρυ χαλκοβαρές, κακὰ δὲ Τρώεσσι μενοίνα. άλλ' ὅτε δη Πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπην, μοιραν καὶ γέρας ἐσθλὸν ἔχων ἐπὶ νηὸς ἔβαινεν ασκηθής, ούτ' αρ βεβλημένος δξέι χαλκω 535 ούτ' αὐτοσχεδίην οὐτασμένος, οἶά τε πολλά γίγνεται εν πολέμω επιμίξ δέ τε μαίνεται "Αρης."

*Ως ἐφάμην, ψυχὴ δὲ ποδώκεος Αἰακίδαο φοίτα μακρὰ βιβᾶσα κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα, γηθοσύνη ὅ οἱ νἱὸν ἔφην ἀριδείκετον εἶναι.

540

The ghost of Ajax turns away in angry silence.

Αί δ' ἄλλαι ψυχαὶ νεκύων κατατεθνηώτων εστασαν ἀχνύμεναι, εξροντο δε κήδε' εκάστη.
οῖη δ' Αξαντος ψυχὴ Τελαμωνιάδαο νόσφιν ἀφεστήκει, κεχολωμένη εξνεκα νίκης, τήν μιν εγω νίκησα δικαζόμενος παρὰ νηυσὶ τεύχεσιν ἀμφ' 'Αχιλῆος' εθηκε δε πότνια μήτηρ.
[παιδες δε Τρώων δίκασαν καὶ Παλλὰς 'Αθήνη.] ως δὴ μὴ ὄφελον νικᾶν τοιῷδ' ἐπ' ἀέθλω' τοίην γὰρ κεφαλὴν ενεκ' αὐτῶν γαῖα κατέσχεν, Αξανθ', δς περὶ μεν εξδος, περὶ δ' εργα τέτνκτο τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα.
τὸν μεν εγων ἐπέεσσι προσηύδων μειλιχίοισιν'

' Αΐαν, παῖ Τελαμῶνος ἀμύμονος, οὐκ ἄρ' ἔμελλες οὐδὲ θανῶν λήσεσθαι ἐμοὶ χόλου εἴνεκα τευχέων οὐλομένων; τὰ δὲ πῆμα θεοὶ θέσαν 'Αργείοισι, 555 τοῖος γάρ σφιν πύργος ἀπώλεο' σεῖο δ' 'Αχαιοὶ ῗσον 'Αχιλλῆος κεφαλῆ Πηληιάδαο ἀχνύμεθα φθιμένοιο διαμπερές' οὐδέ τις ἄλλος αἴτιος, ἀλλὰ Ζεὺς Δαναῶν στρατὸν αἰχμητάων ἐκπάγλως ἤχθηρε, τεὰν δ' ἐπὶ μοῖραν ἔθηκεν. 560

500

ημέτερον δάμασον δε μένος καὶ ἀγήνορα θυμόν.'

"Ως εφάμην, ὁ δέ μ' οὐδεν ἀμείβετο, βη δε μετ' ἄλλας ψυχὰς εἰς Ερεβος νεκύων κατατεθνηώτων. ἔνθα χ' ὅμως προσέφη κεχολωμένος, η κεν εγὼ τόν 565 ἀλλά μοι ήθελε θυμὸς ενὶ στήθεσσι φίλοισι τῶν ἄλλων ψυχὰς ἰδέειν κατατεθνηώτων.

άλλ' άγε δευρο, άναξ, ϊν' έπος καὶ μυθον άκούσης

The ghosts of Minos, Orion, Tantalus and Sisyphus.

*Ενθ' ή τοι Μίνωα ἴδον, Διὸς ἀγλαὸν υἱὸν,	
χρύσεου σκηπτρου έχουτα, θεμιστεύουτα υέκυσσιυ,	
ημενου οι δε μιν αμφι δίκας είροντο ανακτα,	570
ημενοι έσταότες τε, κατ' εὐρυπυλες "Αϊδος δω.	
Τὸν δὲ μέτ' 'Ωρίωνα πελώριον εἰσενόησα	
θῆρας όμοῦ εἰλεῦντα κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα,	
τους αυτος κατέπεφυεν εν οιοπόλοισιν όρεσσι,	
χερσὶν έχων ρόπαλον παγχάλκεον, αιεν ἀαγές.	575
Καὶ Τιτυον είδον, Γαίης ἐρικυδέος υίον,	
κείμενον εν δαπέδω. δ δ' επ' εννέα κεῖτο πέλεθρα,	
γῦπε δέ μιν ἐκάτερθε παρημένω ἦπαρ ἔκειρον,	
δέρτρον έσω δύνοντες ὁ δ' οὐκ ἀπαμύνετο χερσί	
Λητω γαρ έλκησε, Διος κυδρην παράκοιτιν,	580
Πυθώδ' ἐρχομένην διὰ καλλιχόρου Πανοπῆος.	
Καὶ μὴν Τάνταλον εἰσεῖδον χαλέπ' ἄλγε' ἔχοντα,	
έστεωτ' εν λίμνη ή δε προσέπλαζε γενείω	
στεύτο δε διψάων, πιέειν δ' οὐκ εῖχεν ελέσθαι.	
δσσάκι γὰρ κύψει' δ γέρων πιέειν μενεαίνων,	585
τοσσάχ' ὕδωρ ἀπολέσκετ' ἀναβροχὲν, ἀμφὶ δὲ ποσσὶ	
γαῖα μέλαινα φάνεσκε, καταζήνασκε δε δαίμων.	
δένδρεα δ' ύψιπέτηλα κατά κρηθεν χέε καρπόν,	
όγχναι καὶ ροιαὶ καὶ μηλέαι ἀγλαόκαρποι	
συκέαι τε γλυκεραί καὶ έλαῖαι τηλεθόωσαι.	590
τῶν ὁπότ' ἰθύσει' ὁ γέρων ἐπὶ χερσὶ μάσασθαι,	
τὰς δ' ἄνεμος ρίπτασκε ποτὶ νέφεα σκιόεντα.	
Καὶ μὴν Σίσυφον εἰσεῖδον κρατέρ' ἄλγε' ἔχοντα,	
λᾶαν βαστάζοντα πελώριον ἀμφοτέρησιν.	
η τοι ὁ μὲν σκηριπτόμενος χερσίν τε ποσίν τε	595
λᾶαν ἄνω ὤθεσκε ποτὶ λόφον ἀλλ' ὅτε μέλλοι	
άκρον ὑπερβαλέειν, τότ' ἀποστρέψασκε κραταιίς	

αὖτις ἔπειτα πέδονδε κυλίνδετο λᾶας ἀναιδής. αὐτὰρ ὅ γ' ἀψ ὤσασκε τιταινόμενος, κατὰ δ' ἱδρὼς ἔρρεεν ἐκ μελέων, κονίη δ' ἐκ κρατὸς ὀρώρει.

600

The ghost of Heracles.

Τον δε μέτ' είσενόησα βίην 'Ηρακληείην, είδωλον αὐτὸς δὲ μετ' ἀθανάτοισι θεοίσι τέρπεται εν θαλίης καὶ έχει καλλίσφυρον "Ηβην [παίδα Διὸς μεγάλοιο καὶ "Ηρης χρυσοπεδίλου]. άμφὶ δέ μιν κλαγγη νεκύων ην οἰωνων ως. 605 πάντοσ' ἀτυζομένων ό δ' ἐρεμνῆ νυκτὶ ἐοικως, γυμνον τόξον έχων και έπι νευρηφιν διστον, δεινον παπταίνων, αιεί βαλέοντι εοικώς. σμερδαλέος δέ οἱ ἀμφὶ περὶ στήθεσσιν ἀορτήρ χρύσεος ην τελαμων, ίνα θέσκελα έργα τέτυκτο, 610 άρκτοι τ' αγρότεροί τε σύες χαροποί τε λέοντες, ύσμιναί τε μάχαι τε φόνοι τ' ανδροκτασίαι τε. μη τεχνησάμενος μηδ' άλλο τι τεχνήσαιτο, δς κείνον τελαμώνα έξι εγκάτθετο τέχνη. έγνω δ' αὐτίκα κείνος, ἐπεὶ ἴδεν ὀφθαλμοῖσι, 615 καί μ' όλοφυρόμενος έπεα πτερόεντα προσηύδα. ' Διογενες Λαερτιάδη, πολυμήχαν' 'Οδυσσεῦ, α δείλ', ή τινα και συ κακον μόρον ήγηλάζεις, ου περ εγών οχέεσκου ύπ' αὐγὰς ήελίοιο. Ζηνός μέν παις η α Κρονίονος, αὐτὰρ ὀιζύν 620 είχου ἀπειρεσίηυ μάλα γὰρ πολὺ χείρουι φωτὶ δεδμήμην, ὁ δέ μοι χαλεποὺς ἐπετέλλετ' ἀέθλους. καί ποτέ μ' ἐνθάδ' ἔπεμψε κύν' ἄξοντ' οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλον φράζετο τοῦδέ γέ μοι χαλεπώτερον είναι ἄεθλον. του μεν εγων ανένεικα και ήγαγον εξ 'Αίδαο. 625 Ερμείας δέ μ' έπεμψεν ίδε γλαυκωπις 'Αθήνη.'

Odysseus retires fearing he might see the Gorgon's head.

* Ως είπων ὁ μὲν αὖτις ἔβη δόμον "Αϊδος εἴσω, αὐτὰρ ἐγὼν αὐτοῦ μένον ἔμπεδον, εἴ τις ἔτ' ἔλθοι άνδρων ήρώων, οἱ δὴ τὸ πρόσθεν ὅλοντο. καί νύ κ' έτι προτέρους ίδον ανέρας, οθς έθελόν περ. 630 [Θησέα Πειρίθοόν τε, θεῶν ἐρικυδέα τέκνα:] άλλα πρίν επί έθνε' αγείρετο μυρία νεκρών ηχη θεσπεσίη εμε δε χλωρον δέος ήρει, μή μοι Γοργείην κεφαλήν δεινοίο πελώρου έξ 'Αϊδος πέμψειεν άγαυη Περσεφόνεια. 635 αὐτίκ' ἔπειτ' ἐπὶ νῆα κιὼν ἐκέλευον ἐταίρους αὐτούς τ' ἀμβαίνειν ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι. οί δ' αίψ' είσβαινον καὶ ἐπὶ κληίσι καθίζον. την δε κατ' 'Ωκεανον ποταμον φέρε κυμα ρόσιο. πρώτα μεν είρεσίη, μετέπειτα δε κάλλιμος ούρος. 640

Ο ΔΥΣΣΕΙΑΣ Μ.

Σειρηνες, Σκύλλα, Χάρυβδις, βόες Ήλίου.

Return to Aeaea and burial of Elpenor.

5

10

15

20

Αὐτὰρ ἐπεὶ ποταμοῖο λίπεν ῥόον 'Ωκεανοῖο νηῦς, ἀπὸ δ' ἵκετο κῦμα θαλάσσης εὐρυπόροιο νῆσόν τ' Αἰαίην, ὅθι τ' 'Ηοῦς ἠριγενείης οἰκία καὶ χοροί εἰσι καὶ ἀντολαὶ 'Ηελίοιο, νῆα μὲν ἔνθ' ἐλθόντες. ἐκέλσαμεν ἐν ψαμάθοισιν, ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης. ἔνθα δ' ἀποβρίξαντες ἐμείναμεν 'Ηῶ δῖαν.

Ήμος δ' ηριγένεια φάνη ροδοδάκτυλος 'Ηως, δη τότ' έγων έτάρους προίειν ές δώματα Κίρκης οἰσέμεναι νεκρον 'Ελπήνορα τεθνηωτα. φιτρους δ' αιψα ταμόντες, δθ' ἀκροτάτη πρόεχ' ἀκτη, θάπτομεν ἀχνύμενοι, θαλερον κατὰ δάκρυ χέοντες. αὐτὰρ ἐπεὶ νεκρός τ' ἐκάη καὶ τεύχεα νεκροῦ, τύμβον χεύαιτες καὶ ἐπὶ στήλην ἐρύσαντες πήξαμεν ἀκροτάτω τύμβω εὐηρες ἐρετμόν.

Ἡμεῖς μὲν τὰ ἔκαστα διείπομεν· οὐδ' ἄρα Κίρκην ἐξ 'Αίδεω ἐλθόντες ἐλήθομεν, ἀλλὰ μάλ' ὧκα ἢλθ' ἐντυναμένη· ἄμα δ' ἀμφίπολοι φέρον αὐτῃ σῖτον καὶ κρέα πολλὰ καὶ αἴθοπα οῖνον ἐρυθρόν· ἡ δ' ἐν μέσσω στᾶσα μετηύδα δῖα θεάων·

' Σχέτλιοι, οὶ ζώοντες ὑπήλθετε δῶμ' 'Αίδαο,

δισθανέες, ότε τ' άλλοι άπαξ θνήσκουσ' άνθρωποι. άλλ' άγετ' έσθίετε βρώμην καὶ πίνετε οίνον αῦθι πανημέριοι άμα δ' ήοι φαινομένηφι πλεύσεσθ' αὐτὰρ ἐγὼ δείξω όδὸν ἢδὲ ἔκαστα 25 σημανέω, ίνα μή τι κακοβραφίη αλεγεινή η άλὸς η ἐπὶ γης άλγήσετε πημα παθόντες. *Ως έφαθ', ήμιν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ. ώς τότε μεν πρόπαν ήμαρ ες ηέλιον καταδύντα ήμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ. 30 ημος δ' ηέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κυέφας ηλθεν, οί μεν κοιμήσαντο παρά πρυμνήσια νηὸς, ή δ' έμε χειρός έλουσα φίλων απονόσφιν έταίρων είσε τε καὶ προσέλεκτο καὶ εξερέεινεν εκαστα. αὐτὰρ ἐγὼ τῆ πάντα κατὰ μοῖραν κατέλεξα. 35 καὶ τότε δή μ' ἐπέεσσι προσηύδα πότνια Κίρκη*

Circe tells Odysseus of the dangers that beset his voyage;

'Ταῦτα μὲν οὕτω πάντα πεπείρανται, σὺ δ' ἄκουσον, ῶς τοι ἐγὼν ἐρέω, μνήσει δέ σε καὶ θεὸς αὐτός. Σειρῆνας μὲν πρῶτον ἀφίξεαι, αι ρά τε πάντας ἀνθρώπους θέλγουσιν, ὅτις σφέας εἰσαφίκηται. 40 ὅς τις ἀιδρείῃ πελάσῃ καὶ φθόγγον ἀκούσῃ Σειρήνων, τῷ δ' οὕ τι γυνὴ καὶ νήπια τέκνα οἴκαδε νοστήσαντι παρίσταται οὐδὲ γάνυνται, ἀλλά τε Σειρῆνες λιγυρῷ θέλγουσιν ἀοιδῷ, ἤμεναι ἐν λειμῶνι πολὺς δ' ἀμφ' ὀστεόφιν θὶς 45 ἀνδρῶν πυθομένων, περὶ δὲ ρίνοὶ μινύθουσι.

how he must avoid the Sirens,

άλλὰ παρέξ ἐλάαν, ἐπὶ δ' οὕατ' ἀλεῖψαι ἑταίρων κηρὸν δεψήσας μελιηδέα, μή τις ἀκούση τῶν ἄλλων' ἀτὰρ αὐτὸς ἀκουέμεν αἴ κ' ἐθέλησθα,

50

75

δησάντων σ' εν νηὶ θοῆ χεῖράς τε πόδας τε δρθὸν εν ἱστοπέδη, εκ δ' αὐτοῦ πείρατ' ἀνήφθω, ὄφρα κε τερπόμενος ὅπ' ἀκούης Σειρήνοιιν. εὶ δέ κε λίσσηαι ετάρους λῦσαί τε κελεύης, οἱ δέ σ' ἔτι πλεύνεσσι τότ' ἐν δεσμοῖσι διδέντων.

and the perils of the passage by the Planctae.

Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ τάς γε παρέξ ἐλάσωσιν ἐταῖροι, 55 ένθα τοι οὐκέτ' ἔπειτα διηνεκέως ἀγορεύσω όπποτέρη δή τοι όδὸς ἔσσεται, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς θυμώ βουλεύειν ερέω δέ τοι ἀμφοτέρωθεν. ένθεν μεν γάρ πέτραι επηρεφέες, προτί δ' αὐτας κῦμα μέγα ροχθεῖ κυανώπιδος 'Αμφιτρίτης' 60 Πλαγκτάς δ' ή τοι τάς γε θεοί μάκαρες καλέουσι. τη μέν τ' οὐδε ποτητά παρέρχεται οὐδε πέλειαι τρήρωνες, ταί τ' αμβροσίην Διὶ πατρὶ φέρουσιν, αλλά τε καὶ των αιεν αφαιρείται λὶς πέτρη. άλλ' άλλην ενίησι πατηρ εναρίθμιον είναι. 65 τῆ δ' οὕ πω τις νηθς φύγεν ἀνδρῶν, ή τις ἵκηται, άλλά θ' όμοῦ πίνακάς τε νεῶν καὶ σώματα φωτῶν κύμαθ' άλὸς φορέουσι πυρός τ' όλοοῖο θύελλαι. οίη δη κείνη γε παρέπλω ποντοπόρος νηθς 'Αργω πασι μέλουσα, παρ' Αιήταο πλέουσα· 70 καί νύ κε την ένθ' ὧκα βάλεν μεγάλας ποτί πέτρας, άλλ' "Ηρη παρέπεμψεν, επεί φίλος η εν Ίήσων.

She tells him of the passage between Scylla and Charybdis,

Οι δε δύω σκόπελοι ὁ μεν οὐρανον εὐρὺν ικάνει ὀξείη κορυφη, νεφέλη δέ μιν ἀμφιβέβηκε κυανέη· τὸ μεν οὕ ποτ' ἐρωεῖ, οὐδέ ποτ' αἴθρη κείνου ἔχει κορυφην οὕτ' ἐν θέρει οὕτ' ἐν ὀπώρη· οὐδέ κεν ἀμβαίη βροτὸς ἀνηρ, οὐ καταβαίη, οὐδ' εἴ οἱ χεῖρές τε ἐείκοσι καὶ πόδες εῖεν πέτρη γὰρ λίς έστι, περιξεστή εἰκυῖα. μέσσφ δ' εν σκοπέλφ εστί σπέος ήεροειδες, 80 προς ζόφου εις Έρεβος τετραμμένου, ή περ αν ύμεις υηα παρά γλαφυρην ιθύνετε, φαίδιμ' 'Οδυσσεῦ. οὐδέ κευ ἐκ υηὸς γλαφυρης αἰζήιος ἀνηρ τόξω διστεύσας κοίλον σπέος είσαφίκοιτο. ένθα δ' ένὶ Σκύλλη ναίει δεινον λελακυῖα. 85 της η τοι φωνη μέν όση σκύλακος νεογιλης, γίγνεται, αὐτὴ δ' αὖτε πέλωρ κακόν οὐδέ κέ τίς μιν γηθήσειεν ίδων, οὐδ' εί θεὸς ἀντιάσειε. της η τοι πόδες είσὶ δυώδεκα πάντες ἄωροι, έξ δέ τέ οἱ δειραὶ περιμήκεες, ἐν δὲ ἐκάστη 90 σμερδαλέη κεφαλή, έν δε τρίστοιχοι όδόντες, πυκνοί καὶ θαμέες, πλείοι μέλανος θανάτοιο. μέσση μέν τε κατά σπείους κοίλοιο δέδυκεν, έξω δ' εξίσχει κεφαλάς δεινοίο βερέθρου, αὐτοῦ δ' ἰχθυάα, σκόπελον περιμαιμώωσα, 95 δελφινάς τε κύνας τε και εί ποθι μειζον έλησι κήτος, à μυρία βόσκει ἀγάστονος 'Αμφιτρίτη. τη δ' ού πώ ποτε ναθται ακήριοι εθχετόωνται παρφυγέειν σύν νηί φέρει δέ τε κρατί έκάστω φωτ' έξαρπάξασα νεός κυαιοπρώροιο. 100

Τον δ' έτερον σκόπελον χθαμαλώτερον όψει, 'Οδυσσεῦ.
πλησίον ἀλλήλων' καί κεν διοϊστεύσειας.
τῷ δ' ἐν ἐρινεός ἐστι μέγας, φύλλοισι τεθηλώς'
τῷ δ' ὑπὸ δῖα Χάρυβδις ἀναρροιβδεῖ μέλαν ὕδωρ.
τρὶς μὲν γάρ τ' ἀνίησιν ἐπ' ἤματι, τρὶς δ' ἀναροιβδεῖ τος δεινόν' μὴ σύ γε κεῖθι τύχοις, ὅτε ροιβδήσειεν'
οὐ γάρ κεν ρύσαιτό σ' ὑπ' ἐκ κακοῦ οὐδ' ἐνοσίχθων.
ἀλλὰ μάλα Σκύλλης σκοπέλω πεπλημένος ὧκα
ιῆα παρὲξ ἐλάαν, ἐπεὶ ἢ πολὺ φέρτερόν ἐστιν

ξε ξτάρους εν νηὶ ποθήμεναι ἢ ἄμα πάντας.'
Ως ἔφατ', αὐτὰρ εγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον'
'εὶ δ' ἄγε δή μοι τοῦτο, θεὰ, νημερτὲς ἐνίσπες,
εἴ πως τὴν ὀλοὴν μὲν ὑπεκπροφύγοιμι Χάρνβδιν,
τὴν δέ κ' ἀμυναίμην, ὅτε μοι σίνοιτό γ' ἑταίρους.'

"Ως ἐφάμην, ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων"

τοχέτλιε, καὶ δ' αὖ τοι πολεμήια ἔργα μέμηλε
καὶ πόνος οὐδὲ θεοῖσιν ὑπείξεαι ἀθανάτοισιν;
ἡ δέ τοι οὐ θνητὴ, ἀλλ' ἀθάνατον κακόν ἐστι,
δεινόν τ' ἀργαλέον τε καὶ ἄγριον οὐδὲ μαχητόν"
οὐδέ τίς ἐστ' ἀλκή φυγέειν κάρτιστον ἀπ' αὐτῆς.

ην γὰρ δηθύνησθα κορυσσόμενος παρὰ πέτρη,
δείδω μή σ' ἐξαῦτις ἐφορμηθεῖσα κίχησι
τόσσησιν κεφαλῆσι, τόσους δ' ἐκ φῶτας ἕληται.
ἀλλὰ μάλα σφοδρῶς ἐλάαν, βωστρεῖν δὲ Κραταιὶν,
μητέρα τῆς Σκύλλης, ῆ μιν τέκε πῆμα βροτοῖσιν

125

and of the Thrinacian isle, and the herds of Helios.

Θρινακίην δ' ἐς νῆσον ἀφίξεαι ἔνθα δὲ πολλαὶ βόσκοντ' Ἡελίοιο βόες καὶ ἴφια μῆλα, ἐπτὰ βοῶν ἀγέλαι, τόσα δ' οἰῶν πώεα καλὰ, πεντήκοντα δ' ἔκαστα γόνος δ' οὐ γίγνεται αὐτῶν, 130 οὐδέ ποτε φθινύθουσι. θεαὶ δ' ἐπιποιμένες εἰσὶ, νύμφαι ἐυπλύκαμοι, Φαέθουσά τε Λαμπετίη τε, ᾶς τέκεν Ἡελίῳ Ὑπερίονι δια Νέαιρα. τὰς μὲν ἄρα θρέψασα τεκοῦσά τε πότνια μήτηρ Θρινακίην ἐς νῆσον ἀπώκισε τηλόθι ναίειν, 135 μῆλα φυλασσέμεναι πατρώια καὶ ἕλικας βοῦς. τὰς εἰ μέν κ' ἀσινέας ἐάρς νόστον τε μέδηαι, ἢ τ' ἄν ἔτ' εἰς Ἡθάκην κακά περ πάσχοντες ἵκοισθε εἰ δέ κε σίνηαι, τότε τοι τεκμαίρομ' ὅλεθρον

νηί τε καὶ ετάροις· αὐτὸς δ' εἴ πέρ κεν ἀλύξης, όψε κακῶς νεῖαι, ὀλέσας ἄπο πάντας εταίρους.'

140

Odysseus sets sail with his comrades.

Ως έφατ', αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ήλυθεν 'Ηώς. ή μεν έπειτ' ανα νησον απέστιχε δια θεάων. αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆα κιὼν ἄτρυνον ἐταίρους αὐτούς τ' ἀμβαίνειν ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι. 145 οί δ' αΐψ' εἴσβαινον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθίζον. [έξης δ' έζόμενοι πολιην άλα τύπτον έρετμοις.] ήμιν δ' αν κατόπισθε νεδς κυανοπρώροιο ϊκμενον οθρον ίει πλησίστιον, έσθλον έταιρον, Κίρκη ἐυπλόκαμος, δεινη θεὸς αὐδήεσσα. 150 αὐτίκα δ' ὅπλα ἔκαστα πονησάμενοι κατὰ νῆα ημεθα την δ' άνεμός τε κυβερνήτης τ' ίθυνε. δη τότ' έγων έτάροισι μετηύδων άχνύμενος κηρ ' Ω φίλοι, οὐ γὰρ χρὴ ἕνα ἴδμεναι οὐδὲ δύ' οἴους θέσφαθ' ἃ μοι Κίρκη μυθήσατο, δια θεάων 155 άλλ' έρέω μεν έγων, ίνα είδότες ή κε θάνωμεν ή κεν άλευάμενοι θάνατον καὶ κήρα φύγοιμεν. Σειρήνων μεν πρώτον ανώγει θεσπεσιάων φθόγγον αλεύασθαι καὶ λειμων' ανθεμόεντα. οΐον έμ' ηνώγειν όπ' ἀκουέμεν ἀλλά με δεσμώ 160 δήσατ' εν άργαλεω, όφρ' εμπεδον αὐτόθι μίμνω, όρθον εν ίστοπέδη, εκ δ' αὐτοῦ πείρατ' ἀνήφθω. εί δέ κε λίσσωμαι ύμέας λθσαί τε κελεύω. ύμεις δε πλεόνεσσι τότ' έν δεσμοισι πιέζειν.

They reach the Sirens' coast, and Odysseu's hears their song unharmed.

*Η τοι έγω τὰ ἕκαστα λέγων έτάροισι πίφαυσκον· 165

τόφρα δε καρπαλίμως εξίκετο υηθς εθεργής υήσου Σειρήνοιιν έπειγε γάρ ούρος απήμων. αὐτίκ' ἔπειτ' ἄνεμος μεν ἐπαύσατο ήδε γαλήνη έπλετο νηνεμίη, κοίμησε δε κύματα δαίμων. ανστάντες δ' έταροι νεὸς ίστία μηρύσαντο, 170 καὶ τὰ μὲν ἐν νηὶ γλαφυρη θέσαν, οἱ δ' ἐπ' ἐρετμὰ έζόμενοι λεύκαινον ΰδωρ ξεστης ελάτησιν. αὐτὰρ ἐγὼ κηροῖο μέγαν τροχὸν ὀξέι χαλκῶ τυτθά διατμήξας χερσί στιβαρήσι πίεζον. αίψα δ' ιαίνετο κηρός, έπει κέλετο μεγάλη îs 175 'Η ελίου τ' αὐγὴ 'Υπεριονίδαο ἄνακτος' έξείης δ' έτάροισιν έπ' ούατα πασιν άλειψα. οί δ' έν νηί μ' έδησαν όμοῦ χειράς τε πόδας τε ορθου ευ ιστοπέδη, εκ δ' αὐτοῦ πείρατ' ἀυῆπτου. αὐτοὶ δ' ἐζόμενοι πολιὴν ἄλα τύπτον ἐρετμοῖς. 180 άλλ' ὅτε τόσσον ἀπην ὅσσον τε γέγωνε βοήσας, ρίμφα διώκοντες, τὰς δ' οὐ λάθεν ἀκύαλος νηῦς έγγύθεν όρνυμένη, λιγυρην δ' έντυνον ἀοιδήν

' Δεῦρ' ἄγ' ἰὼν, πολύαιν' 'Οδυσεῦ, μέγα κῦδος 'Αχαιῶν, νῆα κατάστησον, ἵνα νωιτέρην ὅπ' ἀκούσης. 185 οὐ γάρ πώ τις τῆδε παρήλασε νηὶ μελαίνη, πρίν γ' ἡμέων μελίγηρυν ἀπὸ στομάτων ὅπ' ἀκοῦσαι, ἀλλ' ὅ γε τερψάμενος νεῖται καὶ πλείονα εἰδώς. ἔδμεν γάρ τοι πάνθ' ὅσ' ἐνὶ Τροίη εὐρείη 'Αργεῖοι Τρῶές τε θεῶν ἰότητι μόγησαν' 190 ἴδμεν δ' ὅσσα γένηται ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρη.'

Ως φάσαν ίεισαι όπα κάλλιμον αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ ἤθελ' ἀκουέμεναι, λῦσαί τ' ἐκέλευον ἑταίρους, ὀφρύσι νευστάζων* οἱ δὲ προπεσόντες ἔρεσσον. αὐτίκα δ' ἀνστάντες Περιμήδης Εὐρύλοχός τε 195 πλείοσί μ' ἐν δεσμοῖσι δέον μᾶλλόν τε πίεζον. αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τάς γε παρήλασαν, οὐδ' ἔτ' ἔπειτα

φθογγης Σειρήνων ηκούομεν οὐδέ τ' ἀοιδης, αΐψ' ἀπὸ κηρὸν ἔλοντο ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι, ὅν σφιν ἐπ' ἀσὶν ἄλειψ', ἐμέ τ' ἐκ δεσμῶν ἀνέλυσαν. 200

The surf and the smoke at the Planctae.

'Αλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἐλείπομεν, αὐτίκ' ἔπειτα καπνὸν καὶ μέγα κῦμα ἴδον καὶ δοῦπον ἄκουσα' τῶν δ' ἄρα δεισάντων ἐκ χειρῶν ἔπτατ' ἐρετμὰ, βόμβησαν δ' ἄρα πάντα κατὰ μόον' ἔσχετο δ' αὐτοῦ νηῦς, ἐπεὶ οὐκέτ' ἐρετμὰ προήκεα χερσὶν ἔπειγον. 205 αὐτὰρ ἐγὼ διὰ νηὸς ἰὼν ὥτρυνον ἑταίρους μελιχίοις ἐπέεσσι παρασταδὸν ἄνδρα ἕκαστον'

210

215

220

225

' Ω φίλοι, οὐ γάρ πώ τι κακῶν ἀδαήμονές εἰμεν' οὐ μὲν δὴ τόδε μεῖζον ἔπι κακὸν ἢ ὅτε Κύκλωψ εἴλει ἐνὶ σπῆι γλαφυρῷ κρατερῆφι βίηφιν' ἀλλὰ καὶ ἔνθεν ἐμῆ ἀρετῆ βουλῆ τε νόῳ τε ἐκφύγομεν, καί που τῶνδε μνήσεσθαι ὀίω. νῦν δ' ἄγεθ', ὡς ἃν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες. ὑμεῖς μὲν κώπησιν άλὸς ῥηγμῖνα βαθεῖαν τύπτετε κληίδεσσιν ἐφήμενοι, αἴ κέ ποθι Ζεὺς δώη τόνδε γ' ὅλεθρον ὑπεκφυγέειν καὶ ἀλύξαι' σοὶ δὲ, κυβερνῆθ', ὧδ' ἐπιτέλλομαι' ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ βάλλευ, ἐπεὶ νηὸς γλαφυρῆς οἰήια νωμᾶς. τούτον μὲν καπνοῦ καὶ κύματος ἐκτὸς ἔεργε νῆα, σὰ δὲ σκοπέλου ἐπιμαίεο, μή σε λάθησι κεῖσ' ἐξορμήσασα καὶ ἐς κακὸν ἄμμε βάλησθα.'

"Ως ἐφάμην, οἱ δ' ὧκα ἐμοῖς ἐπέεσσι πίθοντο. Σκύλλην δ' οὐκέτ' ἐμυθεόμην, ἄπρηκτον ἀνίην, μή πώς μοι δείσαντες ἀπολλήξειαν ἐταῖροι εἰρεσίης, ἐντὸς δὲ πυκάζοιεν σφέας αὐτούς. καὶ τότε δὴ Κίρκης μὲν ἐφημοσύνης ἀλεγεινῆς λανθανόμην, ἐπεὶ οὕ τί μ' ἀνώγει θωρήσσεσθαι. αὐτὰρ ἐγὼ καταδὺς κλυτὰ τεύχεα καὶ δύο δοῦρε μάκρ' ἐν χερσὶν ἑλὼν εἰς ἴκρια νηὸς ἔβαινον πρώρης ἔνθεν γάρ μιν ἐδέγμην πρῶτα φανεῖσθαι Σκύλλην πετραίην, ἢ μοι φέρε πῆμ' ἐτάροισιν. οὐδέ πῃ ἀθρῆσαι δυνάμην ἔκαμον δέ μοι ὄσσε πάντῃ παπταίνοντι πρὸς ἢεροειδέα πέτρην.

230

The strait between Soylla and Charybdis.

Ήμεις δὲ στεινωπὸν ἀνεπλέομεν γοόωντες
ἔνθεν γὰρ Σκύλλη, ἐτέρωθι δὲ δια Χάρυβδις
δεινὸν ἀνερροίβδησε θαλάσσης ἁλμυρὸν τόωρ.
ἢ τοι ὅτ' ἐξεμέσειε, λέβης ὡς ἐν πυρὶ πολλῷ
πᾶσ' ἀναμορμύρεσκε κυκωμένη ὑψόσε δ' ἄχνη
ἄκροισι σκοπέλοισιν ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἔπιπτεν.
ἀλλ' ὅτ' ἀναβρόξειε θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ,
πᾶσ' ἔντοσθε φάνεσκε κυκωμένη, ἀμφὶ δὲ πέτρη
δεινὸν βεβρύχει, ὑπένερθε δὲ γαια φάνεσκε
ψάμμω κυανέη τοὺς δὲ χλωρὸν δέος ῆρει.
ἡμεις μὲν πρὸς τὴν ἴδομεν δείσαντες ὅλεθρον.

235

240

Scylla's attack.

τόφρα δέ μοι Σκύλλη κοίλης έκ νηδς έταίρους εξ ελεθ', οὶ χερσίν τε βίηψί τε φέρτατοι ήσαν σκεψάμενος δ' ες νηα θοην αμα καὶ μεθ' έταίρους ήδη των ενόησα πόδας καὶ χειρας υπερθεν υψόσ' ἀειρομένων εμε δε φθέγγοντο καλευνιες εξονομακλήδην, τότε γ' υστατον, ἀχνύμενοι κηρ. ως δ' στ' επὶ προβόλω άλιευς περιμήκει ράβδω ιχθύσι τοις ολίγοισι δόλον κατὰ είδατα βάλλων ες πόντον προίησι βοὸς κέρας ἀγραύλοιο, ασπαίροντα δ' ἔπειτα λαβων ἔρριψε θύραζε, ως οί γ' ἀσπαίροντες ἀείροντο προτὶ πέτρας.

245

250

255

αὐτοῦ δ' εἰνὶ θύρησι κατήσθιε κεκλήγοντας, χεῖρας ἐμοὶ ὀρέγοντας ἐν αἰνῆ δηιοτῆτι. οἴκτιστον δὴ κεῖνο ἐμοῖς ἴδον ὀφθαλμοῖσι πάντων ὅσσ' ἐμόγησα πόρους ἁλὸς ἐξερεείνων.

Arrival at the Thrinacian isle.

' Κέκλυτέ μευ μύθων, κακά περ πάσχοντες έταῖροι, όφρ' ὑμῖν εἴπω μαντήια Τειρεσίαο Κίρκης τ' Αἰαίης, οῖ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλον νῆσον ἀλεύασθαι τερψιμβρότον 'Ηελίοιο' ἔνθα γὰρ αἰνότατον κακὸν ἔμμεναι ἄμμιν ἔφασκον. 275 ἀλλὰ παρὲξ τὴν νῆσον ἐλαύνετε νῆα μέλαιναν.'

*Ως εφάμην, τοῖσιν δε κατεκλάσθη φίλον ήτορ. αὐτίκα δ' Εὐρύλοχος στυγερῷ μ' ημείβετο μύθω·

' Σχέτλιός εἰς, 'Οδυσεῦ, περί τοι μένος οὐδέ τι γυῖα κάμνεις' ἢ ῥά νυ σοί γε σιδήρεα πάντα τέτυκται, 280 ος ρ' ἐτάρους καμάτω άδηκότας ἢδὲ καὶ ὕπνω οὐκ ἐάᾳς γαίης ἐπιβήμεναι, ἔνθα κεν αὖτε νήσω ἐν ἀμφιρύτῃ λαρὸν τετυκοίμεθα δόρπον, ἀλλ' αὖτως διὰ νύκτα θοὴν ἀλάλησθαι ἄνωγας, νήσου ἀποπλαγχθέντας, ἐν ἢεροειδέι πόντω. 285

έκ νυκτῶν δ' ἄνεμοι χαλεποὶ, δηλήματα νηῶν,
γίγνονται πῆ κέν τις ὑπεκφύγοι αἰπὺν ὅλεθρον,
ἤν πως ἐξαπίνης ἔλθη ἀνέμοιο θύελλα,
ἢ Νότου ἢ Ζεφύροιο δυσαέος, οἵ τε μάλιστα
νῆα διαμβαίουπι, θεῶν ἀέκητι ἀνάκτων.
290
ἀλλ' ἢ τοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνη
δόρπον θ' ὁπλισόμεσθα θοῆ παρὰ νηὶ μένοντες
ἢῶθεν δ' ἀναβάντες ἐνήσομεν εὐρέι πόντω.'

*Ως ἔφατ' Εὐρύλοχος, ἐπὶ δ' ἤνεον ἄλλοι ἐταῖροι.
καὶ τότε δὴ γίγνωσκον ὁ δὴ κακὰ μήδετο δαίμων, 295
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων

' Εὐρύλοχ', ἢ μάλα δή με βιάζετε μοῦνον ἐόντα' ἀλλ' ἄγε νῦν μοι πάντες ὀμόσσατε καρτερὸν ὅρκον, εἴ κέ τιν' ἢὲ βοῶν ἀγέλην ἢ πῶυ μέγ' οἰῶν εῦρωμεν, μή πού τις ἀτασθαλίῃσι κακῆσιν ἢ βοῦν ἢέ τι μῆλον ἀποκτάνῃ' ἀλλὰ ἔκηλοι ἐσθίετε βρώμην, τὴν ἀθανάτη πόρε Κίρκη.'

*Ως ἐφάμην, οἱ δ' αὐτίκ' ἀπώμνυον ὡς ἐκέλευον. αὐτὰρ ἐπεί ρ' ὅμοσάν τε τελεύτησάν τε τὸν ὅρκον, στήσαμεν ἐν λιμένι γλαφυρῷ εὐεργέα νῆα ἄγχ' ὕδατος γλυκεροῖο, καὶ ἐξαπέβησαν ἑταῖροι νηὸς, ἔπειτα δὲ δόρπον ἐπισταμένως τετύκοντο. αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο, μνησάμενοι δὴ ἔπειτα φίλους ἔκλαιον ἑταίρους, οὰς ἔφαγε Σκύλλη γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἑλοῦσα κλαιόντεσσι δὲ τοῖσιν ἐπήλυθε νήδυμος ὕπνος. ἢμος δὲ τρίχα νυκτὸς ἔην, μετὰ δ' ἄστρα βεβήκει, ῷρσεν ἔπι ζαῆν ἄνεμον νεφεληγερέτα Ζεὺς λαίλαπι θεσπεσίῃ, σὰν δὲ νεφέεσσι κάλυψε γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον ὀρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ. ἢμος δ' ἠριγένεια φάνη ροδοδάκτυλος Ἡὼς, νῆα μὲν ὡρμίσαμεν, κοῖλον σπέος εἰσερύσαντες.

310

300

305

ένθα δ' έσαν Νυμφέων καλοί χοροί ήδε θόωκοι· καὶ τότ' εγων ἀγορην θέμενος μετὰ πᾶσιν ἔειπον·

' Ω φίλοι, ἐν γὰρ νηὶ θοῆ βρῶσίς τε πόσις τε 320 ἔστιι, τῶν δὲ βοῶν ἀπεχώμεθα, μή τι πάθωμεν δεινοῦ γὰρ θεοῦ αἴδε βόες καὶ ἴφια μῆλα, 'Ηελίου, δς πάντ' ἐφορᾳ καὶ πάντ' ἐπακούει.'

Weather-bound and half-famished, they slaughter the cows of Helios.

'Ως εφάμην, τοίσιν δ' επεπείθετο θυμός άγήνωρ. μηνα δε πάντ' ἄλληκτος ἄη Νότος, οὐδέ τις ἄλλος 325 γίγνετ' ἔπειτ' ἀνέμων, εί μη Εὖρός τε Νότος τε. οί δ' είως μεν σίτον έχον καὶ οίνον ερυθρον, τόφρα βοῶν ἀπέχουτο λιλαιόμειοι βιότοιο. άλλ' ὅτε δη νηὸς εξέφθιτο ἤια πάντα, καὶ δὴ ἄγρην ἐφέπεσκον ἀλητεύοντες ἀνάγκη, 330 lχθῦς ὄρνιθάς τε, φίλας ὅ τι χεῖρας ἵκοιτο, γιαμπτοίς ἀγκίστροισιν' ἔτειρε δὲ γαστέρα λιμός δη τότ' έγων ανα νησον απέστιχον, όφρα θεοίσιν εὐξαίμην, εἴ τίς μοι όδὸν φήνειε νέεσθαι. άλλ' ὅτε δη διὰ νήσου ιων ήλυξα εταίρους, 335 χειρας νιψάμενος, όθ' έπι σκέπας ην ανέμοιο, ηρώμην πάντεσσι θεοίς οι Όλυμπον έχουσιν οί δ' άρα μοι γλυκὺν ὕπνου ἐπὶ βλεφάροισιν ἔχευαν. Εὐρύλοχος δ' ἐτάροισι κακῆς ἐξήρχετο βουλῆς.

' Κέκλυτέ μευ μύθων, κακά περ πάσχοντες έταιροι' 340 πάντες μεν στυγεροι θάνατοι δειλοισι βροτοισι, λιμῷ δ' οἴκτιστον θανέειν και πότμον ἐπισπειν. ἀλλ' ἄγετ', 'Ηελίοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας δέξομεν ἀθανάτοισι, τοι οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν. εὶ δέ κεν εἰς 'Ιθάκην ἀφικοίμεθα, πατρίδα γαιαν, 345 αιψά κεν 'Ηελίω 'Υπερίονι πίονα νηὸν τεύξομεν, ἐν δέ κε θειμεν ἀγάλματα πολλὰ και ἐσθλά·

370

εὶ δὲ χολωσάμενός τι βοῶν ὀρθοκραιράων νῆ' ἐθέλῃ ὀλέσαι, ἐπὶ δ' ἔσπωνται θεοὶ ἄλλοι, βούλομ' ἄπαξ πρὸς κῦμα χανὼν ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι 350 ἡ δηθὰ στρεύγεσθαι ἐὼν ἐν νήσω ἐρήμη.'

*Ως ἔφατ' Εὐρύλοχος, ἐπὶ δ' ἤνεον ἄλλοι ἐταῖροι. αὐτίκα δ' Ἡελίοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας έγγύθεν οὐ γὰρ τῆλε νεὸς κυανοπρώροιο βοσκέσκουθ' έλικες καλαί βόες εὐρυμέτωποι 355 τας δε περίστησάν τε και εύχετόωντο θεοίσι. φύλλα δρεψάμενοι τέρενα δρυδς ύψικόμοιο. οὐ γὰρ ἔχον κρί λευκὸν ἐυσσέλμου ἐπὶ νηός. αὐτὰρ ἐπεί ρ' εὕξαντο καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραι, μηρούς τ' εξέταμον κατά τε κνίση εκάλυψαν 360 δίπτυχα ποιήσαντες, έπ' αὐτῶν δ' ωμοθέτησαν. οὐδ' είχον μέθυ λείψαι ἐπ' αἰθομένοις ἱεροίσιν, άλλ' ὕδατι σπένδοντες ἐπώπτων ἔγκατα πάντα. αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη καὶ σπλάγχυ' ἐπάσαυτο, μίστυλλόν τ' ἄρα τἄλλα καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν. 365

Καὶ τότε μοι βλεφάρων εξέσσυτο νήδυμος ὕπνος βῆν δ' ιέναι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης.
ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦα κιὼν νεὸς ἀμφιελίσσης,
καὶ τότε με κνίσης ἀμφήλυθεν ἡδὺς ἀυτμή
οἰμώξας δὲ θεοῖσι μετ' ἀθανάτοισι γεγώνευν

' Ζεῦ πάτερ ἢδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες, ἢ με μάλ' εἰς ἄτην κοιμήσατε νηλέι ὅπνωρ, οἱ δ' ἔταροι μέγα ἔργον ἐμητίσαντο μένοντες.'

' Ωκέα δ' 'Η ελίφ 'Υπερίονι ἄγγελος ἦλθε, Λαμπετίη τανύπεπλος, ὅ οἱ βόας ἔκταμεν ἡμεῖς. 375 αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι μετηύδα χωόμενος κῆρ

Helios demands vengeance, which Zeus promises. ' Ζεῦ πάτερ ἠδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες, τίσαι δη έτάρους Λαερτιάδεω 'Οδυσησς,
οι μευ βοῦς ἔκτειναν ὑπέρβιον, ησιν ἐγώ γε
χαίρεσκον μὲν ιων εἰς οὐρανον ἀστερόεντα,
380
ηδ' ὁπότ' ἃψ ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανόθεν προτραποίμην.
εἰ δέ μοι οὐ τίσουσι βοων ἐπιεικέ' ἀμοιβην,
δύσομαι εἰς 'Αίδαο καὶ ἐν νεκύεσσι φαείνω.'

Τον δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
' Ἡέλι', ἢ τοι μὲν σὺ μετ' ἀθανάτοισι φάεινε
καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν·
τῶν δέ κ' ἐγὼ τάχα νῆα θοὴν ἀργῆτι κεραυνῷ
τυτθὰ βαλὼν κεάσαιμι μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ.'

Ταῦτα δ' ἐγὼν ἤκουσα Καλυψοῦς ἠυκόμοιο ή δ' ἔφη Ἑρμείαο διακτόρου αὐτὴ ἀκοῦσαι.

ή δ΄ ἔφη Ἑρμείαο διακτόρου αύτη άκοῦσαι.

Αὐτὰρ ἐπεί ρ΄ ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,

νείκεον ἄλλοθεν ἄλλον ἐπισταδὸν, οὐδέ τι μῆχος
εὑρέμεναι δυνάμεσθα• βόες δ΄ ἀπετέθνασαν ἤδη.
τοῖσιν δ' αὐτίκ' ἔπειτα θεοὶ τέραα προὕφαινον•

395

εἷρπον μὲν ρινοὶ, κρέα δ' ἀμφ' ὀβελοῖσι μεμύκει, ὀπταλέα τε καὶ ἀμά· βοῶν δ' ὧς γίγνετο φωνή.

Έξημαρ μεν επειτα εμοί ερίηρες εταίροι δαίνυντ' Ἡελίοιο βοων ελάσαντες ἀρίστας
ἀλλ' ὅτε δη εβδομον ημαρ επί Ζευς θηκε Κρονίων,
καὶ τότ' ἔπειτ' ἄνεμος μεν ἐπαύσατο λαίλαπι θύων,
ἡμεῖς δ' αΐψ' ἀναβάντες ἐνήκαμεν εὐρέι πόντω,
ἱστὸν στησάμενοι ἀνά θ' ἱστία λεύκ' ἐρύσαντες.

Storm and shipwreck of Odysseus,

'Αλλ' ὅτε δη την νησον ἐλείπομεν, οὐδέ τις ἄλλη φαίνετο γαιάων, ἀλλ' οὐρανὸς ηδὲ θάλασσα, δη τότε κυανέην νεφέλην ἔστησε Κρονίων 405 νηὸς ὕπερ γλαφυρης, ήχλυσε δὲ πόντος ὑπ' αὐτης. ἡ δ' ἔθει οὐ μάλα πολλὸν ἐπὶ χρόνον αΐψα γὰρ ῆλθε

420

425

430

435

κεκληγως Ζέφυρος, μεγάλη συν λαίλαπι θύων, ίστου δε προτόνους εβρηξ' ανέμοιο θύελλα αμφοτέρους ιστός δ' όπίσω πέσεν, ὅπλα τε πάντα 410 εἰς ἄντλον κατέχυνθ' ό δ' ἄρα πρύμνη ἐνὶ νηὶ πληξε κυβερνήτεω κεφαλην, συν δ' ὀστέ' ἄραξε πάντ' ἄμυδις κεφαλης ό δ' ἄρ' ἀρνευτηρι ἐοικως κάππεσ' ἀπ' ἰκριόφιν, λίπε δ' ὀστέα θυμὸς ἀγήνωρ. Ζεὺς δ' ἄμυδις βρόντησε καὶ ἔμβαλε νηὶ κεραυνόν 415 ή δ' ἐλελίχθη πᾶσα Διὸς πληγείσα κεραυνώ, ἐν δὲ θεείου πλητο πέσον δ' ἐκ νηὸς ἐταίροι. οἱ δὲ κορώνησιν ἴκελοι περὶ νῆα μέλαιναν κύμασιν ἐμφορέοντο, θεὸς δ' ἀποαίνυτο νόστον.

Αὐτὰρ ἐγὼ διὰ νηὸς ἐφοίτων, ὄφρ' ἀπὸ τοίχους λῦσε κλύδων τρόπιος την δὲ ψιλην φέρε κῦμα. ἐκ δέ οἱ ἱστὸν ἄραξε ποτὶ τρόπιν αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ ἐπίτονος βέβλητο, βοὸς μινοῖο τετευχώς. τῷ ρ' ἄμφω συνέεργον ὁμοῦ τρόπιν ηδὲ καὶ ἱστὸν, ἑζόμενος δ' ἐπὶ τοῖς φερόμην ὀλοοῖς ἀνέμοισιν.

who is drifted back to the terrible strait.

Ένθ' ἢ τοι Ζέφυρος μὲν ἐπαύσατο λαίλαπι θύων,
ἢλθε δ' ἐπὶ Νότος ὧκα, φέρων ἐμῷ ἄλγεα θυμῷ,
ὄφρ' ἔτι τὴν ὀλοὴν ἀναμετρήσαιμι Χάρυβδιν.
πανιύχιος φερόμην, ἄμα δ' ἢελίῳ ἀνιόντι
ἢλθον ἐπὶ Σκύλλης σκόπελον δεινήν τε Χάρυβδιν.
ἡ μὲν ἀνεβροίβδησε θαλάσσης ἀλμυρὸν ὕδωρ'
αὐτὰρ ἐγὼ ποτὶ μακρὸν ἐρινεὸν ὑψόσ' ἀερθεὶς
τῷ προσφὺς ἐχόμην ὡς νυκτερίς οὐδέ πῃ εἶχον
οὕτε στηρίξαι ποσὶν ἔμπεδον οὕτ' ἐπιβῆναι
ρίζαι γὰρ ἑκὰς εἶχον, ἀπήωροι δ' ἔσαν ὅζοι,
μακροί τε μεγάλοι τε, κατεσκίαον δὲ Χάρυβδιν.
νωλεμέως δ' ἐχόμην, ὅφρ' ἐξεμέσειεν ὀπίσσω

440

445

ίστον καὶ τρόπιν αὖτις ἐελδομένω δέ μοι ἦλθον όψ' ἢμος δ' ἐπὶ δόρπον ἀνὴρ ἀγορῆθεν ἀνέστη κρίνων νείκεα πολλὰ δικαζομένων αἰζηῶν, τῆμος δὴ τά γε δοῦρα Χαρύβδιος ἐξεφαάνθη. ἢκα δ' ἐγὼ καθύπερθε πόδας καὶ χεῖρε φέρεσθαι, μέσσω δ' ἐνδούπησα παρὲξ περιμήκεα δοῦρα, ἐζόμενος δ' ἐπὶ τοῖσι διήρεσα χερσὶν ἐμῆσι.

[Σκύλλην δ' οὐκέτ' ἔασε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε εἰσιδέειν οὐ γάρ κεν ὑπέκφυγον αἰπὸν ὅλεθρον.]

Arrival at Calypso's isle.

Ένθεν δ' εννημαρ φερόμην, δεκάτη δε με νυκτί νησον ες 'Ωγυγίην πέλασαν θεοί, ένθα Καλυψω ναίει ευπλόκαμος, δεινη θεός αὐδήεσσα, η μ' εφίλει τ' εκόμει τε. τί τοι τάδε μυθολογεύω; 450 ήδη γάρ τοι χθιζός εμυθεόμην ενὶ οἴκω σοί τε καὶ ἰφθίμη ἀλόχω εχθρον δε μοί εστιν αῦτις ἀριζήλως εἰρημένα μυθολογεύειν.

HOMER

ODYSSEY, BOOKS I-XII

WITH INTERPORTATION, ATTES, ETC.

W. W. MILKRY, DJ.

TO ALL COMPANY

PART II. NOTES

Oxford

AT THE CLARENTO NOTE OF

London

HENRY FROWDE

OXFORD UNIVERSITY PRESS WAREHOUSE AMEN CORNER, E.C.

Clew York
112 FOURTH AVENUE

SKETCH OF PRINCIPAL HOMERIC FORMS

CONTENTS.

- § I Epic Dialect.
 - 2 Digamma,
 - 3 Shortening, lengthening, etc. of Vowels.
 - 4 Contraction.
 - 5 Hiatus.
 - 6 Elision.
 - 7 Apocope.
 - 8 Consonants.
 - 9 First Declension.
 - 10 Second Declension.
 - 11 Third Declension.
 - 12 Special Terminations.

- § 13 Adjectives.
 - 14 The Article.
 - 15 Pronouns.
 - 16 Augment and Reduplication.
 - 17 Terminations of Moods and Tenses.
 - 18 Contracted Verbs.
 - 19 Fut. and Aor. I. Act. and Med.
 - 20 Aor. II. Act. and Med.
 - 21 Perfect and Pluperfect.
 - 22 Aor. I. and II. Pass.
 - 23 Verbs in μ s.

§ 1.

The Epic dialect, in which the Homeric forms are preserved, may be described as the Early-Ionic, of which Attic was a later development. But we cannot venture to regard these poems as a monument of a particular dialect prevalent at any one time. For the Epic is rather a poetical dialect; its forms largely modified by the metrical requirements of the hexameter, and by the many changes necessarily produced by an indefinitely long period of oral transmission, before writing was invented or had become common.

§ 2.

Besides the twenty-four letters of the Greek classic alphabet, there existed formerly a letter called, from its sound, Vau (equivalent to our v or w), and, from its form (f, i.e. f), the double gamma or digamma. This letter fell early into disuse in the written language, so that it is not found in our Homeric text; but there are unmistakeable traces of its previous existence there. We must be content with pointing out the commorest. In such a combination as τὸν δ' ἡμείβετ' έπειτα αναξ οτ μέγα μήσατο έργον, we should expect to find επειτ' αναξ and μήσατ' εργον. Instead of ἀποείκω οτ ἀποείπω, we should naturally write ἀπείκω and ἀπείπω. But there was a time when the words were pronounced Fάναξ, Fέργον, ἀποΓείκω, ἀποΓείπω, so that no elision took place. The presence of an original digamma may be inferred not only from its effect upon the metre and the forms of words, but from a comparison of Greek with cognate languages, e.g. Folkos, Sanskrit veças, Lat. vicus; folvos, vinum, 'wine'; fέσπερος, vesper; fιδείν, videre: Fépyov. 'work.' A 2 3

§ 3. Vowels.

(1) The ā in Attic generally appears in the Homeric dialect as η, e.g. ἀγορή, πειρήσομαι, πρήσσω, λίην. Sometimes ă is changed to η, 2s ἢνορέη, ἢνεμόειs: or to aι, as παραί, καταιβατός.

(2) ε may be lengthened to ει, χρύσειος, κεινός, είως, Έρμειας, σπείος,

θείω: into η, τιθήμενος, ήύ.

(3) ο lengthened to ου, πουλύς, μοῦνος, οῦλος for ὅλος: to οι, πνοιή, η γνοίησε: to ω, Διώνυσος, ἀνώιστος.

(4) η shortened to ε, as in Subjunctives ιθύνετε, είδετε, πειρήσεται, μίσγεαι:

ω to o, as in Subjunctives τραπείομεν, έγείρομεν.

(5) Before or after η the addition of ϵ is not uncommon, as $\epsilon \eta \kappa \epsilon = \bar{\eta} \kappa \epsilon$,

 $\dot{\eta} \dot{\epsilon} \lambda \iota os = \ddot{\eta} \lambda \iota os, \text{ as also before } \epsilon, \text{ as } \ddot{\epsilon} \dot{\epsilon} \delta \nu a, \, \dot{\epsilon} \dot{\epsilon} \dot{\iota} \kappa o \sigma \iota.$

(6) $\bar{a}o$ (ηo) often changes to $\epsilon \omega$, as 'A $\tau \rho \epsilon i \delta \bar{a}o$, 'A $\tau \rho \epsilon i \delta \epsilon \omega$. This interchange between short and long vowels is called *Metathesis quantitatis*; as in $\tilde{\epsilon}\omega s$ often read as ϵlos . Cp. $d\pi \epsilon \iota \rho \epsilon \sigma \iota os$ and $d\pi \epsilon \rho \epsilon i \sigma \iota os$.

§ 4. Contraction.

(1) Contraction generally follows the ordinary rules, with the exception that εο and εου may contract into ευ, as θάρσευς, γεγώνευν, βάλλευ.

(2) Frequently words remain uncontracted, as ἀέκων, πάϊς, ὀστέα. Sometimes contraction takes place when it does not occur in Attic, as in ἱρὸς (ἱερός), βώσας (βοήσας).

(3) When two vowels which do not form a diphthong come together, they are often pronounced as forming one syllable, as $\kappa \rho \bar{\epsilon} \alpha$, $A \tau \rho \epsilon i \delta \bar{\epsilon} \omega$, $\delta \hat{\eta} \alpha \bar{b}$, $\delta \hat{\eta} \epsilon \beta \delta \sigma \mu o s$, $\epsilon \pi \epsilon i o i$. This is called Synizesis.

§ 5. Hiatus.

The concurrence of two vowels without elision or contraction taking place is called *Hiatus*. This generally occurs when one word ends and the next begins with a vowel. Hiatus, which is rarely admissible in Attic poetry, is frequent in the Homeric hexameter, especially (1) after the vowels and v, as $\pi a \iota \delta i \mid \tilde{v} \pi a \sigma \sigma \epsilon v$: or (2) when there is a pause in the sense between the two words, as $O\lambda \tilde{v}\mu\pi\iota\epsilon$. $\mid o\tilde{v}\ v\tilde{v}\ \tau$ $O\delta v\sigma\sigma\epsilon i$: or (3) when the final vowel is long, and stands in Arsis, as $dv\tau\iota\theta\epsilon \psi \mid O\delta v\sigma\eta\iota$: or (4) when a final long vowel or diphthong is made short before a vowel following, as $\pi\lambda d\gamma\chi\theta\eta \mid \tilde{\epsilon}\pi\epsilon i \mid (-\cup \cup -)$, $o\tilde{\iota}\kappa o\iota \mid \tilde{\epsilon}\sigma av \mid (-\cup \cup -)$. Many apparent cases of Hiatus are only traces of a lost digamma. See § 2.

§ 6. Elision.

In the Homeric hexameter not only are the vowels α , ϵ , o, elided, but also frequently the diphthongs $\alpha\iota$, as $\beta o \dot{\nu} \lambda o \mu^{\prime} \dot{\epsilon} \gamma \dot{\omega}$, and $o\iota$ in $\mu o\iota$ and $\tau o\iota$, as well as ι in the dative and in $\ddot{o}\tau\iota$. The ν $\dot{\epsilon}\phi \epsilon \lambda \kappa \nu \sigma \tau \iota \kappa \dot{o}\nu$ stands before consonants as well as before vowels.

§ 7. Apocope.

Before a following consonant, the short final vowel in ἄρα, παρά, ἀνά, κατέ, may be dropped. This is called Apocope. The τ of κατ[ά] so shortened assimilates itself to the following consonant—κάππεσε, κάμμορος, κὰπ πέδιον, κὰκ κορυφήν, κάλλιπε, κὰδ δ' ἄρα; and similarly the ν of ἀν[ά] before a following π or λ , as $\mathring{a}\mu$ πεδίον, ἀλλύεσκε.

§ 8. Consonants.

We often find-

- (I) Metathesis, especially with p and a, e. g. καρδίη and κραδίη, θάρσος and θράσος, κάρτιστος and κράτιστος.
- (2) Doubling of a consonant, especially of λ , μ , ν , ρ , as $\tilde{\epsilon}\lambda\lambda\alpha\beta\sigma\nu$, $\tilde{\epsilon}\mu\mu\alpha\theta\sigma\nu$, $\tilde{\epsilon}\dot{\nu}\nu\nu\eta\tau\sigma$ s, $\tau\dot{\epsilon}\sigma\sigma\sigma$ s: so, also, $\tilde{\sigma}\pi\pi\omega$ s, $\tilde{\sigma}\tau\tau\iota$, $\pi\epsilon\lambda\epsilon\kappa\kappa\dot{\alpha}\omega$, $\tilde{\epsilon}\delta\delta\epsilon\iota\sigma\epsilon$. A short final vowel is often made long when followed by a word which begins with λ , μ , ν , ρ , σ , δ , or which originally began with the F (§ 2), as $\pi\sigma\lambda\lambda\dot{a}$ $\lambda\iota\sigma\sigma\sigma\mu\epsilon\nu\sigma$ s, $\tilde{\epsilon}\tau\bar{\iota}$ $\nu\bar{\nu}\nu$, $\hat{\epsilon}\nu\dot{\bar{\iota}}$ $\mu\epsilon\gamma\dot{\alpha}\rho\sigma\iota\sigma\iota$.
- (3) Conversely, a single λ or σ may take the place of the double liquid or sibilant, as 'Axi λ ei's, 'O δ u σ e $\dot{\nu}$ s.

DECLENSIONS.

§ 9. First Declension.

- (1) For \bar{a} in the singular, Homer always has η , Tροί η , $\theta \dot{\eta} \rho \eta$, $\nu \epsilon \eta \nu i \eta s$, except $\theta \epsilon \dot{a}$ and some proper names.
- (2) ă remains unchanged, as $\beta \alpha \sigma i \lambda \epsilon i \alpha$, except in abstract nouns in $\epsilon i \alpha$, $o i \alpha$, as $d \lambda \eta \theta \epsilon i \eta$ for $d \lambda \dot{\eta} \theta \epsilon i \ddot{\alpha}$.
- (3) The Nom. sing. of some masculines in ηs, is shortened into ă, as iπ-πότă, νεφεληγερέτα.
- (4) Gen. sing. from masc. in ηs ends in αo or $\epsilon \omega$ (see § 3. 6); sometimes contracted to ω .
- (5) Gen. plur. ends in αων or εων, sometimes contracted to ων, as γαιάων, ναυτέων, παρειῶν.
 - (6) Dat. plur. ησι οι ης, 25 πύλησι, σχίζης; but θεαίς, άκταίς.

§ 10. Second Declension.

Special forms—

- (1) Gen. sing. in oto.
- (2) Gen. and Dat. dual our.
- (3) Dat. plural oioi[v].

§ 11. Third Declension.

- (1) Dat. and Gen. dual ouv.
- (2) Dat. plur. εσι, εσσι, and, after vowels, σσι.
- (3) Nouns in ηs (ϵs) and os (Gen. $\epsilon c s$) and as (Gen. ans) retain for the most part the uncontracted forms; $\epsilon o s$ is often contracted into $\epsilon v s$. In the

SKETCH OF PRINCIPAL HOMERIC FORMS.

terminations ϵos , $\epsilon \epsilon s$, ϵas , the ϵ often coalesces, not with the vowel of the termination, but with a preceding ϵ , into $\epsilon \iota$ or η , as $\epsilon \iota \iota \rho \rho \epsilon - \epsilon os$ contracts into $\epsilon \iota \iota \rho \rho \epsilon + \epsilon os$ into $\sigma \pi \hat{\eta} os$, 'H $\rho \alpha \kappa \lambda \hat{\epsilon} - \epsilon os$ into 'H $\rho \alpha \kappa \lambda \hat{\eta} os$, $-\hat{\eta} \iota$, $-\hat{\eta} a$.

(4) Words in ϵvs form their cases with η instead of ϵ , as $\beta a \sigma \iota \lambda \hat{\eta} o s$, $-\hat{\eta} \iota$, $-\hat{\eta} a$; the Dat. plur. often ends in $\hat{\eta} \epsilon \sigma \sigma \iota$. But proper names may retain the ϵ , as

Τυδέι, 'Οδυσσέα.

(5) Words in ι generally retain ι in their cases, as πόλις, πόλιος, πόλει. πόλιες, ίων, ιας, ίεσσι. But we find also πόληος (cp. μάντηος), πόληι, πόληες, πόληας. The Dat. plur. sometimes makes ισι, and the Acc. plur. īs.

(6) For ναῦς Homer uses νηῦς, declined with both ε and η. Gen. νεός or

νηύς, Dat. νηί, Acc. νέα or νη̂α, Dat. plur. νηυσί, νήεσσι, and νέεσσι.

(7) Among anomalous forms may be mentioned:-

(2) Nom. and Acc. κάρη, Gen. κάρητος, καρήατος, and κράατος (as if from κράας, neut.), and κρατός, Dat. κράατι and κρατί, Acc. κρᾶτα (from κράς, masc.).

(b) γύνυ and δόρυ make γούνατος, γουνός, and δούρατος, δουρός.

(c) viós, besides the regular forms in Second Declension, has Gen. vios, Dat. vii, Acc. via, Nom. plur. vies, Dat. viáσι, Acc. vias, Dual vie.

§ 12. Special Terminations.

- (1) The termination $\phi_{\ell}[\nu]$ (appearing with nouns of First Declension 2s $\eta\phi_{\ell}$, of Second Declension as $\sigma\phi_{\ell}$, and of Third Declension as, generally, $\epsilon\sigma\phi_{\ell}$) serves for a Genitive or Dative sing. and plur.; e.g. Gen. $\hat{\epsilon}\xi$ $\epsilon\hat{\nu}\nu\hat{\eta}\phi_{\ell}$, $\hat{\alpha}\pi^{i}$ $\hat{\iota}\kappa\rho\hat{\iota}\phi_{\ell}\nu$, $\delta\hat{\iota}\hat{\alpha}$ $\sigma\tau\hat{\eta}\theta\epsilon\sigma\phi_{\ell}\nu$, $\delta\sigma\tau\epsilon\hat{\iota}\phi_{\ell}\nu$ $\theta\hat{\iota}s$; Dat. $\theta\hat{\nu}\rho\eta\phi_{\ell}$, $\beta\hat{\iota}\hat{\eta}\phi_{\ell}$, $\phi\alpha\hat{\iota}\nu\alpha\hat{\iota}\hat{\nu}\eta\phi_{\ell}$, $\theta\epsilon\hat{\iota}\phi_{\ell}\nu$, $\sigma\hat{\nu}\nu$ $\tilde{\iota}\pi\pi\alpha\hat{\iota}\sigma\iota\nu$ $\kappa\alpha\hat{\iota}$ $\tilde{\delta}\chi\epsilon\sigma\phi_{\ell}$, $\pi\rho\hat{\delta}s$ $\kappa\alpha\tau\nu\lambda\eta\delta\alpha\nu\hat{\iota}\phi_{\ell}\nu$ ($\kappa\alpha\tau\nu\lambda\eta\delta\hat{\iota}\sigma_{\ell}$), and, in anomalous form. $\nu\alpha\hat{\nu}\phi_{\ell}$. In the form $\hat{\epsilon}\sigma\chi\alpha\rho\hat{\iota}\phi_{\ell}\nu$ we find the vowel of Second Declension attached to a noun of the First.
 - (2) There are three local suffixes:—
 - (a) Answering to the question where? in θι, as οἴκοθι, Ἰλιόθι πρό, κηρόθι.
 - (b) To the question whence? in $\theta \in \nu$, as $oi\kappa o\theta \in \nu$, $\theta \in i\theta \in \nu$: also with prepositions, as $a\pi^2$ $oi\rho a\nu i\theta \in \nu$, $\kappa a\tau a$ $\kappa \rho \eta \theta \in \nu$.
 - (c) To the question whither? in δε, as ἀγορήνδε, λόχονδε, ἄλαδε (also εἰs ἄλαδε), and analogous forms φύγαδε, οἴκαδε. With Αιδόσδε supply δῶμα, 'to the house of Hades.' In the phrase ὅνδε δόμονδε the termination is added both to the possessive and the noun.

§ 13. Adjectives.

- (1) The Femin. of Adjectives of Second Declension is formed in η instead of \bar{a} , as $\delta\mu$ oi η , alox $\rho\dot{\eta}$, except $\delta\bar{a}a$.
- (2) Adjectives in os are sometimes of two, sometimes of three, terminations. The Attic rule is not strictly observed, for an uncompounded Adjective may have but two, as is the case with $\pi \iota \kappa \rho \delta s$, etc., and the compounded three, as $\epsilon i \ell \ell \sigma \tau \eta$, $\delta \pi \epsilon \iota \rho \epsilon \sigma i \eta$. But see note on Od. 4. 406.

(3) Adjectives in us are also often of two terminations only, and often

shorten the Femin. εια to εα or εη, as βαθέη, ωκέα.

(4) A common termination is ϵis , $\epsilon \sigma \sigma \alpha$, $\epsilon \nu$. In this form $\eta \epsilon is$ may contract to ηs , as $\tau i \mu \dot{\eta} \epsilon is$, $\tau i \mu \dot{\eta} s$, and $\sigma \epsilon is$ may contract $\sigma \epsilon is$, as $\lambda \omega \tau \epsilon \hat{v} \nu \tau \alpha$ for $\lambda \omega \tau \dot{\sigma} \epsilon \nu \tau \alpha$.

- (5) πολύs is declined from two stems, πολυ- and πολλο-, so that we have as Homeric forms πολέος Gen. sing., πολέες Nom. plur., πολέων Gen. plur., πολέεσοι, πολέσσι, πολέσσι Dat. plur., and πολέας Acc. plur.
- (6) In the Comparison of Adjectives, the termination ωτερ-, ωτατ-, is admissible in the case of a long vowel in the penult. of the Positive, as λαρώτατος, οἰζυρώτατος. The Comparative and Superlative forms in ιων, ιστος are more frequently used than in Attic.

§ 14. The Article.

Special forms of the Article are:—Gen. τοῖο, Dual Gen. τοῦν, Nom. plur. τοί, ταί, Gen. τάων, Dat. τοῖσι, τῆσι, τῆs.

§ 15. Pronouns.

(1) Special forms of the Personal Pronouns are as follows.

	(a) First Person.	(b) Second Person.	(c) Third Person.
Nom. Sing.	$\epsilon \gamma \dot{\omega} \nu$	τύνη	
Gen. "	έμέο, έμεῦ, μευ	σέο, σεῦ, σεῖο	έο, ευ, είο, έθεν
"	έμειο, έμέθεν	σέθεν	
Dat. "		τοι, τείν	ર્ગી, દેર્ભ
Acc. "			$\dot{\epsilon}$, $\dot{\epsilon}\dot{\epsilon}$, μ ir
N. A. Dual	νῶι, νὼ (Acc.)	σφῶι, σφὼ	σφωὲ
G. D. "	νῶιν	σφῶιν, σφῷν	σφοιίν
Nom. Plur.	ἄμμε ≇	<i>υμμε</i>	
Gen. "	ήμέων, ήμείων	ύμέων, ύμείων	σφέων, σφείων, σφων
Dat. "	αμμι(ν), ημιν	ύμμι(ν), ύμιν	$\sigma\phi\iota(v)$, $\sigma\phi'\sigma\iota(v)$
Acc. "	αμμε, ήμέας, ήμας	ύμμε, υμέας	σφέας, σφάς, σφε.

(2) Special forms of the Possessive Pronouns.

	Sing.	Plur.	Dual.
First Person		$ \bar{a}\mu\partial s \text{ and } \bar{a}\mu\partial s (\bar{a}), \dot{\eta}, \dot{\omega} $	νωίτερος.
Second Person Third Person	τεός, ή, όν ἐός, ή, όν	υμός, ή, όν σφός, ή, όν	σφωίτερο.

(3) Special forms of the Pronoun ris.

	Sing.	Plur.
Gen.	τέο, τεῦ	τέων
Dat.	≁ é့စ္	τέοισι.

(4) Special forms of the Pronoun ours.

	Sing.	Plur.
Nom.	ότιε, όττι	
Gen.	ότευ, όττεο, όττευ	ότέων
Dat.	ότε ω	ὑ τέοισι
Acc.	ότινα, ότ τ ι	őтıvas, а́оба.

(5) Special forms of Relative Pronouns.

Gen. čov, (21. čo), žys. Dat. plur. you, ys.

VERBS.

§ 16. Augment and Reduplication.

(1) The syllabic and temporal Augments may be omitted. After the syllabic augment λ , μ , ν , σ are often doubled; ρ may be doubled or not at

will, as $\xi \rho \rho \epsilon \sigma \nu$, $\xi \rho \epsilon \xi \alpha$.

(2) Reduplication of the Second Aor. Act. and Med. is common. Cp. ε-πέφραδον (φράζω), επεφνον and πέφνον (φένω), πεπίθωμεν (πείθω), πεφιδέσθαι (φείδομαι), ερύκω makes a sort of reduplicated Aor. in ερύκακον and ενίπτω in ηνίπαπον.

(3) Some of the reduplicated Agrists give also a reduplicated Future, as

πεπιθήσω, πεφιδήσομαι, κεκαδήσω, κεχολώσομαι.

(4) The forms ἔμμορα (μείρομαι) and έσσυμαι (σεύω) follow the analogy of the reduplication of verbs beginning with ρ. But cp. ῥερυπωμένα, Od. 6. 59. In δέγμαι (δέχομαι) the reduplication is lost, in δείδεγμαι, δείδια (100t δι) it is irregular.

§ 17. Terminations.

(1) The older forms of the termination of the verb (Sing.) μι, σθα, σι are common in Homer; cp. ἐθέλωμι, ἴδωμι, ἐθέλησι, βάλησι, ἐθέλησθα, καλοίσθα.

(2) The termination of the third person Dual in historic tenses is τον as well as την, in Pass. σθον as well as σθην, διώκετον, θωρήσσεσθον. In the plural μεσθα is frequently used for μεθα, Dual first person μεσθον.

- (3) In the second person sing. Pass. and Med. σ is omitted from the termination σa_i , σo , as $\lambda_i \lambda_i a_i \epsilon a_i$, $\beta_i o i \lambda_i \epsilon a_i$, Subjunct. $\xi \chi \eta a_i$. This mostly remains uncontracted. ϵo , as in $\xi \pi \lambda \epsilon o$, often makes ϵv , viz. $\xi \pi \lambda \epsilon v$. In Perf. Med. for $\beta \xi \beta \lambda \eta \sigma a_i$ we find $\beta \xi \beta \lambda \eta \sigma a_i$.
- (4) The third Plur in $\nu \tau a \iota$ and $\nu \tau o$ mostly appear as $a \tau a \iota$ and $a \tau o$, as $\delta \epsilon \delta a \iota a \tau a \iota$, $\kappa \epsilon a \tau o$ ($\epsilon \kappa \epsilon \iota \nu \tau o$), $\delta \pi o \lambda o \iota a \tau o$.
- (5) The termination of the Inf. is frequently μεναι, or μεν. Pres. ἀκου-έ-μεν(αι), Fut. κελευσ-έ-μεν(αι), Perf. τεθνάμεν(αι), Pass. Aor. βλήμεν(αι), μιχθήμεν(αι), Second Aor. Act. ἐλθέμεν(αι). Another termination is έειν, as πιέειν, θανέειν, and from some -αω and -εω verbs we have -ήμεναι and -ηναι, as φορηναι.
- (6) The terminations σκον and σκομην express repetition of the action (iterative form). They are attached to Imperf. and Second Aor. of verbs in ω by the connecting vowel ε, or sometimes α, θέλγεσκον, ὥθεσκον, ῥίπτασκον, κρύπτασκον. In the First Aor. Act. the termin. follows the aoristic vowel α, ἐλάσασκον, μνησά-σκετο. In μι verbs the terminations are attached directly to the stem, δό-σκον, στά-σκον, ἔσκον for ἔσ-σκον (εἰμί), κέ-σκετο from κεῖμαι. These forms are rarely augmented. Cp. φάνεσκε, Od. 11. 587, from ἐφάνην.

§ 18. Contracted Verbs.

(1) Verbs in $\epsilon\omega$ (for the most part uncontracted) change $\epsilon\epsilon$ and $\epsilon\epsilon\iota$ into $\epsilon\iota$, sometimes $\epsilon\epsilon$ into η , $\epsilon\sigma$ or $\epsilon\sigma\nu$ to $\epsilon\nu$. In the uncontracted form the stem vowel ϵ is sometimes lengthened into $\epsilon\iota$, as $\epsilon\tau\epsilon\lambda\epsilon'\epsilon\tau\sigma$ for $\epsilon\tau\epsilon\lambda'\epsilon\epsilon\tau\sigma$.

(2) Verbs in $\delta\omega$ are for the most part contracted. In these verbs the long vowel produced by contraction has often a corresponding short (sometimes 2 long) vowel inserted before it, as $\delta\rho\delta\omega$ ($\delta\rho\hat{\omega}$), $\delta\rho\delta\alpha$ ($\delta\rho\hat{\omega}$), $\delta\rho\delta\alpha$ ($\delta\rho\hat{\omega}$), $\delta\rho\delta\alpha$ ($\delta\rho\hat{\omega}$), $\rho\delta\alpha$ ($\delta\rho\hat{\omega}$), $\rho\delta\alpha$ ($\delta\rho\hat{\omega}$), $\rho\delta\alpha$ ($\delta\rho\hat{\omega}$). Occasionally this short vowel appears after the long vowel of contraction, as $\eta\beta\omega$ ov $\tau\epsilon$ s, from $\eta\beta\delta\omega$, $\delta\rho\omega$ or $\delta\rho\delta\omega$.

(3) Verbs in όω are generally contracted. In forms that remain uncontracted the o is often lengthened to ω, as ὑπνώοντες. Such forms as ἀρύωσι

(ἀροῦσι) and δηιόωεν (δηιοῖεν) follow the rule of verbs in άω.

§ 19. Future and Aor. I. Act. and Med.

- (1) (a) Pure verbs which do not lengthen the vowel of the stem in forming their tenses, often double the σ in Fut. and Aor. I. Act. and Med., as $(\nu \epsilon \iota \kappa \epsilon \omega) \nu \epsilon (\kappa \epsilon \sigma \sigma \alpha, (a \delta \epsilon \omega) a \delta \epsilon \sigma \sigma \omega \mu a \iota, (\gamma \epsilon \lambda a \omega) \epsilon \gamma \epsilon \lambda a \sigma \sigma a$. This is sometimes the case with verbs in $\zeta \omega$, as $(a \nu a \chi a \zeta \omega) a \nu a \chi a \sigma \sigma a \mu \epsilon \nu o s$, $(\phi \rho a \zeta \omega) \epsilon \phi \rho a \sigma \sigma \sigma \sigma \sigma \sigma \omega$. (b) Or the σ may be altogether dropped in the Fut., as $\tau \epsilon \lambda \epsilon \epsilon \iota$, $\mu a \chi \epsilon \omega \tau a \iota \omega$, $a \nu \tau \iota \omega$, i.e. $a \nu \tau \iota a \sigma \omega$, $a \nu \tau \iota a \omega$, $a \nu \tau \iota \omega$, expanded by the principle explained in § 18. 2.
- (2) The future of liquid verbs, i. e. that have for characteristic λ , μ , ν , ρ , commonly have the Fut. uncontracted as $\beta \alpha \lambda \acute{\epsilon} o \nu \tau \iota$, $\kappa \alpha \tau \alpha \kappa \tau \alpha \nu \acute{\epsilon} o \nu \sigma \iota$, $\sigma \eta \mu \alpha \nu \acute{\epsilon} \omega$. Some liquid verbs have a σ in Fut. and Aor. I., as $\epsilon i \lambda \sigma \alpha$, $\kappa \acute{\nu} \rho \sigma \omega$, $\kappa \acute{\epsilon} \lambda \sigma \alpha \iota$, and there is an anomalous form $\kappa \acute{\epsilon} \nu \sigma \alpha \iota$ ($\kappa \epsilon \nu \tau \acute{\epsilon} \omega$).
- (3) Conversely some verbs, not liquid, form an Aor. I. without σ , as $\chi \in \omega$ $\tilde{\epsilon} \chi \in \alpha$, $\kappa \alpha i \omega \tilde{\epsilon} \kappa \eta \alpha$, $\sigma \in \omega \tilde{\epsilon} \sigma \sigma \in \omega$. Cp. $\epsilon \tilde{l} \pi \alpha$ for $\epsilon \tilde{l} \pi \sigma \nu$.

§ 20. Aor. II.

(1) The Aor. II. contains the root of the verb in its simplest form. The present tenses to which certain Aor. II. are referred are often of later formation, e.g. ἔστυγον is more primitive than στυγέω, ἔκτυπον than κτυπέω ἔμακον than μηκάομαι, ἔγηραν than γηράσκω, ἔχραον than χράω.

(2) Reduplicated Aor. II. Act. and Med., see § 16. 2.

(3) 'Mixed Aor.' with o and ε instead of α. We find such forms as ίξον (ἵκω), ἐβήσετο (βαίνω), ἐδύσετο, δυσύμενος (δίνω), ὕρσεο (ὕρνυμι), λέξεο

(λέγω), ἄξετε (ἄγω), οἶσε (οἴω = φέρω), ἀξέμεν, ἐρξέμεν.

(4) Syncopated Aor. II. An Aor. is common, formed, on analogy of Aor. of verbs in μ , without connecting vowel, as (Act.) ἔκταν (κτείνω), ξυμβλήτην (βάλλω), οὖτα (οὐτάω). In the Med. these forms are often without augment, and are distinguishable from Plpf. Pass. only by want of reduplication, e.g. ἐδέγμην, δέγμενας (δέχομαι), φθίμην (Opt. from φθίνω), λῦτο (λύω), ἔχυτο, χύμενος (χέω), σύτο (σεύω), ὧρτο (ὄρνυμι).

§ 21. Perfect and Pluperfect.

(1) The First Perf. is only found with verbs having a vowel stem. The Second Perf. is the commonest, and is formed without aspiration, as $\kappa \epsilon \kappa \sigma \pi \alpha$. Even in vowel verbs the Perf. is often without a κ , as $\beta \epsilon \beta a \rho \eta \omega s$, $\pi \epsilon \phi \omega a \sigma \epsilon$, $\epsilon \sigma \tau \eta \omega s$, $\delta \epsilon \delta \iota \delta \tau \epsilon s$, etc.

(2) The Pluperfect is found with the uncontracted terminations $\epsilon \alpha$, $\epsilon \alpha s$, $\epsilon \epsilon (\nu) = \epsilon \iota(\nu)$; sometimes $\epsilon \epsilon$ becomes η , as in $\eta \delta \eta$.

§ 22. Aor. I. and II. Passive.

(1) The 3rd pers. plur. Indic. often ends in εν instead of ησαν, 25 έμιχθεν,

τράφεν, έκταθεν, and the Infin. in ήμεναι and ημεν instead of ηναι.

(2) In the Subjunctive the uncontracted form in εω is generally used, and ε is often lengthened to ει or η, while the connecting vowel in Dual and Plural is shortened; e. g. δαείω (ἐδάην), σαπήη (σήπω), μιγήης, (al. μιγείης), μιγέωσι, δαμείετε.

§ 23. Verbs in μι.

(1) The principal peculiarities of the verbs $\tilde{\iota}\sigma\tau\eta\mu\iota$, $\tau\iota\theta\eta\mu\iota$, $\tilde{\iota}\eta\mu\iota$, $\delta\iota\delta\omega\mu\iota$, are given as follows.

C				
	(α) ἴστημι	(δ) τίθημι	(c) ἵημι	(d) δίδωμι
Indic. Pres.				
2nd Sing.	••	τίθησθα	ieis	διδοΐσθα διδοΐς
3rd Sing.		$\tau \iota \theta \epsilon \hat{\iota}$ (?)	iεî	διδοῖ
3rd Plur.		τιθεῖσι	ίεῖσι	διδοῦσι
Indic. 1st Aor.	• • • •		ξηκα	
,, Imperf.	••	••	ĩειν	₹δίδων
Imperat.	ΐστα		• • • •	δίδωθι
Infin. Pres.	<i></i> ιστάμεναι	τιθήμεναι	iέμεν[aι]	\ διδόμεν διδοῦναι
" 2nd Aor.		θέμεν[αι]	ξμεν	δόμεν[αι]
" Perf.	έστάμεν[αι]			
Subjunctive				
2 Aor.				
1st Sing.	στέω (στείω)	$\theta \in \omega \ (\theta \in \omega)$	μεθ-είω	
2nd Sing.	στήηε	$\theta \eta \eta s (\theta \epsilon i \eta s)$		[δῶσι
3rd Sing.	στήη	θήη (θείη)	ήσι, άν-ήη	δώησι, δώη,
Ist Plur.	στέωμεν (στείομεν)		••	δώομεν
and Plur.	,	θείετε	• • • •	
ard Plur,	περι-στήωσι	** **	** **	δώωσι.
Dual	παρ-στή ετον			

(2) In the Third Plural of Past tenses $\epsilon \nu$ is a common termination for $\epsilon \sigma \alpha \nu$, as $\tau i \theta \epsilon \nu$, $\tilde{\iota} \epsilon \nu$: also $\tilde{\epsilon} \sigma \tau \alpha \nu$ and $\sigma \tau \dot{\alpha} \nu = \tilde{\epsilon} \sigma \tau \eta \sigma \alpha \nu$, $\tilde{\epsilon} \phi \alpha \nu = \tilde{\epsilon} \phi \alpha \sigma \alpha \nu$, $\tilde{\epsilon} \phi \alpha \nu = \tilde{\epsilon} \phi \alpha \sigma \alpha \nu$, $\tilde{\epsilon} \phi \alpha \nu = \tilde{\epsilon} \phi \alpha \sigma \alpha \nu$. Notice also the forms $\tilde{\epsilon} \sigma \tau \alpha \dot{\omega} s$, $\tilde{\epsilon} \sigma \tau \epsilon \dot{\omega} s$, perf. act. particip.; and and pers. plur. perf. $\tilde{\epsilon} \sigma \tau \alpha \tau \epsilon$, 3rd pers. plur. pluperf. $\tilde{\epsilon} \sigma \tau \alpha \sigma \alpha \nu$.

(3) Eiui (ibo) has the following peculiar forms.

Second Sing.	Pres. Indic.	Subjunct. ἴησθα	Opt.	Inf. $i\mu\epsilon\nu(\alpha\iota)$.
Third Sing. First Plur.		ἴησιν ἴομεν	lείη	

Imperf. First Sing. ha, hov

Third Sing. ne'v), ie'v), nev

First Plur. Κομεν, ἵμεν Third Plur. ἤισαν, ἵσαν, ἤιον Fut. εἴσομαι, ειση, εἴσεται Αοτ. Ι. εἰσάμην, ἐεισάμην.

(4) Eini (sum) has the following.

(a)	First Sing.	Pres. Indic.	$S\kappa^{J^2}$ unct. $\tilde{\epsilon}\omega, \ \mu\epsilon\tau - \epsilon l\omega$	O	Imp.
	Second Sing. Third Sing. First Plur.	ἐσσί, εἰ s εἰμὲν	έτι έησι, ησι, έη	ڏر دء ڏن د	έσσο
	Second Plur. Third Plur.	 ξασι	ξωσι	$\epsilon \tilde{l} au \epsilon$	

(b) Inf. ξμμεν [ai] and ξμεν ai].

(c) Particip. έων, ἐοῦσα, ἐ΄ν, Gen. ἐόντος.

(d) Imperf. First Si. 3. η a, ε a, ε ον, Secot J ε ησθα, Third η εν, ε ην, η ην, Third Plur. εσαν.

(e) Iterative tense έσκον, Fut. έσσομαι, Third Sing. ἐσσείται.

(5) U der φημί we find φήη (Third Sing. So' junct.), φώς (Particip.), φάο (Imp. 2 Sing.).

(6) Umder κείμαι we have κέαται, κείαται, α d κέονται, = κείνται: κέατο, κείατο = ἔκειντο: κῆται = κέηται. Iterative touse κεσκόμην, Fut. κέω, κείω, Inf. κειέμεν, Particip. κέων.

(7) Under ήμαι, ξαται, είαται for ήνται: ξατο, είατο for ήντο. .

(8) Under oida

(a) Pres. Indic. Second Sing. οίδαs, First Plur. ΐδμεν.

(b) Subjunct. First Sing. είδεω, First Plur. είδομεν, Second είδετε, Particip. Ιδυΐα, Inf. ίδμεναι, ΐδμεν.

(c) Imperf. First Sing. ήδεα, Second Sing. ἠείδηs, Third ήδεε, ἠειδη, Third Plur. ἴσαν, Fut. εἰδήσω.

THE METRE OF HOMER.

The Homeric verse is, technically, the catalectic dactylic Hexameter, consisting of six dactyls, of which the last is incomplete by a syllable ($\kappa \alpha \tau \alpha \lambda \eta \kappa \tau \iota \kappa \dot{o}$ s, i.e. $\kappa \alpha \tau \alpha \lambda \dot{\eta} \gamma \epsilon \iota$, 'stops short').

Od. I.
$$\tilde{a}\nu\delta\rho\tilde{a}$$
 $\mu\tilde{o}i$ $\left|\tilde{\epsilon}\nu\nu\epsilon\pi\epsilon\right|$ $\tilde{M}\tilde{o}\tilde{v}\tilde{\sigma}\tilde{a}$ $\pi\tilde{o}\lambda$ $\left|\tilde{v}\tau\rho\tilde{o}\pi\tilde{o}\nu\right|$ $\tilde{\delta}s$ $\mu\tilde{a}\lambda\tilde{a}$ $\left|\tilde{\pi}\tilde{o}\lambda\lambda\tilde{a}\right|$ The last syllable of the line may be long or short.

A verse which thus consists entirely of dactyls is called στίχος ὁλοδάκτυλος, and is of frequent occurrence.

A spondee may be substituted for the dactyl in every foot, as Od. 15. 334. $\vec{\sigma}(\tau o v) \mid \kappa \alpha \vec{\lambda} \mid \kappa \rho \epsilon \vec{\iota} \mid \hat{\omega} v \mid \vec{\eta} \delta' \mid \vec{\sigma}(v o v) \mid \beta \epsilon \beta \rho \hat{\iota} \mid \theta a \sigma \iota$, but this form of verse is extremely rare.

The στίχος ὁλοδάκτυλος is the most frequent form; the next commonest is a verse where the 1st or 2nd, or both feet are spondees, e.g. Od. 1. 6, Od. 1. 2, Od. 1. 3. The spondee is less common in the 3rd, and still less in the 5th; where a spondee occurs in the 5th, the verse generally ends with a quadrisyllable. Cf. Od. 1. 29, 35, 36.

Caesura (τομή).

1 2	3 4	5 6	7 8	9 10	11 12
- : -					- : -
- [~	- :00	- :0	- :~	- : w	
1	$\mid 2 \mid$	3	4	5	в

The scheme of the hexameter is here given with two modes of division; (1) into six feet, marked by the lower line of figures, and (2) into half-feet, marked by the upper line.

The commonest Caesurae are

(1) After the first long syllable of 3rd foot (τομή πενθ-ημι-μερήs, i. e. at 5th half-foot). This is called strong caesura. e.g.

πλάγχθη ἐπεὶ Τροί | ης ἱερ | ὸν πτολίεθρον ἔπερσε. Od. 1. 2.

(2) After the first sbort syllable of 3rd foot (τομή κατά τρίτον τροχαίον), weak caesura. e.g.

αὐτῶν γὰρ σφετέρ | ησιν à | τασθαλίησιν ὅλοντο. Od. 1. 7.

(3) After the first long syllable of 4th foot (τομή έφθ-ημι-μερήs, i.e. at 7th half-foot). e. g.

είμ' 'Οδυσεύς Λαερτιά | δης δς | πασι δόλοισιν. Od. 9. 19.

(4) After the first short syllable of 4th foot (κατὰ τέταρτον τροχαΐον). e.g. Πληιάδας τ' ἐσορῶντα καὶ | όψὲ δύ | οντα Βοώτην. Od. 5. 272.

THE METRE OF HOMER.

(5) At end of 4th foot (βουκολική, because frequent in Theorr, and poets of his school); e. g.

τι Κύδωνες έναιον Ίαρδάνου | άμφὶ ρέεθρα.

There is frequently a pause in the sense after the 4th foot, when the Bucolic caesura occurs, as

ναιετάω δ' Ἰθάκην εὐδείελον: | ἐν δ' ὅρος αὐτῆ. Od. 9. 21, (cf. Od. 1. 60, &c.)

Hiatus (see Homeric Forms, § 5).

Hiatus is frequent in the Homeric verse; e. g.

έκ τοῦδ' οὕτ' 'Οδυσῆα | ἐγώ. Οd. Ι. 212. ἐσθῆτά τε | ἔσφερον εῖσω. Οd. 7. 6.

Where 2 final short vowel suffers no elision when followed by a word that begins with a vowel, it may be the case that originally the word began with the digamma (Homeric Forms, § 2), so that the hiatus is only apparent:

c. g. ἐνθάδε Foi—ἐπὶ Fἦρα—μέγα Fἔργον—πίονα Folκον—αἴθοπα Folvoν.

Long Vowels used short.

This occurs when a word ending with a long vowel or diphthong is followed by a word with an initial vowel; e. g.

έν μεγάροισι 'Ολυμπίου | άθρόοι | ήσαν. Od. 1. 27 τίσις ἔσσἔται | 'Ατρείδαο. Od. 1. 40. θέλγει ὅπως 'Ιθάκης ἐπιλήσεται. Od. 1. 57.

This shortening is occasionally found in the middle of a word, as viòs | ω | Od. 11. 270. olos | ω | Od. 7. 312. ηρωσς | ω | Od. 6. 103.

Lengthening of short Syllables in Arsis.

e. g. Πρὶαμίδης—ἀμφηρεφέᾱ—φλύγεᾱ—φὶλε—ἀπονέεσθαι—ἀποπέσησι— ζεφυρίη—ἀγοράασθε—καταλοφάδια—συβόσια.

A short final vowel is often lengthened before a succeeding consonant: e. g. before $\delta F \epsilon i \delta \omega$ and $\delta F \epsilon o s$, $\delta F \eta \rho \delta \nu$ and $\delta F \eta \nu$: before a liquid, as $\pi o \lambda \lambda \tilde{a}$ $\lambda \iota \sigma \sigma o \mu \epsilon \nu \eta - \pi \upsilon \kappa \nu \tilde{a}$ $\rho \omega \gamma a \lambda \epsilon \eta \nu - \pi \epsilon \rho \iota$ $\delta \tilde{c}$ $\mu \epsilon \gamma a$ $\beta \dot{a} \lambda \lambda \lambda \epsilon \tau o$ $\phi \hat{a} \rho o s - \tau o \hat{\iota} \sigma \iota$ $\delta \dot{c}$ $\delta \dot$

Generally speaking the Homeric verse uses great freedom in altering the

quantity of words to suit the needs of the metre.

Cf. Martial Epigr. 12. 9, 13-

Dicant Eărinon tamen poetae, Sed Graeci, quibus est nihil negatum, Et quos Apes Apes decet sonare.

HOMERIC SYNTAX.

It would be impossible to attempt here anything like a complete sketch of Homeric Syntax, or to point out the contrast that it offers to the later constructions used by Attic writers, but a few hints may be given, that can be more fully worked out by the student for himself.

THE USE OF THE ARTICLE.

To enable us to define accurately the use of the Article peculiar to the Greek of the Homeric poems, all doubts ought to be cleared up as to the date of the composition of the poems, the number and the age of interpolated passages, and the relation of the existing text to the original language. In the midst of so many uncertainties it is impossible to establish definite rules. We shall find the Article sometimes used with the force of a demonstrative, or relative pronoun, sometimes approaching more nearly the ordinary Atticuse.

a. Pronominal use, as a weak Demonstrative.

Od. 2. 160 ο σφιν ευφρονέων άγορήσατο.

In this sense it may be the repetition of something mentioned before,

Od. 3. II νηδε είσης ίστία . . την δ' ωρμισαν, or may introduce a contrast,

 4. 9 ἀλλ' ἢ τοι ταὶ νόσφι καθήμεναι εἰσορόωσαι τέρπεσθον· τῷ δ' αὖτε, κ.τ.λ.

In this sense the Article frequently begins a new clause, generally with the addition of a conjunction; e. g. $\delta \mu \delta \nu - \delta \delta \delta - \delta \gamma \delta \rho - a \delta \tau \delta \rho \delta$.

The combination $\delta \gamma \epsilon$ mostly serves to resume the main subject of the sentence, as

Od. 2. 131 πατήρ δ' ἐμὸς ἄλλοθι γαίης, ζώει ὅ γ' ἢ τέθνηκε;

The Article may also sum up or repeat a foregoing relative clause,
Od. II. 147 ον τινα μέν κεν έξας νεκύων κατατεθνηώτων
αίματος δοσον ίμεν, δ δέ τοι νημερτές ενίψει,

or may prepare for a subsequent relative clause, as Od. 2. 119 τάων αι πάρος ησαν.

β. Attributive use.

The commonest form of this is when the Article stands at the beginning of the clause, and the subject is expressed later by a sort of apposition; e.g.

ή μέν ἄρ' ὧδ' εἰποῦσ' ἀπέβη—γλαυκῶπις 'Αθήνη.

HOMERIC SYNTAX.

When the Article draws nearer to the subject to which it belongs, we naturally approach the regular Attic use. In the Homeric poems when the Article is used in direct combination with a noun it will be found for the most part that this noun either serves to point a contrast or to add a definition: thus we find of $\tilde{a}\lambda\lambda o_{i}$ — $\tau \tilde{a}$ $\pi \rho \hat{\omega} \tau a$ — $\tau o \hat{v}$ $\tilde{\epsilon} \tau \tilde{\epsilon} \rho o_{i} o$ — $\tau \tilde{a}$ $\chi \theta_{i} \tilde{\zeta} \tilde{a} v$ — $\tau \tilde{a}$ \tilde{s} $\pi \acute{\epsilon} \nu \tau \acute{\epsilon}$, where one class of things is marked off from another.

In the frequent combinations ὁ ξείνος—ὁ ἄναξ—ὁ ήρωs, the noun sub-

stantive must be regarded as a regular title.

y. The Relative use.

This arises from the common custom in an early stage of literary composition of putting together two or more demonstrative clauses without a connecting link (asyndeton). e.g.

ΙΙ. Ι. 330 άλλ' δ γε Ταλθύβιόν τε και Ευρυβάτην προσέειπε. τώ οἱ ἔσαν κήρυκε.

The Tw here is merely the demonstrative, and the sentence has no syntactical connection with the preceding clause. 'They were his heralds.' Attic Greek would write of, and English idiom render 'who were his heralds,' but the simpler Homeric syntax leaves the two clauses distinct. Cp.

Od. q. 334 of δ ' $\tilde{\epsilon}\lambda\alpha\chi\sigma\nu\parallel$ $\tau\sigma\dot{\nu}s$ $\tilde{\alpha}\nu$ $\kappa\epsilon$ $\kappa\alpha\dot{\nu}$ $\tilde{\eta}\theta\epsilon\lambda\sigma\nu$.

II. 7. 452 τοῦ δ' ἐπιλήσονται | τὸ ἐγὼ καὶ Φοίβος .. πολίσσαμεν. From this usage the transition to the real relatival force is natural. Cp.

ΙΙ. 1. 125 άλλα τὰ μὲν πολίων ἐξεπράθομεν, τὰ δέδασται,

i. e. quae vero ex urbibus diripuimus, ea sunt divisa.

Od. 4. 349 άλλά τὰ μέν σοι ἔειπε γέρων .. των οὐδέν τοι έγω κρύψω έπος.

These last instances will serve to introduce a new feature of Homeric Syntax, viz.

COORDINATION OF SENTENCES.

If we examine a paragraph in some Attic writer, we shall find that the sentences are elaborately connected with and subordinated to one another by means of relative pronouns, relative conjunctions, participles, etc. In Homeric syntax the mere juxtaposition of two sentences is often the only link of connection between them. This is called Coordination or Παράταξιε. Cp.

Od. 1. 433 εὐνη δ' οῦ ποτ' ξμικτο, χόλον δ' ἀλέεινε γυναικός.

Here we might expect χόλον γάρ οτ χ. ἀλεείνων.

Od. 2. 10 βη δ' ίμεν είς άγορήν, παλάμη δ' έχε χάλκεον έγχος = παλάμη ἔχων.

Ib. 18 "Αντιφος αἰχμήτης" τον δ' άγριος έκτανε Κύκλαψ $=\delta \nu \ \tilde{\alpha}\gamma\rho.\ \tilde{\epsilon}\kappa \ \mathrm{K}.$

See also Od. 2. 20, 86, 313; 3. 252, 391; 4.374, 729; 6. 234; 7. 30, 171, 263; 9.8, 374; 11.520. Cp. also

15

HOMERIC SYNTAA.

Il. 6. 147 φύλλα τὰ μέν τ' ἄνεμος χάμαδις χέει, ἄλλα δέ θ' ὕλη τηλεθόωσα φύει, ἔαρος δ' ἐπιγίγνεται ὥρη. =ἐπιγιγνομένης ὥρης οι ὀπόταν ἐπιγένηται.

Analogous to this is the tendency noticeable in Homeric syntax to drop from a construction with the Relative to the simpler one with the Demonstrative: e.g.

Od. 2. 225 Μέντωρ, ος ρ' 'Οδυσηος αμύμονος η εν εταίρος, καί οι ιων . . επέτρεπεν.

, 9. 19 είμ' 'Οδυσεὺς Λαερτιάδης ὃς πᾶσι δόλοισιν ἀνθρώποισι μέλω . . καί μευ κλέος οὐρανὸν ίκει.

II. 1. 79 δε μέγα πάντων'Αργείων κρατέει, καί οἱ πείθονται 'Αχαιοί.

This disconnected style of syntax is peculiarly favourable to the frequent use in Homer of

EPEXEGESIS*.

This 'appended explanation' is thus described by Schol. on II. 22. 468 ἐστὶ δὲ συνηθὲς 'Ομήρω τὸ ὀφειλόμενον ἀπλῶς ἔρμηνεύεσθαι ἐν δυσὶ περικοπαῖς ἐκφέρειν.

The simplest form of this is where one substantive explains or adds a closer definition to the preceding,

Od. 2. 420 οῦρον . . Ζέφυρον,

,, 6. 122 κουράων ἀυτή . . νυμφάων,

or when the constituent parts of a whole are expressed,

Οδ. 7. 114 δένδρεα . . ὅγχναι . . ροιαί . . μηλέαι,

,, 10.5 παίδες . . ε̂ξ θυγατέρες . . ε̂ξ νίέες,

,, 12.330 ἄγρην . . ἰχθῦς . . ὅρνιθας.

By a similar epexegesis we may explain the idiomatic use of allow.

Od. 1.132 άλλων . . sc. μνηστήρων,

,, 5. 105 ἄλλων . . sc. $\tau \hat{\omega} \nu$ ἀνδρ $\hat{\omega} \nu$,

,,10.4S5 ἄλλων . . sc. ἐτάρων.

There is also a frequent epexegesis of pronouns,

Od. 1. 194 μιν . . . σὸν πατέρα,

" 2. 307 ταθτα . . νηα, έρέτας.

Such an epexegosis may be corrective, where, in Attic Greek, we should find $\mu \hat{\epsilon} \nu$ our used,

Od. 3. 208 ου μοι . . πατρί τ' ἐμῷ καὶ ἐμοί, where the latter clause is a more accurate statement than the former, unless we prefer here to explain μοι as an ethical dative. Occasionally, the epexegetic reference is grammatically irregular, as

Od. I. 50 νήσω . . νησος δενδρήεσσα.

We find an epexegetical use of the infinitive.

Od. 4. 197 τοῦτο νῦν καὶ γέρας οἶον . . κείρασθαι κόμην.

HOMERIC SYNTAX.

This infin. generally refers to a noun in the nom. or acc., but co.

Od. 10. 431 τί κακῶν ἱμείρετε τούτων

Κίρκης ές μέγαρον καταβήμεναι;

where the reference is to a noun in the genit. This restriction is not found when the combination of the definite article with the infin. has come thoroughly into use.

A participial sentence may serve as an epexegesis,

ΙΙ. Ι. 473 Ιλάσκοντο . . ἀείδοντες, μέλποντες,

Od. 11. 582 άλγε' έχοντα . . έσταότ' έν λίμνη.

An adverb may be explained by an epexegesis,

Od. 4. 348 παρέξ παρακλιδύν,

,, 8. 279 καθύπερθε.. μελαθρόφιν,

,, 4. 312 δεύρο ές Λακεδαίμονα,

and autou is constantly explained by some such addition, Od. 2. 317; 3. 397; 9. 194; 11. 187.

Sometimes one whole sentence is made to explain another, as

Od. 8. 402 έγω τον ξείνον αρέσσομαι . . δώσω οι τόδ' ἄορ.

Cp. Od. 1. 241; 11. 314.

Sometimes again a single word may be explained by a periphrasis, following,

Od. 1. Ι πολύτροπον . . δs μάλα πολλά πλάγχθη.

Cp. Od. 1. 300; 2. 65; 3. 382; 9. 271.

The so-called $\sigma \chi \hat{\eta} \mu \alpha \kappa \alpha \theta'$ ő $\lambda \sigma \nu \kappa \alpha \lambda \mu \epsilon \rho \sigma$ is a form of epexegesis, the $\mu \epsilon \rho \eta$ being added to make a closer definition of the ő $\lambda \sigma \nu$: e.g.

Τρωας τρόμος έλλαβε γυία, κ.τ.λ.

MOODS.

Among the peculiarities of the use of Moods in Homer, the student will note with respect to the Subjunctive, that (1) it often stands absolutely, analogous in meaning to the future Indicative:

ΙΙ. 1. 262 ἴδωμαι, 7. 87 εἴπησι, 24. 551 πάθησθα,

Od. 2. 233 ἀπόληται, 5. 299 γένηται.

Similar to this is the use of the Subjunctive to introduce the possible and likely, though not actual, circumstances of a simile, Od. 4. 337; 5. 328, 368.

(2) The Imperatival use of the Subjunctive in Homer in 1st pers. sing. and plur. is always accompanied by ἀλλ' ἄγε.. ἄγετε.. δεῦτε Od. 9. 37; 10. 44. Here should be noticed a usage which couples such a Subjunctive mood with a foregoing Imperative.

Il. 6. 340 ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον, ἀρήια τεύχεα δύω, Od. 3. 18 ἀλλ' ἄγε νῦν ἰθὺς κίε . . εἴδομεν 'Subj.).

This is really the earliest or paratactic stage of syntax which afterwards developes into the subordinated use with ωs, ὄφρα, ὅπωs. Cp. also Il. 22.417, 450; 23.71.

17

HOMERIC SYNTAX.

The Optative mood represents an action merely as a conception of the mind; for this reason, where we find it contrasted with the Subjunctive, it generally expresses a more distant contingency, while the Subjunctive is more analogous in usage to the Indicative future. The Optative may stand absolutely to express a possible result, as

ΙΙ. 23. 151 Πατρόκλο ήρωι κόμην ὀπάσαιμι φέρεσθαι,

Od. 3. 231 ρεία θεός γ' έθέλων, καὶ τηλόθεν ἄνδρα σαώσαι, or in a negative sentence,

Od. 22. 462 μη μεν δη καθαρώ θανάτω ἀπὸ θυμὸν ελοίμην τάων.

When such a possible realization is qualified by an additional clause, it is easy to see the transition to the use of the Optative as a conditional mood,

Il. 10. 246 τούτου γ' έσπομένοιο, καὶ ἐκ πυρὸς αἰθομένοιο ἄμφω νοστήσαιμεν

Od. 1. 265 τοῖος ἐὼν μνηστῆρσιν ὁμιλήσειεν 'Οδυσσεύς' πάντες κ' ἀκύμοροί τε γενοίατο πικρόγαμοί τε

THE USE OF AND KEY.

While the Attic poets employ only $\tilde{a}\nu$ as the conditional particle, with indic., optat., infin., and particip., and with subjunct. only in combination with a relative pronoun or adverb, Homeric Greek uses both $\tilde{a}\nu$ and $\kappa\epsilon(\nu)$ with much fewer restrictions. The use of $\tilde{a}\nu$ is more common in negative sentences than in affirmative in the proportion of 2:1. $K\epsilon(\nu)$ is not unfrequently repeated in each element of a disjunctive sentence, as

Il. 20. 311 $\mathring{\eta}$ κέν μιν ἐρύσσεαι $\mathring{\eta}$ κεν ἐάσεις,

,, 22. 253 ελοιμί κεν ή κεν άλοίην,

while $\tilde{a}\nu$ is never so used. Similarly we find the double $\kappa\epsilon(\nu)$ in Homer, as Od. 4. 733, and $\tilde{a}\nu$ $\kappa\epsilon$ together, as Od. 5. 361; 6. 259; 9. 334, but never the double $\tilde{a}\nu$.

In Homeric Greek both $\tilde{\alpha}\nu$ and $\kappa\epsilon(\nu)$ may be used with an independent subjunctive; $\tilde{\alpha}\nu$ is only so used occasionally, and then almost without exception in negative sentences, as

ΙΙ. 3. 54 οὐκ αν τοι χραίσμη κίθαρις.

The only exceptions to this negative use being Il. 1. 205; 22. 505: $\kappa \epsilon(\nu)$ with the subjunctive is not uncommon, but is always found in affirmative sentences. Cp. Od. 1. 396; 10. 507; 17. 418: $\kappa \epsilon(\nu)$ is also freely used with indicative future; cp. Il. 1. 139, 523; 3. 138; 4. 176; 8. 404; 9. 61, Od. 3. 80; 4. 80; 12. 346; 14. 99; 16. 297: but $\tilde{a}\nu$ with the indicative future is only found three times, Il. 22. 49, 66, Od. 6. 221; for in Il. 9. 167 the $\tilde{a}\nu$ belongs to the relative.

NOTES.

N.B. The sections and numbers in thick type refer to the 'Homeric forms,' pp. 3 foll.

line I. $\tilde{\epsilon}\nu\nu\epsilon\pi\epsilon$, 'tell of.' Buttmann (Lexil. 123 foll.) takes $\tilde{\epsilon}\nu\epsilon\pi\omega$ as a lengthened form of 'EIIO, through a step $\tilde{\epsilon}\mu\pi\omega$. It seems rather to be compounded of $\tilde{\epsilon}\nu$ and $\tilde{\epsilon}\pi\omega$, i.e. $f\tilde{\epsilon}\pi\omega$, and the second ν represents the

original digamma, § 2.

πολύτροπον = the man 'of many wanderings;' the word explained by the next clause δs.. πλάγχθη. So inf. v. 300 πατροφονηα, δs οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα. Cp. also Od. 2. 65, 66; 3. 383 and 9. 271. This 'appended explanation' is called in Gk. ἐπεξήγησις. Others render the word, 'clever,' of many devices or shifts,' cp. Od. 9. 19, 20.

l. 2. πλάγχθη = $\epsilon \pi \lambda \dot{\alpha} \gamma \chi \theta \eta$. The syllabic and temporal augments are dropped or retained at will in Homer; as $\pi \lambda \dot{\alpha} \gamma \chi \theta \eta$.. $\epsilon \pi \epsilon \rho \sigma \epsilon \nu$. Cp.

§ 16. I.

1. 3. yóoy = mores, as Horace translates it, Ep. 1. 2, 20; A. P. 141.

l. 4. δ γε, generally used to make an emphatic reference back to the original nominative. Cp. Od. 2. 327; 4. 821. See on p. 14, a.

1. 5. ην from ôs, η, ôv = suus. ἀρνύμ., 'trying to win.'

1. 6. οὐδ' ŵs, 'not even thus'=notwithstanding all his efforts; explained by iέμενος περ. For the ρρ in ἐρρύσατο, see § 16. 1.

1. 7. αὐτῶν σφέτερ. = suis ipsarum.

1. 8. Join κατ-ήσθιον. This separation of the preposition from a com-

pound verb is called Tmesis (τμησις, τέμνω=' cutting ').

1. 10. 'Of these things from some point of them at least), tell us too.' τῶν (= the whole story of the wanderings) is the genit. after εἰπὲ, as εἰπὲ πατρὸς, Od. 11. 174. ἀμόθεν γε [άμὸς Doric for τις, cp. οὐδ-αμοῦ and ἀμωσγέπως] adds a qualification: the poet only asks to know some portion of the story. Cp. ἔνθεν ἐλῶν, Od. 8. 500, 'taking it up at that point.' καὶ ἡμῖν='even as thou hast told others,' or. perhaps, 'even as thou thyself knowest it.' The ἔνθα of v. 11 is, then, the point at which the Muse consents to begin; viz. the eighth year (Od. 7. 261) of the captivity of Odysseus in Calypso's isle, and the tenth after the sack of Troy.

1. 11. aiπùv, properly 'steep.' Death is regarded as a plunge down a precipice. Cp. Soph. O. T. 877 ἀπότομον ἄρουσεν εἰς ἀνάγκαν. Trans.

generally 'violent.' Cp. the use of praeceps in Latin.

l. 13. κεχρημένον. The perf. pass. of χράομαι has in Epic the sense of 'yearning after,' Cp. εὐνῆς κεχρημένος, Il. 19. 262.

1. 16. eviauros is a year regarded as a series of seasons; evos, as a date. But when the year came as the seasons revolved $(\pi \epsilon \rho \iota \pi [\epsilon] \lambda o \mu \epsilon$

vav, in which the Gods destined for him,' etc.

l. 18. $0\dot{0}\dot{0}\dot{0}$ (voa, 'not even then (apod. to $0\dot{\tau}\epsilon$ $0\dot{\eta}$) was he escaped from his trials and [safe] among his friends.' i.e. The time for his return was come, but there were still many ordeals to undergo, before he found himself safe in Ithaca. $\pi\epsilon\phi\nu\gamma$. with genit. implies escape from troubles in which one has been actually involved: with the accus. (cp. Od. 9. 455) it implies that one is spared them altogether. Others render less well, 'Not even there (sc. in Ithaca) was he safe from troubles even when among his friends,' alluding to the struggle with the suitors still in store.

1. 21. π ápos, used, like $\pi \rho i \nu$, with infin.

1. 24. δυσομένου Υπερίονος, here a local genit., as Αργεος, 'at Argos,' Od. 3. 251. For δεδαίαται, cp. § 17. 4; δυσομένου, § 20. 3. For αντιόων, cp. §§ 18. 2; 19. 1.

1. 28. τοῖσι, 'for them.'

1. 29. ἀμύμονος, i. e. in point of birth or beauty, not of virtue.

1. 32. αἰτιόωνται, § 18. 2; ἡμέων, § 15. 1.

1. 33. oi δε, 'whereas they, even of their own selves, by their infatuation, have sorrow beyond the claims of fate.' Every man had a certain amount of suffering which he could not forego, but this minimum could be indefinitely increased by recklessness and folly; σφησι, § 15. 2.

1. 36. νοστήσαντα, 'slew Agamemnon on his return [from Troy], though well aware of an awful doom, since we told him beforehand.'

1. 38. ἀργειφόντην. This epithet represents Hermes as the slayer of Argus the watchful guardian of Io. The word originally had some connection with the 'brightness of day,' ἀργὸς-φαίνω (the change from φάντης to φόντης being an Aeolic variation), and the latter story seeks to explain an epithet whose meaning had become unintelligible.

1. 39. μνάασθαι for μνᾶσθαι, § 18. 2.

1. 40. τίσις 'Ατρείδαο = ' vengeance for Agamemnon.'

1. 41. ἱμείρεται for ἰμείρηται, conjunct., § 3. 4.

l. 44. γλαυκῶπις, 'with flashing eyes.' Cp. of Athene II. 1. 200 δεινὼ δέ οἱ ὅσσε φάανθεν. Cp. γλήνη, γλαῦξ, λάω ('I see'). Others render 'grey-glittering;' cp. γλαυκὸς as epithet of the olive.

1. 46. καὶ λίην, 'Aye verily! that man lies low in befitting destruction;

so perish too any one else!'

1. 50. $\delta\theta\iota$ $\tau\epsilon$. Notice the Epic $\tau\epsilon$, used not as a copulative, but appended to pronouns, adverbs, and particles, adding a slight tinge of indefiniteness, by pointing rather to general cases than to a special instance. It is retained in Attic in olds $\tau\epsilon$ = 'the sort of person to do so and so;' and also in $\omega\sigma\tau\epsilon$.

- l. 51. νησος, ἐστὶ being omitted, as in Od. 4. 606. But a similar anacoluthon occurs Il. 6. 396 θυγάτηρ Ἡετίωνος .. Ἡετίων δε ἔναιεν, κ.τ.λ.; ἐν here is adverbial = ' therein.'
- 1. 52. ολοόφρων. Atlas is called a being 'of baleful mind,' because of his deep knowledge. With ignorant nations a very clever man has something 'uncanny' about him. A wizard is only 'one who knows.' (Germ. wissen.)
- l. 53. aὐτὸs, emphatic. ἀμφὶs ἔχουσι, 'keep asunder;' so ἀμφὶs ἐἐργει, Il. 13. 706. The name Ἅτλας (τλάω) signifies the 'upholder.'

55. ὀδυρόμενον, to be taken predicatively with κατερύκει.
 58. καὶ καπνὸν, 'if it were but the smoke,' θανέειν, § 17. 5.

1. 59. οὐδέ νυ σοί περ, 'and thine heart even recks not of it.' οὕ νύ τ[οι], § 6.

1. 62. ωδύσαο, only the first aor. and perf. pass. (cp. Od. 5. 423) used in Homer. The word contains a pun upon the name of Odysseus.

1. 63. νεφεληγερέτα, § 9. 3.

1. 64. σε.. ἔρκος. In Epic diction a personal accusative is often joined with an epexegetic (see on v. 1) accusative of the part affected, τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψεν. It is sometimes found in Attic, as ποῦ μ' ὑπεξάγεις πόδα; Eur. Hec. 812.

έρκος οδόντων = 'the fence formed by the teeth,' like πύργου $\hat{\rho}\hat{v}\mu a$, 'a defence in the shape of a tower.'

1. 66. δs περὶ μὲν, i. e. δs περὶ .. ἐστὶ βροτῶν νόον, 'who is beyond mortals in wit (so περίεσσι γυναικῶν, Od. 18. 24°), and beyond all others (περὶ = περισσῶs) gave offerings.'

1. 70. Πολύφημον, assimilated in case to δν. For δου cp. § 15. 5.

1.71. Κυκλώπεσσι, a local dat., 'among the C.' Cp. Πυλίοισι μέγ' ξέρχα, Od. 15. 227.

1. 75. ου τι κατακτείνει, parenthetical; as we should say, 'without

indeed slaying him.'

1. 76. ἡμεῖς οΐδε, 'we here,' in opposition to the absent Poseidon.

έλθησι, § 17. ι.

78. Join ἐριδαινέμεν (§ 17. 5) σίος ἀντία πάντων, 'to contend alone against all,' viz. in despite of ἀθ. θεῶν.

1. 82. τοῦτο, sc. νοστῆσαι 'Οδ.

1. 83. ὄνδε δόμονδε, 'to his home,' § 12. 2. (c.)

1.84. διάκτορος, 'guide,' from διάγω. Cp. Od. 11.626. Buttmann refers the word to διάκω = διώκω, and renders 'the runner.'

1. 85. ὀτρύνομεν, i.e. ὀτρύνωμεν, § 3. 4, 1 aor. subjunct.

I. 89. θείω, cp. §§ 3. 2 and 23. 1.

1. 90. καλέσαντα, attracted into construction of accusat. with infin. κομόωντας, from κομάω, § 18. 2.

1. 91. aneinémer, § 17. 5, 'to tell out,' as inf. v. 373.

1. 92. aδινà, descriptive epithet, 'close-thronging.' είλίποδας expressed

the circling movement of the foot, which is brought round at each step, instead of being lifted fairly and set down again. Buttmann would render 'heavy tramping.' But 'roll' is the primary notion of root είλου ελ. ελικας has its meaning decided by κεράεσσιν έλικτὰς, Hymn. Herm. 192.

l. 95. έχησι, cp. Il. 17. 143 ή σ' αύτως κλέος έσθλον έχει.

1. 97. ὑγρη, a femin. adject. used substantively, as ζεφυρίη, Od. 7. 119; ίση, Od. 9. 42.

1. 100. δάμνησι, from form δάμνημι.

l. 101. τοῖσίν τε κοτέσσεται, i. e. κοτέσηται, §§ 3. 4 and 8. 2 = quibuscunque irata fuerit. The lines 97-100 were rejected by the Alexandrian critics as an interpolation from Il. 10. 135 and 5. 746 foll. Athene does not go to Ithaca in the character of a war-goddess.

1. 110. οἱ μὲν takes up κήρυκες, and οἱ δ' αὖτε refers to θεράποντες.

l. 112. πρότιθεν = προ[ε]τίθεσαν, § 22. I; 'set them in the front of the seats,' cp. Od. 10. 354. δατεῦντο, § 4. I.

l. 114. τετίημαι-μένος and τετιηώς (Il. 9. 30) are the only forms in use of a root TIE.

l. 116. μνηστήρων των μέν. The demonstrative rarely follows the noun unless a relative clause succeeds, as Od. 2. 119; 10. 74. Here it strengthens the antithesis to τιμήν δ' αὐτός. σκέδασιν θείη = σκεδάσειε.

l. 120. ἐφεστάμεν, § 23. I.

1. 122. Join ἔπεά μιν προσηύδα as αἶψα δ' ἄρ' Εὔμαιον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα, Od. 17. 543, the verb being used with a double accusative.

l. 124. πασσάμενος (πατέομαι), § 19, 1. With ὅττεό σε χρὴ, cp. Od. 4. $463 = cujus \ rei \ tibi \ opus \ sit.$

l. 125. ἡ δ' ἔσπετο Π. A. In Epic diction a clause often begins, as here, with the article, and the noun follows later by a sort of apposition.

'She, i. e. Pallas Athene.' See p. 14.

l. 130. εἶσα, aor.; εἶσον, imperat. A defective verb from a present ΕΩ. Join ὑπο-πετάσσας, § 19. 1. That λῖτα is accus. sing. from a masc. nom. λὶs seems settled by the dat. λιτὶ, Il. 18. 352; others take it as accus. plur. from an old nom. λῖ=λισσὸς, λεῖος, 'smooth,' i. e. not embroidered. In any case the epithets καλὸν δαιδ. will be referred back to θρόνον (cp. Od. 10. 314, 366), the words ὑπὸ.. πετάσσας being parenthetical. 'And below (ὑπὸ, adverbial) was a stool for the feet.' The κλισμὸς is a low easy chair with a back: the θρόνος had none.

1. 132. πάρ δὲ (§ 7), 'and beside it,' adverbial.

ἔκτοθεν ἄλλων μνηστήρων. This use is explained by taking μνηστ. as the epexegesis of ἄλλων, 'apart from the others,' sc. the suitors. So Soph. Aj. 516 ἄλλη μοῖρα = 'something else,' i. e. fate. Phil. 38 ἄλλα ράκη = 'other things,' viz. rags. Cp. Livy 4. 41. 8 plaustra jumentaque alia. See p. 16.

1. 134. ἀδήσειε, 'should feel a loathing at,' properly the loathing that

comes from satiety. $\"{a}δην$, = Lat. sa-tur, sa-tis. $\~{v}περφίαλος$, from $\~{v}περφνη̂s$ = 'over-grown,' i. e. over-weening; for φν changing to φν, cp. φντον with $φ\~{v}$ τν.

l. 136. Join προχόω φέρουσα. ἐπέχευε, sc. over their hands, above the basin. νίψασθαι, 'to wash withal.'

1. 138. παρὰ ἐτάνυσσε, 'drew to their side.'

1. 140. ἐπιθεῖσα, 'having laid on [the board] many cates, lavishing from her stores.'

l. 141. κρειῶν, § 3, 2.

1. 143. Join αὐτοῖσιν οἰνοχοεύων.

1. 147. παρενήνεον, imperf. from unused form νην έω, reduplicated from νέω = ' to heap.'

l. 148. ἐπι-στέφ-εσθαι, Lat. stip-are=' to fill brim-full of drink.' Cp. Od. 2. 431. Virgil's vina coronant means to wreath the bowl with flowers. (Aen. 1. 724; 3. 525.)

1. 150. έξ .. έντο, from έξίεσθαι, to dismiss from one's self.

1. 152. ἀναθήματα = 'appendages,' i. e. accompaniments. The notion of 'ornaments' is later.

l. 155. ἀνεβάλλετο, 'struck up' the prelude.

1. 160. βεία, 'lightly.' νήποινον = 'without payment.'

1. 163. ίδοίατο, άρησαίατο, § 17. 4.

1. 164. With the double comparative, of two qualities contrasted in the same object, (the latter comparative being assimilated to the former), cp. Hdt. 3. 65 ἐποίησα ταχύτερα ἡ σοφώτερα. Lat. libentius quam verius, Cic. pro Mil. 29.

l. 167. εί πέρ τις, 'even supposing any one should declare.' φησι,

the conjunct. of an imaginary case.

l. 170. τίς πόθεν; two questions fused into one. At ὁπποίης appears an indirect question after κατάλεξον, the direct is resumed at $\pi \hat{\omega}s$.

1. 172. εὐχετόωντο, εὐχετάομαι, § 18. 2.

1. 173. πεζόν. Notice the naīveté of this remark in the mouth of an

islander.

1. 175. This is not the affirmative particle $\tilde{\eta}$. The rule of the early grammarians was to write in a double question (where Attic would have used $\pi \acute{o} \tau \epsilon \rho o \nu ... \mathring{\eta}$) $\mathring{\eta}$ or $\mathring{\eta} \dot{\epsilon}$ in the first clause, and, in the second, $\mathring{\eta}$ or $\mathring{\eta} \dot{\epsilon}$. (See La Roche, Hom. Textkrit., s. v.)

πατρώιος, 'ancestral.'

1. 176. ἴσαν, § 23. 3. So ἵη χόρον, Od. 18. 194.

1. 177. άλλοι, i. e. strangers.

___1. 182. ωδε=' as you see,' 'thus;' never in Homer=bere.

1. 183. πλέων, one syllable, § 4. 3.

1. 184. Τεμέση, in Cyprus, the great storehouse for copper (cuprum = aes Cyprium).

1. $185. \tilde{\eta}\delta\epsilon = 'yonder;'$ he points as he speaks.

1. 185. ἐπ' ἀγροῦ refers to the 'cultivated land,' as opposed to the city. πόληος, § 11. 5.

1. 190. έρχεσθ[αι], § β.

1. 192. παρτιθε $\hat{i} = \pi \alpha \rho \alpha \tau i \theta \eta \sigma i$, §§ 7 and 23. 1. Join κατα-λάβησι. Trans. 'crawling along the slope (γουνὸs from γόνυ) of his vineyard-plot.'

1. 193. ἀλωή, properly 'a threshing-floor,' stands for any plot of

smoothed land. In Il. 9. 579 οἰνόπεδον stands as substantive.

1. 195. βλάπτουσι κελ., 'bar him from his homeward voyage.' Cp Od. 4. 380. βλαβ-είν seems connected with λαβ-είν.

1. 199. ἐρυκανόωσι, from ἐρυκανάω, § 18. 2.

1. 201. τελέεσθαι, fut., § 19. 1.

1. 204. ἔχησι, sc. αὐτὸν, δέσματα is the subject of the verb.

1. 207. τόσος = τήλικος, 'grown so big.'

1. 209. θάμα τοῖον, like our familiar 'ever so often.' This addition of τοῖον gives an emphasis which was probably marked by some expressive gesture. Cp. σιγη τοῖον, i. e. with finger on lip. Od. 4. 776; see also Od. 3. 321, and 11. 135.

1. 210. avaβήμεναι έs, 'embarked for;' $\xi \beta \alpha v = \xi \beta \eta \sigma \alpha v$.

l. 213. πεπνυμένος. Irregular perf. part. from πνέω. Lit. 'having the breath of life' (Od. 10. 495), and thence='intelligent.' Cp. the Lat. anima and animus.

1. 216. γόνον = γονήν, ' parentage.'

1. 217. τευ=τινος, § 15. 3.

l. 218. $\tilde{\epsilon}\tau\epsilon\tau\mu\epsilon$, i. e. $\tilde{\epsilon}\tau\epsilon\tau[\epsilon]\mu\epsilon$, redupl. second aor. (§ 16. 2) from unused pres. $\tau\epsilon\mu\omega$.

l. 220. τοῦ μέ φασι ἐκγενέσθαι = nunc vero, qui infelicissimus est

bominum, ejus me filium dicunt esse.

1. 222. νώνυμνον ὁπίσσω, 'inglorious for the time to come.' We speak of 'looking forward' to the future. To Homer it appeared as the unseen things coming up behind us. Cp. ξμπροσθεν in the sense of 'the past.' Plat. Phaedr. 277 D.

l. 223. τοιον έγείνατο, (§ 19. 3). Cp. Virg. Aen. 1. 609 Qui te talem

genuere parentes.

1. 225. ἐπ[έ]λετο, (πέλομαι,) the aorist, where our idiom uses the present, meaning 'has come to be.' τίπτε [i.e. (κατὰ) τί ποτε;] δέ σε χρεώ; literally, quanam de re opus te babet? With χρεὼ supply γίγνεται as Od. 4. 634, or ἴκει, as Od. 2. 28. The sense is, 'What do you want with this sort of thing?'

1. 226. είλαπίν | η η ἤ γα | μος, § 4. 4. τάδε, 'this that I see.'

1. 227. ως τέ μοι, 'since with insolent behaviour these men seem to me to be arrogantly feasting.' Cp. Od. 3. 246. Others render, 'How insolently!'

1. 229. 55 715, 'who might chance to come among them with his senses about him.'

- 1. 232. μέλλεν, 'was like to be,' or, as we say, 'to have been.' Cp. μέλλετ' ἀκουέμεν, Od. 4. 94, 181. The Schol. interprets it by ωφειλεν, debuit.
- 1. 234. ἐβόλοντο, for ἐβουλ., from βόλομαι, thematic present with short stem. μητιόωντες, § 18. 2.
- l. 235. περὶ πάντων, prae caeteris, i. e. He has been lost to our sight, under sadder circumstances than any other man; not merely removed by death.

1. 238. ev xepoi, 'in the arms.'

239. τῶ, 'in that case,' taking up δάμη.

1. 241. ἄρπυιαι, = 'the snatchers,' a personification of storm-winds. Cp. Od. 20. 66, 77, where the same thought is expressed by ἀνέλοντο θύελλαι. The Harpyies of Virg. Aen. 3. 210 are a later creation.

l. 242. οίχετ[αι], § 6.

1. 246. Ithaca, Samè [Cephallenia], and Zacynthus (Il. 2.631), formed the kingdom over which Odysseus ruled; but it did not include Dulichium (ibid. 625), which is supposed to have been one of the Echinades, perhaps afterwards joined to the mainland by the deposit of the Achelous.

1. 249. τελευτήν ποιήσαι, sc. by choosing a husband.

251. τάχα, in Homer always = 'quickly;' never = 'perhaps.'
 Join καί ἐμ' αὐτόν.

1. 253. πολλόν, § 13. 5.

1. 254. 8 κε χείρας έφείη, qui manus inferat.

1. 255, $\epsilon i \gamma \dot{\alpha} \rho$. This combination = utinam; it is resumed by the simple optative in v. 265, but it also introduces a protasis, to which $\pi \dot{\alpha} \nu \tau \epsilon s$ $\kappa \epsilon$ gives the apodosis (v. 266). The use of the Latin si is similar.

1. 259. Έφύρηs. There are several places of this name. The choice

here lies between the Thesprotian and Elean Ephyra.

261. ὅφρα οἱ εῖη, 'that he might have it, to smear his arrows withal.'
 Cp. Od. 9. 248.

1. 264. φιλέεσκε, § 17. 6.

1. 267. ἐν γούνασι. This phrase seems to be interpreted by the expressions γουνάζομαι, τὰ σὰ γούναθ' ἰκάνω, Od. 3. 92 and 11. 68. Cp. also Il. 6. 303, where the votive robe is laid upon Athena's knees.

1. 268. ἀποτίσεται. Indic. fut. with κε, as in Il. 1. 175 οι κέ με

τιμήσουσι.

1. 270. ὅππως, (§ 8. 2), trans. 'how thou wilt expel.'

271. εἰ δ' ἄγε. Generally interpreted as an ellipse for εἰ δὲ [βούλει]
 ἄγε. But εἰ may be an exclamation, like Latin eia.

1. 273. πέφραδε, (φράζω), imperat., § 16. 2.

1. 275. μητέρα... âψ ίτω, an anacoluthon. The sentence would rightly have run, μητέρα δὲ [ἄνωχθι] âψ ἰέναι.

1. 277. oi δè, i. e. the father and other members of the family. ἐπὶ

maιδὸs='along with.' $i\pi l$ with genit., when used with verbs of motion, means, literally, 'taking the direction of,' as Od. 3. 171.

1. 280. ἄρσας, ἄρω, § 19. 2.

1. 283. κλέος, 'news,' got by hearsay. Cp. Π. 2. 486 ἡμεῖε δὲ κλέος αΐον ἀκούομεν, οὐδέ τι ἴδμεν.

1. 286. ôs yàp, (demonstr.), 'for be came back last.'

1. 288. τρυχόμενός περ, sc. by the suitors of his mother.

l. 201. χεῦαι, (χέω, § 19. 3), κτερείξαι, δοῦναι, φράζεσθαι, are all

infinit. for imperat. έπι= 'besides.'

1. 297. νηπίάας. The nom. νηπίη is lengthened to νηπιέη (§ 3. 5), cp. II. 9. 491; and analogously the acc. νηπίας to νηπιάας, as αἰτιᾶσθαι to αἰτιᾶασθαι, II. 10. 120. 'You ought not to practise childishness, since you are no longer of the age for it.' Homer uses plurals where in later Greek we find an abstract noun. Cp. Od. 2. 346; 5. 250.

1. 298. ἡ οὐκ, § 4. 3.

1. 299. ἐπ' ἀνθρώπους, 'spreading over.' πατροφονῆα, ο οί π. κ. ἔκτα. See on Od. 1. 1, and p. 16.

l. 302. έσσ[0], § 23. 4.

l. 310. τεταρπόμενος, (τέρπω), § 16. 2.

l. 313. οία, sc. κειμήλια. διδοῦσι, § 23. 1.

1. 315. λιλαιόμενόν περ, 'very eager.' περ here intensive and not concessive.

1. 317. δόμεναι, see on sup. v. 291.

1. 318. καὶ μάλα καλὸν ἐλων, i. e. 'taking it out from among your treasures, (not = 'choosing'), and it will be worth a return-present to

you,' i.e. when you visit me, I will give you as good an one.

l. 320. ἀνοπαῖα. The meaning and accentuation of this word are altogether uncertain. It is interpreted, (1) 'upwards' (cp. Anopaea, as name of mountain-pass, Hdt. 7, 216); (2) 'the anopaea,' a sort of sea-eagle; (3) 'up the smoke-vent;' $\partial \pi$), (query if $\partial \nu$ $\partial \pi \alpha \hat{\alpha}$?), and (4) 'unseen,' ($\partial \alpha + \partial \alpha - \omega \pi \alpha$). The choice semes to lie between (1) and (2).

1. 326. εΐατ [ο], § 24. 7.

1. 328. ὑπερωιόθεν (ὑπερώιον) § 12. 2 (b).

1. 330. κατεβήσετο, § 20. 3.

1. 337. πολλά γάρ. The clause containing the reasons of her action is thrown first. Cp. Od. 10. 174, 190. σίδας, § 23. 8.

1. 338. κλείουσι, § 3. 2.

1. 343. μεμνημένη, 'calling it to mind.' The particip. stands free from the construction, (as in Od. 4. 151), and ἀνδρὸς depends on κεφαλήν, 'the person, I mean, of a man who,'etc. Cp. sup. v. 161 and Od. 11. 549. The phrase Έλλὰς καὶ μέσον 'Αργος is a sort of familiar saying like 'from Dan to Beersheba,' and signifies the whole of Greece. Hellas, properly a district in Thessaly, is extended to signify all extra-

Peloponnesian Greece, and μέσον Αργος (sc. Αχαϊκών), the kingdom of Agamemnon, is taken to include the whole of the Peloponnese.

1. 347. οῦ νύ τ[οι], § 6, ' are not the cause,' sc. of your sorrow.

1. 349. ἀλφηστήs, generally interpreted 'enterprising,' 'gain-getting,' from ἀλφάνω, is also explained as 'corn-eating,' from ἄλφι-ἔδειν. Cp. σιτοφάγος, Od. 9. 191; 8. 222. εκάστω, is in apposition with ανδράσιν.

1. 356. očkov here, and očkov $\delta \epsilon$ (§ 12. 2), v. $360 = \theta \dot{a}\lambda a\mu o\nu$.

1. 350. τοῦ resumes the έμολ, 'to this person (sc. to me) belongs.' The lines 356-359 were rejected by the Alexandrian critics as an interpolation from Hector's interview with his wife, Il. 6 990.

1. 365. σκιόεντα, probably lecause the only light came through the

door when opened; or through the smoke-vent.

1. 366. Join παρακλιθήναι [αὐτή ἐν] λεχέεσσι.

1. 370. τόδε καλὸν, 'this is a fine thing,' viz. ἀκουέμεν ἀοιδοῦ. Cp. sup. v. 82, inf. v. 376.

I. 374. ἐξιέναι, infin. explaining and in apposition with μῦθον.

- 1. 375. ὑμά, § 15. 2. ἀμειβόμενοι κ. οίκ., 'changing about from house to house,' i. e. the guest of to-day is the host of to-morrow, and so on.
- 1. 377. νήποινον, v. 380 νήποινοι, 'without recompence;' in first case = without paying; in second = unavenged.

1. 378. ἐπιβώσομαι, § 4. 2.

1. 379. δωσι, § 23. 1. παλίντιτα έργα, 'acts of requital.'

1. 381. ἐμφύντες χείλεσι όδὰξ, 'fastening on (lit. 'growing on ') their lips with set teeth.' 'O- $\delta \alpha \xi$, $\delta \acute{a} \kappa - \nu - \omega = Lat.$ mordicus.

1. 382. ô, 'in that;' propter id quod = oti.

II. 385-389. Antinous and Eurymachus preserve their characteristics throughout; the insolent scoffer, and the smooth man of false professions.

1. 387. πατρώιον, 'thine ancestral right.'

1. 391. τοῦτο κάκιστον. Telem. pretends to believe that Antinous must have thought it a bad thing to come to the throne, since he hopes Telem. may be spared that burden. The subject to βασιλευέμεν is not expressed, but it is implied by the of that follows. $\delta \hat{\omega} = \delta \hat{\omega} \mu a$.

1. 304. βασιλήες, 'chieftains.'

1. 396. κεν έχησι, 'may have this'=Attic opt. with αν. Cp. Od. 4. 692; 10. 507.

l. 400. Cp. v. 267.

1. 403. βίηφι, § 12. 1.

1. 404. ἀπορβαίσει σε κτήματα, double accusative on the analogy of the construction with άφαιρείσθαι.

vaιετοώσης (not vaιεταώσης, § 18. 2), 'existing,' properly = 'dwelling,'

as if the lands stood for their inhabitants. So Soph. Aj. 595

ο κλεινά Σαλαμίς σύ μέν που ναίεις άλίπλακτος εὐδαίμων,

1. 406. ὁππόθεν, indirect question after ἐρέσθαι, ποίης and ποῦ direct.

409. Trans. 'Or comes he thus, desiring his bwn business [done]?' τόδ' ἰκάνει; lit. 'comes he this coming ?' = τήνδ' ἄφιξιν ἀφικνείται; cp. Od. 5. 215.

1. 411. γνώμεναι, 'for us to know him;' and he need not have been so

shy, οὐ γάρ τι κακῷ, κ.τ.λ.

1. 414. εί ποθεν έλθοι, sc. άγγελίη: others make πατήρ έμος the nom.

1. 417. The nom. to the sentence is oùtos, 'this man.'

1. 420. ἀθανάτην, § 13. 2.

ll. 422, 423. Join ἐπ-ελθεῖν, ἐπ-ῆλθεν.

1. 424. κακκείοντες, §§ 7 and 23. 6.

1. 425. αὐλη̂s, local gen., as Aργεοs, Od. 3. 251. Others make it

depend on őθι, like ἄλλοθι γαίης, Od. 2. 131.

1. 428. κέδνα ίδυῖα (i.e. Γιδυῖα, § 2), 'with trusty heart.' This use of οἶδα is common, to denote character; e. g. ἀθεμίστια, ὀλοφώια, αἴσιμα, εἶδώs. The fem. of particip. εἶδὼs has the shortened vowel, as τεθηλὼs, τεθαλυῖα.

1. 433. χόλον δέ, where one would expect χόλον γάρ. The connection of clauses in Homer is often marked only by their thus being put side by side (co-ordinated) instead of being made dependent on one another (subordinated). See p. 15.

1. 436. ὤιξεν, (οἴγω), Attic form ϣξα.

1. 439. ἀσκήσασα, 'smoothed.' τρητός, not bored with holes to carry the ropes that supported the bedding, but bored with holes in order to

be bolted together.

1. 441. Trans. 'She pulled the door to with the silver hook, and drew home the bolt by its strap.' The $\kappa\lambda\eta$ is here is a bar on the inner side of the door. There was a hole in the door, through which passed a strap fixed to the bar. When you had left the room, and shut the door after you, the next thing was to pull the loose end of the strap which hung outside the door, and this drew the bolt across the door into a socket made to receive it in the jamb $(\sigma\tau\alpha\theta\mu\delta s)$. The bar could be lifted again from the outside by passing through the strap-hole a hook or key (also called $\kappa\lambda\eta$ is). See Od. 21. 47 foll.

BOOK II.

l. 2. εὐνῆφιν, § 12. 1.

l. 3. ἐσσάμενος, § 19. Ι (ἔννυμι). Join περι[έ] θ ετ[ο].

1. 5. αντην, literally, 'if looked at face to face '=' in presence.'

L 7. ἀγορή, see on Od. 3. 127.

l. 9. ἥγερθεν, § 22. 1; δμηγερ. ἐγένοντ. expresses the completed result of $\hat{\eta}\gamma$ ερθεν.

1. 11. κύνες, cp. Virg. Aen. 8. 461. ἀργὸς, in its original meaning = 'white and glistering,' gets the sense of swift through the notion of quick glancing movement. Cp. aióλos and Lat. micare, coruscare.

1. 13. θηεύντο, § 4. ι; from an Epic form θηέομαι for θεάομαι.

1. 14. γέροντες, the head men of the noblest families, generally the immediate advisers of the king. The notion of age is not necessarily retained in the word, any more than in senatus ('senex') or in our alderman.

l. 17. καὶ γὰρ seems to be the explanation of δε δη γήραι κυφὸε έην, which was natural enough if, twenty years ago, he had a son old enough

to carry arms at the siege of Troy.

1. 20. πύματον δὲ, 'and dressed him last for supper.' 'Sociorum Ulyssis ultimus ille fuit quem devoravit Cyclops,' Bothe. Cyclops had threatened Οὖτιν ἐγὼ πύματον ἔδομαι, but Οὖτις had anticipated that by blinding him, Od. 9. 344, 360.

1. 21. oi = ' for him.'

1. 22. ἔργα, ofera rustica, which usage appears in the title of Hesiod's poem, εργα καὶ Ἡμέραι.

l. 23. οὐδ' ωs, 'notwithstanding,' i.e. though he had three sons left.

- 1. 24. τοῦ δακρυχέων, 'shedding tears for him.' So ἐδύρεσθαι with genit., Od. 4. 104.
- 1. 26. θόωκος (Epic for θῶκος), is here equivalent to the βουλή of the elders, Od. 3. 127.
 - l. 28. ώδε. See on Od. 1. 152. χρειώ ίκει, cp. Od. 1. 342.

1. 29. Join τίνα νεῶν ἀνδρῶν, κ.τ.λ. $\hat{\eta}$ ο $\hat{i} = \hat{\eta}$ ἐκείναν οί.

1. 30. στρατοῦ seems naturally to refer to any invading host. But the Schol interprets it of the army returning from Troy.

1. 31. ην χ' ημίν. χ', i.e. κε, 'which he might tell us of, when he had

been the first to hear of it.'

- l. 33. ὀνήμενος, 'favoured by heaven,' an aoristic participle, used adjectively (ὀνίνημι), properly expresses the condition of one on whom the blessing 'ὄναιο) has been fulfilled; as οὐλόμενος is one for whom the curse (ὅλοιο) has worked.
- 1. 35. The φήμη, or 'lucky omen,' consisted in the unconscious blessing pronounced on Telemachus; for Aegyptius did not know who had called the assembly. For a similar opportune vox emissa, cp. Livy 5. 55.

1. 36. ἔτι δην, the i lengthened before δf., § 2. So οῦ τι μάλα δήν,

Il. 1. 416. See Od. 5. 127.

1. 39. Join γέροντα προσέειπ. Trans. καθαπτόμενος 'accosting him.'

1. 43. είπω. In the corresponding passage, sup. v. 31, the optative occurs. Perhaps Telemachus changes it to a conjunctive, as implying that he 'really will' give every information which he happens to be the first to hear.

I. 45. 8, 'inasmuch as,' cp. Od. 1. 382. Others translate, 'which has

fallen upon my house [in the shape of] mischief.'

1. 46. δοιά, in apposition to κακὸν, 'that is to say, two sorts of things.'

The simplest way is to read κακά, with Aristophanes.

ύμιν τοίσδεσσι, 'you here.' This and τοίσδεσι are the usual Homeric forms of τοίσδε. The Epic datival termination seems to have been appended to the already inflected case, i. e. τοίσδε -σσι.

1. 49. Join απ-ολέσσας.

1. 50. μοι, dativus etbicus. ἐπέχραον, 'beset.'

1. 53. Icarius was said to be then living in Samé (Cephallenia).

54. δοίη δ'. The sentence in full would run, δοίη δὲ αὐτὴν τούτφ
 κε ἐθέλοι δοῦναι, καὶ ὅς οἱ [sc. Ἰκαρίφ] κεχαρισμένος ἔλθοι. Cp. inf.
 ν. 113.

l. 55. els huétepov, sc. $\delta \hat{\omega} \mu a$. Most MSS. read els huetépov, which may have been an inaccurate idiom formed on a false analogy from els 'Aïδos, els Al $\gamma \dot{\nu} \pi \tau o i o$, such phrases making it seem as if the preposition was properly followed by a genitive.

1. 58. τὰ δὲ πολλὰ κατ. 'And these things are wasted largely.' Cp.

Od. 5. 323. $\tilde{\epsilon}\pi' = \tilde{\epsilon}\pi\epsilon\sigma\tau\iota$.

1. 59. ἔσκεν, § 23. 4.

1. 60. τοῖοι ἀμυνέμεν, 'such men (as he was) to ward off mischief;' cp. ὅσσον ἔρυσθαι, Od. 5. 483. ἔπειτα, 'thereupon (sc. if we made the effort) we should prove but sorry folk and unskilled in defence.'

1.63. Trans. 'For deeds have been wrought no longer endurable $(\partial \nu[a]\sigma\chi\epsilon\tau\dot{a})$, and no longer decent is the ruin of my house.' Hospitality can put up with a great deal, but there is an end to even the most lavish generosity.

l. 64. νεμεσσή. αἰδέσθ., imperatives. The words οἱ περιναιετάουσι form the epexegesis of περικτίονας. So II. 9. 123 ἵππους ἀθλοφόρους, οἱ ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.

l. 67. Join μεταστρέψ. έργα, 'bring back your deeds upon your own heads.'

1. 68. λίσσομαι with gen., as γουνάζομαι, Od. 11. 66. More common with the addition of πρίs.

1. 70. He addresses the whole body of the Ithacensians in contrast to the suitors: 'Let be, my friends, and suffer me to pine with melancholy grief all alone [he would not have his sorrow for his father disturbed by the tumult of the suitors]: unless perchance my father. Odysseus the good, did spitefully work woes to the Achaeans, by way of requiting me for which ye are spitefully working me woe, by encouraging these suitors. But for my interests it were better that you should be the men to eat my store and stock. If you should eat it, there would soon be recompence made, for we would address you with our claim throughout the city, asking back our substance, till everything had been restored. But as it is, you are laying incurable anguish on my heart.' i.e. The Ithacensians by taking the part of these suitors who came from distant

homes were robbing Telemachus of his chance of recovering his losses. He might claim damages from the Ithacensians, he could not from the suitors.

1. 80. Join ποτὶ-βάλε = προσέβαλε.

- l. 81. ἀναπρήσας. πρήθειν, an onomatopoeia, is generally used of the rush and roar of flame, but is transferred to the sounds of streams and winds.
- 1. 82. ἀκὴν, adverb, of the form of a femin. accus. Cp. ἄδην. Hesych. quotes ἀκὴν ἦγες ἡσυχίαν ἦγες.

1. 86. Trans. 'and would fain attach blame to us also.'

1.88. περί.. οίδεν, 'knows beyond all others.'

1. 89. τάχα δ' είσι τέταρτον, ' the fourth is fast passing away;' cp. inf. v. 107. So lέναι, of departure, inf. v. 367.

1. 93. δόλον ἄλλον, i.e. 'besides' the constant false promises.

1. 94. στήσασθαι ίστὸν is, properly, to 'erect the loom itself.' Here it is to 'set up a large web,' or rather to set up the warp, i.e. the vertical threads, which hung from the ζύγον or top piece of the frame of the loom. The weaver when at work threw the shuttle (κερκὶς, Od. 5. 62 through the threads of the warp, and then had to cross over to the other side, to pick up the shuttle and send it back. This walking across was technically called $\epsilon \pi o i \chi \epsilon \sigma \theta a \iota$, Od. 5. 62.

1. 96. épol, the possessive pronoun, as in Od. 3. 325, 475.

1. 97. Join ἐπειγόμενοι τὸν ἐ. γ., 'though hurrying on.'

1. 99. είς ὅτε κεν, as we say, 'against the time when.'

1. 100. τανηλεγήs, 'the outstretcher,' a picturesque epithet, alluding to the body 'streaked' for burial, from ταν-αὸs.. λέγω, root ΛΕΧ, 'to lie.'

1. 102. κήται, § 23. 6.

1. 104. $\tilde{\epsilon}\nu\theta\alpha$ kai, 'so then she would weave.' $\kappa\alpha i = \text{she really did, as}$ she said she would.

1. 105. ἀλλύεσκε, §§ 7 and 17. 6. παραθείτο, 'when she had set at her side.' Optative of repeated action after a historic tense; cp. Od. 4. 222.

1. 108. καὶ τότε δή. A common formula for the introduction of the apodosis.

1. 110. τὸ μἐν, sc. φᾶρος.

1. 113. i. e. γαμέεσθαι τούτω ωτινι πατήρ γαμέεσθαι κελεύει καὶ δε άνδάνει αὐτή. See on sup. v. 54.

1. 115. The apodosis to $\epsilon i \delta' \epsilon \tau i$ is forgotten in the long parenthesis which follows; but it ultimately comes, though changed in form, in v. 123.

l. 117. ἐπίστασθαι.. κέρδεα.. φρένας stand as three accusatives,

descriptive of the gifts α οἱ δῶκεν ᾿Αθήνη.

1. 118. τιν' ἀκούομεν, sc. ἐπίστασθαι or νοῆσαι. 'Such as we have never heard that any of the dames of old [knew], of those who,' etc. We should expect εὐπλοκαμίδων 'A., but these words are attracted into

the case of the relative. For Tyro and Alcmene, see on Od. 11. 235,

266. Mycene was a daughter of Inachus.

l. 121. The full phrase would be νοήματα ὁμοῖα νοήμασι Πηνελοπείηs. For a similar brachylogy, see Od. 4. 279, and cp. κόμαι Χαρίτεσσιν ὁμοῖαι, 'hair like the [hair of the] Graces,' Il. 17. 51.

l. 125. τιθεῖσι, § 23. I.

l. 126. ποιείτ[αι], § β.

1. 128. 'Aχαιών, genit. after ω; cp. Od. 5. 448.

1. 131. πατήρ δ' έμὸς, 'and my father is in some other part of the world, whether he be alive or dead.' For the η, see on Od. 1. 175; the conjunction is omitted with the first clause, as in Od. 4. 110, 837.

1. 132. ἀποτίνειν, sc. 'the amount of dowry which Penelope originally

brought with her to the family of Odysseus.

1. 134. ἐκ γὰρ τοῦ, 'for from him, her father.'

l. 135. ἀρήσετ[αι], § β.

1. 137. μῦθον, sc. 'the order to depart.'

ll. 139-145 = Od. I. 374-380.

1. 148. τως μέν ρα, 'for a while,' generally expressed by τέως. τως one syllable, § 4. 3.

l. 151. πολλά. Several good MSS. read πυκνά, 'with rapid beats.'

- l. 152. és δ' ἰδέτην, 'And they glared down on the heads of all, and their look boded death. And having torn each other round cheek and throat,' etc., ἀμφὶ being retracted to the first clause. This usage is very rare in Homer. It is better therefore to take $d\mu\phi$ i as an adverb, 'all around,' and the accusatives as directly governed by $\delta\rho\nu\psi$.
- l. 154. δεξιώ, sc. Eastward, the observer faced the North; cp. Il. 12. 239.

l. 156. ἔμελλον, by Attic rule ἔμελλε.

l. 158. ὁμηλικίην = ὁμήλικας, 'his peers.' ἐκέκαστο from καίνυμαι. For the infin. γνῶναι introducing the points of excellence, cp. ἀριστεύεσκε μάχεσθαι, Il. 6. 460, Od. 5. 170.

l. 162. εΐρω, a present tense, found only in Odyssey = dico.

1. 166. πολέσιν, § 13. 5. 'He will prove a curse to many besides of us who dwell,' etc. Cp. κακὸν πάντεσσι γενοίμην, Od. 16. 103.

1. 167. εὐδείελος, see Od. 9. 21.

1. 168. καταπαύσομεν, conjunct., § 3. 4, 'to check,' sc. the suitors, taken up in the following αὐτοί.

l. 171. τελευτηθήναι, cp. inf. v. 280, 'will be accomplished.' The sense of futurity being transferred from the $\phi\eta\mu\dot{\imath}=$ 'I foretell,' to the infinitive. Cp. ξειπε $\phi\theta$ ίσθαι, sc. periturum esse, Il. 13. 666, ϕ αίη $\mu\nu\theta$ ήσασθαι, Od. 3. 125. Cp. $\nu\delta\mu\iota$ ζε πεσείν, 'believe that it will fall,' Soph. Aj. 1082.

l. 172. Τλιον είσανα. = ές Τροίην ἀναβήμεναι, Od. 1. 210.

l. 178. Cp. Virg. Aen. 9. 399.

ODYSSEY, II.

1. 180. Join έγω πολλον αμείνων σέο μαντεύεσθαι ταθτα.

1. 181. ὑπὸ with accus. after φοιτῶσι, 'moving to and fro beneath.'

l. 182. evaloupot, 'significant.'

1. 185. ἀνιείης, ἀνίημι, ' to let loose,' 'to hound on.'

1. 186. ποτιδέγμενος, § 20.4.

l. 189. παρ[a]φάμενος, ' having talked over.'

l. 190. ἀνιηρέστερον, as if from ἀνιηρής not ἀνιηρός. αὐτ $\hat{\omega} = T\eta \lambda \epsilon \mu \acute{a} \chi \dot{\omega}$.

1. 191. This line has been generally rejected as an inappropriate imitation of II. 1. 562. είνεκα τωνδε may mean, with the aid of all these omens of thine.

l. 194. ἐν πᾶσιν, 'in presence of all.'

1. 195. έs πατρός, see sup. v. 55. ἀπονέεσθαι with long initial vowel metri grat. Cp. Od. 7. 119 and 12. 423, and see p. 13.

ll. 196, 197 Od. 1. 277, 278.

l. 199. $\tilde{\epsilon}\mu\pi\eta$ s here, as always in Homer, = 'notwithstanding;' oŭ τ iva is subdivided into $o\tilde{v}\tau$ ' $o\tilde{v}\nu$. $o\tilde{v}\tau\epsilon$.

1. 202. μυθέαι syncopated for μυθέται, § 17. 3.

1. 203. βεβρώσεται, § 16. 3. ζσα, 'recompense,' neuter plural in abstract sense, as φυκτλ = 'escape,' Od. 8. 299.

1. 204. διατρίβειν μητρός γάμον occurs in Od. 20. 341. Here the verb is used with direct personal object, and γάμον is added as accus. respectus.

1. 206. της, sc. Πηνελοπείης, 'the excellence of her,' or perhaps 'that excellence,' sc. which we all know of.

1. 210. ταῦτα='your departure from my house.'

11. 215-217 = Od. 1. 281-283.

11. 218-223 = Od. 287-292.

1. 222. χεύω . . κτερείξω are both conjunctive of a rist though parallel with δώσω. Yet χεύω may be the indicative future, χεύσω having dropped the σ.

1. 227. γέροντι may be most simply referred to Laertes. Others render, 'Οδυσσεὺς ἐπέτρεπέν οἱ [Μέντορι] οἶκον, [ὧστε οἶκον] πείθεσθαι γέροντι [Μέντορι] καὶ [αὐτὸν] φυλάσσειν πάντα. The change of subject is not uncommon.

11. 228, 229 = sup. vv. 160, 161.

1. 230. πρόφρων, 'with all his heart,' adverbial to ἀγανὸs and ἤπιοs. Το ἔστω the optatives εῖη and ρέζοι answer.

1. 235. μνηστήρας, subject, not object, to έρδειν.

1. 237. παρ[α]θέμενοι, 'jeoparding,' lit. 'staking,' as Lat. pono. σφάς

§ 15. 2.

1. 240. ἄνεω, with iota subscript, is nominative plural from ἄνεως, Attic form of ἄναος = ἄναυδος. Buttmann would write ἄνεω or ἀνέω as an adverb, like οῦτω. In ἡ δ' ἄνεω δὴν ἦστο the number and gender show that ἄνεω must be adverbial there (Od. 23. 93).

l. 245. Leiocritus threatens Mentor thus-You call us few (v. 241),

and so we are in comparison with the Ithacensians, but remember that you stand alone, 'and it is terrible work to fight about a meal with men who moreover [kai] outnumber you.' Even Odysseus would not stand before us, and shalt thou stand? This interpretation alone fits in with the context.

1. 250. ἐλθόντ[ι], § θ . ἐπίσποι (ἐφέπω). αὐτοῦ, 'there.'

1. 255. Trans. 'He will have to wait a long while and hear news of his father in Ithaca.'

l. 257. ai $\psi\eta\rho\dot{\eta}\nu$, some render as $=ai\psi a$. Better as a descriptive epithet, 'quick to disperse,' at his bidding.

1. 261. With νίζεσθαι άλὸς, local genitive, cp. λούεσθαι ποταμοΐο, Il.

6. 508. Others describe it as a partitive gen.

- l. 262. δ χθιζὸς θ. ή., tu qui venisti besternus deus. We might expect κλῦθί μευ, θεὸς δ χθιζὸς ήλ. But the θεὸς is drawn into the relative clause.
 - 1. 263. ἡεροειδής, 'hazy;' ἀἡρ is never ' clear 'air.

1. 269. προσηύδα, governs both accusatives. φωνήσασα = 'having lifted up her voice,' intransitive.

1. 270. οὐδ' ὅπιθεν. Thou hast not been, 'nor in time to come shalt

thou be.'

- l. 272. οἷος ἐκεῖνος ἔην. supply τοιοῦτόν σε εἶναι. ἔργον τε ἔπος τε seems to signify, 'all that should be said or done.' Cp. II. 15. 234 φράσομαι ἔργον τε ἔπος τε.
- 1. 274. où and not $\mu \hat{\eta}$, as the negative only qualifies $\kappa \epsilon \hat{\nu} \nu \nu \nu$ and not the whole sentence; cp. Od. 12. 382.
- l. 284. ôs, as the gender shows, only takes up the word $\theta \acute{a}\nu a \tau o \nu$, disregarding $\kappa \widetilde{\eta} \rho a$. $\acute{\epsilon} \pi'$ $\widetilde{\eta} \mu a \tau \iota$ = 'in [one] day.' Cp. Il. 10. 48. So $\acute{\epsilon} \phi \eta \mu \acute{\epsilon} \rho \iota o s$ = 'in the course of a day,' Od. 4. 223.

1. 286. τοῖος .. ος τοι, 'so good .. as that I,' etc., the ος τοι explaining

how the kindness will work; cp. Od. 11. 135, 549.

1. 289. άρσον, § 19. 2.

1. 293 = Od. 1. 395.

1. 295. ένιέναι, sc. νηα, 'to launch.'

1. 298. τετιημένος, cp. Od. 1. 114.

1. 300. ἀντεμένους, 'ripping up,' lit. = 'letting loose in an upward direction.' The knife is put in at the lowest part and works towards the head. Cp. κόλπον ἀντεμένη, Il. 22. So.

1. 301. Join κίε ίθὺς Τηλεμ. Od. 1. 119.

1. 302. ἐνέφυ οἱ χειρὶ, 'he fastened on his hand;' i. e. grasped his hand. χειρὶ dative after ἐνέφυ and not instrumental. Cp. Od. 3. 374; see also Aen. 8. 124. ἐξονομάζειν does not always mean, 'called him by name,' as, e.g., in Od. 5. 181, but it always implies a direct personal address.

L 304. ἔργον τε ἔπος τε, in apposition to κακόν.

ODYSSEY, II.

- 1. 305. $\epsilon \sigma \theta \iota \epsilon \mu \epsilon \nu$, $\kappa.\tau.\lambda$. Infinitive for imperative. $\mu \sigma \iota = 'I$ prithee;' ethical dative.
 - 1. 306. 'Axaioi, here = Ithacensians.

1. 311. ἀκέοντα, supply με οτ τινά.

l. 312. ἡ οὐχ (§ 4. 3) ἄλις ώς = nonne satis est quod?

1. 313. ηα, § 23. 4. Instead of a fresh sentence introduced by δέ, Attic style would have put ἐμοῦ ἔτι νηπίου ὅντος.

1. 316. Join ἐπι-ιήλω = quomodo vobis inmittam.

1. 319. ἔμπορος, 'a passenger, for I am not to be (γίγνομαι) possessed of ship or rowers.'

l. 321. $\hat{\eta}$ $\hat{\rho}\alpha$, 'he spake;' not a shortened form for $\tilde{\epsilon}\phi$ - η , but an imperfect from a defective $\hat{\eta}\mu$, corresponding to Lat. \hat{a} -j-o, i. e. aio.

1. 322. ρεια, 'lightly,' 'without more ado.' The line was rejected, as a late interpolation made to introduce the μηκοτήρες.

1. 324. είπεσκε, § 17. 6. τις=' one and another.'

1. 327. δ $\gamma \epsilon$, see on Od. 1. 4, and cp. the use of ille, Virg. Aen. 5. 457.

έπεί νύ περ. 'Since you see he is so terribly set supon killing us].'

1. 334. The meaning of the gibe is that now the suitors find enough to do in eating the substance of Telemachus; but it would be double trouble to have to make a division of it, should he die.

1. 336. ήδὲ [τούτω] ὅς τις. Cp. sup. v. 29.

1. 337. κατεβήσετο, § 20. 3. The κατά is explained by Od. 4. 680.

1. 338. Join νητὸς ἔκειτο.

1. 343. $\kappa \alpha \hat{i} = \kappa \alpha i \pi \epsilon \rho$.

1. 345. δικλίδες, (κλίνω), doors 'folding double.' Such doors (Il. 12 455 foll.) had double cross-bars to secure them.

1. 346. $\tilde{\epsilon}\sigma\chi' = \tilde{\epsilon}\sigma\kappa\epsilon$, § 23. 4. This does not mean that she slept and lived in the store-house, but was constantly about it at all hours of the day and night.

1.350. λαρώτατος, (λάω), 'nicest.' For this form of comparison in

an adjective with long penult., see § 13. 6.

1. 351. κάμμορον, § 7. οιομένη, 'expecting.'

1. 356. ἀθρόα, predicat. with $\tau \epsilon \tau \dot{\nu} \chi \theta \omega$, 'let them all be made ready together.'

1. 363. φίλε τέκνον, constructio ad sensum.

1. 365. μοῦνος, may='all alone,' as Od. 3. 217; but comparing Od. 6. 117 foll.

ήμετέρην γενεήν μούνωσε Κρονίων, μοῦνον Λαέρτην 'Αρκείσιος υίὸν ἔτικτε μοῦνον δ' αὖτ' 'Οδυσῆα πατήρ τέκεν, αὐτὰρ 'Οδυσσεὺς μοῦνον ἔμ' ἐν μεγόροισι τεκὼν λίπεν,

it would rather mean her 'only child.'

1. 367. αὐτίκ' ἰόντι, 'directly you start.'

1. 369. $\mu \dot{\epsilon} v' a \ddot{\upsilon} \theta' = \mu \dot{\epsilon} v \dot{\epsilon} a \ddot{\upsilon} \theta \iota$, 'remain here, abiding amongst thy possessions.'

1. 370. enl is followed by the accusative here as if the sentence ran

κακοπαθούντα άλάλησθαι ἐπὶ πόντον.

1. 373. $\mu\nu\theta\dot{\eta}\sigma\alpha\sigma\theta\alpha$, for the tense, see sup. v. 171, 'not to tell my mother before the eleventh or twelfth day be come, or she herself miss me.' The construction with $\pi\rho\dot{\nu}$ changes from conjunct. to infin. A converse change is found in II. 17. 504 foll.

1. 375 = Od. 4.749.

1. 376. Join κατ-ιάπτη = 'damage.'

1. 377. ἀπώμνυ, 'swore she would not;' so ἀπώμοτος, Soph. Antig. 388. Others render, 'swore unreservedly;' so ἀπ-ειπεῖν, Od. 1. 91.

1. 378 = Od. 10. 346.

1. 385. ἀγέρεσθαι, an aorist inf. with irregular accent; the rule requiring that it should fall on the penult. The old critics regarded it as a shortened form of the pres. ἀγείρεσθαι.

1. 387. ὑπέδεκτό οἱ, 'promised it him.'

I. 301. έσχατίη, 'at the outer edge,' i.e. the mouth of the harbour.

1. 396. πλάζε, 'bewildered.'

1. 398. $\epsilon \tilde{a} \tau [o] = \tilde{\eta} \nu \tau o$, § 23. 7.

1. 403. ϵΐατ'αι] = $\tilde{\eta}\nu\tau\alpha\iota$. See also § 6.

1. 404. διατρίβωμεν, 'delay,' as in Il. 19. 150.

- 1. 409. is $T\eta\lambda\epsilon\mu$, for the periphrasis = 'the mighty Telemachus,' cp. Od. 7. 167.
 - 1. 412. άλλαι δμωαί, 'nor the handmaids either.' Cp. Od. 1. 132.
- 1. 416. ἀνέβαινε νηὸς (cp. Od. 9. 177) follows the analogy of the construction with ἐπιβαίνειν. Generally ἀναβαίνειν, when used with a case directly, takes the accus., Od. 3. 481, 492. ἡρχε. 'led the way.'
- 1. 420. ἴκμενος, properly ἰκόμενος from ἵκω, like Lat. secundus from sequor = 'favouring.' The favouring wind is in the same way called ἐσθλὸν ἐταῖρον, Od. 11. 7. οῦρος is from ὕρνυμι = 'the speeder on.'

l. 421. κελάδοντα, 'whistling;' cp. Ζέφυρον κελαδεινόν, Il. 23. 208.

1. 423. ὅπλων ἄπτεσθαι, 'to lay their hands to the tackling.'

1. 424. Trans. 'And they raised and fixed the pine-mast inside the hollowed centre-block, and fastened it down with the forestays.' The $\mu\epsilon\sigma\delta\delta[o]\mu\eta$ signifies anything 'constructed in the middle,' e. g. the recess between two pilasters or beams in a house, Od. 19. 37; here of a vertical timber trough or three-sided box in a ship that held the mast upright. (See Illustration in Frontispiece.)

l. 425. πρότονοι are two ropes from the masthead to the bows. The ships only carried one square sail, so iστία includes all the sail-rigging as well.

the 'dark' wave of ruffled water that does not break into white foam. Cp. Virg. Georg. 4. 357.

1. 430. δησάμενοι ὅπλα = 'having made fast the sheets,' as the wind

was blowing fair.

1. 431. ἐπιστεφέας, κ.τ.λ. See on Od. 1. 148.

1. 434. ήω, 'all through the morning;' accus, of duration.

BOOK III.

1. 1. This introduces the third day of the events in the Odyssey.

λίμνην, ($\lambda \epsilon i \beta \omega$), here of the sea, as in Il. 13. 21 βένθεσι $\lambda i \mu \nu \eta s$.

1. 2. πολύχαλκον. This seems to mean 'of solid brass,' like σιδήρεος οὐρανὸς, Od. 15. 329. Others render, 'bright like polished brass.' φαείνοι, 'give light,' as in Od. 7. 102; 12. 383.

1. 3 = Od. 12. 386.

1. 4. οἱ δὲ, i. e. Telemachus and Athena. Πύλον—the position of the home of Neleus has always been a doubtful question. Strabo, the geographer, placed it in Triphylia, south of the river Alpheus, but the Messenian Pylos, on the coast (cp. the epith. ἡμαθύειτα, Od. 1. 93) opposite the island of Sphacteria, suits the story far better. From this Pylos, Telemachus reaches Sparta on the second day (Od. 4. 1), having rested one night at Pherae (3. 485), which lies in the straight line between the Messenian P. and Sparta.

1. 5. ἰξον, (ἴκω), § 20. 3. τοὶ = οἰ Πύλιοι.

1. 7. ἐννέα εδραι. Nestor (Il. 2. 591 foll.) was lord over nine townships represented here by nine groups of sacrificers.

1. 8. προύχοντο, 'held in front of them,' 'ready for sacrificing.' Cp. πρὸ δὲ δούρατ' ἔχοντο, Il. 17. 355. ἐκάστοθι = at each of the nine ἔδραι. This gives a sum of 81 victims and 4500 men.

1. 9. μηρία, see on inf. vv. 456 foll. σπλάγχνα includes heart, liver,

lungs, etc.

1. 10. oi δ' iθùs, 'now the others straightway put into shore.'

čίσηs, seems to mean 'fairly trimmed,' of a ship that 'steadies with upright keel.' The Schol. prefers to take it of the equal rounding of the vessel's hull, interpreting it by lσόπλευροs. Cp. ἀσπὶς παντόσ' ἐίση, Il. 3.

347.

1. 11. στείλαν ἀείραντες, 'they furled the sails by brailing them up.' A sail is 'brailed up' when instead of being lowered from the mast altogether it is hauled up tight to the yard. This would be done when the crew purposed only to make a short stay. ἐκ δ' ἔβαν αὐτοὶ, that is, after mooring by stones cast out at the ship's bows (εὐναὶ\, they hauled the stern close into the shore by the πρυμνήσια, and so landed; for they had no small boats.

1. 15. ἐπέπλωs, a second aor. from ἐπι-πλώω, another form of πλέω.

l. 18. είδομεν, for είδωμεν, (οίδα), § 23. 8=' let us learn.'

1. 19. λίσσεσθαι, infin. for imperat. αὐτὸς, emphat., 'you yourself.'

1. 22. πως τ' άρ προσπτ. άρ for άρα by apocope, § 7.

1. 23. μυθοῖσι, 'I have never yet proved myself in speeches;' different from πειρᾶσθαί τινος. Cp. ἔπεσιν πειρήσομαι [αὐτῶν], Il. 2. 73.

1. 27. où .. où. The où, which negatives the whole sentence, is re-

peated again before the $\sigma\epsilon$ to emphasise it. Cp. Od. 8. 32.

l. 28. τραφέμεν is rightly taken as a form of the second aor. inf. act. τραφέειν with neuter signification; cp. Il. 2. 661, Τληπόλεμος δ' ἐπεὶ οὖν τράφ' ἐνὶ μεγάρω εὐπήκτω, 5. 555; 21. 279.

ll. 29, 30 = Od. 2, 405, 406.

1. 33. They were already roasting some of the meats, and were preparing others by 'piercing' $(\tilde{\epsilon}\pi\epsilon\iota\rho\sigma\nu)$ them with the spits.

1. 39. πàp, § 7. & from the possessive ős.

l. 41. δειδισκ. The act of 'welcome' was performed by holding out the full cup towards the guest. Cp. δέπαϊ δειδίσκετο, Od. 18. 121.

1. 44. τοῦ γὰρ, 'for it is a feast in his honour that you have fallen

upon.' avтav, as inf. v. 97.

l. 45. εῦξεαι, for εῦξηαι, § 3. 4. $\hat{\eta}$ θέμις, 'which is right,' $\hat{\eta}$ being assimilated to the gender of θέμις, as in Lat. si qua est ea gloria, Virg. Aen. 7. 4.

1. 48. εύχεσθαι = 'is a worshipper.'

1. 49. δμηλικίη, equivalent to the concrete δμηλιξ. For a similar use

see inf. 364; 6. 23; 22. 209.

l. 52. δίκαιος means a 'proper' man, who, as we say, 'knows what he is about.' One who practises $\delta i \kappa \eta$, = the usual behaviour or custom of men. Cp. Od. 4. 691.

1. 58. Join ἀμοιβήν ἐκατόμβης.

60. Join πρήξαντα [ἐκεῖνο] οὖ ἔνεκα δεῦρ' ἰκόμεσθα.

1. 62. Trans. 'Thus she made her prayer accordingly' [ἔπειτα seems only to take up the circumstances of the scene, cp. &s ὁ μὲν ἐνθ' ἠρᾶτο, Od. 7. 1], 'and was herself bringing it to pass.' She seemed to be a mere mortal dependent upon Poseidon's good pleasure, but was really a goddess who could answer prayer herself.

1. 63. δέπας άμφικ., 'a goblet with double cup,' i. e. forming a cup at

either end, or, as Schliemann insists, 'with two handles.'

1. 64. ωs δ' αύτως = the later form ωσαύτως δέ.

- 1. 65. ὑπέρτερα = the 'upper' or outside meats, in opp. to the $\sigma \pi \lambda \acute{a} \gamma \chi \nu a$. ἐρύσαντο = 'drew them off the spits.'
- 1. 68. Γερήνιος, of Gerenia, a Messenian town, where Nestor took refuge when Heracles sacked Pylos. ἱππότα, § 9. 3.

1. 69. έρέσθαι, second aor. infin. from Epic pres. είρομαι.

1. 71. πόθεν πλεῖτε, (πλέω), 'from whence are ye sailing over the watery ways?' The forms κέλευθα and -θοι are both found; cp. Od. 10. 86.

ll. 71-74 = Od. 9. 252-255.

- l. 72. $\hat{\eta}$ τι.. $\hat{\eta}$. These are two separate direct questions; see Od. 1. 175 for the special rule for the accentuation of $\hat{\eta}$ in a disjunctive. $\pi p \hat{\eta} \xi \nu$, 'business,' especially 'commerce;' cp. $\pi p \eta \kappa \tau \hat{\eta} \rho \epsilon$, Od. 8. 162. ἀλάλησθε, perfect with pres. signif. from ἀλάομαι; cp. Od. 2. 370. This word suits $\mu a \psi \iota \delta i \omega s =$ 'recklessly,' but is used by zeugma with κατὰ $\pi p \hat{\eta} \xi \iota \nu$ also.
- 1. 73. οἰά τε, see on Od. 9. 128. With the whole passage, cp. Thucyd. 1. 5. 2 δηλοῦσι δὲ τῶν ἡπειρωτῶν τινὲς ἔτι καὶ νῦν, οἶς κόσμος καλῶς τοῦτο δρᾶν [sc. τὸ ληστεύειν], καὶ οἱ παλαιοὶ τῶν ποιητῶν τὰς πύστεις τῶν καταπλεόντων πανταχοῦ ὁμοίως ἐρωτῶντες, εἰ λησταί εἰσιν, ὡς οὕτε ὧν πυνθάνονται ἀπαξιούντων τὸ ἔργον, οἶς τ' ἐπιμελὲς εἴη εἰδέναι οὐκ ὀνειδιζόντων.

άλόωνται, § 18. 2.

- 1. 74. παρ[α]θέμενοι, 'jeoparding their lives by bringing mischief,' etc.
- 1. 78. This line is wanting in the best MSS, and is rightly rejected here as introducing a repetition of "va that is unhomeric. It is probably interpolated from Od. 1. 95.

1. 80. είμεν, § 23. 4.

- l. 81. ὑπονηίου, 'at the foot of Mt. Neion;' cp. Od. 1. 186. εἰλή-λουθμεν for εἰληλούθαμεν = ἐληλύθαμεν.
- 1. 83. κλέος, see on Od. 1. 282. Cp. also πευσύμενος μετά σὸν κλέος, Od. 13. 415.
- 1. 87. πευθόμεθα, so πεύθομαι, inf. v. 187, and ἀκούετε, inf. v. 193, where our idiom uses an historic tense.
 - 1. 88. ἀπευθέα θῆκε, 'has kept it untold.'

1. 92 = Od. 4. 322.

1. 95. Join περί .. διζυρον, 'wretched exceedingly.'

1. 96. Join αίδόμενος and έλεαίρων with με. Trans. 'And do not speak comfortably through any consideration or pity for me, but tell me frankly how you got a sight of him.' Cp. ἀντᾶν, sup. v. 44.

1. 99. έπος .. έργον, see on Od. 2. 272. ὑποστάς, 'having made his

promise.'

- 1. 101. ἐνίσπες, imperat. of second aor. of ἐνέπω, like σχὲς, θὲς, is a contracted form of ἐνίσπ-εθι. The other form of the imperat., ἔνισπε, is found in the middle of a verse, as Od. 4. 642; ἔνισπες, Il. 24. 388, is the indic. mood.
- 1. 103. ἐπεὶ here is followed by no actual apodosis. It would be possible to introduce one after μαρνάμεθα, v. 108, e. g. ἐγὼ δὲ κέ τοι καταλέξω. But, really, the form of the sentence is forgotten in the excitement of speaking. For a similar use, cp. Od. 4. 204.

1. 104. Join μένος ἄσχετοι, 'invincible in spirit.'

1. 106. ὅτη ἄρξειεν 'A., 'wherever A. might be our guide.' The optative of circumstances repeated from time to time.

1. 107. όσα μαρνάμεθα = όσα ἀνέτλημεν μαρνάμενοι.

1. 108. κατέκταθεν, (κτείνω), § 22. 1.

1. 110. θεόφιν, § 12. 1, 'a counsellor equal in weight to Gods.'
 1. 112. περὶ, sup. v. 95. θείειν, (θέω), § 3. 2. 112 = Od. 4. 202.

l. 113. ἐπὶ τοῖs, 'upon,' i. e. 'besides these.'

1. 114. Trans. ['It could not all be told] not even though thou shouldest abide here for five, aye! and for six years, and shouldest question me of all the ills that we noble A. endured, ere that, thou wouldest return home, wearied out.'

1. 118. ἀμφιέποντες = occupati circa eos.

1. 120. Trans. 'Then no one ever chose to match himself face to face with him in wisdom, since O. was far superior in all manner of craft.'

I. 124 It is simpler to render both ἐσικότες and ἐσικότα, 'like.' 'Verily, the speaking is like his; nor would you think that a young man would speak thus like [one so much older].' Others translate both words 'seemly;' or the first 'like,' and the second, 'seemly.'

1. 126, $\epsilon \tilde{\iota} \omega s$, (§ 3. 2), here = $\tau \hat{\epsilon} \omega s$, 'all that while.'

1. 127. ἀγορη, the general assembly of the people; βουλη, the cabinet council of the γέροντες. Cp. Od. 2. 26. See also Il. 2. 50-53

κέλευσε

κηρύσσειν ἀγορήνδε 'Αχαιούς... βουλήν δε πρωτον μεγαθύμων ίζε γερώντων.

1. 129. [ε] φραζόμεθα, 'we schemed how the best issue might be secured for the A.' ἄριστα, neut. plur. used as an abstract noun. Cp. loa Od. 2. 203, φυκτὰ, 8. 299.

l. 131. Modern editors generally reject this line, as inconsistent with the following one, and as anticipating the account of the departure inf.

v. 152.

l. 132. καὶ τότε. Here begins the apodosis.

1. 133. πολέες, § 13. 5.

1. 137. They summoned an assembly, 'thoughtlessly and not in order,' by appointing it for evening. As clear heads were needed, morning would have been the proper time. The words of δ' . 'Axai $\hat{\omega}\nu$ are parenthetical, giving the reason why the assembly was of $\kappa a \tau \hat{\alpha} \kappa \delta \sigma \mu o \nu$.

1. 139. βεβαρηότες, a second perf. from βορέω with intrans. signification.

1. 142. Join νόστου ἐπ' εὐρ. ν. θ.

l. 143. ἐἡνδανε (ἀνδάνω), with double augm. βούλετο, 'he preferred.' Cp. inf. v. 232.

1. 146. οὐδὲ τὸ, 'nor did he know this, viz. that she was not minded to comply;' sc. 'Αθηναίη.

1. 151. ἀέσαμεν (ἄημι), 'we rested:' properly of 'breathing' in sleep.
 Cp. πνέοντα ὕπνφ, Aesch. Cho. 619.

1. 152. πημα κακοίο, 'the curse of missortune.' Join έπ-ήρτυε.

I. 154. βαθύζωνος describes the wearing of the ζώνη not high under the

ODYSSEY, III.

breast, but low down over the hips: as we make the distinction between 'short and long waist.'

l. 155. ἡμίσεες δὲ, the antithesis to οἱ μὲν (\mathbf{v} . 153), who appear again as ἡμίσεες in \mathbf{v} . 157.

1. 157. ἐλαύνομεν, sc. νέαs, to which the following ai δὲ refers.

l. 158. μεγακήτεα, 'gulfy,' connected with κητώεις, καιάδας, χανδάνω. See Buttmann Lexil. § 70.

1. 161. Join eni-woose, as in inf. v. 176.

1. 162. Join ἀποστρέψαντες νέας. ἀμφιέλισσαι occurs only in the fem. gender as an epith. of ships. The lexicons give the meaning 'rowed on both sides,' or 'rocking from side to side.' It is more probably as descriptive epithet of the ship's shape = 'rounded at cither side,' (ἕλιξ). This would be parallel to the later phrase στρογγύλη ναῦς. Join οἱ μὲν.. ἀμφ' 'Οδυσ. = 'Odysseus and his followers.'

l. 164. Though later writers employed $\epsilon \pi i \eta \rho a$ as one word, it would seem that in the Homeric phrase $\epsilon \pi i$ belongs to $\phi \epsilon \rho o \nu \tau \epsilon s$, or is used adverbially. $\dot{\eta} \rho a$ may be (vide Buttm. s. v.) an accus. sing. from $\dot{\eta} \rho = \chi \acute{\eta} \rho i s$ or an accus. plur. from an adjective $\dot{\eta} \rho o s$ ($\ddot{a} \rho \omega$). In Il. 14. 132 we have $\theta \nu \mu \dot{\omega} \dot{\eta} \rho a \phi \epsilon \rho o \nu \tau \epsilon s$.

1. 166. 8= 'that,' Lat. quod.

1. 168. vût, (§ 15. 1)=' me and Odysseus.'

l. 169. ἐν Λέσβφ. The first day's voyage was to Tenedos 'v. 159), the second to Leslos. 'In Lesbos he found us delating on our long voyage home, whether we should go above steep Chios in the direction of the Psyrian isle, keeping it (νησον) on the left, or below Chios past gusty Mimas.' There would be a choice of routes from Lesbos to Euboea; the first, directly across the Aegean, passing outside I'syra which lies W.N.W. of Chios; the second, between Chios and the Erythrean peninsula, and thence by short voyages from Cyclad to Cyclad till they made Euboea.

l. 170. παιπαλόειs, expressing the rugged lines of uphraved rock on the Chian coast, from παιπάλλω a reduplicated form from πάλλω, as δαι-

δάλλω from root ΔΑΛ.

1. 176. ai δè, sc. vées.

1. 177. ἰχθυόεντα, like Horace's belluosus Oceanus (Od. 4. 14, 47), refers to the dangers of the sea. The Greeks in the heroic period rockoned fishes among beasts of prey (cp. ἰχθύες ἀμησταὶ, Il. 24. 82), and 1.2ver ate them except under pressure of hunger. Trans. 'monster-teeming deep.'

1. 178. At Geraestus, the S. promontory of Euboea, where was a

temple of Poseidon, 'they put in to shore during the right.'

1. 179. ἐπὶ . . ἔθεμεν, sc. on the altar. With πέλαγος μετρ., cp. Virg. Georg. 4. 389 aequor curru metitur.

1 181. Τυδείδεω, § 4. 3.

1. 182. ἴστασαν, the imperfect tense, is a probable conjecture for the commoner reading ἔστασαν, which is described as a shortened form for ἔστησαν, first aor. third plur.

έχον, sc. νέας. 'I kept my ships sailing for Pylos;' so έχειν with

"uπουs = ' to keep driving,' Il. 3. 263. Cp. Od. 9. 279; 10. 91.

1. 184. φίλε τέκνον, Od. 2. 363. ἀπευθής, active, 'without tidings;'

in sup. v. 88 it is used passively.

1. 185. κείνων, genit., depending on οίδα, as in Il. 12. 228 δε σάφα θυμφ είδείη τεράων. Οι τε.. οι τε are then the subdivisions of the whole number.

l. 187. πεύθομαι, cp. sup. v. 87. η, sup. v. 45. κεύθω properly means to 'keep in the dark,' like Lat. celare, and so used with personal object.

l. 188. έγχεσι-μώρουs. The termination is of uncertain origin. The older commentators referred it to μ o $\bar{\rho}$ pa, others to μ a ρ - μ a $i\rho\omega$, in the sense of 'brilliancy' or 'distinction.' Perhaps it is connected with root MEP, appearing in μ ε ρ - μ ε ρ i $\zeta\omega$, Lat. me-mor, 'men whose thoughts are about ξ γχε α .'

1. 190. Ποιάντιον, 'of Poeas,' a prince in Thessalian Magnesia.

- l. 193. ἀκούετε, cp. sup. v. 87. Join καὶ αὐτοὶ, to which the participial sentence is a concessive addition; 'though far away.'
- l. 194. Trans. 'How he came,' etc.; the accent on ω s is from the enclitic $\tau \epsilon$ that follows.
- l. 195. ἐπισμυγερῶs, 'miserably,' from μογερὸs (μόγοs), the σ is inserted as in σ-μικρόs; the change of ο to v is the same as in ἐπώνυμοs from ὅνομα. κεῖνος ἀπέτισεν, sc. Αἴγισθος.
- l. 197. κείνος ἐτίσατο, sc. 'Ορέστης. The word πατροφονῆα, generally meaning one who slays his own father, is explained by the addition δ... ἔκτα, see on Od. 1. 1.

1. 198 = Od. 1.300.

- 1. 199. This and the next line are bracketed, as being an interpolation from Od. 1. 301, 302.
- l. 203. ἐτίσατο, sc. πατροφονῆα. Trans. 'And the A. will spread his fame abroad, even for men yet unborn to hear of.' Modern edd. concur in the reading πυθέσθαι, the majority of MSS. give ἐσσομένοισιν ἀοιδήν.
 - l. 205. περιθείεν, 'invest me with,' cp. ἐπιειμένος ἀλκήν, Od. 9. 214.
- l. 206. τίσασθαί τινά τινος. Here only and Il. 3. 366 τίσασθαί τινα κακότητος.
- l. 209. The words καὶ ἐμοὶ, in this line, are not superfluous after the μ 01 of v. 208, if it be merely used in an unemphatic ethical sense = 'I'm sorry to say.' Others explain the second clause as a corrective epexegesis, p. 228. τετλάμεν, perfect with pres. signification. ἔμπηs, here, as always in Homer, 'notwithstanding.'
- l. 214. Nestor supposes either that Telemachus has voluntarily ceded his rights, or that, influenced by some oracle, the populace are making common cause with the pretenders to the crown.

l. 216. Trans. 'Who knoweth whether he (sc. thy father, sup. v. 209) having come may take vengeance on their outrages, either by himself alone, or all the Greeks together?' sc. ἀποτίσονται ἐλθέντες. It is uncertain whether ἀποτίσεται be the fut. indic., or, as is more likely, be put for ἀποτίσηται. Join σφι with the verb=' on them.'

l. 218. εἰ γὰρ, 'if only!' spoken as a wish expressed, but taken up again in v. 223, after the parenthesis, so as to form the protasis to the sentence τῷ κέν τις. 'In that case, many a one of those suitors would

forget all about his marriage.'

l. 227. οὐκ ἃν ἐμοί $\gamma \epsilon =$ This could never take place, as far as any hopes of mine go.' Cp. ἐμοὶ δέ κεν ἀσμέν φ εῖη, Il. 14. 108.

1. 230. σε έρκος, see on Od. 1. 64.

l. 231. Trans. 'A god indeed, if he chose, could bring a man safe home even from afar.' So ès cluov $\sigma\omega\theta\hat{\eta}\nu\alpha$, IIdt. 4. 97. For this absolute use of the optat. mood, cp.

τούτου γ' έσπομένοιο καὶ ἐκ πυρὸς αἰθομένοιο αμφω νοστήσαιμεν,

Il. 10. 247. οῦ τις πείσειε γυναίκα, Od. 14. 122. Cp. also inf. v. 321.

1. 232. βουλοίμην. The contrast is between reaching home safe at last, after much suffering, and a speedy return like Agamemnon's, which so soon had a fatal ending. With βούλεσθαι $\hat{\eta}$, cp. inf. Od. 11. 489.

l. 235. Join ὑπ' Aiγ. καὶ ἡς ἀλόχοιο. The dat. δόλφ stands alone,

'by craft.'

1. 238 = Od. 2. 100.

1. 24τ. ἐτήτυμος, reduplicated form of ἔτυμος (ἐτεὸς from εἰμὶ, properly meaning, that which is), stands here almost in an adverbial sense, 'For certain, there is no more return for him.'

l. 242. φράσσαντο, (φράζομαι), 'designed,' § 19. 1.

1. 244. ἐπεὶ περίοιδε, 'since he is acquainted beyond all others, with men's customs and thoughts.' So βουλη περιίδμεναι άλλων, Il. 13. 728;

cp. περὶ πάντων, Od. 1. 255.

1. 245. ἀνάξασθαι, aor. mid. inf. of ἀνάσσειν, only found here. 'For they say that he hath been king through three generations of men.' γένεα, accusative of duration of time. τρὶs, ter, is here equivalent to τρία. So, speaking of Nestor, the poet says, Il. 1. 250-52

τῷ δ' ήδη δύο μεν γενεαλ μερόπων ανθρώπων εφθίατο.. μετα δε τριτάτοισιν ανασσεν.

The Greeks reckoned a generation at about thirty years. So Hdt. 2. 142 γενεαί γάρ τρείς ἀνδρῶν ἐκατὸν ἔτεά ἐστιν.

1. 246. Join ωs τε άθάνατος, 'like an immortal.'

1. 251. "Αργεος, a genit. of place. So οῦτ' ἠπείροιο μελαίνης οῦτ' αὐτῆς 'Ιθάκης, Od. 14. 97; cp. Od. 1. 24. 'Αχαικὸν, as distinguished from Πελασγικὸν "Αργος in Thessaly, Il. 2. 681.

1. 252. ὁ δὲ θαρσ., though put as an independent sentence, is equivalent

to, 'so that he had the courage to slay him.'

l. 255. $\tilde{\eta}$ τοι μèν, 'Verily, thou thyself suspectest this, how it would have turned out, if,' etc. Another reading is $\tilde{\omega}s$ $\pi\epsilon\rho$ è $r\dot{\nu}\chi\theta\eta$, followed by a full stop; meaning that Telemachus was right in suggesting that such an outrage implied the absence of Menelaus.

l. 256. For $\zeta\omega\delta\nu\tau$ ' others read $\zeta\omega\delta\nu$ $\gamma'=$ 'If he had found him so much as alive,' to say nothing of what he would have done, had he caught him

red-handed.

1. 258. τ $\hat{\omega}$, 'în that case.' The particle $\kappa\epsilon$ must be repeated with $\kappa a \tau \epsilon \delta a \psi a v$, dilaniassent. Join οὐδὲ θανόντι. The nom. to ἔχευαν is 'Αχαιοὶ, not expressed.

1. 260. The reading Apyeos gets over the difficulty of the digammated $F\acute{a}\sigma\tau\epsilon\sigma s$ after $\acute{\epsilon}\kappa \breve{a}s$, but introduces a geographical confusion. The other

reading, ἄστεος = Μυκήνης, inf. v. 305.

l. 261. μέγα, 'monstrous.'

1. 262. κείθι, sc. at Troy. πολέαs, a dissyllable, §§ 4. 3; 13. 5.

1. 263. μυχώ 'Αργεοs, not so much = 'the heart of the Peloponnese,' as describing the position of Mycene, in the far corner of the plain of Inachos, in the Argive territory.

1. 266. δîa, 'lady.' φρεσί, 'understanding.'

1. 268. είρυσθαι seems to be a syncopated form of the pres. infin. of ερύσμαι with change of ε to ει, or a Homeric perfect to be referred to

pres. ἐρύομαι.

1. 2′9. μιν. There are no less than four personages to whom this pronoun may refer: Agamemnon, the Minstrel, Aegisthus, and Clytaemnestra. The two former may be dismissed as unlikely, leaving the decision between the two latter. Of Aegisthus it may be said that the gods had begun to prepare for his ruin as soon as he began to plan his treachery, and from this point his destruction works itself out without delay. But on the whole it is best to understand by μιν Clytaemnestra; δαμήναι will then mean to be 'overcome,' and to yield to Aegisthus. Cp. Il. 14. 315 θεᾶs ἔρος. θυμὸν ἐδάμασσεν, ibid. 353 φιλότητι δαμείς. The words ἀλλ' ὅτε δη form then a direct antithesis to τὸ πρὶν μὲν, sup. ν. 265.

1. 272. ὄνδε δόμονδε, cp. Od. 1. 83.

1. 274. ὑφάσματα, such e.g. as the πέπλος given to Athena, Π. 6. 302.

1. 276. ἡμεῖς μὲν γὰρ, 'now we.' See sup. v. 262.

1. 280. ἀγανοῖs. Sudden deaths of men were ascribed to the 'painless shafts' of Apollo: those of women to the arrows of Artemis. See Od. 11. 172.

1. 286. kal keivos, 'he too.' This implies that Nestor had gone on alone.

- 1. 287. Μαλειαὶ (Μάλεια, Od. 9. 80), the S.E. headland of the Peloponnese.
- l. 290. τροφόεντα, 'swollen,' 'big;' cp. τρόφι κῦμα, Il. 11. 307. Aristarchus read τροφέοντο, intumescebant.
 - I. 293. αίπεῖα εἰς ἄλα, ' sheer into the sea.'
- 1. 295. σκαιὸν = 'western:' in geographical descriptions, the face fronts northward.
 - l. 296. The mikpòs líbos is the $\lambda \iota \sigma \sigma \dot{\eta} \pi \acute{\epsilon} \tau \rho \eta$ of v. 293.
 - l. 297. σπουδή, 'with much ado,' = hardly; cp. $\mu \dot{\delta} \gamma is$.
 - l. 299. τàs πέντε, 'the other five,' in opposition to τàs μέν, v. 291.
- 1. 300. Αἰγύπτω. Honter uses this word to express both the land of that name, and also the Nile, 'the river of Egypt.' Cp. Od. 4. 355, 477.
- 1. 301. 'Thus he indeed went wandering.' We should rather expect was, which Nitzsch reads.
 - 1. 303. τόφρα δὲ, 'but in the meanwhile.'
- 1. 304. The common reading inverts the order of vv. 304, 305, putting only a comma at $\lambda\nu\gamma\rho\dot{a}$. The order given in our text has the authority of the Scholiast on Soph. Electr. 267, by whom the lines are quoted. The mistake may have arisen from a misinterpretation of $\tau a \hat{v} \tau a$, which does not refer to what follows, but to the preceding words, sc. v. 264 foll. Aegisthus compassed Agam.'s death, and then, after the murder, ruled with a rod of iron for seven years over Mycene.
- 306. τῶ δὲ ὀγδυάτω, 'but in the eighth year (cp. τῷ δ' ἄρα πέμπτω,
 Od. 5. 263) the noble Orestes came as an avenger upon him (κακών οί).'
 Cp. Od. 2. 166.
- 1. 307. 'Αθηνάων. This is a different account of the story from that followed by the Greek tragedians, who represent Orestes as sent to Phocis. The reading of Zenocotus here was ἀπὸ Φωκήων.
 - 1. 308 = Od. 1. 300.
- 309. δαίνυ τάφον, 'gave a funeral feast.' So δαινύναι γάμον, Od.
 31. It is here implied that Clytaemn. perished along with Aegisth.
- 1. 311. In βοην άγηθος the hero is represented as a general, shouting the word of command to his troops (μακρον άνσε, Il. 3. 81), or encouraging his friends, or striking terror into the foe. Cp.
 - εί μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης σμερδαλέον δ' ἐβύησεν ἐποτρύνων Ὀδυσῆα. Il. 8. 91, 92.
 - l. 315. Join κατα-φάγωσιν.
- 1. 318. ἄλλοθεν, 'from abroad,' sc. ἐκ τῶν ἀν., 'from those nations from which one would never have a hope in his heart to return, whom storms have once drifted into so vast a sea.'
 - 1. 319. For έλποιτο without åν, see sup. v. 231.
 - 1. 321. For μέγα τοΐον, cp. Od. 1. 209.
- 1. 322. $\tau \tilde{\epsilon}$ $\delta \epsilon \iota \nu \acute{o} \nu \tau \epsilon$. The ϵ is lengthened because originally $\delta \epsilon \iota \nu \acute{o} s$ is spelt with the digamma, $\delta f \epsilon \iota \nu \acute{o} s$.

1. 327. λίσσεσθαι, infin. for imperat. aὐτὸs, the reading of Aristarchus; αὐτὸν the commoner reading.

1. 333. The tongues of the victims, as being the choicest portion, were

cut out, and burned (inf. v. 341) in honour of the Gods.

1. 334. τοῖο, sc. κοίτοιο, 'it is time for it.'

337. ἡ ἡα, see on Od. 2. 321.
 338, 339 = Od. 1. 146, 148.

1. 340. νώμησαν. Cp. Od. 18. 418 οἰνοχόος μὲν ἐπαρξάσθω δεπάεσσι. This settles the construction of δεπάεσσι. The cups were not brought round but stood already on the board by each guest. The force of ἐπὶ in ἐπαρξάμενοι is that of 'in succession,' as in ἐπ-οίχεσθαι. Cp. Od. 18. 425 νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπι-σταδόν. The meaning of the ritualistic word ἄρχεσθαι is 'to offer a first portion to the Gods.' Cp. ἀπαρχαὶ, καταρχαί. Putting these interpretations together, we have as the whole meaning, 'They served it round to all, having poured a first drop into their cups in succession.' The κοῦροι carried the bowl (κρητὴρ) and a ladle (πρόχοος), with which a drop was put into each cup; this drop was then poured out as a libation, and the cup filled for the man's own drinking.

1. 347. ωs. κίοιτε, epexegesis of τό γε in the preceding line. ἐμεῖο,

§ 15. I.

l. 348. The order of the words is $\tilde{\omega}s \tau \epsilon \pi \alpha \rho \dot{\alpha} \tau \epsilon v$ (§ 15. 3) $\dot{\eta} \pi \dot{\alpha} \mu \pi \alpha v$ $\dot{\alpha} \nu \epsilon i \mu$. ('short of clothing'), $\dot{\eta} \dot{\epsilon} \pi \epsilon \nu \iota \chi$. ('badly off'), 'who has not in his house cloaks (either to wear, or to use as coverlets, Od. 4. 299) and many blankets, either for himself or for his guests to sleep softly on.'

1. 352. τοῦδ' ἀνδρὸς, 'this man' of whom I am now thinking, viz.

Odysseus.

1. 353. ἰκριόφιν, § 12. 1; see on Od. 5. 163. ὄφρ' αν, 'so long as.'

1. 357. Join σοὶ πείθεσθαι.

1. 364. δμηλικίη for δμήλικες, as in Od. 2. 158.

1. 365. ένθα, explained by the following words παρά νηί.

1. 366. The Kaukwes lived in Triphylia to the North of Nestor's dominion.

1. 367. The xpecos was probably a claim for stolen cattle. Cp.

η τοι 'Οδυσσεύς

 $\tilde{\eta}\lambda\theta$ ε μετά χρείος τό βά οἱ πῶς δημος ὄφελλε, μ λα γὰρ ἐξ Ἰθάκης Μεσσήνιοι ἄνδρες ἄειραν,

Od. 21. 17; ὀφέλλειν Ερίος for ὀφείλειν.

l. 373. $\delta \pi \omega s$ $i\delta \epsilon v$, 'how he had seen,' i. e. at the sight he had seen. Eustathius reads $\epsilon \pi \epsilon i$.

1. 376. Join ώδε, not with νέω, but with επονται, 'accompany thee as I see they do.'

1. 378. τριτογένεια probably means only 'born from the water.' Cp. 'Ωκεανόν τε, θεων γένεσιν καὶ μητέρα Τηθὺν,

Il. 14. 201, though later legends referred the word to a Boeotian stream

called Triton, or to a lake of the name in Egypt, both connected with the worship of the goddess. Others, finding that in the Cretan dialect $\tau \rho \iota \tau \dot{\omega} = \kappa \epsilon \phi a \lambda \dot{\eta}$, saw in the word the embodiment of the story of Athena's birth from the head of Zeus.

1. 380. δίδωθι, the oldest form of the imperat., § 23. 1.

- 1. 382. ῥέζειν, like ἔρδειν=' to sacrifice.' Cp. Lat. facere and operari. ἢνιν was referred by the ancients to ἔνος=' one year old,' which makes ἀδμήτην superfluous. It is better to connect it with ἄνω, ἀνύω, and so make it = τέλειος.
- 1. 384. περιχεύαs, i. e. not by melting, but by laying on gold in leaf or foil.
 - 1. 387. éd, § 15. 2.
 - 1. 389 = Od. 1. 145.

1. 390. ava-képassev, 'mixed up.' Cp. Od. 9. 209.

1. 392. $\kappa p \dot{\eta} \delta \epsilon \mu vov$, here = 'the stopper' that made fast the top ($\kappa \dot{\alpha} \rho \alpha - \delta \dot{\epsilon} \omega$) of the jar, or perhaps 'the string' over the cork.

1. 396. οἱ μὲν, sc. υἰϵες καὶ γαμβροὶ, sup. v. 387, who had each his own apartment (οἶκόνδε ἔβαν, cp. inf. v. 413) in the court of the palace. αὐτοῦ, in next line, means 'in the actual house,' sc. ὑπ' αἰθοίση, 'under the echoing verandah' formed by a sloping roof from the front wall of the house.

1. 399. τρητοῖs, see Od. 1. 440.

- 1. 401. Join os $\pi ai\delta \omega v$, cp. Od. 5. 448. The married sons had detached lodgings in the court; the unmarried Peisis. ($\eta i\theta \epsilon os$) sleeps in the house, as Telemachus does.
- 1. 403. $\pi \acute{o} \rho \sigma \upsilon v \acute{e}$. This phrase, which is used in the honourable sense of 'sharing the bed' as a wife, gains its meaning from the fact that the wife is the one who has free access to the husband's room, and actually prepares his bed for the night's rest. So Theorr. 6. 33

αὐτὰρ ἐγὼ κλαξῶ θύρας ἔς τέ κ' ὀμόσση αὐτά μοι στορέσειν καλὰ δέμνια.

1. 408. $\dot{a}\pi o \sigma \tau i \lambda \beta o v \tau \epsilon s$ $\dot{a}\lambda$., 'shining with an oil-like gloss.' The gen may have been suggested by the $\dot{a}\pi \dot{o}$ in composition, as the dative is more natural, as in II. 18. 595

χιτωνας ευννήτους ήκα στίλβοντας ελαίω.

See too on Od. 7. 107. Others interpret it of a sort of varnish.

- 1. 410. "Αϊδόσδε, sc. δόμον, 'to the house of A.,' always a person in Homer.
- l. 411. ovpos, 'warder,' from $\delta \rho$ -á ω . Cp. Lat. tueri in a similar double sense.

1. 418. κρηήνατε, with double η, from κραίνω.

1. 419. ίλάσσομαι, indic. fut. after όφρα, so with ὅπως, Od. 1. 57.

1. 420. έναργήs, cp. Virg. Aen. 4. 358 manifesto in lumine vidi. θεοῦ, sc. Ποσειδωνος.

1. 421. ἐπὶ βοῦν, 'for a cow :' so ἐπὶ τεύχεα ἐσσεύοντο, Od. 24. 466.

422. βοῶν ἐπιβουκόλος, a pleonasm, like αἰ-πόλος αἰγῶν, Od. 17. 247.
 Cp. inf. v. 472.

1. 427. οί δ' ἄλλοι μένετε, for this use of imperat. cp. Od. 2. 252.

1. 429 εδρας, 'places' for the guests. ἀμφὶ must go with πένεσθαι, but it is superfluous, and, as it were, an afterthought. οἰσέμεν is the second aor. infin., § 20. 3.

1. 432. χαλκεύς, called χρυσοχόος, sup. v. 425.

1. 433. $\pi\epsilon i \rho a \tau a = instrumenta$; lit. the 'completions' of his art, in which word the significations of $\pi\epsilon i \rho a \tau a$ easily meet.

1. 436. ἀντιόωσα, see on Od. 1. 25.

- l. 439. ἀγέτην κεράων. So ἕλκειν ποδός, Il. 17. 289. ἄγειν χεροίν, Eur. Bacch. 1068.
- l. 441. ἐτέρη, sc. $\chi \epsilon \iota \rho l =$ 'the left.' cửλάs. It is difficult to decide whether this word be connected with $\delta \lambda os =$ 'whole grains,' or the root $f \epsilon \lambda$ appearing in $d\lambda \epsilon \omega$, $d\lambda \epsilon \iota \nu \rho o\nu$, which would make it = 'coarse-ground grain.' The latter seems on the whole better, and more consistent with the Attic form $d\lambda a l$, Aristoph. Eq. 1167, Pax. 948. The grain when poured between the horns of the victim is called $d\nu \lambda o \chi \nu \tau a \iota$ (v. 445).

1. 445. κατήρχετο. Cp. Il. 1. 449

χερνίψαντο δ' έπειτα καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο,

sc. took them out of the κάνεον to sprinkle. Here κατήρχ. οὐλοχύτ. is equivalent to κατήρχ. ἀνελόμενος οὐλ. 'He began the sacred office with handwashing and the grain for sprinkling, and he prayed earnestly to Athena at the initiatory rite, throwing in the fire the lock of hair from the victim's head; but when they had prayed and tossed the sprinkled grain,' etc. The ἀπαρχόμενος is defined more closely by the words which follow it. Cp. ἀπὸ τρίχας ἀρξάμενος, II. 19. 254.

l. 450. ολόλυξαν, 'raised a joyful cry,' at the consummation of the sacrifice; not a shriek of horror. For ολολυγή in this good sense, cp.

Eur. Med. 1176.

l. 453. ἀνελόντες, 'having raised the victim['s head],' equivalent to αὐερύσαντες, Il. 1. 459; 2. 422.

1. 454. coxov, 'held him fast.' This was to facilitate the next process

(σφάξεν, 'cut the throat').

1. 456. διέχευαν, 'dismembered.' μίστυλλον (v. 462), 'cut into small pieces.' άφαρ δὲ, 'and at once they cut out slices from the thighs, all

properly, and wrapped them in fat, making a double layer of it.'

1. 458. δίπτυχα may be taken as an adverbial accus plur, or better, as a fem. accus. sing. (agreeing with κνίσην), a metaplastic form from δίπτυχος pointing to a nom. δίπτυξ. Cp. δίπτυχα λώπην, Apoll. Rhod. 2. 32. For a description of meat from the thigh thus wrapped in an upper and lower layer of fat, cp. Soph. Antig. 1011 μηροί καλυπτῆς εξέκειντο πιμελῆς.

1. 459. σχίζης, § 9. 6.

L 460. παρ' αὐτὸν ἔχον, 'came to his side and held.'

ll. 461, 462 = Od. 12. 364, 365.

1. 463. The apodosis begins with $\omega \pi \tau \omega \nu \delta'$, 'then they set to roasting them.'

l. 466. ἔχρισεν λίπ' ἐλαίω [and simply λίπ' ἄλειψεν Od. 6. 227], 'anointed him with oil-olive.' According to Herodian λίπ' was an actual dative, sc. λίπαι οτ λίπα, from an old noun τὸ λίπα, so that ἐλαίω is an adjective. Others regard λίπα as an adverb analogous in form to κρύφα, τάχα = 's noothly,' 'oilily.'

1. 471. ἀνέρει σθλοί, so κοῦροι, sup. v. 339, Od. 1. 148.

έπι-όροντο, acc. to some = 'rose up,' or 'passed along them,' like ἐποίχεσθαι, 'to wait on the guests;' others, with more probability, refer ὅρομαι to a root ορ, Γορ, from which come ὑράω and οὖρος, 'looked after them,' i. e. 'waited on them.'

1. 472. oivov oivox., a pleonasm, as sup. v. 422. The ultima of oivov

is long before the digammated word Felroxaeveres.

l. 476. ὑφ' ἄρματ' ἄγοντες, here, as often = 'u. 'er the yoke;' ἄρματα of one chariot, but in plural number, as including all the apparatus connected with it, cp. τόξα, μέγαρα, ίστία. ὁδοῦς, partitive gen., 'some of his journey;' so in Il. 24. 264 ἵνα πρήσσωμεν ὁδοῖς.

1. 481. βήσετο, § 20. 3. αν. § 7.

1. 454. ελάαν, infin. denoting purpose; cp. Od. 1. 125 νίψασθαι.

1. 486. σεῖον ζυγὸν, 'kej t rattling the yoke supporting it [on their necks] at either end.'

1. 487. δύσετο, § 20. 3.

1. 488. Papai, on the N.E. side of the Messenian gulf.

1. 490. ãe oav, see on sup. v. 151.

1. 493. The verse is wanting in the majority of MSS.

1. 495. isov, § 20. 3.

1. 496. ήνον, ἄνω, i. q. ἀνύω, 'made for their journey's end,' 'for so quickly the swift horses bore them forward.' Others take ὑπέκφερον intransitively, as in Il. 23. 376

ώπα δ' έπειτα.

αί Φηρητιάδαο ποδώκεες έκφερον ίπποι.

BOOK IV.

1. 1. 01 δε, sc. Telemachus and Peisistratus. This introduces the evening of the second day after their departure, the first night being spent at Pherae, Od. 3. 488. Λακεδαίμων is the name for the listrict of which Sparta was the capital. κοίλην is lest described by Euripides (Cresphont. 1), κοίλην γὰρ, ὅρεσι περίδρομον, 'mountain-pent;' the surrounding mountains being Taygetus on the west, and Parnon on the

east. $\kappa\eta\tau\dot{\omega}\epsilon\sigma\sigma\alpha v$ (for which Zenodotus wrote $\kappa\alpha\iota\epsilon\tau\dot{\alpha}\epsilon\sigma\sigma\alpha v$) = 'with deep ravines,' perhaps from $\kappa\epsilon\dot{\alpha}\langle\omega$, 'to split.' But vid. Buttm. Lexil. s. v.

1. 3. δαινύντα γάμον, cp. Od. 3. 309.

1. 5. Menelaus had promised his only daughter Hermione to Neoptolemus, while they were still at Troy; now he 'was just sending her off' in performance of his promise.

1. 7. ἐξετέλειον, 'were bringing to accomplishment.'

1. 8. ιπποισιν, instrumental dative.

1. 9. aoru=Phthia, in Thessaly.

1. 10. ήγετο. Menelaus was 'bringing home' for his son a bride from their own city, Sparta.

l. 11. $\tau\eta\lambda\dot{\nu}\gamma\epsilon\tau$ os seems to mean 'grown big,' and = Lat. adolescens. The notion of 'last-born' or 'late-born' from $\tau\hat{\eta}\lambda\epsilon$ is unsatisfactory, and the first part of the word may be referred to $\theta\dot{\alpha}\lambda-\lambda\omega$, or to an adjective $\tau a\dot{\nu}s$ = 'big,' seen in $Ta\dot{\nu}\gamma\epsilon\tau$ os, 'the huge mountain.' See on $T\eta\lambda\dot{\epsilon}\pi\nu\lambda$ os, Od. 10. 82; cp. further, Il. 5. 153; 9. 143, 482, Od. 16. 19; to which passages the meaning 'grown up' is quite appropriate. And here, Megapenthes, born after Helen's flight, but before the Trojan expedition, would now be 19 or 20 years old The 'great grief,' which the name implies, commemorates Helen's faithlessness.

1. 13. ἐπεὶ, metr. grat.

ll. 15-19. Athenaeus says that these lines were interpolated by Aristarchus, partly from Il. 18.604-606. Most modern editors reject them, but the first two seem almost necessary to give a meaning to the opposition in $\tau \dot{\omega} \delta' \alpha \bar{v} \tau \epsilon$, v. 20.

l. 19. κατὰ μέσσους defines more closely κατ' αὐτοὺς, with which cp. θαύμαζον κατὰ δῶμα, inf. v. 44. ἐξάρχοντος [sc. ἀοιδοῦ] μολπῆς, genit., as ἐξῆρχε γόοιο, Il. 18. 51.

1. 20. ἐν προθύροισι, sc. at the entrance of the αὐλή.

1. 26. τώδε, 'yonder,' cp. ήδ', Od. 1. 185.

1. 27. ἔικτον, a syncopated form of the dual from perfect ἔοικα. The dual of pluperf. occurs inf. v. 662.

1. 28. For σφωιν, cp. § 15. 1; καταλύσομεν for -ωμεν, § 3. 4

- l. 29. Join ἡ πέμπωμεν ἰκανέμεν ἄλλον. Eteoneus thought the house was full enough already, and it might be wiser to 'send them on to visit some one else, for him to entertain them.'
- l. 33. Notice the combination of dual and plural, φαγόντε.. ἱκόμεθα, we are come hither [waiting to see] whether Zeus will for the time to come ease us of our sorrow.' Menelaus has learned kindness in the school of adversity.
 - l. 36. προτέρω, 'forwards.' θοινηθήναι (θοινάομαι), 'that they may feast.'

1. 37. κέκλετο, §§ 16. 2; 20. 4.

1. 38. σπέσθαι, from επομαι, εσπόμην.

1. 39. λῦσαν ὑπὸ ζ., 'from beneath the yoke,' cp. Od. 7. 5.

1. 41. ava.. šuitav, cp. Od. 3. 300.

- 1. 42. ἐνώπια. See plan of house. παμφανόωντα, because they were whitewashed, or because the sun streamed through the gateway and lit them up.
- l. 45. The order of the words is αίγλη γάρ πέλεν ως τε [αίγλη] ἡελίου ἡε σελήνης.
- 1. 47. ὁρώμενοι, 'gazing,' with the additional notion of wonder=Od. 10. 181.
- l. 50. où λ os, in this sense of 'shaggy' or 'with close nap,' is referred by Buttmann to $\epsilon i\lambda \epsilon \omega =$ 'squeeze.' It is more likely parallel to Lat. vellus, Greek $F \epsilon \rho i \sigma \nu$, Eng. 'wool.'

l. 51. ές θρόνους έζοντο, cp. θῶκόνδε καθίζανον, Od. 5. 3.

II. 52-58 = Od. I. 136-142.

1. 59. δεικνύμενος, see on Od. 3. 41.

1. 61. πασσαμένω, sc. σφω. accus. object of είρησύμεθα.

ll. 62-64. The Alexandrian critics rejected these lines as unnecessary, and as containing an unhomeric form $\sigma\phi\hat{\varphi}\nu$, the dative elsewhere being $\sigma\phi\hat{\omega}\nu$. Trans. 'the type of your parents is not lost in you' (Haym.). $\sigma\phi\hat{\varphi}\nu$ dativ. ethicus='as far as you are concerned.'

1. 65. vωτα. Slices from the back or chine were the best pieces reserved for honoured guests. Cp. Od. 8. 475.

11. 67, 68 = Od. I. 149. 150.

l. 70 = Od. 1. 157.

1. 73. ἢλέκτρου. It is impossible to decide whether this is amber—so called, as Buttmann thinks, from its attractive properties (ἕλκω)—or a mixture of gold and silver in the proportion 5: 1, which it certainly meant in later times. Amber as a decoration would not be very lustrous.

1. 74. Like unto this, no doubt, is the court of Zeus within, for the

untold multitude of things that are here.'

1. 75. δοσα is roughly equivalent to ὅτι τόσα. The proper meaning of αὐλὴ is the outer court. If we retain that meaning here, Telemachus must be supposed to be thinking of the place where the splendour of the palace first struck his eye. But probably αὐλὴ is loosely used for the whole dwelling, as in Il. 24. 452.

1. 77. See on Od. 2. 269.

1. 80. Trans. 'But of men, whether any one rival me in wealth or not [1 care not].' For the conjunctive, cp. Il. 9. 701 $d\lambda\lambda$ ' $\hat{\eta}$ τοι κείνον μὲν ἐάσομεν ή κεν ἵησι $\hat{\eta}$ κε μένη.

l. 82. ήγαγόμην, sc. τὰ κτήματα.

1. 83. Aiγυπτίουs, three syllables. The countries are not mentioned in any order of geographical sequence; the Sidonians are close to the Phoenicians, and the Erembi are, perhaps, a branch of the Aethiopians.

1. 85. ΐνα τε [so δθι τε, inf. v. 426], 'where lambs are horned from the very first.' Cf. Arist. Hist. Anim. 8. 28 ἐν μὲν Λιβύη εὐθὺς γίνεται κέρατα

έχοντα τὰ κερατώδη τῶν κριῶν. Indeed, all increase is rapid, τρὶς γὰρ τίκτει, κ.τ λ.

1. 86. τελεσφόρον (rotice accent, which makes the epith. active) = 'the maturing year,' i.e. that brings all things to completion, including itself.

For els éviautou, cp. inf. v. 527.

1. 87. Trans. 'There neither master nor shepherd lacks cheese or meat or sweet milk, but [the ewes] always give a constant supply of milk, to draw,' lit. 'to be milked.' $\epsilon \pi \iota \delta \epsilon \nu \dot{\eta} s = \epsilon \pi \iota \delta \epsilon F \dot{\eta} s$, from $\delta \epsilon o \mu a \iota$.

1. 89. ἐπ-ηε-τανὸs, from ἐπ-αἰεὶ, with termination τανος, as in Lat.

diutinus. θησθαι, from θάομαι, as χρησθαι from χράομαι.

- 1. 90. είος, met. grat. for εως, § 3. 6. περὶ κείνα, 'about that neighbourhood.'
 - 1. 91. τείως, Epicè for τέως, 'meanwhile.'

1. 92. οὐλομένης, see on Od. 2. 33.

- 1. 94. καὶ πατέρων, κ.τ.λ., 'and about these [riches] you are likely to have heard (cp. Od. 2. 118) from your fathers, whosoever those fathers of yours may be.' These words are purely parenthetical, by way of saying that his wealth is now common matter of history: the ἐπεὶ explains his lack of enjoyment in his wealth (v. 93). ἀπώλεσα = 'let it go to ruin,' as it certainly did go to ruin in his long absence. Another reason for his joylessness is the loss of dear friends, inf. vv. 96 foll.
- 1. 97. Join ὅφελον ναίειν ἔχων τριτάτην περ μοιραν τούτων. With οι δ' ἄνδρες repeat ὅφελον.

l. 100. ἔμπης, 'notwithstanding.' explained by πάντας. . ἀχεύων.

1. το4. τῶν πάντων οὐ. 'For these men, all of them, I lament not so much.' οδύρομαι (with accus. sup. v. 100) is here used with gen.

l. 105. ἀπεχθαίρει = ' makes me loathe.' Cp. στύξαιμι, Od. 11.

502.

1. 106. μνωομένω (μνάομαι, § 18. 2), 'when I think upon it.'

- l. 107. ἥρατο, 'undertook,' [αἴρω]. Join τῷ δ'..αὐτῷ, 'to that man himself troubles were destined to come, and to me sorrow for him never to be forgotten, to think how he is so long away, and we know not whether he be dead or alive.'
 - l. 112. νέον, adverbial to γεγαωτα.
- l. 113. τώ δ' ἄρα, ' and in his heart he stirred a desire of tears for his father.' Join ὑπὸ .. ὑρσε.
- l. 115. αντ[a]. Notice accent which distinguishes it from ἀντὶ, and cp. αντα πορειάων, Od. 1. 334.

l. 120. élos, see on sup. v. 90.

l. 122. χρυσηλάκατος was interpreted by the ancient commentators as = 'with golden arrow;' but ἡλακάτη, at any rate, always means the 'distaff,' though there may be an ambiguity of meaning in άτρακτος between 'spindle' and 'arrow.' It is a generic epithet of the goddess

as a female, and not specific with reference to her favourite pursuits of hunting. Pindar applies the epithet to Amphitrite and the Nercids.

1. 126. Θηβαι or Θήβη, the chief city in upper Egypt, which was

called after it 'the Thebaid.'

l. 131. ὑπόκυκλον = with little wheels or castors at the bottom, that the basket might easily be pushed about. Cp. Il. 18. 375

χρύσεα δέ σφ' ὑπὸ κύκλα ἐκάστω πυθμένι θῆκε.

1. 132. κεκράαντο, 'the edges thereon [ἐπὶ] had been finished off with gold,' from κραίνω. Others derive the form, strangely enough, from κεράννυμι, from the idea of the mixture of the two metals. The basket was full of the yarn already spun off. This was packed away, probably, in skeins or balls, while the distaff, with its charge of wool ready for spinning, lay across the basket from edge to edge. Others interpret τετάνυστο of standing upright, but the other rendering is simpler. Cp. Od. 1. 138 ἐτάνυσσε.

l. 138. ίδμεν, § 23. 8.

1. 140. This line is generally rendered, 'Shall I be wrong in what I am going to say, or shall I be speaking the truth?' or else as a quasi-indirect question = 'whether I shall be wrong or right, my heart hids me speak.' It seems simpler to consider that Helen is debating upon her own question, $i\delta\mu\epsilon\nu$ $\delta\dot{\eta}$; and doubting whether to answer it or not. She says, therefore, 'Shall I withhold the truth ($\psi\epsilon\dot{\nu}\sigma\sigma\mu\alpha\iota$), or shall I speak the truth out? I have a great mind to do so.'

1. 141. ἐοικότα ὧδε, tam similem.

1. 145. ἐμεῖο, § 15. 1.

l. 151. Join μεμνημένος ἀμφ' 'Οδ., as Od. 1. 48. So μνησόμεθα περὶ πομπῆs, Od. 7. 191. Others join μυθ. ἀμφ. 'Οδ., and take μεμνημ. as standing alone.

1. 153. ἀμφὶ ἐμοί. Explained by εἴνεκ' ἐμεῖο, inf. v. 170.

1. 158. $\sigma \alpha \delta \phi \rho \omega v = \sigma \omega \phi \rho \omega v$.

1. 159. $\dot{\omega}$ S' έλθων, see on Od. 1. 182. ἐπεσβ. ἀναφαίν. = 'to make show of much talking.' There is no idea of φλυορία or nonsense in the word. τὸ πρῶτον = 'his first visit.'

l. 160. Join τοῦ . . αὐδη̂.

1. 163. ὑποθήσεο:, fut. indic. after ὅφρα, as εἶμ' ἐς πόλιν ὅφρα με μήτηρ ὅψεται, Od. 17. 6.

1. 165. μή άλλοι, the η and a coalesce by synizesis, § 4. 3.

1. 166. oi, enclitic dat. as the accent on οὐδέ shows.

1. 170. πολέας, § 13. 5, two syllables.

1. 171. The order of words is, καὶ ἔφην [ἐμὲ] φιλησέμεν μιν ἐλθέντα, 'And I thought that I would entertain him when he came, beyond all other Argives, if Olympian Zeus had granted that a return should be vouchsafed us. And I would have given him for a home γνάσσα, transit. 201. of ιαίω] a city in Argos, and would have made him a house, having

brought him from Ithaca with his goods and his son and all his folk, having cleared out one town [of those] that lie round us, and [which] are ruled over by myself.'

1. 181. μέλλεν ἀγάσσεσθαι, 'must himself have been jealous of this

happiness.'

l. 187. 'Αντιλόχοιο, Od. 3. 112.

1. 188. Hoûs viòs, Memnon, king of the Aethiopians.

1. 190. The order of the words is, N. ὁ γέρων φάσκ' είναί σε πεπνυμένον

 $\pi \epsilon \rho i$ (= 'beyond') $\beta \rho \sigma \tau \hat{\omega} \nu$.

1. 192. Aristarchus is said to have rejected this line, and most modern editors have followed him, because the olow seems wrong after $\hat{\epsilon}\pi\iota\mu\nu\eta$ - $\sigma al\mu\epsilon\theta a$. But the clauses really cross, so that olow $\hat{\epsilon}$. $\mu\epsilon\gamma$. refers closely to $N\ell\sigma\tau\omega\rho$ ϕ . δ . γ ., and $\ell\pi\iota\mu\nu$. $\sigma\epsilon\hat{\iota}$ 0 to $d\lambda\lambda\dot{\eta}\lambda$. $\ell\rho\ell\sigma\iota\mu$. A similar interchange comes Od. 8. 477 $\tau o\hat{\nu}\tau 0$ $\pi \delta\rho\epsilon$ $\kappa\rho\epsilon as$ — $\delta\phi\rho a$ $\phi a\gamma\eta\sigma\iota$ — $\Delta\eta\mu 0\delta\delta\kappa\phi$ — κal $\mu\nu$ $\pi\rho\sigma\sigma\pi\tau\dot{\nu}\xi\sigma\mu a\iota$. Peisistratus and his brothers are the subjects of $\ell\pi\iota\mu\nu$. and $\ell\rho\ell\sigma\iota\mu\epsilon\nu$.

1. 193. εἴ τί που ἔστι='if it may be so,' a modest way of urging his advice.

l. 194. μεταδόρπιος may mean 'after supper,' μετὰ δέρπον. Peisistratus likes not to end the day in sorrow; so that Menelaus (inf. v. 213) suggests they should fall to again. Or it may be, 'during supper,' μετὰ δύρπω, in which case v. 213 will describe the meal resumed after the interruption of weeping. This is simpler.

άλλα και 'Hws εσσεται, 'but the morning shall serve for that,' sc.

έσσεται δδυρομένω.

l. 195. Join οὐ νεμεσ. τινα κλαίειν [τοῦτον] βροτῶν ὅς κε θ.

1. 197. γέρας. The only 'bonour' men can show the dead is, κείρασθαί [τινα], that one should cut his hair as a sign of mourning.

l. 199. καὶ γάρ follows οὐ νεμεσσῶμαι.

1. 200. μέλλεις ίδμεναι, see sup. v. 94. Peisistratus had never been in his company nor seen him. Perhaps he was not born when Antilochus went to Troy.

l. 202 = Od. 3. 112.

1. 206. τοίου = $\pi \epsilon \pi \nu \nu \mu \dot{\epsilon} \nu o \nu$. δ = 'wherefore,' cp. Od. 1. 382.

1. 208. γαμέοντί τε γειν., 'at bridal and birth.' For similar hysteron proteron, see Od. 4. 723; 10. 417, etc.

l. 211. υίέας αὐ, where Attic Greek would have used δέ.

1. 214. χευάντων, 'let them pour,' indef. subject, as often φασί, 'and there shall be stories next morning too for Telemachus and me to tell at

length [διά] to each other.'

1. 220. Join βάλε φάρμακον εἰς οἶνον ἔνθεν ἔπινον. It is impossible to say what the φάρμακον was. Plutarch thought it only symbolised the glamour of Helen's eloquence: many moderns think it refers to opium.

1. 226. δηιόφεν, § 18. 3. For the subject to δ., see sup. v. 214.

1. 227. μητιόεντα, not 'cunningly devised' but (active) 'helpful.'

1. 229. τη, 'where,' taking up the Αίγυπτος implied in the adj. Αίγυπτίη.

1. 230. μεμιγμένα, 'intermixed,' good and had together.

1. 231. iητροs is the predicate. 'Each one is a leech skilled beyond all men.'

l. 235. οίδε, see on Od. 1. 76.

1. 236. ἀτὰρ refers back to ἐσθλῶν, ' though good, yet the God,' etc.

239. ἐοικότα, 'suited thereto,' sc. to feasting and enjoyment.
 240. μυθήσομαι, i. e. -ωμαι. Conjunct. parallel to ὀνομήνω.

1. 242. ἀλλ' οἰον τόδ' ἔρεξε. We may supply καταλέξω or some such word, or make a sort of exclamation of it, 'But to think of what a thing this was that he did!' which latter way the Schol. prefers.

1. 244. αὐτόν μιν = the later ξαυτόν.

1. 247. κατακρύπτων, 'disguising himself.'

l. 248. ôs οὐδὲν τοῖος ἐὴν, 'who was in no wise such an one,' sc. anything but a beggar. $\delta \dot{\epsilon} \kappa \tau \eta s$ and οἰκεὺs seem irreconcileable.

1. 249. ἀβάκησαν=' took no notice.'

- 1. 250. τοῖον ἐόντα = 'though so disguised.' Others interpret, 'I knew him to be such an one as he really was,' Od. 11. 144.
- 1. 254. μη πρίν ἀναφηναι . . πρίν ἀφικέσθαι, non prius ostendere quam advenisset.
 - 1. 258. κατά δὲ φρόνιν ή. π., 'brought back much information.'

1. 262. $\delta \hat{\omega} \chi' = \tilde{\epsilon} \delta \omega \kappa \epsilon$.

1. 263. νοσφισσαμένην, 'having quitted;' so with accus. Κρήτης ἔρεα νιφόεντα νοσφισάμην, Od. 19. 338.

1. 264. φρένας . . . είδος. For this accusativus respectus defining τευ

more closely, cp. Od. 11. 336.

1. 269. τοιοῦτον is probably masc. agreeing, κατὰ σύνεσιν, with 'Οδυσ. φίλον κῆρ, which is merely a periphrasis for 'Οδυσσεί's.

1. 272. $\xi \epsilon \sigma \tau \hat{\omega} =$ fine-wrought.' $\forall v \alpha =$ where.'

- 1. 274. κελευσέμεναι δέ σ' ἔμελλε, 'some God must have bidden you [come].' μέλλω is followed by a future, as in Od. 9. 477, or by an aor., as inf. v. 377. κελευσέμεναι may, therefore, be an aor. with the sigma, like οἰσέμεναι, σαωσέμεναι, etc. Had Helen's purpose come to μασο the Greeks were lost.
 - 1. 277. περι[έ]στειξας, 'thou didst walk round.'

1. 278. ἐκ δ' ὀνομακλ. = ἐξονομακλήδην δέ.

1. 279. ἴσκουσ' ἀλόχοισιν, see on Od. 2. 121.

1. 283. ὑπακοῦσαι, ' to answer,' Od. 10. 83.

1. 285 = Od. 2. 82.

- 1. 292. ἄλγιον, 'all the harder!' cp. βέλτερον, Od. 6. 282. τάδε = 'his cleverness and endurance.'
 - 1. 294. τράπετε, ' send us off.'

ll. 297-300 = Od. 7. 336-339. δέμνια, 'bed-steads,' ἔσασθαι, 'to wrap themselves in.'

1. 302. ἐν προδόμω. This merely resumes the phrase ὑπ' αἰθούση =

'under the verandah.'

1. 312. τίπτε δέ σε = quâ vero de caussâ necessitas buc te attulit?

1. 314. δήμιον ή, 'Is the matter a public one. or private?'

1. 317. εἰ ἐνίσποις, '[Το see if you could tell me.' κληηδόνα for κλεηδόνα, from Epic form for κληδών.

1. 320 = Od. 1. 92.

11. 322-331 = 0.1. 3. 92-101.

1. 335. This simile is remarkable for having several points of comparison. The hind and fawns represent the suitors: the thicket is the house of Odys. The lion is Odys. himself. Notice how the hypothetical mood exercical passes into the perf. and aor. indic. as the picture becomes realized in the poet's mind. Cp. Od. 5. 328 copénow. . Exorrai.

1. 339. ἀμφοτέροισι includes the dam and her fawns, as representing

both divisions of the family. Cp. Virg. Aen. 1. 462

Atridas Priamumque et saevum ambobus Achillen.

1. 341 = Od. 7. 311.

1. 343. ἐξ ἔριδος, 'in a match.' Philomeleides, the king of Lesbos, was said to have challenged to a contest in wrestling all who landed on his shores.

11. 345, 346 = Od. 1. 265, 266.

1. 345. τοῖος ἐων takes up the same words from v. 342. 'O that in such strength Odys, might come among the suitors; all of them would find speedy doon, and would rue their wooing.'

1. 348. παρακλιδον a 'ds a closer description to παρέξ. 'I won't give you a different answer of 'he point and shirking your question, nor will I mislead you,' i.e. he will neither withhold the truth nor tell him what is false.

1. 349. ἀλλὰ τὰ .. τῶν οὐδὲν, i.e. quae vero senex mibi narravit, ex iis nibil ceinho.

1. 351. Αἰγύπτφ. It is doubtful whether this is the land or the river of Egypt, sc. the Nile; see inf. vv. 477, 581.

Join έτι .. έσχον and δεθρο .. νέεσθαι.

1. 352. $\epsilon \pi \epsilon i$ où. Synizesis, § 4. 2. $\tau \epsilon \lambda \eta \epsilon \sigma \sigma \alpha s = \text{not so much 'perfect'}$ as 'effective,' that win an answer ($\tau \epsilon \lambda \sigma s$) from heaven.

1. 254. ἔπειτα, begins the story='now.'

1. 355. Pharos lies so near the coast less than a mile) that it is hopeless to reconcile the story with actual topography.

1. 250. τόσσον ἄνευθ' ő., 'as great a way off as a ship makes in a whole 'av.'

1. 357. ήνυσεν, aor. of custom.

έπιπνείησι. For the diphthong ει, see § 3. 2.

1. 358. ἀπὸ . . βάλλουσι, 'they push off.'

1. 359. μέλαν = ' from deep wells,' so κρήνη μελάνυδρος, Od. 13. 409.

1. 363. κατέφθιτο, syncop. aor. from form φθίω, 'all our victuals would have been spent.'

1. 367. νόσφιν έταίρων defines οίφ. μ' is for μοι, § 6.

1. 369. ἔτειρε δέ, where later Greek would have γάρ. No man in

Homeric times would eat fish when he could get meat.

1. 371. Trans. 'Art thou utterly a fool and spiritless; or art thou wilfully reckless, and takest pleasure in sorrow? seeing thou art so long cooped up in this island, and const find no escape, while the heart of thy comrades is fainting.' μεθίεις, § 23. 1.

1. 377. See on sup. v. 94.

l. 380. $\pi\epsilon\delta\dot{\alpha}='keeps$ me a prisoner here.' $\epsilon\delta\eta\sigma\epsilon$, 'stopped me' originally, cp. sup. v. 351.

1. 387. τεκέσθαι, sc. έμε, 'begat me.'

1. 388, λελαβέσθαι, § 16. 2.

- 1. 389. 88 kev, apodosis, 'he will tell thec.' Or, retaining relatival force, render 'him, it you can, lay wait for and scize, in the hoje that he will tell thee.'
- 1. 393. οἰχομένοιο ὁδὸν, ' while thou art away on a journey;' so ἐλθεῖν ὁδὸν, ()d. 3. 316.

1. 395. avri, emphat., 'Do thou thyself;' for Menel, does not under-

stand the plan.

1. 400. Constant usage seems to prove that $\delta \hat{\epsilon}$ and not $\delta \hat{\eta}$ as proposed is the word after $\hat{\eta}\mu os$: $\delta \hat{\epsilon}$ may here be compared with $\hat{\epsilon}\pi\epsilon\iota\tau a$, sup. v. 354. $\hat{a}\mu\phi\iota\beta\epsilon\beta\hat{\eta}\kappa\epsilon\iota$ is the reading of the majority of MSS., and if it be adopted, we must treat it as an aor. of custom, being the only past tense in use from the pres. perf. $\hat{a}\mu\phi\iota\beta\hat{\epsilon}\beta\eta\kappa\alpha$. But $\hat{a}\mu\phi\iota\beta\epsilon\beta\hat{\eta}\kappa\eta$, the reading in the text, is much simpler.

1. 402. φρίξ, the ruffled surface of water. Cp. οξη δε Ζεφύροιο εχεύατο πόντον έπι φρίξ

όρνυμένοιο νέον μελάνει δέ τε πύντος ὑπ' αὐτης. ΙΙ. 7. 63. 64.

1. 404. νέποδες. This word has been variously interpreted as 'footless,' web-footed,' and 'offspring.' The last is best. It may be referred to root NEΠ. seen in ἀνέψιος, nep-os, nep-tis, etc.

1. 406. πικρόν όδμην, see § 13. 2. But πικρόν may be adv. to

αποπνείουσαι.

1. 408. ἐξείης, 'in order,' i.e. Menel. and his companions, though only σè is used in the preceding line.

1. 410. ολοφώια, the 'black arts' of a wizard.

1. 411. έπεισιν, 'goes his rounds;' cp. ἐποίχεσθαι, inf. v. 451.

1. 412. πεμπάσσεται, i. e. πεμπάσηται, properly, 'to count on the five fingers.'

1. 416. αὖθι ἔχειν, 'keep him where he is ;' so αἶθι μένειν, Od. 5. 208.

The infin. for imperat., as sup. v. 408.

1. 417. πειρήσεται, sc. ἀλύξαι, 'He will try to do so by turning into everything that is made for moving on the ground.'

1. 420. αὐτὸs = Proteus bimself.

1. 421. τοι̂os έων, in his original shape.

l. 422. σχέσθαι, 'cease;' so έσχοντο μάχης, Il. 3. 84.

1. 426. coraoav. Virg. Aen. 6 ad fin., stant littore puppes.

1. 427. ἥια, § 23. 3. πόρφυρε, 'was troubled.' Either a redupl. from φύρω, or connected with root ΦΡΥ, seen in φρέ-αρ and Lat. fer-veo.

1. 434. πεποίθεα, § 21. 3. ίθὺν, 'enterprise'

1. 435. ὑποδῦσα, 'having plunged beneath,' described sup. v. 425.

1. 438. euvas, 'lairs,' shallow pits scooped in the sand.

1. 442. ὀλοώτατος, § 13. 2.

1. 445. ἀμβροσίη, a fem. adjective used substantively, as ἠοίη, inf. v. 447. Here it must mean not the food of the gods, but a refreshing perfume. The corpse of Patroclus is kept from decay by its use, Il. 19. 38.

l. 449. βηγμινι, 'at the breaker's edge;' κῦμα χέρσφ βηγνύμενον,

II. 4. 425.

1. 450. ενδιος, 'at noon,' lit. in full daylight. Root ΔIF, Lat. di-es.

1. 451. ζατρεφέαs, 'plump, well fed.' $\zeta \alpha = \delta \iota \dot{\alpha}$, through the pronunciation of the iota as j, 'thoroughly.'

λέκτο ἀριθμὸν, 'told their number.'

1. 453. λέκτο αὐτὸς, 'lay down himself.' Two syncopated agrists from distinct roots, viz. ΛΕΓ and ΛΕΧ. So in Latin lego from 1st, and lectus ('a bed') from 2nd. ωίσθη (οἶμαι), commoner in middle agr. δίσατο, 'suspected.'

l. 458. ὑψιπέτηλον. The first half is the emphatic part, the latter is generically applicable to all trees. So δρῦς ὑψίκομος, Od. 12. 357;

πυκνόπτεροι ἀηδόνες, Soph. O. C. 17.

1. 460. aviaje, 'grew tired;' intrans., as inf. v. 598.

l. 463. τέο σε χρή; see on Od. 1. 124.

1. 465, παρατροπέων με, 'seeking to mislead me.'

1. 472. άλλά μάλα, cp. Od. 5. 342, 'Why of course you ought,' etc.

1. 476. ἐυκτίμενον. The other reading is ἐς ὑψόροφον. But ἰκέσθαι can be used with the accus. without a preposition, as in Od. 3. 1.

1. 477. διιπετήs, lit. 'fallen from Zeus,' i. e. from the sky; here it

means 'rain-fed.'

1. 490 = Od. 1. 238.

1. 492. οὐδέ τί σε χρή, nec te ofortet baec rescire.

1. 493. έμον νόον = ' what I know.'

1. 495. λίποντο = supererant, Od. 3. 196, inf. v. 537.

1. 497. μάχη δέ τε καὶ σὺ, 'At the battle you yourself were present' = I need tell you nothing of the doings before Troy.

1. 498 = Od. 1. 197.

1. 499. Aias = the Locrian Ajax, son of Oileus.

1. 500. Gyrae, probably off the south of Euboea (Virg. Aen. 11. 261). Ajax was wrecked thereon, but got on terra firma.

l. 503. καὶ μέγ' ἀάσθη, 'and had been recklessly presumptuous.' The ắτη was the folly that suffered him to make such a boast. Cf. furias

Aiacis Oilei, Virg. Aen. 1. 41.

1. 504. φυγέειν. Although after words expressing expectation and the like, aorists may be used where the future would be more natural (cp. Od. 2. 171, 280), still it is likely that φυγέειν keeps its past signification here. He sat on the rock and boasted that he bad escaped.

1. 508. το μεν, 'And the one part stayed where it was, but the other

fell in the sea, the broken piece,' on which Ajax had been sitting.

1. 510. τὸν δὲ, 'And him 'the crag' carried down through the vast surging sea: so there he died, when he had drunk the brine.' This line was rejected as unworthy by many critics, because they failed to see the grim humour of it, that almost partakes of the nature of a σκῶμμα πορὰ προσδοκίαν. Cp. Od. 12. 350.

512. σὸς ἀδελφεὸς = Agamemnon.

1. 514. Μαλειάων. As this lay out of Agamemnon's course, we must suppose that a storm (Od. 5. 109) first drifted him south, and as he worked up again and sighted Malea, a fresh hurricane drove him northeast to the Argolic promontory. Here the wind changed, and let him make his port.

l. 519. κείθεν takes up not ἀγροῦ but ἐσχατιὴν, while ὅθι refers back to ἀργοῦ only. The wind shifted in his favour, and gave him a fair run from the promontory of Argolis. Bekker, Ed. 2, proposes to meet the diffi-

culty by inserting vv. 517, 518 after v. 520.

l. 520. чкочто, sc. Agamemnon and his friends.

1. 521. ή τοι ό. Here the apodosis begins.

1. 522. ἀπτόμενος, 'as he touched it.'

1. 523. Xéovto. Notice the use of plural verb with neut. plur., Od. 2. 156.

1. 525. ὑπέσχετο δὲ μισθὸν, 'and promised as his pay.'

1. 526. Both δ γε and ε are best referred to the σκοπός. 'He watched for a year, lest he (Agamemnon) should pass him by unobserved.'

1. 531. The whole scene is laid έν μεγάροισι, so that έτέρωθι means

'at the other side of the hall.'

1. 532. Join βη ιπποισιν καὶ ὅχεσφιν. Cp. sup. v. 8.

1. 534. ἀνήγαγε, ' brought up from the shore.'

1. 535 = Od. 11. 411. κατέκτανε, 201. of custom.

1. 537. ἔκταθεν (κτείνω), § 22. The story here told is inconsistent with the form of it in Od. 11. 405 foll.

1. 541. For grief shown by 'rolling on the ground,' cp. Od. 10. 499.

1. 546. κεν κτείνεν. If κεν [for which Bekker, Ed. 2, reads καί] be retained, we must regard it as a loosely expressed apodosis to a protasis

understood. 'Either you will find Aegisthus alive, or [if you don't] Orestes will have been his slayer, and you will come in for the funeral feast.' Cp. Od. 3. 309.

1 553. This verse is generally rejected as inconsistent with the state-

ment of Proteus (sup. v. 496) that only two chieftains were dead.

II. 557-560 = Od. 5. 14-17.

1. 562. "Apyer here = Peloponnese.

1. 563. The heroes are transported alive (οὐ θέσφατόν ἐστι θανέειν) to Elysion, and are found there not as εἴδωλα καμόντων, but with real bodies. Elysion (ἥλυσις, 'where men go') lies in the far west.

1. 566. οὐ ..οῦτε .. οὕτε. So οὐ Τρώων .. οὕτ Ἑκάβης οὕτε Πριάμοιο

άνακτος, Il. 6. 450.

1. 569. ούνεκα takes up πέμψουσι, sup. v. 564. σφιν='in their eyes.'

11 $570 \cdot 5.76 = \sup$ vv. 425-431.

l. 577 = Od. 11. 2.

1. 581. εἰς Αἰγύπτοιο, supply ἴδωρ, as sup. v. 477. εἰς with στῆσα means. 'I sailed them back thither and moored them there.'

1. 584. χεῦα τύμβον, 'I heaped up a cairn.'

1. 5.,6. τοκήων, here used loosely for mother and grandfather.

1. 507. έπη means 'the story;' μῦθοι includes the way of telling it.

l. 600. δωρον δέ. 'But let the gift which you shall give me be something to treasure up: horses I will not take to Ithaca.'

1. 602. πεδίοιο. The Eurotas valley is too narrow to come under this description, which may refer to the east part of Messenia, under the rule of Menelaus.

l. 603. λωτὸς (different from λωτὸς of Od. 9) is a sort of 'clover:' κύπειρον is probably the marsh plant called 'galingale.'

l. 604. εὐρυφυές, 'broad in the ear,' a characteristic of barley.

1. 656. ἐπήρατος cannot mean 'lofty' (ἐπαίρω) as some commentators interpret, but 'charming,' as elsewhere. The awkward asyndeton in v. 656, and the unusual adversative sense which has to be forced upon καὶ (καὶ μᾶλλον ἐπ.) are both avoided if we place v. 656 after v. 658 Ἰθάκη δὲ τε καὶ περὶ πασέων αἰγίβοτος καὶ μ. ἐ. ἱ.

1. 610. κατέρεξεν, (καταρβέζω).

1. 6 5. See on sup. v. 132.

1. 618. ἀμφεκάλυψε, so κεύθειν, Od. 6. 303.

1. 619. κεῖσέ μ. νοστ.= 'as I came there on my home voyage.' τεῖν = σοι.

Il. 621-624. These lines are unsuited to the feast which Menelaus is represented as giving, sup. vv. 3 and 16. They describe a sort of $\tilde{\epsilon}\rho\alpha\nu\sigma$ s the very details of which (e.g. $\tilde{\eta}\gamma\sigma\nu$, $\tilde{\epsilon}\pi\epsilon\mu\pi\sigma\nu$) are unhomeric. Probably the lines were introduced to soften the abrupt change of scene from Sparta to Ithaca.

1. 627. δθι περ πάρος (sc. τέρποντο). The reading in the text is

that of Aristarchus; the majority of MSS. have ὅθι περ πάρος ὕβριν ἔχεσκον.

l. 633. νεῖτ[aι], 'will return.' νέομαι, used in a fut. sense Od. 11. 114.

1. 634. χρεώ γίγνεται, 'need is come for it.' χ . γ . governs the same case as its equivalent $\chi \rho \dot{\eta}$.

1. 636. ὑπὸ = 'at the teat.'

1. 637. τῶν κεν, 'I should like to drive away one of them and break him in.'

1. 639. Join αὐτοῦ ἀγρῶν, 'there on the estate,' as ἄλλοθι γαίης, Od. 2. 131.

1. 642. Antinous asks whether any of the young Ithacensian nobles accompanied him, or his own servants; he had servants of his own, so

the latter was equally possible (δύναιτό $\kappa \epsilon$).

1. 646. ἀέκοντος. The conjectural reading ἀέκοντα removes all difficulty from the line, for ἀπηύρων generally takes a double accus. Cp. Od. 11. 202. As the line stands, we may suppose a mixed construction between ἀπαυρᾶν σε νῆα and ἀπαυρᾶν ἀέκοντος νῆα. The construction βίη ἀέκοντος, 'in spite of your reluctance,' is posthomeric. But it is not unlikely that ἀέκοντος stands in a loose participial construction almost equivalent to the gen. absolute. For such a usage, cp. Od. 6. 157 σφισι. λευσσύντων, 9. 256 ἡμῖν... δεισάντων, 9. 458 οἰ.. θεινομένου.

1. 652. $\mu \epsilon \theta$ ' ἡμέας, 'next to us.' Others make the phrase = $\mu \epsilon \theta$ ' ἡμῶν,

' among us,' as Od. 16. 419

καὶ δέ σέ φασιν

έν δήμο 'Ιθάκης μεθ' δμήλικας έμμεν' ἄριστον.

1. 653. οι οι εποντο = bi eum comitabantur.

1. 654. τῷ αὐτῷ, ' to the man himself Mentor].'

1. 658. ἀμφοτέροισιν, sc. Antinous and Eurymachus.

11. 661, 662. These lines were probably transferred hither from Il. 1. 103. If ἀμφιμέλαιναι is rightly written in one word (instead of letting ἀμφὶ stand as an adverbial adjunct to πίμπλαντο), it may mean darkened all through, either by mental gloom, or by the black gall, which was supposed to be an accompaniment of passion. Cp. μελαγχίταν φρὴν, Aesch. Pers. 114, κελαινόφρων μήτηρ, Eum. 459.

1. 662. ἐίκτην, cp. sup. v. 27.

1. 665. Trans. 'Away this young lad has gone, as you see, in spite of so many of us here.' The simplest account of αυτως (rendered here 'as you see') is that it is another form of ουτως, and the many dinerent meanings assigned to it by different commentators only prove that it is in each case coloured by the context in which it occurs, and is interpreted by tone and gesture to express the speaker's feelings. If it be referred to αυτὸς, we might here render, 'he has simply taken himself off.'

1. 667. ἄρξει, 'He will get the start and go still further in being . .'

He had already got the start of them in slipping out of Ithaca unopposed. Cp. $\tilde{\eta}\rho\chi\epsilon$ $\nu\epsilon\epsilon\sigma\theta a\iota$, 'He was the first to go,' Il. 2. 84.

1. 669 = Od. 2. 212.

- 1. 670. $i \acute{o} v \tau a = \acute{o}$ on his way.' The context may imply that this means \acute{o} on his return;' but $\acute{e}l\mu$ in itself contains no such idea.
 - 1. 672. ναυτίλεται, conjunctive agrist. MSS. give ναυτίλλεται pres.
 - 1. 675. ἄπυστος, 'uninformed,' used passively Od. 1. 242.

1. 682. ἡ είπεμ., § 4. 3.

- 1. 684. μη μνηστεύ.. δειπνήσειαν. Penelope meant to say two things: (1) Would that they had never wooed me, nor even met here at any other time! and (2) Would that they might now eat their last meal here! But only (2) is put out in full, and (1) shrinks into a mere participial sentence; the initial $\mu \eta$, which would have introduced a negative wish, serving only to negative the participles. The whole sentence might be turned, Utinam..nec me unquam petentes neque alio tempore congressi.. ultimam bic cenam jam nunc comedant! The parallel generally quoted from Od. 11. 613 is not altogether in point, as there a negative wish is introduced in the ordinary way by $\mu \dot{\eta}$.
- 1. 686. The change to the 2nd person in κατακείρετε shows that Penelope includes Medon in the charges against the μνηστῆρες.

1. 688. τὸ πρόσθεν, 'ere this,' 'long ago,' explained by παίδες ἐόντες

='in the days of your childhood.' ἀκούετε, cp. Od. 3. 84.

1. 690. Join οὕτε ῥέξας τινὰ ἐξαίσιόν τι, οὕτε εἰπών. Trans. 'In that he never did anything unfair to any one in the town, nor said it, which is the common way with high-born kings: one man [a king] will likely enough hate, another he may love.'

1. 691. δίκη, in the sense of 'custom,' Od. 11. 218. The conjunct. and optat. moods express the relative probability of an ordinary king showing hatred or favour. Cp. ή κε φέρησι μέγα κράτος ή κε φεροίμην, Il. 18. 308. With ρέζειν τινά τι, cp. Il. 2. 195 μή τι χολωσάμενος ρέζη κακὸν νἶας 'Αχαιῶν. So inf. ἐώργει ἀτάσθαλόν [τι] ἄνδρα.

1. 695. εύεργέων, from εὐεργέα plur. of εὐεργής.

1. 704. ἀμφασίη ἐπέων for ἀφασίη, as ἄμβροτος for ἄβροτος.

1. 705. θαλερή φωνή, 'the flow of her voice;' so θαλερον δάκρυ, the notion being 'fresh growing,' 'vigorous.'

1. 709. πουλύν, see sup. v. 406.

1. 712. ἄρορε, redupl. aor.

1. 717. πολλων.. ἐόντων, 'though there were many [seats] in the chamber.' οἰκος, as in Od. 1. 356.

1. 721. άδινον, άδην, = 'her fill of weeping.'

1. 722. περὶ γὰρ, see on Od. 1. 66. τράφεν ήδ' ἐγένοντο. Cp. sup. v. 208.

1. 726 = Od. 1. 344. The Schol. rejects the line here as superfluous

1. 728. ἀκλέα, for ἀκλεέα = ' without any tidings (κλέος) of him.'

- 1. 733. $\tau \hat{\varphi} \kappa \epsilon \mu \hat{a} \lambda' \hat{\eta} \kappa \epsilon v$. The only instance of the double $\kappa \epsilon$. The double $\hat{a}\nu$ is not found in Homer; for $\hat{a}\nu ... \kappa \epsilon$, cp. Od. 5. 361. Here the first $\kappa \epsilon$ gives a conditional character to the whole sentence, which is then subdivided into two conditional clauses.
- 1. 736. (71 seems to point to the time when she was yet at home, before she reached Odysseus' house.
- 1. 740. δδύρηται, 'make his plaint to the people who are bent on destroying.' It is simpler to make λαοίσι the direct antecedent to of and to consider them as siding with the suitors. Otherwise we must render 'complain to the people [about those] who,' etc.
- 1. 743. Eurycleia means to say, 'Whether you slay or spare me, yet I will speak out.'
 - 11. 747-749 = Od. 2. 374-376.
 - 752. εὕχε[ο].
 - 1. 754. κάκου (for κάκοε from κακόω) = ' trouble not.'
 - 1. 755. 'Αρκεισιάδαο. Arceisius was father of Laertes.
 - 756. ἐπέσσεται = supererit.
 - 1. 757. ὑψερεφέα. Synizesis of last syllables.
- 1. 761. There is no mention of Penelope burning the barley; so that we are to suppose that she poured it from the basket as though it had been a libation.
 - 1. 764. Join κατά.. έκηε, 'burned up.'
 - 1. 767. ολόλυξε, as in Od. 3. 450. oi, dativus commodi.
 - 1. 768 = Od. 1. 365.
 - 1. 769 = Od. 2. 324.
- 1. 771. ἀρτύει. The suitors misinterpreted the meaning of Penelope's sacrifice and prayer. $\delta = quod$, 'that.'
- 1. 772. ίσαν, § 23. 8, 'But this they knew not, how things really were.' Viz. that Penelope was aware of their plans.
- 1. 774. δοιμόνιοι, 'reckless men,' i. e. rendered infatuate by the influence of some higher power.
- 1. 775. πάντας ὁμῶς, 'all alike' (distinguish ὅμως and ὁμῶς), whether about the plot against Telemachus or about Penelope's wedding.
 - 1. 776. σιγή τοΐον, see on Od. 1. 209.
- 1. 782. τροποί, leathern loops to hold the oar at the gunwale. Cp. the use of τροπωτήρ, Thuc. 2. 93.
 - 1. 783 = Od 8. 54.
- 1. 785. The ship was ready to start at a moment's notice; not drawn up on the sand, but riding at her moorings ($\epsilon \dot{\nu} \nu a \dot{\nu}$) 'well out in the water.' She was made fast to the shore also by the $\pi \rho \nu \mu \nu \dot{\eta} \sigma \iota a$, so they were able to warp her in and disembark ($\dot{\epsilon} \kappa \delta' \dot{\epsilon} \beta a \nu$), as they had no small boats.
 - 1. 788. απαστος έδ. ή. ποτ. is added as epexegesis to ασιτος.
 - 1. 792. The point of comparison is the fear and helplessness of the

lion, and the narrowing circle of huntsmen drawing in upon him. Join

περιάγειν μιν κύκλον, as άμφιεννύναι με χλαίναν, Od. 10. 542.

1. 793. νήδυμος. See Buttmann Lexil. sub voc., where νήδυμος is held to be an erroneous form for Γήδυμος, i. e. ήδύς. The interpretation of Aristarchus, sc. ἀνέκδυτος, points to a derivation νη-δύω.

1. 799. πέμπε, sc. 'Αθήνη.

1. 800. είωs, properly = 'until,' here means, 'in order to.'

1. 802. παρά κληίδος ίμάντα, see on Od 1. 442.

1. 803. Join καὶ προσέειπέ μιν μῦθον, with double accus., as προσαυδάν.

1. 807. ἀλιτήμενος (like βλήμενος, οὐτάμενος, ἀλαλήμενος), is a participle of the syncopated second aor., in a sort of adjectival sense = 'sinful,' 'guilty in the eye of the Gods.' ἀλιταίνω generally takes the accusative.

1. Sog. ἐν ὀνειρείησι πύλησι. Cp. Od. 19. 562 foll. δοιαὶ γάρ τε πύλαι ἀμενηνῶν εἰσὶν ὀνείρων,

αί μεν γὰρ κεράεσσι τετεύχαται, αἱ δ' ἐλέφαντι. τῶν οἱ μέν κ' ἔλθωσι διὰ πριστοῦ ἐλέφαντος,

οί δ' έλεφαίρονται, έπε' ακράαντα φέροντες·

οι δε δια ξεστών κεράων έλθωσι θύραζε

οι δ' έτυμα κραίνουσι, βροτών ότε κέν τις ίδηται.

The adjective δνείρειος only occurs here.

1. 811. πωλέαι, pronounced as two syllables by synizesis, as κέλεαι inf. v. 812. For the use of the present tense with πάρος cp. Od. 5. 88.

Another reading is $\pi\omega\lambda\dot{\epsilon}$, sc. $\pi\omega\lambda\dot{\epsilon}[\alpha\iota]$.

l. 831. θεοιό τε έκλυες αὐδης, 'and didst hearken to some god's bid-

ding.' As Hermes, himself a $\theta \epsilon \delta s$, might be sent by Zeus.

1. 834. είν 'Αίδαο δόμοισι, supply έστί.

1. 836. ἀγορεύσω κεΐνον, parallel construction to κατάλεξον κεΐνον, sup. v. 832.

1. 838. κληίδα σταθμοΐο = 'the bolt that fitted into the doorpost.'

1. 841. νυκτὸς ἀμολγῷ. See Buttmann Lexil. sub voc.

1. 846. 'Aστερίs. There is no islet to be found now answering to Homer's description. The attempt to identify it with Dascalion (a mere rock without a port or the possibility of one), does not mend matters. Besides, this is a poem and not a treatise on geography.

BOOK V.

In Book I (82 foll.) Athena had proposed to send Hermes to Ogygia, and to proceed herself to Ithaca to counsel Telemachus. Her own part had been performed; but Hermes had not yet been despatched, though six days had elapsed since Athena's request. She therefore repeats it.

1. 1. The story of Tithonus and the gift of 'cruel immortality' is later

than the Odyssey. Here he appears as a noble hero.

1. 3. θῶκόνδε. The daily gathering of the gods in the Hall of Zeus. For the construction, cp. ε΄s θρόνους ε΄ζοντο, Od. 4. 51.

1. 6. μέλε γάρ οἱ, 'For he was in her mind while staying in the halls of Calypso.' The impersonal use of μέλειν is later than Homer.

1. 7 = Od. 8. 306, etc.

- l. 8. $\pi\rho\delta\phi\rho\omega\nu$, see on Od. 2. 230. We must either suppose the following lines to be an interpolation, or else regard them as an intentional resumption of familiar passages; vv. 8-12=Od. 2. 230-234; 14-17=Od. 4. 557-560; 18=Od. 4, 727 and 700; 19, 20=Od. 4. 701, 702.
 - l. 18. μεμάασι, the subject to this is suggested by λαων, sup. v. 12.

l. 20. Πύλον, see on Od. 3. 4.

- l. 23. οὐ γὰρ δη, 'Why, did not you yourself counsel this plan, that Odysseus may wreak vengeance on them at his return?' As a matter of fact Athena had not alluded to the vengeance.
- l. 27. παλιμπετές, a neut. adj. used adverbially, like ἐπιτηδές. It conveys here the notion of a fruitless enterprise. Cf. 'I will turn thee back by the way by which thou camest' (2 Kings 19. 21). ἀπονέωνται, the initial syllable lengthened metr. grat.
- l. 29. avie, slightly adversative, = 'you, for your part;' like $avia\rho$, only that it never begins the clause. The sentence opens wit' $\gamma a\rho$, as the clause introducing the reason for an act is often put first in Homeric syntax. Cp. Od. 1. 337; 8. 159; 10. 190, 226.

l. 30. εἰπεῖν, infin. for imperat.

11. 30, 31 = Od. 1. 86, 87.

1. 33. σχεδίης (sc. νηὸς), properly, a femin. adjective from ἔχω. The epithet πολυδέσμου suggests that it may mean a structure of joined planks.

Cp. σχεδόν.

1. 34. Σχερίη. The Phaeacians had formerly dwelt in Υπερείη (Od. 6. 4), 'the Highland;' then they were settled in Scheria, which place later tradition identified with Corcyra (Thuc. 1. 25 and 3. 70). But Scheria only means 'coast-line,' and has no 'local habitation.' The ships, gardens, and palace are the marvels of fairy-tale, and the people and their country are equally fabulous.

1. 36. περὶ κῆρι.. τιμήσουσι. It is better to interpret π ερὶ in this phrase adverbially = $\pi \epsilon \rho \iota \sigma \sigma \hat{\omega}$ s, and to take $\kappa \hat{\eta} \rho \iota$ as a local dative. We get the constituent elements of the full expression; e.g. περί.. φιλείν, Od. 8. 63, and $\kappa \hat{\eta} \rho i ... \phi i \lambda \epsilon \hat{i} \nu$, II. 9. 117. It is not easy to say what $\pi \epsilon \rho \hat{i}$ know could mean, though later writers may have used analogous phrases, as περὶ φόβω, Aeschyl. Cho. 35.

1. 39. Τροίης, sc. γαίης = 'Troy-land.' Ίλιον is the city.

1. 41 = Od. 4.475.

1. 43. διάκτορος, see on Od. 1. 84.

11. 44-46 = Od. 1. 96-98.

1. 47. είλετο δε ράβδον. So Virg. Aen. 4. 242

Tum virgam capit; bac animas ille evocat Orco Pallentes, alias sub tristia Tartara mittit:

Dat somnos adimitque, et lumina morte resignat.

1. 50. Πιερίην δ' ἐπιβάs, seems to refer to his flight over the peaks of the Pierian range that runs N.W. from Olympus, from which clear mountain heights (ἐξ αἰθέρος) he plunged into the sea.

1. 53. πυκινά πτερά, 'his thick plumage.' Hermes does not take the shape of a cormorant, but only rides over the waves like one, for πέτετο,

v. 49, can be used of any rapid motion.

1. 54. πολέεσσιν, § 13. 5. Cf. πολλά κύματα . . βάντ' ἐπιόντα τε, Soph. Trach. 112.

1. 56. ηπειρος may be used of any land in opposition to sea. Here it is an island-coast. So used of Ithaca, Od. 13. 114.

1. 59. ἐσχαρόφιν. For the position of the ἐσχάρη, see plan of House. The termination δ-φιν points to a noun of the second and not of the first declension. Cp. $\epsilon \dot{\nu} \nu \hat{\eta} \phi \iota \nu$, the ordinary form, Od. 2. 2.

1. 60. εὐκεάτοιο, either Virgil's fissile lignum, or 'deftly split' into

billets. Ovov, perhaps the arbor vitae.

1.62. ἐποίχεσθαι, 'moving at the loom.' Weavers had to cross from side to side of the loom to take up the shuttle after it had been thrown across through the warp. Cp. Pind. Pyth. 9. 33 (18) ίστων παλιμβάμους δδούς.

κερκίδ[ι] = ' with the shuttle,' § 6.

1. 66. σκώπες may mean the 'little horned owl,' and είνάλιαι κορώναι, 'cormorants,' so called from their plumage, which is not unlike the 'crow's.' τανύγλωσσοι, 'long-tongued,' refers to their constant screeching.

1. 67. θαλάσσια έργα, 'business in the waters;' e. g. fishing.

1.68. We have done with the background and the surroundings; a new feature is now introduced. 'But on the spot (αὐτοῦ), round the cave, a garden-vine trained luxuriantly."

1. 70. πίσυρες, Aeolic form for τέσσαρες.

λευκώ, ' bright,' 'sunlit.' Cp. μέλαν ύδωρ, Od. 4. 359.

i. 77. Join αντην ίδουσα.

- 1. S4. This line belongs properly to inf. v. 158, and is rejected by the Schol.
- 1. 88. aiδοιός τε φίλος τε, 'an honoured and welcome guest;' with πάρος θαμίζεις, cp. Od. 4. 811.
- l. 90. τετελεσμένον has got its meaning of 'possible,' from te thought that 'what has been done once,' can be done again.
- 1. 91. This line should be omitted, as contradictory to v. 86. It is absent from the majority of MSS.
- 95. ἥραρε θυμὸν ἐδωδη̂, 'had comforted his heart with meat.' (Cp. Genesis 18. 5.)
 - 1. 98. τον μύθον, 'my story.' ἐνισπήσω, from ἐνέπω.
- 1. 103. Trans. 'It is wholly impossible that any other God should overreach or baffle the will of Zeus.' For έστι with accus ε⁻¹ infin., cp. Od. 11. 158.
- l. 105. This idiomatic use of the superlative with the solve incomparative is like incomparative. Like the her, the superlative retains its force, and the genitive stands $\sin \gamma \log z$ the case of reference. Here, 'The most wretched creature, viewer in reference to all others.' Cf. Thuc. 1. 36 η Képkupa $\tau \hat{\eta}$ s 'Italias kai Sikelias kalûs παραπλοῦ κεῖται, i. e. 'favourably in relation to.'
 - l. 106. των ἀνδρων takes up and defines more clarely ἄλλων.
 - 1. 108. 'Αθηναίην άλίτοντο, cp. Od. 3. 135: 4. 37.
- l. 110. The Scholiasts rejected the whole passage vv. 105-111; at any rate we must dispense with vv. 110, 111, which ver our Odysseus as driven on Calypso's shore by the storm raised by A. . . .
 - 1. 112. ἡνώγει, 'he bade me,' sc. sup. vv. 30 foll.
- I. 118. σχέτλιοι, from έχεσθαι, implies (like Lat. improbate a continuation of carrying out a purpose at all hazares.
- l. 120 ἀμφαδίην. Fem. accus. of adject, used adverbially c_1 , $σ_\lambda$ εδίην, ἀντιβίην) = 'honourably,' a marriage that one may confess to with the shame. <math>ποιήσετ[αι], conjunctive.
- 1. 123. The legend that makes Orion to be slain by Artemis, serve-to confirm the identity of Ortygia and Delos; at any rate the name Ortygia is always connected with the worship of Artemis. The flights of quantiformuf) common in the Archipelago suggest the etymology of the name.
- l. 124. àyavoîs. This proves that the phrase is used of every form of sudden death; for the visitation here is a wrathful one. Trans. ; ainle : .'
- 1. 125. 'Iao'wv. This word (from ala or ia) points to the origin of the myth as connected with the fertile powers of the soil.
 - 1. 126. ῷ θυμῷ εἴξασα, 'yielding to her own inclination,' i.e. n at
- perforce.

 l. 127. νειῷ ἔνι τριπόλῳ. The three ploughings of the soil took place (1) in autumn, (2) in spring, (3) in summer, for a second crop.

67

The third ploughing was called $\nu\epsilon\hat{\omega}\sigma\alpha i$, when the ground was 'freshened ap;' $\nu\epsilon i\delta$ s is hardly parallel in meaning with the Latin novalis.

1. 127. ἄπυστος, see Od. 4. 675.

1. 130. περί τρόπιος βεβαῶτα, 'bestriding the keel;' see inf. v. 371.

l. 132. έλσας, of a 'crushing' blow, from είλω, 'to squeeze.' Cp. κέλσας, from κέλλω. Cp. Od. 7. 250.

ll. 133, 134. These lines come in appropriately here, but not sup. vv. 110, 111, where they first occur.

1. 139. ἀνώγει is the present tense from a verb ἀνώγω, ἥνωγον, formed from the earlier perf. ἄνωγα.

1. 140. ού πη πέμψω is not so much 'I won't' as 'I can't dismiss him,'

ού γὰρ πάρα νηες.

l. 143. οὐδ' ἐπικεύσω, parenthetical='without reserve.' ως κε follows directly from ὑποθήσομαι.

1. 150. กุ๊เ ∈], § 23. 3.

- l. 153. οὐκέτι, 'no longer.' At first she found favour in his eyes till he became home-sick.
- l. 155. παρ' οὐκ ἐθέλων ἐθελούση, i.e. οὐκ ἐθέλων παρ' ἐθ. The grammatical order is disturbed to bring the two contrasting words into juxtaposition. Cf. inf. v. 224 μετὰ καὶ τόδε τοῖσι γενέσθω, sup. v. 97 θεὰ θεόν.

l. 156. ἡιόνεσσι, see inf. vv. 418 foll.

- l. 160. κάμμορε = κατάμορε, 'fate-crushed;' cp. καμμονίη, for καταμονίη, ll. 22. 257.
- 1. 161. πρόφρασσα, cp. the form μέτασσαι, Od. 9. 221, a femin. adj., answering to a masculine πρόφρων, with short form of root φρα. Cp. προφράζομαι, 'to be careful for.'

l. 163. "кріа, see on v. 252 inf.

1. 164. ὑψοῦ, as the ἴκρια form the highest part of the hull. He naturally begins by laying the keel.

1. 173. άλλο τι δή τόδε μήδεαι, 'Surely thou art berein devising

something else, and not my safe despatch.'

1. 174. κέλεαι, § 4. 3.

1. 175. ĉîrai, cp. Od. 3. 10.

l. 179. μή τί μοι αὐτῷ, 'that thou wilt not devise any other mischief, to do me harm;' κακὸν ἄλλο is the object, and $\pi \hat{\eta} \mu a$ in apposition to it as a predicate. Cp. Od. 7. 195.

11. 180, 181 = Od. 4. 609, 610.

1. 182. Trans. 'In sooth thou art a rogue, with no simplicity in thy heart—(her address is of a playful character)—seeing what the words are that thou hast devised to utter.'

1. 185. κατειβόμενον, 'that down-flowing water of Styx,' running from the upper world into the realms below.

1. 189. ὅτε με χρειω, 'whenever need might press so hard on me.'

l. 197. οία βροτοί ἄνδρες έδουσι. Calypso has no hope of making

Odysseus an immortal (sup. v. 135), so nectar and ambrosia are not suited to him.

l. 202. τοι̂s αρα. Yet the conversation is only between two. Cp. Od. 7. 47.

l. 205. σὺ δὲ χαῖρε καὶ ἔμπης, 'Yet a blessing go with you notwithstanding.'

l. 215. τόδε χώεο, 'be thus angry;' τύδε, a cognate accus, with the verb. Cp. Od. 1. 409; and Eur. Med. 157 κείνω τύδε μη χαρασσου.

l. 224. τόδε τοῖσι, see on sup. v. 155.

l. 225 = Od. 3. 329.

1. 226. ἐλθόντες . τώγε. Notice the confusion between plural and dual.

l. 230. ἀργύφεον. The second half of the word is referred by some to the root $\Phi A =$ appearance. Others compare it with the termination of diminutives, e.g. ζωύφιον.

l. 234. πέλεκυς (πλή-σσω), the axe for felling (inf. v. 244), σκέπαρνον, the adze for squaring and smoothing (inf. v. 237). Join ἄρμενον ἐν παλάμησι, as in Il. 18. 600 τροχὸν ('potter's wheel') ἄρ. ἐν. παλ. Syncop. 2nd aor. particip. of ἄρω.

1. 235. ἀμφοτέρωθεν, like the Lat. bipennis.

1. 237. ἐύξοον, not in an active sense, but 'smooth-polished,' referring to the handle of the adze.

l. 240. αὖα πάλαι περίκ., 'long sapless, quite dry,' the best substitute he could get for wood felled when green and put to season.

l. 244. πάντα, 'in all.' Cp. Od. 8. 258. πελέκκησεν, 'lopped.' The work of the σκέπαρνον begins at ξέσσε.

l. 245. $\sigma \tau \dot{\alpha} \theta \mu \eta$ is not the plummet ($\sigma \tau a \phi \dot{\nu} \lambda \eta$), but a string rubbed with chalk, that is drawn tight on any surface, then lifted in the centre and let to fly back, so tracing a straight line.

l. 248. γόμφοισιν. Trans. 'Then he hammered it together with pegs and clamps.' Metal nails were called ἢλοι. The ἀρμονίαι may represent some simple form of mortice and tenon, or more likely cross clamps of wood laid over parallel timbers to keep them together, and pegged down to each timber with a γόμφος.

l. 249. δσσον τίς τ'. Trans. 'As wide as a man may trace out the hull of a broad freight-ship, of such size did Odysseus frame his raft.' τορνώσεται is probably for τορνώσηται. The τόρνος used is a pencil at the end of a string working round a centre to mark circles.

l. 251. τόσσον $\tilde{\epsilon}\pi'=\tilde{\epsilon}\pi \tilde{\iota}$ τόσσον.

1. 252. ໂκρια δὲ στήσας. Trans. And he worked away at his ship ([ἐ]ποίει), putting up the decks by fitting them to the close-set ribs, and he finished off with the long side-planking. The Schol compares the σταμῖνες to the vertical threads or warp $(\sigma \tau \dot{\eta} \mu \omega \nu)$ of the loom, which sufficiently describes their position. The side-planking (ἐπηγκενὶς, cp. διηνεκὴς) was naturally fastened on last (τελεύτα). The middle or waist

of the ship was undecked, and contained the rowers' benches and the hold $(\mathring{a}\nu\tau\lambda\sigma)$. The $\mathring{i}\kappa\rho\iota\alpha$ are two small decks, at the bows and at the stern, broad enough to sleep on (Od. 3.353) or to walk on (Od. 12.229). This falls in with the ordinary use of $\mathring{i}\kappa\rho\iota\sigma\nu = \text{'platform}$,' as in Herodt. 5. 16, and is quite consistent with the statement that the ancient ships were not covered in, for these decks only extended for a short distance. The timbers carrying the decks were naturally pinned to the upright ribs. See generally the Sketch of Ship, with Description (frontispiece).

1. 256. φράξε δέ μιν, 'And he fenced it from end to end with wattlework of osier, to be a guard from the waves;' i.e. he made a wicker bulwark to prevent the broken water from splashing into the hold.

1. 257. ῦλην, the Schol. interprets as ballast, ξύλα, λίθους, ψάμμον.

l. 260. $\tilde{v}\pi\tilde{\epsilon}\rho\alpha t = '$ braces,' to trim the yard-arm to the wind; $\kappa \acute{a}\lambda o t = '$ halyards,' to raise and lower the $\tilde{\epsilon}\pi\tilde{\iota}\kappa\rho\iota\sigma\nu$, cp. Od. 2. 426, where they are described as $\tilde{\epsilon}\tilde{\iota}\sigma\tau\rho\tilde{\epsilon}\pi\tau\sigma\iota\sigma\iota$ $\beta\sigma\tilde{\epsilon}\tilde{\upsilon}\sigma\iota\nu$. $\pi\acute{o}\delta\epsilon$ s (Lat. pedes) = 'sheets,' at the two lower corners of the square sail. The $\sigma\chi\epsilon\delta\iota\eta$ is here treated as an ordinary ship of the period. There is nothing in the text to induce us to interpret it as the description of a mere make-shift. The whole story is a tale of marvel; and if Odysseus seems to have done more than any one man could do, it is quite in the spirit of the whole passage.

1. 262. $\tau \hat{\omega} = '$ for him; cp. Od. 8. 417.

1. 265. ἐν δέ οἱ ἀσκὸν, 'And on board (ἐν) the goddess put a skin of dark wine for him: one skin, that is, and a second big one of water.'

l. 266. $\hat{\eta}$ a or $\tilde{\eta}$ ia. This word is pronounced in three different ways to suit the metre $\bar{\eta}$ ia, as here; $\hat{\eta}$ ia, Od. 2. 289; and $\hat{\eta}$ ia, Od. 12. 329.

l. 272. Huntsmen and husbandmen had for different constellations different names derived from familiar objects. So the same group of stars was represented either as a bear or a wain. Similarly, sailors saw in the Pleiades the stars whose setting closed the time for making a voyage $(\pi\lambda\epsilon\hat{\iota}\nu)$, while others regarded them as a flight of doves $(\pi\epsilon\lambda\epsilon\hat{\iota}\delta\epsilon s)$ scared by the hunter Orion. Boötes, called by Hesiod $A\rho\kappa\tauo\hat{\nu}\rho\sigma s$, is said to 'set slow,' because at that time he occupies a line of greatest perpendicular length; at the time of rising he lies horizontally, and so comes into view more quickly.

1. 273. ἐπίκλησιν καλέουσι, ' they sur-name,' cognate accus.

1. 274. η τ' αὐτοῦ στρέφεται, 'it turns round on the same spot and watches Orion.' The huntsman has the bear at bay, and circles round him; the bear keeps turning too and never takes his eyes off the hunter. To say that the bear is the 'only constellation that never sets' is untrue: if we are to seek a justification, it may be that in Homer's time the Bear was the only group of stars in the N. sky reduced to a constellation.

^{1. 277.} xerpòs seems to be used with special reference to the pilot's

band on the rudder. ἐπὶ ἀριστερὰ, 'towards the left,' used substantively, as Od. 3. 171; cp. ἐπὶ δεξιὰ χειρὸς, Pind. Pyth. 6. 19. Trans. 'Bid him sail, keeping this constellation) on his left hand,' i.e. he is to sail from N.W. to S.E.

1. 279 = Od. 7. 268.

1. 280. εθι τε, '[in that part] where it (sc. γαία) was nearest to him.'

1. 281. $\epsilon i \sigma a \tau o \delta' \dot{\omega} s \, \tilde{o} \tau \epsilon$. The $\tilde{o} \tau \epsilon \, disappears$ in the English idiom. The phrase is a short way of writing $\epsilon i \sigma a \tau o \delta' \dot{\omega} s \, \dot{\rho} \iota \nu \dot{o} \nu \, \tilde{o} \tau \epsilon \, \epsilon i \delta \epsilon \tau a \iota, \, \kappa. \tau. \lambda$. Aristarchus reads $\tilde{o} \tau' \, \dot{\epsilon} \rho \iota \nu \dot{o} \nu$, but it is hard to see how mountains could look like a fig-tree; others read $\dot{\rho} \iota \dot{o} \nu$, 'a peak,' Od. 9. 191. A further difficulty in $\dot{\rho} \iota \nu \dot{o} \nu$ is that the ultima of $\tilde{o} \tau \epsilon \, \text{should}$ be lengthened before $F\rho$ (§ 2), as inf. v. 426; but if $\dot{\rho} \iota \nu \dot{o} \nu$ can stand, the simile is intelligible enough. The low lands represent the rim of the shield, the mountains its boss. With $\epsilon i \sigma a \tau o \, \delta' \, \dot{\omega} s \, \ddot{o} \tau \epsilon$, cp. $\ddot{\eta} \rho \iota \pi \epsilon \, \delta' \, \dot{\omega} s \, \ddot{o} \tau \epsilon \, \pi \dot{\nu} \rho \gamma o s$, II. 4. 462.

l. 282. Αἰθιόπων, cp. Od. 1. 22.

1. 284. μάλλον, 'more than before,' Od. 1. 20, 69.

l. 289. πειραρ, like τέλος θανάτου, inf. v. 326.

l. 290. ἀλλ' ἔτι μέν μιν, 'But I promise that I will yet drive him to his heart's content on the path of misery;' cp. Il. 19. 423 οὐ λήξω πρὶν Τρῶας ἄδην ἐλάσαι πολέμοιο. With ἐλάαν κακ., cp. ἐπειγόμενος πεδίοιο, κ.τ.λ., where the gen. is local.

1. 293. Join συν-εκάλυψε νεφέεσσι.

1. 296. αἰθρηγενέτης = 'sky-born,' not = 'making clear weather.'

l. 300. δείδω μὴ εἰπεν. For the fact of her having spoken was certain. 'I fear lest she have spoken only too true,' cp. Od. 13. 215 ἴδωμαι μή τί μοι οἴχονται, Soph. El. 580 ὅρα μὴ πῆμα σαυτῆ τίθης (not conjunctive), Eurip. Ion 1525 ὅρα.. μὴ σφαλείσα. αἰτίαν θεῷ.. προστίθης = 'see whether you be not actually doing so.'

1. 309. In the struggle for the possession of the corpse of Achilles.

Odysseus kept off the Trojans, while Ajax carried the body.

1. 311. μευ κλέος ήγον, with κε from preceding clause, 'would have spread my fame,' like κλέος φέρειν, Od. 3. 204.

1. 313. κατ' άκρης. Virg. Aen. 1. 114 Ingens a vertice pontus.

1. 319. τὸν δ' ἄρ' ὑπόβρυχα θῆκε. The subject to θῆκε is κῦμα of v. 313. Some commentators treat ὑπόβρ. as adverbial accus. plur. from ὑπόβρυχος, comparing δίπτυχα, Od. 3. 458, q. v. It is simpler to make it a heteroclite accus. masc. pointing to a nom. ὑπόβρυξ, and similarly δίπτυχα (κνίσην) as if from δίπτυξ.

1. 320. ἀνσχεθέειν, poet. form for ἀνασχεῖν, 'to hold up.'

1. 323. κρατός. Notice quantity and accent.

1. 325. μεθορμηθείς, 'darting after it.' έλλάβετο, § 8. 2.

1. 328. ἀκάνθας, 'thistle-heads,' ἀκὴ . . ἄνθος.

1. 329. αμ πέλαγος .. πέδιον, § 7. έχονται, for change of mood, cp. Od. 4. 338.

1. 331. προβάλεσκε, 'would toss him' as a ball.

1. 332. είξασκε, 'gave him over to the W. wind to chase.'

1. 334. $\alpha \delta \delta \dot{\eta} \epsilon \sigma \sigma a$. This epithet distinguishes human speech from the language of the Gods; while $\mu \dot{\epsilon} \rho o \psi$ marks off the civilized nation from the savage or the brute. But cp. Od. 10. 136, where Circe is called $\theta \dot{\epsilon} \dot{\delta} s \dot{a} \dot{b}$. Another old reading was $o \dot{\delta} \dot{\delta} \dot{\eta} \dot{\epsilon} \sigma \sigma a$ which was interpreted $\dot{\epsilon} \pi i \gamma \dot{\epsilon} i \sigma s$ (from $o \dot{\delta} \delta a s$).

l. 337. The verse has been generally rejected as imitated and inter-

polated from inf. v. 353.

1. 340. 571, 'in that,' explaining the form that his anger took.

1. 342 = Od. 6.258.

l. 344. χείρεσσι νέων, 'swimming with your hands, secure a landing on the shore of the Phaeacians;' lit. (make for your arrival).

1. 345. γαιής depends on νόστον, as γης πατρώας νόστος, Eur. Iph.

Taur. 1066.

l. 346. $\tau \hat{\eta}$, an imperat. from root TA. ($\tau \epsilon i \nu \omega$ etc.), it is almost always joined with another imperat., like $\beta a \sigma \kappa' i \theta \iota$. Here with $\tau a \nu \sigma \sigma a \iota$ (better written proparox. as the imperat. I aor. mid., though the commoner reading is the inf. $\tau a \nu \nu \sigma \sigma a \iota$).

ύπὸ στέρνοιο. The easier reading is στέρνοισι, but cp. Il. 4. 106 ὑπὸ

στέρνοιο τυχήσας.

- 1. 357, $\delta \tau \epsilon \mu \epsilon$. It is better to read with Aristoph. $\delta \tau \epsilon$ as two words = $\delta \tau \iota \tau \epsilon$ [Epic $\tau \epsilon$ of generality] than $\delta \tau \epsilon$. Cp. $\delta = \delta \tau \iota$, Od. 1. 382. But $\delta \tau \epsilon$ would be possible in a quasi-causal sense on the analogy of the Latin $\epsilon u m$.
 - 1. 359. φύξιμον, 'chance of escape,' adject. for abstract noun.
- 1. 361. ὄφρ' ᾶν μέν κεν. This is like the double ᾶν of Attic syntax which is never found in Homer. Cp. Od. 4. 733; 9. 334.

1. 367. κατηρεφές, 'over-arching.'

- l. 368. $\dot{\eta}$ íων, cp. sup. v. 266. Perhaps, 'corn,' (from $\dot{\epsilon}$ ia = $\dot{\zeta}$ eía), here = 'chaff.'
- 1. 369. τὰ μὲν ἄρ τε, 'the chaff indeed the wind scatters.' For τε, see v. 357. διεσκέδ., a rist of custom.

1. 371. ἀμφὶ . . ἔβαινε, ' bestrode.'

- l. 377. ἀλόω, i. e. ἀλάου (ἀλαόμαι), contracted to ἀλ $\hat{\omega}$, and lengthened by inserted o, § 18. 2.
- l. 379. ἀλλ' οὐδ' ωs, 'But for all that I don't expect that thou wilt disparage thy sufferings;' i.e. that thou wilt have enough and to spare of them: spoken sarcastically.
- l. 381. Airàs $(i\pi$ -air-i(ω , $di\sigma$ - $\sigma\omega$). The home of storms: perhaps, as Schol. says, on the wild coast of Achaea, others put it near Euboea.
 - 1. 385. πρò, i.e. in front of the swimmer.

1. 389. πλάζετο, 'drifted.'

390. τέλεσε, i. e. brought to full perfection, not='ended.' Cp. τέλος θανάτου, sup. v. 326=' realisation or accomplishment of death.'

1. 391. ἠδέ. For this Aristarchus read ἡ δὲ, but there is no real

antithesis between aveµos µèv and the next clause.

1. 393. ὀξὺ.. ἀρθεὶs, 'Having given a sudden look forward, as he was raised up by the huge wave.' Cp. Virg. Aen. 6. 357

Prospexi Italiam summa sublimis ab unda.

1. 394. βίστος φανήη = 'a glimpse of returning life.'

1. 396. ἔχραε, 'assailed him.'

1. 398. 'Οδυση[ε], § 6.

l. 400. ὅσσον τε γέγωνε βοήσας, 'as far as [one] makes himself heard with a shout.' γέγωνα, perf. like ἄνωγα, with pres. signification.

1. 402. [ἐβ]ρόχθει, imperf.

1. 404. οὐ γὰρ ἔσαν, 'For there were no harbours, receptacles for ships, nor roadsteads.' ἐπ-ἰωγὴ. doubtless from ἄγ-νυμ, where the seas are broken. Cp. κυματωγή. Hdt. 4. 196.

l. 409. τόδε λαῖτμα .. ἐτέλεσσα, 'I have got over this gulf by cutting my way through it,' sc. by swimming. λαῖτμα is governed both by verb and participle, as οὕ τι διαπρήξαιμι λέγων ἐμὰ κήδεα, Od. 14. 197.

1-410. φαίνετ [ai], § 6. θύραζε, 'clear away,' epexegetical addition.

1. 411. ἔκτοσθεν. There was an outlying reef of sharp rocks where the surf broke. Inside this came a strip of smooth water up to the edge of the cliff which rose sheer from deep sea.

1. 416. $\xi \sigma \sigma \varepsilon \tau \alpha \iota$, not in the government of $\mu \dot{\eta}$, but a vivid statement

of what seems an absolute certainty.

l. 418. $\hat{\eta}$ ióvas $\pi \alpha \rho \alpha \pi \lambda \hat{\eta} \gamma \alpha s$, 'spits that meet the seas aslant.' A cliff is struck full by the sea $(\hat{\alpha}\nu\tau_i\pi\lambda\hat{\eta}\xi$, Soph. Antig. 592); on a low beach that runs out from the line of coast each wave necessarily strikes obliquely, so that it does not come down with such crushing weight. Two such spits form a harbour, so that $\lambda\iota\mu\acute{\epsilon}\nu\alpha s$ is a true epexegesis.

1.426. ἔνθα κ' ἀπὸ.. ἀράχθη, 'There he would have had his skin stripped off, and his bones broken.' ρινούς and ὀστέα, both accusatives

of part affected.

430. τὸ μὲν, sc. κῦμα.

1. 432. The point of comparison lies only in the firm hold, for the details do not suit both cases. The stones come away with the suckers of the polypus; but the skin of the man's hands is left on the ricks.

1. 438. έξαναδύς = 'getting outside the surf.' κύματος . . τά τε, cp. Od.

1. 312; 14. 177: Virg. Aen. 8. 427 fulmen quae plurima, etc. l. 439. νηχε παρέξ = 'he kept swimming along outside.'

1. 444. εγνω δε, (apodosis to άλλ' ὅτε, ν. 441), ' he recognised him [for a river-god] as he came flowing forth.'

1. 447. aiboios, 'He deserves respect who,' etc.

1. 448. Join os τις ἀνδρῶν.

1. 452. πρόσθε, 'in front of him.'

I. 453. ἔκαμψε, 'let them droop.'

1. 458. ἄμπνυτο for ἀνέπνυτο, perhaps = ἀνεπνέFετο (πνέω).

1. 459. ἀπὸ ε̃o, o lengthened before Fεo, § 2.

1. 466. έν ποταμώ, probably = 'in the torrent-bed.'

1. 467. μή μ' ἄμυδις, '[I fear] lest at once the hurtful frost and fresh lew quench my life, exhausted after my swooning.' Cp. τε-θαλ-νιά τ' ἐέρση, Od. 13. 245.

1. 468. κεκαφηότα, cp. κέκηφα. from κάπτειν (καπ-ύσσειν).

1. 469. ἠῶθι πρὸ, cp. Od. S. Sຽ1, lit. 'in the morning, early.' The πρὸ is adverbial and does not govern ἡῶθι.

l. 471. εἴ με μεθείη, 'to see whether the chill will release me;' μ εθείη,

Epic conjunct., § 23. 1, parallel to $\epsilon \pi \epsilon \lambda \theta \eta$.

l. 476. ἐν περιφαινομένω, 'in a place with a clear view round it.' Cp. Od. 10. 211.

l. 477. Join $\epsilon \xi$ $\delta \mu o \theta \epsilon v$, as $\pi a \rho$ a $\partial \tau \delta \theta \iota$, Il. 23. 147, 'growing from the same spot,' or perhaps 'from the same root.'

478. διάη. imperf.: others read διάει (cp. ἐτίθει) from διάημι.

481. Join άλλήλ... ἐπαμοιβ.

1. 482. ἐπαμήσατο, 'gathered together,' prior to the ἐπεχεύατο (v. 487), which implies the heaping of leaves over his body. Cp. ἀμησάμενος, Od. 9. 247.

I. 483. φύλλων γάρ, 'For there was a fall of leaves in full plenty,

enough to shelter two or three men.'

ήλιθα from älis.

1. 484. ὅσσον τε ἔρυσθαι, cp. Od. 2. 60, 217.

1. 487 The picture is that of a man living in a lonely place (ἀγρ. ἐπ. ἐσχ.) with no neighbours near him from whom he may get a light (αὖη) if his fire should go out. Therefore he keeps a brand smouldering under a covering of ashes, so as to be able to fan it up at will. So Odysseus under his covering of leaves kept up the faint spark of life.

492. παύσειε, sc. υπνος.

BOOK VI.

l. 2. $\tilde{v}\pi v \omega =$ sleepiness.' ἀρημένος, some connect with ἀραιός, others refer it to a form Fαρέω.

1. 4. Υπερείη, Od. 5. 34.

1. S. ἀλφηστάων, see on Od. 1. 349. They were removed to a home beyond the molestation of all adventurers.

l. 12. 'Αλκίνοος. There seems a touch of irony in the warlike character of this name. Almost without exception, other Phaeacian

names refer to their naval pursuits. Perhaps in the luxury and arrogance of the Phaeacian court there is a sly satire intended against some colony of adventurers in the Western Mediterranean.

l. 14. μητιόωσα, § 18. 2.

- 1. 18. χαρίτων. Homer mentions no definite number of Graces,' and only names one, Pasithaë, Il. 14. 276.
 - 1. 19. ἐπέκειντο, 'were closed;' lit. 'lay on [the σταθμοί].'
 1. 23. ὁμηλικίη for ὁμῆλιξ. Lat. aequalis. Cp. Od. 3. 49.
- l. 24. $\mu\nu$, is governed by $\pi\rho\sigma\sigma\epsilon\phi\eta$, 'addressed her.' $\epsilon\epsilon\iota\sigma\alpha\mu\epsilon\nu\eta$ means 'having likened herself,' as in $\tau\hat{\omega}$ δ ' $\dot{\alpha}\rho$ ' $\dot{\epsilon}\epsilon\iota\sigma\dot{\alpha}\mu\epsilon\nu\sigma$ s, Od. 11. 241.

l. 25. τ i vù σ ' $\delta \delta \epsilon =$ 'How is it that thy mother has such a lazy daughter in thee?' $\delta \kappa \eta \delta \epsilon a$ is the predicate.

l. 27. "va = 'at which.' cp. Od. 4.821. $\tau a \delta \epsilon \tau o i \sigma \iota$, 'and provide fine clothes too for those who take thee to thy home;' so $\eta \gamma \epsilon \tau o$, Od. 4. 10.

1. 2η. ἀνθρώπους ἀναβαίνει, 'spread's among men.'

1. 23. ἐντύνεαι, aor. conjunct. with long v. the last two syllables being scanned in synizesis.

l. 35. δθι seems to take up ἀριστῆες. Others refer it to Φαιήκων, as if to remind Nausicaa that she is wooed by native suitors. One MS. reads ὅθι τοι γένος by lirth ἐσσὶ καὶ αὐτή.

1. 36. ήωθι πρό, see on Od. 5. 469.

1. 40. πλυνοί, probably tanks dug in the river bank, and communicating by a channel with the water. The inside may have been lined with stone. Il. 22. 153.

1. 43. οὖτ' ἀνέμοισι. We must interpret this of the supramundane dwelling of the Gods. The earlier legend of the Iliad locates the Gods on the actual Mysian Olympus which is called ἀγάννιφος, Il. 18. 186, and which is shrouded in πυκινὸν νέφος. Cp. Lucret. 3. 18, foll.

Affaret divom numen sedesque quietae, Quas neque concutiunt venti, neque nubila nimbis Adsfergunt, neque nix, acri concreta pruina, Cana cadens violat; semperque innubilus aether Integit, et large diffuso lumine ridet.

1. 45. $\pi \epsilon \pi \tau \alpha \tau \alpha \iota = '$ is outspread,' $\dot{\alpha} \nu \epsilon \phi \epsilon \lambda o s$, the α long because the original form of the word is $\delta \nu \epsilon \phi o s \delta \nu o \phi \epsilon \rho \delta s$).

1. 47. διεπέφραδε (διαφράζω), second aor. redur"... 'told him v n to do.'
 1. 49. ἀπεθαύμασε, ἀπὸ intensive, 'was lost in won r at as in ἀπ-

εχθαίρειν, ἀπο-μηνίω. Lat. de.

1. 53. ἡλάκατα (no singular in use) = 'yarn.' The dis iff is ἡλακάτη.

54. Join ἐρχομένῳ μετὰ, 'going to join.' ἵνα = 'where.'
 57. οὐκ ᾶν δή μοι ἐφοπλ., 'Couldn't you get me readly?'

ἀπήνη, like ἄμαξα, is a four-wheeled cart.

1. 59. βερυπωμένα, an Epic form for έρ υπωμένα (ρυπύω).

1. 60. σοὶ ἔοικε .. ἐόντα, the participle being drawn into the accusatival

construction with the infin. The reading ἐόντι.. ἔχοντι is a needless attempt to get over the difficulty. Cp.

οὐκ ἔμελέν μοι ταθτα μεταλλησαι καὶ ἐρέσθαι ἄστυ καταβλώσκοντα. Od. 16. 465.

1. 66. θαλερον γάμον, probably = 'fruitful marriage:' which gives the reason why a maid was shy of naming it.

- 1. 70. ὑπερτερίη only means 'upper part.' It may be interpreted, with Scholl., as a square wooden box for baggage, or as an 'awning' over the cart.
 - 1. 71. ἐκεκ[έ]λετο. Reduplicated and syncopated aor. (κέλομαι).

1. 73. υπαγον, ύπο = ' under the yoke.' Od. 3. 476.

1. 80. χύτλον, (χέω), is properly a mixture of water and oil used by

bathers. χυτλοῦσθαι includes both washing and anointing.

1.83. ἄμοτον τανύοντο, 'stepped straight on without flagging.' ἄμοτον may be connected with $\mu \hat{\epsilon}$ - $\mu \alpha$ - α or compounded with priv. α and root $\mu \epsilon$ in $\mu \hat{\epsilon}$ τρον.

1. 84. ἄλλαι='as well,' Od. 1. 132.

1. S7. ὑπεκπρορέει = 'flowed from below (ὑπέκ'), passed on πρὸ' and ran out again,' see on sup. v. 40. An analogous force of the prepositions may be traced in ὑπεκπροέλυσαν.

1. 91. έσφόρεον, 'carried them into;' cp. κοίλον σπέος είσερύσαντες,

Od. 12. 317.

1. 94. ήχι μάλιστα = 'just where the sea washed up pebbles on the beach;' i.e. above the line of sand where the shingle begins. Others render, 'where the sea [beating] on the shore scours the pebbles clean.'

1. 96. λίπ' έλαίφ, see Od. 3. 46%.

1. 98. μένον είμ. τερσ., 'waited for the clothes to dry;' cp. Od. 1. 422.

l. 101. μολπή, includes dancing and music. Here we must suppose that the game consisted in a chant and a measured step, and that the throwing and catching of the ball kept time with this. So in Od. 8. 371, ball-play and dancing go together.

l. 102. κατ' ούρεος .. κατὰ Τηΰγετον. Το keep the signification of the prepositions accurately with either case, we must suppose that Artemis descends from a peak and travels along the ridges. $\log \tan \alpha$, $(\chi \in \omega)$,

'archer.'

l. 107. The order is ή γε έχει κάρη ήδὲ μέτωπα ὑπὲρ πασάων. Cp. $i \psi o \hat{v}$ δὲ κάρη έχει, 'rears his head,' Il. 6. 509.

1. 110. ἔμελλε, 'was thinking of.' She does not begin to pack till inf. v. 252.

l. 114. ἥ οἱ ἡγ. πόλιν, 'who might be his guide to the city;' cp. Od. 7. 22.

1. 116. ἄμαρτε . . ἔμβαλε, sc. Nausicaa.

l. 117. Join ἐπ .. αυσαν.

l. 119. τέων, § 15. 3.

1. 121. θεουδήs, i.e. θεοδρεήs. The -ov is due to position.

1. 122. ως τέ με, 'A feminine cry floats round me, as it were of girls, nymphs who haunt,' etc. Cp. Od. 4. 45.

1. 123. νυμφάων is added as a nearer definition of κουράων.

l. 126. πειρήσομαι, i.e. conjunctive, parallel to ίδωμαι.

l. 129. ωs ρύσαιτο, 'that girt round his body it might cover his nakedness.'

1. 131. δσσε is often treated as a neut. plur. Cp. δσσε φαεινά, Il. 13. 435.

1. 132. μετὰ βουσὶ . μετ' ἐλάφους. The two cases with μετὰ are accurate. He comes among the beasts in the foldyard; he runs after the wild deer. 'And his belly bids him to force his way even into the close-shut fold, to make a raid on sheep.'

1. 135. έμελλε, ' was fain ;' χρειώ γὰρ ἵκανε.

l. 138. τρέσσαν. 'fled scared.' ἡιόνας (Od. 5. 440', 'the jutting spits;' for they had been drying the linen on the beach.

l. 141. αντα σχομένη, 'halting in front of him;' cp. σχέσθαι βίης,

Od. 4. 422.

1. 143. αὕτως = 'just as he was;' explained by ἀποσταδά.

1. 148. κερδαλέον, 'shrewd.' The word may mean 'honestly wise' or 'basely selfish,' according to the means adopted for securing κέρδωs. Cp. κερδω as name for a fox.

1. 149. θεός νύ τις ή βροτός έσσι, see on Od. 4. 140.

1. 157. λευσσόντων, after σφισι, is a construction leading towards a gen. absolute. Cp. Od. 9. 257, 458, and see on Od. 4. 646. θάλος εἰσοιχνεῦσαν, constructio ad sensum. So ψυχη . ἔχων, Od. 11. 90, where ψυχη implies ἀνήρ.

1. 158. περί κήρι, see on Od. 5. 36.

1. 159. $\beta \rho i \sigma \alpha s$ ($\beta \rho i \theta \omega$), 'having prevailed by his gifts.' $\sigma \epsilon$ is governed by $i \gamma \dot{\alpha} \gamma \eta \tau \alpha \iota$, $\beta \rho i \theta \omega$ being always intransitive in Homer. Cp. also Soph.

Aj. 130 ή χερί βρίθεις.

1. 162. Δήλω. This visit took place on the voyage from Aulis to Trny through the Cyclades. Cp. Od. 3. 169, foll. A sacred palm seems to have been always preserved in the precinct at Delos. Cp. Lator 1.5 πρωτόγονος φοῦνιξ, Eur. Hec. 458.

1. 166. ἐτεθήπεα, pluperf. from perf. τέθηπα, referred to root θίπα οτ

rάφω, second aor. ἔταφον, Aesch. Pers. 1000.

1. 167. δόρυ, in its first meaning = ' tree.'

1. 172. κάββαλε (κατέβαλε), 'cast me ashore.'

1. 174. παύσεσθαι, sc. τὸ κακὸν,.. πάροιθε = ' ere that,' hefore it ceases. τελέουσι is fut. tense.

1. 175. σè .. ès πρώτην = ès σè πρώτην.

1. 179. είλυμα σπείρων, 'any wrapper of the linen.' His request is modest; he does not ask for any of the clothes, but only for the canvas sheet in which the clothes were brought to be washed.

1. 182. κρεῖσσον τοῦ γε ἢ ὅτε. ἢ ὅτε resumes and explains the τοῦ. Cp. Il. 15. 509.

ού τις τουδε νόος και μητις αμείνων,

η μίξαι.

1. 184. ἄλγεα, accus. in apposition to the sentence. Cp. Il. 14. 28 λαὐν ἀγειρούση, Πριάμφ κακά. Ib. 196

ον τις διστεύσας έβαλεν ...

... τῶ μὲν κλέος ἄμμι δὲ πένθος.

The construction is more common in the tragedians, as Aesch. Agam. 225 ἔτλα δ' οὖν

θυτήρ γενέσθαι θυγατρός γυναικοποίνων πολέμων άρωγάν.

1. 185. μάλιστα δέ τ' ἔκλυον αὐτοί, 'they feel it best themselves.' That is to say, 'They bear the congratulations of friends; and they bear the envious words of enemies' (this suggests the use of κλύειν), 'but they hear the story of their joy told best by their own hearts.' ἔκλυον is aor. of custom. Cp. Il. 13. 734, where it is said of the wise man,

καί τε πολέας ἐσάωσε μάλιστα δὲ καὐτὸς ἀνέγνω.

l. 187. $\epsilon \pi \epsilon l$, the apodosis to this is at $\nu \hat{\nu} \nu \delta \hat{\epsilon}$, v. 191. The second $\epsilon \pi \epsilon l$ there only gives an additional reason. The apologetic parenthesis is inserted to express the fact that the miserable plight of a man ought not to tell against him, for the good suffer as well as the bad.

l. 190. τάδ' ἔδωκε, 'assigned these woes to you.'

l. 193. ὧν (sc. μη δεύεσθαι from οὐ δευήσεαι) ἐπέοικε ἵκέτην, ' which it is right that a suppliant should not lack.'

ἀντιάσαντα, 'when he has met any one' [who can help him].

l. 197. The order is κάρτος τε βίη τε Φαιήκων έχεται έκ του, 'depends on him.' Cp. Od. 11. 346.

1. 200. ἡ μή που φάσθε= 'You don't mean that you think, do you?'

1. 201. οὐκ ἔσθ' οὖτος ἀνήρ. Trans. 'That man exists not as a creature of flesh and blood, nor ever will be born, who shall come as a foeman to the Phaeacians' land.' This interpretation connects διερὸς with διαίνω, 'moisten,' the meaning passing from 'moist' or 'juicy' to that of 'active,' 'vigorous,' etc. Cp. the phrase ἀλίβαντες for the 'sapless' dead, Plato de R. P. 787 C. Others refer διερὸς to δίεσθαι and δέος, and trans. 'That man is not a being to scare us.' But this is very doubtful. Cp. Od. 16. 437

οὐκ ἔσθ' οὖτος ἀνὴρ, οὐδ' ἔσσεται οὐδὲ γένηται.

l. 207. $\pi \rho \delta s \Delta \iota \delta s = \iota under the guidance of, as of <math>\tau \epsilon \theta \epsilon \mu i \sigma \tau as \pi \rho \delta s \Delta \iota \delta s \epsilon i \rho \nu a \tau a \iota$, 1l. 1. 238.

208. δόσις δ' όλίγη, 'and a gift, though little, is welcome.' So II.
 167

σοί τὸ γέρας πόλυ μείζον, ἐγὰ δ' ὀλίγον τε φίλον τε ἔρχομ' ἔχου.

1. 210. ἐπὶ=' besides.' Not only fresh water to wash with, but shelter too.

212. Join κατὰ (κὰδ) εἶσαν.

l. 214. είματα, 'for raiment,' in apposition to φαρος, χιτωνα.

l. 218. οῦτω, explained by a wave of the hand, = 'yonder.'

l. 224. νίζετο χρόα ἄλμην, the double accus. on the analogy $\vec{\alpha}$ άφαιρεῖσθαί τί τινα, Il. 1. 275. So ἀπολούειν, Il. 18. 345. ἐκ ποταμοῖο = ' with water from the river.' Cp. λό' ἐκ τρίποδος, Od. 10. 361.

1. 229. The apodosis to ἐπεὶ δη begins here.

1. 231. ὑακινθίνω ἄνθει ὁμοίας, apparently because of its dark colour.
καὶ τὸ ἴον μέλαν ἐντὶ καὶ ἁ γραπτὰ ὁάκινθος.

Theorr. 10. 28. Others understand it as alluding to the clu-tering head of flowers.

1. 232. περιχεύεται (conjunctive), 'plates gold upon silver.' Cp. for the construct. Od. 3. 384; Virg. Aen. 1. 596

Argentum Phrygiusve lapis circumdatur auro.

1. 234. $\tau \epsilon \lambda \epsilon i \epsilon i$, sc. the $d\nu \eta \rho$ of v. 232. In Attic syntax the clause would be introduced by $\omega \sigma \tau \epsilon$, inasmuch as it gives the result of the instruction.

1. 240. Join ου .. άέκητι = Virg. Aen. 2. 777 non sine numine divum.

l. 242. δέατο (pres. δέαται), a 2nd aor, form, the 1st aor, is δοάσσατο and the fut. δοάσσεται. The frank language of Nausica was sharply criticised by the early commentators. They did not realise that she was but a maiden talking to her maidens.

1. 244. Trans. 'O that such a man might be called my husband: and

that it might suit him to stay here.'

1. 255. ὅρσεο ἵμεν, 'rouse yourself to go,' as ἀρτο πόλινδ' ἵμεν, Od. 7. 14. ὅρσεο (which appears as ὅρσευ, Il. 4. 264) presupposes an acrist form ἀρσόμην, parallel to the shorter form without sigma, from which come ἀρτο, ὅροντο.

1. 257. είδησέμεν, § 23. 8.

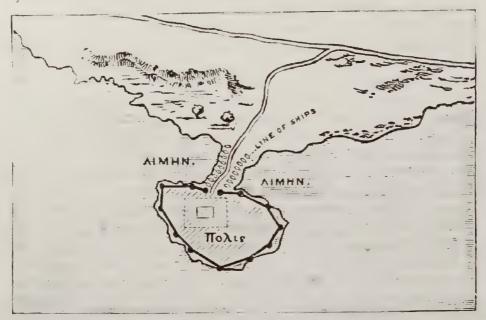
1. 259. ὅφρα ᾶν μέν κε. For the combination ἄν κε, cp. ('d. 5. 361. With ἴομεν ἀγροὺς, 'move along the fields,' cp. ὁδὸν ἰέναι, Och 10. 103; στείχειν ἀνηρότους γύας, Aesch. P. V. 708. Cp. εἰρύαται ὁδων, inf. v. 262.

1. 261. ἔρχεσθαι, infin. for imperat.

1. 262. ἐπήν. The construction is forgotten, and no apodosis appears to this word.

ἐπιβείομεν, metathesis quantitatis, for ἐπιβέωμεν (ἐπιβῶμεν as εἶος for ε̃ως, § 3. 6. Translate the passage, 'But when we set foot in the city; round which runs a lofty rampart, and there is a fair haven at either side of the city, and narrow is the entrance. And rounded ships are drawn up along the road; for all the men have, each one to himself, a dock.' Like 'Αστερίς, Od. 4. 846, the town had two harbours, for it was situated on a peninsula, and a harbour was formed on either side, leaving a narrow isthmus, along which the ships were drawn up. The

accompanying sketch is an attempt to show the relative position of the objects described.

1. 265. It is a mistake to render εἰρύαται as=' guard,' for the idea of ships guarding a road is unhomeric.

l. 266. ἔνθα δέ. 'Next comes their place of assembly, on either side of the fair precinct of Poseidon, walled in with huge stone-blocks deep bedded.'

1. 267. ρυτοῖs, properly='dragged to the spot,' being too large to carry. This is a true description of the so-called Cyclopean architecture, occurring again in Od. 9. 185. ἀραρυῖα cannot mean 'paved,' which is a process of much later date.

1. 269. The usual reading σπείρα, = 'sails,' causes a metrical difficulty. Eustathius wrote σπείρας, = 'hawsers.' For ἀποξύνουσι, 'taper,' Buttmann conjectured ἀπο-ξύουσι, which most modern editors accept.

1. 273. ὁπίσσω, 'by-and-by'='if I am so reckless.'

1. 276. κομίσσατο = 'rescued.' He must be a man from a distant land, for we have no near neighbours.

l. 280. 76s. The accent on this indefinite pronoun is thrown back by the enclitic.

I. 281. $\xi \xi \epsilon \iota \delta \epsilon \mu \nu$, and he will have her to wife for evermore. There is a sneer implied in this, as the loves of gods for mortal women were proverbially inconstant. Cp. $\xi \chi \epsilon \iota s$ 'E $\lambda \epsilon \nu \eta \nu$, Od. 4. 569.

- l. 2S2. βέλτερον. 'Better it should be so! that she should herself have gone about and picked up a husband from some other place than this, for she scorns the Phaeacians here in this land,' etc. The sneering tone continues.
- l. 286. $\tilde{\eta}$ τ is $\tilde{\rho}$ $\tilde{\epsilon}$ $\tilde{\zeta}$ or. The optative introduces a merely hypothetical case; when this is narrowed to a special and actual instance the mood changes to conjunctive, e.g. $\mu i \sigma \gamma \eta \tau \alpha i$.
- 1. 287. ἐόντων stands in so emphatic a position, that the interpretation, 'her friends still living,' seems necessary; φίλων is more closely defined by πατρὸς καὶ μητρός.

1. 288. ἀμφάδιον, see on Od. 5. 120.

1. 289. $\delta \delta \epsilon =$ just as I say it.

1. 291. άλσος 'Αθήνης αἰγείρων, 'a grove of Athena, of black poplars;' both 'Αθ. and αἰγ. depend on άλσος, but the latter gen. adds a further description. Otherwise we might take άλσος αἰγείρων as one logical noun = 'a poplar grove.'

l. 293. τέμενος = 'the royal park.' Cp. Thucyd. 3. 70, 5.

1. 300. καὶ πάις, vel infans.

l. 301. οὐ μὲν γάρ τι. Trans. 'For the houses of the Phaeacians are not at all made like it (τοῖσι, sc. δώμασι), seeing of what sort the house of Alcinous the hero is.' For the additional clause οῖος, κ.τ.λ., cp.

ού τι τοιούτον ἐτύχθη,

οίην τερπωλήν θεώς ήγαγε. Od. 18. 36.

1. 303. The shortening of the middle syllable of $\eta \rho \omega os$ is unusual. Perhaps $\beta \epsilon \beta \lambda \eta a_i$, Il. 11. 310, is a dactyl, which would afford a parallel.

1. 304. διελθέμεν, for the $\epsilon \sigma \chi \dot{\alpha} \rho \eta$ was at the further end.

l. 307. Arete is represented sitting ($\dot{\eta}$ δ ' $\dot{\eta}\sigma\tau\alpha$), so the words must mean that her seat is set against a column.

l. 30S. ποτικέκλιται αὐτῆ may be ποτικ. κίονι = 'both seats against the same.' Or αὐτῆ may be a brachylogy for αὐτῆs (sc. 'Αρήτηs) θρόνω. Cp. ὁμοῖα νοήματα Πηνελοπείη for νιήμασι Πηνελοπείηs, Od. 2. 121.

1. 312. εί καὶ μάλα. 'Even though thou art from a distance,' adding

emphasis to the καρπαλίμως.

ll. 313-315. These verses, which occur in Od. 7. 75-77, seem superfluous here and are wanting in several MSS.

1. 316. φαεινη. The handle of the whip was probably polished and

ornamented.

1. 318. εὖ μἐν τρώχων, 'and well they sped with prancing pace.' It does not seem that different paces are being described, but the second clause is thrown into a new sentence with a finite verb instead of standing as a participial addition, viz. πλισσύμενοι πύδεσσι.

1. 319. ἡ δὲ μάλ' ἡνιόχευε, 'and she drove skilfully, and laid on the lash with judgment.' She had to suit her pace to those who were on

foot.

1. 321. δύσετό τε.. καὶ ἵκοντο = 'As the sun set they came.' Cp. Od. 7. 289.

1. 330. ἐπιζαφελῶs. ἐπι-ζά[δια] and φελ-= 'swell,' as seen in δ-φέλ-λω.

BOOK VII.

1. 1. ήρᾶτο, takes up the εὐχόμενος of 6. 328.

1. 4. στήσεν, sc. τοὺς ήμιόνους. So στήσαι ἵππους, Il. 5. 755. Join ἀμφίς μιν.

l. 7. ¿òv, § 15. 2.

I. 9. 'Απείρηθεν, from 'Απείρη = 'the limitless land;' a fanciful name, like Υπερείη, Od. 6. 4.

1. 10. έξελον, sc. Φαίηκες, 'chose out of the booty for Alcin.' Cp. Od.

9. 160.

l. 11. δήμος ἄκουεν [αὐτοῦ], 'listened to him,' ώς θεοῦ.

l. 12. τρέφε, 'was nurse to.' The following η η are both demonstrative, not relative. Nausicaa sups in her own room, not in the hall.

1. 15. ή έρα, 'mist.' So Virg. Aen. 1. 411 aere sepsit.

l. 20. παρθενική = παρθένος (as ὀρφανικός, Il. 6. 432), 'a virgin, a young girl.'

1. 23. 'Αλκινόου, a nearer definition of ἀνέρος, sup., just as ἐξ ἀπίης γαιὴς is of τηλόθεν. ἀπίος from ἀπὸ is like ἀντίος from ἀντί. Γη ἀπία as a name for the Peloponnese is a different word.

l. 25. τω, 'wherefore.'

1. 28 δν με κελεύεις, sc. δείξαι.

1. 29. vaier, Od. 1. 404.

l. 30. σιγή τοΐον, see on Od. 1. 209.

1. 31. προτιόσσεο = πρόσβλεπε.

1. 32. οὐ μάλα, as we should say, 'not so very fond of strangers,' meaning, 'not at all fond;' 'nor do they welcome and entertain one who may come from elsewhere.' The reception of Odysseus is hardly consistent with this confession of Phaeacian inhospitality.

1. 34. θος σι is such a regular epithet of νηνσί that here it is quite unemphatic: but ωκείησι supplies the emphasis = 'trusting in the speed

of their swift ships.'

1. 35. ἐκπερόωσι, § 18. 2. δῶκε, sc. λαίτμα ἐκπερᾶν.

1. 36. τλè νόημα. This comparison is worked out Il. 15. 80.

l. 40. διὰ σφέαs, i. e. going through the midst of the people to reach the palace.

l. 44. ἡρώων refers to the chieftains who came each with his retinue.

1. 47. τοῖσι. This plural is loosely used, as the conversation is only between two. Cp. Od. 5. 202.

1. 49. πεφραδέμεν, Schol. ἐπιδείξαι, cp. § 16. 2 and § 17. 5.

ODYSSEY, VII.

1. 54. ἐπώνυμον refers properly to a sur-name, added with a special significance; e.g.

'Αλκυόνην καλέεσκεν ἐπώνυμον, οὕνεκ' ἄρ' αὐτῆς μήτηρ ἀλκυόνος πολυπενθέος οἶτον έχουσα κλαῖε. Il. 9. 562.

Here Arete is so called $\kappa a\theta \delta$ άρητῶς $\kappa a \delta$ εὐκταίως έγεννήθη, Schol Cp. the use of ἐπίκλησιν, Od. 5, 273.

τοκήων must refer to ancestors and not to immediate parents, for Alcinous was uncle as well as husband to Arete, as the genealogy shows,

Poseidon = Periboea

Nausithoos

Rhexenor Alcinous

Arcte.

1. 59. Γιγάντεσσιν. The giants over whom Eurymedon was king were a savage race living near the home of the Cyclops (cp. inf. v. 206, Od. 6. 4). The wars between the Gods and the Giants are a later fable, and are not alluded to here. Eurymedon is represented as having brought destruction on his people and himself in some unsuccessful battle.

1. 61. τη, sc. Periboea.

l. 64. τον μεν ('Ρηξήνορα) ἄκουρον, i.e. without a male heir, as the addition μίαν οἵην, κ.τ.λ. shows.

l. 65. νυμφίον, Schol. = νεωστὶ γεγαμηκότα.

l. 68. ὑπ' ἀνδράσι, 'in subjection to their lords.'

1. 69. περὶ κῆρι, see on Od. 5. 36. τετίμηταί τε καὶ ἔστιν. Damm interprets rightly, 'sicut illa maxime ex animo in pretio babita est, et etiamnum babetur, nam saepe uxores primis mensibus vel annis carae fuerunt, et nunc non sunt adhuc.' With ἔστιν supply τιμήεσσα from τετίμηται. Nitzsch compares Propert. 2. 13, 38

Nec minus baec nostri notescet fama sepulcri,

Quam fuerant Phthii busta cruenta siri;

where fuerant = fuerant nota, from notescet.

1. 72. δειδέχαται, from δείδεγμαι, E_l ic perf. with present sense, from δείκνυμι, in the sense of 'to hold out the hand to any one,' 'to greet;' cp. in a similar sense, δεικανάομαι, Od. 18. 111. Others refer the form to δέχομαι, pf. δέδεγμαι, or δείδεγμαι, and so translate it 'welcome her.' Cp. § 17. 4.

1. 73. καὶ αὐτη, i.e. 'she does not only shine with reflected honour

from the king.'

1. 74. Trans. 'And for those whom she favours (even though they be men) she settles their quarrels;' a task out of the sphere of an ordinary woman.

83

1. 80. 'Αθήνη, 'Athens;' later, 'Αθῆναι. The 'strong house of Erechtheus,' is the temple in the Acropolis dedicated to the joint worship of Athena and Erechtheus the primitive Athenian hero. Cp. Hdt. 8. 55 ἔστι ἐν τῷ ἀκροπόλι ταύτη Ἐρεχθέος τοῦ γηγενέος λεγόμενον εἶναι νηὺς, ἐν τῷ ἐλαίη τε καὶ θάλασσα ἕνι.

1. 86. ἐληλάδατο, for ἐλήλαντο, from ἐλαύνω. The δ is introduced for the sake of euphony, as in ἀκηχέδαται, Il. 17. 637. The form is found in Herodot. with verbs in ζω, as κεχωρίδαται, I. 140; ἐσκενάδαται 4. 58. Trans. 'walls had been run;' cp. inf. v. 113. ἐλαύνω may possibly refer here to the forging of the brass of which the walls were made.

1. 87. The μυχὸs is the point farthest from the entrance. The phrase is equivalent to 'from front to back;' cp. Od. 3. 402. κύανος is a doubtful word. In It. 11. 24, it seems to be spoken of as a metal, and so many render 'blue steel,' i. e. tempered till blue, like a watch-spring. Others, more naturally, regard it as a native ore of copper of a bright blue like verditer. It may have been in the form of an enamel. Trans. simply, 'a cornice of blue.' The reference is still to the outside walls of the house, the description of the interior begins inf. v. 95.

I. 88. ἔντος ἔεργον (εἰργον), 'closed in.' The plural, θύραι, seems to imply the two leaves of a folding door. So δικλίδες, Od. 2. 345.

l. 90. Trans. 'Of silver was the lintel above them, and of gold the hook,' which served as a door-handle; cp. Od. 1. 441.

l. 91. There were two dogs on either side of the door, one of gold and one of silver, 'which H. had wrought with cunning mind to keep ward at the house of Alcinous, being deathless and ageless for ever.' For similar magical works of Hephaestus, cp. Il. 18, 418.

1. 92. πραπίδες (like φρένες), properly = the diaphragm or midriff; cp. II. 11. 579 βάλε. ἡπαρ ὑπὸ πραπίδων.

1. 95. ἐρηρέδατο, Schol. ἐρηρεισμένοι ἦσαν, from ἐρείδω, (cp. the use of κλίνω, Od. 6. 308), 'were planted leaning along the wall, right through from front to back. ἔνθα = ἐν θρόνοις.

1. 97. εύννητοι (for εύνητοι), § 8. 2. βεβλήατο, § 17. 4.

1. 99. ἐπηετανὸν, see on Od. 4. 89.

l. 100. 'Statues of boys on pedestals ($\beta\omega\mu\delta s$, like $\beta\delta\theta\rho\sigma\nu$, from $\beta\delta\nu\omega$) were there, giving light all night long.'

l. 102. φαίνειν, used absolutely, as in Od. 18. 307 αὐτίκα λαμπτῆρας τρεῖς ἴστασαν ἐν μεγάροισι ὅφρα φαείνοιεν.

Cp. Od. 19. 25. νύκτας is the accus. of duration of time.

l. 103. oi = 'Αλκινόφ. Cp. Virg. Aen. 1. 703.

l. 101. μύλης, gen. Others read μύλης = μύλαις. μήλοπα καρπόν, 'the yellow grain.'

1. 105. ὑφόωσι, § 18. 2. ἡλάκατα, see on Od. 6. 53, 306.

1. 106. As οἰά τε follows directly on ημεναι, it is natural to lock for the point of comparison in that word. The maidens, then, sit together row behind row like close-clustering leaves. But the more picturesque interpretation is given by the Schol. διὰ τὸ εὐκίνητον τῶν χειρῶν ἐν τῷ στρέφειν τὴν κρόκην (thread) ὡς καὶ τὰ φύλλα τῆς αἰγείρου.. εὐκίνητα ῥαδίως καὶ ὑπὸ τυχούσης αὕρας, i.e. 'any breath of air that comes.'

1. 107. καιροσέων, properly καιροέσσεων from καιρόειs, the adject from καιρος, the woof or cross-threads in weaving, for which other edd. write καιρουσσέων and καιροσσέων. Trans. 'and from the close-wove linen, trickles off liquid oil.' The simplest interpretation is that the linen is of so close a texture that oil would run off its surface instead of soaking in. Others take it of the glistening look of the linen, which is a proof of good weaving. So Il. 18. 595

χιτῶνας

εΐατ' έυννήτους ηκα στίλβοντας έλαίω.

Cp. also Od. 3. 408. Others again refer it to the actual use of oil in 'dressing' the fabric.

1. 108. 'As the P, are cunning beyond all men at sailing a swift ship on the sea, so $(\hat{w}s = \tau \delta \sigma o \nu)$ are the women skilled in weaving.'

l. 110. τεχνήσσαι is for τεχνήεσσαι, from τεχνήεις, a reading preserved by the Schol. The word is parallel to $i\delta\rho$ ιες. The ordinary reading $i\sigma\tau \partial\nu$ τεχνήσαι (first aor. inf. τεχνήσαι as an accusative of reference; but $i\sigma\tau \hat{\omega}$ ν is found in several good MSS. For the words $\pi\epsilon\rho$ 1. $i\sigma\theta\lambda ds$ 2, see on Od. 2. 117.

1. 113. ἀμφοτέρωθεν. This the Schol. rightly interprets as equivalent to παντάχοθεν, because it gives the enclosure in length and breadth. So ἔνθα καὶ ἔνθα in the same sense, Od. 10. 517.

l. 114. πεφύκασι, as λελόγχασι, Od. 11. 304; others read πεφύκει.

1. 117. τάων, § 14.

1. 118. xeiuatos, 'in winter,' genit. of point of time.

θέρευς, § 4. 1. 'Their fruit never falls or fails, winter or summer; lasting all the year round; but ever and aye (μ άλ aiεί) the zephyr as it breathes is forming some fruits and ripening others.'

ζεφυρίη (cp. Od. 2. 195) is a fem. adj. used substantively, as ήοίη for

ηωs, Od. 4. 447.

1. 120. $\epsilon \pi i =$ after.' The marvel both in the garden and the vineyard (see below) is that the various stages of growth and maturity are all going on together. The accuracy of the description is marred by the introduction of $\sigma \tau a \phi \nu \lambda \dot{\eta}$, as the garden is separate from the vineyard, where alone the vines are growing.

1. 122. oi, see on v. 103 sup. For άλωή, cp. Od. 1. 193.

έρρίζωται = πεφύτευται, Schol.

1. 123. Trans. 'Of it (sc. άλωῆs) one part, a warm spot on level

ground, is dried by the sun' (there is a distinction between $\tau \ell \rho \sigma \epsilon \tau a_i$ and the ordinary warmth that ripens), 'other grapes again ($\epsilon \tau \epsilon \rho a_i$, sc. $\sigma ra\phi \nu \lambda a_i$ s) they are gathering, and others they are treading; and in the foreground are setting-grapes shedding their blossom, and others again are just colouring.' The simplest way to make an antithesis between $\epsilon \tau \epsilon \rho \sigma \nu \mu \epsilon \nu$ (v. 123) and $\epsilon \tau \epsilon \rho a_i \delta \epsilon$ (v. 124) is to suppose that the sunny spot on level ground is used for drying the gathered grapes into raisins. In the other parts of the vineyard the grapes hang yet on their vines, or are being carried to the wine-press.

1. 127. ἔνθα δέ. 'And there again trim garden beds of every sort [of herb] are planted, along the last row, looking ever gay.' The last row, sc. of vines. Where the vineyard ends, the garden of herbs begins.

1. 128. γανόωσαι, § 18. 2. πεφύασι, § 21. 1.

l. 131. $\delta\theta\epsilon v = \dot{\epsilon}\xi$ hs $\kappa\rho\dot{\eta}\nu\eta s$. For inouv used intransitively, cp. Od. 11. 239.

1. 132. ἐν ᾿Αλκινόοιο, sc. δόμφ.

1. 135. Join εἴσω δώματος, as Od. 8. 290. εἴσω goes usually with accus.

1. 138. σπένδεσκον, § 17. 6.

l. 140. ἡέρα ἔχων, 'clad in mist,' as εῖματα ἔχειν, Od. 17. 24. Join βῆ διὰ δῶμα.. ὄφρα ἵκετο.

l. 143. 'And then the marvellous mist melted away from him.' For the gen., cp. $\pi \dot{\alpha} \lambda \iota \nu \tau \rho \dot{\alpha} \pi \epsilon \theta$ ' $\nu \dot{\iota} os \dot{\epsilon} \hat{\eta} os$, Il. 18. 138. Cp. Virg. Aen. 1. 568.

1. 144. ἰδόντες (aorist), 'when they caught sight of.'

1. 145. ὀρόωντες (present), 'as they gazed.'

1. 148. ὅλβια can hardly be taken as adverbial to ζωέμεναι, but the infin. must be regarded as an addition to the sentence. 'May the Gods grant them blessings (Od. S. 413) in [all the circumstances of] their lives.' Lit. 'with reference to their lives.' For the infin. so used to express the sphere in which some action takes place, cp. ὁς δμηλικίην ἐκέκαστο, ὅρνιθας γνῶναι. 'His superiority is shown in his knowledge,' Od. 2. 159 Cp. also 3. 246, and 5. 217.

1. 152. θâσσον, 'all the quicker,' sc. than I should without your aid. φίλων ἄπο, 'far from friends.'

l. 154. ἀκὴν, see on Od. 2. 82.

1. 156. ἀνδρῶν, partitive genit. after εs, 'who among the Phaeacians,' cp. Od. 5. 448. προγενέστερος, a qualifying comparative, as γεραίτερος, Od. 3. 362.

1. 159. κάλλιον, 'more honourable.' The comparative means that our present neglect is no *improvement* on our usual custom. Cp. Od. 3. 70. The $\tau \delta \delta \epsilon$ is explained by the words that follow, $\xi \epsilon \hat{\nu} \nu \nu$, $\kappa. \tau. \lambda$.

1. 161. σον, emphatic, 'waiting for the word from thee.' ποτιδέγμενοι,

(προσδέχομαι), § 20. 4. ἰσχανόωνται, 'are holding back.'

1. 164. ἐπικρῆσαι for ἐπικεράσαι, i.e. to mix with water in the κρητήρ.

1. 165. σπείσομεν, (σπένδω), § 3. 4.

1. 166. ἔνδον ἐόντων, 'from what she has within,' Od. 1. 140.

l. 167. ίερὸν μ. 'A., cp. Od. 2. 409.

l. 169. ἀπ' ἐσχαρόφιν, § 12. I. Cp. Od. 5. 59.

l. 170. 'Having made to rise up his son who was sitting near him; and him he loved most of all.' Later syntax would substitute $\delta \nu$ for $\delta \epsilon$ $\mu \nu$. Cp. Od. 1. 71; 2. 54.

II. 172-176 = Od. 1. 136-140.

l. 177 = Od. 6. 249.

ll. 183 foll., see on Od. 3. 340 foll.

1. 188. κατακείετε, § 23. 6. Apparently an imperat. a rist formed from the future κείω. Others take κείω as a desiderative verb and not a tense of κείμαι.

1. 189. Join ἐπι-καλέσαντες.

l. 192. $\delta \xi \epsilon \hat{\imath} vos$, 'this stranger,' demonstrat. use of definite article. $use x' = use \kappa \epsilon$.

l. 195. μηδέ πάθησι, in construct. with ωs κε. μεσσηγύς, 'meanwhile,' i.e. between his departure hence and his arrival at home:

explained by the following words πρίν.. ἐπιβήμεναι.

1. 197. The common reading is κατακλώθες. But the Schol writes τὸ δὲ κατὰ πρὸς τὸ νήσαντο: the preposition goes with the verb. Trans. 'Whatsoever Fate and the stern spinners span off for him with their thread at his birth when his mother bare him.' Join οἱ γεινομένω. κατανήσαντο is like ἐπινήθω, Il. 20. 128, οτ ἐπικλώθω, Od. 3. 208. κλῶθες is a metaplastic form for κλῶθοι from κλώθω.

l. 201. evapyeis, 'in visible presence.' He feels that 'the Gods are contriving something else in this,' if they are going to hide their divinity

in mortal disguise.

1. 204. καὶ μοῦνος, 'even when by himself,' in opposition to the assembly that gathers at the sacrificial feast. ξύμβληται, conjunctive of syncop. aor. ξυμβλήμην, § 20. 4.

l. 205. ου τι κατακρύπτ., used absolute, 'they make no manner of

concealment.' ἔγγυθεν, sc. in lineage.

1. 211. Trans. 'Whomsoever of men ye know most burdened with sorrow, to them I may liken myself in my troubles.' For the form of sentence, cp. Od. 1. 219.

l. 213. καὶ δέ. Trans. 'Aye! and '.. καὶ μᾶλλον, vel magis.

1. 216. 'Nothing is more shameless beyond [i.e. than an angry belly.'

So έξοχ' ἀρίστας (κοίρας) ἄλλά τε πύλλ' ἐπὶ τῆσι, Il. 9. 639.

l. 217. $\epsilon \pi[\epsilon] \lambda \epsilon \tau \sigma ... \epsilon \kappa \epsilon \lambda \epsilon \nu \sigma \epsilon v$, a orists of customary action. There is no need of ν $\epsilon \phi \epsilon \lambda \kappa \nu \sigma \tau \iota \kappa \delta \nu$ after $\epsilon \kappa \epsilon \lambda \epsilon \nu \sigma \epsilon$, because $\epsilon \sigma$ [$\epsilon \sigma$] takes the digamma, § 2.

l. 221. έκ-ληθάνει, 'makes me forget;' cp. έκλέλαθον κιθαριστών,

'they made him forget his harp-playing,' Il. 2. 600.

1. 222. ότρύνεσθαι, infin for imperat. φαινομένηφι, § 12. 1.

1. 223. ἐπιβήσετε, conjunct., § 3. 4, 'land me upon;' transitive 1st aor.

1. 224. καί περ. Only in this passage written together; elsewhere always divided by one or more words, as Lat. ne. . quidem.

ίδόντα με, 'When once I have had a sight of my possessions, may even my life leave me.' Cp. Il. 5. 685 ξπειτά με καὶ λίποι αἰών.

1. 229. of µèv, this includes the guests who lived in the town.

1. 232. ἔντεα δαιτός. So Virg. calls the implements for baking, etc., Cerealia arma, Aen. 1. 181. ἀπεκόσμεον, 'began to clear away.'

1. 234. είματα, in apposition with and descriptive of φάρος and χιτών.

_Cp. Od. 6. 214.

1. 237. Trans. 'This, the first question, I myself will ask.' On the double interrogative. τ is $\pi \delta \theta \epsilon \nu$, see on Od. 1. 170.

1. 239. The readings vary between $\phi \hat{\eta}s$ (i.e. $\xi \phi \eta s$) and $\phi \hat{\eta}s$, 2nd person pres. The former is better, 'Saidst thou not?'

1. 24⁵. ἐφέστιον to be taken predicatively with ἥγαγε, 'brought me to her hearth.'

ll. 249-251=Od. 5. 131-133.

1. 251. ενθα takes up the moment of εκέασσε. The lines 251-258 were rejected by some of the Alexandrian critics as a later interpolation. ἀπέφθιθεν, § 22. 1.

1. 256. ἐνδυκέως. Perhaps, as v may represent o in Aeolic, this is for ἐνδοκέως, i.e. = κατὰ δόξαν, 'decently,' 'properly.'

1. 261. Scan ἀλλ' ὅτε δὴ ὅγ δοόν μοι ἐ πιπλόμεν ον ἔτος ἢλθε. Here ὅγδοον must be a dissyllable, as in Od. 14. 287. Dindorf conjectures δὴ δγδόατον by synizesis.

1. 263. η καὶ νόος. We should expect η καὶ ὅτι νόος. Cp. Od. 9. 339.

The ἀγγελίη mentioned here is brought by Hermes, Od. 5. 29 foll.

1. 265. ἔσσεν, 'clad me with,' ἔννυμι.

1. 266 = Od. 5. 268.

II. 267, 268 = Od. 5. 278, 279.

1. 270. ξυνέσεσθαι διζυί. So Soph. Phil. 1168 άχθος ώ ξυνοικεί.

1. 273. The meaning is that the waves swept him from his boat.

1. 274. Join άδινὰ στεν., as βορέα στεν.. Od. 5. 420.

1. 276. τόδε λαῖτμα, 'yonder deep.' He points in the direction of the sea. διέτμαγον, cp. Od. 5. 409.

1. 278. 'There (sc. ἐν ὑμετέρη γαίη) the wave would have dashed me on the beach as I tried to land.'

1. 280. cios, see on Od. 4. 90 and § 3. 6.

1 281, 282 = Od. 5.442, 443.

I. 283. Trans. 'And [having got clear] from the water I sank down, rallying my spirit.' Cp. Od. 5. 458.

L 284. διιπετέος, see on Od. 4. 477.

- 1. 285. ἐκβàs is intended to give the same picture as ἐκ ποταμοῖο λιασθεὶs, Od. 5. 462.
 - 1. 286. Join Kat-EXEUEV.
- l. 289. δύσετο. Cp. Od. 6. 321, which shows that there were yet some hours of daylight after Odysseus awoke. To avoid the contradiction, Aristarchus reads δείλετο, 'the sun was westering.' $\delta \epsilon i \lambda \eta$ was the 'afternoon,' Il. 21. 111.

l. 290. τεήs, § 15. 2.

1. 292. ἥμβροτεν, i.e. ἥμαρτεν (ἀμαρτάνω), with a metathesis of aρ to ρα, i.e. ἥμρατον or ἥμροτον (cp. above κατέδ-ρα-θον from καταδ-αρ-θάνω). The β is inserted to harmonise the sound of $\mu\rho$, as in $\mu\epsilon\sigma\eta\mu[\beta]\rho$ ία.

1. 293. avriávavra, see on Od. 6. 193.

l. 294. $\epsilon p \xi \epsilon \mu \epsilon \nu$ may be a future tense, or the Epic 2nd aor. with the sigma, as $d \xi \epsilon \mu \epsilon \nu$, Il. 23. 111. See § 20. 2. 'As you would not expect a young person to do when meeting any one.'

1. 297. ἀληθείην, '[as] the truth,' in apposition to ταῦτα.

- 1. 301. 'And yet it was to her first that thou didst make thine appeal.' Cp. Od. 6. 176.
- 1. 303. The statement of Odysseus here becomes more diplomatic than true. Cp. Od. 6. 260 foll.
- l. 307. 'We, the race of men, are touchy.' δύσζηλοι (ζηλος, ζέω, ferveo), in the masculine by constructio ad sensum.
- l. 311. αι γαρ. εχέμεν. For this use of an infin. in place of the usual optative, cp. Od. 17. 355, where both constructions are combined,

Ζεῦ ἄνα, Τηλέμαχόν μοι ἐν ἀνδράσιν ὕλβιον εἶναι, καί οἱ πάντα γένοιθ' ὅσσα φρεσὶν ήσι μενοινᾶ.

Trans. 'Would that, O father Zeus, and Athena and Apollo, thou, being such an one as thou art, and feeling as I feel, mightest have to wife my child, and be called my son-in-law abiding here.' Cp. al-o Od. 24. 379.

1. 314. οἰκον δέ τ' ἐγώ. The reading of κ'[ε] for τ'[ε], which better suits the sense, is given in one and suggested (by the word κἀγὼ) in another MS. The reading in the text is generally translated, 'And O I that I might give thee an house:' carrying on the wish from αὶ γὰρ, sup. v. 311.

1. 316. μή.. γένοιτο, i.e. 'heaven forbid.'

1. 317. ἐς τόδε.. αύριον ἐς, ' I appoint your departure for this date, viz. for to-morrow.' Cp. ἐς τόδ' ἡμέρας, Eurip. Alcest. 9.

1. 318. τημος δέ, 'and then,' i.e. when to-morrow comes.

1. 319. ἐλόωσι. Probably the present tense from ἐλάω Epic form of ἐλαύνω, § 18. 2. It may also be regarded as an open form of ἐλῶσι, the contracted future, 'While they row you over the calm sca.' So πόντον ἐλαύνειν, Il. 7. 6.

L 320. καὶ εί που, as we say, 'and anywhere else you like.'

1. 322. oi.. law, ii ex civibus nostris qui.

1. 323. This visit of the righteous Rhadamanthus, who is elsewhere represented (Od. 4. 564) as living in Elysium, belongs to an unknown legend. For Tityos, cp. Od. 11. 576.

l. 326. ἀπήνυσαν, sc. τὸν πλοῦν. Cp. νηῦς ἀνύσειε θαλάσσης ὕδωρ,

Od. 15. 294.

1. 330. The use of this verse, which has passed into a formula, is inaccurate here, as it introduces no personal address to an interlocutor, but a prayer to Zeus. See on Od. 2. 302.

11. 336-3.9 = Od. 4. 297-300.

1. 342. ὅρσο, see on Od. 6. 255. κέων, a shorter form of κείων.

1. 3+5 foll., see on Od. 3. 399, 402 foll.

BOOK VIII.

I. 3. åv, § 7.

1. 4. ἡγεμόνευε, cp. Od. 3. 386.

1. 6. λίθοισι, i. e. the λαέσσι of Od. 6. 267.

1. 7. $\pi\lambda\eta\sigma$ ίον = 'near one another.'

μετώχετο (explained by v. 9), 'went about to accost every one she met.'

l. 11. ἄγε, singular verb used with plural subject, because the form had become merely interjectional. Cp. Od. 2. 212.

l. 12. léval is not dependent on δεθτε, but stands as infin. for imperat.,

Od. 1. 292.

1. 16. ἔμπληντο, § 20. 4. Join ἔμπλ. βροτῶν. The ἔδραι = the $\lambda i\theta o i$, sup. v. 6.

l. 18. τω̂.. ωμοις, 'over him, on head and shoulders;' for this epexe-

gesis, cp. Od. 6. 235.

l. 21. ως κεν γένοιτο. The addition of κεν implies that the desired result naturally follows the fulfilment of the condition. Cp. Od. 2. 53. And, for the same mood after a fut. tense, cp. Od. 13. 401 κνυζώσω τὰ ὅσσε... ὡς ὰν φανείης. Cp. Plato, Phaedr. 230 B, 'The tree ἀκμὴν ἔχει τῆς ἄνθης ὡς ἃν εὐωδέστατον παρέχοι τὸν τόπον.'

1. 22. δεινός τ' alδοιός τε= 'awe-inspiring and reverend.' ἐκτελέσειε

is still in construction with $\omega s \kappa \epsilon \nu$.

l. 23. πολλούς τούς πειρήσαντο, 'those many trials of skill in which the Phaeacians made proof of Odysseus;' τούς may stand for τοῖς attracted into the case of ἀέθλους, if it may be taken as accusativus respectus. Cp. ἔκαστά τε πειρήσαιτο, Od. 4. 119. The line is suspicious and was rejected by Zenodotus, since Odysseus did not engage in many contests. But v. 214 shows that he was at any rate ready for more.

1. 24. See on Od. 2. 9.

11. 25-27 = Od. 7. 185-187.

- 1. 29. η ε.. η is a further description of οὐκ οἶδ' ος τις, 'whether he be come from E. or W.'
- 1. 30. πομπὴν δὲ, 'He is urging upon us his dismissal, and is praying that it be confirmed for him.'
- l. 31. ώs τὸ πάρος περ, i.e. as we have always done on behalf of those who have sought our aid.
- 1. 32. οὐδὲ γὰρ οὐδέ. The whole sentence is negatived by the first οὐδὲ, which negation is again repeated before the emphatic ἄλλος. Cp. Od. 3. 27.
- 1. 36. κρινάσθων, 'let them choose two-and-fifty youths among the people.' κρινάσθων is middle voice, as in Od. 4. 408; the ordinary form in -θωσαν not being found in use in Hom r. The subject to κρίνασθ. is an indef. plural, as in $\phi a \sigma l$ 'men say.' The dual κούρω, here and inf. v. 48, where also κρινθέντε is added, is suggested by the δύω. The change introduced in the number by the addition of πεντήκοντα is as it were forgotten. For the use of πέρος with pres., cp. Od. 4. 811.

1. 37. εὐ δησάμενοι, sce on Od. 4. 782.

1. 39. ἡμέτερόνδε= 'to our [house].'

1. 40. αὐτὰρ οἱ ἄλλοι, 'But as for you others, you sceptred kings, come ye to my fair house.'

1. 44. mepl, C1. Oct. 2. 116.

1. 46. ἡγήσατο, 'led the way,' as ἡγεμόνευε, sup. v. 2.

1. 47. σκηπτούχοι, used sub tantively without βασιλείς.

μετώχετο = 'went to fetch.' Cp. Od. 1. 184, for this use of μετά.

1. 48. κρινθέντε, see on sup. v. 36.

11. 50-55 = Od. 2. 407 and 4. 780-783, 785.

1. 57. αίθουσαι. There were two sets of these: one set built inside the front wall of the αὐλη, on either side the gateway, and so turning the open side of the verandah to face the house. The other set was similarly built against the front wall of the house, so that the two were opposite one another. The latter are alluded to Od. 3. 300. Ερκεα may be the walls enclosing the court; δόμοι includes the house and its entrance; so that these three words are together descriptive of what we should call the whole premises.

1. 58. This verse is wanting in some MSS, and may have been copied

from sup. v. 17.

1. 61. τοὺς δέρον, 'These they flayed and made ready, and prepared a delicious meal.' τετύκοντο (τεύχω). § 16. 2.

1.63. The 'good and evil' which falls to the lot of the bard is

described in the following line.

1. 64. ἀμέρδω, 'to deprive of,' is, according to some, equivalent to ἀ-μερίζω. Others identify it with ἀμέρδω 'ά-μαρ, as in ἀμαυρύω' 'to blind.'

l. 67. Join έκ δὲ πασσάλοφι (§ 12. 1) κατεκρέμασεν.

1. 68. αὐτοῦ, not = ipsius, but a local adverb, 'there,' explained by the

addition ὑπέρ κεφαλη̂s. Cp. Od. 9. 96.

 $\epsilon \pi \epsilon \phi \rho \alpha \delta \epsilon$ (φράζω, § 16. 2), 'showed him how to take it with his hands.' For as he was blind, he could only feel for it.

1. 71, foll. = Od. 1. 149, foll.

1. 73. ἀνιέναι, like ἐποτρύνειν, sup. v. 45. κλέα ἀνδρῶν. In Il. 9. 189, Achilles sings to the lyre, of the glorious deeds of heroes.

- 1. 74. oĭ μης τῆς may be an inverse attraction for τῆς οἴ μης = cuius carminis laus caelum pervenit. So Od. 21. 13 δῶρα τά οἱ ξεῖνος δῶκε = quae dona. Or οἴ μης may be a partitive gen., and the sentence may mean, 'choosing from the whole story. the strife of A.' According to this, οἴ μη would be the whole tale of Troy, and νεῖκος one scene in it. Cp. inf. v. 500 ἔνθεν ἐλῶν, 'taking it up from the point where.' Agamemnon had been told by the Delphic oracle that he might hope to take Troy when he should see an angry quarrel arise between the noblest of the Achaeans. So when Odysseus and Achilles disputed at some sacrificial feast whether Troy could best be taken by stratagem or assault, Agamemnon saw in their dispute the fulfilment of the oracle.
- 1. 76. We must suppose two forms, δηρίσμαι and δηριάσμαι, to give δηρίσαντο and δηριόωντο, respectively.
- 1. 79. χρείων (χρέω), Schol. μαντευόμενος. The meaning of the middle voice, χρησόμενος, is 'to get an oracle for one's self.'
 - 1. 80. οὐδὸν = ' the threshold of the temple.'
 - 1. 81. κυλίνδετο, metaphor from a wave.
 - 1. 82. διά βουλάs, see on inf. v. 520.
- 1. 84. \$\phi\text{apos}\$. This square of cloth was put on so as to cover the left arm and shoulder tightly. The right arm was left bare, and a long corner hung down from the right shoulder. This corner Odysseus threw over from behind, and 'drew it down over his head.'
- 1. 87. $\delta \tau \epsilon \lambda \dot{\eta} \xi \epsilon \iota \epsilon v$, not = 'when he stopped,' which would be $\delta \tau$ ' $\epsilon \lambda \dot{\eta} \xi \epsilon v$, but 'each time he stopped,' as is further shown by the iteratives $\epsilon \lambda \epsilon \sigma \kappa \epsilon$ (v. 88) and $\gamma o \dot{\alpha} \sigma \kappa \epsilon$ (v. 92). There must have been separate divisions, or 'fyttes,' in his recital.
- 1. 89. ἀμφικύπελλον, Od. 3. 63. σπείσασκε (σπένδω, § 17. 6), by way of acknowledgment to the Gods for each fresh instance of their care of him, which Demodocus recited.
 - 1. 91. ἐπέεσσι, ' the stories,' Od. 4. 597.
- 1. 99. συνήσρος (ἄρω), 'the accompaniment.' The lyre is called δαιτὸς ἐταίρη, Od. 17. 271.
 - 11. 104, 105 = sup. vv. 46, 67.
 - l. 106. Notice the tenses ἔλε, ἔξαγε, 'seized, and began to lead.'
- l. 107. ἡρχε τῷ αὐτὴν όδ. = praeibat illi eam ipsam viam quam ceteri [sc. ibant].
 - l. 108. θαυμαίνω, Epic variant for θαυμάζω.

1. 111. All Phaeacian names recall the seafaring life, except Alcinous, Arete, Laodamas, Polybus (inf. v. 373), Dymas (Od. 6. 22), and Rhexenor (Od. 7. 63).

l. 116. The common reading is Nauβολίδης θ', but it is better to

omit the Te and make the patronymic refer to Euryalus.

l. 121. $\nu\dot{\nu}\sigma\sigma\alpha$ is here the 'scratch,' or starting-line. Schol. $\dot{\eta}$ $\dot{a}\phi\epsilon\tau\eta\rho\dot{a}$. It stands also for the turning-post (Lat. meta) in the $\delta\dot{a}u\lambda\sigma$, but here there is a straight course and no turning. $\tau\dot{\epsilon}\tau\alpha\tau\sigma$ $\delta\rho\dot{\epsilon}\mu\sigma$ means that 'the running was made right away from the start.' Cp. Il. 23. 375

άφορ δ' επποισι τάθη δρόμος.

The use of $\tau \epsilon i \nu \epsilon i \nu$ probably points to the constant exertion of the runner.

l. 122. πεδίοιο. For this local genitive, cp Od. 3. 251, etc.

1. 123. We have as a measure of distance in II. 10. 351-353 άλλ' ὅτε δή ρ' ἀπέην ὅσσον τ' ἔπι οὖρα πέλονται ἡμιόνων, αὶ γάρ τε βοῶν προσφερέστεραί εἰσιν ἐλκέμεναι νειοῖο βαθείης πηκτὸν ἄροτρον.

In this passage the ἡμιώνων-οὖρα, or 'mules' range,' represents the distance by which a team of mules beats a team of oxen in ploughing. The phrase ἡμιώνων-οὖρα seems afterwards to have become a familiar expression, and was used without the explanatory addition about the oxen. Cp. δίσκου εὖρα, Il. 23. 431.

1. 125. Join λάους ικέτο, came in to the people [who stood waiting at the winning post]. Cp. Il. 11. 595 ικέτο έθνος έταιρων. ὑπέκπροθέων='outstripping the rest, who were thus left in the lurch

(ἐλίποντο).'

1. 134. οίδε καὶ δεδάηκε, equivalent to οίδε δεδαώς, 'knows by having

learned it.' Cp. Od. 4. 493.

1. 135. ὖπερθεν adds a simple and picturesque touch. μηρούς τε κνήμας τε refer to the lower part of the body: with χείρας begins the description of the upper part. So Od. 20. 352 κεφαλαί τε πρόσωπά τε νέρθε τε γοῦνα. The words μέγα τε σθένος seem to sum up the general result of the foregoing description.

1. 138. 'Nothing worse than the sea at crushing a man['s spirit].'

1. 147. όφρα κε ήσιν, 'as long as he lives,' Od. 2. 119.

1. 148. έησιν, § 15. 2.

1. 154. καὶ μᾶλλον, 'far more.'

1. 159. οὐ.. οὐδέ, see on sup. v. 32. The γάρ means, 'I can well

understand your refusal, for,' etc.

1. 160. $\tilde{a}\theta\lambda\omega\nu$, from neut. $\tilde{a}\theta\lambda\nu\nu$. If it be referred to the masc. form, then oiá $\tau\epsilon$ $\pi o\lambda\lambda$ à must be regarded as merely adverbial = quemadmodum saepe. Cp. Od. 3. 73-

1. 161. ἀλλὰ τῷ δs, 'But [I liken thee] to one who.' ἄμα νηὶ θαμίζων

=apud navem versari solitus.

1. 162. πρηκτήρες, 'traders.'

l. 163. φόρτου τε, 'Is heedful of the freight, and is in charge of the wares, and the gains so eagerly sought.' όδαῖα signifies the backfreight, produced by the sale of the φόρτος, and so is rightly described by the epexcessis κερδέων θ' ἀρπαλέων. Cp. Od. 15. 445 ὧνον ὁδαίων. ησιν is the old and better reading. Some edd. write εἶσιν = 'goes.'

l. 167. οῦτως, 'thus,' i.e. as we see in your case. Trans. 'Thus we see that not to all men do the Gods grant [all] graces, neither form, nor wisdom, nor eloquence. For one man is meaner than another in looks, but G d sets a beauty upon his words, and his hearers gaze upon him with delight, while he speaks unfalteringly with winning modesty.'

1. 170. θεὸς μορφὴν ἐπ. στέφ., lit. deus formam sermoni addit. Sc μορφὴ ἐπέων, Od. 11. 367. For this use of στέφειν, cp. Il. 18. 205 ἀμφὶ δέ οἱ κεφαλῆ νέφος ἔστεφε δῖα θεάων.

Cp. also inf. v. 175 = 'no charm surrounds his words.'

l. 176. ώs, 'even as.' He makes Euryalus the special instance of his words. οὐδέ κεν ἄλλως = 'not even would God fashion thee different,' i.e. on a better model.

1. 180. μυθείαι, so νείαι, Od. 11. 114, § 3. 2.

1. 181. εμμεναι, 'that I was.' So είναι of past time, Il. 5. 639.

1. 183. πείρων is appropriate to κύματα, Od. 2. 454, and is used by

a zeugma with πτολέμουs in the sense of completing

- 1. 186. αὐτῷ φάρει, 'cloak and all,' not to be explained as an omission of σύν 'cp. αἰτῆ σὺν πήληκι, Il. 14. 498', but as an old use of the 'comitative' dative; = 'with his cloak just as it was.'
- 1. 187. πάχετος, apparently a collat. form of πάχυς, as περιμήκετος (Od. 6. 103) is of περιμηκής. Cp. πάχετος δ' ην ηύτε κίων, Od. 23. 191. Trans. 'He scired a quoit, bigger [than the rest], a thick one, far more massive than the sort with which,' etc.

l. 190. λίθοs. The quoit was of stone.

- l. 192. ὑπερ[έ]πτατο (πέτομαι) σήματα, flew past the marks of all, sc. of the other throwers. The σήματα showed the distances of all the former throws.
 - l. 193. τέρματα, 'the range,' merely repeats σήματα.
 - l. 196. ὁμίλφ, 'the mass of other marks more or less close together.'
- l. 198. τόδε γε, sc. σημα is the reading of Aristarch.; the common reading is τόν γε, sc. δίσκον. ὑπερήσει $(\eta \mu \iota)$, 'will throw beyond it.'

l. 201. κουφότερον=' with lighter heart.'

l. 203. ἡ τοσσοῦτον, 'either as far as this, or still further.'

l. 204. otiva, § 15. 4, i. e. quemcumque vero e ceteris omnibus animus impellit, is periculum faciat.

l. 207. πάντων Φαι. resumes and explains $\tau \hat{\omega} \nu$ ἄλλ $\omega \nu$, so that οῦ τι μεγαίρω is parenthetical.

1. 208. φιλέοντι, ' with a man while entertaining you.'

- l. 211. κολούει. The mood changes, because the second clause simply gives the reason why such a man is ἄφρων καὶ οὐτιδανὸς, 'for he cuts short all his own advantage' by quarrelling with his best friend.
 ξο αὐτοῦ = the later ἐαυτοῦ.
- l. 214. Join οὐ κακὸς = ἄριστος. πάντα is further explained by ὅσσοι ἄεθλοι.
- l. 215. τόξον. The quantity of the syllable before the digammated (§ 2) οίδα is noticeable.
- l. 216. Trans. 'I should be the first to hit any man, even though many of my comrades stood at my side,' etc., i.e. He would beat all his companions in shooting, showing himself both more accurate, as picking out his man in a crowd, $(\partial \nu \dot{\nu} \mu i \lambda \psi)$ and more prompt $(\pi \rho \hat{\omega} \tau o s)$.
- l. 224. Ήρακληι, Od. 11. 606, foll. Eurytus was king of Occhalia in Thessaly, Il. 2. 596, 730. The bow of Eurytus was used in the massacre of the suitors. Od. 21. 14-22.
- l. 226. $τ\hat{\varphi}$ = 'wherefore.' οὐδ' ἐπὶ γῆρ. ἵκ., cp. Od. 15. 246 οὐδ' ἵκετο γήραος οὐδών.
- 1. 229. The meaning is, He can throw a dart with his hand as true as an archer can shoot an arrow from his bow.
- 1. 230. The order is δείδοικα μή τις παρέλθη με ('outstrip') οίοισι πόσσι (='in running only'), for 'I was very cruelly battered in the thronging waves, since there was no constant comfort for me on shipboard, wherefore my poor lim's are drocking.' This includes both the privations on the raft and the narrors of the actual shipwreek. Notice plural numb, with neut, noun, as in O.1. 5. 381.
- 1. 239. Join έθέλεις σὴν ἀρετὴν φαινέμεν .. ὡς ᾶν οὕ τις ὄνοιτο. ¹ Thou art anxious to make a display of thy prowess in such a way that no man, who knows in his heart how to speak becomingly may disparage thy manhood.¹ The words χωόμενος .. νείκεσεν stand in a pare heart. The protasis introduced by ἐπεὶ (v. 236) has no proper apodo-is, but the construction changes at inf. v. 241 ἀλλ᾽ ἄγε.

1. 241. ἐμέθεν, § 15. 1.

- 1. 244. Join oia έργα Ζευs καὶ ἡμῖν ἐπι-τίθησι. 'What works Zeus commits to us, also [for we have our special gifts], right on from our fathers' times.'
 - 1. 246 foll. Cp. Hor. Epp. 1. 2, 28

Alcinoique

In eute curanda plus aequo operata inventus, Cui pulcrum fuit in medios dormire dies et Ad strepitum citbarae cessatum ducere curam.

251. παίσατε (παίζω).

254. Join οἰσέτω Δημοδόκω, as inf. v. 261.

1. 258. αἰσυμνήτης, from alσa and root μνη in μιμνήσκω, properly one who regards what is fair.' The v is introduced as in ἀμύμων from

μωμος. The alσυμν. are like the 'Stewards of the Course.' They smoothed the dancing-floor, and made a wide 'ring.' They were public servants whose regular duty was to order the lists (πρήσσεσκον, tense). The aor. $\lambda \epsilon i \eta \nu \alpha \nu$ shows what they did on the present occasion.

l. 264. πέπληγον [§ 16. 2] χορον may mean only, 'beat the floor;' but some render, 'trod a measure,' like Virgil's pars pedibus plaudunt choreas, Aen. 6. 644. The dance was probably so arranged as to in-

terpret the spirit of Demodocus' song by the dancers' gestures.

1. 266. ἀνεβάλλετο, Od. I. 155.

1. 267. ἀμφὶ, with gen. = 'concerning,' as μάχεσθαι πίδακος ἀμφ' ὀλίγης, Il. 16. 825.

1. 271. Hλιοs, only found here. The regular Homeric form is ή έλιοs. $\sigma \phi \epsilon =$ them.

1. 275. $\mu \in \text{volev}$, sc. the lovers. $a \hat{\theta} = \text{where they were}$, Od. 5. 208.

1. 276. δόλον, 'the trap.'

1. 279. μελαθρόφιν, Od. 11. 278.

1. 2S1. περί .. δολόεντα, 'very subtle.'

1. 283. εΐσατο = ' made show of going,' lit. ' seemed.'

1. 284. γαιάων, § 9. 5.

1. 288. ἰσχανόων (ἰσχανάω, § 18. 2), 'desiring.' So δρόμου ἰσχανόωσαν, Il. 23. 300.

1. 202. τραπείομεν. The Schol interprets ἀντὶ τοῦ τερφθῶμεν, answering to Attic ταρπωμέν, 2 aur. pass. conjunct. of τέρπω. From ταρπείομεν we get τραπείομεν, as ε-δρα-θον from δαρ-θάνω. For this form, we may com-pleasure.' λέκτρονδε goes at once with εύνηθέντες; cp. θωκόνδε καθίζανον, Od. 5. 3. Others refer τραπείομεν to τρέπω, and join it with λέκτρονδε, but cp. Il. 3. 441

άλλ' άγε δη φιλότητι τραπείομεν εύνηθέντε,

where the addition of λέκτρονδε is wanting.

1. 203. μεταδήμιος, 'at home.'

1. 294. The Sintian (σίνομαι, 'to ravage') brigands were the earliest inhabitants of Lemnos.

1. 297. ἔχυντο (χέω), § 20. 4.

1. 208. $\hat{\eta}v = \hat{\epsilon}\hat{\xi}\hat{\eta}v$.

1. 299. ὅ τ' οὐκέτι φ. π., 'that there was no longer chance of escape.' For φυκτά, see on Od. 3. 129. Others write ὅτε as a direct antithesis to τότε δη γίγνωσκον = tum . . cum.

l. 300. ἀμφιγυήεις, 'lame of both feet,' lit. 'on both sides,' from γυιδς, 'lame;' cp. γυιόω.

1. 303. This line, wanting in the best MSS., seems to be introduced from Od. 2. 298.

1. 307. έργα γελαστά, 'deeds of mockery.' But as Hephaestus thought it no laughing matter, it may be better to divide the letters $\tilde{\epsilon}$ ργ' ἀγέλαστα. Join οὐκ . . ἐπιεικτὰ = 'hard,' lit. 'not yielding ;' cp. σχέτλιος.

1. 309. ἀίδηλον. The Schol. rightly interprets ἀφανιστικόν. The adj. has both a passive and an active sense, (1) destructive, as here, (2) invisible, as in Hesiod Op. et Di. 754.

1. 310. ἀρτίπος, for ἀρτίπους, as ἀελλόπος, Il. 8. 409, 'sound of limb.'

1. 311. ἡπεδανὸς, lengthened from ἀπεδανὸς, the opposite of ἔμπεδος.

1. 312. τω όφελλον = qui utinam me nunquam genuissent.

l. 313. (va, 'where.'

l. 315. Trans. 'I don't expect that they will care to lie thus ore moment longer, though so very fond; very soon they will both have refancy for sleep.' κειέμεν is from κείω, which is said to be a desideration of κείμαι. But cp. Od. 7. 188. Join οὐκ.. ἐθελήσετον.

1. 318. ἀποδώσει. After εἰς ὅ κε the conjunctive is usual; and so some read here ἀποδώσει. Hermann. ad Vig. 903 remarks, indicativum poeta praetulit rei fortius adfirmandae caussa, i. e. implying that restitution will be made. πατήρ is Zeus, father of Aphrodite by Dione, Il. 5. 370.

1. 324. θηλύτεραι. With this termination, cp. ὀρέστερος, ἀγρότερος,

δεξίτερος, etc.

1. 325. $\dot{\epsilon}\dot{\alpha}\omega v$, 'good things;' an irregular gen. from $\dot{\epsilon}\dot{\nu}s$, of which the neut. is $\dot{\epsilon}\dot{\nu}$. There is great uncertainty about the breathing; most edd. write it with the smooth. Both $\dot{\epsilon}\dot{\nu}s$ and $\dot{\epsilon}\sigma\theta\lambda\dot{\rho}s$ are derivatives from $\dot{\epsilon}\dot{\iota}\mu\dot{\iota}$ ($\dot{\epsilon}\sigma\mu\dot{\iota}$), and mean, literally, 'that which really is,' i. e. the true and good. We find an analogous uncertainty in the breathing of two other derivatives from the same root, e.g. $\ddot{\epsilon}\tau \iota \iota \mu \rho s$ with the aspirate, and $\ddot{\epsilon}\tau \iota \iota \mu \rho s$ with the smooth breathing.

1. 328. πλησίον is substantive.

1. 329. ἀρετα, from ἀρετάω.

1. 332. $\tau \hat{o} =$ therefore, proplerea, as $\hat{o} =$ wherefore, quod; cp. Il. 3.

176 τὸ καὶ κλαίουσα τέτηκα.

11. 340-342. The three optatives are taken most simply as three separate wishes. ἀπείρονες = 'strong,' as going round and round without end.

1. 347. 'I promise you that he himself shall pay all fair claims.'

1. 348. μετ' άθο . θεοίσι = publicly, in Olympus.

1. 351. δειλαί τοι δειλῶν γε. 'In behalf of sorry fellows (like Ares) even securities are sorry things to accept.' δειλῶν is the gen. after ἐγγύαι. The middle voice ἐγγυάασθαι is spoken of the one who takes security. ἐγγυᾳ μὲν ὁ διδοὺς ἐγγυᾶται δὲ ὁ λαμβάνων, Eustat'ι. Hephaestus asks, 'What guarantee shall I have that Ares will pay? I cannot come upon you for the claim.'

1. 352. δέοιμι does not mean, 'bind you under an obligation,' but

actually, 'put you in chains' as I have done to Ares.

1 353. $\chi \rho \dot{\epsilon} os = \mu o i \chi \dot{\alpha} \gamma \rho i a$, sup. v. 332.

1. 358. οὐκ ἔστ' οὐδὲ ἔοικε = neque licet neque decet.

1. 359. δεσμὸν (the older and better reading for δεσμῶν) is the direct

object of ανίει, so ανεσαν πύλας, Il. 21. 537.

1. 365. ἐπενήνοθε. For this word, as well as ἀνήνοθε, see Buttmann, Lexilog. 110 foll. He considers them to be from supposed verbal forms ἐνέθω and ἀνέθω, expressing the meaning of the preps. ἐν and ἀνὰ respectively, i. e. 'being on 'and 'rising up.' Curtius (Gk. Etymol. 226) prefers the connection with avos, which Buttmann rejects. oia may be strictly adverbial, as in Od. 9. 128='even as,' the phrase οία . . ἐύντας being a further description of ἀμβρότω: or it may stand as a relative to all the antecedents suggested by the foregoing clause, e. g. brightness and smoothness and softness.

1. 368. άλλοι, Od. 1. 132.

1. 372. οἱ δ' ἐπεί. The apodosis to this begins at τὴν ἔτερος ῥίπτασκε.

1. 375. δ δ' ἀπὸ χθονὸς, 'the other leaped up and caught it [each

time] before he reached the ground again.'

1. 377. ἀν' ἰθύν. Some interpret this, 'straight up,' in distinction to the direction of the ball thrown from hand to hand in the next dance. But πâσαν ἐπ' ἰθὺν, Od. 4. 434, seems to suggest the meaning to be, 'with might and main,' like ἀνὰ κράτος.

1. 378. ταρφέα, adverbial accus. from ταρφύς, 'with frequent change

from side to side.' ἐπελήκεον, 'beat time.'

1. 379. ἐστεωτες, three syllables by synizesis. Another form is έσταότες. ὑπ'.. ὀρώρει, 'rose up from below.'

1. 382. ἀπειλεῖν, in the sense of promising, occurs II. 23. 872 αὐτίκα δ' ἡπείλησεν έκηβύλφ 'Απύλλωνι

. . . . δέξειν . . ἐκατόμβην.

Trans. 'Thou didst both promise, and lo! here it was ready done,' i. e. 'As thou didst promise, so it was done.'

1. 390. These twelve princes 'rule as lords' among the people.

1. 392. των οἱ ἔκαστος. The sentence would naturally run, των ξκαστος φερέτω, 'let each of these princes bring;' but the construction changes to the direct address, evelkate = 'bring ye.' Trans. 'Now bring for him .. each one of these princes .. a garment, etc. Cp. των πάντων οί έκαστος διν δώσουσι, ΙΙ. 10. 215.

1. 396. ξαὐτὸν='him, personally.'

1. 309. οἰσέμεναι, § 20. 3. εκαστος, distributive, in apposition to the collective subject of πρόεσαν.

l. 403. $\xi \pi \iota = \xi \pi \epsilon \sigma \tau \iota$.

1. 405. αμφιδεδίνηται. Cp. δινωτήν ελέφαντι, Od. 19. 56. πολέος

[§ 13. 5] δέ οἱ άξιον ἔσται, 'he will find it worth much.'

l. 417. δύσετο. Here ends the day that begins with v. I of this book; but the company does not separate for the night before Od. 13.17.

1 421. Tolow, sc. Odysseus and the princes.

- 1. 426. ἀμφὶ πυρὶ, as we say, 'on the fire.' The preposition is accurately used, as the legs of the tripod enclose the fire. oi='for him.'
 - l. 429. ἀκούων,—we should expect ἀκοῆ or ὕμνω as parallel to δαιτί.
- 1. 435. λοετρο-χόον. Notice the accent, lit. = 'bath-pouring.' Trans. 'for filling the bath.' ιστασαν, (imperf.), 'proceeded to set.'
- l. 443. ἴδε πῶμα, 'look to the lid, and quickly fix a knotted cord thereon.' Cp. ὕρη δίφρον, 'see to a chair,' Theocr. 15. 2.

1. 444. δηλήσεται, conjunctive.

- 1. 448. ποικίλον, 'intricate.' δίδας, redupl. 2 aor. as if from ΔΑΩ.
- l. 451. ἐπεὶ οῦ τι κομιζόμενός γε, 'did not often have comfort like this.' θαμίζειν with participle is best translated by an adverb. So διατελεῖν μαχόμενος, 'to be constantly fighting.' Cp. Od. 5. 88.

l. 452. ἐπεὶ, as in Od. 4. 13.

- 1. 453. τόφρα δέ, 'but all that while,' etc.
- 1. 462. ὅτι μοι πρώτη, 'since to me first you owe the debt of rescue.'

1. 465. οῦτω='as you say.'

1. 466. ἐλθέμεν, sc. ἐμέ.

1. 467. καὶ κεῖθι, 'there too' (as I do here).

1. 468. ¿βιώσαο, a strong word; trans. 'Thou didst give me my life.'

1. 470. µoípas, Od. 3. 67.

- 1. 472. λαοῖσι τετιμ., an explanation of the meaning of Δημό-δοκος.
- l. 475. Trans. 'Having cut off a portion from a chine of a hog with white tusks; but the larger part was still left over.' $\hat{\epsilon}\pi\hat{\iota}$ $\delta\hat{\epsilon}$ $\pi\lambda$. $\hat{\epsilon}\lambda\hat{\epsilon}\lambda$. is a parenthesis.

1. 477. τῆ, Od. 5. 346.

1. 478. προσπτύξομαι, conjunctive in construction with ὅφρα.

1. 488. $\mu o \hat{v} \sigma a$. The Muses would be accountable for his gift of song, and Apollo for his skill on the lyre. Or perhaps the reference is to Apollo as prophet, who has revealed to him the truth of the stories he sings.

491. ἄλλου, sc. παρεόντος.

1. 492. μετάβτθι, 'change your ground,' i. e. pass to another story. κόσμον = 'the fashioning.'

1. 493. δουρατέου, cp. Virg. Aen. 2. 15. τον . . ον, both refer to

ΐππον.

1. 494. δόλον, 'as a snare,' as sup. v. 276. Cp. Virg. Aen. 4. 264 doli

fabricator Epeus. Another reading is δόλφ=fraude.

1. 499. &s φάθ', δ δε, 'so he spake, and the other, moved by the god, set forth his strain, having taken it up at the point where they,' etc. With δρμηθείς θεοῦ, cp. Od. 22. 347 θεὸς δε μοι ἐν φρεσὶν οἵμας παντοίας ἐνέφυσε. See Od. 1. 347. After making the Horse, the Greeks fired

their tents, and made show of sailing away in the direction of Tenedos Cp. Virg. Aen. 2. 21 foll.

l. 504-506. μιν. . δ . . αὐτὸν, all refer to the Horse.

1. 505. ἄκριτα, 'undecided,' as shown by τρίχα δέ σφισιν ήνδανε βουλή.

1. 507. διαπλήξαι, (πλήσσω). Others read διατμήξαι, (τέμνω).

1. 508. κατὰ πετράων. The Pergama of Troy stood on a rock which had a steep escarpment on the side of the Scamander.

l. 509. n idav, 'or to leave it there as a splendid present, to be a

peace-offering to the Gods.'

1. 510. The subject to ἔμελλεν is βουλή.

1. 511. ἀπολέσθαι. The subject is πόλιν, from the following πόλις.

1. 520. διὰ 'Αθήνην, ' by means of;' where in Attic syntax we should find διὰ with the gen., which is not used in this sense by Homer. Cp. sup. v. 82, Od. 11. 276, 437.

1. 523. Join πόσιν άμφιπεσ., as in v. 527.

1. 527. oi, 'the enemy smiting her back and shoulders with their spear-shafts carry her off to bondage.' So είσφορεῖν ίδωρ, Od. 6. 91.

1. 529. εἴρερον from εἴρω, (cp. σειρή), 'to tie,' as Lat. servus from

sero (serui).

l. 530. Join της παρειαί,

1. 537. σχεθέτω, 'let him hush.'

l. 539. ἄρορε, intrans. 201. from ὅρνυμι, used here parallel with a present tense, as in Il. 13. 78 χείρες ἄαπτοι μαιμῶσι καί μοι μένος ὥρορε.

l. 540. ἐκ τοῦδ', 'from that time forth.'

1. 546, avri='in the light of.'

547. ὅς τ' ὀλίγον περ, ' who hath reached even a little way with his wits.' ἐπιψαύειν seems used without an object expressed, as ἐπαυρεῖν,
 11. 391 εῖ κ' ὀλίγον περ ἐπαύρη. It is contrary to usage to make πραπίδεσσι governed by ἐπιψαύειν, which would require a genitive.

1. 548. τω, 'wherefore;' sc. because there is such real intimacy between

host and guest.

1. 551. of is the relative qui in urbe [sunt,] quique circa babitant.

1. 553. επήν . . γένηται = ex quo primum natus fuerit.

- l. 556. τιτυσκόμεναι φρεσί, 'purposing it in their minds.' The ships of the Phaeacians were supposed to be gifted with intelligence, like the canoe in the legend of Hiawatha.
 - 1. 560. πόλιας, a dissyllable, § 4. 3.

1. 562. οὐδέ ποτέ σφιν, 'nor ever is there any fear upon them ($\xi \pi i = \xi \pi \epsilon \sigma \tau i$) either of taking any harm or of being lost.'

1. 564. ωs. The uncertainty about the meaning of ωs here is increased by the fact that the ποτε throws back its accent upon it. We may render, Hoc vero ita quondam audivi, or, less simply, Hoc vero [narrabo] sicut quondam audivi.

1. 566. ἀπήμονες resumes πημανθήναι of sup. v. 536. Poseidon was jealous because this immunity from harm seemed to be too great independence of his name.

independence of his power. .

1. 567. φη, '[My father] said that he [Poseidon] would one day wreck a P. ship .. and would throw a huge mountain over our city.' So αμφικαλύπτειν βάκος κεφαλη, Od. 14. 349, and, in Latin, circumdare vincula collo, Ov. Met. 1. 631.

1. 571. έπ[ε]λετο, 'was,' i.e. at the time the threat was made.

1. 573. δππη, 'how.'

1. 574. αὐτούς τε πόλιάς τε, a sort of apposition to χώρας.

1. 578. 'Aργείων Δαναῶν seem to mean the Danai living in Argos, i.e. in Southern Greece.

l. 580, joi, § 23. 4.

1. 5S1. Ίλιόθι πρὸ, see on Od. 5. 469.

1. 583. μεθ' aiμa = 'next to one's own blood relations.'

1. 584. κεχαρισμένα είδώς = ' with fond heart.'

BOOK IX.

11. 3, 4. ή τοι .. αὐδην = Od. 1. 370, 371.

1. 5. $\tau \hat{\epsilon} \lambda os =$ consummation, not end. So dawn is said to bring the day to perfection, $\tau \epsilon \lambda \epsilon \hat{\imath} \nu \hat{\eta} \mu a \rho$, Od. 5. 290. Cp. $\tau \hat{\epsilon} \lambda os \theta a \nu \hat{\alpha} \tau o io$, $\gamma \hat{\alpha} \mu o io$, etc.

- 1. δ. ἔχη .. ἄπαντα, 'possesses [men' throughout all the people;' the o' ject to ἔχη, sc. ἀνθρώπους, is not expressed. Others make ἔχη κάτα = κατέχη governing δημον.
 - 1. 9. κρειῶν, § 3. 2.

l. 10. έγχεῖη, ibid.

- l. 11. The common order of words would be τοῦτο εἴδεται κάλλιστόν τι εἶναι.
- 1. 13. 'But thine heart did incline to ask of my sad troubles.' εῖρεσθ αι], § 6.

1. 14. 'What shall I recount first then, and what last?' έπειτα, as in

ώς ἄρ' ἔπειτ' ήρατο, Od. 3. 62, 'So then he prayed.'

1. 15 = Od. 7. 242.

1. 17. είδετε for είδητε, § 3. 4, from είδω, Ep. conj. from οίδα. Cp. είδωσε, Od. 2. 112; conjunct. after ὅφρα as έω, [from είμι § 23. 4].

1. 18. καὶ ναίων, 'even when dwelling.'

l. 19. $\delta s ... \mu \acute{\epsilon} \lambda \omega$, 'who am esteemed by all men for craftiness.' $\mu \acute{\epsilon} \lambda \omega$ used personally in H. Cp. Od. 5. 6; and 12. 70. In Attic Greek $\mu \acute{\epsilon} \lambda \epsilon \iota$ is an impers. verb.

1. 21. εὐδείελος, for εὐδέελος, i. e. εὕδηλος = 'conspicuous,' others derive it from δείλη, 'the evening sunlight,' making the word mean

westering,' lying to the western sun.

1 22. ἀμφὶ δέ.. iδέσθαι, 'And round it are set many islands very

close to one another, Dulichium and Same and wooded Zacynthus; but [Ithaca] itself lies low in the sea, furthest of all toward the west, but the others lie away towards the east and the sun[-rise]: it is rugged, but a kindly nurse of young heroes: truly I can see nothing sweeter than one's own land.' For valetáw in the rarer sense of 'position,' cp. Soph. Aj. 596

& κλεινά Σαλαμίς, σὰ μέν που ναίεις άλίπλακτος εὐδαίμων.

Samè, called later Cephallenia, is the modern Cephalonia; Zacynthus is now Zante: Dulichium, probably one of the Echinades at the mouth of the Achelous, may have been joined afterwards to the mainland by the deposit of the river. The epithet $\chi\theta\alpha\mu\alpha\lambda\dot{\eta}$ [cp. $\chi\alpha\mu\dot{\alpha}$] does not really describe the coast-line of Ithaca, nor is the relative position of the islands reconcileable with fact. Homer writes as a poet, not as a geographer. For $\pi\alpha\nu\nu\pi\acute{\epsilon}\rho\tau\alpha\tau\sigma$ s, signifying 'last in a rew,' cp. II.

ήστο γάρ έκτὸς.. ὑπέρτατος ἐν περιωπης.

Odysseus says, $\tilde{\eta}$ s $\gamma a i \eta s$ ($\tilde{\eta}$ s from \tilde{v} s = 'his') to make the sentiment more general than if he had used $\tilde{\epsilon} \mu \hat{\eta} s$: cp. inf. v. ?3.

l. 29. αὐτόθι, 'on the spot,' namely, ἐν σπεσσὶ γλαφυροίσι.

1. 33 = Od. 7. 258.

1. 37. εἰ δ' ἀγε, cp. Od. 1. 271. ἐνίσπω is subjunct. of aor. ἔνισπον: the fut, is ἐνισπήσω. Trans. 'Come, let me tell.'

1. 38. ἀπὸ Τροίηθεν. Either the prep. or the termination is super-

fluous. Cp. ἀπ' οὐρανόθεν, Od. 11. 18, εἰς ᾶλαδε, 10. 3:1.

l. 40. Ἰσμάρω, the name of the Ciconian town, defines more accurately the place already implied in $K\iota\kappa\acute{o}\nu\epsilon\sigma\sigma\iota$, with which word it is in apposition.

1. 42. Trans. 'That no one, as far as I am concerned (µ01, ethical

dative) might go off robbed of sair share.' ίσης, sc. μοίρας.

1. 44. ἡνώγεα, § 21. 2.

1. 47. γεγώνευν, § 4. 1.

1.48. The Cicones of Ismarus lived on the south coast of Thrace: others of the same stock dwelt inland, ηπειρον ναίοντες.

l. 49. The full sentence would be καὶ ἐπιστάμενοι πεζοὶ μάρνασθαι ὅθι χρή τινα μάρνασθαι πεζὸν ἐόντα, 'and knowing how to fight on foot where one ought to fight on foot.' ἀφ' ἵππων = 'from the chariot.'

l. 51. ωρη, 'in their season.'

1. 54. Join στησ. μάχην, 'having set the battle in array;' cp. Od. 11. 314.

1. 56. $\delta \phi \rho \alpha \mu \epsilon v = ' \text{ while.'}$

1. 57. τόφρα δέ, [apodosis], 'so long.'

1. 58. 'But when the sun began to slope down towards eventide;' μετὰ gives the change of his course after reaching the meridian. With

βουλυτόνδε, cp. Hor. Odd. 3. 6. 42 Sol ubi .. juga demcret bohus fatigatis.

1. 59. κλίναν 'Axaιοùs, 'turned them to flight.' Cp. inclinare in

fugam, Livy 34. 28.

- 1. 62. ἀκαχήμενοι διὰ τοὺς ἀλωλότας. ἄσμενοι ὅτι μὴ αὐτοὶ ἀπολώλαμεν, Eust.
- 1. 65. πρίν τινα.. ἀῦσαι, 'ere one [=we, like French on, or Germ. man] had called thrice on each of my poor comrades.' This is like the magna manes ter voce vocavi, Virg. Aen. 6. 505.

1. 69 = Od. 5, 294.

1. 70. ἐπικάρσιαι, according to Schol. = obliquae, i.e. drifting away from the wind. Cf. ἐπικαρσίας τοῦ Πόντου, 'at an angle to the Euxine.' Hdt. 7. 36. Others render it praecipites, of ships plunging bows under, in a heavy sea, from κάρα, 'head.'

1. 76. τέλεσ' ήωs, see on v. 5, sup.

1. 77 = Od. 12. 402.

- 1. S1. παρέπλαγξεν δὲ Κ., 'drifted me past Cythera' (now Cerigo). He wished to sail between C. and Malea, but the N. wind drove him southward as far as the lotus-eaters' land.
- l. 84. $\gamma a i \eta s$ $\Lambda \omega \tau$., probally near the Little Syrtis on the coast of Africa. The *lotus* mentioned here is a prickly shrub with a yellow fruit like a plum, if it is to be identified with the jujube tree that still grows in that neighbourhood.

1. 88. προτειν, § 23. 1, ' I sent them forward to go and enquire,' etc.

1. 89. The phrase σῖτον ἔδοντες distinguishes mo tals from Gods and brutes; if it be anything more than a fixed epithet.

1. 90 = Od. 10. 102.

1. 96. βούλοντο, 'were fain.' βούλεσθαι implies a preference, Cp. βούλομ' έγὼ λαὸν σῶν ἔμμεναι ἡ ἀπιλέσθαι,

Il. 1.117. θέλειν expresses a decision in the mind.

- 1. 98. Join ἄγον .. ἀνάγκη. With ὑπὸ ζυγὰ (acc. of motion towards) ἐρύσσας must be closely joined, 'dragging them under the thwarts, I made them fast there.'
- 1. 100. After κελόμην we might expect λάθοιτο instead of λάθηται, but the conjunctive really follows ἐπιβαινέμεν. The actual words stock in were ἐπιβαίνετε νηῶν μή τις λάθηται, but they are here put in a solt of oratio obliqua.

ll. 103, 104 = Od. 4. 579, 580, etc.

1. 105. Later writers sought the home of the Cyclopes in Sicily, but the whole scene belongs only to a region of the poet's fancy.

1. 106. ὑπερφιάλων. Their 'trust in the Gods' was not devoutness,

but expresses only a simple confidence in the bounties of nature.

1. 111. καί σφιν, 'And the rain of Zeus makes [the fruits] grow for them.'

103

1. 115. The plural subject to ἀλέγουσι is implied in εκαστος.

l. 116. ἔπειτα introduces a change of subject: trans. 'Now.' It is doubtful whether we should read ἔπειτα λάχεια = 'deep-soiled,' or 'thick-grown,' (perhaps from $\lambda \alpha \chi - \alpha i \nu \omega$), or ἔπειτ' ἐλάχεια = 'small,' from ἐλαχύs. The gen. γαίηs is dependent on $\lambda \iota \mu \acute{\epsilon} \nu os$.

1. 120. εἰσοιχνεῦσι, § 4. 1.

1. 122. ούτ' άρα καταίσχεται, poet. for κατίσχεται or κατέχεται, neque

gregibus occupatur neque arationibus.

- 1. 125. Trans. 'For the Cyclopes have by them [πόρα for πάρεισι] no ships with red-painted bows, nor men in their country as shipwrights who might build strong-benched ships, which should do all their business, travelling to the cities of men, as oftentimes men cross the sea to visit one another.' The passage αι κεν τελέοιεν. Θάλασσαν gives a parenthetical description of ships and their uses. With οι κέ σφιν the sentence takes up again the ἄνδρες τέκτονες of v. 126, 'who might also have worked their island into a fair settlement for them.' ἐυκτιμ. used predicatively with ἐκάμοντο.
- - 1. 134. aici cis wpas, 'ever as the seasons come.'
- l. 135. $\pi \hat{\imath} \alpha \rho$ is most likely a noun here, as in II. 11. 550, and $\hat{\imath} \pi \hat{o}$ governs the acc. $a \hat{\iota} \delta a s$, as $\hat{\imath} \pi^{i} a \hat{\iota} \gamma \hat{a} s$, Od. 2. 182. Others write $\hat{\imath} \pi^{i}$, i.e. $\hat{\iota} \pi \epsilon \sigma \tau \iota$ and make $\pi \hat{\iota} a \rho$ an epithet of $a \hat{\iota} \delta a s$, 'since there is fat soil beneath.'
- 1. 136. πείσματος, 'moorings,' generally; subdivided into the anchorstones, εὐναὶ, to which the bows were made fast in deep water, and the stern-cable, πρυμνήσιον, attached to the shore. Between the two a ship could ride with her bows pointing seawards.
- l. 138. $\mu\epsilon$ îvat, governed by $\chi\rho\epsilon\hat{\omega}$ from v. 136, with a change of construction.
- l. 143. οὐδὲ προὐφαίνετο, used impersonally, 'nor was there light enough before us to see.'
 - 1. 149. vnuoi, 'for our ships when beached,' dat. commodi.
- l. 156. aulds is the metal collar which fixed the spear-head to the shaft.
 - 1. 157. Join τρίχα δὲ διακοσμηθέντες.
- 1. 159. 'To each ship nine goats fell by lot, and for me by myself they chose out ten.'
 - 1. 163. ἐξέφθιτο (§ 20. 4) with νηων, ex navibus absumptum erat.
 - 1. 166. ἐλεύσσομεν, properly, can only go with καπνον and not with

 $\phi\theta o\gamma\gamma\dot{\gamma}\nu$. This usage is called Zeugma. autôv seems to distinguish the voice of the men from that of the flocks—' both smoke, and voice of men, and of sheep and goats.'

ll. 168-170 = inf. vv. 558-560, Od. 10. 185, 187.

l. 171 = Od. 10. 188; 12. 319.

- l. 176. 'And whether they have a heart that fears the Gods,' $\theta \in \hat{o}_s$.. $\delta \in \hat{o}_s$..
 - 1. 177. Join ἀνέβην νηὸς, and cp. Od. 2. 416.

1. 182. ένθα δέ, apodosis to ὅτε δή of preceding line.

l. 184. μηλα, small cattle, divided into sheep and goats.

περὶ δ' αὐλη, 'And round [the cave's mouth] a high-walled yard was made with deep-bedded stones;' i. e. the yard was walled in with huge polygonal blocks, the lower edge of which was sunk in the ground, and rows of trees planted along the walls.

l. 189. ἀθεμίστια ήδη = 'had a lawless mind,' like ὀλοφώια, ἀπατήλια

€ပ်င်ယ်\$.

l. 192. The reading δ τε φαίνεται, quod quidem apparet, gives better sense than ὅτε φαίνεται, quando apparet, Like a peak which stands out alone.'

 $5 \tau \epsilon$, the neut. of $0s \tau \epsilon$.

1. 194. $\tilde{\epsilon}$ puo θ ai, § 20. 4, 'to protect,' from the notion of 'drawing to oneself:' unless it be a diff. verb, from stem $\sigma \epsilon \rho \nu$, Lat. serv-are.

1. 198. ἀμφιβεβήκει, plqpf. from ἀμφιβέβηκα, a perfect with present signification; 'used to guard,' sc. before the town was destroyed. This sense of guarding comes from 'walking around,' 'patrolling.'

1. 204. δυώδεκα πάσιν, see on Od. 5. 244.

1. 206. ἡείδη, § 23. 8.

1. 209. $\tilde{v}\delta a \tau o s$, κ . τ . λ ., 'poured it to mix with [åvà of distribution] twenty measures of water.'

l. 212. Join τοῦ . . ἀσκόν. ηια, two syllables, § 4. 3.

ἀσκὸν μέγαν .. δίσατο γάρ. Odysseus took care to be well supplied with this wine, which would be strong enough for the gigantic visitor whom he expected.

1. 214. ἐπιειμένον (ἔννυμι) ἀλκὴν, ' clothed with might.'

1. 217. ένομ. ν. κ., 'he was feeding his sheep at pasture.'

1. 218. έθηεύμεσθα, § 4. 1.

l. 219. στείνοντο, § 3. 2, ' were crowded with sheep and kids' (στεινός,

στενός.)

l. 221. $\tilde{\epsilon}\rho\chi\alpha\tau$ o, plqpf. $\epsilon\tilde{\epsilon}\rho\gamma\omega$, § 17. 4. 'By themselves were the first-lings: by themselves the later-lambs [properly, 'intermediate,' $\mu\epsilon\tau\dot{\alpha}$, $\mu\epsilon\sigma\sigma$ s], and by themselves again the newly-yeaned.' $\tilde{\epsilon}\rho\sigma\eta$ = 'dew,' is, like $\delta\rho\dot{\delta}\sigma\sigma$ s, used for tender young of animals. valov, irreg. imp. from $\nu\dot{\alpha}\omega$ = 'swam' or 'flowed.'

1. 224. πρώτιστα, opposed to αὐτὰρ ἔπειτα, v. 225.

1. 229. 'That I might both see the man himself and [learn] whether,' cf. inf. v. 267, 'he would give me entertainment: notwithstanding, he was not going to be a joy to my comrades when he appeared.'

1. 231. ἐθύσαμεν, sc. by making such burnt-offerings as we were able,

with cheese instead of flesh.

1. 234. ΐνα οι ποτιδόρπιον είη, 'that it might serve him for [light at] supper,' not for cooking; he did not roast his meat.

1. 238. 'He left the males without, (viz.) outside the deep yard,' which

was in front of the cave's mouth, sup. v. 184.

1. 239. For ἔκτοθεν it is proposed to read ἔντοθεν. It is easier to imagine that the ewes were driven into the cave and the rams left outside, viz. in the yard.

1. 240. θυρεον, two syllables, § 4. 3.

l. 245. In v. 308 πάντα κατὰ μοῖραν follows μῆλα, with which it agrees in gender. In this passage it may be assimilated to μῆλα implied in ŏis and αἶγαs, or it may be regarded in the light of a mere formula = 'everything in order.'

ὑφῆκεν ἔμβρ. ἐκάσ., 'put a young one under each [mother],' sc. to be suckled; 'and having forthwith curdled' [sc. with fig-juice, ὀπὸs, Il. 5. 902] 'half the white milk, he set it down in wicker baskets, having collected it together.'

1. 248. οἱ εἴη πίνειν, see on Od. 1. 261.

1. 250. σπεύδειν τι, 'to do it with despatch,' Il. 13. 235.

11. 252-255 = Od. 3.71-74.

l. 252. $\pi\lambda\hat{\epsilon}\hat{\theta}$ ', i. e. $\pi\lambda\hat{\epsilon}\hat{\imath}\tau\hat{\epsilon}$, ($\pi\lambda\hat{\epsilon}\hat{\epsilon}\tau\hat{\epsilon}$), from $\pi\lambda\hat{\epsilon}\omega$, 'to sail.'

1. 253. ἀλάλησθε, perf. from ἀλάομαι.

1. 254. ἀλόωνται, § 18. 2.

1. 255. ψυχὰς παρθ., i.e. παραθέμενοι, 'risking their lives,' properly, 'laying as a stake.'

1. 256. ήμιν.. δεισάντων, see on Od. 6. 157.

1. 258. ἀλλά καὶ ωs, 'but yet for all that,' lit. 'even thus.'

1. 266. Join τὰ σὰ γοῦνα ἰκόμεθα, as in Od. 3. 92. κιχανόμενοι, absol., lighting on thee.'

1. 267. είτι, see on sup. v. 229.

1. 268. η θέμις, see on Od. 3. 45.

1. 269. αίδειο, § 3. 3, for αίδεεο, αίδου.

1. 273. ἢ τηλ. είλ., i. e. and so art a stranger to our ways.

1. 274. ἀλέασθαι, sometimes ἀλεύασθαι, first aor. from ἀλέομαι § 19. 3.

1. 276. = Od. 8. 281.

1. 277. πεφιδοίμην, second aor. redupl. med. of φείδομαι, § 16. 2.

1. 279. $\epsilon i \phi' = \epsilon i \pi \epsilon$. $\epsilon \sigma \chi \epsilon s v \hat{\eta} a$, 'moored your ship,' cp. Od. 10. 91.

1. 280. δαείω, § 22.

1. 281. 'But he did not deceive me with all my great knowledge.'

1. 283. véa, one syllable, § 4. 3.

1. 291. Join διαταμών μελεϊστί, which form of adverb occurs in Il 24. 400.

l. 294. ἀνεσχέθομεν, from aorist form ἀνέσχεθον, lengthened from

ἀνέσχον, cp. Od. 4. 284.

1. 297. ἐπὶ .. πίνων, sc. 'on the top of the meat.'

298. διὰ μήλων, 'down the whole length of the flock.'
 301. ὅθι φ. ἡ. ἔ., 'where the midriff holds the liver.'

l. 302. $\chi \epsilon i \rho' \epsilon \pi i \mu \alpha \sigma \sigma$, i. e. $\chi \epsilon i \rho i$, 'having clutched it with my hand;' for the accent thrown back, cp. $\epsilon i \phi'$, sup. v. 279. Cp. inf. v. 446.

l. 303. ἀπωλόμ. ὅλεθρον, as ἀπόλωλε μόρον, Od. 1. 166, cognate

accus.

1. 311. σύν δ' ο γε, apodosis. δη αύτε, two syllables, § 4. 3.

l. 319. The γàp comes in here because the reason of the action in the main sentence is given before the action itself is described. The sentence would run logically, 'We cut off a piece of the Cyclops' club, for it lay at the side of the sheep-pen.' Cp. Od. 5. 29.

1. 320. ἔκταμεν, i. e. ἐξέταμε, second aor. of ἐκτέμνω.

1. 330. κέχυτο μεγ., 'was spread out wide;' μεγάλα, like μεγαλωστί:

here $\tilde{\eta}\lambda \iota \theta \alpha$ only qualifies $\pi o \lambda \lambda \dot{\eta} = '$ in vast abundance.'

1. 331. The readings vary between $\pi \epsilon \pi \alpha \lambda \dot{\alpha} \chi \theta \alpha \iota$ and $\pi \epsilon \pi \alpha \lambda \dot{\alpha} \sigma \theta \alpha \iota$, which may be distinct forms of perfect from $\pi \alpha \lambda \dot{\alpha} \sigma \sigma \omega$ [$\pi \dot{\alpha} \lambda \lambda \omega$]. The proparoxyton $\pi \epsilon \pi \dot{\alpha} \lambda \alpha \sigma \theta \alpha \iota$, a reduplicated second aor. retaining α for ϵ , and formed directly from $\pi \dot{\alpha} \lambda \lambda \omega$, seems to be the more appropriate tense. As the lots were pebbles, $\psi \hat{\eta} \phi \sigma \iota$, which they used to shake [$\pi \dot{\alpha} \lambda \lambda \epsilon \iota \nu$] in a helmet, the simple verb has taken the sense of 'voting by lot.'

1. 332 époi cov = mecum.

1. 334. αν κε, see on Od. 5. 361.

1. 335. ἐλέγμην, Od. 4. 451, syncopated second aor., § 20. 4.

1. 347. κρέα, one syllable, cp. v. 283, sup. and § 4. 3.

1. 348. Odyss. slily flatters Cyclops by assigning him divine honours, such as a libation. In οἰόν τι the addition of τι gives a sort of general meaning to the οἶοs, as in ὅσσος τις, Od. 10. 45.

1. 352. πολέων, i.e. 'out of all the numbers of men that there are.'

1. 355. 'Be good enough to give me more.' For πρόφρων, cp. Od.

2. 230.

1. 362. Join περιήλυθε Κ. φρένας, 'stole round the Cyclops' senses.' φρένας epexegetical accusative, i.e. one that appends a closer description, as Tρωαs τρόμος έλλαβε γνία, 'the Trojans, that is to say, their limbs.' See p. 17

1. 366. Οὖτις here becomes a proper name, 'No-man,' so in the accus. it appears as Οὖτιν instead of οὖτινα.

1. 369. μετά ois έτ., i. e. 'in the list of his comrades,' not = 'after.'

l. 372. He lies on his back, drooping (lit. sloping) his head on one shoulder.

1. 374. οἰνοβαρείων, particip. from οἰνοβαρέω, § 3. 3.

377. ἀναδύη, opt. for ἀναδυίη. So II. 16. 99 ἐκδῦμεν for ἐκδυίημεν, and δύη, Od. 18. 348; trans. 'might shirk.'

l. 382. 'But I standing above [it] kept twirling it, as when a man might bore ship-timber with a drill, and the others at the lower end keep it moving with a strap, grasping the strap at either end.' The $\tau p \dot{\upsilon} \pi a v o v$ (v. 385) is a drill with a long shaft. The master shipwright stands on a plank leaning his weight on the wooden head in which the drill revolves. His men wind a long strap round the shaft of the drill, and by alternately pulling they make the tool spin first one way and then the other till it pierces the wood.

l. 384. τρυπ $\hat{\omega}$, described as opt. for τρυπ \acute{a} οι. More likely conjunct. from form τρυπ \acute{a} ου.

1. 389. $d\mu\phi i$, 'all around,' adverbially with $\epsilon \delta \sigma \epsilon \nu$.

1. 300. οἱ ρίζαι, i. e. 'its roots.' σφαραγεῦντο, § 4. I.

1. 392. ἰάχοντα agrees grammatically only with the masc. πέλεκυν. τὸ γὰρ, 'for this' [sc. βάπτειν] gives iron its strength.

1. 395. 'And terribly he howled aloud, and the rock echoed around.'

ταχε [τάχοντα] is lengthened by the augment.

1. 400. δι' ἄκριας, 'along the heights,' Epic accus. from ἄκρις, another form of ἄκρα or ἄκρη, so πόλιας, Od. 8. 560, § 11. 5.

1. 403. Join τίπτε τόσον ἀρημένος, i.e. quid tibi tanti mali accidit

ut tantopere vociferares, Ernest. For άρημ., see on Od. 6. 2.

l. 408. Polyphemus means, "No-man" is slaying me by craft and not by force. The Cyclopes understand his words, 'No man is slaying me by craft or force, and so in v. 410 ov τ 18 appears as $\mu\dot{\eta}$ τ 18, which suggests the pun of $\mu\eta\tau$ 18, inf. v. 414.

1. 415. ώδιν. όδυνησι, 'in agony of anguish;' the ring of the two

words being intentional.

1. 420. apiota, Od. 3. 129; see on 2. 203.

1. 423. ως τε περί ψ., utpote de vita.

1. 425. õies. Aristarch, seems to have written here oües metri grat. But as öfis (Lat. ovis) has the digamma, the short o may be lengthened before it, on the analogy of a short vowel lengthened before a liquid.

l. 433. Join τοῦ νῶτα καταλαβών, 'Having grasped his back, I lay curled up under his shaggy belly; and having turned over, I held on by

my hands firmly to the thick wool.'

1. 435. στρεφθείς seems to refer to his position of holding on back downwards; others render, 'twisting my hands in.' χερσίν is emphatic; the έταιροι were tied on.

1. 438. καὶ τότε, apodosis, cp. sup. vv. 59, 171.

1. 439. ἐμέμηκον, an imperfect formed from μέμηκα, perf. of μηκάομαι.

1. 443. us ci. The enclit. oi, 'for him,' throws back its accent. 'He did not know that men had been tied, unawares to bim.'

1. 445. στεινόμενος, see on sup. v. 219, 'loaded with his wool and me.'

1. 446. ἐπιμασσ., sup. v. 302.

1. 447. ἔσσυο, § 20. 4.

1. 448. λελειμμ. οἰῶν, 'left behind by.' Μενέλασς 'Αντιλύχοιο λείπετο,
 11. 23. 523. With πάρος ἔρχεαι, cp. Od. 4. 811.

1. 455. πεφυγμένον, with accus. In Od. 1. 18 with genit., q. v.

1. 456. εί δη, 'couldest thou feel as I do.'

1. 458. For οί . . θεινομένου, see on Od. 6. 157.

1. 460. οὐτιδανὸς Οὖτις, 'good-for-nothing No-man.'

1. 462. ἐλθόντες has no plural verb with which to go. The main idea is split up into λυόμην and ὑπέλυσα, 'I began to loose myself from under the sheep, and then I released,' etc.

1. 464. τανα-ύ-ποδα, the v represents the digamma, § 2. The original form was τανα F όποδα, from root ταν as in τείν-ω, etc. δημ $\hat{\omega}$, notice the accent.

1. 465. πολλά περιτροπέ., 'often turning round,' sc. in fear.

1. 468. ἀνανεύειν = to intimate refusal by shaking the head: κατανεύειν = to assent, v. 490 inf. Join οὐκ είων κλαίειν.

1. 473. See on Od. 5. 400.

1. 474. κερτομ., 'with abusive [words].'

1. 475. The emphasis is on ἀνάλκιδος, 'no coward's comrades,' etc. 'Vour evil deeds were sure to come home to you.'

1. 480. κηρόθι, § 12. 2.

1. 483. This line has no place here. A stone thrown προπάρ. νηὺι

would not go near the rudder. See on v. 540 inf.

1. 486. πλημυρίς, 'the [shoreward] wash from the sea,' explaining παλιβδ. κῦμα. Not the current or tide, but the swell caused by the stone, 'made the ship come to land.' θεμόω, cp. θε-ῖναι θεσμός.

1. 489. εμβαλέειν κώπης, Lat. incumbere remis, Virg. Aen. 5. 15.

l. 491. Join αλα πρήσσοντες, cp. κέλευθον πρήσσειν, Od. 13. 83. προσηύδων, 'was going to hail,' imperf.

1. 497. φθεγξ., of sound generally; αὐδήσαντος, of words.

1. 498. Join συνάραξε, cp. Od. 12. 412.

1. 504. φάσθαι, dic.

1 507. ἰκάνει, as κιχήσεσθαι, sup. v. 477.

1. 510. Join μαντευ. Κυκλώπ., dative = 'for the C.' κατεγήρα, § 20. 1.

l. 511. τάδε πάντα, 'all this,' viz. 'that I should lose my sight.'

1. 513. ἐδέγμην, § 20. 4.

1. 517. Helw, & 3. 3 and 23. 1.

1. 518. πομπήν τ' ότρύνω. Trans. 'And may hasten your return home .. that the Earth-shaker may grant you one.' πομπ. ότρ. occurs Od. 7. 151. The δόμεναι .. ένν. describes the particular form of πομπή, viz. a safe-conduct from Poseidon. Others render, 'And may urge the Earth-shaker to grant you a return home.'

l. 525. ως οὐκ, κ.τ.λ. The word ως takes up an unexpressed οὕτως that qualifies the foregoing sentence. Trans. 'Would that I, etc. .. as surely as not even Pos. will heal your eye.' Cp. Od. 17. 253, Il.

13. 827.

l. 527. χειρ'[ε].

1.535. ἀλλοτρίηs. Odyss. came home in a Phaeacian ship, Od. 13. 95 foll. 535 = Od. 11. 115.

1. 538. ἐπέρεισε δὲ, 'he put into [his throw] immense strength.'

l. 539. 'And he dashed it down a little behind the ship, but it failed to reach the rudder's tip.' Others join $\tau \nu \tau \theta$. $\dot{\epsilon} \delta$. $\delta \dot{\epsilon}$, 'but he failed by a little.' It is, however, against Homeric usage that $\delta \dot{\epsilon}$ should stand in this position.

1. 540. έδεύησεν, from a form δεύω for δέω, the v representing a

digamma, § 2.

1. 542. The χέρσοs here is the shore of the island (sup. v. 116), not of the land of the Cyclops.

l. 545. εἴατ[ο], § 23. 7.

546. vῆa μèv, apodosis.

549. μή τίς μοι, see on sup. v. 42.

BOOK X.

l. I. Aioλίην νήσον. The ancients identified this with one of the Aeolian Islands on the north coast of Sicily, the group to which belong Lipari and Stromboli. The names Aĭoλos [ἀῆναι, 'to blow'] and 'Ιπποτάδης [ἵππος], are chosen to describe the speed of the winds.

1. 3. πλωτή, 'floating.' So the island of Delos was said to float (erratica Delos, Ov. Met. 6. 333), till Zeus rooted it in the sea. Cp. Virg.

Aen. 3. 76.

l. 5. $\kappa a = 'as$ well,' i. e. besides himself. $\gamma \epsilon \gamma \acute{a} a \sigma \imath v = \epsilon \emph{i} \sigma \emph{i} v$, Od. 5. 35, $\gamma \acute{e} \gamma o \nu a$, $\gamma \epsilon \gamma \acute{o} \nu \sigma a \sigma \imath$, or without nasal $\gamma \epsilon \gamma \acute{a} [\sigma] a \sigma \imath$.

1. 6. ἡβώοντες, § 18. 2.

- l. 7. ἀκοίτις, i. e. ἀκοίτιας, acc. plur. from ἄκοιτίς. So $\eta \nu$ is from $\eta \nu$ is, Il. 6. 94.
- l. 10. κνισῆεν, κ.τ.λ., 'and the steaming house echoes all around its outer court.' The steam comes from the roasting meats suggested in δαίνυνται and δνείατα. The meaning seems to be, that the palace of the

King of Winds is full of moaning sounds, which make themselves heard even in the outer yard. Others read $a\tilde{\nu}\lambda\eta = a\dot{\nu}\lambda\dot{\eta}\sigma\epsilon\iota$, 'flute-playing,' or $a\dot{\nu}\delta\hat{\eta}$, or $\pi\epsilon\rho\iota\sigma\tau\epsilon\nu a\chi\dot{\iota}\dot{\zeta}\epsilon\tau$ ' do $\iota\delta\hat{\eta}$.

l. 14. φίλει, 'Aeolus (included in των, v. 13) entertained me.'

I. 17. άλλ' ὅτε δη καὶ έγω, 'but when I, too, [in my turn] began to

ask.' The apodosis to ὕτε is οὐδέ τι. Cp. Od. 1. 16-18.

l. 19. δῶκε δέ μ', i. e. μοι. ἐννεώροιο, [ἐννέα-ἄρη], 'nine-seasons-old;' perhaps a round number to express full maturity (as ἐννημαρ). Others suppose a noun νεώρη, i. e. νέα ὥρη, analogous to ὀπώρη. The word ἐν-νέωρος (cp. ἔν-διος, Od. 4. 450) would then mean, 'in youthful strength.' ἐννέωρος, three syllables, § 4. 3.

1. 24. παραπνεύση, sc. that not a breath might get past the

fastening. A better reading might be παραπνεύσει' ὀλίγον.

1. 26. αὐτοὺς .. αὐτῶν, 'ourselves,' 'our own folly.' Cp. Od. 1. 17.

1. 28. ὁμῶs [not ὅμωs] = ὁμοίωs, ' day and night alike.'

1. 31. κεκμηῶτα, 'tired out, because I was always handling the vessel's sheet myself.' The ποὺs is the rope at the lower corner of the sail, by which it was set at the proper angle to catch the wind.

1. 40. Τροίης, sc. γη̂ς, Od. 5. 39 = the land of Troy. Join κειμ. ληίδ.,

'store from the booty,' partit. gen.

1. 42. κενεὰs σὺν χ. ἔχ. Here σὺν is adverbial, 'bringing along with us only empty hands.' Others join συνέχοντας, 'holding together [i.e. because there is nothing between them] empty hands.'

1. 45. ŏσσος τις, see on Od. 9. 348.

1. 51. ἀποφθίμην, 2 aor. med. optat.; so φθίτο, Od. 11. 330.

11. 56-58 = Od. 9.85-87.

- 1. 56. ἡπείρου, used generally for terra firma; here it refers only to an island.
- l. 59. οπασσάμενος, as Schol. οπαδον έλόμενος, 'having taken to attend me.'

1. 66 = Od. 7. 320.

1. 68. προς τοισί τε, 'and besides them [sc. εταίροις] cruel sleep.'

1. 69. σχέτλιος, cp. Lat. improbus, and see note on Od. 5. 118.

1. 75. τόδ' ἰκάνεις, 'thou art come thus;' lit. 'art come this [coming].' Cp. Od. 1. 409. ἀπεχθόμενος is, according to Buttmann, an aorist part. from pres. ἀπεχθάνομαι. Others refer it at once to a present ἀπέχθομαι. Aeolus does but express the common belief (which Job's friends held), that misfortune was a sign of a man having offended heaven.

1. 79. ἐπεὶ introduces the reason why they were obliged to row, since no more did any wasting wind show itself.' πομπη includes every means for the accomplishment of a journey. With φαίνετο, cp. Od. 4.

361.

1.81. Λάμου. The later Greeks put the Laestrygones in Sicily. Cp. Thucyd. 6.2. The Romans made Formiae the city of Lamus, and

Horace says that Formian wine ripens in a Laestrygonian jar. Hor.

Odd. 3. 16, 34; 17, 1, foll.

1. 82. Τηλέπυλος seems to be the name of the town, Λαισ. the epithet. The name can hardly signify 'far-gated' $[\tau \hat{\eta} \lambda \epsilon - \pi \hat{\nu} \lambda \eta]$, which is meaningless; but rather 'big-gated,' as suited for giants, v. 120. The root $\tau \eta \lambda$ -, seen in $\tau \eta \lambda \epsilon \theta \hat{\alpha} \omega$, is $\Theta A \Lambda =$ 'to grow big.' See note on $\tau \eta \lambda \hat{\nu}$ -

YETOS, Od. 4. 11: δθι ποιμένα ποιμήν, κ.τ.λ. Trans. 'Where, as he drives home his flock, shepherd hails shepherd, and the other, driving forth his flock, answers him. In this place a man who could do without sleep might earn two sets of wages; one by minding cattle, and the other by pasturing white sheep, for the outgoings of night and day are close together.' As in northern latitudes, of which Homer may have heard some stories, there is no real night in the country of the Laestrygones. Day dawned almost the same instant that night fell. So we may roughly consider the twenty-four hours of day and night divided into two halves of twelve hours of uninterrupted daylight. A man who could do without sleep could spend half this time in feeding sheep, and the other half in minding cattle, and so get double wages for double work. He would drive home the first batch as twilight fell, and would be ready to take out the second batch directly the daylight reappeared, which happened so immediately that the outward-bound and homeward-bound herdsmen actually passed one another in the gateway. Strictly speaking, the words eggis... κέλευθοι ought equally to imply the nearness of the night to the dawn, as well as of dawn to night; but it is only of the latter that the poet is thinking.

1. 88. τετύχηκε, [τυγχάνω], scarcely stronger than εστί. Cf. πεδίοιο διαπρύσιον τετυχηκώς, Il. 17. 748. διαμπερίς, 'right along,' of the unbroken continuity of the cliff.

l. 91. ἔνθ' οι γε, apodosis to ἔνθ' ἐπεὶ, sup. v. 87. ἔχον, 'steered,' Od.

3. 182; 9. 279.

I. 95. αὐτὰρ ἐγὼν, 'But I [opp. to ai μὲν] kept back my ship outside the harbour, there, at its outermost edge.'

1. 96. ἐπ' ἐσχατ., a nearer definition of αὐτοῦ, as αὐτοῦ τῷδ' ἐνὶ χώρῳ, inf. v. 271. Join ἐκ-δήσας, 'having made my hawsers fast to a rock.'

1. 97. παιπαλόεσσαν, Od. 3. 170.

1. 9S. $\beta o \hat{\omega} v$ $\xi \rho \gamma \alpha = \text{'ploughed land;'}$ $\hat{\alpha} v \delta \rho \hat{\omega} v = \text{'vineyards and gardens.'}$

l. 100. προίειν, § 23. 1.

- l. 103. ἐκβάντες, sc. νηῶν. With ἰέναι ὁδὸν, cp. ἔρχεσθαι ὁδὸν, Il. 1. 151.
 - l. 105. ξύμβληντο, § 20. 2.

1. 106. θυγατέρ[ε], § 8.

1. 110. 'Asked who was king of this people, and over whom he

reigned.' So with reading olow. For &s after &s tis in an indirect question, cf. Od. 17. 363

γνοίη δ' οί τινές είσιν έναίσιμοι, οί τ' άθεμίστοι.

The common reading $\tau o i \sigma i \nu$, is by some regarded as = $\tau \acute{\epsilon} o i \sigma i$, i. e. $\tau \acute{i} \sigma i$, as $\tau \acute{\epsilon} \vec{\nu} = \tau \acute{i} \nu o s$.

l. 112. ἐπέφραδεν, § 16 2.

1. 113. ὅσην..κορυφὴν, for the attraction, cp. Od. 9. 322. ἔστυγον, § 20. 1. Join κατέστυγον=' they were aghast at her.'

l. 121. ἀπὸ πετράων, probably the throwers were standing on the

актаl of v. 89.

1. 124. 'And spearing them like fishes, they carried them off for a horrid meal.' ἀτερπ. δαῖτα, used predicatively.

1. 126. τόφρα δέ, apodosis to ύφρα, sup. οί = Laestrygones, τοὺs = the

crews of Odysseus.

1. 129 = Od. 9. 489.

11. 133, 134 = Od. 9. 62, 63.

1. 135. Aiaiη νήσος, so Aiaiη Κίρκη, Od. 5. 334. Cp. Virg. Aen. 3. 385

Et salis Ausonii lustrandum navihus aequor Infernique lacus Aeaeaeque insula Circes,

for the Romans put Circe's home on the promontory of Circeii (Monte Circello) in Italy.

1. 136. θεός αὐδήεσσα, see on Od. 5. 334.

l. 137. ολοόφρονος = 'the sorcerer,' literally, a man of dangerous wisdom. Cp. Od. 1. 52.

l. 140. κατηγ. νηὶ, 'we put in with our ship;' opposed to ἀνάγεσθαι, 'to put out to sea.' νηὶ is an instrumental dative, as ἵπποισι, Od. 4. 8.

ll. 143, 144=Od. 9. 75, 76.

1. 144. τέλεσε, i.e. 'brought full daylight.' Cp. Od. 9. 5.

1. 149. ἐείσατο, § 3. 5.

1. 152. αίθοπα, 'ruddy,' because of the flames showing through it.

1. 153. δοάσσατο, 'seemed,' 1st aor. form from root ΔIF. From same root comes δέατο or δύατο, Od. 6. 242.

1. 155. προέμεν, 2nd aor. inf. of προίημι.

1. 156 = Od. 12, 368.

1. 159. $\delta \mu \hat{\epsilon} \nu ... \pi i \delta \mu \hat{\epsilon} \nu o s$, 'He came down to the river from his feeding-ground in the wood, to drink.' The fut. of $\pi i \nu \omega$ in Homer always with $\bar{\epsilon}$.

1. 162. Lit. 'and it,' viz. the brazen spear, 'passed,' cp. Od. 5. 68 ή δε.. ήμερίs. For μακών, see under μηκάσμαι in Lex. and cp. § 20. 1.

1. 165. τὸ μὲν [sc. δόρυ], 'The spear I laid down there on the ground and let it lie, but I pulled brushwood and withies, and having plaited a rope, a fathom-long, well twisted across and across, I tied, etc. ἀμφοτέρωθεν thus applies to the method of plaiting, others make it refer to the

'whole length' of the rope from end to end. With the attraction 500v

τ' δργυιαν, cp. Od. 9. 325.

l. 169. καταλοφάδεια, the older spelling, according to Eustath. Others read καταλοφάδεια, with the short syllable lengthened metri grat. Odysseus tied the creature's legs together and put his head through, so the deer hung down behind from his neck.

l. 171. ἐτέρη, 'one hand,' i.e. the 'other,' in reference to the hand

that held the spear.

l. 172. νεὸς, § 11. 6. έταίρους .. ἄνδρα ἔκαστον, cf. Od. 2. 252, 258.

l. 176. ő $\phi \rho a$, sc. $\epsilon \sigma \tau l \nu$, 'so long as there is.' In this address the main clause begins $d\lambda \lambda'$ $d\gamma \epsilon \tau \epsilon$, but the sentence that gives the reason is put first, sc. où $\gamma d\rho \pi \omega$. Cp. inf. vv. 190, 192, 226.

1. 179. ἐκκαλυψ. They had covered their heads in their sorrow. Cf.

Od. 8. 85, 92.

l. 181 = Od. 4.47.

l. 182. Cp. Od. 2, 261.

11. 183-187 = Od. 9.556-560.

1. 188 = Od. 9. 171.

1. 189 = Od. 12, 271.

ll. 190-192. ζόφος and ἡως, 'west and east,' and more nearly defined by the following οὐδ' ὅπη . . ἀννεῖται (i. e. ἀνανεῖται from ἀνανέομαι).

1. 195. πέρι .. ἐστεφάνωται = 'rings round,' 'surrounds.'
 1. 196. αὐτὴ, in opposition to the high ground, σκοπίη.

1. 202. ἀλλ' οὐ γὰρ=' but [all in vain], for no good came by their weeping.'

l. 209. ἄμμε, § 15. 1. 'They found in the glens Circe's house built of polished stones, on open ground,' i. e. with clear view all round: περισκέπτω from σκέπτομαι. Others render 'sheltered,' from σκέπω.

l. 212. ὀρέστεροι, 'of the mountain;' for the termination, cp. ἀγρότερος, θηλύτερος, ἡμέτερος.

1. 213. ἔθελξεν, ' charmed.'

1. 217. Their master (ἄναξ) always brings them 'tit-bits for their appetite;' so ἵνα πλησαίατο θυμὸν, Od. 19. 199.

l. 225. κήδ. κεδνότ., 'nearest and dearest.'

1. 231. κάλει, ' bade them in.'

1. 234. The proper name for this mess (here called στος) is κυκεων, as inf. v. 290. Cp. Il. 11. 624. χλωρὸς = 'yellow.'

238. Join κατά .. ἐέργνυ.

1. 241. ἐέρχατο, cp. Od. 9. 221.

1. 242. παρ-έβαλεν, 'threw beside them.'

1. 247. βεβολημένος, as if from form βολέω, for the perfect pass. of βάλλω is βεβλημένος. Cp. βεβολήατο, Il. 9. 3.

1. 249. ἀγασσάμεθ' έξερ., lit. 'were amazed as we questioned,' where we should say, 'questioned him in our amazement.'

- 1. 262. ἀμφὶ δὲ [sc. βαλόμην] τόξα, 'and across my shoulders 1 threw my bow and arrows.'
 - 1. 263. ἡνώγεα, § 21. 3.
 - 1. 264. ἀμφοτέρησι, sc. χερσὶ, Od. 5. 428.
 - 1. 265 = Od. 2. 362.
- 1. 268. τοίσδεσι, Od. 2. 47, 'with these men here;' the εταροι who had not gone to Circe's house. σων, tuorum.
- 1. 273. ἔπλετο, aor. πέλομαι, cf. Od. 2. 364, properly refers back to the moment of Eurylochus' story. Trans. 'is come upon me.'
- 1. 279. πρῶτον ὑπηνήτη, [ὑπήνη properly the part below the mouth; then, the hair thereon], 'just bearded.' Cp. Virg. Aen. 9. 181

Ora fuer frima signans intonsa iuventa.

- 1. 280 = Od. 2. 302.
- 1. 281. δη αυτ', one syllable, § 4. 3.
- I. 282. οίδε, 'yonder,' pointing to Circe's house.
- 1. 283. ἔρχαται, Od. 9. 221.
- 1. 258. ἀλαλκεῖν, Ep. aor. from root ἀλκ., which occurs in form ἀλέξω, to ward off, generally with dat., as ἀλ. νήεσσι πῦρ, Il. 9. 347; here with genit., κρᾶτὸς (κάρα).
 - I. 290. κυκέ $\hat{\omega} = \kappa \nu \kappa \epsilon \hat{\omega} \nu a$, see sup. v. 235.
- l. 295. ἐπαίξαι, (inf. for imperat., as v. 297 ἀπανήνασθαι, v. 299 κέλεσθαι), 'rush upon her.'
 - l. 298. $a\dot{v} + \dot{v}\dot{v} = a\dot{v} + \dot{v}\dot{v} + \sigma \epsilon$, 'and may intreat you well yourself.'
- 1. 299. μακάρων ὅρκον, 'the oath of the blessed Gods,' i. e. the oath which the Gods take, sc. by Styx. Cp. Od. 2. 337. See the similar act of Calypso, Od. 5. 184. Others translate, 'by the Gods,' deos obtestata.
 - l. 300 = Od. 5. 179.
- 1. 301. ἀπογυμνωθέντα = 'disarmed,' so γυμνὸς ἄτερ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος, Il. 21. 50.
 - 1. 303. φύσιν, here (like φυή) 'its appearance.'
 - 1. 304. ἔσκε, § 17. 6.
- 1. 305. θεοὶ καλέουσι is a phrase that may imply that it is a poetical or an old-fashioned word. Cp. Πλαγκτὰς τάς γε θεοὶ μάκαρες καλέουσι, Od. 12. 61. See also Il. 1. 403; 2. 814; 14. 291; 20. 74.
 - 1. 309. ňia, § 23. 3.
- 1. 316. δέπα is the reading of most editions, an older form is δέπαι, from δέπαι, so γήραι, Od. 11. 136.
 - 1. 318. οὐδέ μ' ἐθ., ' and she failed to charm me.'
 - 1. 320. λέξο, § 20. 3, from λέγω, [root ΛΕΧ], 'lie down.'
- 1. 323. ὑπέδραμε, i.e. 'ran crouching under his sword-arm and so clasped his knees.'
 - 1. 325. τίς πόθεν; quis bominum [et] unde?
- 1. 327. The force is not changed by the doubled οὐδέ. One neg. goes to the verb and one to negative the άλλος.

115

- 1. 328. δε κε πίη καὶ ἀμειψ. The full phrase would be καὶ οὖ ἔρκοι οδ. πρῶτ. ἀμείψηται τάδε φάρμ., 'and whose teeth these drugs have once passed.' Perhaps we might render ἀμείψεται, 'lets pass;' so that both verbs may have the same subject.
 - 1. 330. πολύτροπος, see Od. 1. 1.
 - 1. 333. $\theta \epsilon o = \theta o \hat{v}$, 'put up thy sword in its sheath.'
 - 1. 334. ἐπιβείομεν, cp. Od. 6. 262.
 - 1. 335. $\pi \epsilon \pi o i \theta o \mu \epsilon v = \pi \epsilon \pi o i \theta \omega \mu \epsilon v$.
- 1. 337. πως γάρ με κέλεαι; 'Why, how canst thou bid me?' Cp. inf. v. 383. κέλεαι, two syllables.
 - 1. 339. αὐτὸν, sc. με.
 - 11. 343, 344 = Od. 5. 178, 179.
 - 1. 348. τέωs, 'meanwhile.'
 - 1. 349. ἔασι, § 23. 4.
 - 1. 351. είς αλαδε. See on Od. 11. 18.
 - 1. 353. λîτα, see Od. 1. 130.
 - 1. 360. ζέσσεν, ζέω, 'boiled.
- 1. 361. $\tilde{\epsilon}\sigma a\sigma a$, particip. from aor. $\tilde{\epsilon}\tilde{\epsilon}\sigma a$, 'I set' (root $\tilde{\epsilon}\Omega$). Trans. 'Having seated me in a bath, she washed me from [i.e. with water from] a great tripod-basin, [pouring it] down over head and shoulders, after she had mixed it to a nice warmth;' lit. $\theta \nu \mu \tilde{a}\rho \tilde{\epsilon}s$, 'what suits the fancy,' used predicatively with $\kappa \epsilon \rho \acute{a}\sigma a\sigma a$. $\lambda \acute{o}$ ' for $\tilde{\epsilon}\lambda o\epsilon$, imperf. from $\lambda \acute{o}\omega$, another form of $\lambda o\acute{\nu}\omega$.
- 1. 363. Join ἐξείλετο γυίων, 'till she had taken the heart-breaking weariness from my limbs.'
 - 1. 364. λίπ' ἐλαίφ, Od. 3. 466.
 - 11. 364, 365 = Od. 3. 466, 467.
 - 1. 366. είσε δè begins the apodosis.
 - 11. 368-372 = Od. 1. 136-140.
 - 1. 378. loos ἀναύδω, 'like a dumb man.'
- 1. 383. τίς γάρ κεν ἀνήρ; 'Why, what man who was right-minded could bear to taste meat and drink before he had rescued his comrades?'
 - 1. 384. $\pi \rho i v ... \pi \rho i v = ante ... quam.$
- 1. 385. λύσασθαι (mid. voice), of Odysseus rescuing his comrades for bimself: λῦσον (active, v. 387), of Circe doing it for Odysseus. So of Chryses, λυσόμενος θύγατρα, and of Agamemnon, τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω, Il. I. 13, 29.
- 1. 386. πρόφρ. κελεύεις, 'dost bid me with all thine heart,' see on Od. 5. 161.
 - 1. 388. δι' έκ μ. βεβ., i. e., ' passed through the hall and went out of it.
- 1. 393. as πρὶν, 'which the baleful drug had made to grow thereon before.'
- 1. 397. 'They clung to my hands .. each one of them,' cp. Od. 2. 252, 'and into the hearts of all there stole a tender sorrow.'

1. 398. iμερ. γόοs is like 'tears of joy;' γόοs implies the noise of

crying, and not only the feeling in the heart.

l. 403. To draw a ship up on land implied the intention of a long stay. 'Bring all your stores to grottos and place them therein,' if we read $\ell\nu$ $\sigma\pi$. $\pi\epsilon\lambda\alpha\zeta$. The reading $\kappa\tau\dot{\eta}\mu\alpha\tau\alpha$ $\delta\dot{\epsilon}$ $\sigma\pi\eta$. = 'Bring them to the grottos, and all the ship's tackling $(\delta\pi\lambda\alpha)$.'

1. 405. iévai, inf. for imperat.

1. 409. κατά . . χέοντας.

1. 410. 'And as when the calves in the homestead around the drove of cows that have come back to the fold-yard when they have had their fill of grass'—(here the verb in the conjunct. after $\delta\tau$ ' $\delta\nu$ should come in, but the construction changes after the parenthesis and goes on with the simple indicative)—'they all leap together before them, nor can the pens hold them, but with loud lowing they run round their mothers; so they, when they saw me, threw themselves upon me, with tears'—(with $\xi\chi\nu\nu\tau\sigma$ we must repeat $d\mu\phi i$, cp. for accus. Od. 16. 214)—'and their feeling seemed to be just as if they were come to their home and the very city of rugged Ithaca.'

l. 425. ὀτρύνεσθε . . ἔπεσθαι, 'make haste to accompany me;' so ἀτρύνοντ' ἰέναι, Od. 17. 183.

1. 427. έπητανον, 'good store,' Od. 6. 86. 427 = Od. 7. 99.

1. 430 = Od. 4. 77.

1.431. $\pi \delta \sigma'$ $\tilde{\iota} \mu \epsilon \nu$; 'Whither are we going?' So $\tilde{\iota} \mu \epsilon \nu$, 1st plur. from $\epsilon \tilde{\iota} \mu \iota$, Od. 2. 127.

1. 432. καταβήμεναι, the epexegesis of κακῶν τούτων. See p. 16, ad fin.

1. 433. ποιήσεται, i. e. ποιήσηται, § 3. 4, with κεν, 'who will make us all either swine or wolves or lions, so that perforce we should have to keep ward at Circe's house,' cf. Od. 7. 93. ωs περ Κ. ἔρξε seems to take up only the καὶ ἀνάγκη, 'all against our own will, even as the Cyclops treated us,' (ἔρδω). But ἔρξ', or ἔρξ', might come from ἔργω, 'shut us up.'

1. 435. oi µέσσαυλον, 'bis inner court.'

1. 437. τούτου, sc. 'Οδυσσέως.

l. 440. τῷ οἱ ὁποτμήξαs, 'having therewith smitten off his head, near kinsman though he was, to dash it to the ground.' τῷ, sc. ξίφει.

1. 442 = Od. 9. 493.

1. 444. νηα έρυσθαι, 'to guard the ship.' 444 = Od. 9. 194.

1. 451 = Od. 4.50.

1. 453. φράσσαντό τ' ἐσάντα, 'and recognised each other face to face.'

1. 457. θαλ. γόον, 'a burst of sorrow,' on the analogy of θαλ. δάκρυ.

1. 463. ἀσκελέες [σκέλλω, 'to dry'] καὶ άθυμοι, 'withered and spirit-less.'

l. 465. πέποσθε for πέπονθτε, i.e. πεπόνθατε, (πάσχω), passi estis. Aristarchus read πέπασθε.

1. 467. τελεσφόρον, see on Od. 4. 86.

1. 469. περί .. ἔτραπον, 'returned on their course,' so as to begin anew. The next line seems to have been interpolated from Hes. Theog. 59.

1. 472. Samóvios, properly, 'a man possessed,' a term used to describe any one whose conduct seems extraordinary. Here meaning 'demented,' as proved by his forgetfulness of home.

1. 481. γούνων, 'by her knees,' so λίσσεσθαι Ζηνός, 'by Zeus.' The

phrase is suggested by the ordinary γούνων απτεσθαι.

1. 486. ἀμφ' ἐμὲ, simply, 'around me.'

l. 491. $\epsilon \pi \alpha \iota \nu \dot{\eta}$, 'dread,' an epithet only of Persephone, is rightly interpreted by Scholiast as $= \alpha i \nu \dot{\eta}$. Buttmann Lexil. s. v. would write $\epsilon \pi' \alpha i \nu \dot{\eta}$, 'and dread P. besides.' Others regard the word as $= \epsilon \pi \alpha \iota \nu \epsilon \tau \dot{\eta}$, 'renowned,' like $\delta \gamma \alpha \nu \dot{\eta}$, Od. 11. 213.

l. 493. μάντησε, from μάντιε, as πόλησε from πόλιε. Others read

μάντιος, which requires αλασου or αλάσο.

1. 494. 'To whom P. granted his wits even after death, alone [of all the dead] to have his senses, while they flit as phantoms.'

l. 495. οίω attracted into case of τω. πεπνύσθαι, perf. from πνέω.

Cf. πεπνυμένος.

ll. 496-499 = Od. 4. 538-541.

l. 499. κυλινδόμενος, Od. 4. 542.

l. 502. "Aïδos, sc. $\delta \hat{\omega} \mu a$. The forms ἄῖδοs gen., and ἄῖδι dat., necessitate a form of the nom. "Aïs.

l. 506. Join ἀνὰ πετάσσας, 'having spread aloft.'

507. ἡσθαι, inf. for imper. κε φέρησι, almost = future. Cp. sup.
 v. 288, Od. 1. 396.

1. 508. 'Areavos is represented as a river encircling the whole expanse of land and sea. When the earth is represented on the shield of Achilles (II. 18), the ocean-stream forms the rim of the shield. It was perhaps separated by a bank from the sea round which it flowed, and in this bank there may have been one or two openings. At any rate, when this stream was crossed $(\pi\epsilon\rho\hat{a}\nu)$ the traveller was beyond the confines of the world, and the $d\kappa\tau\eta$ $\lambda\acute{a}\chi\epsilon\imath a$ on the further side belonged to the kingdom of Hades.

l. 509. For λάχεια, (v. l. ἐλάχεια), see on Od. 9. 116.

1. 511. κέλσαι (§ 19. 2), inf. for imperat. Here begins the apodosis to ἀλλ' ὁπότ' ἄν.

l. 513. Πυριφ. τε βέουσι Κώκυτός τε. The grammarians call this arrangement of the plural verb with a singular subject preceding and following, the $\sigma \chi \hat{\eta} \mu \alpha$ 'Αλκμανικόν, as if it were common in Aleman's writings. So in Il. 5. 774

l. 515. δύω ποταμών, according to Schol., the meeting of the Cocytus and Pyriphlegethon, whose united waters flow into Acheron.

l. 517. δσον τε πυγούσιον, for the constr., see Od. 9. 322. πυγ. adj. from πυγών, 'a cubit in length and breadth.'

l. 518. ἀμφ' αὐτῶ δὲ, 'and round the edge thereof pour a drinkoffering for all the dead.'

L 521. γουνοῦσθαι, with double meaning of supplication and promise, viz. that you will perform (βέξειν) a sacrifice.

1. 523. ἐσθλῶν, 'treasures,' lit. 'good things.'

1. 524. ἀπάνευθεν = 'apart from the rest.' οίω, 'for himself alone.'

1. 526. Mon, 1 aor. subj. Mosopai, cum vero supplicaveris.

1. 527. For the gender θηλυν μέλαιναν, see on Od. 4. 406. 'Turning the victim towards the nether-darkness,' not with head stretched back and looking upwards, as in sacrificing to the Gods above, 'and do thou thyself turn away'—(not to pry into such mysteries)—' moving towards the stream of the river (Oceanos).' He is to look back from the ἀκτή λάχεια of v. 509, in the direction of the world of the living, across the ocean-stream over which he has now passed.

1. 531. ἀνῶξαι, aor. from ἀνώγω.

1. 532. κατάκειτ[αi] = jacent, the ordinary reading ($\kappa \alpha \tau \hat{\epsilon} \kappa \epsilon_i \tau'$) is unintelligible. From erapoion the construction passes into the accus, and infin. in δείραντας κατακήαι.

1. 537. πρὶν Τ. πύθεσθαι, 'Suffer not the shades to come near to the blood [in the trench] till thou hast enquired of Teiresias.'

11. 539, 540 = Od. 4. 389, 390.

11. 543-545 = Od. 5. 230-232.

1. 548. ἀωτεῖτε, probably as Buttm., only as a strengthened form of άημι, 'to breathe;' spoken of the deep breathing of sleep. Others, from the use of ἄωτον, 'flower,' or 'prime,' interpret it by ἀπανθίζετε, 'cull the flower of sleep,' like the molles carpere somnos, Virg. Georg. 3.435.

1. 551. The second οὐδέ goes closely with ένθεν, ne abbinc quidem.

1. 554. 8s here seems to be the demonstr., bic quidem.

έν δώμασι. To enjoy the cool air he lay down on the flat roof. Starting up suddenly, he forgot to descend 'by going to the long ladder,' these last words forming the important clause.

1. 556. κινυμένων, from κίνυμαι, another form of κινουμαι.

1. 559. καταντικρύ is written in some edd. as one word = 'right down from.' Others join κατὰ τέγεος, and make ἀντικρὺ the adv. qualifying πέσεν. Join έξεάγη, as in έξ αὐχένα ἄξη, Il. 5. 161.

1. 562. 'Ye are thinking, may be, to return.' The mid. indic. of $\phi \eta \mu l$

is rare. Cp. Od. 6. 200.

1. 565. This line is bracketed, as no construction is possible.

1. 567. Join κατά with εζόμενοι = καθεζόμενοι, or take it adverbially.

Others join καταῦθι, as κατόπισθε, παραῦθι. γόων = έγδαον, 3rd plur. imperf. of γοάω.

1. $568 = \sup$ v. 202.

l. 571. Join παρά νηὶ κατέδησεν with θηλ. μέλαιν. Cp. sup. v. 527. οἰχομένη, 'having left us,' i.e. unperceived, as the following words explain, 'having easily slipped away from us.'

BOOK XI.

1. 4. 'We took and put on ship-board those (sup. 10. 572) sheep.' $\tilde{\epsilon}\beta\eta\sigma a$, transitive nor. from $\beta\alpha\ell\nu\omega$.

1. 5 = Od. 10. 570.

1.8 = Od. 10.136.

1. 9. πονησάμενοι ὅπλα, 'having set in order the tackling.' Cp. Od.
 9. 250.

l. 10=Od. 9. 78.

l. 11. πανημερίηs, used adverbially with ποντοπορ., 'as she moved over

the waters all day long.'

l. 13. πείρατα 'Ωκεανοῖο, 'the bounding-line [of the world] formed by the ocean-stream;' so ἀνέμων κῦμα, 'the wave caused by the winds,' Od. 13. 99.

l. 14. Κιμμερίων πόλις . . κεκαλυμμένοι. Constructio ad sensum. See

on inf. v. 91.

1. 15. ήέρι, 'mist.' 15 = Od. 8. 562.

1. 18. $d\pi'$ οὐρανόθεν, see Od. 10. 351, εἰς άλαδε, where either termination or preposition is superfluous.

l. 19. Join έπὶ . . τέταται.

1. 20 = Od. 9. 546.

l. 21. παρά ρόον, 'along the stream.'

1. 22. φράσε, sc. in Od. 10. 516.

1. 24. ἔσχον, 'held them' till Odysseus was ready to slay them, as in v. 35. It seems to be a word of sacrificial ritual.

ll. 25-37. See Od. 10. 517-530.

l. 35. ἀπεδειροτ. ἐς βόθρον, 'cut their throats [for the blood to run] into the trench.' Cp. μῆλα ἰερεύειν ἐς πηγάς, Il. 23. 148.

1. 37. έξ Έρέβευς, § 4. 1.

11. 38-43. Cp. Virg. Georg. 4. 471, foll., and Aen. 6. 306, foll. These verses have been rejected by many ancient and modern commentators, as being inconsistent with the following account of the ghosts coming up one by one.

1. 40. οὐτάμενοι. These participles are best described as from the syncopated aorist, § 20. 4, with a passive signification. Cp. κτάμενος, Od. 22. 412; ἀλιτήμενος, Od. 4. 807. Others regard them as perf.

pass. forms with change of accent, because they have passed in usage from verbs into adjectives.

1. 42. οι πολλοι έφοίτων, qui adveniebant frequentes.

ll. 44-50 = Od. 10. 531-537.

l. 51. Elpenor appeared first, because, his corpse [so σωμα always in Homer] having remained unburied, he could not go down δόμον Αΐδος

eiow. Cf. Virg. Aen. 6. 337-339.

1. 58. 'Thou wast quicker coming [lin in best MSS. instead of ℓn] here on foot than I with my black ship.' $\phi \theta n$ implies a comparative notion, and so is followed by n, as sometimes $\beta o n n$ See inf. 489.

1. 60 = Od. 10. 504.

l. 61. ἀσε, ἀάω. The form ἄασα occurs Od. 10. 68. ἀθέσφατος here refers to the excessive quantity, as in the phrase κρέα ἄσπετα. See, for ἀθέσφ., Buttm. Lexil. s. v.

1. 62. καταλέγμενος, § 20. 4. See on 10. 555-560.

11. 63-65 = Od. 10. 558-560.

1. 66. τῶν ὅπιθεν, rightly the Schol. καταλελειμμένων οἴκοι, further explained by the words οὐ παρεόντων. Trans. 'And now I beseach thee by [genit. as in Od. 2. 68] those we have left behind, not here with us.'

1. 70. σχήσεις νηα, Od. 10. 91.

1. 72. καταλείπειν, inf. for imperat., as in vv. 74, 75.

- 1. 73. νοσφισθείς, 'turning away from me.' So νοσφίσατο, inf. v. 425.
- 1. 76. ἀνδρὸς δυστήνοιο does not follow the case of μ oι, but depends directly upon $\sigma \hat{\eta} \mu a$, 'the tomb of an unhappy man,' as a monument to all posterity; lit. 'even for posterity to hear of.' Od. 3. 204.

1. 81. στυγεροίσι, 'sad.' So inf. v. 465.

1. 82. ἄνευθεν ἐφ' αἵματι ἴσχων, 'holding away from myself over the blood.' Odysseus sits on the side of the pit nearest to the living world, and holds out his sword at arm's length.

1. 83. ἐτέρωθεν is the side of the pit nearest to Erebus.

1. 88. προτέρην ἵμεν πρὶν πυθέσθαι = ante accedere quam sciscitatus essem. προτέρην .. πρὶν, like πρὶν .. πρίν.

1. 89 = Od. 10. 537.

1. 91. χρύσεον, two syllables. έχων agreeing with Τειρεσίαs implied in Τει. ψυχή: constructio ad sensum. See sup. v. 14.

1. 94. ήλυθες όφρα ίδη, subjunct. after aor. tense, because in sense it =

έλήλυθας.

1. 97. ἀναχασ., 'having retreated.' Join ξίφος ἐγκατέπηξα, 'But he, that faultless seer, when he had drunk the dark blood, then accosted me.'

l. 100. δίζησι for δίζησω. For a similar dropping of σ , cp. the forms $\beta \dot{\epsilon} \beta \lambda \eta a i$, $\mu \dot{\epsilon} \mu \nu \eta a i$. 'Thou enquirest after a pleasant return, Odysseus; but, the God will make it a hard one for you.'

1. 102. λήσειν, sc. σε, 'that thou wilt go unnoticed of P.' δ, i.e. καθ' δ, propterea quod, 'because he hath stored up wrath in his heart against you, but still for all that [καὶ ωs, even thus], though suffering troubles, you may yet come home.' For δ so used, cp. Od. 12. 295. Others make it equivalent to δs, which occurs in the corresponding line, Od. 13. 342.

1. 107. Θρινακίη, a legendary island, not to be confounded with Sicily, which was called Trinacria from its three promontories ($\tau \rho \epsilon i s \, \tilde{a} \kappa \rho a \iota$). The name may have some allusion to the trident ($\theta \rho i \nu a \xi$) of Poseidon.

See Od. 12. 127.

l. 108. εύρητε, conjunctive after $\delta \pi \pi \delta \tau \epsilon \kappa \epsilon$, sup. v. 106.

1. 110. 'Now if you leave them unharmed ασῖν εας, § 4. 3) and keep the thought of your return in mind, then you may still reach Ithaca.' εάας for εάης, from εάω.

l. 113. 'And should you yourself escape, you will come there late, in wretched plight, having lost all your comrades.' νείαι, 2 sing. pres. from νέομαι or νείομαι, which contain a future notion like εἶμι. In Od. 12. 188, we have νείται. The form is possibly future.

ll. 114, 115 = Od. 9. 534, 535.

1. 120. κτείνηs, conjunct. of aor. έκτεινα.

1. 121. ἔρχεσθαι, infin. for imperat., as ἀποστείχειν and ἔρδειν, inf. l. 132. To come to the country of men unacquainted with salt seems to be a poetical way of saying, 'when you have quietly settled down inland, far away from the sea,' the only source of salt known to the ancients.

1. 127. The token by which Odysseus would know that he had reached the place was that a man of the country would meet him, and show his utter ignorance of sea life by mistaking an oar for a winnowing-shovel.

l. 128. φήη, § 23. 5. ἔχειν, sc. σε. The apodosis begins with καὶ τότε δή.

1. 131. ἐπιβήτορα, ' the mate.'

1. 133 = Od. 4. 479.

l. 134. θάνατος ἐξ ἀλὸς, 'a death far away from the sea.' So ἐκ καπνοῦ, Od. 16. 288. Others join ἐλεύσεται ἐξ ἀλὸς, 'shall come upon you from the sea,' which agrees with the later legend that Odysseus was slain by Telegonus (his son by Circe) who, not recognising his father, shot at and mortally wounded him with a spear tipped with a fish-bone, as if the sea would be his foe to the last. But this agrees less well with ἄβληχρος = 'mild,' from root βλακ, i. e. μλακ, as in μαλακ-ός.

1. 135. For tolos, see on Od. 1. 209.

ős $\kappa \epsilon \sigma \epsilon$, 'which shall slay thee when pressed by the burden of a fair old age.'

l. 136. λιπαρώ, lit. 'sleek' or 'shining.' For άρημ., see on Od. 6. 2.

141. τήνδε, 'yonder.'

- 1. 144. τὸν ἐόντα. τὸν predicate = τοῦτον ἐόντα, 'how she can recognise me as being the man [I really am].' Cp. οὕ πώ φησι τὸν εἶναι, Od. 23, 116.
- 1. 147. δν τινα... ενίψει, quemcunque mortuorum sanguinem accedere siveris, is tibi vera renuntiabit (for ὁ δὲ introducing the apodosis, cp. Od. 12. 41), cuicunque vero denegaveris, is tibi rursus revertetur.

1. 151. Join κατά έλεξεν.

l. 153. ἔγνω, sc. ἐμέ.

vv. 157-159 are suspicious, as being inconsistent with vv. 502, 508, 513.

l. 160. Join αλώμενος πολύν χρόνον.

- 1. 161. The case of vηl.. ετάροιs is the regular instrumental dat.='by means of.'
 - l. 166. 'Αχαιίδος, ('Αχαιίς), sc. $\gamma \hat{\eta}$ s = Peloponnesus. $\hat{\alpha} \mu \hat{\eta}$ s = $\hat{\eta} \mu \hat{\epsilon} \tau \epsilon \rho \alpha s$.

1. 171, τανηλεγέος, Od. 2. 100.

1. 174. εἰπὲ πατρὸς, 'tell me of my father,' on analogy of πεύθεσθαι, ἀκούειν.

1. 175. γέραs, here = 'the sovereignty.'

- 1. 183. 'Videtur nimirum prius offetiisse Anticlea quam Penelopen proci ambirent, Ulyssique facultates diriferent,' Löwe.
- l. 185. $\tau \in \mu \in \overline{\alpha}$, § 3. 4, the royal demesnes. Saîras, $\kappa.\tau.\lambda$., 'banquets which it is meet that a judge should enjoy, for all invite him.' A king was, by right of his position, a judge also.
- 1. 186. ἀλεγύνειν, μπορετίν, 'to take trouble about,' 'be interested in.' This description of Telemachus is hardly reconcilable with the fact that he could not have been more than fourteen years of age at this time.
 - 1. 187. πατήρ, 'Laertes.' αὐτόθι defined by ἀγρ $\hat{\varphi}$, 'in the country.'
 - 1. 188. edval, used predicatively, 'nor has he by way of bedding.'

1. 190. xeîµa, 'through the winter.'

1. 191. είται, perf. pass. in med. sense from έννυμι.

- 1. 193. γουνον άλωης, Od. 1. 193. οί βεβλήσται, 'are laid for him.'
- 1. 195. ἀέξει μέγα, 'makes his sorrow grow big, and old age besides (ἐπὶ) is come upon him.'

1. 201. 'Robs the limbs of life.' έξείλ., aorist of custom.

1. 202. The key-word of the sentence is $\pi \delta \theta os$, the sense of which is carried on both to $\mu \dot{\eta} \delta \epsilon a$ and $\dot{a} \gamma a \nu o \phi \rho$. Trans. 'But regret for thee, and [for] thy counsels, and [for] thy tenderness.' As if it were, 'and thy counsels [now lost to me] and thy tenderness [so much missed].'

1. 205. Cp. Virg. Aen. 2. 792 foll.

Ter conatus ibi collo dare bracchia circum: Ter frustra comprensa manus effugit imago, Par levibus ventis volucrique simillima somno.

1. 207. είκελον, adverbial as loov, inf. v. 577.

1. 208. γενέσκετο, § 17. 6. κηρόθι, § 12. 2 (a).

l. 211. είν 'Αίδαο, sc. δόμφ. Notice dual combined with plural in φίλας χείρε. So Δύ' Αΐαντες μενέτην, Il. 8. 79.

l. 212. τεταρπώμεσθα = 'may weep our fill.' Est quaedam flere voluptas,

Ov. Trist. 4. 2, 37.

1. 213. The predicate is είδωλον. 'Did she send this appearance a mere phantom, so that,' etc.

l. 216. κάμμορε, § 7.

- 1. 218. δίκη in its first sense of 'custom,' Od. 4. 691. Trans. 'But this is the way with mortals, when one is dead.'
 - 1. 219. ἔχουσι=' keep together.'

l. 220. τὰ μὲν, sc. σάρκας, ὀστέα, Ĩνας.

1. 222. πεπότηται, 'flits about,' perfect with present force. So πεποτήσται, Il. 2. 90. From ποτάομαι, Epic form of πέτομαι.

l. 223. 'But hasten back as speedily as thou mayest to the light of day, and bear in mind (lit 'know') all this [that thou hast seen].'

l. 238. ἠράσσατο, (ἐράομαι), 'fell in love with Enipeus,' a Thessalian river that rises in Othrys and falls into the Apidanus.

1. 239. "ησι, 'sends' [his waters], used intrans. Cp. Od. 7. 130.

 1. 241. τῷ δ' ἄρ' ἐϵισάμενος, 'now having likened himself unto him,' sc. unto the river-god Enipeus.

l. 242. ἐν προχοῆs, § 9. 6.

1. 245. The verse was rejected by the Alexandrian critics, as ζώνην λύειν is unhomeric.

1. 250. τοὺs, 'the sons,' masc. gend. implied in τέκνα. κομ. ἀτιταλλ., infin. for imperat.

l. 251. $\tilde{t}\sigma\chi\epsilon o = 'keep silent.'$

1. 253 = Od. 4. 425.

1. 255. θεράποντε Διὸς = 'kings,' as Zeus is the representative king. Warriors are called θ. 'Aρηος, Il. 2. 110.

l. 256. Iolcos, (now Volo), the capital of the Aeolidae, lay in the district of Magnesia in Thessaly.

l. 257. $\delta \delta' \delta \rho' = \text{Neleus}$.

l. 258. τους έτέρους, i.e. 'the other children' whom she bare, she bare to Cretheus. Cp. οἱ ἄλλοι, Od. 1. 26.

1. 260. τὴν δὲ μέτα = post illam vero. Asopus, a river in Boeotia. The founding and fortifying of Thebes by Amphion and Zethus is an older legend than the one which assigns the act to Cadmus; unless we suppose the upper city $(Ka\delta\mu\epsilon ia)$ to be the work of the latter, and Thebes (ήκάτω πόλιs) of the former.

1. 265. valépev, because of the Phlegyae who dwelt around.

1. 267. θρασυ-μέμνονα, (—μέμονα—μέμ-αα) = audacio animo.

1. 268. ἀγκοίνησι, § 7. 6. Join έν άγ. μιγείσα.

1. 269. Creon, king of Thebes (not to be confounded with C. brother-in-law of Oedipus), gave his daughter Megara to Heracles for aiding him against the Minyae.

1. 270. viòs, with first syllable short; so ηρωσ, Od. 6. 303; because the diphthong or long vowel is followed by another vowel.

1. 271. Οίδιπόδαο, § 9. 4, from nom. form Οίδιπόδης. Έπικάστη,

called by the tragedians Ἰοκάστη.

l. 272. μέγα έργον, Od. 3. 261.

1. 274. άφαρ δ', 'At once [after the union] the Gods made the matter [ἀνάπυστα, neut. plur. as lσa, etc.] known to men.'

1. 275. Join άλγεα πάσχων δια όλοας βουλας θεων.

- 1. 277. εis 'Aίδαο, sc. δωμα. 'The mighty warder,' lit. 'gate-fitter.'
- 1. 278. ἀψαμένη. 'Having fastened a noose on high [αἰπὺν, predicat. with ἀψαμ.] from the beam, absorbed in her own sorrow.'

1. 279. σχομένη= ' taken up,' 'fast held,' cp. inf. v. 334. τῷ δ', sc.

Oedipus.

- 1. 284. The Minyan (as distinct from the Arcadian, inf. v. 459) Orchomenos was a city in Boeotia at the point where the Cephisus empties itself into the Copaic lake.
 - 1. 285. oi, sc. 'to the king,' suggested in the word έβασίλενε.

1. 287. τ οίσι δ' έπ' = έπὶ τ οίσι, ' besides these.'

l. 289. ἐδίδου, 'Nor was Neleus minded to give her [imperf. tense] to the man who could not,' etc. The cows of the 'mighty Iphiclus' were hard to drive away; ἀργαλ. sc. ἐλάσαι. Melampus, son of Amythaon, was the 'blameless prophet' who undertook to recover these cows from Iphiclus, who had robbed Tyro (v. 235 sup.) of them. But he was caught and imprisoned by the herdsmen, and not released till he had 'uttered all the oracles;' this perhaps means till he had told Iphiclus, who was childless, how he might have an heir. The story is told again Od. 15. 230 foll.

1. 292. Join κατά-πέδησε, lit, 'fettered him down.'

1. 300. Πολυδεύκεα, § 4. 3.

1. 301. Yala κατέχει is a common phrase for to be 'dead and buried,' inf. v. 549. In Il. 3. 243, the Tyndarids are described, in the same words, as 'dead and buried in Lacedaemon;' for in the Iliad they are merely mortal. Here, if the lines are genuine, the meaning must be, they are under the earth but not dead, as the next line shows, for though $\nu \epsilon \rho \theta \epsilon \nu \gamma \eta s$ they are still alive, each one on alternate days living in Olympus or in the underworld.

1. 304. λελόγχἄσιν, see on Od. 7. 114. The indefinite periods

άλλοτε.. άλλοτε are defined by the addition of ετερήμεροι.

1. 305. την δὲ μέτ', see on sup. v. 260.

1. 311. Perhaps because of their brief life (μινυνθαδίω) the poet specifies that at nine years old they were nine cubits high. ἐννέωροι (see on Od. 10. 19) and ἐννέοργυιοι, § 4. 3. The γὰρ introduces an explanation of μηκίστους, 'biggest of men.'

1. 314. φυλόπιδα, generally φύλοπιν. With φ. στησαι, cp. μάχην στη-

σάμενοι Od. 9. 54. If vv. 315-316 are genuine, which is doubtful, they must mean that the gods had fled from Mount Olympus into the οὐρανδε above, and that the Aloidae began piling mountains on Olympus to make a great staircase up to heaven.

1. 319. πρίν.. λάχνη, 'ere the curly hair had sprouted below their (σφωιν, § 15. 1) temples, and covered their chins (γένῦς for γένυας, acc.

plur. from yévűs) with thick down.'

1. 321. Phaedra, daughter of the Cretan Minos, and wife of Theseus after the death of Hippolyte. She loved her step-son Hippolytus, who rejected her passion. The Hippolytus of Euripides is on this subject.

Procris, daughter of Erechtheus king of Athens, and wife to Cephalus, to whom she proved untrue, and by whose hands she was unwittingly

slain.

Ariadne, daughter of Minos and Pasiphae. She loved Theseus, and followed him on his voyage from Crete, but was killed by Artemis on the island of Dia.

1. 324. ἡγε μεν, 'was fain to take' (imperf.), or 'was carrying off,' but he had no joy of her. The legend is not identical with that of the desertion of Ariadne by Theseus in Dia (Naxos) and the love of Dionysus for her. The Dia here named must be the little island (Standia) to the north of Crete.

1. 325. μαρτυρίησι. Perhaps the 'information' that she had yielded

to Theseus when pledged to Dionysus.

1. 326. Maera, a nymph of Artemis, and mother of Locrus by Zeus.

Clymene, mother of Iphiclus, sup. v. 290.

Eritbyle, wife of Amphiaraus, bribed with a necklace by Polynices to send her husband on the fatal expedition against Thebes.

1. 327. ἀνδρὸς, 'for her lord['s life],' gen. of price.

1. 328. μυθήσομαι = μυθήσωμαι.

1. 330. φθῖτο. optat., see on Od. 10. 51.

1. 334. $\kappa\eta\lambda\eta\theta\mu\tilde{\omega}$, 'by the magic' of his story-telling. Then Arete asks, What think you of this man, his outward form and his well-balanced ($\ell\ell\sigma as$, al. 'in accordance' with his external beauty) mind? 'Now, it is my guest that he is, yet every one has his share in the honour [of entertaining such a hero]; wherefore be not in a hurry to send him off, nor give short measure of your gifts to one who needs them so sorely.'

1. 341. κέονται, Epicè for κεῖνται.

1. 344. οὐκ ἀπὸ σκοποῦ οὐδ', 'not away from the mark, nor at variance with our own idea.' So the Schol. Others render ἀπὸ δόξης, 'Not different from what we should expect of our queen,' which is simpler. 'But on Alcinous here (τοῦδε) depend both promise and performance.'

1. 351. εμπης = 'notwithstanding,' taking up the περ of the last line.

The over strengthens the qualifying force of $\xi \mu \pi \eta s$, as in the combinations δ' over δ'

1. 353 = Od. 1.359.

1. 354 = Od. 9. 1.

l. 358. καί κε τό. Apodosis, 'I should like this better,' viz. to go back full-handed. For καί κε, see on sup. v. 111.

1. 363. τὸ μὲν οῦ σε, κ.τ.λ. This indeed we don't think thee to be, viz. a knave. So ἐίσκειν with accus. and infin., Il. 21. 332

αντα σέθεν γάρ

Ξάνθον δινήεντα μάχη ήίσκομεν είναι.

1. 364. οἰά τε πολλοὺς, κ.τ.λ. 'Inasmuch as the dark earth breeds many [such] men broadcast'—(others read οἰά τε πολλὰ=' as oftentimes,' see on Od. 9. 128)—fashioning falsehoods out of things which one can never see with one's eyes.'

1. 366. $\delta\theta\epsilon v = \dot{\epsilon}\kappa \tau \sigma \omega \tau \dot{\sigma} v \dot{\alpha}$, meaning from things which don't admit of proof; or 'pushing falsehoods [to a point (i. e. a perfection)] from which no man can so much as see 'sc. that they are falsehoods).' $\delta\theta\epsilon v$ in this case $= \dot{\epsilon}\kappa\epsilon i\sigma\epsilon \ddot{\omega}\theta\epsilon v$. The latter is simpler.

1. 367. $\tilde{\epsilon}\pi\iota = \tilde{\epsilon}\pi\epsilon\sigma\tau\iota$. $\tilde{\epsilon}\nu\iota = \tilde{\epsilon}\nu\epsilon\iota\sigma\iota$.

1. 368. ώς ὅτ' ἀοιδὸς, cp. Od. 5. 281.

1. 369. 'Apyelwv, specially of the comrades of Odys.

1. 371. ἐτάρων, perhaps of the chieftains with him at Troy. The first ἄμα must be closely joined with αὐτῷ=tecum; the second with ἔποντο = comitati sunt.

l. 373. Odyss. (v. 330) thought the night far spent; Alcinous, in his eagerness to listen, says it is long yet, 'infinitely long' $(d\theta \epsilon \phi)$.

l. 381. Join τούτων οίκτρότερα.

1. 383. ἀντή, 'cry,' i. e. battle, as φύλοπις, 'clansmen's shout.'

1. 384. γυναικός = Clytaemnestra.

1. 388. ἀγηγέρατο, congregatae erant, plqpf. with Attic reduplication from ἀγείρω, § 17. 4.

1. 392. πιτνάς, from form πίτνημι an earlier form of πετάννυμι.

1. 393. ἀλλ' οὐ γὰρ, 'But [he could not do it] for,' etc.

1. 401 = Od. 10. 459.

1. 402. περιταμνόμενον, lit. 'encircling and cutting off from the herd.'

A picturesque word to describe cattle-lifting.

1. 403. μαχεούμενον, a form of the present participle with the o lengthened into a diphthong metri grat. μαχέοιτο appears as pres. optat. Il. 1. 272.

1. 411. κατέκτανε, aorist of custom. 411 = Od. 4. 535.

414. ἐν ἀφνειοῦ ἀνδρὸς, sc. δόμφ.
 415. ἢ γάμω, see on Od. 1. 226.

1. 417. μουνάξ = in single combat, or it may refer to any single instances of death.

1. 418. Join δλοφύραδ κε θυμῷ μάλιστα.

1. 421. οἰκτροτάτην, predicat., 'but saddest of all that I heard was

the voice,' etc.

l. 423. ἀμφ' ἐμοὶ, 'at my side,' sc. at the feast. 'But I, lifting up my hands [sc. beseeching mercy], dropped them to the ground, dying with the sword through me.' Others join $\chi \epsilon i \rho as \beta \acute{a} \lambda \lambda o \nu \pi \epsilon \rho i \phi a \sigma \gamma$., as if he made a last effort to defend himself.

1. 424. With ἀποθνήσκ. περὶ φ., cp. II. 8. 86; 13. 441, 570; 18. 231; 21. 577; 23. 30, and Soph. Aj. 828 φασγάνω περιπτυχής, lit. 'folded round the blade;' 'but she, merciless one, turned away from me, nor would she bring herself to close my eyes, nor shut my mouth for me, though going to the realm of Hades.'

1. 426. Join καθελείν όφθ. στόμα τε συνερείσαι.

1. 429. οίον δη, a special instance of the general principle in v. 427, 'such a deed [for example] as she did in having wrought.'

1. 432. iduia, Od. 9. 189.

1. 433. οἶ τε κατ' = κατέχευεν ἐαυτῆ αἶσχος. The antecedent to ἡ is also in dative, καὶ ἐκείνη ἥτις ἀν εὕεργος ἦ.

1. 437. $\eta \chi \theta \eta \rho \epsilon \delta i \dot{a} = 'has worked out his hatred by means of a woman's$

devices,' cp. sup. v. 276.

- l. 441. $\epsilon i v \alpha \iota$. This infin. and the foll. with imperatival force. 'Wherefore, in this present case $[\nu \hat{\nu} \nu]$ do thou never be gentle even towards thy wife.'
- l. 443. τὸ δὲ κεκρυμμένον εἶναι. For εἶναι we should expect ἔστω, but it is attracted into the infin. to balance φάσθαι. Cp. Il. 6. 87 foll. ἡ δὲ.. πέπλον θεῖναι 'Αθηναίης ἐπὶ γούνασι = Illa vero vestem deponat.

1. 452. 'But that wife of mine suffered me not so much as to take my fill of joy in my son in gazing on him,' [lit. 'in my eyes'].

453. Join με αὐτὸν = ἐμαυτόν.

- l. 456. κατισχέμεναι, inf. for imperat. = κάτισχε, appelle. These lines are inconsistent with the praise of Penelope's virtue (sup. v. 445), and have been generally rejected. π ιστὰ, neut. adjective as substantive, 'no trust;' so ϕ υκτὰ, 'escape,' Od. 8. 299.
- l. 458. ἀκούετε, sc. 'thou, Odysseus, and thy comrades.' For the tense; equivalent to our use of the perfect, cp. Od. 2. 118.

l. 461 = Od. 1. 196.

1. 464=Od. 4. 837.

- 1. 467. Πηληιάδεω. Epic form for Πηλείδου, δέω, one syllable, § 4. 3.
- 1. 468. Πατροκλήοs, as if from nom. Πατροκλέης. For Antilochus, see Od. 3. 110; 4. 202, 187, etc.
- 1. 473. 'What stranger feat wilt thou devise,' sc. than this descent to Hades, explained in next line.
 - l. 476. ἀφραδέες, see on Od. 10. 495.

1. 478. Scan this line & 'Axi\(\lambda\) i $\Pi\eta\lambda$ | $\frac{-}{\cos vi}$ | $\frac{-}{\epsilon}\mu\epsilon\gamma\alpha$. The ϵ long, as frequently, before a liquid.

1. 479. Τειρ. κατά χρέος, (cp. $\psi \nu \chi \hat{\eta}$ χρησόμενος), 'on business with

Teiresias; ' so κατά πρηξιν, Od. 3. 72.

1. 482. With σείο μακάρτ., cp. Od. 5. 105.

1. 483. προπάροιθε, 'in time past.' Man stands with his back to the future; events thus come up behind $(\delta m i \sigma \sigma \omega)$, and so, when past, are προπάροιθε.

1. 488. μή μοι θ. γ. παραύδα. 'Comfort me not respecting death.'

θάνατον, accus. of reference.

l. 490. ἀκλήρω, explained by the next words, 'one who hath not much substance.'

1. 493. πρόμος ἔμμεναι, ' to be a chieftain.'

l. 494. πέπυσσαι, with doubled σ, perf. from πυνθάνομαι.

1. 497. Join κατ-έχει. With μιν . . χείρας, cp. Od. 1. 64.

l. 498. $\dot{\upsilon}\pi'$ a $\dot{\upsilon}\gamma$ às [sc. $\epsilon l\mu l$], $\dot{\upsilon}\pi \delta$ sometimes used in H. when no idea of motion seems implied, cp. Il. 15. 267 $\dot{\epsilon}a\sigma \iota\nu \dot{\upsilon}\pi' \dot{\eta}\hat{\omega} \dot{\eta}\dot{\epsilon}\lambda \iota\delta\nu \tau \epsilon$.

1. 499. Tpoin, 'the Troad.'

1. 502. τῷ κε, κ.τ.λ. 'In that case would I make grievous my might and invincible hands to [many an] one [of those] who outrage him and shut him out from his meed of honour.' With τεφ [τινι, § 15. 2] in this sense. cp. Od. 3. 224. Here the first aor. of στυγέω is used in a causative sense, στυγητὸν ἃν ποιήσαιμ.

1. 503. For of = $\tau \hat{\omega} \nu$ of, cp. Od. 4. 177.

1. 509. Scyros, where he had lived with his grandfather Lycomedes, till Odys. brought him away to the war, because the oracle declared that Ilium could not be taken without his aid.

1. 512. νικάσκομεν, § 17. 6, 'beat him.'

1. 513. The readings vary between μαρναίμεθα (the natural opt. from μάρναμαι), and μαρνοίμεθα, which has the better MS. authority, and is supported by the analogy of ὅνοιο (ὀνίνημι) and κρέμοισθε (κρεμάννυμι, κρεμάω).

1. 515. τὸ δν μένος οὐδενὶ εἴκων, 'yielding to nobody in that might of

his.'

1. 519. å\lambda' olov, see on Od. 4. 242. Eurypylus, son of Telephus king of the Ceteans (so the Mysians are here called from the river Ceteus), was kept back from the expedition to Troy by his mother Astyoche, sister of Priam; she was afterwards persuaded to let her son go by the present of a golden vine which Priam gave her.

1. 521. γυναίων = 'given to a woman,' cp. sup. v 327. The death of the Ceteans was due to these 'gifts,' because they were the cause of

their leader being sent to the war.

1. 524. Join ἐπετέταλτο (ἐπιτέλλω).

1. 525. The line seems a late imitation from Il. 5. 751, where the verbs are appropriately used of the cloud-gates of heaven; but here they are unsuitable as describing the closing or opening of the 'Trojan Horse.'

1. 527. ὑπὸ, ' under them.'

1. 531. $\xi \xi \ell \mu \epsilon v \alpha \iota$, $(\xi \xi \ell \eta \mu \iota)$, 'to let him go forth.'

1. 534. μοιραν, 'fair share' [of the spoil], so ίσης, Od. 9. 42. γέρας ἐσθλὸν=' the choice prize,' viz. Andromache, cp. Virg. Aen. 2. 469.

1. 536. οιά τε πολλά, see on Od. 9. 128.

1. 539. βιβάσα, § 21. 1, 'with grand step.' ἀσφοδελὸς, adjectival, is accented on ultima. The noun is proparoxyton.

1. 540. γηθοσύνη δ, gaudens quod.

1. 542. εἴροντο δὲ κ. έ., sciscitabantur vero de suis quaeque curis, i.e. about their objects of interest in the upper world. Others render εἴροντο, narrabant, following the Scholl.

1. 545. την (νίκην) νίκησα, so φιλείν φιλότητα, Od. 15. 245. δικαζόμ.,

'defending my right.'

1. 546. ἔθηκε, 'put them up (as a prize).' After the death of Achilles, Thetis offered his armour (Il. 18) to the greatest hero of the Greeks. The claim lay between Odysseus and Ajax. The decision was referred to the captive Trojans (v. 547), who declared for Odysseus. (This version being posthomeric, the line 547 is generally rejected).

1. 549. γαΐα κατέσχεν, see on sup. v. 301.

- 1. 550. ôs $\pi\epsilon\rho$ ì, $\kappa.\tau.\lambda$., 'who was beyond all the other Danai both in beauty and achievements, next to,' etc., see on Od. 1. 66.
- 1. 553. οὐκ ἄρ', 'Didst not thou mean then, even in death, to forget thy wrath against me for those accursed arms? The Gods set them up (as a prize) to be a mischief to the Argives. So mighty a defence for themselves they lost in thee (lit. 'thou didst perish'), and for thy death we Achaeans sorrow continually, even as for the person of Achilles.'.

l. 556. With ἀχνύμ, σεῖο, § 15. 1, cp. Od. 14. 376 ἀχν. οἰχομένοιο ἄνακτος.

1. 558. A shorter form of sentence for ἀλλὰ Ζεὺs αἴτιος ὃς ἥχθηρε, κ.τ.λ.

l. 560. τείν, § 15. 1.

1. 565. The whole passage from this line to v. 627 is probably the later introduction of some Rhapsodist, as the earlier commentators did not fail to observe. The main inconsistency lies in making Odysseus an eye-witness of the scenes enacted down in the underworld, whereas according to the original plan of the book, he remains sitting at the side of the trench to question the ghosts as they come up. Trans. 'There, notwithstanding, he would have addressed me in spite of his wrath, or I would (have accosted) him.' This use of ὅμως is apparently posthomeric, and the use of κατατεθνηώτων, without a noun, is at least unusual.

1. 568. Minos, son of Zeus and Europa, king of Crete, and a famous lawgiver. It is thus that he appears as lawgiver and arbitrator in the lower world; not because he sentences the ghosts to their punishments (a later adaptation), but because men after death are represented as still carrying on the pursuits of their life in the upper world.

l. 570. μιν ἀμφὶ ἄνακτα, 'round him, the king.' εἴροντο, see on sup.

v. 542, 'asked concerning their rights.'

1. 572. Orion is the hunter still, and drives his quarry before him in a frightened herd (ὁμοῦ εἰλεῦντα).

l. 578. μιν . ήπαρ, sup. v. 497. γῦπε . . δύνοντες, dual with plur.

1. 579. δέρτρον = 'the caul.'

1. 580. The readings vary between ηλκησε and ελκησε, a first aor.

from ἐλκέω, a poetical form of ἕλκω=' maltreated.'

l. 584. $\sigma\tau\epsilon\hat{v}\tau$ o. The ancients rendered this 'stood,' but the word in Homer always implies 'eager straining' after something. Trans. 'Thirsting, he strove to drink (supply $\pi\iota\dot{\epsilon}\epsilon\iota\nu$ from next clause), but was not able (Od. 12. 433) to take it to drink.' The verb only occurs in third sing. pres. and imperf., and is probably connected with stem $\sigma\tau\nu$ -($l\sigma\tau\eta\mu\iota$) in the sense of 'raising one's self' in a particular direction, 'craning after something.'

1. 586. ἀπολέσκετο, iterative form from ἀπώλετο; so φάνεσκε from

έφάνη. καταζήνασκε from κατ-αζαίνω.

l. 588. κατὰ κρῆθεν, sync. from κάρηθεν, κάρη, 'down from above' Others write κατ' ἄκρηθεν = κατ' ἄκρης.

1. 590. συκέαι, two syllables, § 4. 3.

1. 591. Join των έπιμάσασθαι χερσί, quae comprehendere manibus.

1. 592. τὰς δὲ, apodosis. ῥίπτασκε, § 17. 6.

1. 597. ἄκρον ὑπερβ., 'to send it over the hill top.' κραταιὶs = 'the over-mastering force.' Cp. Od. 12. 124, where the name recurs actually personified. Here it is a sort of half impersonation. 'The force turned the stone back.'

1. 598. Notice the rhythm of these lines describing the slow laborious ascent of the stone and its rapid and bounding descent. With ἀναιδήs,

cp. the use of the Lat. improbus.

1. 602. αὐτὸς the hero himself, in opp. to εἴδωλον, 'his phantom form.' The lines 602-604 are generally rejected; 604 is borrowed from Hesiod, and the former lines express an idea too refined for Homeric psychology, and are inconsistent with the early conception of Hebe the virgin.

1. 605. 'And round him was raised a clamour of the dead, flying everywhere in dismay ($\delta \tau i \delta \xi \epsilon \sigma \theta a \iota \pi \epsilon \delta i \sigma \iota \sigma$, Il. 6. 24): and there was he, like dark night, holding his bow bare (from its case) and an arrow on the string, glaring about terribly, like one ever about to shoot. And the awful belt round his breast was a strap of gold, whereon were wrought marvellous devices, bears and wild boars and fierce-eyed lions,

and battles and slayings of men. May he who treasured up [the design of] that belt in his craft, having once fashioned it, never fashion any other work.' In this passage, the multiplication of participles without a finite verb is remarkable. The wish expressed may only imply that the belt was simply perfection and the craftsman had better 'let well alone,' lest he should fall short of it, or more likely, $\sigma \mu \epsilon \rho \delta a \lambda$. gives the key, and so the poet naïvely hopes that never may such a belt be made again. It was too dreadful.

1. 618. ἡγηλάζειν (ἡγεῖσθαι) μόρον='to endure fate,' on the analogy of the later ἄγειν, διάγειν.

l. 619. ὑπ' αὐγàs, cp. sup. v. 498.

1. 621. The χείρων φωs is Eurystheus, to whom Heracles was enslaved through the contrivance of Hera.

1. 623. κύνα = Cerberus as Hesiod names him.

ἔπεμψε, 'conducted me.'

1. 629 = Od. 4. 268.

1. 631. This line is said to have been inserted to gratify Athenian vanity by introducing the names of their national heroes.

1. 632. ἀλλὰ πρὶν, 'but ere that, up thronged the countless tribes of

dead.' Join έπαγείρετο.

1. 634. Γοργείην κ., 'the Gorgon-head of some terrible monster.' This general translation seems better than referring the story to any one particular Gorgon.

1. 633 = Od. 3. 150.

1. 640. The readings vary between εἰρεσίη and -ίη, the former is easier as making a better antithesis to κάλλιμος οὖρος.

BOOK XII.

1. 4. ἀντολαὶ = ἀνατολαὶ, § 7 = 'the place where the sun rises;' so the plur. τροπαὶ for the spot where he turns to begin his journey back, Od. 15. 404.

xopoi, 'lawns' for dancing.

1. 5. vηα μεν begins the apodosis, Od. 9. 546.

11. 6-8 = Od. 9. 150-152.

l. 10. οἰσέμεναι, § 20. 3.

l. II. ὅθ' ἀκροτ. πρόεχ' [προείχε] ἀκτή marks the site of the burial. Join ἀκροτ. predicatively with προέχε.

l. 14. ἐπερύσαντες, ' having hauled up thereon.'

l. 16. τὰ ἔκαστα, so inf. v. 165, 'these things severally.' Cp. ταῦτα ἔκαστα, Il. 1. 550, Od. 14. 362.

22. ὅτε. In this use of ὅτε with the present, and in a corresponding
 132

use with a past tense ($\epsilon i\lambda \epsilon i$.. $\epsilon \kappa \tau \omega \rho$.. $\delta \tau \epsilon$ of $\epsilon \delta \omega \kappa \epsilon \nu$, Il. 8. 216), we may notice a transition from the temporal to the logical force of the particle, like in the Lat. $\epsilon \mu m$ and $\epsilon \nu m$ and $\epsilon \nu m$ or in English 'while.' See on Od. 5. 357.

l. 23 = Od. 10. 460.

- l. 27. $\hat{\eta}$ ålds $\hat{\eta}$ èmi y $\hat{\eta}$ s. It is better to take álds as a simple local gen. = on sea, as Apyeos, Od. 3. 251, $\hat{\eta}\pi\epsilon\hat{i}poio$, Od. 14. 97, than to throw back the force of the èmi to govern it, which seems to be a later form of construction. \hat{a} ly $\hat{\eta}\sigma\epsilon\tau\epsilon = \hat{a}$ ly $\hat{\eta}\sigma\eta\tau\epsilon$.
 - l. 28 = Od. 10. 466.
 - ll. 29-32 = Od. 10. 476-479.
 - 1. 34. προσέλεκτο, § 20. 4, 'reclined at my side, and began to ask.'
 - 1. 35 = Od. 10. 16.
- 1. 37. The journey to Hades 'has been accomplished,' $\pi\epsilon\rho\alpha'\nu\epsilon\nu$. The two (v. 52, dual) Sirens are represented living in an island (v. 167) S.E. from Aeaea. Their name may mean the 'enchainers,' from $\sigma\epsilon\iota\rho\dot{\eta}$. Later legend placed them off Capri or in the straits of Sicily.
 - 1. 42. τώ δε, apodosis. γυνή alone stands as subject to παρίσταται,

but with γάνυνται must be taken also τέκνα.

- 45. ἀμφὶ, (adverbial), 'all around.' ὀστεόφιν = ὀστέων, § 12. 1.
- 46. περὶ, sc. περὶ τὰ ὀστέα, 'and the skin round the bones is wasting.'
 These words add a further explanation to πυθομένων (πῦθω).
- 1. 47. παρέξ έλάαν, inf. for imperat., so ἀλείψαι, and inf. v. 58 Βουλεύειν.
- l. 49. $\dot{a}\tau \dot{a}\rho$, $\kappa.\tau.\lambda$. 'But if thou desirest to hear them thyself, let [thy comrades] tie thee hand and foot, upright in the mast-step, and to [the mast] itself let the rope-ends be fastened.'
- 1. 51. ἱστοπέδη is a socket in which the square end of the mast was set, when it was hauled up. Odysseus was to be set upright with his feet resting in this, and he was lashed round and round till the rope-ends passed round the mast where they were tied.' With ἀνάπτειν ἐκ, cp. Od. 10. 96. αὐτοῦ, sc. ἱστοῦ out of ἱστοπέδη.
- 1. 54. διδέντων, imperat. from δίδη μ , older form of δέω. An imperf. δίδη is found in Il. 11. 105. Trans. 'Let them bind thee.'
- 1. 58. βουλεύειν see sup. v. 47. ἀμφοτέρωθεν, 'I will tell you the way in both directions.' One route (vv. 59-72) passes the Πλαγκταί, the other lies between Scylla and Charybdis (vv. 73-110).
- 1. 61. Πλαγκταὶ, (πλήσσω), these 'striking' rocks, that dash together, appear in the Argonautic legend as Συμ-πλήγαδεs at the entrance of the Pontus. The Planctae were localised by the ancients in the Straits of Messina, while the mention of the smoke (v. 218), and the fire (v. 68), has made others identify them with the Lipari Isles, to which group the volcanic Stromboli belongs.

θεοί καλέουσι, see Od. 10. 305.

l. 62. $\tau \hat{\eta}$, 'there,' sc. where these rocks stand, 'not even do birds pass by, no! not the timorous doves, which carry ambrosia for Zeus; but even of them the sheer rock ever steals one away, and the Father sends in another to make up the number.' This story seems to have an obscure reference to the notion of a 'lost Pleiad,' (cp. Od. 5. 273), $\pi \epsilon \lambda \epsilon \iota d\delta \epsilon s$, a group of seven stars, one of which is generally invisible.

1. 66. φύγεν, agrist of custom, parallel to παρέρχεται (v. 62).

1. 70. μέλουσα πασι, cp. Od. 9. 20.

1. 71. With βάλεν must be supplied a nom. from v. 68, sc. κύματα.

1. 73. oi $\delta \hat{\epsilon}$, antithesis to $\tilde{\epsilon}\nu\theta\epsilon\nu$ $\mu\hat{\epsilon}\nu$, v. 59. Trans. 'But yonder are two rocks; one of them,' etc. The antithesis to δ $\mu\hat{\epsilon}\nu$ is $\tau\delta\nu$ δ ' $\tilde{\epsilon}\tau\epsilon\rho\rho\nu$

in v. 101. For the form of sentence, cp. Od. 8. 361.

1. 75. τὸ μὲν, 'the cloud,' agreeing with νέφος, suggested by νεφέλη, or, more likely, taking up the notion and expressing it in a general way by the neut. adj. So in Od. 9. 359, where the οἶνος of the preceding line is referred to as τόδε and not ὅδε. ἐρωεῖ, 'never streams off from it.' See Buttmann, Lexil. s. v.

l. 77. The common reading is, as here, οὐ καταβαίη. There is good authority for οὐδ' ἐπιβαίη, ἐπιβαίνειν denoting the accomplishment of

ἀναβαίνειν, sc. ' set foot on it.'

l. S1. ἡ περ αν ὑμεις, i. e. ἡ περ ὑμεις παριθύνητε αν νῆα, 'in which direction you shall steer your ship past.' Cp. ῷ κε σὰ χαίρης, Od. 9. 356; 10. 507 τὴν δέ κέ τοι πνοιὴ φέρησι, where κε with subjunctive is used almost as fut. indic.

1.86. These three lines seem introduced to assign an etymol. to

Σκύλλη, sc. σκύλαξ, 'a whelp.'

1. 89. ἄωροι, 'uplifted,' 'outstretched,' from ἀείρω, cp. μετέ-ωρος. Others render, 'ugly,' from ἀ and ὥρα, cp. ὡραῖος.

1. 93. μέσση, 'as far as the waist.' κατά σπείους, Od. 9. 330.

- l. 97. $\kappa \hat{\eta} \tau os$ å, cp. Od. 5. 421 $\kappa \hat{\eta} \tau os$ ola, $\kappa.\tau.\lambda$., 'a monster [from those] which,' or 'of such a kind as.'
- l. 101. τὸν δ' ἔτερον, in opp. to ὁ μὲν, ν. 73. 'Now the other rock you will see [to be] lower, Odysseus. They are close to one another.' Some write πλησίοι against the MSS., but πλησίον [εἰσὶ] ἀλλήλ. is quite admissible. Cp. συφεοὺς ποίει πλησίον ἀλλήλων, Od. 14. 13.

104. τῷ δ' ὑπὸ, sub illa autem [arbore].

- 1. 10S. ἀλλὰ μάλα, 'But be sure [so ἀλλὰ μάλα, Od. 4. 472] to send your ship past [inf. for imperat.] quickly nearing Scylla's rock.' πεπλημ., perf. from πελάζω.
 - l. 113. ὑπ-εκ-προφύγ. = secretly escape from and get forward.

l. 114. τὴν δὲ=Scylla.

l. 116. δή αΰ, § 4. 3.

l. 121. Join δηθύνησθα [§ 17. 1] παρὰ πέτρη.

l. 123. Join έξ-έληται, sc. out of the ship.

l. 124. ἐλάαν, βωστρεῖν, inf. for imperat.

- l. 127. Θριν. νησος. Identified by the ancients (Thuc. 2. 6) with Sicily and its three promontories (τρεῖς ἄκραι). But we are still in fableland.
 - l. 134. θρέψασα τεκοῦσά τε. A protbysteron, as in Od. 4. 208.

ll. 137-141 = Od. 11. 109-113.

ll. 144-146 = Od. 11. 636-638.

ll. 148-152 = Od. 11. 6-10.

- 1. 157. The readings vary between φύγωμεν and φύγοιμεν. The optative would imply that escape was less probable than death. See on Od. 4. 692. Join θαν. καὶ κῆρα φύγ. The particip. ἀλευ. stands alone, as in II. 5. 28 τὸν μὲν ἀλευάμενον τὸν δὲ κτάμενον.
 - 1. 161. αὐτόθι, ' where I am placed,' sc. ὁρθὸν ἐν ἱστοπ.

1. 164. ὑμεῖς δὲ πίεζειν, 'Then do ye make me fast!'

l. 165. τὰ ἔκαστα, sup. y. 61.

l. 175. μεγάλη îs, sc. στιβαρῶν χειρῶν.

1. 181 = Od. 9.479.

l. 182. With διώκοντες may be supplied $\nu \hat{\eta} a$, 'urging on the ship,' as $\tilde{a} \rho \mu a \delta \iota \dot{\omega} \kappa \epsilon \iota \nu$, Il. 8. 439.

1. 189. ὅσα μόγησαν, the mood points to the definite circumstances of the war, γένηται is general, and includes all occurrences irrespective

of time; cp. Od. 10. 38.

- 1. 203. The oars flew from the hands of the startled rowers. They were kept from falling overboard by the leathern loops [τροποί, Od. 4. 782] which served for rowlocks, but the blades dropped with a splash on the water.
- 1. 209. επι, sc. επεστι. [A Schol. reads επει, as if from επω, επομαι, follows us'].

1. 210. είλει, imperf. from είλέω, Ep. form of είλω, 'to shut in.'

1. 212. μνήσεσθαι, sc. ήμας. Cp. Virg. Aen. 1. 103.

1. 217. κυβερν $\hat{\eta}\theta' = \kappa \nu \beta \epsilon \rho \nu \hat{\eta} \tau a$.

1. 220. σκοπ. έπιμαίεο, 'Keep near to the rocks,' viz. to Scylla and Charybdis. Others read σκοπέλου = Σκύλλης. 'Lest unawares [the ship] sheer off in that direction,' viz. towards the dangerous Πλαγκταί.

1. 222 = Od. 10. 428.

1. 223. οὐκέτ' έμυθ., i.e. 'said no more about her' than this vague reference in the word σκοπέλων.

1. 225. ἐντὸs, sc. within the ship.

1. 229. ἴκρια νηὸς πρώρης, 'the deck of the fore-ship.' πρώρη, like πρύμνη, is properly an adj. For ἵκρια, see on Od. 5. 252.

1. 230. ἐδέγμην, § 20. 4.

1. 235. ἔνθεν μὲν γὰρ Σκύλλη [ἦν]. The verb ἀνερδοίβ. suits Charybdis only.

1. 238. avapopp., § 17. 6.

1. 239. ἀμφοτέρ., sc. on Scylla and Charybdis.

1. 241. φάνεσκε, § 17. 6. εντοσθε, in the hollow gulf of down-drawn water. 'And below the ground showed dark with sand.' The common, but less accurate reading is κυανέη, in agreement with ψάμμω.

247. ἐs νῆα, 'at the ship.' μεθ' ἐταίρ., 'in search of my crew.'
 252. Join καταβάλλων είδατα, δόλον ἰχθύσι, 'as a bait for fishes.'

1. 253. The κέραs is generally interpreted to be a little sheath of horn slipped over the shank of the hook where it joins the line, to save the line from being bitten through.

l. 254. ἀσπαίροντα, sc. ἰχθὺν, the singular number referring to each

fish as caught. ἔρριψε, aorist of custom, here parallel with προίησι.

1. 256. κεκλήγοντας, as if from a pres. κεκλήγω. Others read κεκλη-

γῶτας (κλάζω).

- 1. 265. μυκηθμοῦ .. βληχήν. Gen. and acc. are both used with ἀκούειν, cp. vv. 198, 41, where gen. and acc. are used respectively; here the uses are combined. αὐλιζομ., 'housed for the night.'
- l. 267. The readings vary here (as in Od. 10. 493, q. v.) between μάντησε and μάντισε.
- l. 279. 'A hard man thou art, beyond all measure [is] thy strength, nor dost thou weary in thy limbs.' $\pi \epsilon \rho l$, advbl., as in Od. 3. 95.

1. 281. καμάτω ὕπνω, 'exhausted with toil and sleepiness;' cp. Od. 6.

2. With άδηκ. cp. Od. 1. 134.

1. 284. αὖτως, 'just as we are.' θοή, 'sudden,' because in those latitudes the darkness falls without the long northern twilights. The epithet implies the idea of 'terrible,' but only from this reason. Cp. ὀρώρει δ' οὐρανόθεν νὺξ, inf. v. 315. ἀλάλησθαι, irreg. Ep. perf. ἀλάλημαι from ἀλάομαι.

1. 286. The wind that rises at night-fall is represented as coming out

of the night. With the plur. cp. ἀντολαὶ, sup. v. 4.

1. 290. θεων ἀέκητι, 'despite the will of the Gods.' This describes the fate of men who bring on themselves destruction which heaven never meant for them. Cp. ὑπὲρ μόρον, Od. 1. 34.

1. 291. πειθώ. νυκτί, 'let us do night's bidding.' i. e. get our supper, as

the next line shows.

1. 293. ἐνήσομεν, (ίημι), sc. νηα, 'will push out.'

l. 311, κλαιόντεσσι = κλαίουσι. νήδυμος, see on Od. 4. 793.

l. 312. 'But when it was in the third part of the night.' Env used impers., as $\kappa \alpha \kappa \hat{\omega} \hat{n} \nu$, Il. 9. 551. The night was divided into three parts, and so in the present instance was in its last third, or, as we say, was more than two-thirds gone.

παρφχηκεν δέ πλέων νὺξ

τῶν δύο μοιράων, τριτάτη δ' ἔτι μοῖρα λέλειπται, Il. 10. 252. μεταβεβήκει, 'had crossed the zenith;' so μετενίσσετο, of the sun, Od. 9. 58. l. 313. $\zeta a \hat{\eta} v$, a heteroclite acc. from $\zeta a \hat{\eta} s$, the ordinary form being $\zeta a \hat{\eta}$.

ll. 313-315 = Od. 9.67-69.

l. 317. εἰσερύσ. σπέος, 'having hauled her into a cave.'

1. 320. ἐν γὰρ . . τῶν δὲ βοῶν = ' since there is . . so let us,' etc.

- 1. 325. $\tilde{a}\eta$, flabat, imperf. from $\tilde{a}\eta\mu\iota$. Another form is $\tilde{a}\epsilon\iota$, but cp. $\delta i\delta\eta$, II. 105.
- l. 330. καὶ δη ἄγρην, (the δη ἄγρ. coalescing by synizesis), 'and when they were questing game.'
- 1. 332. έτειρε δε gives the reason why they condescended to such food. But the line is of doubtful authority.
 - 1. 333. ἀπέστιχον, that he might be alone with the god, Od. 4. 367.

1. 336. ἐπὶ σκέπας ήν. Cp. Od. 5. 443.

- 1. 344. ρέξομεν, i. e. ρέξωμεν. The sacrifice would imply a meal for the sacrificer.
- l. 345. Notice the optat. ἀφικοίμεθα to express a possible, and the subjunct. ἐθέλη.. ἐφέσπωνται (ἔπομαι), a probable result.
- l. 346. κεν τεύξομεν. For κεν with fut. indic., cp. Il. 14. 267 εγω δέ κε δώσω, Od. 19. 558 οὐδέ κέ τις ἀλύξει. See p. 230.

1. 350. βούλομαι ή, cp. Od. 11. 489.

l. 351. στρεύγεσθαι, 'to be exhausted,' properly of things squeezed

out by drops, στράγε, στραγγός.

- 1. 356. περίστησάν τε, [al. περιστήσαντο], 'stood round the victim.' Cp. Il. 2. 410

βοῦν τε περίστησάν τε καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο.

Here they had no barley, and were obliged to use oak-leaves for the οὐλοχύται.

1. 360. Cp. Od. 3. 458 foll. for a similar description.

1. 363. ἐπώπτων, sc. ἐπὶ σχίζης, Od. 3. 459.

1. 369. ἡδὺs ἀυτμή. For the gender of adj., cp. Od. 4. 442.

1. 370. $\mu\epsilon\tau$ ' $\delta\theta\alpha\nu$, is strange, as Odysseus was not in the presence of the gods. We may trans. 'Made my voice heard in the assem', of the gods.' Perhaps we may read $\mu\epsilon\gamma[\alpha] =$ 'aloud.' $\gamma\epsilon\gamma\omega\nu\epsilon\nu\nu$, § 4. 1.

1. 374. ἀκέα (§ 13. 3) ἄγγ. ἡλθ., 'came with the message.'

1. 375. ὅ [ὅτι] οἱ βόας ἔκταμεν ἡμεῖς [κτείνω], al. ἔκταν ἐταῖρρι. Od. 9. 320 has ἔκταμεν for ἐξέταμε from τέμνω.

1. 378. τίσαι, imperat. 1 aor. med. τίνω.

1. 383. φαείνω. Conjunctive in sense of future, as ἐνίσπω Cd. 9. 37; περίκλυτα δωρ' ὀνομήνω, Il. 9. 121. Trans. 'and give light,' as int. v. 385.

1. 387. Join τῶν δὲ [ἐταίρων] νῆα ἐγὼ ᾶν τυτθὰ κεάσαιμι. βαλὼν ἀ. κ., 'I will split into shivers.'

NOTES.

1. 392. ἄλλοθεν ἄλλον ἐπισταδ., the adv. contains the idea of walking from one to another, and standing facing him, which explains ἄλλοθεν.

1. 394. τοίσιν, 'in the sight of my comrades.'

1. 399. δη εβδομον, synizesis. ἐπέθηκε, sc. to the sixth.

1. 401. ἐνήκαμεν, cp. sup. v. 293.

1. 404. γαιάων, so γέων, (terrarum), Hdt. 4. 198.

1. 407. $\eta \delta' \in \theta \in [\theta \in \omega]$, 'and she scudded on.'

1. 409. Two forestays held up the mast and were made fast to the bows. Here both broke, so the mast at once fell aft into the hold, rigging and all.

l. 414. ἰκριόφιν, § 12. 1; see on Od. 5. 252. κάππεσε = κατέπεσε,

§ 7.

1. 417. πλήτο, § 20. 4, (πίμπλημι).

l. 419. ἀποαίνυτο. Elsewhere written ἀπαίνυμαι, Il. 11. 582.

1. 420. 'But I kept pacing the length of the ship till the wave loosened $(\partial \pi \hat{\epsilon} - \lambda \nu \sigma \epsilon)$ the sides from the keel and the surge carried her along dismantled, and broke off $(\hat{\epsilon} \xi \hat{a} \rho a \xi \epsilon)$ her mast down to the keel, but the backstay was flung over it [the mast] made of ox-hide.'

l. 423. $\epsilon \pi i \tau o v o s$, (here with long ϵ , metri grat.), may be the rope which pulls up the sail-yard. But it is better to take it as the back-

stay of the mast. Vide Frontispiece.

- l. 427. ἡλθε.. ὄφρα ἀναμετ., 'came.. so that I retraced my course to fell Charybdis.'
- l. 433. $\tau\hat{\varphi}$ π po σ $\hat{\varphi}$ $\hat{\epsilon}$ χ ., 'held on, clinging to it like a bat; but I could nowhere either plant myself firm on my feet, or mount the tree, for the roots stretched far away [$\hat{\epsilon}l\chi o\nu$, neut., as $\hat{\nu}\psi \delta \sigma' \tilde{\epsilon}\chi o\nu \tau \epsilon s$, Od. 19. 38], and the branches hung far above my head.'

1. 438. ήλθον. sc. mast and keel.

I. 439. 'Now [at the hour] when a man rises [aor. of custom] from the assembly.' This denotes evening. The verses are suspected because Odysseus came to the place at sun-rise, and the whirlpool disgorged three times a day, v. 105: so he was kept waiting too long.

l. 442. ἡκα δ' ἐγω, 'And I let down my hands and feet from above to make a plunge, and I plumped down in the middle of the water, beyond

the long timbers.'

1. 451. χθιζός, sc. Od. 7. 244.

1. 453. Join αυτις μυθολ. and ἀριζή. είρημ., ' clearly told.'

INDEX.

The principal words and phrases explained in the Notes

A.

άγορή, 3. 127. άδινύς, Ι. 92. αέσαμεν, 3. 151. άίδηλος, 8. 309. αϊθουσα, 8. 57. αίπυς, Ι.ΙΙ. αίσυμνήτης, 8. 258. άκήν, 2. 82. άλαλκείν, 10. 288. αλιτήμενος, 4. 807. άλιτρός, 5. 182. άλλος, Ι. 132. άλός (loc. gen.), 12. 4. άλφηστής, Ι. 349. αμέρδω, 8.64.ώμφί, 2. 153. άμφ' έμοί, 11. 423. αμφαδίην, 5. 120. αμφιβεβήκει, 9. 198. αμφιγυήεις, 8. 300. αμφιέλισε αι, 3. 162. αμφικύπελλου, 3. 63. άμφιμέλαιναι, 4. 661. άμφίς, Ι. 54. αν ὶθύν, 8. 377. αναβαίνειν (gen.), 2. 416. ανελόντες, 3. 453. άνεω, 2. 240. ανιέμενοι, 2. 300. ανοπαία, 1. 320. αντολαί, 12. 4.

ανώγει, 5. 139. απεθαύμασε, 6. 49. άπειλείν, 8. 382. απεχθόμενος, 10. 75. απήνυσαν, 7. 326. άπὸ δόξης, 11. 344. απογυμνωθείς, 10. 301. αργειφόντης, 1. 38. 'Aργος. See Έλλάς. άργάς, 2. ΙΙ. άργύφεος, 5. 230. αρημένος, 6. 2. άριστερά χειρός, 5. 277. άρμονίαι, 5. 248. **ἄρπυιαι**, Ι. 24. άσκελέες, 10. 463. άσφοδελός, 11. 539. αὐδήεσσα, 5. 334. αὐλός, 9. 156. αὔτως, 4. 665. ἄωροι, 12. 89. αωτείν, 10. 548.

В.

βαθύζωνος, 3. 154. βέλη ἀγανά, 3. 280. βλάπτειν (gen.), 1. 195. βοὴν ἀγαθός, 3. 311. βουλή, 3. 127. βούλομαι, 9. 96. βούλυτόνδε, 9. 58. βρίσας, 6. 159. Γ.

γεγωνείν, 5. 400. γλαυκῶπις, 1. 44. γόμφος, 5. 248.

Δ.

δαιμόνιος, 10. 472. δέατο, 6. 242. δείδεχαται, 7. 72. διάκτορος, 1. 84. διδέντων, 12. 54. διέρος, 6. 201. δίζηαι, 11. 100. δίκαιος, 3. 52. δίκη, 4. 691. δίπτυχα, 3. 458.

E.

έαῶν, 8. 325. ϵγγνάασθαι, 8.351.έγχεσίμωροι, 3. 188. $\epsilon \delta \epsilon \dot{v} \eta \sigma \epsilon$, 9. 540. είδώς (of character), 1. 428. είλίποδες, 1. 92. ϵ î λ υμα, 6. 179. ειρερον, 8. 529. *ειροντο*, 11. 542. ειρύαται οδόν, 6. 265. *ϵ̃ίσος*, 3. 10. έκληθάνει, 7. 221. **ἔκλυον, 6. 185. ёктаµє**ν, 9. 320. $\epsilon\lambda\dot{a}a\nu$, 5. 290. έλάχεια. See λάχεια. έληλάδατο, 7. 86. έλικες, 1. 92. Έλλάς, Ι. 343. έλόωσι, 7. 319. έλσας, 5. 132. έν χείλεσι Φύντες, Ι. 381; 2. 302. έναργεις, 7. 201. ένδιος, 4. 456. ένδυκέως, 7. 256. ένιαυτός, Ι. 16. ένίσπες, 3. 101. έννέωρος, 10. 19.

140

ένωπια, 4. 42. έξ àλός, II. I34. έοικότες, 3. 124. $\epsilon \pi a \iota \nu \dot{\eta}$, 10. 491. $\epsilon \pi \dot{a} \rho \xi a \sigma \theta a i$, 3. 340. $\epsilon \pi \epsilon \nu \dot{\eta} \nu o \theta \epsilon$, 8. 365. ϵ πήρατος, 4. 606. έπηετανός, 4. 89. έπηγκενίδες, 5. 256. $\epsilon \pi i \ (= than), 7.216.$ έπιεικτά, 8. 307. $\epsilon \pi \iota \zeta a \phi \epsilon \lambda \hat{\omega} s$, 6. 330. $\epsilon \pi i \eta \rho a$, 3. 164. έπικάρσιαι, 9. 70. ϵ πίκλησιν, 5. 273. έπισμυγερώς, 3. 195. έπιστέφεσθαι, 1. 148. έπίστιον, 6. 265. $\epsilon\pi\iota\psi\alpha\dot{\nu}\epsilon\iota\nu$, 8. 547. $\epsilon \pi \iota \omega \gamma \dot{\eta}$, 5. 404. έποίχεσθαι, 5. 62. έπωνυμος, 7. 54. **ἔργον τε ἔπος τε, 2. 272.** *ξρκεα*, 8. 57. έρση, 9. 222. έρωείν, 12. 75. έσχαρόφιν, 5. 59. έτεθήπεα, 6. 166. έτητυμος, 3. 241. εύδείελος, 9. 21. εὐκέατος, 5. 60. $\tilde{\epsilon}\chi$ υντο, 10. 410.

 Z_{\bullet}

H.

θ.

θαλερός, 4. 705; 6. 66. θέλειν, 9. 96. θεουδής, 6. 121. θοὴ νηῦς, 7. 34. θοὴ νύξ, 12. 284. θυμαρής, 10. 361.

I.

ῖησι (intrans.), 7. 131. ἵκμενος, 2. 420. ἵκρια, 5. 252. ὑμάς, 1. 441. ὑστοπέδη, 12. 51. ὑστός, 2. 94.

К.

καιροσέων, 7. 107. καμμορος, 5. 160. κατακείετε, 7. 188. καταλοφάδια, 10. 169. κατάρχεσθαι, 3. 445. κατέχειν, 9. 6; 11. 301. κατισχέμεναι, 11. 456. κεκράαντο, 4. 132. κελευσέμεναι, 4. 274. κέρας, Ι2. 253. κερδαλέης, 6. 146. κητώεσσα, 4. 1. κλέος, 1. 283. κληίς, Ι. 44Ι. κλῶθες, 7. 197. κραταιίς, 11. 597. κρινάσθων, 8.36.κύανος, 7. 87.

 Λ .

λάχεια, 9. 116. λέκτο, 4. 453. λελειμμένος, 9. 448. λέχος πορσύνειν, 3. 403. λίπ έλαίω, 3. 466. λίτα, 1. 130. λοετροχόος, 8. 435. λωτός, 4. 603. M.

μαρνοίμεθα, 11. 513. μαχεούμενος, 11. 403. μέλουσα, 12. 70. μέλω, 9. 19. μεσόδμη, 2. 424. μεταδόρπιος, 4. 194. μέτασσαι, 9. 221. μητιόεις, 4. 227. μολπή, 6. 101. μορφή, 8. 170. μυχός, 7. 87.

N.

ναιετάω, 1. 404. νάσσα, 4. 171. νειός, 5. 127. νέποδες, 4. 404. νήδυμος, 4. 793. νηπιάας, 1. 297. νύσσα, 8. 121.

0.

όδαῖα, 8. 163.
οἴμη, 8. 74.
ολοόφρων, 1. 52.
ὁμῶς, 4. 775.
ὀνήμενος, 2. 33.
ὅπιθεν, 11. 66.
ὀπίσσω, 1. 222.
ὄροντο, 3. 471.
ὅτε, 12. 22.
οὐ μάλα, 7. 32.
οὐλαί, 3. 441.
οὖλος, 4. 50.
οὖρα. See ἡμιόνων.
οὐτάμενος, 11. 40.

п.

παιπαλόεις, 3. 170. παλιμπετές, 5. 27. πανυπέρτατος, 9. 22. παραπλήγες, 5. 418. παραυδάν, 11. 488. παρθέμενοι, 9. 255. παρθενική, 7. 20. πάχετος, 8. 187. $\pi\epsilon i\rho a\rho$, 5. 289. πείσματος, 9.135.πεπαλάσθαι, 9.331.πέπληγον χόρον, 8. 264. πεπότηται, II. 222. π ερὶ κῆρι, 5. 36. περί φασγάνω, ΙΙ. 424. περίσκεπτος, 10. 209. περιστεναχίζεται, 10. 10. περιταμνόμενον, 11. 402. πiap , 9. 135. π λημυρίς, 9. 486. $\pi\lambda\omega\tau\dot{\eta}$, 10. 3. $\pi \acute{o} \acute{o} \acute{e} \acute{s}$, 5. 260. $\pi \delta \theta$ os, II. 202. πολύτροπος, Ι. Ι. πολύχαλκος, 3. 2. πορφυρέος, 2.428. $\pi o \dot{\nu} s$, 10. 31. πραπίδες, 7. 92. προπάροιθε, 11.483.πρότονοι, 2. 425. πρόφρασσα, 5.161.

P.

ρινόν, 5. 281. ρυτός, 6. 267.

Σ.

σκιόεις, 1. 365. στάθμη, 5. 245. σταμίνες, 5. 253. στεῦτο, 11. 584. στρεύγεσθαι, 12. 351. στρεφθείς, 9. 435. στύξαιμι, 11. 502. σχεδίη, 5. 33. σχέτλιος, 5. 118. σχομένη, 6. 141; 11. 279.

T.

ταναύποδα, 9. 464. τανηλεγής, 2. 100. τελείν, 5. 390. τελεσφόρος, 4. 86. τελήεις, 4. 352. τέμενος, 6. 293.
τετάνυστο, 4. 132.
τετέλεσμένον, 5. 90.
τετύχηκε, 10. 88.
τεχνησσαι, 7. 110.
τηλέπυλος, 10. 82.
τηλύγετος, 4. 11.
τόδε, 5. 173.
τοίον, 1. 209.
τοίσδεσι, 2. 46.
τραπείομεν, 8. 292.
τρίχα νυκτός, 12. 312.
τριτογένεια, 3. 378.

Y.

ύακίνθινος, 6. 231.

ῦλη, 5. 257.

ὑπεκπροελυσαν, 6. 87.

ὑπεκπρορέει, ibid.

ὑπεραί, 5. 260.

ὑπερφίαλος, 1. 134.

ὑπερτερίη, 6. 70.

ὑπηνήτης, 10. 279.

ὑπὸ (with accus.), 2. 181.

ὑπόκυκλος, 4. 131.

ὑψιπέτηλος, 4. 458.

Φ.

φαίνειν, 7. 102. φαρος, 8. 84. φήμη, 2. 35. φθάνειν, 11. 58. φθίτο, 11. 330. φόρτος, 8. 163. φυκτά, 8. 299.

X.

χθαμαλή, 9. 22. χρείων, 8. 79. χρυσηλάκατος, 4. 122. χυτλοῦσθαι, 6. So.

 Ω .

ῶδε, 1. 182. ἀκεανός, 10. 508.

Works

BY THE

REV. W. W. MERRY D.D.

RECTOR OF LINCOLN COLLEGE.

ARISTOPHANES. In Single Plays. With English Notes, Introductions, etc. Extra fcap. 8vo.

The Clouds. Third Edition. 3s.

The Acharnians. Third Edition. 3s.

The Frogs. Second Edition. 3s.

The Knights. Second Edition. 3s.

The Birds. 3s. 6d.

HOMER. ODYSSEY, Books I-XII (for Schools). Fiftieth Thousand. Extra fcap. 8vo, cloth, 5s.

Books I and II, separately, each 1s. 6d.

- HOMER. ODYSSEY, Books XIII-XXIV (for Schools). Second Edition. Extra feap. 8vo, cloth, 5s.
- HERODOTUS. Selections. With Introduction, Notes, and a Map. Extra feap. 8vo, doth, 2s. 6d.
- SPECIMENS OF GREEK DIALECTS; being a Fourth Greek Reader. With Introduction and Notes. Extra fcap. 8vo, cloth, 4s. 6d.
- SELECTED FRAGMENTS OF ROMAN POETRY. Crown 8vo, 6s. 6d.

Also, jointly with the late JAMES RIDDELL, M.A.

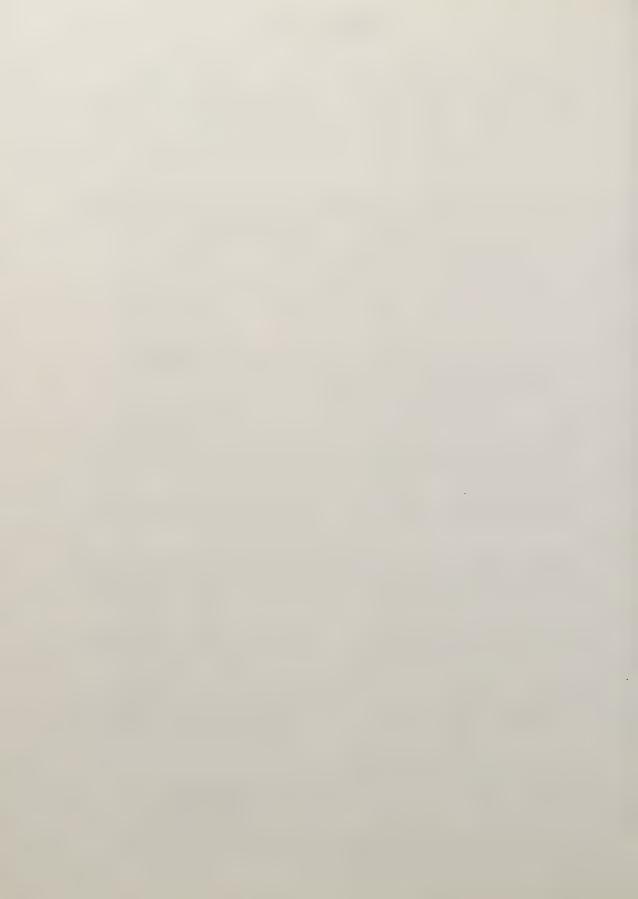
HOMER. ODYSSEY, Books I-XII. With English Notes, Appendices, etc. Second Edition. Demy 8vo, cloth, 16s.

Oxford

AT THE CLARENDON PRESS

LONDON: HENRY FROWDE

OXFORD UNIVERSITY PRESS WAREHOUSE, AMEN CORNER, E.C.

Clarendon Press Series

OF

School Classics.

I. LATIN CLASSICS.

Author.	Work.	EDITOR.	Price.
Caesar	. Gallic War, Books I, II	Moberly	25.
	(Books I-III,)		
33 * *	' Stiff covers	,,	. 25.
» · ·	. Books III-V	,,	2s.6d.
,,	. ,, Books VI-VII	<i>II</i> ,,	3s.6d.
,,	. Civil War	,,	3s. 6d.
,,	. ,, Book I .	,,	25.
Catullus .	. { Carmina Scleeta (text }	Ellis	3s.6d.
Cicero	. Selections, 3 Parts	Walford	. each 1s.6d.
	· ·	Prichard & Bernar	
,,	. Select Letters 'text only)		45.
), · ·		Stock	35.
"			25.
,,		Huxley	
,,		Ramsay	3s, 6d.
,,	. Pro Marcello	Fausset	2s, 6d.
,,	. Pro Milone	Poynton	2s. 6d.
,,	. Pro Roscio	Stock	3s.6d.
,,	. Select Orations	King	2s. 6d.
,,	In Q. Caee. Div. and In Verrem I	,,	1s. 6d.
,,	. Catilinarian Orations	Upcott	2s.6d.
Cornelius Nepos	. Lives	Browning & Inge	35.
Horace .	. Odes, Carm. Saec., Epodes	Wickham	65.
,,	. Odes, Book I	,,	25.
	. Selected Odes	,,	25.
Juvenal .		Pearson & Strong	. 95.
o diverging.	. 21221 5411/63 4 4 4		, ,

I. LATIN CLASSICS.

Author.	Work.	EDITOR.	PRICE.
Livy	Selections, 3 l'arts	Lee-Warner	each 1s.6d.
,,	Books V-VII	Cluer & Matheson	. 55.
,,	Book V	,, ,,	. 2s.6d.
,,	Book VII	. 11	, 2s.
,,	Books XXI-XXIII .	Tatham	. 5s
,,	Book XXI	,,	. 2s. 6d.
,,	Book XXII	,,	. 2s.6d.
Ovid	Selections	Ramsay	. 5s. 6d.
,,	Tristia, Book I	Owen	. 3s.6d.
,,	" Book III	,,	. 25.
Plautus	Captivi	Lindsay	. 2s.6d.
,,	Trinummus	Freeman & Sloman	. 3s.
Pliny	Selected Letters	Prichard & Bernard	. 3s.
	Institutionis Oratoriae)	
Quintilian .	Institutionis Oratoriae Liber X.	Peterson	• 3s. 6d
Sallust	Bellum Cat.& Jugurth.	Capes	. 4s. 6d.
Tacitus	Annals I-IV	Furmeaux	. 5s.
,,	Annals (text only) .	,,	. 6s.
,,	Annals I	,,	. 25.
Terence	Adelphi	Sloman	. 35.
,,	Andria		
	Phormio		
Tibullus and)		
Propertius	Selections	Ramsay	. 6s.
	, (With an Introduction))	
Virgil	With an Introduction and Notes	Papillon & Haigh	. 125.
,,	Text (including Minor	Works) "	. 55.
	Aeneid I-XII (in Four Parts)		ach 3s.
,,		,, ,, ,,	uen 33.
,,	Bucolies and Georgies.	" " "	. 35. 6d.
"	Bucolics	Jerram	. 2s.6d.
,,	Georgics, I, II	,,	. 2s. 6d.
,,	" III, IV	,,	. 2s. 6d.
» · · -	Aeneid I	,,	. 1s.6d.
,,	", $IX \dots$	Haigh	· 2s.

II. GREEK CLASSICS.

AUTHOR.	Work. Editor.	Price.
Aeschylus .	Agamemnon Sidgwick	3s.
,,	Choephoroi , ,	3 <i>s</i> .
,,	Eumenides , ,	35.
,,	Prometheus Bound Prickard	25.
Aristophanes	Acharnians Merry	3s.
,,	Birds ,	3s. 6d.
,,	Clouds ,,	3 <i>s</i> .
,,	Fre's ,	3 <i>s</i> .
,,	Knights,	35.
,,	$Wos_{\mathcal{I}}$, "	3s. 6d.
Cebes	Tabulz Jerram	2s.6d.
	(Crations a winst Philip,	
Demosthenes	Vol. 1, Philippic I, Albott & Matheson	3s.
	(Olynthiacs I III)	
39 * *	{ II, De Pace, Phil. II, III, De Chers. } "	4s. 6d.
,,	Philippies only ,	25. 64.
Euripides	Alcestis Jerram	25. 6d.
_	Pr hae Cruickshank	3s. 6d.
,,	C3. lofs Long	2s. 6d.
	He-uba Russell	2s. 6d.
**	Helena Jerram	3 <i>s</i> .
**	Heracleidae , ,	3s.
**	Iphigenia in Tauris "	35.
,,	Medea	25.
	Colorifone Morry	2s. 6d.
	T) 7 YW 1 YYY 413	
,,		3s.
	Book IX , ,	
	Iliad I-XII Monro	
,,	, I , ,	25.
,,	, , , , , , , , , , , , , , , , , , ,	1s. 6d. 6s.
"	,, XIII-XXIV Monro	
"		•
,,	,, I and II ,, eac.	
,,	" VI and VII . "	13, 00.

II. GREEK CLASSICS.

Author		WORK. EDITOR.	PRICE.
Homer		Odyssey VII-XII Merry	3s.
,,		XIII-XXIV . Y	5s.
,,		, $XIII-XVIII.$ $,$ $$	35.
Lucian.		Vera Historia Jerram	1s.6d.
Lysias		Epitaphius Snell	25.
Plato		Apology Stock	2s. 6d.
		Meno ,,	2s. 6d.
,,		Crito , ,	25.
,,		Selections Purves	5s.
Plutarch .		Lives of the Gracchi . Underhill	4s. 6d.
Sophocles.		(Complete) Campbell & Abbott	10s, 6d.
	•	Ajax,	25.
22 * *	•	Antigone , , , ,	1s. 9d.
,, • •		Electra , , , ,	25.
,,		Oeditus Coloneus , , , ,	1s. 9d.
,, • •		Oedipus Tyrannus ,, ,,	25.
,, • •		Philoctetes , , , , ,	25.
,,		Trachiniae , ,,	25.
Theocritus	•	Idylls, &c Kynaston	4s. 6d.
Xenophon	•	Easy Selections Phillpotts & Jerram	3s. 6d.
,,	•	Selections* Phillpotts	3s. 6d.
,,	•	Anabasis I Marshall	2s.6d.
,,	•	" II Jerram	2 <i>s</i> .
,,	•	" III Marshall	2s. 6d.
,,	•	" IV "	25.
,,	•	" Vocabulary " "	1s.6d.
,,	•	Cyropaedia I Bigg	25.
1,	•	Cyropaedia IV, V ,,	2s. 6d.
,,	•	Hellenica I, II Underhill	3s.
,,	•	Memorabilia Marshall	4s. 6d.
*	A	Key to Sections 1-2 for Teachers only price as 6d net	

* A Key to Sections 1-3, for Teachers only, price 2s. 6d. net.

London: HENRY FROWDE,
OXFORD University Press Warehouse, Amen Corner.
Edinburgh: 12 Frederick Street.

PLEASE DO NOT REMOVE CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

PA Homerus 4022 Odyssey

CPSIA information can be obtained at www.ICGtesting.com Printed in the USA LVOW121202100812

293617LV00003B/273/P

